MEGHAN QUINN

TRADUCERE DE ANA-MARIA SCARLAT

Închiriem DOMNIȘOARĂ de ONOARE

ROMANCE

LEDA BAZAAR

MEGHAN QUINN

Închiriem DOMNIȘOARĂ de ONOARE

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Scarlat

LEDA BAZAAR

Prolog

MAGGIE

— ÎMI RESPIRI PE GÂT.

— Ba nu!

— Ba da!

Fac semn spre gât, unde îmi răsuflă el în timp ce tragem cu ochiul spre restaurant din bar.

— Simt pe gât o respirație care formează condens și, sincer, e cam scârbos.

Mă întorc spre cel mai cumplit om pe care l-am întâlnit vreodată și mă uit fix în ochii lui.

— Tu ești scârbos! îi spun.

Se uită la mine o clipă, examinându-mă pe de-a-ntregul cu ochii căprui și mari ca niște reflectoare.

— Spanacul care ți-a rămas între dinți în ultima oră și jumătate mi se pare scârbos.

Scot un icnet îngrozit și îmi frec degetul pe dinți cu frenezie.

— Unde? L-am scos?

Îi arăt dinții, iar el își dă capul pe spate și râde înainte să clatine din cap.

— Iisuse, ești prea ușor de păcălit!

Și de-asta nu-l suport pe bărbatul ăsta!

Îmi trec limba peste dinți doar ca o măsură de precauție.

— Te urăsc din tot sufletul! îi spun.

El afișează cel mai enervant rânjet care a fost vreodată prezentat unei alte ființe umane.

— Nu la fel de profund pe cât te urăsc eu.

Și la asta se reduce pe scurt relația mea cu Brody McFadden.

Blestemul existenței mele.

Coșmarul meu actual.

Și cel mai bun prieten al fratelui meu.

Mi-ar plăcea să spun că nu a fost întotdeauna așa, dezgustul dintre noi, dar sincer, nu știu. Fratele meu, care e cu șapte ani mai mare decât mine, l-a cunoscut pe Brody la facultate. Au făcut parte dintr-o frăție.

„Sigma Phi Delta! Să mergem!" – spus cu o voce enervantă de frate.

Da, și mie îmi vine să vomit.

L-am cunoscut pe Brody când au absolvit și a fost pur și simplu „prietenul cel mai bun al fratelui meu". Nimic mai mult.

Fratele meu, Gary, a fost celebru în studenție pentru că a sărit de pe acoperișul casei frăției în piscină, fracturându-și piciorul în trei locuri. O mișcare complet idioată, dar hei, a bătut palma cu toată lumea, prin urmare a fost o decizie câștigătoare.

Și apoi e Brody. El e celebru pentru că s-a sărutat cu 232 de femei pe tot parcursul facultății. A numărat. Știu

asta pentru că mi-a spus... de două ori. Putem să spunem... măgar?

Cei doi idioți au legat o prietenie trainică datorită Chicago Rebels, echipa de baseball pe care o adoră într-un asemenea grad, încât și azi ar plânge ca niște bebeluși dacă mult iubiții lor sportivi pierd în play-off.

Am văzut asta.

Nu e măgulitor și nici confortabil de privit.

Fața lui Gary capătă o nuanță periculoasă de roșu în timp ce Brody își trage nasul iar și iar... și iar. Suflă-ți nasul! Toți știm că plângi.

Și bineînțeles, pentru că nu sunt deloc responsabili, în loc să își caute un job imediat după facultate, ăștia doi și-au petrecut vara vizitând toate stadioanele din America și realizând o listă detaliată cu cele care servesc cei mai buni hotdogi. Au creat chiar și un site pentru întreaga ispravă, iar ultima dată când am verificat, aveau doar puțin peste o mie de vizitatori, deci... timp irosit de pomană. Chiar au ajuns virali cu ideea aia.

Deci, de ce îl urăsc?

Bună întrebare!

Pentru că, în noaptea în care Gary și acum soția lui, Patricia – binecuvântat să-i fie sufletul pentru că îl suportă pe fratele meu – s-au căsătorit, eu am devenit femeia cu numărul 233. Eech... păi, probabil mai mult de atât, dar ai prins ideea.

Am căzut victima unei sesiuni de sărutat cu Brody McFadden.

Și nu a fost doar un simplu sărut.

Oooh, nu, au fost pipăieli!

Pufăieli.

Gemete.

Buze care s-au ciocnit.

Mi-a atins sânul.

I-am atins erecția.

Am cuprins-o, de fapt.

Uneori încă pot să-l simt în palmă. *Era groasă, la naiba!*

E enervant! Dar ce e și mai enervant decât urma penisului mare al lui Brody McFadden în palma mea este faptul că mi-a oferit cel mai bun și mai pasional sărut pe care l-am experimentat vreodată în cei 23 de ani de viață.

Toată practica de care a avut parte în facultate l-a transformat în Stăpânul Gurilor.

Cuceritorul Mângâierilor.

Sultanul Limbilor Lascive!

În acea noapte am simțit sărutul ăla până în vârful degetelor de la picioare date cu ojă de culoarea șampaniei.

M-a cucerit cu gura lui, trăgându-mă într-un vortex al focarului său carnal.

Am fost neputincioasă.

Manevrată ca o vioară de mâinile lui mari și buzele experte.

Lipită de un perete, trăind fiecare fantezie romantică a inimii pe când cel mai atrăgător bărbat îmbrăcat în smoching mă devora cu o simplă alunecare a buzelor lui peste ale mele. A fost un vis!

O fantezie devenită realitate.

Și, exact când mi-a cuprins sânul prin șifonul vișiniu al rochiei, mi-a strâns ușor sfârcul, eliberând cel mai sălbatic sunet pe care l-am produs vreodată.

Pentru mine, geamătul a fost divin, dar pentru el... pentru el... aparent a fost ca o pătură udă, sufocându-i erecția monstruoasă și transformând-o într-o boabă de fasole zbârcită.

S-a retras atât de repede, încât un fir de salivă a rămas atârnat între noi înainte să mă lovească în bărbie.

Și apoi n-o să uit niciodată... niciodată... partea asta! A fost complet umilitor!

Degradant!

Categoric al naibii de nepoliticos!

Uitându-se fix în ochii mei, căprui-verzui cu cei căprui-închis ai lui, și-a trecut dosul mâinii peste gură, *hm, da...*, și s-a șters în fața mea – de parcă elimina stratul de dorință pe care îl creasem ca să evite să ia vreo infecție. *La ce se aștepta? Holeră?*

Apoi fără niciun cuvânt, doar un mârâit scurt, s-a întors cu spatele și a plecat, lăsându-mă înfuriată, confuză și excitată sexual... la nunta fratelui meu.

Da, să auzim! Dă-i drumul, să auzim huiduielile!

Trimite-ți blestemele în direcția lui!

Scrisorile pline de ură îi pot fi adresate lui Brody McFadden, Strada Idiotului Care Sărută Bine numărul 233.

Ai voie să-l urăști. Chiar sper să o faci. Te implor să o faci!

S-ar putea ca, după ce ai auzit toate astea, să te întrebi de ce las această sosie a lui Henry Cavill – cu gropiță în bărbie și restul – să-mi respire din greu pe gât după ce m-a tachinat cu limba și apoi m-a lăsat nesatisfăcută? Păi, uneori momentele disperate cer măsuri disperate.

Uneori ne sunt împărțite niște cărți care sunt mai greu de amestecat decât ne așteptăm.

Și uneori ești blocată pe o mică insulă polineziană fără altă opțiune decât să te prefaci că persoana pe care o urăști cel mai mult din întreaga lume este, de fapt, iubitul tău...

Capitolul unu

BRODY

— LA MULȚI ANI! SPUNE DEANNA PE CÂND VINE SPRE biroul meu, ținând o farfurie cu o felie de tort și rânjind de parcă știe ceva despre care eu nu am habar.

Hristoase, e o ființă umană afurisită!

Cu pixul în mână, mă las pe spate în scaun și încerc să par cât mai relaxat, chiar dacă aghiotantul Satanei stă chiar în fața mea.

— Mulțumesc! Fac un semn din cap spre tortul din mâna ei și comentez: Văd că te bucuri de festivități.

— Iar eu văd că alegerea ta în materie de tort este la fel de fadă pe cât îți e și fața.

Vezi...? Aghiotantul Satanei!

— Marion a ales tortul. Te provoc să-i spui ei asta.

Marion este mama biroului, excentrica bătrână care a ținut cu dinții de job încă de când Reginald Hopper a deschis Hopper Industries. Odată o femeie sofisticată cu fustă creion și pălărie, acum este o doamnă în vârstă care se plânge mereu

că are nevoie de un permanent, dar niciodată nu își face programare, lucru care îi dă un aspect de Albert Einstein. Dacă mă întrebi pe mine, cred că se descurcă grozav.

Deanna își țuguie buzele și se întoarce, în mod evident fără să muște momeala. Nimeni nu se pune cu Marion, nici măcar Reginald. De aceea responsabilitățile ei includ comandarea unui tort, refacerea stocului pentru frigider și irascibilitatea generală.

— Ai auzit că Tati Reggie o să ia o decizie cu privire la noua ramură a afacerii după ce prințesa Haisley se mărită?

În primul rând... Haisley este orice, mai puțin o prințesă. Haisley Hopper este înțeleasă greșit în cadrul companiei. Cea mai mică dintre cei trei copii Hopper, s-a îndepărtat de Hopper Industries și, cu propriii bani, a investit într-o pensiune din Nashville pe care a redecorat-o folosind ca inspirație stilul lui Dolly Parton. Din încasări și profituri, a investit într-o altă pensiune aici, în San Francisco, pe care a redecorat-o în stilul filmului *Clueless*. Și, din câte am auzit, plănuiește să se extindă.

În al doilea rând, termenul „Tati Reggie" este folosit doar de angajații de nivel inferior din birou, iar dacă ar auzi vreodată cum îi spunem, ne-am trezi cu fundurile în stradă.

În al treilea rând... cum de întotdeauna știe ea informații din interior? Mă înnebunește! Jur că nu muncește niciodată, doar dă târcoale prin birou ca un nenorocit de trol, ascultând conversații și înregistrându-le ca să mă enerveze pe mine mai târziu.

— Da, am auzit asta! mint, căci niciodată nu-i arăt cărțile mele femeii ăsteia. Ai emoții?

— Câtuși de puțin, spune cu un rânjet care îi face buza să se curbeze într-o grimasă de care și moartea s-ar îngrozi.

Apăs pe capătul pixului, fixându-mi privirea asupra ei.

— Poate că ar trebui.

Își dă ochii peste cap.

— Te rog! Familia Hopper o să aibă nostalgia unei *nunți* extravagante în Bora Bora. În mintea lor încă vor răsuna clopotele de nuntă, iar când li se vor prezenta două idei, vor fi mai atrași de propunerea mea de servicii de nuntă decât de propunerea ta idioată cu închirierea de boutique-uri.

Propunerea nu e idioată.

E de fapt foarte inteligentă.

O propunere de afacere care nu doar că ajută economia orașului, ci și Hopper Industries. Deanna pur și simplu nu poate privi dincolo de pleoapele ei umflate ca să vadă asta.

— Păi, presupun că o să vedem, îi spun, afișând o expresie neutră.

— Recunoaște că ești speriat!

— Nu sunt speriat.

Poate doar puțin speriat. Ideea ei are valoare. Vrea să se extindă în industria nunților, folosind clădiri comerciale pe post de săli de recepție. Și faptul că familia Hopper tocmai ce a fost părtașă la rostirea jurămintelor pe o plajă în fața unei lagune – revista *The Regency* a făcut un întreg articol despre eveniment – înseamnă că s-ar putea să am probleme.

— Drăguț din partea ta să crezi că te consider „concurență".

Străpunge felia de tort și duce o bucată spre gură.

— Continuă să te prefaci – te va ține într-o stare iluzorie, astfel încât egoul tău fragil de bărbat să nu se spulbere. Dă să plece, dar apoi face un semn spre calculatorul meu și adaugă: Încă ceva: s-ar putea să nu-ți dorești să vadă toată lumea că ai site-ul competitorului deschis pe calculator.

— Se numește cercetare, îi spun pe când se îndepărtează, iar coada ei stupidă, zburlită, i se leagănă la fiecare pas.

— E așa de enervantă! mormăi pe când mă întorc spre monitor, acolo unde site-ul Cane Enterprise este la vedere.

Huxley, JP și Breaker Cane, frații care dețin compania, sunt cei mai mari competitori ai Hopper Industries. Cu sediul în Los Angeles, și-au condus afacerea pe ambele coaste, iar recent s-au mutat mai sus pe coasta Pacificului și au început renovarea unor clădiri vechi de birouri pentru a le transforma în unități de cazare accesibile. E o scutire uriașă de impozite pentru ei și pune compania într-o lumină pozitivă. De asemenea, stimulează economia, creând un mediu în care familiile cu venituri mici nu sunt nevoite să-și cheltuie toți banii pe asigurarea unui acoperiș deasupra capului, ceea ce înseamnă că pot fi cheltuiți altundeva. E genial, și am urmărit transformarea de la distanță!

La fel și Tati Reggie. Și nu e fericit că frații Cane i-au „invadat spațiul". De-asta ne-a dat sarcina de a veni cu o idee care să extindă Hopper Industries în spațiul comercial. Și, cu progresul tehnologiei, care le permite angajaților să lucreze de acasă, spațiile comerciale goale au apărut în tot orașul. Tati Reggie vrea să profite de clădiri cu o idee grandioasă.

Deanna și pantalonii ei care nu-i vin bine au găsit ideea extinderii în industria nunților.

Eu... păi, eu am găsit o idee care cred că e mult mai creativă și mai valoroasă. Ceva nou și inovator. Propun să luăm unele dintre spațiile comerciale mici și goale și să le transformăm în magazine tip *pop-up* de închiriat.

Știu la ce te gândești... Cum o să concureze asta cu o industrie a nunților evaluată la miliarde de dolari?

Păi, nu o face.

Dar... ce face este să îi ofere companiei o notă modernă. În prezent, Hopper Industries este cunoscută pentru lanțul hotelier Hopper, care oferă de la vacanțe de lux la unități

de cazare accesibile, precum și pentru faptul că este cel mai mare producător de migdale din California. Cu peste 200 de hectare de teren agricol în centrul Californiei, poți să găsești Hopper Almonds în orice magazin alimentar, benzinărie și aeroport. Dar asta e tot.

Între ferme și hoteluri, nu există nimic modern la Hopper Industries.

Aici intervin eu.

Propunerea mea: ia magazinele goale de la stradă din cele mai populare zone de cumpărături, renovează-le și transformă-le în niște spații albe, curate, sau dă-le o notă mai deosebită și oferă-le spre închiriere drept buticuri sau chiar spații de întâlnire pentru afacerile care vin și pleacă din oraș pentru scurte perioade și care s-ar putea să aibă nevoie de un sediu temporar sau de un spațiu de întâlnire din cărămidă și mortar.

Așa cum am spus, e o industrie de un miliard de dolari? Nu!

Dar va aduce o piață mai tânără, va crea o anume energie în rețelele de socializare și va fi ceva ce vom putea să extindem în întreaga țară drept o experiență unică? Da!

Cred că va bate spectacolul pe care îl pune în scenă Deanna? Păi, să punem doar că... s-ar putea să fiu ușor speriat.

— Ai luat niște tort? mă întreabă Jaleesa pe când se apropie de biroul meu, smulgându-mă din gândurile mele panicate.

Jaleesa este managerul meu direct, prietena mea cea mai bună din companie și motivul pentru care am această oportunitate de a prezenta o propunere pentru familia Hopper, în primul rând.

Mă întorc spre ea, mult mai relaxat, din moment ce ne înțelegem atât de bine. E ușor să lucrezi cu cineva care crede în tine.

— Tort alb și cremă de vanilie nu e chiar pe gustul meu, îi răspund.

— Îi place lui Marion, de-aia se comandă de fiecare dată.

— Nu mă surprinde.

Se uită peste umăr și trage unul dintre scaunele de birou din zona mea.

— Am văzut-o pe Deanna. Te necăjea?

— Când nu mă necăjește? spun și clatin din cap. Crede că are un oarecare avantaj cu ideea asta cu nunțile.

După tăcerea ei imediată și răsucirea buzelor, pot să deduc că Jaleesa știe ceva ce eu s-ar putea să nu știu.

— Ce-i? o întreb.

Se uită în jur din nou și, când drumul e liber, se apleacă spre mine.

— Am venit aici de fapt pentru că am auzit că Reginald înclină spre ideea cu nunțile.

Normal că o face! E alegerea ușoară.

— La dracu'! mormăi și îmi trec mâna peste frunte.

— Asta nici măcar nu e partea cea mai rea.

Mă opresc în mijlocul gestului.

— Care e cea mai rea parte?

Expresia îndurerată de pe chipul Jaleesei aproape că face ca scrotul să mi se târască în interiorul stomacului. Indiferent ce e pe cale să spună, știu că o să urăsc din toate puterile.

— Dacă Deanna câștigă, o să devină manager, ramura asta o să se dizolve, iar tu o să devii subalternul.

Simt cum mi se scurge toată viața din mine.

Și scrotul care încerca o vizită în stomacul meu? Da, mi-a ajuns în gât.

E imposibil așa ceva!

Imaginează-ți să vii la muncă, de dimineață până seara, și să lucrezi sub supravegherea celei mai încrezute individe pe care ai cunoscut-o vreodată. Și să fii nevoit să spui „Da, doamnă!"

Dați-mi voie să vă aduc rapoartele alea!

Oh, desigur, mi-ar plăcea foarte mult să lucrez până târziu cu dumneavoastră!

La asta vă gândeați cu privire la această prezentare? Sau ar trebui să refac întreaga muncă pe care am depus-o timp de două săptămâni și să o termin în cinci ore pentru aprobarea dumneavoastră?

Nu se poate întâmpla!

Mi-ar face viața un iad.

— După expresia goală din ochii tăi, o să presupun că nu asta voiai să auzi.

— Chiar nu! îi spun. Cu tine cum rămâne, tu unde te-ai duce? N-ai mai fi manager? Oh, la dracu', Deanna ar fi în subordinea ta, iar eu în subordinea ei?

— Nu cunosc detaliile, dar știu că m-am gândit să plec.

— Poftim? întreb, îndreptându-mi spatele pe scaun. De ce?

— Vreau ceva de acasă. Soția mea s-a pensionat și vrem să călătorim. Ne gândim să mergem cu rulota prin țară. Vreau un job pe care să-l pot face în timp ce suntem pe drum.

Astea sunt noutăți pentru mine. Sunt foarte apropiat de Jaleesa și asta e prima dată când aud acest lucru.

— Cum rămâne cu casa voastră?

Jaleesa și Mary Anne au o vilă frumoasă în mult râvnitul cartier Marina din San Francisco.

— Am vinde-o. În prezent e achitată complet și valorează peste un milion. Ridică din umeri, apoi adaugă: Ar fi tot ce am avea nevoie.

— Iisuse! îi spun și mă las pe spate în scaun, încercând să procesez ce am aflat în ultimele câteva minute. Deci... pleci indiferent ce se întâmplă?

— Probabil! spune ea. Urăsc să-ți dau vestea așa, dar m-am gândit că ar trebui să știi. Stau până când se ia decizia

ca să-ți ofer cea mai bună șansă de a câștiga propunerea. Nu vreau ca Reginald să creadă că abandonez proiectul.

— Apreciez! îi spun cu un oftat. Păi, la naiba, Jaleesa, n-o să fie la fel fără tine!

— Știu. Rânjește, apoi reia: Dar am încredere în propunerea ta. Suficientă încredere, încât o să-ți dau asta.

Îmi înmânează un plic crem cu emblema Hopper în relief.

— Ce e? o întreb.

Bate cu degetul în plic.

— Deschide-l!

Îl întorc și îmi trec degetele sub îndoitură, deschizându-l. Hârtia groasă strigă lux și, pe când scot conținutul, știu exact de ce.

— O invitație la nunta lui Haisley? o întreb.

Jaleesa încuviințează din cap.

— Managerii executivi au fost invitați toți, dar, având în vedere vânzarea casei și încercarea de a-mi pune viața în ordine, nu cred că mai am energie s-o fac, dar poți merge tu în locul meu.

— De m-aș duce?

Îmi aruncă o privire de parcă sunt idiot.

— În primul rând, e evenimentul secolului. În al doilea rând, e în Bora Bora. În al treilea rând, o să-ți ofere ocazia perfectă să te apropii de Reginald. Nu îți va garanta accesul la familie, dar, dacă reușești să faci o impresie bună fără să vorbești despre afacere, o să-și amintească de tine în clipa în care îi propui ideea la întoarcere. S-ar putea să fie avantajul suplimentar de care ai nevoie. Și, hei, dacă îi faci cumva să te observe plângând în timpul superbei și emoționantei ceremonii, asta s-ar putea să-ți ofere un avantaj și mai mare.

Nici măcar nu știu cum să plâng, darămite la o nuntă la care nu am niciun interes.

Cu toate astea… dacă Deanna devine managerul meu, s-ar putea să-mi dau seama foarte bine cum lucrează canalele lacrimale.

— Nu crezi că o să se supere că sunt acolo în locul tău?

— O să-i spun lui Reginald că a intervenit ceva în familie, dar că îmi trimit reprezentantul ca să ajute cu orice ar putea avea nevoie. Nu că n-ar avea deja o sută de oameni care să ajute, dar știi tu, o să-l facă să simtă că suntem acolo pentru familie și că ne pasă de această ocazie memorabilă.

Mă uit la invitație, urmărind cu degetele conturul numelor aurii în relief.

Haisley Hopper și Jude Galloway.

Chiar pot să fac asta?

Să zbor în Bora Bora, să particip la nuntă și să mă apropii destul de mult de Reginald ca să fac o impresie bună?

Pare o misiune sinucigașă, dacă mă întrebi pe mine.

Cum ar putea asta să funcționeze?

Desigur, pot să particip la nuntă, dar chiar ar exista o secundă liberă în care să pot să vorbesc cu el față în față?

Reginald o să fie ocupat cu familia lui. Nu sunt sigur că mi-ar oferi un moment din timpul lui. Fără să mai menționez că probabil nici n-o să mă recunoască.

— Nu știu, îi spun pe când încerc să-i dau invitația înapoi.

Dar ea nu o ia.

Jaleesa își pune brațul pe al meu.

— Brody, dacă asta e ceea ce îți dorești, dacă tu crezi cu adevărat în propunerea ta, atunci e momentul să analizezi situația. Trebuie să faci tot ce e posibil ca să câștigi în fața Deannei. În clipa de față, ea are un avantaj. Așadar, fie accepți oportunitatea și profiți de ea la maximum, fie stai jos și speri ca atunci când Reginald se întoarce din Bora Bora să

fie dispus să te asculte, în ciuda faptului că ar avea privirea încărcată de emoție.

Doamne! Privire încărcată de emoție.

Are dreptate! Bătrânul o să se întoarcă după sărbătorirea iubirii fiicei lui plin de critici sau, dimpotrivă, de laude, și își va dori să le aplice unui nou proiect. Și propunerea Deannei o să fie acolo, implorând să fie ea acel proiect.

— Când o spui așa..., mormăi, făcând-o să râdă.

— Se pare că pleci în Bora Bora.

Îmi trec mâna peste față.

— Cum naiba o să-mi permit asta?

— Zbor ieftin și închiriezi o cameră la un localnic. Cheltuiește-ți banii pe haine și băuturi! Prefă-te până devine realitate!

Dau drumul unei răsuflări grele.

— Iisuse... aș face bine să câștig propunerea asta!

Capitolul doi

MAGGIE

AI VĂZUT VREODATĂ FILMELE ALEA ÎN CARE CAMERA se fixează pe personajul principal, care umblă țanțoș toată ziua, cu pieptul umflat și un zâmbet larg pe față, și totul merge exact așa cum a planificat în timp ce piesa *Walking on Sunshine* cântă în fundal, aducându-le la cunoștință tuturor privitorilor că n-ai cum să ceri mai mult de la viață?

Păi... asta sunt eu.

Consideră-mă #binecuvântată.

Soarele strălucește.

Sunt într-un paradis tropical.

Sânii mei n-au arătat niciodată mai bine într-un costum de baie din două piese.

Și autobronzantul îmi oferă o strălucire pământie care face să pară că am fost pe insula asta o lună, când de fapt e doar prima zi.

O pălărie cu boruri largi, ochelari de soare mari și un sarong roz care arată atât cât trebuie pentru a întoarce

capetele, dar care încă ascunde chilotul tanga îndrăzneț al costumului de baie pe care l-am ales.

Da... ai ghicit! Sunt aici în vacanță cu un singur scop: să cunosc un bărbat într-un slip Speedo și să fac sex nesățul cu el pe marginea piscinei private din bungalow-ul meu de deasupra apei cu vedere spre Muntele Otemanu.

De aceea sânii mei abia dacă sunt acoperiți de triunghiurile costumului de baie. De aceea am ales chilotul tanga cu talie înaltă ca să-mi expun curbele și de aceea mi-am dat cu parfum pe gât, încheieturi... și pe interiorul coapselor.

E momentul să curăț pânzele de păianjen și să-i dau voie corpului meu să fie stăpânit complet, preferabil de un bărbat cu gropițe deasupra fundului și cu o umflătură de două ori mai mare ca pumnul meu.

Fata ta a lucrat din greu.

Nuntă după nuntă după nuntă.

Dacă nu știi deja, sunt mândra proprietară a Magical Moments by Maggie, o afacere promițătoare de organizare de evenimente din San Francisco. Am început afacerea imediat după ce am absolvit, iar în ultimul an, am preluat niște clienți foarte importanți, ceea ce a făcut ca numele meu să apară în revistele pentru mirese din toată țara. Toată expunerea i-a oferit afacerii mele avântul necesar ca să-mi permit un bungalow deasupra apei, cu un dormitor, în Bora Bora, alături de o călătorie la clasa I, în timpul căreia am băut prea multă șampanie, am adormit înainte ca mesele să fie servite și am sfârșit prin a băli pe perna mea suplimentară de la Saks Fifth Avenue.

Și, desigur, s-ar putea să fi primit un discount pentru bungalow, dar asta nu e relevant. Ce contează e că fata asta a alergat din greu în ultimii ani, și e pregătită să ia o pauză și să se concentreze asupra propriei persoane.

Pentru că, dă-mi voie să-ți spun, am avut un an dat naibii până acum, jonglând cu tați beți care nu pot să înțeleagă faptul că fetița lor a crescut și încercând să țin în frâu petreceri de nuntă cu prea multă dramă – ca atunci când domnișoara de onoare se culca cu unul dintre cavaleri și acum nici măcar nu poate să se uite la el, darămite să-i stea alături. Am avut de-a face cu părinți divorțați care s-au lovit „accidental" cu piciorul. Torturi de nuntă șubrede, cu o structură proastă, pentru că mătușa Susan a crezut că e mai bună decât profesioniștii. Lumânări dărâmate care au incendiat pajiștea pe care se ținea ceremonia – în ciuda faptului că i-am avertizat pe mire și pe mireasă că exact asta se va întâmpla. Flori care au fost strivite pentru că oaspeții nu au înțeles să intre pe rânduri din exterior, nu de pe culoar. Oficianți întârziați, miri care au căzut în apă, mirese care și-au distrus machiajul plângând înainte de nuntă, verighete dispărute și mult, mult mai multe.

Fata asta e obosită!

Ceea ce înseamnă că săptămâna asta – eu sunt pe primul loc.

Fără e-mailuri.

Fără mesaje.

Fără telefoane nebunești la două dimineața pentru că mireasa nu poate să meargă la altar fără pisica ei alături, iar eu trebuie să găsesc o cale să îi conving pe cei de la local să permită accesul felinelor.

Nu... Vacanța asta înseamnă doar costume de baie minuscule, autobronzantul meu strălucitor și mult prea necesara satisfacere a unei doamne.

Și n-aș fi putut să aleg un loc mai bun.

Saint Hopper.

Localizat în partea de nord-est a insulei Bora Bora, înconjurat de o lagună turcoaz și un recif de corali protejați.

complexul hotelier este pitoresc și include piscine pentru copii, șezlonguri la umbra palmierilor și serviciu la piscină.

Un rai!

Absolut un rai!

— Bună dimineața! mă salută un angajat, care ține un prosop pe când mă apropii de zona umbrită a piscinei.

— Bună dimineața! îi spun când îmi înmânează prosopul. Oh, mulțumesc!

— Domnișoara Mitchell, corect? mă întreabă el.

Îmi duc o mână la piept, pe sânul aproape complet dezgolit.

— Da, eu sunt!

Întinde mâna în față, pregătit să mă conducă.

— Îmi permiteți să vă conduc la șezlong?

— Aș fi foarte încântată, îi spun pe când îmi strecor brațul în jurul brațului său musculos.

Nu durează mult să observ felul în care mâneca tricoului lui polo alb i se agață de umflătura bicepsului sau tatuajele care îi alunecă pe braț până la încheietură. Sau venele evidente de pe mâini care indică faptul că îi place să meargă la sală atunci când nu conduce doamne în jurul piscinei.

— Lucrezi aici de mult? îl întreb, dorindu-mi să pornesc o conversație, din moment ce corpul meu pare să-i aprobe tatuajele.

Se pare că doar de asta e nevoie ca să trezească dorințele din mine.

— De doi ani, îmi răspunde pe când mă conduce la un șezlong așezat chiar pe platforma de lemn de lângă piscină.

Umbrit de un palmier uriaș, cu o mică masă alături, este locul perfect în care să mă relaxez și să citesc, poate să ascult niște melodii de Hayes Farrow ca să mă bage în stare. *mișcă din sprâncene* Dacă înțelegi ce vreau să spun.

— Soția mea lucrează aici, și ea a fost cea care m-a ajutat să găsesc jobul.

Soție? Hm, nu e termenul pe care îmi doresc să-l aud prin părțile astea. Sânii ăștia nu strălucesc sub soarele puternic și frumos pentru bărbați căsătoriți.

Dar se pare că domnul Tatuaje este luat. La o adică, existau două opțiuni legate de frumusețea asta de bărbat – fie era luat, fie era burlac convins, cuplându-se cu toate femeile singure care frecventează resortul.

Păcat că e tipul luat!

— Ce drăguț! Îi ofer un zâmbet, în ciuda faptului că vreau să mă eliberez de el, și îl întreb: O vezi des în timp ce lucrezi?

— Da, am ocazia să îi văd chipul frumos de fiecare dată când intru în foaier.

Și chiar și mai rău, un bărbat îndrăgostit până peste cap.

Ar trebui să întreb dacă are frați... veri... prieteni?

Poate cu același tip de tatuaje?

— Numele meu e Makani și o să vă servesc azi, așa că vă rog, domnișoară Mitchell, să nu ezitați să-mi cereți tot ce aveți nevoie!

Un orgasm, vinzi din astea pe undeva?

Zâmbesc și mai larg.

— Mulțumesc, Makani! Apreciez!

— Doriți ceva acum?

— Niște apă de castraveți ar fi minunată.

— Imediat! spune el înainte să plece.

Întind prosopul pe șezlongul cu saltea și îmi atârn geanta în spatele lui după ce îmi scot telefonul. Apoi, îmi desfac sarongul și îl atârn peste partea din spate a șezlongului, apoi îmi așez bretelele chilotului peste șolduri în timp ce mă uit în jurul piscinei.

Adiere peste fundulet.

Adiere peste sfârcuri.

Adiere prin păr.

Da, o să fie o zi grozavă! Pot să simt asta.

Aleea orgasmului, pregătește-te că vin!

Un cuplu se află într-o parte, împărțind o cabană, și par că se află în luna de miere. O alegere grozavă pentru intimitate.

Un alt cuplu e în piscină, aproape de marginea acesteia, pe care se află băuturi și o farfurie cu fructe. Ooh, arată delicios!

Un alt cuplu e întins pe șezlongurile din fața mea, ținându-se de mână pe când stau cu fața unul spre celălalt.

Un cuplu mai în vârstă stă pe scări împreună. Unul dintre bărbați are brațul peste umerii celuilalt, amândoi au piepturi solide, păroase, și niciunul dintre ei nu e interesat de fundul meu proeminent.

Mă așez pe șezlong și arunc o altă privire în jurul piscinei.

Cuplu.

Cuplu.

Cuplu.

Cuplu.

Ce mama naibii?

Deschid conversația cu prietena mea cea mai bună, Hattie, și îi trimit un mesaj.

Maggie: Prima zi aici și cred că am făcut o greșeală uriașă. Hotelul ăsta e plin de oameni îndrăgostiți.

Eu și Hattie ne-am cunoscut la facultate. Fata asta a fost tot ce mi-am dorit și am avut nevoie vreodată la o soră și, fără ca ea să se arate de acord măcar, m-am atașat de ea imediat. Nu avea să plece nicăieri. Am revendicat-o ca fiind proprietatea mea și asta a fost.

În timp ce ea a urmat masterul, eu mi-am început afacerea. Și-a petrecut câteva nopți în apartamentul nostru din San Francisco, ajutându-mă să umplu plicuri sau creând prezentări pentru cine de repetiție a nunții, dar întotdeauna am ținut separat afacerea mea și prietenia noastră. Pentru că, dacă există ceva ce poate distruge o prietenie, acel lucru este să faceți afaceri împreună.

Și când sora ei a murit din cauza unui cancer mamar, am pus totul pe pauză ca să-i fiu alături. Pentru Hattie aș muta munții, chiar dacă asta înseamnă să angajez un organizator de nunți din exterior, de la concurență, pentru a coordona un weekend în timp ce eu îmi ajut prietena.

Hattie: Nu-ți place să fii înconjurată de oameni îndrăgostiți? Adori să fii în preajma mea și a lui Hayes.

Uf, am menționat că are un iubit și că locuiește cu cea mai frumoasă voce a generației noastre? Hayes Farrow.

Uh, da!

Bărbatul care a scris versurile frumoase ale piesei numărul unu din lume, „The Reason".

Domnul Black Album Tour însuși cu tricouri cu anchior, mușchi proeminenți și degete masculine răsfirate pe corzile chitarei acustice de parcă s-ar pregăti să smulgă inima fiecărei persoane care îi cade la picioare. Puncte bonus pentru părul dat pe spate peste fruntea înaltă.

Da, acel Hayes Farrow!

Maggie: Îmi place să fiu în preajma ta și a lui Hayes pentru că el miroase a corp cald într-o noapte de vară, excitat și copt, gata de a fi devorat.

Hattie: Ce ți-am spus eu legat de vorbitul asa despre iubitul meu?

Maggie: Și ce ți-am spus eu? E inevitabil! Ești cuplată cu singurul cel mai atrăgător bărbat din lume.

Hattie: Îmi pare rău pentru bărbatul căruia încerci să-i dai jos slipul în Bora Bora.

Maggie: În ritmul ăsta n-o să existe niciun slip care se dă jos. Niciun bărbat singur pe aici. După cum văd eu, toată lumea e luată. Promisă. Atât de îndrăgostită, încât nimeni nu a părut să observe că sfârcul aproape mi s-a dezgolit când mi-am umflat pieptul înainte să mă așez pe șezlong.

Hattie: Te-ai dus cu bikini roz în prima zi?

Maggie: Normal că așa am făcut! Trebuie să-mi fac intrarea din prima zi. Din păcate pentru mine, nu e nimeni aici care să observe așa-zisa intrare perfect planificată.

Hattie: Poate că toți bărbații singuri încă dorm după noaptea trecută.

Maggie: Hm... nu m-am gândit la asta!

Hattie: Doar relaxează-te momentan, bucură-te de soare și, mai târziu, când ies cei singuri din bungalow-urile lor, toți mahmuri, o să ai ocazia să le prezinți maselor aproape dezgolirea sfârcului.

Maggie: Pot doar să sper. Dar ascultă ce-ți spun, Hattie, dacă nu sfârșesc prin a avea cel puțin două orgasme care nu au fost autoinduse în călătoria asta, o să fiu tentată să mă duc la fratele tău, să-l apuc de păr și să-i prezint sânii mei, zguduindu-l între ei. Să bag niște viață în bărbatul ăla.

Hattie: Pentru numele lui Dumnezeu, te rog să nu te apropii de Ryland! Abia îi face față lui Mac, un copil de patru ani, așa că nu ar avea cum să-ți facă față și ție. În plus, ar fi ciudat.

Maggie: Ești iubita prietenului lui cel mai bun. De ce n-ar putea să se întâlnească cu prietena ta cea mai bună? Și nu poți să spui diferență de vârstă, pentru

că e aceeași diferență ca între tine și Hayes. 12 ani... pot să fiu de acord cu asta.

Hattie: Ar fi ciudat pentru că voi doi nu aveți nimic în comun, tu lucrezi în San Francisco, viața lui e în Almond Bay, și chiar tu ai spus ultima dată când m-ai vizitat că îl privești ca pe fratele mai mare pe care nu l-ai avut niciodată. Chiar vrei să-l zgudui între sâni pe fratele tău mai mare?

Maggie: E enervant când ai logică.

Hattie: Doar relaxează-te, nu îți mai faci griji despre sex și doar simte-te bine!

Maggie: Bine! Dar la noapte... sânii ăștia vor fi folosiți ca niște arme letale.

Hattie: O să mă rog pentru oamenii din Bora Bora.

Maggie: Ai face bine!

Îmi las telefonul jos în timp ce Makani vine spre mine cu o tavă.

— Am riscat și v-am adus niște fructe proaspete. Sper că e în regulă!

— Oh, Doamne! Chiar urma să îți cer niște fructe după ce am văzut farfuria acelui cuplu.

Makani așază apa și farfuria cu fructe pe masa de lângă mine.

— Am avut o presimțire. Își pune tava sub braț și spune: Mai doriți să vă aduc ceva, domnișoară Mitchell?

— Nu cred! Așa e grozav.

— Păi, o să fiu lângă bar dacă aveți nevoie de ceva.

— Mulțumesc!

Îi fac scurt cu mâna și apoi îmi pun farfuria cu fructe în poală.

Probabil că e cel mai frumos aranjament de fructe pe care l-am văzut vreodată. Fiecare bucată e tăiată în așa fel

încât arată ca niște flori sau frunze, creând mai mult o imagine vizuală decât o gustare proaspătă pentru stomac.

Pentru că sunt fata aia care adoră să facă poze la orice, fac o poză rapidă farfuriei cu fructe și i-o trimit lui Hattie.

Îmi așez telefonul pe șezlong și iau o bucată de ananas care are forma unei frunze.

— Ai fost drăguț, dar acum o să te mănânc, îi spun fructului tropical galben înainte să mușc din el.

Și, bunule Dumnezeu, asta e cea mai zemoasă și mai proaspătă bucată de ananas pe care papilele mele gustative au gustat-o vreodată. Dacă eram singură, aș fi trimis pupici bucătarului în stânga și în dreapta. În schimb, gem în sinea mea și mai mușc o dată. Până o să i se termine tura, Makani o să fie enervat la culme pentru că o să cer și mai mult din acest ananas.

— *Delicios!* bolborosesc pe când iau o căpșună, doar ca aceasta să-mi alunece din mână și să cadă pe platforma piscinei. *Nuuuu!* gem.

Ce irosire a unei căpșune perfecte!

Mormăind, așez farfuria pe masă din nou, mă ridic de pe șezlong și mă întind după căpșuna care a căzut sub șezlongul meu.

Fundul meu aproape gol, în chiloți tanga, este expus astfel încât îl vede toată lumea când mă așez în genunchi și mă aplec în față, căutând căpșuna. Durează câteva secunde și o mișcare enervată a degetelor mele, dar reușesc să prind fructul încăpățânat și mă ridic, ținându-l triumfător.

— *Ah-ha!* spun exact când cineva se lovește de mine.

Scap căpșuna din nou, cad pe șezlong – cu abdomenul pe saltea, picioarele atârnate pe o parte și brațele atârnate pe cealaltă parte –, iar un trup greu aterizează peste mine.

— *Uuf!*

Îmi taie răsuflarea.

— Rahat, îmi pare rău! aud că spune o voce masculină.

Un mascul.

Un bărbat.

Care stă deasupra mea.

Mintea mea imediat se învârte în fantezii romantice.

Vocea aia profundă, murmurând scuze.

Corpul masiv care se odihnește chiar deasupra mea.

Și, din câte pot să văd cu coada ochiului, un antebraț tonifiat agitându-se alături de al meu.

Asta e!

Asta e întâlnirea mea drăguță.

Și ce întâlnire drăguță perfectă este!

Eu, cu fundul dezgolit, căutând o căpșună – adevăratul cel mai bun jucător al acestui scenariu.

El, rătăcind fără țintă, probabil mahmur după noaptea anterioară, căutând un loc unde să se așeze când, deodată, o femeie cu forme, suficient de prevăzătoare să poarte un costum de baie din două piese abia vizibile, apare de nicăieri cu o căpșună în mână.

Apoi, *bum!*

Ciocnire.

Cădere.

Și... iubire!

Nu așa se întâmplă mereu în aceste întâlniri din comediile romantice care îți fură inima?

Un scenariu caraghios și apoi... prima privire!

Ea suspină, pentru că maxilarul lui e așa de ascuțit, încât ar putea tăia șuncă pe el, ar face un sendviș și l-ar împărți amândoi în stilul filmului *Doamna și vagabondul*.

Și el suspină, pentru că *ups!*, costumul ei minuscul a făcut ca sânul să i se dezgolească, iar el n-a văzut niciodată un sân

mai perfect, mai luxuriant în viața lui. E finalul jocului pentru el. Sfârcul ăla i-a surprins privirea în cea mai visătoare manieră posibilă.

Ea își felicită sânii pentru că l-au prins pe tip.

El îi mulțumește cerului pentru stângăcia lui.

Și apoi trăiesc fericiți până la adânci bătrâneți.

Introdu un sărut pentru scenarist!

Nu pot să cred că asta se întâmplă. Propria mea întâlnire ca-n filme!.

— Îmi pare rău! rostește el din nou pe când se ridică de pe mine.

E în regulă, băiatul visurilor mele, viitor soț și tată al copiilor mei educați!

Îmi rețin zâmbetul pe când mă ridic de pe șezlong.

Îmi umezesc buzele, dorind ca ele să strălucească în soare.

Și, pe când mă întorc cu fața spre iubitul meu, bărbatul care îmi va oferi pasiune și orgasme nesfârșite în următoarele zece zile – și un posibil viitor de sex feroce și un final fericit –, îmi umflu pieptul, îmi dau părul peste umăr și mă pregătesc să mă uit în ochii...

— Maggie?

Maggie? Stai, de unde știe iubitul meu cum mă cheamă?

I-a spus Makani?

Confuză, mă întorc de tot, dar soarele blochează trăsăturile bărbatului înalt care stă în fața mea.

Umeri lați.

Păr ciufulit.

Și o cămașă strâmtă care se agață de bicepșii lui mari și de talia îngustă.

Nu cunosc pe nimeni cu tipul ăsta de corp, în afară de Hayes, care mi-ar ști numele, dar el e în San Francisco.

— Iisuse Hristoase, tu ești! spune el.

Mi se ridică părul pe brațe, sfârcurile se contractă în niște boabe mici de fasole deshidratate, iar pielea îmi freamătă.

Nu se poate!

Îmi ridic mâna spre soare și încerc să îl blochez, iar chipul lui îmi apare clar. La dracu'!

Nenorocitul de Brody McFadden.

— Ce naiba faci aici? întreb pe când visurile și speranțele mele pentru o întâlnire de film se prăbușesc într-o grămadă de flăcări și moloz.

— Ar trebui să te întreb același lucru, îmi răspunde el cu bărbia ridicată.

Fac un semn spre ținuta mea corespunzătoare pentru resort – mă rog, aproape corespunzătoare.

— Sunt în vacanță!

Acum mă uit la pantalonii lui verde-deschis, tricoul negru și încălțările sport.

— Tu ce faci?

— La fel, spune pe când ochii îi rătăcesc pe corpul meu preț de-o clipă, făcându-mă să simt nevoia de a mă acoperi.

— Nu pare că ești în vacanță.

— Păi, sunt.

Se uită în jur, cercetând din priviri zona piscinei.

— Atunci, unde îți e costumul de baie?

— De ce îți pasă?

— Pentru că îmi întrerupi liniștea și încerc să-mi dau seama de ce.

— Cine spune că nu *tu* îmi întrerupi *mie* liniștea?

Își încrucișează brațele la piept, iar acesta este unul dintre motivele principale pentru care bărbatul ăsta este enervant. Întotdeauna are o replică la orice.

— Tu ești cel care s-a ciocnit de mine, dărâmându-mă.

— Așa să fie? întreabă el. Mie mi se pare că treceam liniștit pe aici când ai sărit de pe podea și aproape m-ai lovit în față cu mâna, făcându-mă să-mi pierd echilibrul și să cad peste tine. Își pune o mână pe piept și adaugă: În orice caz, tu m-ai speriat, iar acum s-ar putea să am nevoie să-mi plătești o băutură ca să-mi calmez nervii.

— Doamne, ești un idiot!

Clatin din cap la prietenul cel mai bun al fratelui meu.

— Idiot sau om de afaceri inteligent?

— Idiot, îi spun pe când mă așez pe șezlongul meu, alunecând într-o stare de spirit oribilă. Cât timp stai aici, ca să știu cât timp trebuie să mă descurc cu duhoarea ta?

— Zece zile, îmi răspunde. Și duhoarea aia pe care o simți sunt picioarele tale.

— Te maturizezi, te rog? De asemenea… zece zile? NU! Doar dacă nu cumva… Când au început cele zece zile ale tale?

— Azi.

Zâmbește.

Îmi ascund dezamăgirea. Normal că au început azi. Normal că e la același resort. Și normal că fără îndoială e singurul bărbat singur de aici. Mi-aș paria afacerea pe asta pentru că ăsta e genul de noroc cu care am fost binecuvântată.

Credeam că o să mă culc de câteva ori în Bora Bora cu un străin dotat ca un afurisit de cal. În schimb, va trebui să-l evit în mod stânjenitor pe prietenul cel mai bun al fratelui meu la piscine, pe plaje și la activitățile resortului.

— După grimasa ta, o să presupun că nu e vestea pe care îți doreai s-o auzi, râde el de mine.

— Singurul lucru pe care vreau să-l aud este sunetul pașilor tăi îndepărtându-se de mine.

— Chiar așa ar trebui să întâmpini un vechi prieten, Maggie?

Mă uit la el.

— Nu ești un vechi prieten, ești prietenul *idiot* al fratelui meu care crede că maioneza face parte din piramida alimentară. Și nu te întâmpin, te alung. Fac un semn în lateral și adaug: Așa că plimbă ursul!

Rânjește la mine cu mâinile în buzunare. Evit contactul vizual direct cu rânjetul ăla, deoarece, chiar dacă e cel mai enervant bărbat pe care l-am cunoscut vreodată, e extrem de atrăgător – îți amintești *geamătul*? – și nu trebuie să fiu prinsă în... păi... în el.

— Și eu mă bucur să te văd, Maggie! Poate bem ceva mai târziu, mai povestim!

Îmi iau telefonul, care sună în mâna mea din cauza unui mesaj.

— Pot să-ți garantez că asta n-o să se întâmple. La revedere!

Și cu asta îl ignor și îi mulțumesc cerului că se îndepărtează.

Mă uit la telefon, incapabilă să procesez mesajul din fața mea pe când mintea mi se umple de enervare. Serios, universule... de ce?

De ce l-ai adus pe Brody McFadden în locul meu de solitudine?

Din câte știu, o să-mi facă vacanța insuportabilă. Probabil o să mă vadă vorbind cu vreun tip singur la bar și o să înceapă să-i povestească toate poveștile stânjenitoare pe care i le-a spus Gary.

Pe vacanța asta scrie dezastru!

Gemând frustrată, mă întind pe șezlong și îmi deschid telefonul la mesaje.

Pregătită să văd un mesaj de la Hattie, observ o notificare de la alertele mele Google. Le-am setat pentru anumite căutări, ceea ce include orice este legat de nunți în San Francisco.

Mă holbez la alertă și văd *Nunta Hopper, organizată în Bora Bora.*

Pardon?

Înainte să pot s-o deschid, primesc un mesaj de la asistenta mea, Everly. Gândurile legate de Brody sunt lăsate deoparte pe măsură ce citesc.

Everly: Scuze că te deranjez, dar ai spus cumva că stai la Saint Hopper?

Maggie: Da, de ce? Știi pe cineva care e tot aici?

Everly: Dacă îi cunosc personal? Nu! Dar intuiția îmi spune că TU o să vrei să-i cunoști personal.

Maggie: Te rog, spune-mi că e vorba despre un Chris Evans singur și cu barbă.

Everly: E vorba de Reginald Hopper și familia sa. Ai primit alerta Google?

Maggie: Doar ce-am primit-o, dar n-am apucat s-o citesc. Ce spune?

Everly: Nunta o să aibă loc la Saint Hopper... săptămâna asta. Cât de mișto e asta? Tu o să fii la același resort la care are loc nunta secolului.

Mă ridic în fund pe șezlong, un suspin scăpându-mi tăcut de pe buze.

Reginald Hopper o să fie aici? La resortul ăsta? Pentru nunta fiicei lui?

Oh, Doamne!

Reginald Hopper este proprietarul Hopper Industries și umblă vorba că o să se pensioneze în curând, lăsând afacerea unuia dintre cei trei copii: Hudson, Hardy sau Haisley. Din ce-am auzit, Reginald este de modă veche atunci când vine vorba de afacerea lui. Recent a făcut niște modernizări datorită sugestiilor copiilor săi și, în mare parte, pentru

că Hopper Industries începe să fie eclipsată de Cane Enterprises – da, urmăresc bârfele despre miliardari. Și, din moment ce Hopper Industries deține o mare parte din piața hotelieră, care la rândul ei oferă o gamă largă de locații de nuntă, în esență mi-aș da la schimb prietena cea mai bună pentru ocazia de a stabili o legătură cu acest bărbat. Sunt femeie de afaceri la urma urmei, iar să fii recomandată drept organizator de nunți pentru evenimentele de la Hopper Hotel ar fi foarte benefic pentru afacere.

Te rog, nu-i spune lui Hattie că aș da-o la schimb!

În loc să-i trimit un mesaj, o sun pe Everly și mă fac mică pe șezlong, uitându-mă în jur ca să văd dacă mă poate auzi cineva. Din ce se vede, pentru că am aterizat în valea cuplurilor, nimeni nu e interesat de soarta mea.

— Te rog, spune-mi că doar ce i-ai văzut! zice Everly la telefon.

Nu ar fi uimitor? În loc să dau de Brody, ar fi putut să fie unul dintre membrii familiei Hopper. Încă o dată e vorba de norocul meu.

— Nu, dar am nevoie de detalii. Chiar o să fie aici?

— Da! Am citit că este visul lui Haisley să se căsătorească în fața Lagoonariumului din mijlocul resortului.

— E ciudat că nu au închis întregul hotel pentru nuntă. Vreau să spun, ăsta ar fi primul lucru pe care l-aș face dacă aș fi organizat eu.

Cu milioane la dispoziție, dacă aș fi fost un Hopper.

— Și eu m-am gândit la același lucru, dar Haisley a fost vehementă când a venit vorba de a nu distruge vacanțele planificate ale oamenilor din cauza nunții ei. Adu-ți aminte că ea e cea cu picioarele pe pământ!

— Așa e, și se căsătorește cu un antreprenor, nu? O situație de genul de la sărăcie la bogăție?

— Da! spune Everly. E o poveste foarte drăguță.

Mă uit în jurul piscinei, mintea mea analizând toate posibilitățile.

— Hm… mă întreb dacă unii dintre oamenii din jurul meu sunt aici pentru eveniment.

— Maggie… Ce pui la cale în capul ăla al tău?

— Nimic! îi răspund, deși rotițele mi se învârt deja.

— Maggie, ești în vacanță. Singurul motiv pentru care am menționat asta a fost ca să nu fii luată prin surprindere dacă te întâlnești întâmplător cu unul dintre ei.

— Ceea ce ar fi ideal, îi spun. Ce n-aș da pentru cel puțin cinci minute cu Reginald!

— De ce sună murdar?

— Știi, n-ar strica să mă prezint măcar, nu crezi? îi spun, ignorându-i întrebarea.

— N-ar strica, dar ce-o să faci? O să hoinărești prin resort, căutându-l? Mă îndoiesc că o să fie la dispoziția publicului.

— Sunt oameni normali.

Dar asta mi se pare oricum numai normal, nu.

Aș face aproape orice în acest moment ca să mă pun bine cu Reginald. Să formez un parteneriat cu el mi-ar schimba viața. Mi-ar propulsa afacerea, aș putea să angajez mai mulți oameni și să creez un nume pentru Magical Moments by Maggie. Aș putea să pornesc o afacere care operează de pe o coastă pe alta… Posibilitățile sunt infinite.

— De ce ești tăcută acum? mă întreabă Everly.

— Mă gândeam…

— Maggie, serios, nu te da peste cap să faci ceva! Adu-ți aminte… Trebuie să te relaxezi.

— Știu și o s-o fac! Nu-ți face griji pentru mine, îi spun exact când Makani așază un cuplu mai în vârstă la două

șezlonguri distanță de mine. Aș zice că au în jur de 45 de ani, dar încă mai au acea strălucire tinerească. Femeia poartă un costum dintr-o bucată cu decupaje în lateral, iar bărbatul, care presupun că e soțul ei, având în vedere inelele de pe degetele lor, are o pereche de pantaloni scurți verzi. Îndrăzneț, dar îmi place! Le ofer un zâmbet prietenos.

— Îmi *fac* griji, spune Everly. Adu-ți aminte, motivul pentru care ești în vacanță este pentru că ai fost foarte stresată și ai nevoie de o pauză. Relaxează-te și bucură-te de slipuri! Relaxează-te și bucură-te de slipuri. Repetă-ți asta iar și iar!

— Da, știu! îi spun, oftând adânc.

Asta se întâmplă când angajezi o asistentă competentă, căreia îi pasă de starea ta de bine. Dar... vorbim despre faptul că Reginald Hopper este aici. Deeeeeci... ceea ce Everly nu știe n-o s-o rănească, nu?

— Deja mă relaxez cu o farfurie de fructe. Modul vacanță a fost deja activat, îi spun.

— Tatăl ei n-o să permită asta, aud că spune soția de lângă mine, aproape suficient de tare ca întreaga piscină să fie implicată în conversație. Lui îi place ca totul să fie uniform, ca totul să arate cum trebuie. Vor trebui să găsească un înlocuitor.

— Circumstanțele sunt diferite totuși, spune soțul. E vorba de o nuntă.

— Alo, ești acolo? întreabă Everly.

Nu-i răspund, doar mă aplec și mai mult în direcția cuplului, trăgând cu urechea.

— Dar e o nuntă *Hopper*. Există standarde. Sincer, îmi pare rău pentru H! Să nu-ți vină prietena cea mai bună la nuntă e nasol. Presupun că o să aflăm la petrecerea de diseară ce-o să facă.

— La ce oră e asta? întreabă soțul.

— La ora șase la Lanai Bar.

— Maggie?

— Stai o secundă! șoptesc.

— Trebuie să mă îmbrac elegant? întreabă tipul.

O întrebare atât de tipic masculină! Nici măcar nu fac parte din eveniment și pot să miros sofisticarea de aici. *Normal că trebuie să te îmbraci elegant, tipule.*

— Toată săptămâna asta o să fii nevoit să te îmbraci elegant, tocmai de aceea ți-am făcut eu bagajul.

Da, femeia susținând bărbatul, ca întotdeauna!

— Ce se întâmplă, Maggie?

— Cred că doar ce mi-am găsit calea îi spun, îndepărtându-mă de cuplu.

— Calea spre ce? întreabă Everly.

Zâmbesc.

— Spre Reginald Hopper.

Capitolul trei

BRODY

IISUSE HRISTOASE, CE UMEZEALĂ E AICI!

Mă holbez la costumul alb din in pe care l-am cumpărat drept una dintre ținutele pentru weekend. Jaleesa m-a dus la cumpărături după ce am acceptat să merg la nuntă ca reprezentantul ei. Încă nu sunt sigur de ce vor pe cineva de la muncă acolo când e un eveniment de familie, dar Jaleesa m-a asigurat că le place să creeze o apropiere. Sunt hotărâți să le arate angajaților că nu sunt o mână de nobili care stau confortabil în penthouse-urile lor și care încearcă să distrugă viețile tuturor.

Tot mi se pare ciudat, dar mă rog.

Mă aflu aici după un zbor de 11 ore din San Francisco, urmat de o călătorie cu barca, în timpul căreia am vomitat în apa azurie. Am descoperit ceva despre mine azi – călătoriile cu barca îmi provoacă greață. La modul că m-am ghemuit peste marginea ambarcațiunii, ținându-mă de ea cu toată puterea pe când îmi luam rămas-bun de la cele două

batoane proteice, punga de covrigei și sucul de mandarine pe care le înfulecasem în avion.

Și apoi, după ce mi-am lăsat bagajul la recepție, s-a întâmplat să dau peste afurisita de Maggie Mitchell.

Dintre toți oamenii pe care puteam să-i văd pe o insulă mică din Bora Bora, trebuia să fie fix sora prietenului meu cel mai bun, îmbrăcată într-un costum de baie roz al naibii de mic.

Evident, ca orice altă interacțiune – cu excepția uneia despre care n-o să vorbim –, a fost irascibilă, nepoliticoasă și foarte enervată. Și eu nu i-am făcut nimic. A fost așa de la bun început. Pur și simplu irascibilă pentru că mă vede. Probabil de vină e fața mea. Nu știu.

Dar nu pot să îmi bat capul cu asta. Trebuie să mi-o scot din minte și să-mi amintesc de ce sunt aici și care e planul pentru seara asta.

Simțindu-mă încă rău și neliniștit, mă uit la mine în oglinda băii bărbaților din foaierul Saint Hopper. Paradis opulent este termenul perfect pentru a descrie hotelul ăsta. Cu podelele din lemn masiv lustruit, pereți din ceramică ce imită bețe de bambus, traverse de lemn de-a lungul tavanului și corpuri de iluminat acoperite cu stuf, îți oferă senzația unui paradis completat de eleganța pentru care sunt cunoscute hotelurile Hopper.

Fără să mai zic că asta înseamnă că un îngrijitor stă în colțul băii cu un prosop peste antebraț, văzându-și de treaba lui, dar probabil așteptându-mă să am o cădere nervoasă pe când mă uit la mine în oglindă.

Mă aplec peste chiuvetă și dau drumul la apă. Îmi arunc niște apă pe față, sperând că o să mă ajute cu greața. În urmă cu câteva ore, m-am rătăcit și n-am avut timp să-mi sun colegul de cameră pentru săptămâna aceasta, un localnic din oraș care mi-a oferit un scaun pe care să dorm – da, un

singur scaun. Sacrificiile pe care le fac ca să câștig propunerea asta sunt inegalabile.

Greață din cauza bărcii.

Scaun pe post de pat.

Vederea unei femei obraznice.

Mă confrunt cu astea și tot pot să afișez un zâmbet.

Când mă ridic și-mi șterg apa de pe față, îngrijitorul din baie aproape mă sperie de moarte, căci acum e la câțiva pași de mine pe când îmi întinde prosopul.

— Mama naibii! exclam, făcând un pas în spate. Omule, fă puțin zgomot înainte să sperii un tip în halul ăsta!

El își înclină capul și nu spune nimic pe când îmi întinde prosopul.

Îi arunc o privire din cap până în picioare, încercând să decid dacă e de încredere sau nu, dar, când nu se mișcă, întinzând prosopul spre mine în continuare, îmi dau seama că probabil e programat așa și că va trebui să-l iau de la el.

Îmi șterg fața cu prosopul pe când el își reia locul de lângă ușă. Da, programat.

— Deci, reiau. Ești entuziasmat pentru nunta din weekend?

Se uită fix în față, complet nemișcat precum un paznic de la Palatul Buckingham. Înțeleg cum o să meargă asta.

— Da, și eu! îi spun pe când îmi dau jos cămașa pe care am purtat-o în avion și o împachetez pe blatul chiuvetei.

Iau prosopul cu care mi-am șters fața și îl ud astfel încât să-mi șterg corpul cu el. Da, asta facem acum. Dacă ar fi fost după mine, aș face un duș înainte de recepția de bun-venit, dar, ținând cont de faptul că bungalow-urile astea sunt peste 1 500 de dolari pe noapte, nu există nicio afurisită de șansă să dau banii ăștia ca să stau aici. Câștig decent, dar nu atât de mult încât să dau 1 500 de dolari pentru o noapte... timp de o săptămână.

Îmi trec prosopul peste piept, lăsând subrațul la final și, când termin, îngrijitorul din baie este lângă mine din nou, oferindu-mi alt prosop.

— Mulțumesc! îi spun pe când iau prosopul încet de la el. Sunt Brody, apropo. Lucrez pentru domnul Hopper la biroul din San Francisco.

Bărbatul dă din cap și își reia locul de lângă ușă.

— Știi, n-aș spune nimănui dacă ai vorbi cu mine. Ar putea fi micul nostru secret. Mi-ar prinde bine niște companie, deoarece nu sunt în apele mele acum.

Când nu spune nimic, *șocant*, continui:

— Sunt aici ca să intru în grațiile domnului Hopper. După nuntă, alege un proiect pe care să-l susțină, iar unul dintre ele este al meu. Sper, nu știu, să pun o vorbă bună pentru mine, înțelegi?

El se uită fix în față, făcându-mă să oftez. Deschid geanta cu articole de toaletă și îmi scot deodorantul, periuța și pasta de dinți.

— Vremea asta nu e deloc asemănătoare cu cea din San Francisco. Aici zici... zici că mergi printr-un nor dens de apă, iar umiditatea îmi face părul din nas să se cârlionțeze.

Îi arunc o privire și nu, nici măcar un zâmbet.

— De fapt, n-am păr în nas. Prietenul meu cel mai bun, Gary? Soția lui ne-a pus să facem chestia asta, ne-a băgat un bețișor cu ceară în nas, și trebuia să răspundem la întrebări de cultură generală. Primul care greșea de două ori pierdea un bețișor. În orice caz, amândoi am pierdut pentru că nu puteam să trăim cu ceara în nas. Trebuia să iasă cumva. Și asta a durut ca naiba, dar știi tu – îmi las capul pe spate și îmi examinez nasul –, nările mele n-au arătat niciodată mai bine. Așa că probabil a meritat în cele din urmă.

Mă dau cu deodorant și îmi fac vânt la subraț ca să se usuce o clipă înainte să-mi pun cămașa.

— Știai că n-am purtat in niciodată în viața mea? Dar managera mea m-a dus la cumpărături și mi-a spus că asta trebuie să port.

Fac un semn spre costumul de in pe care l-am luat cu mine în avion de teamă să nu se șifoneze sau să se piardă.

— Nu sunt fan, mi se pare că port un pansament de prim ajutor pe post de ținută. Jaleesa a încercat să asorteze costumul alb cu o cămașă roz-deschis, iar eu i-am spus să se ducă la dracu'! Nu aveam să apar arătând ca nenorocitul de Don Johnson din *Miami Vice*. Așa că l-am asortat cu o cămașă albă. Culorile sunt destul de discordante ca să ofere o dimensiune, dar nu mă fac să arăt ca un fraier. Nu sunt sigur cât o să reziste sacoul. Deja transpir doar când mă gândesc să-l pun pe mine. Oamenii se deshidratează repede aici din cauza transpirației?

Pun niște pastă de dinți pe periuță, apoi încep să mă spăl pe dinți. Mă sprijin de blat, uitându-mă la noul meu prieten tăcut și îl analizez. Ce job de rahat! Să stai acolo și să dai prosoape! E alegerea lui să nu vorbească sau e cerința postului? Eu n-aș putea să fac asta niciodată. Aș lua-o razna.

Scuip pasta de dinți, clătesc și apoi îmi șterg gura cu... un prosop nou datorită prietenului meu.

— Acum o să mă schimb în fața ta, bine? N-o să încerc să-mi pun un costum de in în apropierea unei toalete într-o cabină mică. Asta ar însemna un dezastru pe cale să se întâmple. Dar trebuie să te previn, port boxeri nude. Jaleesa i-a ales pentru mine. A spus că nu puteam să port negru având pantaloni de in crem. Dar un afurisit de nude? Mă fac să par ca o păpușă Ken fără penis, doar o zonă plată între picioare. Nu sunt fan. Te avertizez ca să nu te sperii.

Îmi dau pantalonii scurți jos, îi arunc pe blat și apoi îmi pun pantalonii de in.

— Uf, la dracu', urăsc senzația ăstora! Îmi ating pielea într-un fel ciudat. Oh, știi de ce-mi amintește? Ai văzut *The*

Santa Clause cu Tim Allen și copilul ăla enervant și plângăcios? Păi, când Tim, sau Scott Calvin dacă vrei, trebuie să-și pună costumul Moșului mort și materialul e foarte fluid și scârbos, și el e gen „nu știi niciodată pe unde a umblat asta". E aceeași senzație pe care o am eu cu ăștia pe mine.

El se mișcă de pe un picior pe altul, și simt că l-am prins cu asta. I-a plăcut trimiterea – știu că i-a plăcut.

Îmi bag cămașa în pantaloni, apoi întind mâna după parfum, dar omul meu e lângă mine înainte să apuc să-i scot capacul. Ia parfumul și îl ține spre mine, pregătit să pulverizeze.

— Oh, face parte din pachetul de baie? Bine, sigur, dă-i bătaie, omule!

Țin mâinile depărtate în mod ciudat, iar el pulverizează parfum pe gâtul meu, pe piept și pe talie, chiar deasupra zonei inghinale. Mă uit la el cu o sprânceană ridicată, punând la îndoială zona în care a ajuns ultimul puf, dar el îmi dă înapoi sticla și se întoarce la colțul lui încă o dată.

— Asta a fost... diferit. Dar mulțumesc!

Iau sacoul de pe umeraș și îl trag peste brațe și umeri. Hristoase, îmi dau ăsta jos imediat ce intru la petrecere – pentru că nunta secolului are nevoie de o petrecere suplimentară la început.

Asortez restul ținutei cu o curea maro și mocasini de aceeași culoare, știind că în scurt timp picioarele mele vor înota în transpirație.

Mă uit în oglindă, îmi aranjez părul scurt în stilul ciufulit care mă ajută să nu-mi fac griji cu privire la părul meu, apoi trag de reverele sacoului.

— Nu e rău pentru o persoană care doar ce și-a petrecut 11 ore călătorind și care a vomitat într-o barcă. Rânjesc la imaginea mea în oglindă, apoi adaug: Arăt mai degrabă dichisit, dacă pot spune așa.

Mă întorc și ridic partea din spate a sacoului ca să-mi verific fundul. Îl scutur ușor dintr-o parte în alta.

— Da, arată chiar foarte bine! Exercițiile alea pentru fesieri de la sală își spun cuvântul. Uită-te la ăsta! zic pe când mă întorc spre îngrijitor. Dacă aș ști că ai face-o, ți-aș da voie să-l strângi bine. Dar nu vorbești cu mine, așa că mă îndoiesc că o să testezi duritatea de oțel a fundului meu. Îmi îndrept spatele, adăugând: Pierderea ta!

Îmi strâng lucrurile, le îndes în valiză și apoi o închid. O să las valiza la recepție și o să sper că o să fie bine.

Trag valiza până în dreptul îngrijitorului și mă opresc în fața lui. Bag mâna în portofel și scot o bancnotă de 20 de dolari pe care o pun în borcanul de pe masa de lângă el.

— Urma să-ți las zece, dar puful la penis ți-a dublat bacșișul. Mulțumesc pentru ajutor, omule!

Îi pun o mână pe umăr și îl strâng ușor.

Exact când sunt pe cale să plec, mă șochează, spunând:

— Cu plăcere!

— Hei, vorbești!

Îi zâmbesc.

El se uită la mine.

Zâmbesc și mai larg.

Își încruntă sprâncenele.

S-a supărat?

Din cauza mea? L-am supărat eu?

Nu e momentul să mă gândesc la asta. Dau să plec din nou, însă, în timp ce-mi ține ușa, îmi șoptește:

— Domnul Hopper urăște costumele din in.

Și apoi închide ușa băii în urma mea.

Zdrobindu-mi încrederea cu șase cuvinte.

Păi... ce mama naibii?

MAGGIE

Maggie: Rochia asta mă face să par prea ușuratică?

Mă uit în oglindă, analizând rochia cu imprimeu tropical. Partea de sus e puțin precară, un fel de top din ăla pe care îl faci cumva din mers. În esență, două bretele lungi care se leagă de fusta vaporoasă și pe care le învârți și le legi în jurul corpului tău ca să ascunzi bunătățile.

Când am cumpărat-o, visam la umflături în slipuri, dar acum, că o port la o întâlnire de afaceri, sau cel puțin sper că așa e, îi pun la îndoială designul. Din păcate, e cel mai decent articol pe care îl am în dulap.

Telefonul meu sună anunțând un mesaj.

Hattie: Unii ar putea spune că nu e suficient de ușuratică.

Știam că asta o să spună!

Îmi iau poșeta și cheia de la cameră și îmi pun sandalele înainte să ies din bungalow. Întotdeauna am visat să stau într-un loc ca ăsta, trezindu-mă cu o priveliște spre ocean. Am propria piscină cu garduri pentru intimitate, așa că, dacă vreau să înot dezbrăcată, pot s-o fac. Mai e și un ponton privat care duce spre apa cristalină și albastră a lagunei. *Bani bine cheltuiți.*

Fără să mai zic că vine la pachet cu o mașinuță de golf personală și biciclete ca să te plimbi prin jur. Cât de drăguț e asta?

Pășesc în mașinuța de golf, îmi pun poșeta lângă și o sun pe Hattie, știind că e foarte târziu în California, dar probabil e trează, având în vedere tipul de program sexual pe care îl are cu Hayes.

Răspunde după ce telefonul sună de două ori.

— Știi că e târziu aici.

— Atunci de ce ești trează? Hm?

Efectiv pot să aud zâmbetul din vocea ei.

— Nu-i treaba ta!

— Asta credeam și eu!

— Ai plecat ca să flirtezi până ajungi în pantalonii cuiva?

— Avem o mică schimbare de planuri.

— Oo, ai întâlnit deja pe cineva?

Păi, cineva a intrat în viața mea din resort, dar nu e necesar să-mi îngrijorez prietena cu această veste pentru că o să-l evit cu orice preț. Dacă nu vorbesc despre el, atunci nici nu există aici. Asta e logica clară pe care mă conving să o cred.

— Nu! îi spun pe când apăs pedala mașinuței de golf, care pornește brusc și mă face să scot un țipăt.

Ușor, Maggie, ușor!

— Eu, ăăă... Am auzit niște vești când eram la piscină și, înainte să-ți spun care sunt veștile, vreau să știi că mi-am petrecut toată ziua gândindu-mă la asta și la ce ar trebui să fac, apoi am cântărit toate argumentele pro și contra. Așa că nu vreau să crezi că nu m-am gândit bine.

E tăcută o clipă, apoi îmi spune:

— Dacă o să-mi spui că urmează să faci vreun fel de muncă acolo, o să te dezmoștenesc.

— Hattie, doar ascultă-mă!

— Oh, Doamne, Maggie! O să muncești, nu-i așa? Vacanța asta trebuia să te ajute să te relaxezi. Nu ar trebui să sari imediat să ajuți pe cineva cu o nuntă. Asta e, nu? Ai auzit pe cineva vorbind despre faptul că urmează să se căsătorească și n-ai putut să stai deoparte și să nu faci nimic când știai că poți să-ți oferi serviciile.

— Păi, nu chiar, spun pe când rotesc ușor volanul mașinuței de golf ca să merg pe podul de scândură, mărginit de-o parte și de alta de apă. Mai degrabă, am aflat niște vești care ar putea fi benefice pentru afacerea mea.

— Dacă nu e regele lumii, nu merită.

— Aproape regele lumii, îi răspund. E vorba de Reginald Hopper. Fiica lui, Haisley, se căsătorește weekendul ăsta. Și, din câte am auzit, e o problemă cu petrecerea de nuntă, așa că m-am gândit că, din moment ce există un eveniment azi la resort, adică exact la resortul în care stau, aș putea, știi, să mă duc până acolo să văd dacă pot fi de ajutor.

— Maggie! oftează ea pe când îl aud pe Hayes mormăind lângă ea:

— Las-o să-și trăiască viața!

— Mulțumesc, Hayes! strig eu.

— Muncește, contracarează Hattie, iar atunci aud sunetul distinctiv al unui sărut.

— Hei, spune-i să înceteze! îi zic. Dacă ești trează, ești a mea acum. El poate să te aibă după aceea.

— Stai puțin, dacă rămân în pat, n-o să înceteze să mă atingă, ceea ce o să devină un spectacol pentru tine. Dă-mi o secundă!

Îl aud pe Hayes mormăind din nou și apoi sunetul unei uși închizându-se.

— Bine, am poate cinci minute înainte să dea buzna în baie!

— Invidia mea este dezgustător de mare în momentul ăsta.

— Îmi pare rău! chicotește ea. Bine, cine e domnul Hopper?

— Uf, Hattie, Hopper ca în Hopper Hotels, cel mai mare lanț hotelier din țară.

— Oh, rahat, serios? Stai așa... Vrei să spui Hopper, de la Saint Hopper Resort, unde stai tu?

— Da! spun exasperată. E uriaș, bine? Deține așa de multe hoteluri, și ce le place hotelurilor să găzduiască? Nunți. Afacerea mea ar putea fi alegerea pentru orice nuntă găzduită la Hopper Hotels în San Francisco. Ar putea fi ceva astronomic pentru mine!

Trag mașina în fața clădirii principale a resortului, care este înconjurată de o junglă de flori tropicale, și parchez pe unul dintre locurile disponibile – serios că e un lucru drăguț.

— Bine, o să te las să scapi cu posibilitatea de a vorbi cu el diseară, dar, după asta, trebuie să te relaxezi.

— Oh, bineînțeles! îi spun, deși în mintea mea știu că, dacă m-ar ruga, aș lăsa totul ca să ajut familia Hopper.

Totul se reduce la a profita de ocazii și la a acționa atunci când vrei să dezvolți o afacere. S-ar putea să eșuez lamentabil din când în când, dar n-o să știu niciodată cum ar fi fost dacă nu încerc măcar.

— Bun! Unde te duci acum? Apropo, rochia e puțin ușuratică, dar este și stilată. Un decolteu minunat, dar, din fericire, nu aduce cu costumul de baie de mai devreme.

— E bine de știut, îi spun pe când o pornesc pe aleea de grădină care duce spre zona de luat cina. Are loc o petrecere de bun-venit spre care mă îndrept și unde sper să dau de domnul Hopper.

— O petrecere de bun-venit pentru resort sau pentru oaspeții de la nuntă?

Mă opresc pe loc, gândindu-mă la asta.

— Rahat, ai dreptate, pentru oaspeții de la nuntă! Ceea ce înseamnă că probabil au o listă.

— O listă pe care tu nu ești, spune Hattie.

— Uf, nici măcar nu m-am gândit la asta! La naiba, modul de vacanță m-a scos din joc! Continui să merg spre Lanai Bar, dorindu-mi să trag măcar cu ochiul la festivități,

apoi o întreb: Crezi că aș putea să joc vechea schemă cu „numele meu ar trebui să fie pe listă”?

— Tu cazi vreodată în capcana asta când lucrezi la evenimentele tale?

— Niciodată, îi spun, dar cine știe, ăsta e paradisul, poate sunt mai...

Mă opresc din vorbit când ochii mei dau de o față foarte familiară.

— Mai ești acolo? întreabă Hattie.

— Oh, Doamne! șoptesc pe când mă ascund după un stâlp din foaier.

— Ce-i? întreabă Hattie. L-ai văzut? Pe domnul Hopper? Crezi că e în căutarea unei femei singure? Nu știu nimic despre el. Poartă slip?

— E căsătorit cu o femeie pe nume Regina, care este definiția eleganței și a clasei, șuier în telefon. Și nu, nu l-am văzut pe el, am văzut pe altcineva.

— Pe cine? întreabă Hattie.

Trag cu ochiul după stâlp, doar ca să verific că nu m-am înșelat, și categoric, stând într-un costum de in crem, cu o mână în buzunar și cu cealaltă ținându-și telefonul, este nimeni altul decât Brody McFadden.

Fix de-asta nu vorbești despre diavol – pentru că apare oriunde mergi. Uită-te la el, stând acolo, singur singurel! Se duce la petrecerea Hopper?

Arată de parcă l-a îmbrăcat bunica lui.

Dar de ce s-ar duce?

Și apoi mă lovește.

Lucrează pentru Hopper!

— Ce se întâmplă? întreabă Hattie.

Țin telefonul aproape de ureche și șoptesc:

— Brody e aici.

— Brody? Cine naiba e... Stai... Nuuuuuuuu!

— Da!

Înghit în sec.

— Brody gen... domnul Sărută-și-Pleacă?

— Unicul și inegalabilul. E în foaier, în afara restaurantului, purtând un costum crem din in care arată ridicol pe el.

— Ce cămașă are? întreabă Hattie.

— Albă.

Răsuflă.

— Cel puțin nu e roz.

— Mie-mi spui? Sunt surprinsă că fraierul nu a ales rozul. Ar fi ceva ce ar purta.

— Care sunt șansele ca el să fie la același resort la care ești și tu?

— Mari, îi spun pe când închid ochii strâns. Din păcate, foarte mari. Lucrează pentru Hopper.

— Stai, pe bune?

Dau din cap, amintindu-mi de conversația pe care am avut-o cu Gary în urmă cu două săptămâni.

— Da, Gary m-a sunat și mi-a spus că are impresia că Brody ar trebui să se așeze la casa lui și m-a întrebat dacă mai ești singură. Mi-a spus că are un job grozav la Hopper Industries, dar nu m-am gândit prea mult la asta, pentru că am fost consternată că s-a gândit să întrebe dacă ești singură.

— Sunt flatată, dar... nu!

— Da, i-am spus că te vezi cu cineva cu un statut mult mai bun. Am început să turui despre Hayes și asta a cam pus capăt conversației. Dar... nu pot să cred că am uitat asta!

— Asta înseamnă că se află acolo pentru nuntă, ceea ce înseamnă... că ar putea să fie poarta ta de acces.

Câh, nu, mersi!

Aş prefera să mă prefac că sunt verişoara de mult pierdută a lui Reginald şi să fac faţă ridicolului, precum şi unei respingeri, decât să-l rog pe Brody să mă ajute.

Ştii de ce?

Pentru că Brody nu e tipul care face favoruri fără să primească ceva la schimb, cum ar fi să-mi amintească încontinuu că m-a ajutat. N-am nevoie de asta.

— Nu, mersi! îi spun. În niciun caz nu-i cer ajutorul.

— De ce nu? Ar fi aşa de uşor! Te ajută să intri la nuntă şi la petrecere, tu faci o impresie bună, poate ajuţi chiar cu problema pe care o au, apoi *bam!*, eşti parteneră cu Hopper Industries.

— Nu cred că funcţionează aşa!

— Nu cu genul ăsta de gândire negativistă, zice ea. Spune-mi ce alte opţiuni ai, pentru că aia cu „numele meu ar trebui să fie pe listă" este un eşec instant.

Mă gândesc, încercând să găsesc o cale de a intra, dar, din păcate, nu-mi trece nimic prin cap, ceea ce înseamnă... că s-ar putea să aibă dreptate.

Dar nu înseamnă că mă face să mă simt mai puţin dezgustată. Brody ar fi varianta uşoară. Un pariu sigur. Ar spune da pentru că sunt sora lui Gary şi, sigur, n-o să mă lase să trăiesc cu asta, dar m-ar lăsa să o fac.

Şi totuşi, nu ne înţelegem. Asta ar putea fi o piedică. Ne ciondănim, ne certăm şi ne insultăm unul pe celălalt oricând avem ocazia. Ar putea să-şi ţină spinii în frâu în faţa clanului Hopper? Aşa sper; omul este profesionist, la urma urmei. Dar, de fiecare dată când îşi petrece timpul cu fratele meu, iar eu se întâmplă să apar, se comportă ca un nesimţit cu mine, eu sunt o nemernică cu el, ne ciondănim şi apoi distrugem orice petrecere a reuşit Patricia să organizeze. Pare prea riscant!

— Ar putea fi un bilet de acces, spun. Dar, ținând cont de trecutul nostru, mă îndoiesc că o să fie nerăbdător să mă lase să am acces la nunta secolului. Nu mă place, îți amintești? I se pare că sunt respingătoare.

— *Mie* mi se pare că el e respingător.

— Mulțumesc! îi spun, oftând. Rahat, nu asta mi-am dorit să se întâmple.

— Ai terminat, iubito? îi aud pe Hayes spunând. Sunt al naibii de tare și am nevoie de gura ta.

— Iisuse! exclam, simțind că mi s-au întărit sfârcurile.

Vocea aia a lui, ascultă la mine! Nu e ca niciuna pe care am auzit-o vreodată.

— Dă-mi o secundă! spune Hattie chiar înainte să aud un alt sărut.

Mă întreb unde a fost depus acel sărut.

— Îmi pare rău, trebuie să plec, dar să știi că nu vreau să lucrezi, nu în vacanța ta binemeritată, dar, dacă apare o oportunitate să îți dezvolți afacerea, nu ai altă opțiune decât să profiți de ea, nu crezi?

— Îmi spui că trebuie să-l folosesc pe Brody McFadden în avantajul meu?

— Da! Folosește-l atât de tare, încât să regrete că te-a sărutat vreodată la nunta fratelui tău și apoi a plecat de parcă nu s-a întâmplat nimic!

Trag cu ochiul încă o dată după stâlp și în adâncul sufletului... știu că are dreptate.

Dacă vreau să avansez, trebuie să acționez.

Orice alt om de afaceri ar face același lucru.

Poate e karma pentru că a plecat lăsându-mă nesatisfăcută.

Așa că e momentul să dau la maximum piesa „The Man” a lui Taylor Swift în capul meu și să fac ceea ce trebuie să fac... adică să-l folosesc pe Brody McFadden în beneficiul *meu*.

Capitolul patru

BRODY

MĂ HOLBEZ LA ITINERARUL PE CARE MI L-A TRIMIS JALEESA și confirm că sunt în locul potrivit la momentul potrivit.

Da, și uite, e un afiș care anunță un eveniment privat chiar în fața barului și a restaurantului hotelului.

Îmi bag telefonul în buzunar, simțindu-mă atât de nelalocul meu, încât greața de pe barcă se întoarce. Cel puțin, așa îi spun. Refuz să recunosc că este greață provocată de emoții sau de nesiguranță.

Sunt omul de afaceri nemilos care îmi doresc să fi fost? Nu! Încă îmi cer scuze dacă stau prea mult la copiator. Am idei bune? Da! Am încrederea interioară ca să mă plimb pe aici de colo-colo de parcă dețin locul ăsta afurisit? Nici măcar pe-aproape!

Am fost născut și crescut într-o familie modestă, în care lăsăm capul jos și muncim din greu. Lucruri bune li se întâmplă oamenilor buni. Nu e nevoie să calci peste cadavre și să-i rănești pe cei din jur, dar la naiba... așa se face, nu? Nu poți

să-mi spui că Tati Reggie a trecut prin viață spunând „te rog" și „mulțumesc" și a construit afaceri de multe miliarde de dolari fiind un bărbat sincer și drăguț.

Nu, a profitat de ceea ce i s-a prezentat.

Așa că aici este o oportunitate, deci profită de ea!

Mă uit înspre Lanai Bar în vreme ce domnul Hopper pășește în față și începe să-și primească oamenii. Oh, la dracu', iată-l! Și doar uită-te la el! Stilat, cu bărbia sus. Scump, într-un costum care pot doar să presupun că a costat mai mult decât o săptămână de stat într-un bungalow care costă 1 500 de dolari pe noapte și care se află chiar lângă barul ăsta. Și încrezător, în timp ce întâmpină pe toată lumea cu o strângere fermă și o înclinare ușoară a capului.

Știe cum să se controleze.

Capul familiei, liderul companiei și bărbatul care deține soarta carierei mele – și a sănătății mele mintale – în mâinile lui.

Acum e acum!

Cu două dintre trabucurile lui preferate în sacou, o scurtă ezitare a pașilor și senzația inconfortabilă a unor boxeri nude care îmi mângâie jucăria, mă îndrept spre el.

Jaleesa mi-a spus să am trabucuri la mine tot timpul doar pentru a intra în grațiile lui Reginald. Eu nu fumez, dar ei nu i-a păsat. Mi-a ordonat să le am.

Mi-ar plăcea să dau vina pentru pașii mei nesiguri pe aventurile prin lagună provocate de răul de mare, dar cred că o bună parte din nesiguranță este din cauza adrenalinei și a emoțiilor care sunt pe punctul de a exploda în interiorul meu.

Și boxerii nude, păi... știm de ce. Dar acea scurtă privire pe care mi-am aruncat-o din profil în oglinda de la baie mi-a distrus încrederea și mi-am dat seama că mă fac într-adevăr să arăt ca un Ken îmbrăcat pentru resort.

Nu așa vrea să mă prezint. Vreau să-mi trântesc penisul pe masă – metaforic, normal – și să spun: „Tati Reggie, iată-mă! Mori de ciudă!"

Dar putem cu toții să fim de acord cu ceva... Asta n-o să se întâmple pentru că, pe măsură ce pășesc în bar și aștept la rând să fiu întâmpinat, apropiindu-mă din ce în ce mai mult, pot să-mi simt scula ghemuindu-se în scrot, nedorindu-și să se întoarcă.

Ar trebui să fiu mai încrezător, pentru că îmi doresc să urc pe scara corporației? Bineînțeles! Dar nu sunt cu asta. Nu mă simt confortabil cu jocurile sociale când vine vorba de afaceri. Cred că, dacă cineva își face treaba și se dă peste cap, ar trebui să fie recompensat. Fără toate aiurelile astea politico-sociale. Îmi place să fie clar. Mi-am făcut treaba, așa că acum tu mă recompensezi.

Din păcate, nu așa funcționează lumea; de aceea stau la rând ca să-l pup în fund pe Tati Reggie în timp ce port ținuta asta crem care se lipește de mine în feluri extrem de inconfortabile.

— Mulțumim că ne-ați invitat – suntem foarte entuziasmați să fim aici! spune Beatrice înaintea mea la rând, șefa de la Resurse Umane.

Marion și Beatrice sunt prietene, amândouă femei capricioase, amândouă în competiție pentru grimasa cea mai urâtă a biroului. Marion are un avantaj față de Beatrice, dar... Marion nu e aici, așa că...

Hopper îi oferă un zâmbet.

— Bineînțeles! Distracție plăcută!

Îi face semn spre încăpere, primind-o și indicând că eu sunt următorul.

Acum ori niciodată!

Se întoarce spre mine. Barba îi e tunsă perfect, iar lentilele fotocrome care îi acoperă ochii pătrunzători sunt de un

albastru prăfuit. Sprâncenele îi sunt ca niște pumnale ce i se mișcă pe frunte și trădează fiecare emoție pe care o simte. Iar după cuta pe care o formează între ochi, știu imediat că nu numai că e derutat de prezența mea, dar Dragul Tătic nici nu mă recunoaște.

Ca urmare, transpirația.

Tsunamiul de transpirație care m-a copleșit.

De pe ceafă, în jos pe șira spinării, până chiar deasupra fundului, ca un defileu care țâșnește odată cu emoțiile mele.

Și, pe măsură ce se holbează la mine, în vreme ce expresia transmisă de sprâncene se transformă din derutare în enervare, din moment ce n-am spus niciun amărât de cuvânt, îmi dau seama că ăsta e probabil cel mai rău scenariu. Asta, ce se petrece acum.

Faptul că el nu mă cunoaște.

Faptul că eu nu știu ce să spun.

Și că nu e nimeni în jur care să intervină.

Unde e asistenta lui, să-i șoptească subtil cu cine stă de vorbă? Am văzut-o făcând asta la alte recepții. Nunțile nu se pun la socoteală?

Normal că nu, idiotule! Ar cunoaște pe toată lumea pe care a invitat-o la nunta fiicei lui.

Nu și pe mine totuși.

Nu, sunt aici! Greața mă învăluie din nou.

— Hm, bună seara! spun cu o fluturare tăioasă a mâinii. Domnule Hopper, ce seară grandioasă, nu credeți? Fac un semn spre tavan, adăugând: O seară frumoasă! Superbă! Puțină umezeală, dar nu putem s-o controlăm pe Mama Natură. Sunt doar mulțumit că nu plouă, nu că ar conta pentru că avem un acoperiș deasupra capului, dar știți dumneavoastră, pentru ambianță. Cu toate că ploaia oferă o ambianță pașnică, așa că poate ar trebui să plouă. El ridică din sprâncene, dar eu îi dau înainte: Vreau să zic, doar dacă vă doriți să

plouă. Vreți... vreți să plouă? Nu răspundeți la asta, normal că nu vreți să plouă! Nimeni nu vrea să meargă prin ploaie decât dacă e un copac care moare de deshidratare. Râd nervos și fac un semn spre el în timp ce adaug: Copacii nu merg totuși, așa că, hei, v-am prins cu asta...

Abandonează nava, omule! Abandonează nava!

— Oricum, ca să rezum totul: o noapte frumoasă, mă bucur că nu plouă, copacii nu merg și eu sunt fericit să fiu...

— Îmi pare foarte rău pentru asta, iubitule! spune o voce de femeie pe când o mână îmi atinge delicat pieptul în timp ce un braț se înfășoară în jurul taliei mele. Știi cum sunt miresele, întotdeauna au nevoie de organizatoarea lor, chiar dacă e vorba de cel mai mic detaliu, cum ar fi ce panglică ar trebui să fie înfășurată în jurul buchetului.

Ăăă... poftim?

Mă uit în jos la femeia de lângă mine și îmi ia o blestemată de secundă ca să procesez – pentru că, Iisuse, sânii femeii ăsteia –, dar apoi îi văd fața, ochii ăia... buzele alea!

Maggie Mitchell!

Ce naiba face?

— Ești organizator de evenimente? o întreabă domnul Hopper, întrerupându-mi gândurile foarte buimace.

Foarte multe gânduri.

Gen... de unde naiba a apărut Maggie?

De ce îmi spune „iubitule"?

Și de ce mama naibii corpul ei e înfășurat în jurul meu de parcă suntem un cuplu?

— Da, sunt, spune Maggie pe când își ia mâna de pe pieptul meu și o întinde spre domnul Hopper. Sunt Maggie Mitchell, iubita lui Brody. (*Vrei să spui asta încă o dată?*) Suntem foarte entuziasmați să fim aici săptămâna aceasta. Nici nu pot să exprim cât de uimitor este locul acesta de vis!

Ăăă... poftim?

Iubită?

Știu că am leșinat o secundă pe barcă după ce-am vomitat, dar m-am trezit într-un univers paralel?

Hopper mă analizează încet și apoi spune:

— Brody McFadden, nu?

Oh, ia uite, mă cunoaște! Nu sunt sigur dacă ar trebui să fiu încântat sau speriat după întregul discurs despre „copacii care nu merg".

Înghit în sec și dau din cap.

— Da!

Fă ceva, repară asta! Oh! Trabucurile. Dă-i trabucurile! Emoționat, bag mâna în buzunar, căutând ca un imbecil de primă clasă, și le scot.

— Eu, ăă, am cumpărat astea pentru dumneavoastră ca să vă urez felicitări pentru nuntă, păi, pentru nunta fiicei dumneavoastră, nu a dumneavoastră... Dumneavoastră sunteți deja căsătorit cu Regina. Vreau să zic, cu doamna Hopper, sunteți căsătorit cu doamna Regina Hopper.

Îi întind trabucurile, pe care le ia cu grijă.

— Felicitări! adaug sfios.

Și apoi, spre șocul meu, îmi zâmbește. Adică îmi zâmbește pe bune. Fațete albe strălucitoare și toate cele.

— Mulțumesc, foarte drăguț din partea ta!

Slavă Domnului, trabucurile chiar au funcționat!

Dar transpirația tot îmi alunecă pe tâmple.

Nu o șterge, nu în fața lui!

— Bineînțeles! Mă bucur doar că fac parte...

— Domnișoară Mitchell, spune Hopper, concentrându-se din nou asupra ei.

Sigur, da, eu o să stau aici, acceptând victoria trabucurilor.

— V-ar deranja dacă aş discuta cu dumneavoastră despre câteva lucruri după ce-mi întâmpin oaspeţii?

— Chiar deloc, spune Maggie simplu. O să bem ceva şi, când sunteţi pregătit, putem să vorbim.

— Minunat, mulţumesc! Hopper se uită la mine şi îmi spune: N-am ştiut că ai o iubită atât de fermecătoare, McFadden. Mă bucur că ai adus-o!

Fermecătoare?

Cum naiba a devenit fermecătoare în mai puţin de un minut?

Cum rămâne cu mine? Ţi-am dat trabucurile și ţi-am oferit o anecdotă amuzantă pe care să o împărtășești mai târziu cu prietenii tăi care fumează trabucuri despre angajatul parșiv care ţi-a spus că pomii nu merg. Presupun că o să accept ce primesc.

Maggie îmi cuprinde braţul cu al ei, aducându-mă din nou în prezent şi la iubita aparentă pe care se pare că o am acum. Împreună, mergem în restaurant şi ne îndreptăm direct spre bar. Observ o zonă pustie, locul perfect pentru o conversaţie „ce mama naibii".

O conduc spre bar și apoi o aduc în faţa barului, ţintuind-o acolo.

Acolo o văd pentru prima dată din cap până-n picioare. Poartă o rochie cu imprimeu tropical, care se încrucișează în partea de sus în tot felul de moduri, oferindu-mi frânturi din pielea ei din jurul abdomenului, umerilor... sânilor.

Hristoase!

Acum părul cu bucle naturale îi curge până la jumătatea spatelui. O parte o are dată după ureche, prinsă cu o clamă în formă de floare, și poartă un machiaj discret, o acoperire fină, astfel încât pot încă să-i număr pistruii de pe

nas și obraji. Ochii ei căprui-verzui sunt luminați de o strălucire maronie blândă, iar buzele, principala atracție, sunt lucioase – la fel cum erau la nunta lui Gary.

— Te holbezi, spune, smulgându-mă din gândurile mele.

— Pe naiba! îi spun pe când mă întind după un șervețel din spatele ei și mi-l apăs pe frunte și pe tâmple.

La dracu'... Zonele astea tropicale nu sunt pentru mine. Când termin de șters transpirația, mototolesc șervețelul în mână.

— Ce naiba a fost aia?

Își strânge brațele la pieptul amplu.

— Aia am fost eu ajutându-te.

— Asta consideri tu ajutor? o întreb. Tocmai te-ai dat drept iubita mea în fața șefului meu.

— Sunt conștientă.

Mă holbez la ea.

— De ce?

— Nu e evident?

— Nu! aproape țip.

— Știi, ăsta s-ar putea să nu fie cel mai bun loc pentru a discuta. Se uită în jur și adaugă: Nu vreau să facem o scenă.

Pun o mână pe barul din spatele ei și mă aplec astfel încât doar ea și eu să auzim.

— Vreau să știu ce naiba se întâmplă, pentru că doar ce ai făcut să-mi fie imposibil să scap de tine săptămâna asta.

— Crede-mă, ultimul lucru pe care mi-l doresc este să fiu legată de tine. A fost o pastilă greu de înghițit.

— De ce o înghiți măcar?

— Nu le place bărbaților când înghițim?

Rânjetul ei atotcunoscător i se întinde pe buze, același rânjet care m-a băgat în belele cu ea în primul rând.

Dă-mi voie să-ți spun ceva despre Maggie Mitchell: e un alt fel de fată – oh, *scuze*, *femeie*!

Diferită de orice altă femeie pe care am cunoscut-o vreodată.

E o combinație de ordine, încredere și căldură. Nu are nicio problemă să spună ce gândește și abia dacă deține vreo aptitudine pentru stânjeneală – am văzut asta când a cântat „Don't Stop Me Now" de la Queen la cina de dinaintea nunții fratelui ei. A fost fals și uneori a atins note pe care doar câinii le puteau auzi. Dar are și o inimă bună și se dă peste cap ca să facă pe toată lumea să se simtă confortabil – bine, pe oricine în afară de mine.

E lipsită de rușine.

E în natura ei să converseze.

Are o energie contagioasă.

Dar poate fi și extrem de nemiloasă când e în căutare de sânge.

Și, după privirea vicleană, o să mă sugă până o să mă sece.

De sânge.

O să mă sugă de sânge până o să mă sece.

Nu de altceva.

Doar de sânge.

— Of, uită-te la tine, ești uimit! spune și mă bate ușor pe obraz. Nicio fată nu a înghițit până acum?

Vezi despre ce vorbesc? Spune pur și simplu ce vrea. N-am întâlnit niciodată o femeie așa ca ea.

— Dacă vrei să știi, am avut multe fete care au înghițit...

Fac o pauză și trag aer în piept; nu despre asta ar trebui să ne certăm.

— Dar, ca să știi, fetele adoră să mă înghită. Nu vorbim despre asta!

— Despre ce vorbim, atunci? întreabă și se bate cu degetul în bărbie, ceea ce mă enervează și mai mult.

Mă aplec mai aproape de urechea ei și-i șoptesc:

— Termină cu rahaturile, Maggie! Ce naiba faci aici? M-ai urmărit?

— Oh, pentru numele lui Dumnezeu, am lucruri mai bune de făcut decât să-l urmăresc pe idiotul care e cel mai bun prieten al fratelui meu prin resortul în care îmi petrec vacanța!

Mă dau puțin înapoi ca să mă uit în ochii ei.

— Atunci, ce faci aici, lângă mine? Când îmi dau seama că începe să facă o remarcă răutăcioasă, adaug: Spune-mi nenorocitul de adevăr!

Pufnește și se uită peste umăr. Vorbește abia atunci când decide că drumul e liber:

— Am văzut că familia Hopper o să fie aici pentru nunta lui Haisley. Am auzit niște oaspeți vorbind despre faptul că e o problemă cu petrecerea de nuntă și, ținând cont de profesia pe care o am, m-am gândit că ar putea fi benefic pentru afacerea mea să adulmec problema. Din păcate, când am început să adulmec, te-am mirosit pe tine.

— Și totuși, mirosul nu a fost atât de rău, încât să te împiedice să mă revendici drept iubitul tău.

— Ca să intru la cină.

Își dă ochii peste cap.

— Hm, da, geniule, dar ghici cine e aici toată săptămâna? Eu! Fac un semn spre pieptul meu și adaug: Iar dacă nu vrei să ne facem de râs amândoi, o să mă miroși pentru tot restul săptămânii din cauza mișcării tale briliante.

Ea nu face decât să ridice din umeri.

— Așa să fie!

— Așa să fie? Mă ridic puțin și adaug enervat: Asta e răspunsul tău? „Așa să fie”? Și dacă nu te vreau legată de mine?

Pot să mă duc la domnul Hopper și să-i spun adevărul, că ești o femeie nebună și că ai pretins că ești iubita mea doar ca să ai acces la familie și să-ți ajuți afacerea.

— N-ai face-o, spune ea, mijind ochii.

— Maggie, aș face aproape orice ca să te umilesc.

De fapt, nu cred acest lucru, dar am fost luat prin surprindere, tensiunea e mare, iar cuvintele îmi zboară din gură.

Buzele i se răsucesc într-o parte, și pot să văd cum creierul ăla încearcă să găsească un răspuns.

— Atunci, fă-o! spune în cele din urmă.

Normal că mi-ar arunca o provocare!

Și în orice altă situație în care nu m-ar deranja să arăt ca un clovn, ar fi plăcerea mea absolută să mă joc cu Maggie Mitchell, dar sunt prea multe puse la bătaie acum. Doar ce-am ajuns aici, Hopper abia dacă m-a recunoscut, m-am bâlbâit și m-am făcut de râs, iar acum trebuie să fac o impresie bună, în ciuda acestui obstacol nou.

Înainte să pot să răspund, aud o voce dulce dintr-o parte:

— Brody McFadden, tu ești?

Mă uit în dreapta mea și, desigur, Haisley Hopper stă în fața mea într-o rochie scurtă, albă, cu părul prins spre spate în bucle largi prin care curg flori albe.

Eu și Haisley ne-am făcut stagiatura împreună la Hopper Industries. Ea și frații ei au decis de la început să demonstreze companiei că nu există nepotism în familia lor și au muncit ca să ajungă cât mai sus. Au avut posturi diferite și, deși Haisley a sfârșit prin a merge într-o direcție diferită, tot a prins gustul a ceea ce înseamnă să lucrezi cu Hopper Industries.

— Bună, Haisley! îi spun, observând-o pe Maggie îndreptându-și spatele lângă mine. Felicitări pentru nuntă!

— Mulțumesc! Afișând un zâmbet nedumerit, se apleacă ușor spre mine și îmi zice: Ai ajuns în vârful managementului

și eu n-am auzit asta? Tati a invitat doar câțiva oameni din companie. *Superiorii*, cum îi place lui să spună.

Chicotesc și bag mâna în buzunar.

— Jaleesa Richards m-a trimis din partea ei. Sper că e în regulă.

— Glumești? Aș prefera să te am pe tine aici decât... păi... Jaleesa chiar îmi place. Hai să spunem că aș prefera să te am pe tine aici decât pe cineva ca Beatrice, care e drăguță, dar nu e chiar distractivă, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Îmi face cu ochiul.

— Despre ce vorbești? întreb eu. Predicile lui Beatrice despre utilizarea corespunzătoare a resurselor biroului nu sunt captivante pentru o săptămână de nuntă?

— Nu prea! Se uită apoi la Maggi și spune: Dumnezeule, îmi pare foarte rău! Întinde mâna, adăugând: Eu sunt Haisley. Ești aici cu Brody?

Maggie îi strânge mâna lui Haisley și zâmbește larg.

— Da! Sunt iubita lui Brody, Maggie.

Iar cu placa asta, consolidând minciuna inevitabilă.

— Mă bucur să te cunosc și felicitări! E un loc foarte frumos! continuă ea.

— Iubită? Haisley se uită la mine și zice: Parcă mi-ai spus că nu îți vei lua niciodată un angajament față de cineva. Cred că vorbele tale exacte au fost: „O să mor singur, și unica mea iubire adevărată este Chicago Rebels."

Îmi mut greutatea de pe un picior pe altul, simțindu-mă inconfortabil pentru că da, am spus asta, și da, am vorbit serios.

— Se pare că fata potrivită poate să-l facă să se răzgândească, spune Maggie, așezându-și mâna pe spatele meu foarte transpirat.

— Mă bucur! Faceți un cuplu foarte frumos. Cum v-ați cunoscut?

— Fratele meu e prietenul lui cel mai bun, spune Maggie.

Vezi, ți-am spus, știe să facă conversație în mod natural. Poate să vorbească efectiv cu oricine, despre orice, și să fie fermecătoare.

— Gary și Brody s-au cunoscut la facultate. Din moment ce ei doi sunt cu șapte ani mai mari decât mine, nu prea ne-am petrecut timpul împreună, dar ne-am reîntâlnit anul trecut. Se pare că tipul ăsta a avut sentimente pentru mine încă de când am împlinit 21 de ani.

Cum naiba a reușit să-și salveze fundul în felul ăsta?

Și cum naiba a știut... adică... da, are dreptate, dar nu s-a întâmplat nimic în seara aia.

Dar îmi amintesc momentul de parcă a fost ieri. Gary m-a invitat să sărbătorim și să o privim pe sora lui cum se face de râs. Îmi place băutura și îmi place și comedia, așa că a fost un câștig pentru mine. Îmi amintesc că am intrat în bar și am ajuns exact la timp ca să-i aud anunțul: urma să-și pună piercinguri în sfârcuri. Nu mi s-a confirmat niciodată dacă a făcut-o sau nu, dar am dansat o dată împreună. Mi-a spus că miroseam a Cheetos, iar eu i-am spus că fața ei arăta ca o fotografie care nu a ieșit bine. M-a împins, iar eu am dat un shot pe gât în timp ce ea a plecat cu prietena ei, Hattie.

Arată fața ei ca o fotografie care nu a ieșit bine?

Nu!

Era prima dată când o vedeam după foarte multă vreme și îmi amintesc foarte clar că mă gândeam că arată al dracului de... Păi, nu trebuie să mergem acolo.

— E foarte drăguț! Și cine a făcut primul pas? întreabă Haisley în timp ce un bărbat înalt, voinic, într-o cămașă cu mânecă scurtă, se apropie și își pune mâna pe spatele ei.

Haisley se uită în spatele ei și zâmbește strălucitor la bărbatul care presupun că e Jude Galloway, logodnicul ei.

— A fost Brody, spune Maggie. Eu sunt o doamnă, la urma urmei.

Aproape că pufnesc.

O doamnă?

Bine!

Venind din partea celei care, potrivit poveștilor ei legendare din facultate, a plătit notele la bar orbindu-l pe barman cu sânii ei.

— Ador asta! Haisley își pune mâna pe abdomenul lui Jude și zice: El e Jude, apropo. Jude, el e Brody. Lucrează pentru tata, iar aceasta e iubita lui fermecătoare, Maggie.

Fermecătoare... din nou. Iisuse!

Un bărbat nu poate avea un adjectiv atașat de numele lui?

Chiar acum mă gândesc la transpirat. Jilav. Saturat. Unii ar putea spune... umed între picioare. Îți vine să vomiți? Am făcut asta intenționat.

— Mă bucur să vă cunosc! spune Jude cu o voce profundă, care mă face să cred că ar putea să doboare un copac doar printr-un simplu muget.

Sunt un mascul adevărat. Pot să-mi las să crească o barbă deasă, am un penis grozav și ridic destule greutăți, încât pot să-i înfrunt pe unii dintre culturiștii de la sală. Dar stând lângă Jude aproape că mă face să mă simt ca un adolescent care abia a atins pubertatea.

Unde naiba l-a întâlnit măcar pe mamutul ăsta?

Gen cât de înalt e? Doi metri, cel puțin.

— Ah, văd că v-ați cunoscut deja! spune domnul Hopper pe când se alătură micului nostru grup.

Atenția îmi revine imediat ce aud vocea șefului. *Dă semne de viață, McFadden!*

Dar pe când mă apropii agitat de ființa asta atât de fermecătoare, nu pot să nu simt cât de repede a evoluat această

situație. Am presupus că urma să vin la acest eveniment singur. Aș fi băut un pahar sau două ca să îmi dau curaj și aș fi felicitat cuplul, nefiind nici măcar sigur dacă Haisley avea să mă recunoască. Dar acum sunt înconjurat de clanul Hopper, cu o iubită lângă mine și fără nicio băutură la vedere.

Haisley se lipește de tatăl ei și spune:

— De fapt, eu și Brody ne-am făcut stagiatura împreună. Brody a fost cel care m-a ajutat cu planul de afaceri pentru locațiile de vacanță de închiriat.

Așa e, am jucat un rol în succesul fiicei tale. Tipul ăsta de aici.

— Însă doar ce-am cunoscut-o pe iubita lui, Maggie, și e încântătoare.

Buzele lui Hopper se răsucesc într-o parte pe când ochii îi rămân fixați asupra mea, aproape ca și cum m-ar analiza.

— Da, și eu am cunoscut-o scurt, spune și își întoarce atenția spre fiica lui. Spune că e organizatoare de evenimente, ceea ce cred că ar putea fi benefic pentru situația noastră actuală.

— Tati, nu cred...

Hopper se întoarce spre Maggie, ignorându-și complet fiica.

— Ne lipsește o domnișoară de onoare.

— *Tati!* Nu vreau s-o deranjez cu asta din moment ce e în vacanță.

Haisley îl trage de braț.

— O domnișoară de onoare foarte importantă. Te-ai confruntat vreodată cu ceva asemănător?

— Oh, da! răspunde Maggie. În câteva ocazii.

— Ce-ai făcut?

— Serios, n-ar trebui s-o deranjăm cu asta, insistă Haisley.

— E în regulă! zice Maggie, fluturând din mână ca și cum nu e nicio problemă. Eu trăiesc pentru rezolvarea

problemelor. La o nuntă, au lăsat lucrurile așa, iar petrecerea de nuntă a fost inegală, și una dintre fete a mers cu doi băieți. În altă ocazie, i-a luat locul o rudă. Din fericire, purtau aceeași mărime.

— Ah, înțeleg! Înlocuire, spune Reginald, gândindu-se la asta. Știi...

— Tati, o să te opresc aici! spune Haisley, dar Reginald își pune brațul în jurul ei.

— Știi, Maggie, din moment ce ai experiență cu nunțile, ar fi potrivit dacă ai putea să-i iei tu locul.

Uau, bine! Asta da, rugăminte!

Haisley se întoarce spre Maggie.

— Te rog, să nu crezi că vorbește serios!

— Oh, sunt foarte serios! Avem nevoie să ocupăm locul ăla sau altminteri petrecerea o să fie inegală, și nu o să fac un compromis în privința acestui lucru. Trei bărbați, trei femei. Dacă nu o rugăm pe Maggie, putem s-o rugăm pe Beatrice.

Acum, asta e ceva ce mi-ar plăcea să văd!

Beatrice sau Marion – tremur efectiv în inul meu.

— Dar tati, gemenele au zis că una dintre ele o să se retragă și apoi o să avem o persoană în minus pe ambele părți.

— Și unul dintre frații tăi să nu participe la nuntă? Hopper clatină din cap și adaugă: Nu! N-o să meargă. Maggie o să ne ajute, nu-i așa?

Ooh, așa cer bogații ceva! Solicitarea este învelită în posibilitatea că acel bogat îți oferă într-adevăr o opțiune, când de fapt n-ai niciun cuvânt de spus în întreaga chestiune.

— Aș fi onorată, spune Maggie, ceea ce mă aduce la realitate pentru că... mama naibii, Maggie doar ce a spus că o să fie una dintre domnișoarele de onoare ale lui Haisley, ceea ce înseamnă că „iubita" mea face parte din nunta Hopper.

— Oh, nu trebuie să spui asta! Te-am pus în fața faptului împlinit.

Haisley își flutură mâna spre Maggie.

— Ba deloc!

Maggie zâmbește strălucitor, și aproape pot s-o simt savurând întregul moment.

— Crede-mă, am multă experiență când vine vorba despre domnișoarele de onoare și am luat locul uneia înainte – la una dintre nunțile pe care le-am organizat. Ai fi surprinsă să afli cât de comună este situația. Consideră că e o ramură nouă a companiei mele – o să-i spun Domnișoare de onoare de închiriat, cu toate că nu o să vă iau bani. Maggie își trece mâna peste brațul meu și gângurește: Aș face orice pentru lucrurile importante pentru tipul ăsta.

Rahat, aș vomita din cauza prostiilor pe care le spune dacă nu am fi fost în compania prezentă!

— Atunci, e stabilit, spune Hopper, bătând o dată din palme. N-o să mai vorbim despre asta tot restul nopții ca să ne bucurăm de seara asta, dar o să ținem legătura!

Hopper îmi face cu ochiul și apoi întinde o mână spre mine ca să i-o strâng. *Oh, nu mă deranjează s-o fac.* I-o strâng bucuros, recunoscător că măcar un lucru pare să meargă în favoarea mea.

— Ești foarte norocos, McFadden!

Pot să simt cât de fals îmi este zâmbetul după felul în care mi se întinde pielea pe față.

— Foarte norocos!

Efectiv debordând de aroganță, își conduce fiica și pe Jude în jurul încăperii. Haisley aruncă o privire peste umăr și spune tăcut „Mulțumesc", înainte să-și îndrepte întreaga atenție spre ceilalți oaspeți.

Păi, asta a fost... nu ceea ce mă așteptam.

Încet, amândoi ne întoarcem unul spre altul și, când îi întâlnesc privirea lui Maggie, tot ce pot să văd este cât de îngâmfată este.

— Ești foarte norocos!

Se leagănă pe tocuri, repetând ce-a spus bătrânul.

— Evident nu te-au văzut de dimineață. Sunt destul de sigur că și-ar schimba părerea.

— De parcă ai ști cum arăt dimineața. Ai fugit speriat înainte să afli.

Da, cred că merit lovitura asta!

Se mută spre partea din față a barului, unde îi atrage atenția barmanului și comandă o băutură.

O băutură. De parcă nimic spectaculos – *sau al dracului de nebunesc* – nu s-a întâmplat adineauri. *Surioara prietenului meu cel mai bun, pozând drept iubita mea, o să facă parte din nunta fiicei șefului meu.*

Cum dracu' s-a întâmplat asta?

Indiferent ce a comandat, o să am nevoie de cel puțin cinci pahare ca să trec de noaptea asta.

Capitolul cinci

MAGGIE

— UNDE TE DUCI? ÎL ÎNTREB PE BRODY PE CÂND SE îndreaptă spre foaier.

— Cum adică, unde mă duc?

— Păi, bungalow-urile sunt în partea aia.

Fac un semn spre parcarea mașinuțelor de golf.

El se oprește o clipă, ochii lui căutându-i pe ai mei, iar apoi se uită în spatele meu. Un secret se ascunde în spatele acelor ochi căprui-închis, un secret viclean.

— Corect, trebuie să iau ceva repede.

Se duce spre foaier cu pași vioi.

Ce pune la cale?

Până la sfârșitul petrecerii ne-am pierdut printre invitați, Brody încercând să pară îndrăgostit de mine, în timp ce eu i-am ținut spatele, mângâindu-i brațul, ținându-mă de el și oferindu-i complimente în fața colegilor lui. În tot acest timp, el a fost un dezastru înghețat într-un costum din in crem care era complet leoarcă de transpirație. Sper că e

ultima dată când intenționează să-l poarte, deoarece chestia aia trebuie arsă.

Mă sprijin de stâlpul din foaier, dorindu-mi ca diferențele de fus orar dintre locul ăsta și California să nu fie atât de extreme. Altminteri, i-aș scrie lui Hattie, anunțând-o nu numai că m-am infiltrat la petrecere, ci și la nunta propriu-zisă. Care erau șansele?

Nu sunt sigură cât de fericită ar fi, ținând cont că ar *trebui* să fiu în vacanță, dar uneori o fată trebuie să facă ceea ce trebuie să facă.

Brody apare trăgând după el o valiză. Vine spre mine și zâmbește.

— Gata!

— Gata pentru ce? întreb.

— Păi, m-am gândit că ar trebui să vorbim, nu crezi? Să ne punem povestea la punct, ținând cont de faptul că doar ce te-ai invitat la nunta fiicei șefului meu.

Poate că are dreptate. O să recunosc asta.

— Bine, dar care-i treaba cu valiza?

— N-am putut să mă cazez mai devreme. În ce bungalow ești?

— 17.

— Minunat! zâmbește el. Eu sunt în 18.

— Asta e o coincidență ciudată.

Mă uit la el din nou, dar sincer, încă sunt sub efectul diferenței de fus orar și foarte obosită după ziua de azi, așa încât n-am putere să-i pun la îndoială spusele.

— Poate că știau că o să fii o scorpie calculată și ne-au pus unul lângă altul.

— Sau poate știau că o să fii o nevăstuică smiorcăită și fără coloană vertebrală și că o să ai nevoie de o femeie puternică și care să te ajute.

— Am coloană vertebrală, spune el în timp ce mă urmează la mașinuța mea de golf.

— Spune tipul care n-a putut să-și dea jos sacoul de in pentru că transpira atât de mult, încât știa că, dacă făcea asta, cămașa lui albă avea să fie transparentă.

— E mai cald decât în găoaza diavolului aici. Corpul meu nu s-a acomodat încă.

— Poate ar fi bine dacă n-ai purta sacou din capul locului.

— Se numește a fi profesional; poate ai putea să încerci și tu, îmi aruncă la rândul lui pe când mă urc în mașinuță.

Se așază lângă mine și își pune valiza în poală.

— Ce faci? îl întreb.

— Fac o plimbare, tu ce crezi?

— Unde e mașinuța ta?

— Nu au încărcat-o încă, așa că mi-o trimit mâine. Le-am spus că pot să merg cu tine.

— Oh...

Bag mașinuța în marșarier și apoi pornesc pe podul de scânduri spre bungalow-ul meu, peisajul întunecat și luxuriant prinzând viață de la târâitul insectelor. Suntem tăcuți tot drumul, ceea ce apreciez, pentru că ultimul lucru pe care mi-l doresc este să vorbesc lucruri mărunte cu el. Și sunt sigură că nici el nu vrea să avem această conversație cât timp conducem pe lângă o grămadă de bungalow-uri care cel mai probabil sunt închiriate de oaspeții de la nuntă.

Așa că mă bucur de liniște.

Când ajungem la bungalow-ul meu, parchez mașinuța, o conectez la încărcător și apoi mă duc la ușa mea, cu Brody pe urmele mele.

Mă uit peste umăr.

— Nu vrei să-ți pui valiza în cameră? îl întreb.

— Nu, sunt bine, spune el. Putem să vorbim mai întâi și o să mă instalez după aceea.

— Putem să vorbim și de dimineață, îi replic, apoi deschid ușa.

— Aș prefera să nu, răspunde și el, pășind în spatele meu.

— Te rog să te descalți, nu vreau să-ți împrăștii mizeria peste tot!

Îmi dau sandalele jos și le așez la ușă lângă celelalte încălțări.

Se uită la aranjament și își dă ochii peste cap pe când își aruncă pantofii și îi lasă în dezordine lângă ușă.

Uf, bărbații!

Apoi își trage valiza în dormitor, unde o lasă în mijlocul încăperii, și, spre groaza mea, se trântește pe pat, cu mâinile sub cap.

— Pardon, ce crezi că faci?

Sare puțin pe el, testând salteaua.

— Da, o să meargă!

Îmi pun mâinile în șolduri și mă duc până la marginea patului.

— Ce vrei să spui cu o să meargă? îl întreb.

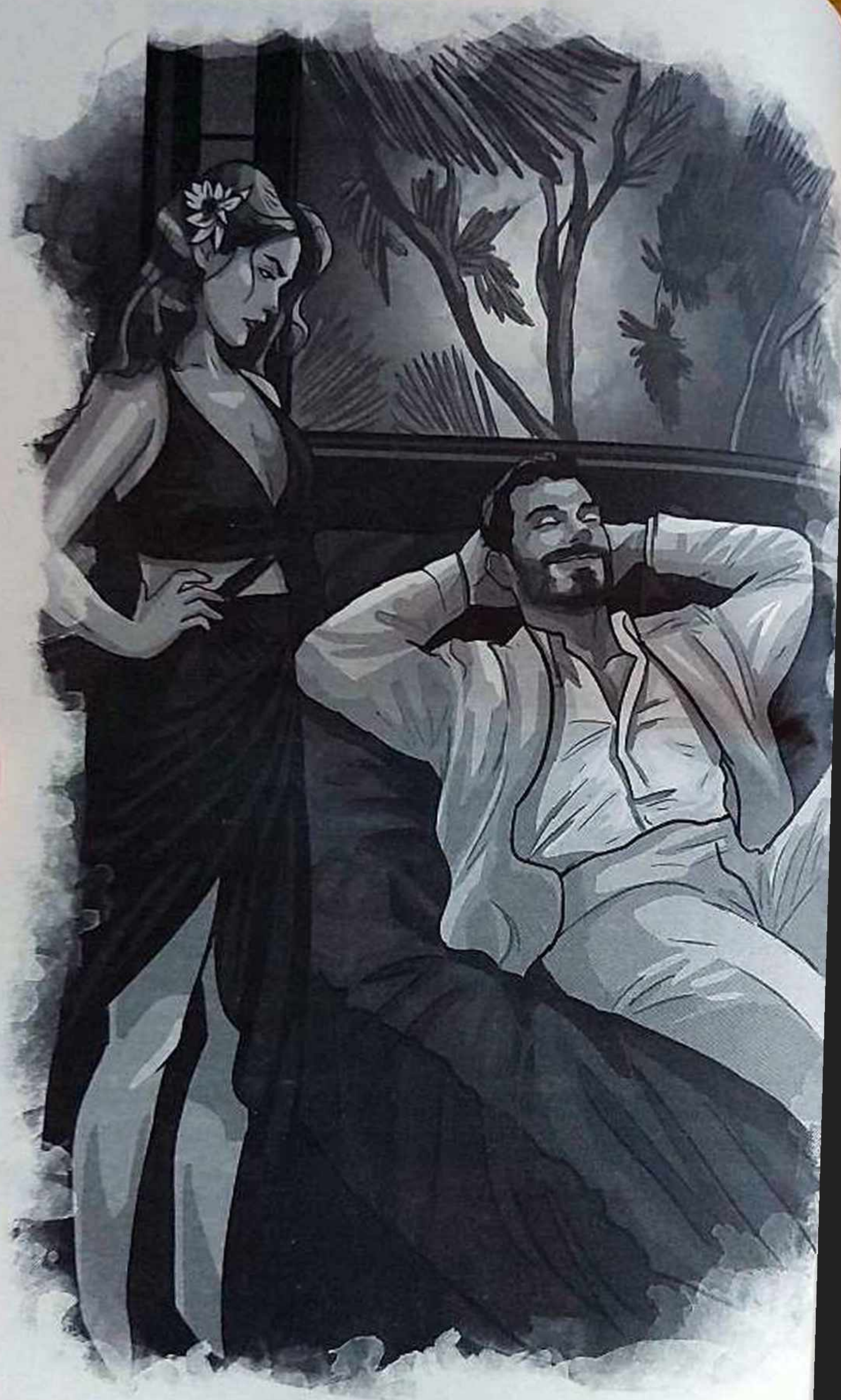
— Ooh, am uitat să menționez că mințeam în legătură cu bungalow-ul meu? Păi, așa făceam. N-am niciun loc în care să stau... Păi, asta e o minciună. Am un scaun în care pot să dorm, oferit de un localnic, dar patul ăsta mi se pare o opțiune mult mai bună.

Un râset oripilat îmi scapă în timp ce ocolesc patul ca să ajung lângă el.

— Patul ăsta nu e o opțiune pentru tine.

Se ridică, sprijinindu-se într-un cot.

— Ba sigur că este! Chiar crezi că o să fie înțelept pentru mine să călătoresc de colo-colo dormind pe un scaun când ar trebui probabil să stau într-un bungalow cu iubita mea?

— Poate că sunt pudică și nu dorm cu iubiții mei înainte să mă căsătoresc.

— Crede-mă când spun că, după ce te-au văzut în rochia aia în seara asta, o să creadă că ești oricum, mai puțin pudică.

Nu greșește... dar e irelevant.

— Nu rămâi aici!

— Ba sunt destul de sigur că da, spune pe când se ridică din pat și își dă jos sacoul.

Îl aruncă pe scaunul din colț și apoi se mută la valiza lui. O întinde pe jos și îi deschide fermoarul.

— Oho, stai, stai! Alerg spre el, strigând: Nici măcar să nu te gândești să despachetezi!

— Despachetez? De ce trebuie să despachetez când valiza mea poate ține totul? Am nevoie de geanta cu articole de toaletă.

Scoate o geantă neagră și o duce la baie.

— În primul rând, să trăiești dintr-o valiză e barbar, în special când hotelurile îți oferă tot ce ai nevoie ca să îți atârni hainele și să le depozitezi. În al doilea rând, nu rămâi aici, așa că nu e nevoie să-ți scoți geanta cu articole de toaletă.

Trece pe lângă mine și intră în baie.

— Rămân aici și urmează să fac un duș.

Își pune geanta pe blatul din baie și apoi trage de partea din spate a cămășii până când e sus și o trece peste cap, dezvăluindu-și pieptul impresionant de bine lucrat.

Doamne, Dumnezeule!

Uită-te la pectoralii ăia!

Umerii lui!

Brațele alea!

Abdomenul lui...

Cine ar fi știut că Brody McFadden este atât de... în formă? Gary știe asta? Gary merge la sală cu el?

Asta mă face să chicotesc în sinea mea. Gary nu merge la sală. Nu cred că a mers vreodată la sală.

Brody își dă jos cureaua și pantalonii și le pune pe podea lângă cămașă, aducându-mă din nou la realitate.

— Ce faci? întreb, știind exact ce face, dar pectoralii mari mi-au scurtcircuitat puțin creierul.

— Fac un duș, ți-am spus. Acum, fie poți să privești, fie poți să te duci în altă parte, dar indiferent ce alegi, asta o să fac.

Își bagă degetele sub marginea boxerilor… stai, ăia sunt nude?

— Porți lenjerie intimă nude?

Rânjește.

— N-am vrut să mi se vadă linia chiloților pe sub costumul de in.

Și apoi începe să-și dea jos boxerii. Mă întorc chițăind când îi văd căzând la podea lângă piciorul meu.

Aud cum pornește dușul, după care ușa de sticlă mată se deschide și apoi se închide.

Cum dracu' de se întâmplă asta?

— Ți-am… ți-am spus că nu rămâi aici.

— Te-am auzit de prima dată, prințesă, spune pe când arunc o privire peste umăr ca să-i surprind silueta prin sticlă. Nu schimbă cu nimic faptul că o să dorm în patul tău în seara asta.

Înfuriată, mă întorc în timp ce el face săpunul să-i alunece în jos pe corp, la…

Îmi trântesc mâna peste ochi, pe când mintea mă duce înapoi la sesiunea de sărutat în care l-am cuprins.

Atât de mare.

Atât de lung!

Doamne, Dumnezeule din ceruri, silueta se potrivește cu amprenta pe care încă pot s-o simt în mână. Trag cu ochiul printre degete la timp să-l văd clătindu-se, cu spatele la mine.

Concentrează-te, Maggie!

— În niciun caz nu dormi în patul meu, spun cu o voce tremurătoare, mai puțin încrezătoare.

— Și cum plănuiești să pui asta în aplicare? mă întreabă pe când își săpunește părul.

— Spunându-ți nu, îi zic, în vreme ce ochii îmi călătoresc în jos, pe trupul lui.

Nu pot să *văd* nimic altceva decât o siluetă întunecată, dar, pe măsură ce privirea îmi coboară, pot să confirm că între picioare îi atârnă un baton lung de salam, și îmi lasă gura apă.

— Ce te face să crezi că o să te ascult? întreabă el.

Bine zis! Nu cred că m-a ascultat vreodată.

— O să chem securitatea! îi spun. O să pun să te scoată de aici.

Se clătește din nou și apoi oprește apa. Mă întorc exact când deschide ușa lipsit de rușine și ia un prosop.

Cât tupeu are bărbatul ăsta!

— Dă-i înainte, cheamă securitatea pentru *iubitul* tău! Vezi ce se întâmplă! Eu n-am nicio problemă să te demasc în fața familiei Hopper. Sunt destul de sigur că n-o să fie de bun augur pentru planurile tale de afaceri!

Frustrarea îmi curge prin vene atunci când îmi dau seama că are dreptate. Pot să-l distrug. Dar și el poate să mă distrugă pe mine. E o situație „ochi pentru ochi", și nu cred că există vreo cale de a evita asta.

— Îți dai seama că am dreptate, nu? mă întreabă atunci când trece pe lângă mine, slavă Domnului cu un prosop înfășurat în jurul taliei.

Asta însă nu mă oprește să urmăresc cum picăturile de apă îi cad din păr și îi alunecă pe spatele neted, musculos.

Se apleacă peste valiza lui și începe să arunce hainele într-o parte până când scoate o pereche de boxeri negri. Mâinile i

se mută pe talie și, fără vreo avertizare, își smulge prosopul, expunându-și fundul ferm și tare și făcându-mă să salivez și să țip în același timp.

— N-ai deloc decență? țip pe când îmi acopăr ochii încă o dată.

— Te rog, de parcă până acum nu te-ai fi holbat! Fac ca lucrurile să fie mai ușoare pentru tine.

Plesnește marginea elastică a boxerilor, dându-mi de înțeles că s-a acoperit.

Îmi iau mâna de la ochi, iar el se întoarce spre mine, impunător ca uriașul care este pe când își ia prosopul, doar ca să-l treacă prin păr, pe care îl ciufulește în toate direcțiile.

— Nu mă holbam!

— Maggie, te-am văzut! Ușa dușului e mată, dar puteam să observ ce se întâmpla pe partea cealaltă. Ochii tăi erau asupra mea.

— Păi, pentru că aveam o conversație cu tine.

Brody clatină din cap și trece pe lângă mine încă o dată, îndreptându-se spre baie, unde începe să se spele pe dinți.

— Te pregătești de culcare? îl întreb.

— Da! îmi răspunde cu gura plină de pastă de dinți.

— Nu dormi aici!

Bat din picior de data asta, sperând că o să-l fac să asculte, dar pe cine păcălesc, e vorba de Brody McFadden!

Scuipă pasta de dinți și rânjește la mine, dar nu spune nimic. Când termină, stinge lumina la baie, își ia încărcătorul din valiză și apoi îl bagă într-una dintre prizele de lângă pat.

— *Alo*, m-ai auzit?

— Și peștii de sub noi pot să te audă, spune. Asta nu înseamnă că o să te ascult.

Sare în pat, își bagă telefonul la încărcat și se așază confortabil.

— Îmi place să dorm gol, dar, având în vedere că tragi cu ochiul, o să-mi țin lenjeria intimă pe mine doar pentru tine. Își umflă perna în timp ce adaugă: Sacrificiile pe care le fac – ar trebui să primesc un premiu.

— Oh, Doamne, te urăsc atât de mult! îi spun în timp ce dau buzna la dulapul meu și îmi scot pijamaua.

Știu că nu are niciun sens să mă cert cu el în seara asta. Clar n-o să plece și doar o să mă enerveze și mai mult, așa că mă pregătesc de culcare la rândul meu, acordându-mi timp ca să mă calmez. Dar, spre deosebire de el, închid ușa după mine.

Pe când îmi dau rochia jos și mă ocup de treaba mea, încerc să mă gândesc la o modalitate de a rezolva problema care se află momentan în patul meu, dar nu-mi trece nimic prin cap. Absolut nimic. N-am nicio șansă să-mi permit să-i plătesc un bungalow. Pe ăsta l-am luat cu discount datorită unor contracte de ospitalitate. A fost un noroc, în special cu nunta Hopper, care are loc săptămâna asta. Și nici să fac o scenă cu el nu ar ajuta. Nu-mi place tipul, dar nici nu sunt o scorpie fără inimă care vrea să vadă cum se alege praful de cariera lui doar pentru că nu reușesc să mă înțeleg cu el.

Termin cu spălatul pe dinți și apoi îmi pun pijamaua. Când mă uit în oglindă, îmi dau seama de o problemă majoră.

Singurele pijamale pe care le am cu mine sunt seturi de lenjerie „femeia la vânătoare". E confortabil de dormit în ele, dar nu e ceva ce ar trebui să port în preajma prietenului cel mai bun al fratelui meu. Asta în special este un set din dantelă corai transparentă în dreptul abdomenului și cu pantaloni de dantelă. Partea de sus abia dacă îmi cuprinde sânii.

Poate că ar trebui să-mi pun un tricou... dar n-am niciunul în care să pot să dorm. Asta am adus. Și nu e ca și cum pot să dau o fugă la magazinul de suvenire. Și în niciun caz n-o să-l rog să-mi împrumute una dintre cămășile lui. Ceea ce înseamnă că... va trebui să se descurce cu asta.

Mă uit la mine în oglindă și observ cât de grozav arăt, de fapt. Față proaspăt spălată, păr ondulat care îmi trece de umeri, corp bronzat peste tot. Bine... poate că nu e un lucru chiar atât de rău. Vrea să împartă un pat, atunci poate să se descurce cu asta. El se fâțâie doar în boxeri, iar în acest bungalow nu există dublu standard, așa că... lenjerie rămâne!

Cu un val de încredere, deschid ușa băii și ocolesc patul. Simt momentul în care ochii îi cad asupra mea și a ceea ce port pentru că se mișcă în pat.

— Ți-ai pus asta pentru mine? mă întreabă pe un ton arogant. N-ar fi trebuit, prințesă!

— Nu-mi spune așa și nu te flata singur! Îmi place să mă simt sexy când mă duc la culcare.

— Da... Îți place să te exciți singură?

Mijesc ochii la el.

— Ai putea să nu fii porc? Doamne!

— Doar încerc să te cunosc mai bine.

Se întoarce spre mine după ce mă așez în pat. Iau una dintre pernele mari și o trântesc între noi.

— Nici să nu te gândești să treci peste perna asta! Aia e *partea ta și asta e partea mea.*

— Nu trebuie să-ți faci griji că o să te ating, spune pe când ridică perna și și-o așază sub cap. Sunt aici pentru afaceri și nimic altceva. Și, dacă te-ai considera femeie de afaceri, atunci și tu ai avea aceeași atitudine.

Mă ridic și mă uit la el.

— Îmi pui la îndoială practicile de afaceri?

— Spun doar că, dacă ai privi asta dintr-o perspectivă profesională, nu te-ai împotrivi atât de tare. Ai vedea asta ca pe o oportunitate. Eu te ajut pe tine, tu mă ajuți pe mine.

— Și cum poți de fapt să mă ajuți tu *pe mine?*

— Păi, din moment ce mă știu cu Haisley, pot să te laud în fața ei, să te susțin în noul tău demers de domnișoară de onoare, să fiu un iubit afectuos...

— Aha... și cum compensează asta faptul că dormi în bungalow-ul meu în vacanța mea?

— Uite, tu ești aia care s-a declarat partenera mea. Tu ai apăsat pe trăgaciul relației false. Eu doar urma să particip la nuntă, sperând să am câteva discuții cu Hopper, dar acum ai transformat asta în mult mai mult de atât. Și pot să fiu ori ajutorul tău în această misiune nebunească, ori cel mai mare dușman. Tu alegi!

Îmi aruncă un rânjet viclean, care mă face să vreau să urlu.

— Dacă o să te comporți ca un nemernic, și eu o să mă comport ca o nemernică.

— Da, dar reputației tale îi faci rău. E afacerea ta. Eu pot să-mi găsesc oricând o altă slujbă, dar tu chiar poți să suporți ideea de a pierde afacerea pe care ai construit-o de când ai absolvit?

Uf, are dreptate, și asta îl face și mai enervant! Pentru că nu aș face niciodată ceva care să-mi pericliteze afacerea. Am dat totul din mine pentru ea, iar ideea de a o distruge ca să-mi impun punctul de vedere în fața unui bărbat pe care nu-l suport – păi, pur și simplu nu e o opțiune.

Ceea ce înseamnă doar un singur lucru... E momentul să concepem un contract.

Nu pot să-l las să o ia razna. Trebuie să-l țin în frâu, iar un contract este singura cale de a face asta.

Dau deoparte așternutul și mă duc la birou, unde mi-am așezat calculatorul, niște hârtie și pixurile mele preferate. Da, se presupune că sunt în vacanță, dar îmi place să am lucrurile pregătite în caz că intervine vreo urgență cu unele dintre cuplurile mele.

Aduc agenda și pixul în pat, moment în care mă întreabă:

— Ce faci?

— Scriem un contract.

— Un contract? întreabă în timp ce se ridică mai sus în pat și se sprijină de tăblie.

Arunc o privire spre dreapta pentru un scurt moment, surprinzându-i pieptul impresionant încă o dată, și chiar îl urăsc pentru că se antrenează. Ar fi fost mult mai bine dacă ar fi fost îmbrăcat.

— Pentru ce?

— Ca să te țin în frâu, îi răspund.

— Pe mine, în frâu? spune și arată spre pieptul lui. Nu eu sunt cel care se perindă susținând că este persoana specială a celorlalți. Asta e opera ta! Eu încercam doar să-mi trăiesc viața. Dacă cineva trebuie ținut în frâu, aia ești tu.

N-o să mă lase niciodată să uit asta.

— Bine, atunci, pentru că nu am încredere în tine! Ai intrat pur și simplu aici și te-ai simțit ca la tine acasă, fără să iei în calcul dorințele mele. Ți-a trecut prin cap că s-ar putea să fie sanctuarul meu și că nu vreau să fie deranjat de mirosul încălțărilor tale bărbătești și de valiza neîngrijită împrăștiată pe podea?

— Nu! spune el simplu. Dar ție ți-a trecut prin cap că nu te vreau drept iubita mea *fermecătoare* în timpul acestei călătorii? De unde știi că n-am o iubită acasă?

— Pentru că Gary m-a întrebat dacă prietena mea, Hattie, e singură. Voia să te combine.

— De ce dracu' ar întreba una ca asta? spune Brody cu buzele strânse.

Nu mi-am dat seama niciodată cât de mult nu-și dorește o relație până în clipa asta. Pe lângă ce a spus Haisley și dezgustul total de a fi combinat cu Hattie. Ar fi atât de norocos! Hattie e o adevărată partidă.

— Gary a întrebat asta pentru că avansează în viață și își dorește să te așezi și tu la casa ta ca să poată face chestii de cupluri cu tine.

Brody își duce mâna la piept.

— Vai, ce drăguț!

— Bleah, oprește-te! Mă cutremur! N-am nevoie să aud cum îți arăți simpatia pentru fratele meu!

— Știi, e în regulă ca bărbații să aibă prieteni apropiați. Tu o ai pe Hattie, pe mine lasă-mă să-l am pe Gary!

— Gary e un prostănac, îi spun pe când scriu „Contractul lui Maggie și al lui Brody" în partea de sus a foii.

— Pot să fiu de acord cu asta, dar nu înseamnă că n-ar trebui să fie iubit.

Îmi dau ochii peste cap.

— Hai să terminăm o dată ca să pot să dorm puțin și să uit faptul că trebuie să împart un pat cu tine!

— Încă o dată, ți-ai făcut-o cu mâna ta!

Își bagă mâinile sub cap și îmi zâmbește.

— Ești foarte enervant, știi asta?

— De fapt, cred că sunt încântător.

— Numărul unu! mă răstesc. Nu vor exista absolut deloc, și prin asta vreau să spun zero, interacțiuni sexuale între Brody McFadden și Maggie Mitchell.

— Slavă Domnului! zice și răsuflă ușurat. Fără supărare, dar pur și simplu nu mă atragi.

Ce.

Nesimțit.

Mare!

Mă uit la el.

— Da, ai fost foarte clar la nunta lui Gary.

Și expresia aia îngâmfată pe care o afișa începe să pălească. Presupun că nu suntem atât de imperturbabili pe cum credeam.

— Maggie...

— Nu! îi spun, ridicând mâna. Nu vreau să aud. Am consemnat noaptea aia drept o greșeală la băutură care nu se va mai repeta niciodată, și vorbesc serios. Așa că, să mergem mai departe! Îi înmânez pixul și îi ofer hârtia, zicându-i: Semnează aici! Fără niciun fel de conduită sexuală.

El nu semnează. În schimb, simt că mă privește.

Pentru că nu-mi place să mă analizeze prea mult, îi spun:

— Doar semnează, Brody!

Dar el nu mișcă, și dacă ăsta nu e cel mai enervant lucru...

— Dar dacă trebuie să fim intimi? întreabă în cele din urmă.

— Ce vrei să spui?

Mă uit la el și, când îi întâlnesc ochii căprui și expresivi, văd privirea *aia*. Atunci îmi amintesc foarte clar ce am simțit când m-a împins blând în perete înainte să mă sărute. A fost așa de incitant!

Revigorant.

Un sentiment pe care de atunci l-am tot căutat.

— Vreau să zic că trebuie să ne prefacem că suntem iubiți, și asta o să necesite un anumit nivel de intimitate.

Oh... corect!

— În afara programului, îi spun. Nimic sexual! Aia e partea ta de pat, asta e a mea! Respectă asta! Și respectă și utilitatea ușii de la baie! Nu trebuie să te văd cum te mângâi în duș.

— Ți-a plăcut asta, nu? întreabă, expresia îngâmfată revenind în forță.

— Doar semnează! aproape țip.

Rânjind, semnează lângă regulă, iar apoi îi smulg agenda.

— Mergem mai departe! Numărul doi. Scriu în timp ce vorbesc cu voce tare: Sub nicio formă, niciuna dintre părți nu va încerca să o umilească sau să o stânjenească pe cealaltă

în mod intenționat. Incluzând, dar nelimitându-se la depănarea unor povești personale despre unul dintre ei care ar putea fi oricât de puțin stânjenitoare, încercând să se submineze unul pe altul în fața familiei Hopper sau înjosindu-se reciproc în ciuda urii pe care o simt unul pentru altul.

— Chiar crezi că aș face asta? mă întreabă.

— Da! îi spun pe când semnez și apoi îi dau agenda.

— Tu știi mult mai multe lucruri stânjenitoare despre mine decât știu eu despre tine.

— Da, dar Gary știe mai multe despre mine, și e la un mesaj distanță. Nu vreau să suni un prieten pentru material. Fără stânjeneală.

— E în regulă pentru mine! acceptă.

— Numărul trei, vom rămâne iubit și iubită pe tot parcursul săptămânii de nuntă, luând în calcul posibile întâlniri suplimentare după aceea pentru a proteja orice oferte de afaceri care ar putea ieși din asta. Fără priviri rătăcitoare. Fără flirturi cu alții. Ești al meu și sunt a ta până când suntem amândoi de acord că acest contract s-a terminat.

— Ești a mea? mă întreabă cu o sprânceană ridicată. N-am crezut niciodată că o să aud cuvintele alea din gura ta, îndreptate spre mine.

— Consideră-te binecuvântat! îi spun și îi dau agenda.

Înainte să semneze, mă întreabă:

— Asta include și posibile întâlniri de afaceri în, să spunem... o lună de acum, dacă Hopper alege propunerea mea și are loc o cină festivă la care ar fi necesară prezența ta?

— Da! Orice petreceri sau întâlniri după nuntă care cad sub incidența a ceea ce am realizat în timpul acestei săptămâni sunt necesare până când putem să inventăm o despărțire falsă care să favorizeze ambele părți.

— Corect! spune el și oftează.

— Numărul patru.

— Iisuse, câte mai sunt?

— Trebuie să acoperim toate situațiile. Pun pixul pe foaie și zic: Numărul patru, povestea noastră. Brody McFadden și Maggie Mitchell sunt de acord cu povestea că se știu de câțiva ani, dar că aniversarea mea de 21 de ani a fost momentul când scânteile au început să sară. Gary e fericit că suntem împreună și noi suntem foarte serioși. Nu ne-am mutat împreună încă și nu se aud clopote de nuntă în viitorul apropiat, dar Brody o consideră pe Maggie luna și cerul, și nimeni și nimic n-o să se compare vreodată cu ea.

Îi înmânez agenda ca să semneze, dar el doar se holbează la mine.

— De ce sunt eu ăla cu o mare pasiune pentru tine? întreabă.

— Nu e evident? întreb pe când îmi dau părul de pe gât și îmi scot pieptul în evidență.

Ochii îi cad pe sânii mei și apoi se întorc la chipul meu.

— Nu, nu e evident.

Mijesc ochii, uitându-mă la el. Ce nesimțit!

— Și chiar crezi că pic atât de ușor?

— Da, îi răspund și bat cu degetul în foaie. Semnează!

Dar nu o face; în schimb, adaugă ceva:

— Și Maggie nu se poate gândi la un alt set de pectorali care nici măcar nu se compară cu setul pe care îl are Brody McFadden pe sub cămăși. Și nici nu-și dorește vreun alt penis în viața ei pentru că penisul care i s-a dat este mai mult decât suficient pentru ea. Uneori se îneacă...

Îi dau peste mână.

— Nu scrie asta!

— Am făcut-o deja. Ar trebui să și desenez, ca să se înțeleagă mai bine?

— Fără scule mâzgălite! strig. Asta e un contract serios!

Îi smulg agenda, enervată că a stricat contractul meu scris perfect.

— Of, scrisul tău stupid a urâțit contractul!

— Nu mi-am dat seama că ținteam spre o capodoperă caligrafică. Concurezi cu Declarația de Independență?

— Tu nu iei asta în serios? mă răstesc la el.

— Oh, nu! spune pe un ton sarcastic. Iau asta foarte în serios.

— De ce trebuie să fii așa de măgar tot timpul?

— De ce trebuie să fii așa de intransigentă tot timpul? contracarează el.

— Nu sunt intransigentă.

— Spune fata care și-a aliniat produsele de îngrijire după înălțime.

Mă uit dincolo de el la produsele așezate pe blatul din baie.

— Asta nu înseamnă că sunt intransigentă, sunt așezate într-un mod plăcut din punct de vedere vizual.

El oftează adânc.

— Mai e ceva ce vrei să adaugi sau putem să ne culcăm?

— Ar trebui să fie cinci, e un număr mai potrivit.

— Intransigentă..., șoptește el.

— Nu înseamnă că sunt intransigentă, sunt foarte atentă la detalii.

Își trece mâna peste față.

— Ce zici de „Maggie trebuie să se relaxeze"?

— Și „Brody trebuie să nu mai fie nesimțit".

— Bine!

Ia agenda de la mine, scrie ultima regulă și apoi o semnează. După aceea trage o linie sub toate regulile, semnează și datează în partea de jos, apoi îmi dă agenda înainte să se întindă din nou pe saltea.

— Acum, te rog, stinge lumina ca să pot să dorm! Sunt epuizat.

Semnez și datez contractul la rândul meu, apoi îl pun deoparte ca să fie în siguranță. Mă întorc pe partea mea de pat și deschid sertarul noptierei, de unde îmi scot vitaminele. Deschid sticla de apă, și, una câte una, încep să le înghit.

— Ce faci? mormăie el.

— Îmi iau vitaminele.

— Nu ar trebui să faci asta dimineața?

— Sunt vitamine de noapte.

Înghit ultima vitamină și pun flaconul înapoi în sertar. Apoi îmi iau scrubul pentru buze și trec la treabă.

— Acum ce mai e? întreabă.

— Buzele astea nu sunt moi din propria lor voință, îi spun, asigurându-mă că le frec bine. Au nevoie de o mască pe timpul nopții.

— Iisuse! bombăne.

Apoi, îmi deschid loțiunea.

— Îți bați joc de mine? întreabă, ridicându-se ca să se uite la mine.

— Scuză-mă, dar ai semnat un contract care spune că n-o să fii nesimțit!

— Și tu ai semnat unul care spune că n-o să fii intransigentă.

— Asta e *rutina* mea, îi arunc.

Își acoperă ochii cu unul dintre brațele sale musculoase.

— Pentru că ești intransigentă.

Ignorându-l, îmi frec loțiune pe mâini, sting lumina, apoi mă ghemuiesc în pernă.

— Nu uita, asta e partea mea! Aia e partea ta!

— Crede-mă, n-o să am nicio problemă să-mi amintesc acest mic detaliu.

Capitolul șase

BRODY

BRIZA SĂRATĂ A OCEANULUI PLUTEȘTE ÎN CAMERĂ, alături de sunetul liniștit al valurilor care se lovesc de stâlpii bungalow-ului. Seninătate este singurul mod de a descrie asta pe când soarele se strecoară printre storurile de lemn, trezindu-mă încet, luxuriant. *Doamne, ce mișto!* Mult mai bine decât alarma zilnică care mă împinge pe ușă ca să ajung la birou înaintea tuturor.

Da, așa vreau să mă trezesc în fiecare dimineață, în special când ceva foarte moale se freacă de scula mea. O frecare blândă, ușoară ca o pană, dar care cu siguranță mă trezește acolo jos.

Mă mișc ușor, depărtându-mi puțin picioarele în vreme ce frecatul continuă.

Iisuse, ce bine e!

Chiar al dracului de bine!

Scot un oftat adânc și îmi trec dinții peste buza de jos.

La naiba... da...

— Mmm...

Îngheț când aud vocea femeii.

Ce caută o femeie în patul meu?

Și apoi mă lovește, deschid ochii larg și mă uit în jos între picioarele mele, unde Maggie, care aparent încă doarme, se ghemuiește cu penisul meu, cuibărită cu el de parcă e plușul ei preferat.

Ce dracu' se întâmplă?

E întinsă în pat pe lateral, perpendicular cu corpul meu, cu capul băgat între picioarele mele – zonă care, din fericire, e acoperită –, frecându-și ușor obrazul de erecția mea, apoi nasul.

Obraz peste erecție.

Nas peste erecție.

Obraz peste erecție...

Al dracului nas peste erecție!

Și, cu fiecare atingere, devin din ce în ce mai tare până în punctul în care, dacă continuă, aș putea să-mi dau drumul pe fața ei. Sunt foarte sigur că asta încalcă contractul pe care l-am semnat seara trecută.

Tot ce se întâmplă acum încalcă contractul pe care l-am semnat seara trecută.

Așa că mă întorc într-o parte, sperând că o să se trezească, dar mâna ei alunecă în jos și îmi cuprinde testiculele.

— Mama... naibii! gem, penisul devenindu-mi și mai tare pe când respirația ei caldă alunecă pe lungimea mea.

Bine, asta n-o să funcționeze.

Mă rog... funcționează, dar nu cum ar trebui! Nu cu asta am fost de acord amândoi. Asta nu înseamnă că nu am avut fantezii cu gura lui Maggie cuprinzându-mi scula. *Doamne, nu te gândi la gura lui Maggie cuprinzându-ți scula!* O să-mi

dau drumul în mod sigur cu acea viziune a raiului. Dar totuși, asta încalcă contractul.

N-a rezistat nici măcar 12 ore, vezi bine, înainte să își frece fața de penisul meu.

Și știu că sună a nesimțire din partea mea, și ea teoretic nici măcar nu e conștientă de ce face, dar stai să vezi! O să fii de acord cu mine.

Acum, înapoi la chestiunea de față... sau la chestiunea de obraz – te-ai prins?

E momentul să trezim prințesa.

Ridic mâna și o bat pe umăr. Nu se mișcă, așa că o mișc puțin mai tare.

— Mmmm, nu acum! spune pe când se întoarce într-o parte, prezentându-mi priveliștea sânului ei care a ieșit din lenjerie și mama naibii... uită-te la el!

Iisuse!

Atât de al naibii de rotund, copt, cu o aureolă întunecată și un sfârc perfect. Tare și excitat.

Îmi lasă gura apă doar uitându-mă la el, în timp ce ea își freacă obrazul din nou de scula mea.

Da, o să-mi dau drumul!

De la mâna ei, de la fața ei, de la sânul ei, o să-mi dau drumul tare.

Prin urmare, ca să evit un dezastru complet și o situație oribilă, decid că pot să fac un singur lucru – să sar din pat și să mă bag direct în duș.

La trei.

Unu...

Doi...

Tre...

Gura i se deschide în jurul sculei. Scot un icnet și fug din pat direct în baie. Trântesc ușa, pornesc dușul, îmi dau boxerii jos și mă bag sub apă.

Îmi strâng scula în mână și încep să frec, tare.

Îmi sprijin o mână pe peretele de ceramică și îmi bag capul sub apă, lăsând picăturile calde să curgă pe spatele meu pe când îmi amintesc de sânul perfect al lui Maggie, ieșind din lenjeria ei.

La dracu... atât de sexy!

Totul la ea e foarte sexy!

Corpul ei voluptuos.

Fața ei superbă.

Părul lung, buclat.

Buzele perfecte și seducătoare.

Da, ai ghicit, Maggie Mitchell e fata visurilor mele!

Pasiunea pe care am nutrit-o și reprimat-o ani întregi se eliberează, și noaptea nunții lui Gary îmi trece prin cap imediat. Felul în care m-a cuprins în palma ei, cum buzele ei m-au făcut să mă topesc pe loc. Gemetele ei ispititoare. Atingerea blândă, ezitantă, care a devenit mai fierbinte, mai disperată, cu cât am sărutat-o mai mult. Dacă nu m-aș fi retras când am făcut-o, i-aș fi tras-o în noaptea aia și ar fi fost cea mai mare greșeală a mea.

Dar asta... asta pot să fac.

Asta pot să gestionez.

Pot să mi-o imaginez și să-mi dau drumul.

Pot să-mi imaginez cum ar fi fost să-mi trec mâna peste sânul ei. Să-i simt sfârcul printre degete, să-i privesc gura deschizându-se cu un geamăt ușor pe când îmi mutam mâna mai jos pe abdomenul ei...

E atât de al naibii de sexy!

Îmi strâng scula și mai tare și durează doar câteva secunde iar trupul mi se încordează, penisul îmi tresare și îmi dau drumul pe podeaua de ceramică a dușului.

— La naiba! mormăi pe când inspir adânc, lăsându-mi mâna să alunece peste sculă alte câteva secunde înainte să-mi îndrept spatele.

Nu știu dacă ar trebui să fiu fericit sau deranjat, dar oricum ar fi, drăcușorul din mine speră să mă trezesc așa în fiecare dimineață săptămâna asta.

Ceva ce Gary Mitchell n-o să știe niciodată! Pentru că sunt prea tânăr ca să mor.

MAGGIE

Legănându-mă înainte și înapoi pe șezlongul din afara bungalow-ului care dă spre marea albastră, tastez frenetic pe telefon, scriindu-i un mesaj prietenei mele.

Maggie: Oh, Doamne! Oh, Doamne! Oh, Doamne! Mi-am frecat fața de penisul lui. Obraz pe penis. Aproape i-am zguduit testiculele. I-am folosit scula drept propria mea mustață. Eu... am respirat din greu deasupra erecției lui. Gen, l-am aburit bine de tot, practic i-am fiert puțin ouăle.

Hattie: Hm... Ce? Cine? Ai găsit un tip într-un slip Speedo? Nu asta ți-ai dorit?

Arunc o privire peste umăr la ușa care e încă închisă. Bărbatul ăsta probabil își dezinfectează penisul de trei ori mai bine în timp ce noi vorbim. Tastez frenetic, degetele mele zburând atât de repede, că aproape nici eu nu pot să înțeleg ce spun.

Maggie: BRODY! Vorbesc despre Brody!

Hattie: Oho, stai așa! Ce caută fața ta în apropiere de penisul lui?

Maggie: Ești cumva într-un fel de ceață indusă de sex? Adu-ți aminte, mi-ai spus să acționez și așa am făcut. M-am dus la Brody când vorbea cu domnul Hopper și m-am prezentat drept iubita lui. M-am împrietenit cu familia, am devenit înlocuitoarea domnișoarei de onoare și apoi am sfârșit prin a fi nevoită să împart patul cu Brody, pentru că avea nevoie de un loc unde să stea. M-am trezit în dimineața asta cu fața mea în boxerii lui! Ține pasul!

Hattie: Cum naiba ai reușit să realizezi atâtea lucruri în doar câteva ore?

Maggie: Sunt eficientă, știi asta despre mine!

Hattie: Știu, dar uau! Bine, deci ți-ai îngropat fața între picioarele lui. Poți să-mi explici cum ai ajuns acolo?

Maggie: Îmi doresc să pot. Îmi doresc să pot să-ți descriu un vis în care îmi căutam o pernă nouă și testam diferite opțiuni, iar scula lui a ajuns să fie opțiunea cu care am sfârșit, dar nu e nimic. NICIO dovadă pentru un astfel de lucru.

Hattie: Deci ai sfârși acolo pur și simplu...

Maggie: Corect! Sunt perversă.

Hattie: LOL, nu ești. Poate doar confuză în somn. E în regulă! Acum trebuie să ne dăm seama unde ne îndreptăm de aici.

Maggie: N-am nicio idee! N-am intenționat asta! M-am trezit pur și simplu când a zburat din pat. Cred... oh, Doamne, cred că îi țineam testiculele în mână! Chiar atât de excitată? Încât pipăi bărbați în somn? L-am violat.

Hattie: Așa e, dar se pare că nu ai intenționat. S-ar putea să fie drăguț să îți ceri scuze.

Maggie: Crezi că ar trebui să-mi cer scuze?

Hattie: Cum altfel o să abordezi subiectul? Nu poți să-l ignori.

Maggie: Penisul ăla nu poate fi ignorat. Doamne, Hattie, încă pot să-l simt pe față! A fost atât de tare, ca și cum... ca și cum dormeam pe o țeavă din PVC.

Hattie: Cum ai putea să știi ce senzație oferă asta?

Maggie: O presupunere. Dar mi-a plăcut. Mi-a plăcut fiecare secundă, și n-ar trebui. Am notat clar în contractul nostru de seara trecută că nu vor exista interacțiuni sexuale, și iată-mă, gâfâind deasupra penisului lui, încercând să-i suflu boxerii de pe el.

Hattie: LOL. Scuze, dar a fost foarte amuzant!

Maggie: Nu mă ajuți!

Hattie: Nu știu ce vrei să fac. Ai făcut un contract cu el? Asta e rafinat! Ce mai era în contract?

Maggie: Nu contează asta! Sunt legată de omul ăsta o săptămână și acum trebuie să dau ochii cu el. Trebuie să se uite în ochii mei, știind ce s-a întâmplat de dimineață. Mi-am frecat nasul de una dintre venele de pe penisul lui, fără să am acordul pentru asta. Nu cred că am cum să-mi revin din așa ceva. Și știu că acum e în baie, încercând să-și scoată fața mea de pe penis.

Hattie: Pe bune, chiar crezi că asta face?

Maggie: Ce altceva ar putea să facă? A fost îngrozit. A sărit foarte repede din pat și a trântit ușa la baie. Oh, Doamne! Și m-am răsucit ca să-mi dau seama ce se întâmplă și am simțit cum îmi atârna sânul din pijama.

Hattie: Sânul călător pe timp de noapte lovește din nou!

Maggie: Crezi că l-a văzut?

Hattie: Ar fi un norocos dacă l-a văzut. Ooo, pun pariu că a văzut sânul călător, era tare din cauza gurii tale care îi respira pe penis și s-a dus în baie ca să se masturbeze!

Maggie: Oh, Doamne, nu-i așa!

Hattie: Maggie...

Maggie: Hattie...

Hattie: Categoric s-a masturbat.

Maggie: Ba nu!

Hattie: Doar ce l-am întrebat pe Hayes, și a spus că nu există nicio șansă să nu o fi făcut. 100% curge sperma pe scurgere în timp ce vorbim.

Maggie: Crezi că...

Hattie: Categoric! Probabil n-a vrut să-și dea drumul pe fața ta.

Maggie: Mă rog... îi cam masam testiculele. Poate, poate că a făcut asta.

Hattie: Pun pariu pe ce vrei că așa e!

— Ce faci? se aude vocea lui profundă din spatele meu.

— Iisuse! țip și apoi arunc telefonul în aer, iar el aterizează pe ponton cu zgomot.

Mă uit la Brody, care stă acolo doar cu un prosop atârnându-i pe șolduri și pieptul impresionant încă ud de la duș. Bărbatul ăsta nu știe ce înseamnă să te ștergi cum trebuie? Dumnezeule!

— Poți să nu mă mai sperii așa? îl întreb pe când îmi ridic telefonul.

— Nu încercam să te sperii. Se uită în jos la mine, apoi zice: Văd că ți-ai băgat sânul la loc în pijama.

Simt cum întregul corp mi se încălzește de rușine, tocmai până în vârful degetelor date cu ojă albă.

Deci, l-a văzut! Grozav!

— Un gentleman n-ar menționa niciodată astfel de lucruri.

— N-am spus niciodată că aș fi vreun gentleman, contracarează el. Apropo, ce-mi datorezi pentru că ai încălcat contractul? Primesc un premiu?

— Nu știu despre ce vorbești, îi spun pe când mă ridic și încerc să trec pe lângă el, dar mă oprește punându-mi o mână pe abdomen.

Mă uit în stânga mea, în sus, spre el. Cum de corpul lui e atât de mare și atât de copleșitor, încât mă simt mică pe lângă el?

— Fața ta mi-a folosit penisul drept prosopul ei personal în dimineața asta. Dacă ai fi frecat puțin mai tare, te-ai fi ales cu propriul tratament facial. Sunt destul de sigur că asta încalcă prima regulă.

Trebuia să-mi dau seama că o să spună ceva. Iată-mă aici, încercând să găsesc o cale să abordez subiectul, și el o face atât de ușor, ca un nemernic ce e.

— Nu îți foloseam penisul pe post de prosop personal.

— Îm-hm, și ce făceai, mai exact?

Mă gândesc o clipă și, când nu-mi vine nimic, îi zic:

— Îl foloseam ca să-mi scarpin nasul.

Cel mai stupid rânjet posibil i se întinde pe buze.

— De-asta avem băieții ăștia răi.

Își ridică mâna și își flutură degetele prin fața mea.

— Ești enervant, îi arunc, încercând să trec de el, dar normal că vine după mine.

— O să fie un eveniment recurent? Trebuie doar să mă pregătesc. Încă ceva... Muști în somn?

Mă întorc brusc spre el.

— Ca să știi, nu-mi petrec majoritatea timpului dormind cu bărbați și împărțind un pat, așa că scuză-mă dacă am ajuns într-o poziție ciudată, deranjantă.

— N-a fost deranjant. Mi-a cam plăcut!

— Păi, a fost deranjant pentru mine. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este ca penisul tău să se comporte ca

propriul meu cercel de nas. Acum, dacă mă scuzi, trebuie să-mi frec fața o oră.

Mă îndrept spre baie și sunt pe punctul să închid ușa, când se aude o bătaie în fața bungalow-ului. Mă uit peste umăr.

— E cineva la intrare?

— Asta ar indica un ciocănit! strigă el înapoi. Răspund eu!

— Ești în prosop, i-o întorc.

Ochii lui întunecați se uită la mine din cap până-n picioare.

— Nu răspunzi la ușă în alea, zice și face un semn spre pijamaua mea. Scuze, dar alea sunt doar pentru ochii mei!

Ridică din sprâncene într-un mod sugestiv, și mă face să-l urăsc și mai tare.

Rămân unde sunt pe când deschide ușa. Îl aud spunând mulțumesc înainte să împingă un cărucior cu mâncare în cameră.

— Ai comandat room service? îl întreb.

— Nu, urma să te întreb același lucru.

Se uită pe tavă și ridică un plic. Îl flutură prin fața mea.

— E pentru fericitul cuplu. Presupun că ăștia ar trebui să fim tu și eu, dar după... starea în care te-ai trezit în dimineața asta, presupun că nu ești la fel de fericită ca mine.

Mă duc la el și îi smulg plicul din mână.

— Da, asta pentru că penisul tău a primit atenție în timp ce eu am rămas pe uscat... ca de fiecare dată în viața mea.

Oh, rahat! Rahat! Rahat!

Cum naiba mi-a ieșit asta pe gură? Deschid scrisoarea – ignorând complet privirea lui Brody – și citesc cu voce tare:

— „Maggie și Brody, vă mulțumim foarte mult pentru că ne-ați salvat aseară! Suntem foarte recunoscători. Vă rog să considerați șederea voastră aici din partea noastră! Ne-am ocupat și de toate mesele și băuturile. Mai jos e numărul majordomului vostru personal. O să fie la dispoziția voastră

oricând aveți nevoie de el. Vă rog să vă alăturați nouă la o mimosa la ora zece lângă piscină în dimineața asta! Foarte recunoscător, Reginald Hopper."

— Măi, măi, măi! spune Brody pe când ia o bucată de ananas și o aruncă în gură. Nu ești bucuroasă că ți-ai prins remorca de camionul ăsta?

Îmi strâng brațele la piept, încercând să ascund cât de încântată sunt de turnura pe care au luat-o evenimentele.

— Nu ești bucuros că m-am prefăcut că sunt iubita ta și nu ai sfârșit prin a dormi într-un scaun seara trecută?

— Știi... chiar sunt! Am dormit bine, am fost scărpinat puțin între picioare în dimineața asta și apoi am primit un mic-dejun demențial. Nu ești chiar atât de rea la urma urmelor, Mitchell!

— Ce faci acolo? se plânge Brody pentru a patra oară. E vorba de mimosa lângă piscină, nu de ceai cu regele.

— Încerc să aleg un costum de baie care nu dezvăluie prea multe.

— Pune-ți un tricou sau ceva!

Deschid ușa doar cât să scot capul.

— N-o să port un tricou. Știi că Haisley și celelalte domnișoare o să arate minunat. Nu pot să apar într-un nenorocit de tricou.

— Atunci, arată-mi ce ai ca să mergem mai departe! O să-ți spun dacă e prea indecent.

— Bleah, nu-ți ofer o prezentare de modă!

— Bleah! mă imită. Nici nu-ți ceream așa ceva. Vreau doar să ies o dată de aici și să stau la soare, unde pot să-mi beau greutatea în mimosa și să-mi șterg amintirea faptului că ai scos un ghem de păr pe gură în timp ce te spălai pe dinți de dimineață.

— Nu scoteam un ghem de păr pe gură. Se numește curățarea mucusului ca să nu-ți miroasă respirația.

— Mă rog, doar arată-mi afurisitul de costum de baie!

Oftând, deschid ușa până la capăt și stau în fața lui Brody în costumul meu galben din două piese. Slipul are o talie dantelată, iar sutienul e format din două triunghiuri cu volă. nașe, dar triunghiurile sunt, din nou, mici, dezvăluind o vedere drăguță a decolteului și lateralele sânilor.

— E prea indecent?

Brody stă pe pat, și îl privesc pe când se lasă pe spate, sprijinindu-se în mâini în timp ce se uită la mine.

— Mă rog... ești sexy! Ăsta e efectul pe care voiai să-l obții?

Oh, Doamne, tocmai a spus că sunt sexy?

Simt cum mă îmbujorez la auzul complimentului. Brody McFadden nu-mi spune lucruri de genul ăsta.

El e mai mult în genul... „galbenul costumului tău îmi amintește de găinațul păsărilor în care aproape am călcat în timpul plimbării de dimineață". Nu... „ești sexy".

— Voiam mai mult, mai... sofisticat, îi spun, fâstâcită.

Clatină din cap.

— Nu, nu e sofisticat. Sânii tăi arată prea bine pentru sofisticat.

Ignoră complimentul!

Ignoră-l!

— Of! gem. Ăsta e cel mai puțin indecent.

Ridică sprâncenele imediat.

— Știi, pe de altă parte, nu m-ar deranja o prezentare de modă.

Îmi dau ochii peste cap.

Nu fi porc!

Merg la dulap și iau sarongul asortat.

— Va trebui să mă descurc cu ăla. Nu vreau să întârzii, așa că hai să mergem!

— Sunt deja gata. Nu-mi spune „hai să mergem"! Eu te-am așteptat pe tine.

Vine lângă mine și mă ia de mână. Îl îndepărtez repede.

— Ce crezi că faci?

— Păi, îmi conduc iubita la piscină. Sau ai uitat faptul că asta ai pretins aseară?

— N-aș uita asta niciodată, dar suntem în spatele ușilor închise, așa că nu trebuie să mă atingi.

— Spune-i asta feței tale care aproape mi-a înfulecat penisul în dimineața asta!

Trece pe lângă mine și deschide ușa.

— Nu l-am înfulecat! Doamne!

— Mie așa mi s-a părut.

Urcă în mașinuța de golf, pe partea șoferului. Închid ușa bungalow-ului și mă opresc lângă el.

— Chiar crezi că o să conduci?

Își pune încheietura pe volan, arătând mult prea bine în cămașa lui albă cu mânecă scurtă – cu primii trei nasturi desfăcuți – și cu șortul albastru-deschis. Abia dacă și-a aranjat părul, ceea ce e frustrant, pentru că arată uimitor. Nu s-a deranjat să se bărbierească, ceea ce i-a oferit o înfățișare întunecată și sinistră din cauza bărbii scurte. Și-a completat ținuta cu o pereche de ochelari Ray Ban cu ramă neagră cu auriu. Bărbații sunt atât de frustranți! Pot face minimul și să arate bine.

— Hai să stabilim un lucru! Își lasă ochelarii în jos, așa că trebuie să mă uit în ochii lui când spune: Eu o să conduc, tu o să mă ții de mână fără să o dai la o parte și ne vom aminti de regulile alea afurisite pe care ai insistat să le notezi. Ceea ce înseamnă, fără povești stânjenitoare.

— Știu.

Ocolesc mașinuța de golf prin față și mă așez pe locul pasagerului.

— Femeile pot să conducă, să știi.

— Sunt foarte conștient de progresul pe care populația feminină l-a făcut de-a lungul anilor. De fapt, aș spune că femeile sunt mai bune decât bărbații în acest punct, dar asta nu înseamnă că nu pot să fiu un nemernic galant care are grijă de iubita lui. Își pune brațul pe spătarul scaunului meu și continuă: Așa că simte-te confortabil, pentru că, atunci când suntem în public, o să te „cavaleresc" de nu te vezi.

— Nu cred că există termenul ăsta.

— Există acum, spune el pe când apasă pe pedală și țâșnim pe podul din scândură spre resort.

Dimineața e frumoasă, cu briza ușoară a oceanului și cerul azuriu. Apa se întinde la infinit, cel mai frumos albastru pe care l-am văzut vreodată, făcând să pară că ne aflăm cu adevărat în paradis, și nu pe o insulă plină de turiști.

Și totul e gratis.

Fiecare părticică a vacanței.

Sigur, trebuie să sufăr pentru că împart patul cu Brody, prefăcându-mă că sunt iubita lui, în timp ce și lucrez, dar șederea gratuită face totul să fie mult mai bun.

— De ce ai adus o grămadă de costume de baie ușuratice? mă întreabă pe când ne continuăm drumul pe pod.

— Prefer termenul „indecent".

— Bine, de ce ai adus o grămadă de costume de baie „indecente"?

— O doamnă nu se poate distra fără să fie nevoită să se explice?

— Asta faci? întreabă el. Încerci să te distrezi? Încerci să găsești pe cineva cu care să te distrezi?

— Nu cred că asta e treaba ta.

— Îți dai seama că ar fi trebuit să alegi un loc mai bun pentru vacanță dacă voiai să ai parte de acțiune?

— De ce spui asta? îl întreb.

— Pentru că... tu chiar crezi că oamenii vin aici singuri și plătesc toți banii ăștia pentru un bungalow, doar ca să găsească pe cineva cu care să și-o tragă? Ăsta e categoric un resort pentru cupluri.

— Nu e adevărat.

— Pe bune? întreabă el, uitându-se la mine. Hopper Industries este cunoscută pentru că promovează acest resort în mod special cuplurilor drept destinație pentru luna de miere. N-ai observat că nu prea sunt oameni aici care să nu fie în cuplu?

Hm... asta ar explica ziua de ieri la piscină!

— Dacă îți doreai să ți-o tragi în vacanță, ai ales locul nepotrivit.

— Păi... poate nu căutam acțiune.

— Mincinoaso!

Pot să-i aud zâmbetul din voce fără ca măcar să mă uit la el.

— După comentariul tău de mai devreme, cum că ești uscată ca un deșert și alegerea garderobei...

— Nu am spus că sunt uscată ca un deșert.

— Parafrazam. Îmi aruncă un zâmbet, adăugând: Spune-mi că n-am dreptate! Asta explică zguduiala pe care mi-ai oferit-o de dimineață.

— Poți să nu mai aduci în discuție asta? aproape mârâi. A fost o greșeală evidentă pe care am făcut-o în somn. Mergem mai departe!

— Nu știu ce să zic, o să-mi fie foarte greu să trec peste senzația gurii tale pe scula mea.

— Nu a fost pe... Trag aer în piept și încerc să mă calmez, apoi zic: Nu a fost pe scula ta. Las-o baltă!

— Cum dorești.

Rânjește pe când tragem în parcarea mașinuțelor de golf de lângă piscină. Bagă cheile în buzunar și apoi iese din mașină, doar ca să o ocolească prin față și să mă întâlnească. Întinde mâna spre mine, iar eu mă uit în jos la ea și apoi în sus la el.

— Promit că nu mușc!

Îmi face cu ochiul și mă ia de mână.

Mâna lui e mult mai mare decât a mea.

Semnificativ mai mare.

Degetele lui îmi cuprind toată mâna și, când le împletește cu ale mele, un gest mult prea intim după părerea mea, vârfurile degetelor lui trec peste încheietura mea.

Mintea mea imediat se duce la ce ar putea face el cu mâinile alea, cum ar putea să le folosească în avantajul lui și să mângâie locuri din mine care nu au mai fost mângâiate, dar alung aceste gânduri în vreme ce intrăm în zona piscinei, unde familia Hopper s-a adunat lângă o cabană mare. Nu trebuie să fiu excitată în niciun fel. Trebuie să fiu în mare formă.

Haisley e prima care ne vede.

— Aici! strigă ea, făcându-ne cu mâna.

Brody mă strânge de mână de două ori și apoi ne îndreptăm spre grup. Reginald și presupun că soția lui, Regina, sunt așezați la o masă într-un colț. Jude vorbește cu doi bărbați în celălalt colț, în timp ce Haisley lasă două femei să se relaxeze pe șezlonguri ca să vină să ne salute.

— Sunt foarte bucuroasă că ați ales să veniți! Aruncă o privire în spatele ei și apoi șoptește: Dacă nu vrei să faci asta, te rog să te simți liberă să renunți oricând vrei! Știu că tata a pus presiune pe tine.

— Ba nu! îi răspund. Câtuși de puțin. Așa cum am spus, am mai ținut locul și la alte nunți. Doar că îmi pare rău că te afli în această situație în primul rând.

— Mulțumesc, Maggie! E foarte drăguț. Dar serios, avem nevoie de un cuvânt de siguranță dacă vrei să fugi? N-am nicio problemă!

— E în regulă, spune Brody. Fata asta trăiește și respiră nunți. De când am cunoscut-o, a fost îndrăgostită nebunește de iubire și romantism.

— E foarte drăguț! spune Haisley.

Da... a fost ciudat de drăguț! Brody o să-și îndeplinească partea lui de înțelegere, la urma urmei.

— Dați-mi voie să vă prezint tuturor. Haisley ne conduce la restul grupului și zice: Toată lumea, ei sunt Brody și iubita lui, Maggie. Am făcut stagiatura cu Brody. Și Maggie o să țină locul celei de-a treia domnișoare de onoare, lucru pentru care îi suntem foarte recunoscători. Aparent, e un lucru care se întâmplă des, și, din moment ce Maggie deține o afacere de organizare de evenimente, a mai ținut locul altor domnișoare de onoare. Nimic din toate astea nu e deloc ciudat.

Scoate un chicot forțat.

O ating pe Haisley pe braț, dându-i de înțeles că e perfect în regulă pentru mine.

— Suntem foarte recunoscători, spune Regina din colț. Am discutat cu câteva reviste importante, care vor include nunta în paginile lor. Toate au spus că un număr par al nuntașilor este cheia.

Ei bine, a trecut direct la afaceri!

— E plăcerea mea!

Zâmbesc.

Cei doi bărbați care discutau cu Jude se apropie, iar eu îi întrezăresc – bunule Dumnezeu, sunt atrăgători! Ei trebuie să fie Hudson și Hardy, frații lui Haisley.

Unul dintre ei arată de parcă miroase a bani. Părul lui perfect e un șaten mai deschis decât al lui Brody, dar, cu ochii de un albastru-deschis și cu pielea măslinie, e mai mult decât izbitor. Și celălalt e mai aspru, cu o barbă scurtă și un păr mult mai dezordonat, ca al lui Brody, dar cu aceiași ochi albaștri ca ai fratelui său.

— Hudson, spune domnul Dichisit pe când întinde mâna spre Brody. Tu te ocupi de proiectul cu buticurile, nu?

Mă uit la Brody, care pare surprins.

— Da, ăsta sunt eu!

Hudson dă din cap.

— Grozavă idee!

— Mulțumesc! spune Brody cu mândrie.

— Eu sunt Hardy, spune celălalt. Mulțam că i-ai ținut isonul tatei de a aduce un străin la nuntă!

Da, Hardy pare mai distractiv. *Scuze, Hudson!*

Amândoi sunt foarte atrăgători și, după câte se pare, posibil singuri.

— Nu e nicio problemă, spune Brody. Mă bucur că sunt aici!

— Maggie, dă-mi voie să ți le prezint pe gemene!

Merg cu Haisley la cele două fete care stau pe șezlong. Amândouă sunt probabil cu câțiva ani mai mici decât mine, probabil încă la facultate. Și, cu toate că sunt gemene, nu seamănă deloc.

— Ele sunt surorile lui Jude, Sloane și Stacey.

— Mă bucur să vă cunosc! Sunteți entuziasmate să fiți aici, în paradis?

— Da, suntem! spune Sloane cu o voce atât de dulce, încât pare o îmbrățișare caldă. N-am mai ieșit din țară până acum, așa că totul e nou.

— Pot să-mi imaginez, îi spun. Nu pot să-mi amintesc ultima dată când am fost în vacanță, așa că vă înțeleg. Și nu sunteți identice, dar semănați. Voi două lângă Jude pare ceva nefiresc.

— Asta spune toată lumea, zice Stacey.

— Pentru că e adevărat, spune Haisley și apoi se întoarce spre mine. Prietenul cel mai bun al lui Jude o să ajungă aici aproape de nuntă. Am ținut totul restrâns, cu cei mai apropiați prieteni și familia.

— E drăguț! Îmi pare rău pentru prietena ta!

— Ea e mai supărată decât sunt eu, cred. E însărcinată și i s-a recomandat odihnă la pat chiar înainte să plece. I-am spus că prefer să aibă grijă de bebeluș decât să ajungă la nuntă. Asta n-o oprește să sune și să se asigure că ia parte la activități. Sunt sigură că o să sune pe FaceTime la un moment dat cât suntem aici.

— Prietena mea cea mai bună ar face probabil la fel. Suntem mult prea implicate una în viața celeilalte.

— La fel și la noi, chicotește Haisley. Dă-mi voie să-ți aduc o mimosa!

Mergem la masa unde sunt expuse băuturi, produse de patiserie și fructe.

— Servește-te! spune Reginald din colț.

— Mulțumesc! îi răspund, zâmbitoare. Și mulțumim pentru micul-dejun din dimineața asta și pentru bilet! Nu trebuia, dar am apreciat foarte mult.

— E plăcerea noastră!

Încuviințează din cap spre mine, și, trebuie să spun, pentru cineva care are miliarde peste miliarde de dolari în cont, e un tip destul de drăguț. Uneori cred că cei bogați nu au niciun motiv să fie drăguți, dar poate că e doar o idee stupidă

pe care am creat-o în capul meu din cauza nenumăratelor filme și seriale. Cel puțin, Reginald Hopper pare să sfideze stereotipurile.

Haisley îmi oferă un pahar și iau o gură din mimosa, surprinsă că pare să fie doar un strop de suc de portocale în cocktail. Poate că așa trăiesc oamenii bogați. Multă șampanie și doar un strop de suc.

— Deci, tu și Brody... Trebuie să spun că sunteți cuplul perfect. Când făceam stagiul împreună, ne plictiseam de multe ori, așa că ne puneam întrebări ca să ne mai treacă plictiseala. Așa a aflat despre visurile mele și a sfârșit prin a mă ajuta cu planul de afaceri. Dar îmi amintesc că l-am întrebat cine e fata visurilor lui, iar el s-a holbat la tavan și s-a gândit serios. A răspuns la celelalte foarte repede, dar a stat și a cugetat la acea întrebare și, într-un final, mi-a descris o fată care arăta fix ca tine. E aproape ca și cum a făcut să se întâmple.

— Așa a făcut? întreb, aproape fără să cred ce-mi aud urechile.

Haisley încuviințează din cap.

— Da. Îl cunoșteai pe atunci?

— Nu chiar! îi spun. E cu șapte ani mai mare decât mine, așa că, atunci când el făcea stagiul, eu probabil eram încă în liceu.

Haisley își pune mâna la piept.

— Doamne, asta mă face să mă simt ca o bunică!

Chicotesc.

— Crede-mă, ești foarte departe de a fi o bunică.

— Ești sigură că n-o să am nevoie de baston ca să merg la altar?

— Foarte sigură!

Reginald se ridică din colț și lovește ușor un pahar ca să atragă atenția tuturor.

— Mi-ar plăcea să țin un toast pentru frumosul cuplu logodit.

Hudson, Hardy și Brody ni se alătură. Brody îmi cuprinde talia cu brațul și mă ține aproape pe când Haisley îi dă un pahar.

— Am fost rezervat la început, când fiica mea mi-a spus că e îndrăgostită, dar apoi l-am întâlnit pe Jude, am ajuns să-i cunosc inima protectoare și bună, și am știut că nu ar exista cineva mai potrivit care să se însoare cu fiica mea. Te primim în familie săptămâna asta, Jude, precum și pe surorile tale, Sloane și Stacey. Suntem foarte fericiți să vă avem în viețile noastre! Pentru o săptămână de nuntă minunată!

Uau! Bogat și sincer. Nu e de mirare că Haisley a făcut o alegere atât de bună în privința viitorului ei soț.

Ridicăm paharele și întreaga scenă îmi pare ireală pe când toastez pentru o nuntă și un cuplu pe care abia l-am întâlnit, dar îmi dau seama că mi-ar plăcea să-l cunosc mai bine. Ce oportunitate uimitoare!

Uneori, oportunitatea îți pică în poală și trebuie să profiți de ea.

Mă bucur că am putut să profit de asta.

Capitolul șapte

BRODY

CUM FACE ASTA?

Cum devine centrul atenției fără să devină centrul atenției?

Abilitățile ei conversaționale sunt de neegalat. Abilitatea de a fermeca este ceva ce nu ai mai văzut vreodată. *Da, pot să recunosc că e al dracului de fermecătoare.*

Și zâmbetul ăla! Toată lumea e captivată de el... până și eu.

A acaparat scena la petrecerea cu cocktailuri mimosa, și totuși a reușit cumva să facă totul să fie despre Haisley și Jude.

Nu sunt sigur că o să înțeleg asta vreodată.

Maggie se sprijină de mine pe când ne odihnim pe șezlong împreună. Asta e încă un lucru. Face să-mi fie cât se poate de ușor să fiu prietenos cu ea când toți ochii sunt pe noi. În bungalow, când îmi dă peste mână, e altă poveste, dar fata asta probabil a fost actriță într-o viață anterioară, pentru

că până și limbajul ei corporal insuflă adevăr în povestea falsă pe care o proiectăm.

Sprijinindu-se în continuare, își așază mâna pe coapsa mea și își înclină capul pe umărul meu. Chiar știe cum se poartă o iubită și sunt ușurat că e atât de al naibii de bună la asta, încât nu ridică nicio suspiciune, dar mă și sperie ca naiba, pentru că îmi place.

Îmi place felul în care îmi zâmbește.

Îmi place când își trece mâna întâmplător peste piciorul meu.

Îmi place când se sprijină de pieptul meu și mă folosește drept spătarul ei personal.

Pentru că am ocazia să-i miros aroma dulce a părului și să fiu eu cel care primește zâmbetul care m-a captivat la petrecerea ei de 21 de ani. Ziua în care am decis că nu există nicio șansă să îmi dau voie să mă apropii de ea, pentru că e periculoasă. Pentru că produce dependență. Și eu urma să cad în acea dependență. Există un cod nescris care îți spune că nu te cuplezi cu sora prietenului tău cel mai bun, în principal pentru că, dacă acea relație eșuează, cum ați mai putea să fiți prieteni după aceea? Nu poți. Și Gary e omul meu; prin urmare, după cum am spus, nu aveam să cad în tentație.

Dar, la dracu', nunta lui Gary a fost un moment de slăbiciune pentru mine, o scăpare, însă, în clipa în care mi-am dat seama, m-am retras. Am făcut tot posibilul să mă asigur că n-o să mă mai aflu în preajma lui Maggie. Am futut alte femei. *Am depășit* atracția care nu putea să meargă niciunde.

Și mă descurcam destul de bine, până când a apărut la același resort în care mă aflu eu.

Acum... s-a dus dracului totul.

Nu, nu ne îndreptăm într-acolo! Păstrăm lucrurile la nivel platonic. *Respinge, respinge, respinge!*

— Ooo, sunteți fani Bobbies? spune Maggie. Ups, ai auzit asta, Brody? Inamicul stă în fața ta.

— Nu-mi spune că ești fan Rebels, zice Hardy, cel relaxat.

— Vinovat! îi spun, ducând șampania la buze.

— Fii serios! exclamă Hardy, care ridică mâinile. Și eu, care credeam că o să fii un tip mișto, și tu arunci asta în noi. Cum ar putea să-ți placă Rebels când Bobbies au duoul dinamic?

— Două cuvinte. Ridic două degete și completez: Maddox Paige.

Hardy își dă ochii peste cap.

— Iisuse, asta e tot ce ai?

— Jason Orson, contracarez.

Husdon clatină din cap.

— Singurul lucru care îi merge bine lui Jason e salata lui de cartofi.

— Salată de cartofi? întreabă Maggie de lângă mine. Oh, stai așa... de-asta aduci salată de cartofi la fratele meu acasă de fiecare dată când găzduiește o petrecere?

— Duci salată de cartofi la petreceri? întreabă Hardy. E făcută în casă?

Înainte să pot să răspund, Maggie spune:

— Trebuie să înțelegi ceva! Brody și fratele meu, Gary, au format o legătură datorită Rebels încă de la început. Au ritualuri înainte de fiecare sezon de play-off. Salata de cartofi este doar vârful icebergului.

— Oh, da? spune Hardy cu un zâmbet. Ce altceva mai faceți?

— Eh, nu trebuie să intrăm...

— Fac schimb de lenjerie intimă, răspunde Maggie.

Iisuse Hristoase!

— Poftim? spun Hudson și Hardy în același timp.

— Contractul! mormăi pe când tușesc în spatele mimosei mele. Contractul!

Dar fie că alege să mă ignore, fie nu mă aude, deoarece continuă:

— Oh, da, fac schimb de lenjerie. Desigur, e curată, dar aleg patru perechi diferite și fac schimb, și au voie să poarte doar lenjeria aia în zilele meciurilor. Tradiția a apărut când, pe la jumătatea unui meci din play-off pe când erau în facultate, Rebels rupeau tot, iar Gary și-a dat seama că purta lenjeria lui Brody. Împărțeau o cameră de cămin. În acel moment au stabilit ritualul de schimbare a lenjeriei.

Hardy se întoarce spre Hudson și îi dă un cot.

— Cum de noi nu facem schimb de lenjerie când joacă Bobbies?

— Pentru că nu avem nevoie – Bobbies câștigă întotdeauna.

Sunt pe cale să protestez când Haisley intervine:

— Fac eu schimb de lenjerie cu tine, Hardy!

Hardy ridică sprâncenele pe când înclină capul într-o parte, gândindu-se la propunere.

Jude îi dă una în umăr lui Hardy.

— Nici măcar să nu-ți treacă prin cap! N-am nevoie de boașele tale în lenjeria soției mele.

Asta îi face pe toți să râdă.

— Ce alte ritualuri aveți? întreabă Hudson, îndreptându-și atenția asupra mea.

Dau din mână ca și cum nu e important.

— Oh, nimic cu adevărat...

— Enorm de multe! intervine Maggie încă o dată, fără să-și dea seama de aluzia mea. De unde să încep? Se îmbrățișează de trei ori înainte de fiecare repriză. În timpul minutelor de prelungire din repriza a șaptea, își ciocnesc nasurile.

Iar dacă Rebels câștigă, își dau palme peste fund pe rând în timp ce spun că a fost un joc bun.

Deci pur și simplu aruncăm contractul pe fereastră.

— Ca să nu mai zic ce se întâmplă dacă ajung la Campionatul Mondial!

— Ooo, ce se întâmplă? întreabă Hardy, aplecându-se mai în față, cu mimosa lui cu tot.

— Nu trebuie să ajungem până acolo, spun, dându-i un ghiont lui Maggie.

Dar se pare că e pe val și că nu dă doi bani.

— Dacă Rebels ajung la Campionatul Mondial, Brody și Gary trebuie să realizeze următoarele ritualuri în exact această ordine. Primul meci, amândoi stau pe spate ținându-se de degetele mici.

Isuse, nu faza cu degetele mici!

— Al doilea meci, spate în spate, rotindu-se la fiecare jumătate de repriză ca să nu le amorțească gâturile.

Asta chiar are sens.

— Al treilea meci, se hrănesc unul pe altul cu salată de cartofi în fiecare repriză. Asta e dezgustător de privit.

Ținem un răcitor lângă noi ca să nu se încălzească, nu că ai întrebat.

— Al patrulea meci... Hmm, ce fac, oh, da! Se prefac că picioarele lor sunt telefoane și se sună unul pe altul la fiecare repriză ca să atragă jocul următoarei reprize.

Asta am fi putut s-o lăsăm pe dinafară.

— Al cincilea, al șaselea și al șaptelea, astea încă nu sunt stabilite. Dar, dacă ajung în meciul al șaptelea, trebuie să poarte hainele invers, cu lenjeria pe afară adică, și să cânte „Twinkle Twinkle Little Star" înainte de fiecare repriză în timp ce se țin de mâini și se învârt în cerc.

Păi... la dracu'!

Asta e destul de condamnabil.

Și, că tot veni vorba, eu cânt pentru amândoi. Gary are o voce oribilă, iar eu ar trebui să fiu sanctificat pentru că am de-a face cu vocea lui.

Hardy, Hudson, Jude și Haisley râd cu toții de mama focului, în timp ce Maggie îmi zâmbește de parcă habar nu are ce-a făcut. Gemenele sunt în piscină, complet nepăsătoare față de stânjeneala mea eternă și, din fericire, Reginald și Regina au plecat la plimbare.

Dar dauna s-a produs.

Frații Hopper știu, și doar timpul o să decidă când se vor împrăștia veștile. Al naibii Gary și tradițiile lui!

— E uimitor! exclamă Hardy și își șterge ochii. Și de-asta nu suntem fani Rebels. Băieții noștri câștigă și fără fim nevoiți să cântăm „Twinkle Twinkle Little Star".

Râde și mai tare.

Da, o s-o omor!

— Sendvișul ăsta e delicios! Oh, Doamne, vita e atât de zemoasă! Vrei să guști?

Stau în fața lui Maggie pe când își înfulecă prânzul pe care l-am comandat în timp ce încă stăteam cu familia Hopper, dar, odată ce-a ajuns, toți ne-am împrăștiat în colțurile noastre din jurul piscinei. Am găsit o masă cât mai departe ca să pot avea o mică discuție cu *iubita* mea.

— De ce pari supărat? Nu trebuie să guști dacă nu vrei.

Îi smulg sendvișul și îl îndes pe tot în gură.

— Hei, am spus să guști, nu să-l mănânci pe tot! Cine face asta?

Mestec, înghit și apoi vorbesc:

— Pe bune, o să te plângi? După lovitura brutală pe care mi-ai dat-o acolo?

Fac un semn spre clanul Hopper.

— Lovitură brutală? Se încruntă derutată și mă întreabă: Ce tot zici acolo?

— Am crezut că n-o să ne facem de râs unul pe altul în fața familiei Hopper.

— Nu o facem, spune ea, și da, pare că nici nu-și dă seama.

— Ai leșinat acolo cumva? întreb. Sau o faci pe proasta?

— De ce vorbești în dodii?

— Nu fac asta! aproape strig la ea. Îți spun, Maggie, că m-ai făcut de râs.

— Ce? Cum?

— Cum?

Simt că îmi explodează creierul.

— Vorbind despre toate ritualurile Rebels pe care le facem eu și Gary.

— Cum de e asta umilitor? întreabă ea. E... conversație de vestiar.

— În primul rând, fetele nu fac parte din conversațiile de vestiar și, în al doilea rând, eu și Gary n-am spus nimănui despre acele ritualuri. Sunt sacre și, din cauza ta, probabil n-o să mai funcționeze. Rebels o să piardă mereu și o să fie vina ta. Sper că e o pastilă amară pe care trebuie să o înghiți.

Își apasă palma pe frunte, părând la fel de exasperată pe cât mă simt eu.

— Bine, în primul rând, acele ritualuri abia dacă funcționează, iar faptul că Rebels câștigă sau pierd nu are nimic de-a face cu faptul că îți ciocnești nasul cu fratele meu sau că îl hrănești cu salată de cartofi de proastă calitate.

Ridic un deget spre ea și șuier:

— Salata aia de cartofi e pentru eroi, iar tu știi asta. Are toate aromele unei zile de vară răcoroase și provoacă

papilele gustative să-și pună întrebări profunde cum ar fi... ăla e mărar?

— Ești nebun!

Clatină din cap și întinde mâna spre alt sendviș, dar i-l fur înainte să ajungă la el. Îl aduc în dreptul gurii, iar ea strigă:

— Nu!

— Spune că-ți pare rău!

— Pentru ce? Chiar te-ai simțit umilit?

— Da! îi spun. Au râs de mine.

— Oh, Doamne, Brody, a fost o poveste stupidă!

— Care m-a făcut să par un idiot.

— Păi, mă bucur că o vezi așa, pentru că, atunci când te învârți cântând „Twinkle Twinkle Little Star" cât ești tu de mare cu hainele puse invers, chiar arăți ca un idiot.

Apropii și mai mult sendvișul de gură, iar ea întinde mâna.

— Oprește-te, nu! Bine, îmi pare rău! Nu mi-am dat seama că te umileam. N-o să se mai întâmple!

O analizez o clipă și apoi îi dau sendvișul.

— Mulțumesc! Acum... spune-mi ceva stânjenitor ca să fim chit.

— Chiar crezi că o să fac asta?

— Dacă ai fi jumătate din femeia care pretinzi că ești, ai face-o.

— Asta nici măcar nu are sens.

— Avea în capul meu, îi spun pe când îmi arunc în gură unul dintre cartofii ei prăjiți.

— Pardon! Își pune brațele peste farfurie, de parcă așa o s-o protejeze de mâinile mele lacome, și adaugă: Ți-ai luat o salată, descurcă-te cu alegerea ta!

— Mi-am luat o salată ca să nu fiu balonat mai târziu, când o să-ți îndeși capul între picioarele mele din nou.

Nările i se măresc.

Ochii îi mijesc.

Și se înroșește la față.

— Ți-am spus că am terminat cu asta!

— Și ai semnat un contract care spunea că n-o să mă pipăi sau umilești, și se pare că ai făcut ambele lucruri în mai puțin de 24 de ore, așa că... scuză-mă dacă nu mi-e clar dacă ne ținem promisiunile sau nu!

Închide ochii și trage aer în piept. Apoi își pune mâinile cu grijă pe masă.

— Trebuie să apăsăm un buton de resetare? întreabă.

— Poftim?

Ridic întrebător o sprânceană.

— Se pare că am pornit pe picior greșit de dimineață și ar fi în beneficiul amândurora dacă am renunța la animozitatea asta. Așadar, dacă apăsăm un buton de resetare, poate că putem să ne întoarcem pe drumul cel bun.

— Nu sunt sigur ce telecomandă magică ai cu tine, dar eu nu am un buton de resetare, doar dacă... butonul tău de resetare e sfârcul tău? De fiecare dată când îl apăs pe-al meu, ceva tremură în interior. Aia e resetarea?

Își trece mâinile prin păr.

— Te urăsc! spune în șoaptă.

— La fel, prințesă! îi răspund pe când bag furculița în salata mea, adunând câteva frunze și îndesându-le în gură.

— Știi, n-a fost intenția mea să te umilesc, spune după câteva momente de liniște.

Mă pregătesc să-i arunc un răspuns care s-o rușineze, dar apoi îi observ expresia. Pare... calmă. Stăpână pe sine. *Mâhnită.* Cumva, a renunțat la irascibilitatea ei și spune adevărul. *Fata asta nu încetează să mă surprindă.*

— Uneori mă ia valul și uit să gândesc înainte să vorbesc. Îmi pare rău!

Păi asta a fost o scuză din suflet pe care pot s-o accept.

— Mulțumesc! îi spun. Apreciez! În ciuda faptului că a fost umilitor, se pare că Hudson și Hardy s-au distrat.

— Și la fel și Haisley.

— Da, presupun că n-a fost chiar atât de rău.

Adun mai multă salată și, când mă uit la ea, rânjește.

— Ce-i? o întreb.

Ține un cartof prăjit în dreptul gurii.

— Și așa... apeși pe un buton de resetare.

— Iisuse Hristoase! mormăi și mă întorc la salata mea.

Femeia asta trebuie să aibă dreptate tot timpul, nu?

Cum să îți pui hainele în dulap la hotel.

Cum să mănânci bacon – da, am avut o discuție despre asta. Mi-am băgat o bucată întreagă în gură și mi-a spus că trebuie să iau bucăți mici.

Și acum asta – cum să apeși un buton de resetare.

E enervantă!

— Și greșești cu privire la treaba cu oamenii singuri.

— Poftim? o întreb pe când întind mâna după apa mea.

— Când spui că nu sunt oameni singuri pe insulă. O căutare rapidă pe Google m-a ajutat să descopăr că atât Hardy, cât și Hudson sunt singuri. Ceea ce înseamnă că am o șansă la doi dintre cei mai atrăgători miliardari de pe insulă.

Îmi cade fața, în vreme ce ea debordează de mândrie.

— Cred că uiți un lucru, îi spun.

— Și anume? mă întreabă.

— Ești deja legată de mine, așa că nu o să existe flirturi și nu o să cauți pe altcineva. Ești blocată cu muntele ăsta de bărbat care stă chiar în fața ta. Amintește-ți că e una dintre afurisitele alea de reguli asupra cărora ai insistat.

Acum e momentul să-i cadă ei fața. *Stai! Ce? Chiar lua în considerare să se dea la Hardy sau la Hudson?*

— Și, atâta timp cât ești așa-zisa mea iubită, asta înseamnă că îmi aparții, îi spun, căci ideea că ar flirta cu Hudson sau Hardy mă calcă rău pe nervi. Nici măcar nu poți să te uiți la alt bărbat.

— Bine, om al cavernelor! Nu pot nici măcar să mă uit.

— Vreau să spun să nu te uiți la el într-un fel în care te-ai uita la mine.

— Cu dispreț? întreabă ea, gura aia spurcată făcându-și apariția din nou.

— Cu o adorație absolută.

— Oh, așa crezi că mă uit la tine? Se strâmbă, apoi adaugă: Îmi pare rău că ai înțeles greșit! Confunzi adorația cu indigestia.

Drăguț!

— Știi la ce mă refer. Ești a mea cât suntem aici, ține minte asta!

Își proptește cotul pe masă și își sprijină bărbia în palmă.

— Brody McFadden, ești gelos?

Mă crispez.

— Nu! Gelos pe ce? Că ești cu alt bărbat? Nici pe aproape, prințesă! Ne acopăr fundurile aici. Ultimul lucru de care avem nevoie este ca tu să flirtezi cu Hudson.

— Cred că mai degrabă Hardy e genul meu.

De ce mă face asta să vreau să omor pe cineva?

— În fine! spun printre dinți. Nu faci nicio [illegible] Dacă simți că ai nevoie de atenție, vii la mine!

— Și ce naiba o să faci tu? îl întreb.

— O să-ți dau voie să-ți exersezi tentativele eșuate de a flirta. Ce altceva?

— Nu eșuează.

— Spune fata singură, îi zic, iar asta face ca bărbia aproape să i se lovească de masă de nervi.

Da, asta s-ar putea să fi fost o lovitură sub centură, dar Iisuse, scoate ce-i mai rău din mine!

— Să știi că n-am avut timp să flirtez cu cineva. Nu că ai înțelege, dar să-ți conduci afacerea necesită mult timp, iar când am câteva momente libere pentru mine, de obicei le folosesc pentru mici răsfățuri, pentru că sunt prea obosită să fac altceva. Nu sunt singură pentru că sunt praf la flirtat. Sunt singură pentru că sunt obsedată de muncă și mi-am construit întreaga viață și stimă de sine în jurul afacerii mele.

Se lasă pe spate în scaun și își pune mâinile pe masă, respirând profund de câteva ori și probabil revizuind cuvintele pe care doar ce le-a spus.

Au fost destul de substanțiale.

O confesiune semnificativă despre sine, pe care nu sunt sigur că a înțeles-o până acum.

— Ascultă...

— Uită ce-am zis! Răsuflă din nou și adaugă: E în regulă! Bine! Hai să trecem peste asta!

— Bine, da! spun pentru că am observat că am împins lucrurile prea departe.

Ciugulesc din salată, iar ea își înclină scaunul și se așază picior peste picior, ciugulind câte un cartof când și când.

Dacă te-ai uita la noi de departe, probabil ai presupune că avem o ceartă de îndrăgostiți. Poate că avem. Teoretic e o ceartă, dar nu de îndrăgostiți, ci de inamici. Dar, oricum ar fi, nu arătăm precum cuplul iubitor care eram când beam cocktailuri mimosa.

După câteva minute de tăcere, decid să vorbesc:

— Știu ce înseamnă să vrei ceva atât de mult, încât ai face orice ca să-l obții. Mă uit la ea și continui: Cum ar fi să accept o invitație din partea managerului meu doar pentru posibilitatea de a mă apropia de șeful care va decide în cele din urmă dacă ideea la care am lucrat timp de un an este viabilă sau nu.

Se uită la mine cu ochii căprui-verzui ușor umezi. Se lumpezesc atunci când își dă seama ce încerc să fac.

— Prin urmare, își drege glasul, poate că înțelegi, pentru prin ce trec.

— Da... doar puțin, spun și o las așa.

Nu vreau s-o fac să se simtă prost pentru ce a recunoscut, dar nici să mă apropii prea mult. Nu când deja am sentimente pentru ea. Să aflu cine este cu adevărat această frumoasă femeie, să scot la iveală complexitatea personalității ei – ar fi pierzania mea.

Trebuie s-o menținem la un nivel de suprafață.

Pentru că există un lucru pe care îl cunosc. Și anume că Gary n-ar aprecia absolut deloc dacă aș ieși cu sora lui. N-a vrut să ne sacrifice relația dacă ceva merge prost, și am înțeles. Am fost de acord cu el.

Dar cred că a văzut-o în ochii mei. Atracția.

Dorința neintenționată.

Pentru că, în noaptea de dinainte de nunta lui, și-a reafirmat preocupările și solicitările când m-a prins holbându-mă la sora lui în timpul cinei de repetiție.

„Las-o în pace!"

„Nu e pentru tine!"

„Te iubesc, omule... Nu vreau să te pierd."

„Nu o face!"

Și m-am agățat de cuvintele alea. Și o să continui să mă agăț de ele.

Pentru că e mai bine să pierzi șansa la ceva grozav decât să riști tot ce ai deja.

— Ești gata? mă întreabă Maggie după ce vine în spatele șezlongului pe care stau, privind spre lagună.

Mă ridic și, când o privesc, simt cum stomacul meu face tumbe. Poartă o salopetă drăguță în nuanțe de

albastru deschis și corai. Pantalonii scurți sunt legați de corsaj, dar decolteul este un V adânc care ajunge până la buric, oferindu-mi o priveliște uimitoare. Și-a pus o pereche de sandale cu toc care îi fac picioarele să arate imposibil de lungi și tonifiate și și-a aranjat părul într-o coadă înaltă, buclele ei naturale adăugând volum.

E atât de al naibii de superbă, încât e dureros!

Îmi bag mâinile în buzunare și îi ofer un zâmbet scurt.

— Da, sunt gata!

— Atunci, să mergem! spune, întorcându-se cu spatele și îndreptându-se spre ușă.

Privesc cum se mișcă fundul ei obraznic, pe care pantalonii scurți abia îl acoperă. Da, categoric a venit aici ca să întâlnească un bărbat, și a adus toate hainele potrivite pentru asta.

Pe mine m-a făcut să salivez, asta e al naibii de sigur. Mă întreb dacă îi face pe Hudson și pe Hardy să simtă la fel.

Cu toată sinceritatea, cred că orice femeie m-ar lăsa pentru ei cât ai bate din palme. Ar avea sens ca Maggie s-o facă. Mă îndoiesc că cineva ar fi surprins. Dacă Maggie ar decide să mă lase pentru un Hopper, cel puțin cred că mișcarea m-ar face să par un prostănac și poate le-ar fi milă de mine, așa încât mi-ar aproba propunerea în locul celei a Deannei. Ce modalitate dată naibii de-a face asta!

Cu toate că nu cred că aș suporta lovitura ca falsa mea iubită să mă lase pentru altcineva chiar sub nasul meu. Relația noastră s-ar putea să nu fie reală, dar tot sunt un bărbat stupid de mândru.

După ce încuiem, mă așez în mașinuța de golf și o întreb:

— Vrei să ne plimbăm?

Se uită la tocurile ei și apoi la mine.

— Poate altădată! îmi răspunde. Nu cred că ar ajuta-o pe Haisley dacă mi-aș suci o gleznă pe podețele astea.

— Probabil ai dreptate, îi spun și bat cu mâna pe locul de lângă mine. Urcă!

Face o pauză.

— Pot să-mi dau pantofii jos și să merg pe pod dacă într-adevăr vrei.

— Nu, e în regulă! Cu cât ajungem mai repede la bar, cu atât mai bine, nu?

— Da! spune și se așază lângă mine. După proba rochiei simt că am nevoie de niște alcool.

Maggie s-a întâlnit cu Haisley la scurt timp după prânz pentru o probă a rochiei de domnișoară de onoare ca să se asigure că îi vine. Din fericire, e un fel de rochie cu talie înaltă, orice ar însemna asta. Din ce a mormăit Maggie, e foarte strânsă la piept și trebuie să facă niște modificări serioase. Pot doar să-mi imaginez cât de distractiv a fost asta.

Voiam să văd ce fac Hudson, Hardy și Jude, dar n-am vrut să îmi impun prezența în timpul pe care îl petrec împreună, așa că m-am întors în bungalow și am înotat gol în piscină.

M-a relaxat suficient înainte să decidem să ne pregătim pentru cină.

Îmi pun brațul în spatele ei și apăs pedala mașinuței de golf.

— Haisley ne-a invitat la niște jocuri de plajă mâine, dacă ești interesat. I-am spus că trebuie să vorbesc cu tine. Nu vreau să te pun să faci ceva ce nu vrei, cu excepția întregului scenariu cu iubitul și iubita.

— Da, e în regulă! îi spun, dându-mi seama că e mai supusă decât de obicei.

E așa încă de la prânz. Mă uit la ea, dar nu-i observ spiritul înflăcărat.

— Știi, ai fost destul de tăcută. Dacă vrei să vorbești despre faptul că ai spus că ești obsedată de control...

— Nu vreau! spune, uitându-se în altă parte.

— Bine, dar pare că te deranjează...

— Am spus că nu vreau să vorbesc despre asta, Brody. Așa că las-o baltă! se răstește.

Bine... nu vrea să vorbească despre asta, ceea ce înseamnă că fie comentariul ei a atins o coardă sensibilă și nu știe cum s-o proceseze, fie e rușinată de ce a spus. Bănuiesc că e prima variantă, pentru că încă pot să-i văd expresia surprinsă când a spus-o.

Pe când ne apropiem de parcarea mașinuțelor de golf, încerc să schimb subiectul și îi zic în glumă:

— Trebuie să ne amintim regulile acestui aranjament?

Las mașina în treapta de parcare.

— Nu, îmi răspunde, apoi se dă jos și începe să se îndepărteze.

— Alo! strig după ea, prinzând-o din urmă. Nu poți să pleci ca o furtună – oamenii o să creadă că ne certăm.

— Nu plec ca o furtună. Vreau să beau ceva, iar tu ești prea lent.

— Hei! O trag de mână, forțând-o să se uite la mine, și adaug: Serios, Maggie. Știu că mă urăști, așa cum ai afirmat la prânz, dar, dacă ai ceva pe suflet, poți să vorbești cu mine!

— Brody! Pune o mână pe pieptul meu și șoptește: Ești ultima persoană cu care aș vrea să vorbesc despre asta.

Apoi mă ia de mână și mă conduce spre bar.

Bine, deci așa o să fie în seara asta! Am înțeles! Și, ca să fiu sincer, e corect. Am pus mai multe limite de-a lungul anilor ca să evit să-mi arăt atracția față de ea. Indiferență. Dispreț. *Cald și un ascultător bun* sunt două atribute pe care nu le-ar asocia niciodată cu mine. Corect!

Intrăm împreună în restaurantul deja aglomerat și ne îndreptăm direct spre bar, unde Maggie se așază pe unul

dintre scaunele înalte. Își îndreaptă umerii, își umflă pieptul și atrage atenția aproape fiecărui bărbat din împrejurime, inclusiv pe cea a barmanului.

— Bună seara! spune el, așezând un șervețel în fața lui Maggie. Ce pot să vă ofer?

— Mi-ar plăcea un mai tai, spune Maggie.

Barmanul se uită la mine, având decența să nu se holbeze la Maggie.

— Orice bere ai la halbă.

El încuviințează și începe să pregătească băuturile. Atunci Maggie se întoarce pe scaun ca să stea cu fața la mine. Își pune un picior catifelat peste altul și se lasă pe spate, sprijinindu-se de bar, decolteul salopetei testându-și periculos puterea. Pot să-i văd sternul și întreaga parte interioară a fiecărui sân. Gary ar face o criză dacă ar vedea-o îmbrăcată așa.

— Spune-mi, zice ea, uitându-se la mine din cap până-n picioare. Care sunt mișcările tale preferate?

— Hm? o întreb pe când mă mișc de pe un picior pe altul.

Am ales să port o pereche de pantaloni subțiri gri și o cămașă albă cu mânecă scurtă care are cel mai vag imprimeu cu frunze de palmier. Nu e ceva ce aș purta în mod normal, dar se potrivește cu locul unde suntem.

— Dacă aș fi fost la bar, m-ai fi văzut și ți-aș fi părut atrăgătoare, cum m-ai fi abordat?

— Păi... nu știu, îi răspund, derutat.

De unde vine asta?

— Nu știi? mă întreabă pe când își strecoară degetul într-unul dintre buzunarele mele din față și mă trage mai aproape de ea. Asta nu pare ceva caracteristic ție. Te-am mai văzut la bar. Îți amintești de petrecerea mea de 21 de ani? Cu cine te-ai dus acasă?

Mi-am dorit să fii tu.

— Cu nimeni, îi răspund.

— Ba a fost cineva. Nu a fost fata aia cu părul negru, lung, și urechi de pisică?

— Fata îmbrăcată ca o pisică care mi-a tot tors în ureche? Nu, am sărit peste, mi s-a părut un semnal de alarmă.

— Aș fi putut jura că ai plecat acasă cu cineva.

— Ești cu ochii pe mine? o întreb în timp ce mâna îi alunecă spre abdomenul meu, derutându-mă din nou.

Ce pune la cale?

Dar și... ador fiecare secundă.

— Poate! Rânjește la mine, apoi mă întreabă: Apropo, n-ai spus nimic despre lanțul meu.

Poartă un lanț?

Hm, n-am observat... Mă întreb de ce.

Îmi atrage atenția spre pieptul ei și își trece degetele peste pielea bronzată de lângă un lănțișor de aur.

— Îți place? mă întreabă, trecându-și degetele în jos pe piept, chiar între sâni și, la dracu', îmi lasă gura apă!

— Păi, da. Înghit în sec, apoi adaug: E drăguț!

— Eu mi l-am luat. Cumpăram niște seturi noi de lenjerie și am dat de el. N-am putut să nu mă holbez la el.

Da, nici eu nu pot să nu mă holbez.

— Și am crezut că o să arate frumos pe mine. Așa că ia zi, ce părere ai?

Înghit în sec și încuviințez încet, simțindu-mi capul greu în vreme ce continui să mă uit la pieptul ei, iar imaginea sânului dezgolit de dimineață îmi aleargă prin minte. Hristoase...

— Da, arată grozav!

— Pot să-l fac mai lung dacă vreau, dar nu cred că ai putea să-l vezi când mi se lipesc sânii unul de altul. Ce crezi? întreabă pe când își lipește sânii.

Păi... care era întrebarea?

— Aveam dreptate, nu?

Oftează și-și trage umerii în spate, aducând marginea decolteului periculos de aproape de sfârcuri.

— Cred că o să-l las la lungimea asta.

— Da!

Îmi duc mâna la ceafă și strâng, simțindu-mă amețit.

— Probabil e o idee bună!

Mă holbez la pieptul ei încă două secunde înainte să-mi ridic ochii și să observ că zâmbește larg.

Chiar atunci, barmanul ne aduce băuturile, iar ea îmi dă berea înainte să se aplece spre mine.

— Și așa flirtez eu. Nu sunt singură din cauza abilităților mele de flirtat. Buzele ei aproape că îmi ating urechea când îmi șoptește: Sunt singură pentru că îmi sunt devotată mie.

Și apoi își duce paiul la buze și suge.

Să-mi bag...

Barmane, o să am nevoie de cel puțin încă două din astea.

— Cum a fost cina? întreabă Haisley pe când vine la masa noastră, alături de Jude.

Dureros de inconfortabilă din cauza incapacității mele de a înceta să mă holbez la Maggie. Am avut o semierecție pe tot parcursul afurisitei de mese.

Îmi mângâi burta.

— Uimitoare! Am luat friptura. Jur că mi s-a topit în gură!

— Asta e felul de mâncare preferat al tatei, spune Haisley. Niciodată nu vrea nimic altceva când stă aici, dar mama îl face să își întrerupă excesul de carne roșie cu fructe de mare proaspete.

— Somonul a fost foarte bun, spune Maggie pe când se lasă pe spate, cu un mai tai în mână – al doilea –, arătând atât de al naibii de sexy cu un picior peste celălalt!

A fost o noapte de tortură, aș putea spune, în special după ce a trebuit să-și dovedească punctul de vedere cu privire la motivul pentru care e singură.

Mi-am tot spus că mă holbez la afurisitul ăla de lănțișor, la nimic altceva, când m-am surprins uitându-mă la pieptul ei.

— Noi ne îndreptăm spre unul dintre locurile acelea care au o vatră în aer liber. Vreți să veniți cu noi?

— Ne-ar plăcea! spun eu. Așteptăm nota de plată.

Haisley flutură din mână.

— Ne-am ocupat deja de ea.

„Ne-am ocupat deja de ea." Niciodată n-o să mă obișnuiesc cu nivelul ăsta de bogăție, unde mesele, cazarea pe o săptămână și viața la resort pot să fie pur și simplu rezolvate.

— Oh, păi, mulțumim! îi spun pe când mă ridic de pe scaun.

Mă duc în dreptul lui Maggie și întind mâna spre ea. Mă ia de mână și își împletește degetele cu ale mele.

S-ar putea să nu fie real, dar naiba să mă ia dacă nu așa pare!

Îi urmăm pe Jude și pe Haisley în jos pe scări, spre un spațiu deschis de lângă piscină. Torțele luminează calea, precum și mulțimea de vetre cu locuri de stat jos din jurul lor. Jude și Haisley ne conduc spre una care este mai aproape de plajă, și ne așezăm toți. Eu și Maggie ajungem pe o canapea cu două locuri de vizavi de Jude și Haisley.

Îmi pun brațul în jurul lui Maggie și o trag mai aproape. Își ridică picioarele pe canapea și se sprijină de mine, așezându-și brațul pe piciorul meu și arătând atât de firesc, încât, pentru o secundă, aproape cred că suntem un cuplu.

— Veniți des aici? întreabă Maggie.

Haisley încuviințează.

— E unul dintre locurile mele preferate. Îmi amintesc prima dată când am venit aici în vacanță – eu și frații mei ne-am distrat foarte mult. Ei deveneau practic adolescenți și prea mișto ca să se joace cu mine, dar în vara aia am înotat toți în lagună, ne-am dat cu ski-jetul, ne-am jucat în nisip și ne-am simțit cu toții foarte bine. De atunci, Saint Hopper are un loc special în inima mea. Am știut că aici vreau să mă căsătoresc și sunt foarte norocoasă că Jude a acceptat.

El o sărută pe cap.

— Atâta timp cât suntem căsătoriți, asta e tot ce-mi pasă.

Uită-te la fraierul ăla uriaș! Mă întreb dacă o să mă aflu vreodată în postura în care dragostea o să mă facă să spun lucruri de genul ăsta?

— Din moment ce ești organizatoare de evenimente, știi deja cum vrei să arate nunta ta perfectă?

— Da, știu! răspunde imediat Maggie, punându-și capul pe umărul meu.

— Ne povestești și nouă? Dacă nu e prea multă presiune pe voi doi.

— Nu, mi-ar plăcea să aud asta, îi zic, după care iau o șuviță din părul ei și încep s-o răsucesc pe deget.

Degetul ei trece peste piciorul meu într-un gest liniștitor mai potrivit pentru un moment intim, dar poate că se revanșează pentru tirada ei despre ritualurile mele pentru Rebels de mai devreme.

— Am crescut în nordul Californiei, într-un oraș mic, aflat la aproximativ o oră de San Francisco. Orășelul nostru nu era cine știe ce, dar aveam un cartier istoric vechi, unde am păstrat clădirile primilor coloniști. Era singura noastră pretenție la faimă: *Vino să vezi vechiul Vest Sălbatic*. În fine, există o capelă albă, mică, acolo care a rezistat de-a lungul anilor. Are vitralii frumoase, aproape de la podea până la

tavan, strane din lemn cioplit și un tavan boltit care face capela să pară mult mai mare decât este de fapt. Capacitatea e de aproximativ 30 de persoane, dar am văzut-o decorată cu ghirlande de eucalipt și floarea-miresei, și îți taie respirația de cât e de frumoasă, și știu că nu există alt loc în care aș vrea să mă căsătoresc.

— Pare de vis, spune Haisley.

— Capela albă de lângă vechea clădire a școlii? o întreb.

Din moment ce Gary încă locuiește în Butternut, micul lor oraș natal, m-am plimbat pe străzile alea de câteva ori, în special când încerca să se antreneze pentru semimaraton. Am alergat cu el în weekendurile alea.

— Da, aia, spune Maggie pe un ton visător. Prima nuntă pe care am văzut-o vreodată a fost acolo. Bibliotecara orașului se căsătorea, și mama este bună prietenă cu ea. Eram prea mare ca să fiu fetița cu florile, dar îmi amintesc că am stat într-una dintre strane, care, sincer, arăta ca un buștean din pădure, gândindu-mă că îmi doream ca experiența să nu se sfârșească niciodată. Am adorat rochia albă! Florile. Lacrimile de bucurie. Tot ce era legat de nunți mă făcea fericită și dacă m-a făcut pe mine fericită, trebuie să-i facă și pe ceilalți fericiți. Așa că aveam nevoie să devin o parte din asta.

— Ce frumos! exclamă Haisley.

Nu știam asta despre Maggie, ce i-a declanșat pasiunea pentru nunți. Nu știu, bănuiesc că doar am presupus că e ceva ce îi place pentru că e fată – ce lucru sexist am putut să gândesc!

Bineînțeles că Maggie avea o poveste despre motivul pentru care adoră nunțile. Așa e ea. Totul are un sens în spate. Uneori e foarte enervant, cum ar fi pornirea ei de a mă excita, arătându-mi cum poate să flirteze, dar apoi sunt momente ca ăsta, când e chiar înduioșător.

— Dar tu? întreabă Jude. Ți-ai planificat nunta visurilor, Brody?

Se simte umorul în vocea lui, așa că mă gândesc puțin.

— Nu e evident? Stadionul Rebels. N-aș face-o nicăieri altundeva.

De parcă doar ce am insultat-o, Maggie se ridică pentru a se uita în ochii mei, făcându-ne pe mine și pe Jude să râdem. O ciupesc de bărbie.

— Nu, prințesă, ar fi la o capelă albă, mică. Ce vrei tu, vreau și eu!

Nu știu dacă e din cauza discuției despre nunți sau a băuturilor de la cină, dar decid să profit de moment. Mă aplec spre ea și o sărut blând.

O simt că se încordează sub atingerea mea doar o clipă înainte ca gura să i se topească lipită de a mea.

Și ce afurisită de greșeală pentru că, Iisuse, buzele alea! Uitasem cât de delicioase sunt.

Cât de perfecte sunt pentru gura mea!

Cât de al naibii de dulci!

Uitasem cum e să fii prins între gustul gurii ei și senzația corpului ei lipit de al meu.

Și cel mai important, am uitat cât de ușor este să te pierzi, să te ia valul și să scapi din vedere că sunt doi oameni vizavi de noi, care sunt martorii acestui sărut.

Asta mă scoate din transă și mă retrag înainte să mă pierd prea mult și să fac o scenă în fața lui Haisley și a lui Jude.

Dar, pe măsură ce mă retrag și mă uit în ochii lui Maggie, pot să văd în expresia ei deruta amestecată cu dorința – aceeași privire pe care am văzut-o în noaptea nunții lui Gary.

Aceeași privire care mi s-a impregnat în creier pentru tot restul serii respective. Cea pe care am încercat să o uit, dar cu care m-am luptat foarte mult, chiar și la câteva luni după.

Atunci am decis că aveam doar o cale de a rezolva asta – să mă îngrop în muncă.

Ce blestemat de cerc complet! Munca în care m-am îngropat m-a adus înapoi la Maggie.

Viața poate să fie nebună și încurcată uneori.

— Se pare că o să fie o nuntă la capela aia mai curând decât ai crezut, spune Haisley cu un rânjet, ghemuindu-se lângă Jude.

Și aici e unde greșește complet. Pentru că fata care e ghemuită lângă mine, căreia încă pot să-i simt gustul buzelor, o să se căsătorească cu un alt bărbat.

Bărbatul ăla n-o să fiu niciodată eu.

Maggie e în baie, făcând dracu' știe ce pentru rutina ei de noapte și, pentru că îi ia o eternitate, nu are niciun sens să încerc să adorm. O să mă țină treaz oricum. Așa că îmi iau telefonul și deschid e-mailurile ca să văd dacă e ceva important ce trebuie să verific.

Când îi văd numele Deannei în inbox, îmi înăbuș un geamăt. Deschid e-mailul ei și îl citesc.

Am auzit că ești în Bora Bora cu Tati Reggie. Îmi miroase a disperare. Din moment ce încerci să mă sabotezi, m-am gândit să-ți arăt mesajul pe care asistenta lui mi l-a trimis azi. Vacanță plăcută!

RE: Localuri pentru nunți/propunere de afacere

Domnul Hopper e mulțumit cu cifrele pe care le-ai proiectat. Ai putea să-i oferi câteva idei despre costurile de renovare a unora dintre spații și să-i transmiți care sunt cele pe care vrei să le scoți în evidență? Adaugă-le în prezentare! Între noi fie vorba, decizia e floare la ureche pentru el.

— La dracu'! strig, trântind telefonul pe saltea.

Îmi trec ambele mâini prin păr exact când Maggie își face intrarea. De data asta poartă o salopetă neagră din dantelă. Pot să-i văd partea de jos a feselor pe când merge și, din moment ce nu poartă sutien, sânii îi tresaltă la fiecare pas pe care îl face. Fix ce naiba îmi trebuia!

— Totul e în regulă aici? mă întreabă, aruncându-mi o privire în timp ce ocolește patul.

— Da, în regulă! îi spun și îmi bag telefonul la încărcat.

Nu e nevoie să mă uit la alte e-mailuri, din moment ce asta o să mă facă să adorm și mai greu.

— Serios? Pentru că se pare că ești nervos.

— Nu sunt, mint când văd că începe să-și ia vitaminele.

— Știi, mă pricep foarte bine la a-mi înăbuși sentimentele, ceea ce probabil ai observat. Dar dacă vrei vreodată să vorbești...

— Nu ai spus adineauri că sunt ultima persoană cu care ai vrea să vorbești? o întreb pe un ton aspru, enervat. Ei bine, doar inversează asta. Bine?

Cuvintele mele o reduc la tăcere, iar asta mă face să mă simt și mai rău, pentru că nu vreau să fiu nesimțit cu ea, dar se pare că se întâmplă pur și simplu. Totuși, ultimul lucru pe care mi-l doresc este să vorbesc cu Maggie despre eșecurile mele. În ochii ei, am deja un nivel mai scăzut decât orice altă persoană cu care și-ar *dori* să împartă patul. N-am nevoie să vadă cu exactitate cât de scăzut e acel nivel.

Fără alte cuvinte, își termină rutina de noapte și apoi stinge lumina. Luna scaldă camera într-o lumină argintie, reflectând apa de afară.

Mă holbez la tavan, în timp ce prin cap îmi trec gânduri fulgerătoare legate de e-mail. Asistenta chiar a zis asta sau Deanna încearcă să mă scoată din joc? Nu m-ar surprinde

dacă Deanna ar falsifica un e-mail doar ca să mă scoată din sărite, pentru că de ce i-ar trimite propunerea atât de devreme? Nu ar trebui să facem nimic până când Hopper nu se întoarce din vacanță. Asta e un lucru pe care ar trebui să-l discut cu Jaleesa de dimineață.

Maggie se întoarce spre mine, smulgându-mă din gânduri pe când se sprijină în cot ca să se uite la mine.

— Putem să vorbim despre ceva?

Nu prea am chef, dar se pare că ea are și, dacă știu ceva despre Maggie, de obicei lucrurile ies așa cum vrea ea.

— Nu vrei să dormi? o întreb, aruncându-i o privire.

La naiba, e al naibii de superbă, fără machiaj și cu părul încadrându-i fața!

— Ba da, dar... cred că ar trebui să clarificăm ceva.

— Ce anume? o întreb.

Abia aștept să aud ce are de zis.

— Sărutul ăla, în fața focului.

Te referi la sărutul pe care am încercat să-l blochez în mintea mea din moment ce trebuie să dorm lângă tine și tentația e prea mare?

— Care-i treaba cu el? întreb, sperând că par degajat.

— Păi, nu crezi că a fost deplasat?

Deplasat a fost faptul că a durat al naibii de puțin.

Mă uit în tavan.

— Faci din țânțar armăsar.

— Brody, chiar nu cred că ar trebui să facem asta.

— De ce? o întreb. Face parte din înțelegere. Nu a însemnat nimic. I-a convins pe Haisley și pe Jude că suntem cuplul perfect, îi spun enervat, pentru că ăsta e ultimul lucru despre care vreau să vorbesc.

Sau la care să mă gândesc...

— Dar nu crezi că...

Un mârâit enervat îmi iese pe gură în timp ce mă ridic din pat, o împing pe spate și mă așez deasupra ei astfel încât nasurile noastre aproape că se ating.

Un suspin uimit îi alunecă printre buze pe când ochii ei îi caută pe ai mei.

— Ascultă-mă, Maggie! Sărutul ăla nu a însemnat nimic, chiar nimic. Dacă te agiți din cauza faptului că ar putea să afecteze cu ceva contractul nostru sau orice îți trece prin capul ăla al tău, nu trebuie să-ți faci nicio grijă! Dacă voiam cu adevărat ca sărutul să însemne ceva, ai fi rămas complet fără suflare.

O dorință pură curge prin mine, mă copleșesc emoțiile și încep să-mi pierd calmul, iar rezistența mea în fața femeii ăsteia se prăbușește pe când îmi las mâna să alunece pe coastele ei.

— Mi-ai fi simțit atingerea, continui, iar degetul meu mare trece ușor pe o parte a sânului ei. Mi-ai fi simțit dorința. Îmi duc mâna în sus până pe umărul ei și îi dau înainte: Mi-ai fi simțit limba.

Îmi las mâna să alunece până la baza gâtului ei delicat, imaginându-mi cum ar fi să o țin acolo, strângând-o blând în timp ce i-o trag pe salteaua asta.

— Ai fi știut că ești singura persoană pe care vreau să o gust vreodată.

Pieptul îi urcă și coboară mai repede pe măsură ce degetul îmi alunecă pe gâtul ei.

Mă aplec și mai mult și las barba scurtă de pe bărbia mea să se frece de obrazul ei în timp ce îi vorbesc în ureche:

— Și când m-aș fi retras, ai fi fost atât de al naibii de udă și de pregătită pentru mine, încât n-ai fi putut să vorbești după aceea. Nu ți-ai fi petrecut 20 de minute în baie, pregătindu-te pentru culcare. Dacă te-aș fi sărutat în felul în care

pretinzi că ar fi o problemă, acum n-am vorbi, pentru că gura ta ar fi pe scula mea în timp ce te-aș ține de păr nemișcată și aș asculta sunetele dulci pe care le-ai scoate în timp ce te înneci cu ea.

Își umezește buzele înainte ca gura să i se deschidă ușor și să i se taie respirația.

— Așa că nu pune la îndoială dacă îți dau un sărut sec pe buze. Nu avem despre ce să vorbim pentru că nu e nimic aici! îi spun și mă dau jos de pe ea, apoi mă întorc pe partea mea, departe de femeia asta, regretând imediat fiecare blestemat de cuvânt.

Bine, nu fiecare cuvânt.

Dacă aș fi sărutat-o așa cum am spus, reacția ei ar fi fost exact așa cum am descris.

Partea neadevărată este că nu există nimic între noi.

Pentru mine, există *prea mult* aici.

Există furie.

Frustrare.

Enervare.

Și atât de multă dorință, încât abia dacă pot să respir.

Capitolul opt

MAGGIE

OFTEZ ÎN TIMP CE LUMINA DIMINEȚII ÎMI STRĂLUCEȘTE pe față.

Încă o dată, am dormit incredibil de bine. Cel mai bun somn din viața mea!

Și urăsc asta.

Urăsc asta pentru că nu ar trebui să dorm atât de bine lângă un tip pe care se presupune că-l urăsc. Un tip pe care chiar îl urăsc.

Nu ar trebui să mă simt atât de confortabil în preajma lui, în pat.

Ar trebui să mă apuce mâncărimile atunci când mă bag sub așternuturi.

Mirosul corpului lui proaspăt spălat și pielea caldă nu ar trebui să mă tragă spre somn.

Ar trebui să detest fiecare secundă în care bărbatul ăsta e lângă mine, în special după ce a spus aseară.

Dar cu Brody e vorba doar de confort. O relaxare plăcută care mă cuprinde cu totul când e aproape, când suntem amândoi în patul ăsta, dormind.

Vreau să spun că e resortul.

Sunetul valurilor.

Mirosul brizei oceanului.

Moliciunea acestei perne...

Vreau să zic că e o pernă foarte plăcută. Mă ghemuiesc mai aproape, lăsându-mi capul să se cufunde în luxurianta...

— Hm...

Deschid ochii și mă cuprinde groaza când ridic privirea spre denivelarea abdomenului lui, pectoralii groși și expresia derutată a lui Brody McFadden.

Pentru numele lui Dumnezeu!

Mă ridic dintre picioarele lui, unde m-am ghemuit încă o dată, și îmi trec cu mâinile peste față, încercând să scap de senzația lui pe piele.

— Două zile la rând. Vrei să-mi explici? mă întreabă, vârându-și ambele brațe sub cap.

Da, vrei să explici ce probleme perverse ai, Maggie? Pentru că mi se pare că există o problemă serioasă, una care nu cred că se va rezolva vreodată.

— Nu sunt obișnuită să dorm cu cineva, îi spun pe când sar din pat, asigurându-mă că sânii sunt acoperiți și la locul lor – sunt – înainte să-mi iau telefonul și să ies afară, închizând ușa după mine.

Doamne, cât de umilitor!

Îmi trec mâna peste față și încerc să îmi calmez inima care galopează. Seara trecută a fost foarte clar, la fel ca la nunta lui Gary, că nu merit să-și piardă timpul cu mine. Și iată-mă aici, sora mai mică, trezindu-mă cu fața îngropată în penisul lui.

Probabil crede că sunt jalnică.

Disperată.

Sora mai mică sâcâitoare pe care nimeni nu o vrea prin preajmă.

Îmi frec ochiul cu palma.

E în regulă, Maggie!

Ești bine!

Ai obiceiuri ciudate în somn, dar totul e în regulă.

Nu e nevoie să devii exagerat de timidă ori de câte ori te afli în preajma acestui bărbat. Ține capul sus și fii demnă! *Da, dorm cu capul între picioarele tale. Descurcă-te cu asta!*

Ridicându-mi bărbia și simulând încrederea, îmi deschid e-mailurile pe telefon ca să văd dacă am câștigat unele dintre pariurile pe care le-am făcut.

Mă uit prin e-mailuri, ștergându-le pe cele nedorite din partea revistelor de nunți de la care ar trebui să mă dezabonez, dar mă tem că, dacă fac asta, o să-și dea seama și n-o să mai vrea să mă lase să apar în paginile lor. Citesc rapid un e-mail din partea unui furnizor care îmi aduce la cunoștință diferitele arome de fursecuri pe care le are dispoziție. I-l trimit lui Everly ca să se ocupe de asta.

Și apoi văd două e-mailuri de la două mirese diferite.

Ofertele de la care așteptam să aud vești.

Zâmbind, deschid unul și îl citesc repede, dar, când văd cuvintele „din păcate", îmi piere zâmbetul.

A ales organizatorul de la Hopper Hotel, cât de ironic!

Oftând, îl deschid pe al doilea și, când văd că și ea a ales pe altcineva, mă cuprinde frica. Astea sunt două nunți pe care credeam că le am în buzunar, dar pe care nu le-am obținut și e îngrijorător. Una dintre ele avea un buget de 200 000 de dolari

care ar fi putut să fie extrem de benefic pentru afacerea mea în dezvoltare.

Rahat!

Îmi frec fruntea și închid e-mailul. O să răspund mai târziu, când sunt mai liniștită și pot să le ofer orice ajutor de care pot avea nevoie în timpul procesului de organizare.

Mă întorc în inbox și deschid e-mailul de la contabil. E raportul lui de la mijlocul anului și trag cu ochiul la el, sperând să fie vorba despre vești bune.

Ce fel de vești bune? Păi, visul a fost să construiesc afacerea, să o cresc până în punctul în care să deschid un magazin care să le ofere mireselor totul dintr-o singură oprire. Un loc în care își pot planifica nunțile, crea o experiență deosebită și chiar participa la o nuntă de buzunar – ideea mea genială de a crea o experiență de nuntă-pe-fugă în orașul natal al unui cuplu. Dar trebuie să ating un anumit prag de venit ca să pot să-mi transform visul în realitate.

Când citesc repede mesajul, simt că inima îmi bate cu putere, sărind peste anumite cuvinte de umplutură de care nu-mi pasă. Spune-mi doar...

La dracu'!

Cheltuieli prea mari. Profit prea mic.

E tot ce văd. Totul în mine se transformă în frică, o senzație inconfortabilă de parcă mă mănâncă pielea, dar una rece și umedă. Inima îmi bate cu putere, însă simt și că nu pot să respir suficient de repede.

E panică.

Panică față de eșec!

Panică față de a nu putea să-mi ating țelurile.

Panică față de faptul că le dovedesc celor care n-au crezut în mine că mi-e imposibil să reușesc.

Și eu, care credeam că mă descurc bine.

Credeam că sunt pe val.

M-am spetit weekend după weekend, și pentru ce? Ca să primesc un e-mail care îmi spune că tot nu e suficient?

Știu ce o să mai spună e-mailul.

Am luat prea multe proiecte gratuite, n-am taxat suficient, iar rezultatul va fi că nu voi putea să-mi ating țelurile așa cum voiam până la sfârșitul anului.

Contabilul m-a avertizat, dar munca gratuită a fost pentru reclama care se face din vorbă în vorbă. Prețurile mici erau ca să pot continua să am recenzii bune pe site. Există un proces prin care să faci asta, dar se pare că procesul nu mă avantajează așa cum credeam, ceea ce mă face să mă simt și mai mult ca un eșec.

Și ăsta e cel mai oribil sentiment.

E înnebunitor! Și mă determină să mă gândesc la ceea ce i-am spus lui Brody ieri. Doamne, urăsc cât de vulnerabilă m-a făcut asta!

„Sunt singură pentru că sunt obsedată de muncă și mi-am construit întreaga viață și stimă de sine în jurul afacerii mele." Nu exageram, dar urăsc că i-am spus lui. Mă simt atât de lipsită de control și de pierdută și, înainte să las acele emoții să mă copleșească, am nevoie de cineva care să mă liniștească. Am nevoie de Hattie!

Maggie: Crezi că îmi irosesc viața fiind obsedată de muncă?

Simt cum lacrimile mi se adună în ochi și, chiar dacă încerc să respir ca să eliberez emoțiile copleșitoare, nu mă ajută la nimic, căci toate mă lovesc deodată.

Cuvintele lui Brody de seara trecută, evidențiind faptul că eu sunt cea singură și că el niciodată n-ar face o mișcare reală spre mine.

Rușinea rezultată din faptul că am pipăit un bărbat care în mod evident nu mă vrea.

Pierderea pariurilor.

Pierderea unui vis.

Totul se prăbușește în jurul meu în același timp și nu înțeleg de ce.

Am dedicat timp.

Am muncit.

Am făcut tot ce trebuia să fac, și totuși... Niciodată nu m-am simțit mai mult ca o persoană care a dat greș. Niciodată nu m-am simțit atât de singură.

Îmi strâng picioarele la piept și mă holbez la ocean în timp ce lacrimile îmi alunecă pe obraji.

Uf, nu plânge, Maggie!

Noi nu plângem!

Suntem puternice!

Atunci de ce nu mă simt puternică acum?

De ce mă simt așa de vulnerabilă? Așa de expusă?

Telefonul îmi bâzâie în mână și văd că e un mesaj de la Hattie. Slavă Domnului, simt că am nevoie de ea acum mai mult ca niciodată!

Hattie: De unde până unde? Nu ești obsedată de muncă. Ești o tânără femeie de afaceri care își transformă cariera în ceva special. Asta nu te face obsedată de muncă și, chiar dacă ai fi, nu e nimic greșit la asta. Nu e nimic greșit în a-ți dori să depui efort în muncă.

Îmi șterg lacrimile și îi scriu.

Maggie: E ceva greșit cu asta când ești o persoană singură și jalnică, fără viață personală.

Hattie: Ce ți-a spus?

Maggie: Asta n-are nimic de-a face cu Brody.

Hattie: Asta are totul de-a face cu Brody, pentru că nu simțeai așa înainte să dai de el, așa că ce ți-a spus?

Dau afară aerul din plămâni și îmi șterg ochii din nou.

Maggie: Totul se prăbușește, Hattie! Ieri, am spus ceva cu voce tare ce nu m-a lovit cu adevărat decât după ce am spus-o. Vorbeam despre faptul că sunt singură și am spus că nu sunt singură pentru că nu mă pricep la flirtat, ci pentru că sunt obsedată de muncă și îmi construiesc stima de sine în jurul carierei mele. Și m-a făcut să mă gândesc... E trist? Gen, mi-am petrecut atât de mult timp cu jobul ăsta, și pentru ce? Ca două mirese să mă refuze într-o singură zi și ca visurile mele de a deschide un magazin să fie amânate? Nu realizez nimic și sunt încă singură, și încă îmi îngrop capul între picioarele unui bărbat care nu mă vrea. A spus asta, știi, a spus că nu mă vrea.

Hattie: Sunt multe de procesat!

Hattie: În primul rând, toată lumea e diferită. Țelurile noastre, valorile, sunt toate diferite și nu există corect sau greșit în privința lor. Doar pentru că vrei să construiești o afacere și să fii cea mai bună organizatoare de nunți din California nu înseamnă că scopurile tale sunt mai puțin importante decât, să spunem, ale unei persoane care își dorește să curețe marea insulă de gunoaie din Pacific.

Hattie: În al doilea rând, nu ești tristă. Ești un antreprenor tânăr care aduce mai multă iubire în lumea asta. Asta e ceva ce-ar trebui sărbătorit, nu desconsiderat.

Hattie: În al treilea rând, o să ai parte de respingeri, e normal să se întâmple, dar cum te ridici din acea respingere o să definească cine ești cu adevărat. Așa că ai două opțiuni aici. Poți să te complaci în respingere și să-i permiți să-ți doboare creativitatea și iubirea față de ceea ce faci, sau poți să te ridici deasupra ei, să-ți dai seama cum să rezolvi problema și să ataci următoarea oportunitate.

Hattie: În al patrulea rând, visurile nu devin realitate peste noapte. Noi două știm asta. Visul cu magazinul încă nu a murit – e doar țelul pentru care încă trebuie să lucrezi. O să se întâmple. Dacă știu ceva despre prietena mea cea mai bună este că e hotărâtă. Asta n-o să te doboare. Asta doar o să aprindă focul suplimentar de care ai nevoie ca să treci linia de sosire.

Hattie: Iar în ceea ce-l privește pe Brody, dacă se poartă ca un nemernic cu tine, atunci trimite-l la dracu'! E o tranzacție de afaceri. Dacă se întâmplă să te trezești cu penisul lui gâdilându-te în ureche, atunci asta e! Asumă-ți! Da, Brody, a dormit pe penisul tău, ce-o să faci? Nimic, pentru că probabil îi place, și el e cel care se află în patul TĂU. Probabil e foarte bucuros că are fața ta acolo. Ticălosul e norocos că ești măcar în preajma lui. Dacă ți-a spus că nu te vrea... păi, ghici ce, Brody? Nici noi nu te vrem. Ia de-aici!

Fornăi, o bulă de muci spărgându-mi-se în nas în timp ce îmi șterg ochii din nou.

Maggie: Te iubesc foarte mult!

Hattie: Și eu te iubesc! Ține minte, ăsta e doar un moment pentru tine. O să profiți de el așa cum ai făcut inițial? Sau o să-l lași pe domnul Trei Sfârcuri să te doboare?

Maggie: Brody nu are trei sfârcuri.

Hattie: Ești sigură?

Maggie: Din câte știu. N-am văzut un al treilea.

Hattie: Hmm, sunt sigură că mi-ai spus că avea un al treilea și că l-ai atins.

Maggie: Asta nu s-a întâmplat. Aparent, mă îmbrățișez doar cu penisul lui. Nu au loc atingeri la al treilea sfârc.

Hattie: **se bate pe bărbie** știi, poate a fost un vis.

Maggie: Dacă visezi la al treilea sfârc al lui Brody, poți să-l iei tu, și îl iau eu pe Hayes!

Hattie: Bună încercare! După seara trecută, nu există nicio șansă să-l las pe bărbatul ăsta să plece.

Maggie: Uf, ce a făcut de data asta? Te-a făcut să-ți dai drumul o oră întreagă? Aș crede dacă a făcut deja asta.

Hattie: Hai să spunem că am făcut niște lucruri pe care nu le-am făcut niciodată pe noul leagăn pe care l-a instalat în casă.

Maggie: **își strânge coapsele** Tu ai parte de acțiune pe leagăn, iar eu încerc în mod inconștient să-mi strecor fața prin prohabul chiloților unui bărbat în timp ce doarme. Una dintre noi se distrează de minune, iar cealaltă începe încetișor să o ia razna.

Hattie: Nu știu ce să zic, treaba cu prohabul sună distractiv. Poate o să încerc pe Hayes diseară.

Maggie: Dacă o faci, o să vreau să-mi dai detalii despre ce crede. Dacă îi place, te rog să-i spui că e specialitatea lui Maggie!

Hattie: O să mă asigur că îți ofer credit.

Maggie: Și, dacă îi place cu adevărat, adaugă un sărut pe vârful lui și spune-i că asta e specialitatea lui Maggie cu un extra yummy yummy din partea mea.

Hattie: N-o să-i spun asta! Nu. Niciodată! Dar mă bucur să văd că simțul umorului prietenei mele a revenit!

Maggie: Poate doar puțin! Mulțumesc pentru că mi-ai fost alături!

Hattie: Întotdeauna! Întotdeauna o să fiu acolo pentru tine! Te iubesc!
Maggie: Și eu te iubesc!

Trag aer în piept, lăsându-i cuvintele înțelepte să se așeze. Sunt încurajările de care aveam nevoie ca să-mi pun ordine în gânduri și să mă concentrez pe lucrurile importante. M-a luat valul în non-idila cu Brody McFadden și am uitat ce ar trebui să fac mai exact – s-o ajut pe Haisley.

Îmi deschid contactele și o sun pe Everly, care știu că e deja la calculator, ocupându-se de afacere cât timp sunt aici.

Răspunde la primul apel, pentru că e incredibil de eficientă.

— Bună, Maggie! Cum e în vacanță? Pentru că știi, ești în vacanță, nu?

Chicotesc.

— Da, știu că sunt în vacanță. Și e în regulă. Câteva probleme, dar mă distrez în mare parte.

Ieri i-am povestit lui Everly ceea ce se întâmplă printr-un e-mail lung, iar răspunsul ei a fost „ar trebui să fii în vacanță, dar OH, DOAMNE!"

— Am văzut că ai primit e-mailul meu, continui.

— Da, și trebuie să-ți zic două lucruri. În primul rând, sunt dezamăgită de tine că nu îți iei timpul liber de care ai nevoie. Vreau să știi că există o dezamăgire profundă, adâncă, pe care o simt față de tine acum.

— Am înțeles! îi spun, zâmbind.

— Acum, legat de numărul doi. Face o pauză timp de o secundă, apoi zice: Mama naibii, oh, Doamne, faci parte din nunta Hopper! Dar nu iei doar parte la nuntă, ești domnișoară de onoare, ceea ce înseamnă că ai acces deplin. Ai vorbit cu Reginald? Dar cu Regina? Am auzit că ea e creierul din spatele bărbatului uneori. S-ar putea ca ea să fie cea de

care trebuie să te apropii. Dar și cu Hudson și cu Hardy e foarte bine să fii în cârdășie.

— Ai spus cumva cârdășie? râd eu.

— Da, pentru că pe ei e bine să-i cunoști. Cu toate că mai mult pe Hudson decât pe Hardy, pentru că Hardy e mai implicat în partea de agricultură a Hopper Industries, în timp ce Hudson e mai implicat în partea comercială – adică hoteluri.

— Asta ai făcut tu în ultimele 24 de ore? Muncă de cercetare?

— De fapt, da! îmi răspunde. Am scris un document de trei pagini cu informații despre familia Hopper, dar nu am vrut să ți-l trimit pentru că nu ar trebui să lucrezi. Totuși, mi-aș dori să-l ai ca să înțelegi mai multe despre familie și să folosești informațiile în avantajul tău.

— Trimite-l! S-ar putea să-mi fie de folos. Participăm la niște jocuri *de familie distractive* azi. Am făcut probă la rochie ieri, așa că mergem înainte, dar sunt puțin enervată pentru că Haisley nu are nevoie cu adevărat de mine pentru nimic. Mai sunt doar câteva zile până la nuntă și îmi tot spune că organizatorul de nunți al resortului a rezolvat totul, prin urmare cum ar trebui să-i arăt că sunt un atu, dacă nu mi se oferă oportunitatea?

— Vrei să fac rost de niște drame ca să le rezolvi? Nu mă deranjează să dau câteva telefoane.

Chicotesc.

— Îmi place cum gândești, dar nu vrem să fim legate de nicio dramă de nuntă, chiar dacă nu se menționează numele nostru. Trebuie doar să fructific oportunitățile mai mici. Hai să ne gândim la lucruri pe care le pot face ca s-o ajut! Poate să trimit în camera ei niște cadouri pe care le-ar trimite o domnișoară de onoare. Să-i personalizez un halat pe

care scrie *Doamna Galloway*. Poate niște papuci. Hai să luăm un umeraș pentru rochia ei pe care scrie *Doamna Galloway*. O să avem nevoie de ele trimise expres aici. Și nu știu ce face pentru petrecerea burlăcițelor, dar pot să mă interesez la hotel să vedem ce putem face, să am un plan de rezervă dacă nu a stabilit ceva?

— Mă ocup! E perfect! Am un prieten care a început să facă suporturi frumoase din bambus pentru inele. Ar fi perfect pentru tema nunții. E mic, dar e bun pentru o poză frumoasă. O să cer ca numele lor și data nunții să fie gravate pe el.

— E foarte drăguț! Da, trimite asta! Dacă poți să faci ca toate să fie făcute azi și expediate mâine, ți-aș fi recunoscătoare! Trage toate sforile!

— Nicio problemă. Știu că Francy de la magazinul din colț o să aprecieze sarcina asta. O să pregătesc totul și apoi îți trimit poze ca să le aprobi. Să fii cu ochii pe telefon!

— Mulțumesc, Everly. Ești cea mai tare!

— Încerc!

— Apropo, cum a fost la întâlnire seara trecută?

Pufnește.

— Jalnic! Știai că nu există niciun bărbat bun?

— S-ar putea să fie câțiva, dar sunt greu de găsit.

— Foarte greu! spune ea. Tipul ăsta a venit la întâlnire purtând pantofi diferiți. Unul de la Vans roșu și unul de la New Balance 608, care era pantoful tatălui său. Când l-am întrebat despre alegerea lui unică în materie de încălțări, a spus că nu era pentru stil, ci pentru că e leneș și nu a putut să găsească niciuna dintre perechi. Așa că a mers pe ce a putut găsi în coșul cu încălțări. Da, prea leneș ca să caute o pereche de pantofi. Vreau să zic dacă e prea leneș ca să găsească un pantof, cum pot să fiu sigură că n-o să fie prea leneș în pat ca să găsească toate zonele erogene?

— Nu poți. Clatin din cap și conchid: Semnal de alarmă.

— Exact! oftează ea. S-ar putea să renunț.

— Cred că trebuie să găsești pe cineva mai mare decât tine. Cineva matur. Poate cineva care are în jur de 30 de ani.

— Sună tentant! Poate cineva cu niște ochi albaștri pătrunzători care are mulți bani în cont? Știi, acum, că mă gândesc la asta, tu petreci timp cu Hudson și Hardy Hopper. Poate ai putea să le arăți o fotografie cu mine și să afli ce părere au.

— Nu mă tenta, știi că aș face-o!

— Uf, ai dreptate, retrag ce-am spus! Nu le arăta. Nu vreau să râdă când mă văd.

— Încetează, îi spun. N-ar face asta. S-ar gândi: „Ia uită-te la domnișoara asta frumoasă disperată să dea de un bărbat care știe cum să găsească pantofi asortați."

— Ah, da, visul fiecărei fete, să devină o femeie care cere pantofi asortați.

Scot un hohot de râs.

— Mai bine decât o expresie neplăcută.

— Totul e mai bine decât o expresie neplăcută... Totul.

— Ești tăcută, spune Brody pe când mergem – în mod stupid – de mână spre plaja unde familia Hopper a pregătit ceea ce-mi imaginez că o să fie un fel de zi pe teren.

— Voiai să-ți turui în ureche? îl întreb.

— Nu chiar, dar asta e magia dimineților noastre. Tu vorbești mult, eu mă cert cu tine și apoi amândoi încercăm să ne prefacem că nu ne-am enervat unul pe altul.

— N-am chef, îi spun în timp ce ne apropiem de un cort mare care a fost instalat, precum și de câteva jocuri împrăștiate pe plajă.

Oh, Doamne! Pot să-mi imaginez ce au pregătit, în special acum, că observ și o tablă de scris.

Brody ne oprește pe amândoi și mă trage într-o parte, eliberând drumul ca niște oaspeți să se poată alătura festivităților.

Haisley mi-a dat mesaj în dimineața asta să-mi spună că, dacă eu și Brody avem ceva negru, ar trebui să-l purtăm, pentru că asta o să fie culoarea echipei noastre. Am ales o bustieră neagră și o pereche de pantaloni scurți negri care stau destul de sus pe coapse. Brody a ales o pereche de pantaloni scurți negri și atât. Mi-a spus că nu are sens să poarte o cămașă când știe că o să sfârșească dând-o jos.

Așa că acum trebuie să-mi petrec toată ziua cu un Brody fără cămașă. Nu e ceva ideal.

Odată ce ultimul cuplu trece de noi, Brody îmi ridică bărbia și îmi spune:

— Legat de aseară...

— Nu, nu vreau să vorbesc despre asta.

Încerc să trec de el, dar mă oprește și mă face să mă uit la el din nou.

— Maggie, îmi pare rău!

Scuza mă surprinde. Brody pare destul de încăpățânat și, în plus, o persoană care nu oferă scuze foarte ușor.

— Îți pare rău pentru ce? întreb, nefiind sigură ce altceva să-i spun.

— Pentru ceea ce-am spus și cum te-am tratat. Își trece o mână prin părul ciufulit și adaugă: Am primit niște vești nasoale seara trecută și m-am descărcat pe tine. N-ar fi trebuit și îmi pare rău!

Oh!

Strâng din buze, uitându-mă la el, și, când văd ochii ăia sinceri, ciocolatii, un val de emoții trece prin mine, șocându-mă și făcându-mă să simt că lacrimile mi se adună iar în ochi.

Nu!

Oh, Doamne, nu!

Nu plânge!

Din păcate pentru mine, el vede asta, iar îngrijorarea de pe chipul lui se adâncește.

— Maggie...

Clatin din cap și fac un pas în spate, fluturându-mi mâna peste ochi.

— Ce se întâmplă?

— Te rog, nu! îi spun pe când lacrimile îmi inundă ochii.

Mă trage în intimitatea unor tufișuri și își îndoaie genunchii pentru a-mi întâlni privirea exact în clipa în care lacrimile încep să cadă.

— Eu... eu sunt de vină pentru asta? întreabă, iar vocea i se frânge, de parcă n-ar putea suporta gândul că m-a făcut să plâng.

Clatin din cap și trag aer în piept.

— Nu, doar că am multe pe cap.

— Ce se întâmplă? Pot să ajut?

Clatin din cap.

— Nu vreau să discut despre asta, bine?

Îmi tamponez ochii pe când lacrimile încep să se oprească.

— Suntem aici pentru o treabă, nu ca să formăm o legătură, așa că, hai să păstrăm totul profesional și să nu ne implicăm în viața personală a celuilalt!

— Încă ești sora prietenului meu, așa că asta îmi dă dreptul să-mi pese.

Mă uit la el.

— Aș prefera să nu! Și nu o spun ca să fiu nepoliticoasă, dar... pur și simplu cred că e mai bine să menținem lucrurile separate. Hai să facem treaba, bine?

Mă studiază câteva secunde și, când cred că o să mă împingă și mai mult în tufișuri ca să continue cu întrebările, dă din cap și mă ia de mână.

— Când ești gata! spune el.

Am presupus că a trecut la modul afaceri – ca și cum, dacă vrea ca asta să fie o afacere, atunci o să facem să fie o afacere –, dar nu e așa. Expresia lui rămâne sincer îngrijorată.

Îmi tamponez ochii din nou și trag aer în piept de câteva ori. Când mă uit din nou la el, îl întreb:

— Mi s-a întins machiajul?

El clatină din cap.

— Nu! E perfect!

Îi ofer un mic zâmbet.

— Mulțumesc!

Și, fără alte cuvinte, ieșim din tufișuri și ne întoarcem pe drumul care duce spre plajă, dar, pe măsură ce mergem, observ un lucru. Mă ține de mână mai strâns, aproape ca și cum mi-ar spune că, în ciuda faptului că nu vreau ca el să fie acolo pentru mine..., este.

— Echipa Negru, presupun? întreabă Hardy pe când iau o gură din cea mai delicioasă apă de castraveți pe care am gustat-o vreodată.

Numai cei din neamul Hopper puteau să facă până și apa să fie sofisticată.

— Da, și slavă Domnului, pentru că hainele colorate pe care le am la mine nu sunt potrivite să țopăi în ele!

Hardy și Hudson chicotesc.

— Haisley ți-ar fi găsit ceva, sunt sigur!

— Și de fapt eu ar trebui s-o ajut pe ea. Mă simt prost pentru că, de fiecare dată când o întreb ce pot să fac ca să

ajut la pregătiri, îmi spune că nimic. Am mai fost domnișoară de onoare de câteva ori și le cert pe toate mereu, așa că știu responsabilitățile. Vă rog, spuneți-mi că nu face totul singură!

Hudson clatină din cap.

— Nu, organizatorul de evenimente al resortului și mama au lucrurile sub control. Chiar cred că simplul fapt că ești aici o ajută. Faptul că prietena ei cea mai bună nu e prezentă a fost destul de greu, dar se pare că voi două vă înțelegeți bine.

Hardy își lovește umărul de-al meu.

— Apreciem asta!

— Păi, e plăcerea mea!

Mă uit în jur și îl văd pe Brody holbându-se la mine; în mână are un pahar cu apă și vorbește cu o persoană pe care n-am mai văzut-o. Probabil e o altă persoană de la Hopper Industries pe care o cunoaște.

Dar pentru ce e privirea aia urâtă? E enervat pentru că vorbesc cu frații și el, nu?

— Faceți lucruri din astea des? îi întreb, ignorându-l pe Brody.

— Jocuri? întreabă Hardy.

— Da, mi se pare că tatăl vostru e pregătit să devină maestru de ceremonii sau ceva de genul.

— Oh, așa e! spune Hudson pe când ni se alătură câțiva întârziați.

E interesant că a existat un amestec de rude, prieteni și angajați la diferitele evenimente. Nu foarte mulți prieteni, și nu sunt sigură de ce. Haisley pare o persoană minunată. Aș fi crezut că ar avea mai mulți oameni care s-o susțină, dar poate că, din cauza familiei ei, și-a păstrat cercul foarte restrâns. Pot să înțeleg asta. Sunt sigură că nu e ușor să fii

moștenitoarea celui mai mare lanț hotelier din țară. Probabil a avut parte de porția ei de fete rele.

— Tatei îi place să găzduiască aceste turnee cel puțin o dată pe an. Le face la petrecerile companiei, la evenimentele de familie... *și* aparent la nunți. Dar Haisley le-a adorat întotdeauna, așa că a fost un da categoric din partea ei. Hudson, pe de altă parte, ar prefera să se holbeze la un tabel, spune Hardy.

— Spune tipul care vorbește cu migdalii lui de parcă îi sunt propriii copii, se bagă Hudson.

— Doar 200 de hectare de bebeluși. Am avut timp.

Hardy îmi face cu ochiul, moment în care izbucnesc în râs.

— Hardy Hopper, încerci să-mi spui că ești un fel de curvă? îl întreb, ducându-mi mâna la piept.

— O curvă pentru un sol bun în care să-mi plantez sământa? Da, sunt!

Izbucnesc în râs pe când Hudson clatină din cap.

— Sunt atâtea chestii greșite la asta!

Chicotesc și arunc o privire spre Brody. Practic aruncă pumnale din priviri în direcția mea chiar acum. Atât de gelos?

Sunt pe cale să încerc să introduc ceva drăguț despre Brody în conversație când Reginald lovește paharul cu o furculiță, atrăgând atenția tuturor participanților de pe plajă.

— Bun-venit la Jocurile Hopper! spune Reginald, ridicând vocea peste valurile din spatelui lui.

Brody își croiește drum spre mine pe când toți ceilalți se aliniază pe nisip. E un grup de oameni destul de mare care participă și sunt foarte mulți spectatori care se bucură de mâncare și de băutură.

Mă uit în jur, încercând să descopăr celelalte echipe. Văd că gemenele sunt împreună, la fel și Hardy și Hudson, despre

care am auzit că trebuie să aibă o mână legată la spate ca să fie un scor corect. Eu și Brody suntem în mod evident o echipă, la fel și Haisley și Jude, și mai e Beatrice și, presupun, soțul ei. Mai sunt și alții, dar nu i-am cunoscut. Probabil ar trebui să mă prezint, să cunosc cât mai mulți oameni.

— O să avem o serie de jocuri, cu un meci de Nerf drept marea finală, anunță Reginald, vocea bubuindu-i în jurul nostru. Punctele vor fi adunate la final, iar echipa cu cele mai multe puncte o să câștige râvnitul trofeu Hopper.

Regina pășește în fața lui Reginald, încercând s-o imite cât mai bine pe Vana White, și arată ceea ce pare a fi un H auriu făcut cu sprayul și lipit pe o cutie de ton.

Chicotesc. *E fantastic!* Pentru o familie de miliardari, ai crede că ar depune mai mult efort pentru marele premiu, dar ador cât de normal e totul. Da, Reginald a fost insistent și a făcut ce-a vrut cu jocurile astea, dar, în afară de asta, a fost cu picioarele pe pământ. Generozitatea lui este un produs secundar al persoanei care e, se pare, și nu doar ca să-i impresioneze pe ceilalți. Îmi place. N-o cunosc pe Regina deloc, dar și-au crescut fiii ca să fie bărbați buni. Și Haisley îmi place foarte mult. *Și vreau să câștig trofeul ăla.*

Hardy se apleacă spre mine.

— Ce e în cutia aia o să îți dorești să câștigi.

— Oh, da? Ce e înăuntru? întreb, aplecându-mă spre el.

— O sută de dolari.

Pufnesc, pentru că felul în care a spus-o m-a făcut să cred că e un milion.

Dar crede-mă, aș face orice pentru o sută de dolari. La dracu', chiar și 20 m-ar face să mă transform într-o bestie competitivă în căutare de sânge. Dar o sută de dolari este un mărunțiș nesemnificativ pentru oamenii ăștia, ceea ce face ca lucrurile să fie și mai distractive.

Cei din clanul Hopper sunt plini de surprize.

— O sută de dolari de persoană sau trebuie să-i împărțim? întreb.

— De persoană, se bagă Hudson pe când se apleacă în față ca să-l văd.

Fac un semn spre frați, arătând două degete în stilul filmului *Doi cuscri de coșmar.*

— Ați face bine să vă păziți, vin după amândoi!

— Mult noroc, o să ai nevoie! spune Hardy pe când Reginald începe să explice regulile pentru aruncatul ouălor.

Mă uit la Brody să văd dacă ascultă și, după încruntătura pe care mi-a aruncat-o drept salut, pot să-mi dau seama imediat că nu a fost atent, ci mai degrabă a ascultat conversația mea cu Hardy.

Ignorându-l, mă întorc spre Reginald, care explică regulile de bază ale aruncării ouălor. Când termină, anunță:

— Luați-vă pozițiile!

Hardy îmi dă un ghiont.

— Ai grijă, Maggie, venim după *tine.*

— Mai vedem! îi spun și îl urmez, iar Brody ne suflă în ceafă.

Stau lângă Hardy pe când Brody se așază în fața noastră cu Hudson.

Reginald merge pe culoarul pe care l-am creat pentru el și înmânează părții din dreapta – părții mele – câte un ou.

— După două aruncări, faceți un pas în spate și apoi aruncați din nou. Ați înțeles? Singurul mod în care sunteți eliminați este dacă oul vostru se sparge. Dacă scăpați oul și printr-un miracol nu se sparge, atunci sunteți în siguranță. Ridicați-l și continuați! Fie ca echipa cea mai bună să obțină cele mai multe puncte! Începeți!

Concentrându-mă asupra lui Brody, arunc oul spre el, și îl prinde, amortizând șocul la prindere. O să fim foarte buni la asta. O simt.

— Gata? mă întreabă, cu ochii pe mine.

— Gata! îi spun.

Aruncă oul și îl prind cu ambele mâini.

— Iei, l-am prins!

Dansez, dând din fund în fața lui Hardy, care și el și-a prins oul.

— Se pare că aveți o competiție serioasă!

— Da, prima prindere a fost strașnică, anunță el.

Sigur, suntem la câțiva pași distanță de partenerii noștri, dar prima prindere contează, deoarece dă tonul pentru succes. Și o să avem succes azi!

Următoarele șase prinderi ne testează abilitatea de concentrare și comunicare în pereche. Aruncările și prinderile lui Brody sunt ușoare, în timp ce ale mele sunt mai haotice. Dar fac treaba bine. Hardy și Hudson se chinuie, din moment ce au o singură mână, dar încă sunt în joc. La fel și Beatrice și soțul ei, dar și Jude și Haisley.

Celelalte echipe au obținut niște puncte amărâte înainte să fie eliminate și acum sunt pe margine, încurajându-ne pe noi. Și când spun *noi*, mă refer la cuplul care urmează să se căsătorească. Toată lumea pare să fie în echipa miresei și a mirelui. Și nu-i învinuiesc. Și eu aș face la fel dacă nu mi-aș fi pus în cap să câștig trofeul ăla din conserva de ton.

— Hai să condimentăm puțin lucrurile! Toată lumea face doi pași în spate în loc de unul, spune Reginald.

Ca grup, facem doi pași în spate, iar distanța pare enormă. Am fost destul de optimistă până în momentul ăsta. Am văzut potențialul pentru victorie, am gustat-o, dar doi pași în spate este mult mai rău decât unul și, pe când mă uit pe

plajă la Brody, care se pregătește să prindă, am senzația ciudată că s-ar putea ca ăsta să ne fie sfârșitul.

Cred că oul nostru s-ar putea să se ducă de râpă.

Așa cum am spus, Brody este destul de departe, și nu sunt sigură că pot să arunc oul până la el. În ciuda optimismului meu competitiv, o parte din mine este surprinsă că am ajuns până la nivelul ăsta. Prima prindere a fost un miracol; următoarele au fost un fenomen. Un act de atletism nemaiîntâlnit din partea mea. Poate că jonglatul cu miresele m-a pregătit pentru momentul ăsta, dar hai să vedem cât de departe mă duce!

Îmi iau poziția și îmi adun energia de care am nevoie ca să fac aruncarea. Hardy aruncă primul, și urmăresc arcul descris de oul care zboară în aer doar ca să fie prins de Hudson. La naiba! Chiar speram că o să rateze!

Bine, poți să faci asta!

Îmi trag brațul în spate și apoi, cu un efort herculean, arunc oul sus în aer și tremur când văd că aproape am dat greș. Exact când simt că o să lovească nisipul, Brody își întinde corpul într-una dintre cele mai artistice mișcări pe care le-am văzut vreodată și îl prinde.

Oul rămâne teafăr și nevătămat.

Nicio crăpătură, niciun gălbenuș la vedere.

— Ooooo! țip pe când țopăi de bucurie. Noi... suntem... uimitori! spun, agitând pumnul în aer și lovindu-l pe Hardy în braț din greșeală.

Din păcate pentru el, asta s-a întâmplat chiar când încerca să prindă oul aruncat de Hudson.

Lovitura mea îi deviază mâna, și amândoi privim cum oul său zboară peste mâna întinsă direct pe sol cu un pleosc zgomotos.

Nisipul se îmbibă de gălbenuș.

Iar eu simt cum pământul se cutremură când Hardy se întoarce spre mine.

— Maggie Mitchell. Ai făcut asta inten...

— Maggie! țipă Brody, întrerupându-l pe Hardy și atrăgându-ne atenția spre un obiect alb zburător.

Nu e un găinaț.

Categoric nu e un OZN!

Nu, este un punct zburător care se face din ce în ce mai mare cu fiecare secundă, e... *oh, Doamne!* E oul meu!

Hardy face un pas în față, încercând să mă blocheze, iar oul pe care îl urmăresc îi cade fix în cap, spărgându-i-se și năclăindu-i părul.

Gălbenușul îi curge pe față.

Coji de ou se împrăștie pe plajă.

Și speranțele mele la câștig se destramă dintr-odată.

— Nuuu! mă văicăresc pe când cojile de ou îi cad pe o parte a feței, făcându-mă să chicotesc. Ne-ai spart oul cu capul.

Ochii lui jucăuși se măresc.

— Tu l-ai spart pe al nostru.

— Nu a fost cu intenție, replic, apoi întind mâna și iau o bucată de coajă de pe fața lui, chicotind.

— Așadar, pur și simplu s-a întâmplat să-mi tragi una chiar când mă pregăteam să prind oul?

— Intervenție! strigă Hudson, apoi face semn spre mine și aleargă spre noi.

— Nu a fost cu intenție, îi spun, apărându-mă, dar toată cearta mi se pare amuzantă.

Ar fi trebuit să știu că bărbații ăștia Hopper aveau să fie competitivi.

Hudson se pregătește să înșire faptele chiar când tatăl său anunță:

— Se pare că Beatrice e câștigătoarea!

Ambii bărbați Hopper se întorc și dau cu ochii de Reginald, care îi ridică brațul lui Beatrice în semn de victorie. Când naiba s-a întâmplat asta? Ce s-a întâmplat cu Jude și Haisley?

Întorcându-se spre mine, Hardy ridică un deget acuzator.

— Păzește-ți spatele, sabotoareo!

Și apoi pleacă să își curețe oul din păr.

Chicotesc când aud „Maggie". Am suficient timp să mă întorc înainte ca mâna lui Brody să îmi cuprindă brațul.

— Ghinion, nu? zic. Nu știam că Hardy o să încerce să prindă ăla cu capul.

— Contractul, șoptește el cu veninul a mii de șerpi veninoși.

— Poftim? întreb luată prin surprindere.

— Contractul.

Mă uit în jur, neștiind la ce se referă.

— Despre ce vorbești?

Pot să simt tensiunea dintre noi.

Enervarea care radiază dinspre el.

Dar de ce?

Și, exact când sunt pe cale să-i cer mai multe explicații, se apropie, îmi cuprinde bărbia cu degetul mare și arătătorul și îmi dă capul pe spate.

Ochii noștri se întâlnesc o clipă, ai lui, mai închiși decât ai mei, și, când caut să găsesc un sens în ei, singurul răspuns pe care îl primesc sunt buzele lui lipindu-se de ale mele.

Sunt luată prin surprindere.

Derutată.

Dar și foarte excitată, pentru că nu cred că o să existe vreun moment în care bărbatul ăsta o să mă sărute, iar eu n-o să-i simt sărutul până în vârful degetelor.

N-o să leșin din cauza felului în care buzele lui se mișcă peste ale mele.

Sau n-o să vreau să mă topesc în brațele lui și să rămân acolo oricât îmi dă voie.

Și asta nu pot să suport la mine. *Chiar* n-ar trebui să-mi placă săruturile lui.

De fapt, urăsc că îmi plac buzele lui pe ale mele pentru că bărbatul ăsta e enervant. Într-o clipă se răstește la mine, spunându-mi lucruri care... care mă fac să mă simt inferioară, și apoi, în următoarea, își cere scuze și mă sărută.

N-are sens!

E toxic!

Și nu e un comportament la care vreau să iau parte, indiferent câți fluturași îmi zboară în stomac.

Ăsta e semnalul de care am nevoie ca să stau departe de el. Să mă detașez.

Dar, Dumnezeule, ce senzații îmi oferă gura lui!

Ce grozave sunt buzele lui!

Ce minunată e puterea pe care o are asupra mea!

Urăsc că îmi place atât de mult!

Când îmi eliberează gura, mă simt satisfăcută că s-a terminat, tristă că nu o facem din nou și așa de tulburată din cauza caruselului emoțional în care m-am îmbarcat, încât nu observ că se apleacă spre mine suficient de mult să-mi șoptească la ureche:

— Nu uita că îmi aparții, Maggie! Încetează să mai flirtezi cu Hardy și cu Hudson, sau o să fac o scenă și mai mare, astfel încât să știe exact în patul cui dormi diseară! Ai înțeles?

— Pardon? întreb, trăgându-mă în spate cât să-i observ expresia. Doar nu vorbești serios.

Ochii lui îi întâlnesc pe ai mei.

— Niciodată n-am fost mai al dracului de serios.

— Te porți ca un neanderthalian. Nu flirtam!

— N-aș fi zis.

Mijesc ochii și îl împung în piept.

— Nu mă acuza că flirtez cu cineva. Se numește să cunoști oamenii și să te pui bine cu ei. Poate ar trebui să încerci și tu în loc să te încrunți într-un colț. Ține minte ce am spus! Suntem aici pentru afaceri, așa că ar fi indicat să te comporți ca atare.

Încerc să trec de el, dar mă oprește, punându-și mâna pe abdomenul meu.

— Nu pleca de lângă mine!

Bărbatul ăsta. E atât de enervant!

Atât de schimbător!

Alege-ți un afurisit de drum, amice!

— Nu-mi da motiv! îi spun.

Sunt pe cale să mă îndepărtez din nou, dar mă ia de mână și îmi duce degetele la buze. Doar pentru spectacol, pentru ca mulțimea să vadă că nu avem o ceartă de îndrăgostiți, ci mai degrabă o conversație intimă. Depune câteva săruturi pe degetele mele, ceea ce mă face să vreau să-i trag una în nas.

Flirtat!

Te rog, dacă aș fi flirtat, ar fi știut!

Ne întoarcem la grup și vedem că pe tablă se află punctele câștigate în prima rundă. În prezent suntem pe locul al treilea. Nu e prea rău. Beatrice și soțul ei sunt primii, urmați de Haisley și Jude, noi – cuplul de îndrăgostiți –, și apoi Hudson și Hardy.

În timp ce se pregătește al doilea joc, observ umerii tensionați ai lui Brody. În orice alt moment – *poate* – l-aș trage deoparte, i-aș scutura nisipul de pe abdomen și i-aș spune că nu flirtam. Că am semnat contractul și că o să-l respect prin orice mijloace.

Dar ghici cine a provocat ursul? Brody! Acum nu mă simt doar enervată, ci și răzbunătoare.

Mă enervează multe lucruri.

Mă enervează seara trecută, când a stat deasupra mea, și-a plimbat degetele peste coastele mele și m-a convins pentru un scurt moment că mă consideră atrăgătoare, doar ca să mă insulte și să șteargă gândul ăla din mintea mea.

Mă enervează faptul că e enervat când ar trebui să se concentreze pe lucrul pentru care suntem aici... și nu pe mine.

Și mă enervează că arată atât de al naibii de bine în pantalonii lui negri care îi stau stupid de jos pe șolduri. Nemernicii, idioții și măgarii nu ar trebui niciodată să arate atât de bine în pantaloni scurți. Ar trebui să arate ca trolii cu un singur ochi, cu unghii lungi la degetele de la picioare și cu un buric cu o formă ciudată, care seamănă mai mult cu un jeton rupt decât cu un cerc.

Și, bineînțeles, enervarea scoate ce-i mai rău din mine.

Un plan începe să mi se formeze în minte.

Un plan răzbunător, diabolic.

— Să știi că încruntătura ta e deplasată. Poate dacă te-ai încrunta mai puțin și ai depune eforturi, nu te-ai afla în poziția actuală.

Îmi încrucișez brațele la piept.

Simt că ochii îi aterizează asupra mea.

— Nu știi nimic despre poziția mea.

— Ai dreptate, nu știu, dar, venind din partea cuiva care muncește mai mult decât o persoană obișnuită, aș crede că, dacă asta ar conta atât de mult pentru tine, nu te-ai mai încrunta la așa-zisul meu flirt. Ai socializa, i-ai cunoaște pe băieți. Ai glumi cu ei despre un nenorocit de ou care s-a spart în capul lui Hardy. Ai avut șansa asta chiar sub nas. În schimb, tu te îngrijorezi că eu s-ar putea să flirtez cu altcineva.

— Pentru că o făceai.

Mă întorc spre el, păstrându-mi tonul jos.

— Nu flirtam, Brody.

— Sunt al naibii de sigur că așa părea.

Oo, e într-o pasă proastă! Mă face să vreau să-i trag un șut în tibie. Să-l învăț să nu se pună cu mine, dar nu cred că un șut în tibia bărbatului de care ar trebui să fiu îndrăgostită nebunește ar da bine.

— Nu flirtam. Încercam să fiu prietenoasă. Sunt aici ca să mă asigur că familia Hopper mă place, mă apreciază și vede cât de deșteaptă, de talentată și de bună sunt. Și tu ești aici din același motiv. Comportă-te ca atare!

Și pentru toți spectatorii care ne-ar putea privi, îi scutur nisipul de pe pătrățele. De pe fiecare dintre ele.

Fiecare.

Bucățică.

Delicioasă.

A început ca un fel de a salva aparențele pentru mulțime, dar acum, că sunt în mijlocul procesului de curățare, nu pot să nu-mi doresc să-i mângâi abdomenul, să-l ling, să-mi frec obrazul de creste. Pătrățelele lui sunt foarte sexy. Zici că sunt o insulă personală pe abdomenul lui.

Trupul i se încordează sub atingerea mea, definindu-i pătrățelele și mai mult, iar când mă uit la el, nu mai văd furie, ci ceva ce aduce mai mult a căldură... sau a foame.

Tipul e dat peste cap.

Dar și eu la fel.

Nedorindu-mi să duc asta mai departe pentru că, Iisuse Hristoase, știm cu toții că sunt imprevizibilă când vine vorba de bărbatul ăsta – cu norocul meu, mâna mi-ar ajunge în josul pantalonilor lui, ieșind pe crac, de unde i-aș saluta pe cei din jur. Nu, nu se poate avea încredere în mine, așa că îmi retrag mâna și îmi dreg glasul.

— Voiam doar să îți spun că nu făceam nimic care să te pună într-o lumină proastă, dacă asta e ceea ce crezi. Dar, dacă *vrei* să te fac să dai prost, n-am nicio problemă cu asta. Tu alegi, o poveste, flirt real... poate mă împiedic și cad, și un sân îmi iese din sutien. Nu mă opun la nimic.

— Doar comportă-te normal! Îmi dă o șuviță de păr după ureche și adaugă: Tu s-ar putea să concurezi pentru popularitate, dar afurisita mea de slujbă e în joc.

Mă apropii și mai mult de el și îmi apăs mâna pe pectoralul lui.

— Și slujba mea e în joc. Nu ești singurul care se luptă acum, îi șoptesc.

— Nu poți să-ți croiești drum în familie culcându-te cu unul dintre ei! îmi spune.

Și asta face ca nările să mi se mărească. Îmi trec degetul peste sfârcul lui, dorindu-mi cu disperare să i-l smulg.

— De ce mi-aș dori asta când am un anus atât de antagonist în patul *meu*?

Și o las așa, deoarece cum îndrăznește să pună la îndoială ce-i spun?

— În dreapta, spune Brody pe când pieptul mi se lipește de spatele lui, iar brațele mele, sub ale lui, se întind în față.

Sunt legată la ochi, iar el nu poate să mă ajute altfel decât spunându-mi ce să fac și unde să mă mișc.

Scopul: să terminăm bolul cu frișcă fără să facem dezastru. Comunicarea cu coechipierul este cheia. Echipa cu cel mai mic dezastru și care termină prima câștigă cele mai multe puncte.

Scopul meu... să-l enervez pe Brody cât de mult posibil, ratându-i gura și murdărindu-l de frișcă pe toată fața.

Dar el a început asta.

Adu-ți aminte asta când te gândești la el, la zâmbetul lui superb, la pătrățelele impecabile și la umorul fermecător. El a fost cel care m-a acuzat pe MINE – pe mine dintre toți oamenii – că am flirtat cu alți bărbați în fața lui. *Se numește să porți o conversație, Brody. Încearcă și tu!*

El e cel care m-a tachinat seara trecută.

El e cel care m-a lăsat excitată și pregătită pentru o zbenguială fără nicio explicație la nunta fratelui meu.

Bine, nu uita asta! Nu uita greșelile pe care le-a adunat până în acest punct.

Și, doar ca să-ți amintesc, el e cel care a dat buzna în bungalow-ul meu, făcând un dezastru din el cu valiza lui dezordonată și produsele de toaletă.

Noi, femeile, trebuie să ne susținem. *Huu pentru Brody! Iei pentru Maggie!*

Acum, înapoi la frișcă!

— Da, Maggie, chiar acolo! spune de parcă îi gâdil perineul chiar în locul potrivit. Da, du-te drept!

Zâmbind fără să mă vadă, îmi mișc mâna drept și, chiar în ultima clipă, când simt căldura gurii lui, o mut în dreapta și îl mânjesc de frișcă pe obraz.

— Ups, am ratat din nou? îl întreb, încercând să-mi reprim râsul din voce.

Corpul i se încordează și pot să simt cum trage aer în piept de câteva ori în loc să se răstească la mine. Măcar bravo lui că își controlează temperamentul. Poate că a învățat ceva după ce m-a acuzat că vreau să mă culc cu oricine.

Măgarul!

— Au mai rămas 30 de secunde! strigă Reginald.

— Crezi că mai avem timp de una? îl întreb.

— Dacă nu ești nesuferită, mormăie el.

— Nici măcar nu știu despre ce vorbești. Iau mai multă frișcă din bol și o ridic spre fața lui, în timp ce întreb: Unde mă duc? Stânga? Dreapta? Mai jos?

— De parcă îți pasă cu adevărat.

— Ai dreptate, nu-mi pasă, îi spun, ridicând mâna spre ceea ce presupun că e fruntea lui și îl mânjesc de frișcă. Oh, nu, cred că am ratat din nou! șoptesc, încercând să-mi reprim chicotul.

— Timpul a expirat! strigă Reginald.

Mă eliberez de el și mă aplec, ridicându-mi eșarfa ca să mă uit la el.

Stând acolo, cu o bavețică pentru adulți pe piept, este Brody, cu fața plină de frișcă. Linia părului, sprâncenele, genele, barba. Totul e alb și e cel mai bun lucru pe care l-am văzut vreodată. *Și cât de mult îmi doresc să pot surprinde asta pe cameră.* Ar valora bani buni într-o zi.

— Oh, Doamne! exclam și îmi acopăr gura. Cred că trebuie să mai lucrezi la comunicare, Brody! Nu cred că ți-am dus lingura în gură.

Ridică un prosop și își șterge fața. Când ochii lui îi întâlnesc pe ai mei, îmi dau seama că poate am greșit. Se pricepe foarte bine la comunicare. Fără să fie nevoit să scoată vreun cuvânt, îmi spune că sunt o femeie moartă.

Păi, ar trebui să câștigăm câteva puncte pentru asta!

Mă holbez la piciorul meu, care e legat de al lui Brody, și apoi la el.

— Îți dai seama că ești mai înalt decât mine cu aproape 30 de centimetri, ceea ce înseamnă că pașii noștri o să fie diferiți.

— Crezi că sunt idiot? mă întreabă, stând lângă linia de start cu mâinile în șolduri și așteptând ca restul echipelor să termine cu legatul.

— Păi, nu poți pur și simplu să țâșnești. Trebuie să lucrăm împreună sau o să cad.

— Înțeleg logica jocului, Maggie.

— Serios? îl întreb. Pentru că pare că o s-o zbughești ca o gazelă când Reginald ne dă startul.

— Ba nu!

Hardy și Hudson vin spre noi cu picioarele legate și arătând ca o mașinărie bine unsă. După aruncatul cu oul, și-au îmbunătățit strategia, ocupând primul loc în aproape fiecare eveniment, în afară de cel cu frișca. Hardy a mers pe aceeași abordare ca mine – enervează-ți partenerul cât de mult poți. Aparent, într-un an, Hudson i-a făcut același lucru, așa că a fost răzbunare.

Dar faptul că pierdem în fața lor mi se pare că nu-i pică bine lui Brody. Nu sunt sigură dacă încearcă să dovedească ceva, cum ar fi că e un bărbat mai bun, dar și-a ales o luptă cu oamenii nepotriviți.

— Dacă Beatrice câștigă asta, renunț la viață, spune Hardy.

— Luăm câștigul, spune Hudson ridicându-și cămașa și expunând un set de pătrățele foarte plate și definite pe când își șterge fruntea.

Toți bărbații din grupul ăsta sunt lucrați?

Și nu mâncăm carbohidrați ca să ajungem în punctul în care ni se formează corpurile? Pentru că am încercat să mănânc salate fără dressing timp de o lună, iar chestia asta nu a avut alt rezultat decât că m-a făcut țâfnoasă și îngrozitoare.

— Nu știu! spune Brody pe când își pune brațul pe umărul meu, trăgându-mă aproape de el.

Ar putea să fie și mai evident de atât? Nu e ca și cum băieții Hopper încearcă să se apropie de mine.

— Avem o șansă să câștigăm asta! continuă el.

O, Doamne, iese competitivitatea la suprafață!

Hudson zâmbește și pune o mână pe umărul lui Brody.
— Facem asta de ani întregi, Brody. Avem un proces.
— Nu-i lăsa să te sperie! zice Haisley, venind lângă noi cu Jude legat de ea. Au căzut de multe ori în dorința de a *câștiga*. Comunică, țipă. Eu și Jude câștigăm de data asta.
— Concurenți, treceți la start! ne cheamă Reginald.
Brody ne mută spre linia de start și, cu câte un Hopper de-o parte și de alta a noastră, tensiunea competiției se aprinde în aer.
Nu sunt sigură cine câștigă, dar un lucru pot să-ți garantez: o să fie o bătaie completă pentru primul loc.
Îl trag pe Brody de braț.
— Ține minte ce am spus despre pași.
Dar el nu mă ia în seamă. Intră în ceea ce pot descrie doar ca poziție de alergare, pregătit să fugă ca din pușcă. Bunule Dumnezeu, mă tem pentru ceea ce urmează să se întâmple!
— Fiți gata! Trei... doi... unu... start! strigă Reginald și, asemenea unui liliac din iad, Brody pornește înainte.
Dumnezeule din cer, calul sălbatic e în libertate!
Mă prind de fundul meu săltăreț, gândindu-mă că e singurul lucru de care pot să mă apuc și care o să mă țină în siguranță pe când sunt aruncată pe nisip, un pas uriaș imediat după un alt pas uriaș.
Mă cuprinde mândria când îmi dau seama că țin ritmul cu Brody doar prin voință și tenacitate pură, chiar dacă el face pași monstruoși cu care doar un yeti ar putea concura.
Dar momentul ăsta e de scurtă durată. Ritmul lui e mult prea solicitant pentru un pion ca mine.
Și, exact cum am crezut, îmi pierd echilibrul.
Dar gândesc repede. Intervine organizatorul de evenimente din mine.

Analizându-mi opțiunile, dau drumul fundului și mă întind spre Brody ca să mă echilibrez... doar ca să fiu trasă de mișcarea lui pe când mă prăbușesc la pământ.

Căzând ca o creangă proaspăt tăiată, mă întind spre taurul furios care este Brody McFadden, apucând cel mai apropiat lucru pe care pot să-l găsesc pe când alunec spre iminenta mea moarte în nisip.

Din păcate pentru toată lumea, cel mai apropiat lucru... sunt pantalonii lui scurți care îi stau lejer pe șolduri.

Trăgând o singură dată, dau cu fața în fundul lui alb, luminos, și îmi izbesc nasul de una dintre fesele lui ferme.

— Aaaaaaa! țip, iar vocea îmi vibrează pe pielea lui palidă. Fundul tău e pe fața mea!

— Iisuse, la dracu'! țipă Brody în timp ce încearcă să mă îndepărteze, iar degetul lui îmi gâdilă nasul.

Nările mi se dilată.

Mucoasa nazala îmi e deranjată.

Și, pe când dau capul pe spate, mă pregătesc pentru ce-i mai rău, căci strănut grosolan... chiar în crăpătura lui.

Trebuie să spun că nu e cel mai bun moment al meu când îmi simt nasul alunecând chiar de-a lungul despărțiturii fundului său.

— Ce mama dracului! exclamă el, apoi se împiedică și își duce mâna direct la fund.

Nu-l învinovățiți! Are muci acolo.

Și, pe când se zvârcolește pe nisip, cu penisul în jos și fundul în sus, spre soarele strălucitor, mă uit spre cer, implorând zeii să mă elibereze din acest moment.

Brody mârâie lângă mine, trăgându-și pantalonii în timp ce restul cuplurilor înaintează, lăsându-ne în nisip cu câțiva spectatori care chicotesc și fac semne spre căderea noastră.

— Ți-am spus să ai grijă la pași, îi spun după câteva secunde.

Îmi aruncă o privire atât de periculoasă, încât simt efectiv cum genele mi se curbează îngrozite.

— Am avut, dar tu pur și simplu nu te mișcai.

— Ba da, mă mișcam. Am fost o parteneră galantă, avansând prin nisip odată cu tine.

— Erai ca un pește flasc, aproape mort, pe care trebuia să-l trag după mine.

— Vrei să-ți ții pantalonii pe tine data viitoare, McFadden? strigă Reginald, cu un rânjet arogant pe chip. E un eveniment de familie.

După asta se întoarce spre echipele rămase în cursă, în timp ce Brody se holbează la mine cu ceea ce pot să descriu doar ca fiind raze mortale umane.

— Chiar era necesar să-mi tragi pantalonii? mă întreabă.

Îmi șterg fața încă o dată și mă uit în ochii lui.

— Crede-mă când spun că mi-aș fi dorit ca niciodată... niciodată... să nu se fi întâmplat. Să am fața pe fundul tău este în top cinci cele mai rele momente din viața mea.

— Spune fata care îmi tratează penisul ca pe propria păturică de siguranță, mormăie.

Doamne!

Lovitură sub centură, Brody. Lovitură sub centură.

— Doar așază-te în poala mea! Asta e tot ce trebuie să faci, spune Brody pe când se așază pe nisip, cu mâinile la spate.

— Înțeleg cum se sparge un balon, Brody.

— Chiar? întreabă el. Pentru că mi-ai spus că ai înțeles și cum să-mi dai frișcă și am ajuns să am mai multă în nas decât în gură. Și pe lângă asta, ai pretins că știi să mergi când, în realitate, ai putut doar să-mi strănuți în fund.

Oo, e scandalos acum!

Pentru cultura lui generală, să-i strănut în fund a fost mai neplăcut pentru mine decât pentru el.

Mă apropii mai mult de fața lui, comportându-mă de parcă sunt foarte îndrăgostită, și îmi apăs mâna delicat pe pieptul lui.

— Tu, *dragul meu*, ai fost cel care îmi direcționa mâna cu frișcă, așa că orice ți-a ajuns în nas este din cauza abilităților tale slabe de a conduce. În ceea ce privește strănutul în fundul tău, poți să dai vina doar pe tine. Ți-am spus să nu mergi prea repede și n-ai ascultat. Poate data viitoare o s-o faci. Mă aplec și mai mult și îi depun un sărut pe nas, șoptindu-i: Tu ești cel care pierde jocul ăsta pentru noi, iubitule.

— Nici măcar nu încerca să dai vina pe mine, prințesă!

Îmi trec degetul peste obrazul lui, iar buzele mele sunt incredibil de aproape de ale lui.

— Oh, ba asta fac!

— Îți dai seama cât de enervantă ești acum?

Trage aer în piept pe când buzele mi se mișcă pe nasul lui pentru un efect suplimentar.

— Și tu îți dai seama că ești *atât* de incredibil de neplăcut – mă aplec mai mult și îi depun un sărut pe obraz –, încât aș prefera să stau pe un pat de lame de ras decât să fiu nevoită să te țin de mână încă o dată.

— Sentimentul e reciproc! mă asigură pe când mă ridic. Ochii îi rămân fixați asupra mea în timp ce zice: Doar așază-te pe balon în poala mea. Asta e!

— Știu!

Mă îndepărtez de el și mă alătur celeilalte linii de concurenți. Fiecare dintre noi stă lângă un coș plin cu cinci baloane, gata să fie sparte.

Obiectivul jocului: sparge balonul între tine și partener, folosind orice mijloc mai puțin mâinile.

Nu pare foarte greu.

— Tipule, nu te trânti pe mine ca data trecută! strigă Hardy la Hudson, care are un rânjet viclean pe chip.

Se pare că e un trecut aici, ca la fiecare joc. Mă face să chicotesc.

— Toată lumea e gata? strigă Reginal, și toți încuviințăm din cap. Putem să ne amintim pentru ce jucăm? întreabă el.

— Sigur, spune Regina pe când trece prin fața noastră încă o dată, afișând trofeul.

Îmi rețin râsul la cât de sofisticat și corespunzător arată Regina, în caftanul ei elegant și ochelarii de designer, doar în cazul în care nu o face ironic. Nu sunt aici ca să insult pe nimeni, în special pe mama miresei.

— Mulțumesc, iubirea mea! spune Reginald înainte să se întoarcă spre concurenți. Mizele sunt mari. Trei, doi, unu... start!

Hudson pornește în fugă și îl privesc sărind în aer, cu fundul în față și balonul sub el, și aterizează direct pe Hardy, spărgând balonul și doborându-și fratele pe spate.

— Să te... fut! spune el în timp ce Hudson râde și se ridică să ia altul.

Și eu, care am crezut că ăsta era tipul care ar prefera să facă tabele decât să joace jocuri cu familia lui. Se pare că Hardy a greșit.

Bine, pot să fac asta!

Mă îndrept spre Brody – care pare impasibil –, sar în aer și mut balonul sub fund, însă acesta îmi scapă din mână, iar fundul îmi aterizează direct pe fața lui Brody, trântindu-l pe nisip, balonul nostru e luat de vânt și prins, din fericire, de un angajat care stă într-o parte.

— Cred că am ratat, spun și stau acolo, chiar pe fața lui Brody.

El mormăie ceva, dar nu pot să-l aud, așa că ridic o fesă și întreb:

— Ce-i?

— Dă-te... jos! spune.

— Oh, da!

Mă ridic și fug spre baloane, luând încă unul. De data asta, încerc o altă abordare. Așez balonul în poala lui, mă las pe vine deasupra lui și apoi mă trântesc peste el. Pare o idee inteligentă, dar singura problemă e că nu sparg balonul.

Așa că țopăi deasupra balonului, care e în poala lui.

Sar, sar, sar.

— Din ce sunt făcute astea? întreb. Oțel?

— Uuf, la dracu'! exclamă când mă trântesc pe el din nou.

— Iisuse, nenorocitul ăsta nu vrea să se spargă!

Îl apuc de umeri pe Brody și încep să țopăi pe el, și, cu fiecare lovitură a fundului meu pe balon, partenerul meu de joc se apleacă și mai mult în față.

— Hai... odată... încăpățânatule...

Poc.

Aterizez direct în poala lui, și geme de durere.

— La dracu'! geme.

— A durut?

Se uită la mine.

— Tu să-mi spui!

— Păi, mi-ai spus să mă așez în poala ta. Fac doar ce mi-ai spus să fac.

— Îmi transformi scula în sos de mere, asta faci.

— Bleah! exclam și mă crispez. Nu spune asta!

Poc!

— Ooooo! strigă Hudson, ridicându-și mâinile deasupra capului în timp ce Hardy stă întins pe nisip, arătând de parcă a încasat o bătaie cruntă.

— Cel puțin nu ești singurul a cărui sculă s-a transformat în sos de mere. Îl bat pe obraz și adaug: Bucură-te că nu a fost fratele tău care a făcut asta!

Brody își dă cu apă pe față în timp ce Reginald împarte grupul în două echipe. Jocul încă e în picioare. Hardy și Hudson sunt în frunte, dar nu cu mult. Beatrice și soțul ei sunt pe locul al treilea, în timp ce Haisley și Jude sunt pe locul al doilea. Noi suntem pe al cincilea, dar încă avem o șansă – punctele sunt acordate întregii echipe care câștigă, dar și indivizilor care marchează.

Jocul e ca fotbalul cu stegulețe. Dar, în loc să înscrii, trebuie să arunci mingea într-un coș din capătul zonei. Dacă ambele steaguri sunt scoase, ai ieșit din joc. Poți să scoți un steag doar dacă ai mingea. Echipa care face trei puncte câștigă.

Hardy și Hudson sunt în echipa adversă în timp ce Jude și Haisley sunt în echipa noastră. Urmăresc cu atenție cum Reginald împarte restul concurenților și, când o pune pe Beatrice în echipa lui Hardy și a lui Hudson, ridic mental un pumn în aer. Poate că e bună la aruncatul ouălor, dar sigur alerg mai repede ca ea.

Bine, asta e a noastră!

Mă întorc spre Brody.

— Trebuie să marcăm ca să avansăm. Așa că dă-mi mingea și o să marchez!

El ridică sprâncenele.

— Vrei să marchezi?

— Păi, da. Dacă încerci să marchezi tu, atât Hardy, cât și Hudson o să vină după tine. Dar, dacă o să încerc eu să marchez, o să fie mai delicați.

— Hudson a spart un balon pe fața lui Hardy, nu e nimic delicat la ei.

— Crede-mă, n-o să mă atace așa cum te-ar ataca pe tine. În plus – îl bat pe biceps –, am un braț al dracului de țeapăn. Dacă vin după mine, pur și simplu o să *bam!* Îl lovesc în piept pe Brody cu brațul încordat și adaug: Îi blochez așa. Sunt terminați!

— O să-ți rupi brațul dacă încerci să-i blochezi așa. Au cel puțin 35 de kilograme în plus față de tine.

— N-ai încredere în mine?

— Sincer? Își duce mâna la ceafă și mi-o trântește: Nu! După evenimentele de azi, n-am încredere în tine. Încrederea mea în tine e de fapt pe minus.

— Păi, pregătește-te să ți se dovedească că greșești, pentru că fata asta o să marcheze toate cele trei puncte. Am mișcări. Pot să fentez. Habar n-ai de ce sunt în stare.

— Iisuse! mormăie pe când își trece mâna peste față.

Un angajat al hotelului ne înmânează centurile cu steagurile atașate pe ele și, în vreme ce ni le legăm, Reginald trece pe lângă noi, măsurându-ne echipa.

— Să vedem ceva impresionant, McFadden!

Îl bate pe Brody pe umăr și merge mai departe, lăsându-l frustrat.

— E greu să fiu impresionant când sunt în echipă cu...

Face un semn spre mine, dezgustat.

— Pardon, dar asta e insultător!

Se apleacă spre mine.

— E insultător că am fost nevoit să îndur ziua asta cu tine.

— De ce ești într-o stare proastă?

— De ce? mă întreabă, arătând de parcă ar trebui să știu răspunsul la asta. Poate pentru că m-ai făcut de rușine toată ziua.

— Ba n-am făcut asta! Am jucat jocurile.

În afară de cel cu frișca, dar nu-l câștigam oricum pe ăla. Beatrice și băieții și-au deschis maxilarele ca niște șerpi care încercau să înghită un ou de struț. Cel puțin asta mi s-a spus – eu n-am văzut, din moment ce eram legată la ochi.

— Am arătat ca un idiot toată ziua.

Își strânge cureaua cu steagul.

– Dacă ai arătat ca un idiot, asta e din vina ta, nu a mea.

Îmi strâng cureaua la fel și alerg pe loc. Trebuie să dezmorțesc motoarele cu abur ale picioarelor care o să doboare competitorii.

— Acum, poate ai putea să încetezi să îți mai faci griji în legătură cu imaginea ta și să începi să câștigi. Pasează-mi mingea! Îți garantez că o să marcăm și o să urcăm în clasament.

— Nu ți-o pasez.

— O să încerci să fii erou? îl întreb, cu mâinile pe șolduri. Pentru că asta o să te facă să arăți ridicol. Îmi pare rău să o spun, dar Hardy și Hudson au un avantaj față de tine. Nu o zic ca să îți rănesc egoul fragil de bărbat. O spun pentru că au mai jucat asta, așa că au experiență. Ai încredere în mine cu asta și doar pasează-mi mingea! O să mă ocup eu de restul!

Îl mângâi pe piept și mă duc în zona de concurs, care e un dreptunghi mare de nisip delimitat de conuri. Bat cuba cu cei din jur și ochesc coșul din spatele băieților Hopper. Coșul ăla e al meu!

Brody vine lângă mine, în mod evident nu la fel de entuziasmat. O să spun că are fața de joc, nu expresia asta

morocănoasă. Pentru că morocănoșii nu câștigă niciodată niciun joc.

— Echipa albastră câștigă la aruncatul banului, spune Reginald. Și alege să înceapă cu mingea.

— Cine e echipa albastră?

Mă uit în jur și văd că steagurile noastre sunt albastre.

— Oh! chicotesc pe când pun mâna pe brațul lui Brody. Noi suntem albastru.

El nu e amuzat.

Bine, îndepărtându-mă de el, mă aplec în față și îmi frec mâinile.

— Ține minte ce am spus. Dă-mi mie mingea!

Reginald sună dintr-un clopoțel – unul dintre acei clopoței de mână dintr-o școală veche –, și jocul începe.

Haisley începe cu mingea pe când cealaltă echipă vine după noi. I-o aruncă lui Jude, care țâșnește înainte, răsucindu-se și ferindu-se de băieți cu ușurință, și aruncă mingea în coș fără probleme. Uau, asta a fost, gen, zece secunde. Bărbatul ăsta e o bestie!

— Ooooo! strig, ridicând brațele. Bună treabă, Jude! Bat palma cu el și mă întorc spre Brody, căruia îi zic: Vezi, asta o să fac, dar cu brațul meu încordat!

Îmi mângâi brațul din nou ca să-i arăt cât de tare sunt.

— Ești nebună! spune el când mingea e pusă în mișcare din nou.

De data asta Hardy o are, și Jude se grăbește spre el, așa că i-o pasează lui Hudson. Brody aleargă să-i ia steagul lui Hudson, dar acesta îl fentează atât de tare, încât Brody cade cu fața în nisip, și Hudson marchează.

Uf, asta n-a fost bună pentru el!

Vezi, nu eu sunt cea care îl umilește, și-o face cu mâna lui. Nu sunt eu de vină!

Dar doar ca să fiu iubita grijulie, mă duc la el și îl bat pe spate pe când se ridică din nisip.

— O încercare bună, dar data viitoare încearcă să apuci steagul.

Când ochii lui îi întâlnesc pe ai mei, pot să văd privirea criminală.

Oh, Doamne!

Poate ar trebui să fac un pas în spate.

— Va trebui să fii mai rapid de atât, îi spune Reginald lui Brody. Băieții ăia sunt iuți!

— Categoric, spune Brody cu cea mai falsă voce pe care am auzit-o vreodată, înainte să se întoarcă spre poziția de start, cu nisipul incrustat pe pieptul transpirat.

— Ai nevoie de ceva ca să-ți ștergi murdăria de pe nas?

De ce întărâți ursul, Maggie?

El mă ignoră și își ia poziția.

— Amintește-ți, aruncă-mi mingea! îi șoptesc. Ăsta e punctul nostru.

Nici măcar nu mă bagă în seamă, dar e cu ochii pe mingea din fața noastră. Reginald o ține sus, o aruncă în aer spre partea noastră, și Brody fuge, sare în aer și o prinde.

Oh, ia uite, cât de atletic! Bagă mingea sub braț, țâșnește spre stânga terenului, alunecă o secundă în nisip, dar pornește spre partea opusă locului, unde sunt Hardy și Hudson, ceea ce îi oferă o cale dreaptă spre coș, unde și bagă mingea.

Măi, măi, măi, ia uite cine și-a făcut apariția! Aplauze pentru bărbatul nisipului!

Și, bunule Dumnezeu, uită-te la bărbatul ăla umflându-se în pene și încercând să se comporte ca și cum n-a fost mare chestie că a arătat întregii plaje potențialul crud care clocotește în el! La dracu', am fost impresionată!

Când vine din nou lângă noi, bate cuba cu câțiva coechipieri și apoi se uită la mine cu un zâmbet îngâmfat.

— Ți-am spus că mă descurc.

— Așa ai făcut! Bat palma cu el, pentru că merită, apoi îi zic: Dar acum știu de ce ești în stare, ceea ce înseamnă că e rândul meu.

Arăt cu degetul spre mine.

— N-o să se aștepte la asta. O să se ducă după tine sau Jude. Așa că pasează-mi mingea și privește cum câștigăm afurisitul ăsta de joc!

Încă o dată, mă ignoră și se concentrează pe jucătorii din fața noastră. Bine, a intrat în modul de joc, e în regulă! Lasă-l să-și facă treaba!

Reginald aruncă mingea și, de data asta, o prinde Beatrice, și, oh, Doamne, nu cred că l-am văzut vreodată pe Brody fugind așa cum a făcut-o, pentru că sprintează pe nisip ca una dintre șopârlele alea care pot să meargă pe apă și sare spre Beatrice, întinzându-se după steagul ei exact când aceasta îi aruncă mingea lui Hardy, care o pasează peste teren la Hudson, aflat chiar lângă coș. El o prinde și o aruncă în coș.

Asta a fost dureros de privit! Brody se ridică din nisipul alb și fin și se scutură în timp ce vine spre mine.

— Aproape ai doborât-o pe bătrână. Bună treabă!

— Comentariul tău nu e necesar, mormăie pe când își trece mâna prin păr.

— Nu ajută? îl întreb.

Ochii lui furioși cad asupra mea.

— Câtuși de puțin.

— Și eu, care credeam că sunt fermecătoare, îi spun.

Reginald ridică mingea și zice:

— Dacă echipa albastră marchează, câștigă!

— Ai auzit asta? îi spun, lovindu-l cu cotul. Aruncă-mi mingea! Băieții vor vrea sânge. N-o să rănească o chestie mică așa ca mine.

— Ți-am spus că mă descurc.

— Așa ai făcut! Bat palma cu el, pentru că merită, apoi îi zic: Dar acum știu de ce ești în stare, ceea ce înseamnă că e rândul meu.

Arăt cu degetul spre mine.

— N-o să se aștepte la asta. O să se ducă după tine sau Jude. Așa că pasează-mi mingea și privește cum câștigăm afurisitul ăsta de joc!

Încă o dată, mă ignoră și se concentrează pe jucătorii din fața noastră. Bine, a intrat în modul de joc, e în regulă! Lasă-l să-și facă treaba!

Reginald aruncă mingea și, de data asta, o prinde Beatrice, și, oh, Doamne, nu cred că l-am văzut vreodată pe Brody fugind așa cum a făcut-o, pentru că sprintează pe nisip ca una dintre șopârlele alea care pot să meargă pe apă și sare spre Beatrice, întinzându-se după steagul ei exact când aceasta îi aruncă mingea lui Hardy, care o pasează peste teren la Hudson, aflat chiar lângă coș. El o prinde și o aruncă în coș.

Asta a fost dureros de privit! Brody se ridică din nisipul alb și fin și se scutură în timp ce vine spre mine.

— Aproape ai doborât-o pe bătrână. Bună treabă!

— Comentariul tău nu e necesar, mormăie pe când își trece mâna prin păr.

— Nu ajută? îl întreb.

Ochii lui furioși cad asupra mea.

— Câtuși de puțin.

— Și eu, care credeam că sunt fermecătoare, îi spun.

Reginald ridică mingea și zice:

— Dacă echipa albastră marchează, câștigă!

— Ai auzit asta? îi spun, lovindu-l cu cotul. Aruncă-mi mingea! Băieții vor vrea sânge. N-o să rănească o chestie mică așa ca mine.

Brody mă ignoră și își ia poziția. Reginald aruncă mingea în aer, iar Brody și Jude se duc după ea, dar Jude o prinde primul. Pornește spre cealaltă parte a terenului, dar Hudson și Hardy îl blochează, așa că îi aruncă mingea lui Haisley, care i-o aruncă lui Brody. Acesta protejează mingea și începe să alerge, dar Hudson și Hardy vin spre el, țipând. Alerg și bat din palme, spunându-i să-mi paseze.

El se uită la băieți încă o dată și apoi – ezitant – îmi aruncă mingea.

O prind de parcă aș fi Jerry Rice în clipele de glorie și îmi ridic brațul încordat, gata să-i blochez pe ticăloși – oh, da, brațul meu țeapăn scoate înjurături.

— Aveți grijă, trenul Maggie vine spre voi! Ciu! Ciu! țip chiar înainte să încep să fug, doar ca să mă opresc după doi pași când îi văd atât pe Hardy, cât și pe Hudson fugind spre mine, de parcă eu sunt steagul roșu, iar ei, doi tauri proaspăt eliberați din staul și căutând să ucidă.

Mârâind.

Pufăind.

Dând buzna spre mine fără vreun regret.

Niciodată n-am fost mai îngrozită.

Și îmi dau seama în acel moment că Brody avea dreptate. O să-mi rup brațul dacă încerc să-l folosesc.

Așa că, din pură autoconservare, țip înspăimântată și arunc mingea, nedorindu-mi să fiu victima unei doborâri în stil Hopper.

Din păcate pentru Brody totuși, nu mă uitam în direcția în care am aruncat și nici el.

Pentru că iată, aruncarea mea rezultă într-o lovitură directă, chiar în penisul lui.

Pregătește-te de impact, om la pământ!

Brody mă ignoră și își ia poziția. Reginald aruncă mingea în aer, iar Brody și Jude se duc după ea, dar Jude o prinde primul. Pornește spre cealaltă parte a terenului, dar Hudson și Hardy îl blochează, așa că îi aruncă mingea lui Haisley, care i-o aruncă lui Brody. Acesta protejează mingea și începe să alerge, dar Hudson și Hardy vin spre el, țipând. Alerg și bat din palme, spunându-i să-mi paseze.

El se uită la băieți încă o dată și apoi – ezitant – îmi aruncă mingea.

O prind de parcă aș fi Jerry Rice în clipele de glorie și îmi ridic brațul încordat, gata să-i blochez pe ticăloși – oh, da, brațul meu țeapăn scoate înjurături.

— Aveți grijă, trenul Maggie vine spre voi! Ciu! Ciu! țip chiar înainte să încep să fug, doar ca să mă opresc după doi pași când îi văd atât pe Hardy, cât și pe Hudson fugind spre mine, de parcă eu sunt steagul roșu, iar ei, doi tauri proaspăt eliberați din staul și căutând să ucidă.

Mârâind.

Pufăind.

Dând buzna spre mine fără vreun regret.

Niciodată n-am fost mai îngrozită.

Și îmi dau seama în acel moment că Brody avea dreptate. O să-mi rup brațul dacă încerc să-l folosesc.

Așa că, din pură autoconservare, țip înspăimântată și arunc mingea, nedorindu-mi să fiu victima unei doborâri în stil Hopper.

Din păcate pentru Brody totuși, nu mă uitam în direcția în care am aruncat și nici el.

Pentru că iată, aruncarea mea rezultă într-o lovitură directă, chiar în penisul lui.

Pregătește-te de impact, om la pământ!

Brody încremenește, apucându-se de zona dintre picioare, apoi cade în nisip, cu chipul străbătut de greață.

Ce.

Am.

Făcut?

Mingea se rostogolește în dreapta, de unde o ridică Hardy, care sare peste un Brody care șuieră și o duce direct la coș, unde marchează.

Final de joc.

Nu e bine pentru noi.

Iar când mă uit la Brody, îmi dau seama că o să fie o noapte grea.

Deoarece, dacă nu i-am transformat penisul în sos de mere cu spartul baloanelor, probabil am făcut-o acum.

Frica îmi ridică părul de la ceafa în timp ce mă las pe vine în fața lui Brody și îmi pun mâna pe umărul lui. Cealaltă echipă își sărbătorește victoria cu gălăgie, în timp ce eu încerc să repar lucrurile cu Brody.

— Știi... știi că înfrângerea asta e din vina mea. Îmi ating pieptul și adaug: Pot să înțeleg unde am greșit. Brațul țeapăn a fost ineficient, așa că o să accept înfrângerea aici.

— Dă-te la o parte! mormăie el.

— Poftim?

— Dă-te la o parte! strigă pe când se întoarce pe o parte și apoi vomită în nisip.

Simt cum măruntaiele mi se revoltă când mă uit la el.

Universule, te rog, salvează-mă de mânia acestui bărbat, pentru că știu că niciodată... niciodată n-o să mă ierte pentru asta!

Nu, o să mă omoare în somn la noapte. *La revedere, lume! Mi-a făcut plăcere să te cunosc!*

Capitolul nouă

BRODY

– POȚI SĂ DAI DRUMUL LA GHEAȚĂ, ÎI SPUN PRINTRE dinți.

— N-au trecut 30 de minute – ar trebui să ținem gheața cât trebuie, spune Maggie după ce se așază lângă mine pe plajă, pe un prosop dat de hotel, ținându-mi o pungă de gheață pe sculă și testicule, iar eu simt că răceala îmi transformă penisul într-o boabă zbârcită de fasole.

Ziua de azi a fost un dezastru. Nu cred că ar fi putut merge mai rău de atât.

Am fost umilit.

Lăsat în fundul gol.

Lovit între picioare… de două ori.

Și am vomitat în nisip în fața lui Reginald, care m-a privit gestionând durerea ca pionul slab care sunt.

Hardy și Hudson, bineînțeles, m-au bătut pe spate și mi-au spus că și ei ar fi vomitat dacă ar fi fost loviți așa. Se pare că Maggie nu are brațul cu care s-a lăudat, dar fără îndoială a

avut o minge rapidă pregătită, pe care abia aștepta s-o dezlănțuie asupra mea.

La dracu', nici măcar nu pot să mă gândesc la asta, pentru că îmi vine să vomit din nou!

Nu mi-am gustat niciodată testiculele, dar, când mingea mi-a lovit boașele, le-am simțit călătorind până în gât. Durerea a fost păcătoasă, și am știut că în câteva secunde o să pierd tot conținutul stomacului.

Iisuse, ce stânjenitor!

— Ai marcat o dată, să știi! spune Maggie, încercând în mod evident să ușureze situația în vreme ce restul grupului se bucură de un prânz drăguț pe plajă.

Ni s-a adus mâncare, dar nici n-am putut să mă uit la ea. Maggie, pe de altă parte, în timp ce ținea gheața între picioarele mele, a anihilat un sendviș cu salată și ou și mi-a descris aromele cu atâtea detalii vii, încât a fost pentru prima dată când chiar m-am gândit să arunc cu nisip în ochii cuiva.

Îmi e rușine să o spun, dar, la dracu', ultimul lucru pe care mi-l doresc este ca ea să fie în preajma mea!

— Poți să nu mai vorbești?

— Chiar ești atât de supărat? mă întreabă, complet neștiutoare.

— Da! șuier, fără să ridic vocea, pentru că suntem înconjurați de participanți la nuntă. Iisuse, Maggie, știu că pregăteai dezastrul ăla, pentru că tu ai fost principalul motiv pentru care mi s-au întâmplat toate! Nu poți să-mi spui că a mers bine.

— Nu a fost cea mai bună prezentare a ta, dar mi s-a părut înduioșător, știi? Ceva gen, uite, tipul ăsta poate să ia o lovitură în puță și încă să fie în regulă.

Îmi cade fața când mă uit la ea.

— Nimeni nu ia o lovitură în... puță – rânjește când îi folosesc cuvântul stupid – și este în regulă după aceea. Lucrul ăsta e dăunător.

— Cam... cât de dăunător? Gary mergea o dată pe o bârnă, a alunecat și a căzut direct pe bărbăția lui. N-am văzut niciodată pe cineva care să treacă de la o stare veselă la una catatonică în doar câteva milisecunde. S-a rostogolit de pe bârnă, încordat ca o bucată de lemn, și a căzut pe podea, unde a rămas timp de zece minute. Mai târziu, am auzit că a fost vânăt pe picioare și că testiculele îi erau umflate. Se uită la locul unde se află gheața și mă întreabă: Crezi că testiculele tale sunt umflate?

— De ce? îi spun sec. Speri să te ghemuiești la noapte?

Asta o face să mijească ochii.

— Și de-asta nu-mi pare atât de rău pentru tine, pentru că ești un măgar! Clatină din cap și șoptește: Știi, pentru o secundă, o secundă doar, am crezut că putem să ne înțelegem, dar m-am înșelat.

— Încercam să mă înțeleg cu tine, de aici și scuza de azi de dimineață, dar tu n-ai putut să te comporți ca un adult și s-o accepți.

— Pentru că ai spus că sunt dezgustătoare.

— N-am spus asta, îi răspund. Când am spus că ești dezgustătoare? Dimpotrivă, te-am complimentat mai mult decât am făcut mișto de tine de când te-ai băgat în viața mea.

— Oh, mi-ai spus că sunt dezgustătoare, puteam chiar să o văd în...

— Cum sunteți? ne întreabă Haisley în timp ce se apropie de noi.

Maggie trece de la o acritură mustrătoare la un spirit vesel în doar câteva secunde, zâmbindu-i lui Haisley.

— Pe cineva îl doare puțin, zice și își înclină capul în direcția mea. Dar cred că în curând o să fie bine cu puțină îngrijire blândă.

— Bine! Jude a spus că aproape că îți simte durerea. N-a văzut niciodată pe cineva să primească o minge atât de tare și atât de aproape de punctul sensibil.

Maggie își rotește brațul cu care a aruncat.

— Am un tun aici, ar trebui să vină cu o avertizare.

Iisuse.

Hristoase!

— O să fiu bine, îi spun. Aveam de gând să mă duc la bungalow să mă bag în apă o vreme.

— Vrei să-l rog pe Jude să te ajute până acolo? întreabă Haisley.

— Nu, o să fiu bine, îi răspund, apoi mă ridic încet în picioare.

Mama.

Naibii!

Durerea dintre picioare este insuportabilă, așa încât vreau să mă duc la bungalow doar ca să mă asigur că totul e la locul lui și că nimic... nu s-a desprins în timpul festivităților de azi.

— Păi, te superi dacă o împrumut pe Maggie? Am nevoie de puțin ajutor cu niște aranjamente pentru așezare și nu mi se pare că organizatorul... sau mama înțeleg ce încerc să realizez. M-am gândit că o pereche proaspătă de ochi ar putea fi de folos.

Maggie se ridică în picioare, ca un soldat pregătit de apel.

— Mi-ar face mare plăcere să ajut! Graficele de așezare sunt specialitatea mea. Pe unde o luăm?

— Mulțumesc!

Haisley se uită la mine, părând îngrijorată atunci când nu îmi îndrept complet spatele după ce mă ridic.

Da, sunt ușor aplecat de mijloc, ca un bătrân care încearcă să-și găsească bastonul pe care l-a lăsat în urmă.

La dracu', ce n-aș da să am un baston acum!

— Ai nevoie de ajutor să ajungi la mașinuța de golf? întreabă Haisley. Pot să-l rog pe unul dintre băieți să te ajute.

Atunci își dă Maggie seama că ar trebui să aibă grijă de mine.

— Da, pot să te ajut dacă vrei!

Le fac semn din mână să înceteze amândouă.

— Sunt bine. Probabil o să stau înăuntru toată seara, așa că faceți-vă treaba, distrați-vă. Jocuri grozave azi!

Le fac cu mâna, zâmbind dureros înainte să mă întorc și să mă îndrept spre mașinuțele de golf.

Da, nu există absolut nicio șansă să particip la orice alte festivități pentru restul zilei. Seara asta o să fie doar room service și baie în piscină. Room service dacă sunt suficient de norocos să țin ceva în stomac.

Încet și sigur, îmi croiesc drum spre mașinuțele de golf, o zăresc pe a noastră și mă așez încetișor, crispându-mă când testiculele se ating de scaun. Probabil sunt umflate. Aș fi șocat dacă nu sunt.

Conduc prin resort încet, pentru că nu-mi doresc să lovesc prea multe denivelări, și îmi dau seama că podul de scândură o să fie un coșmar, așa că cel mai bine ar fi să bag viteză peste denivelări decât să le iau încet.

Strângând din dinți, apăs pedala și aproape țip pe când traversez podul spre bungalow-ul nostru. Din fericire, nu durează mult, apoi ies repede din mașină și intru în bungalow. Mă arunc pe spate pe pat, îmi dau jos pantalonii și mă ridic ca să mă examinez.

Îmi verific penisul prima dată și pare că e în regulă. Când mă uit la testicule, nu văd nicio umflătură sau vânătaie, ceea ce înseamnă că probabil am hemoragie internă și n-o să trec de noaptea asta... *Grozav!*

Ultimul lucru pe care o să și-l amintească cei din neamul Hopper despre mine este cum am vomitat în nisip în timp ce mă țineam de sculă.

Perfect!

Poate o să le fie milă de mine și o să accepte propunerea mea după ce am pierit, știi, luptând cu onoare.

Pe piatra mea funerară o să scrie: *Aici se odihnește Brody Ryan McFadden. Cauza morții: minge în penis. Ultima amintire: a vomitat în nisip. Trăiește în continuare prin propunerea lui cu buticurile. Odihnească-se în pace!*

Cel puțin o să am o moștenire de durată.

Mă ridic din pat și, în loc să-mi pun pantalonii înapoi, decid să iau un prosop și să mă duc spre piscina privată. Din fericire pentru mine, e încălzită, așa că o să fie perfectă ca să mă scufund în ea.

Cu telefonul într-o mână, prosopul și o apă din minifrigider în cealaltă, mă îndrept spre piscină complet gol și mă scufund în apă.

Da, de-asta aveam nevoie! Rulez prosopul și îl așez pe marginea piscinei ca să îmi pun capul pe el pe când mă scufund și mai mult în apă.

Apoi, îmi iau telefonul și formez numărul Jaleesei înainte să îl dau pe difuzor și să-l așez lângă mine pe platforma de lemn a piscinei.

Sună de câteva ori, dar apoi răspunde.

— Mă suni cu vești bune? întreabă ea.

Ce mi-aș dori să fie așa!

— Nu! îi răspund. Nici măcar nu știu de unde să încep.

— Oh-oh! spune ea. Dă-mi o secundă, lasă-mă să intru în birou!

O aud mișcându-se și apoi o ușă se închide.

— Ce se întâmplă?

— Păi, am ajuns aici și în prima noapte, pe când mă îndreptam spre recepția de bun-venit, sora mai mică a prietenului meu cel mai bun a venit la mine.

— Stai, ea era acolo singură?

— Da. Aparent, a primit informația că are loc nunta Hopper și a decis să se introducă în toate. Pe scurt, e una dintre domnișoarele de onoare ale lui Haisley, ne prefacem că avem o relație și împart un pat cu ea, dar nu se întâmplă nimic – și chiar vorbesc serios când spun nimic.

— Ăăă... poftim?

Da, poftim?

Nu pot să cred că doar ce i-am împărtășit Jaleesei asta. Mă rog, suntem prieteni buni, atât de buni cât pot fi un șef și un angajat, dar sincer, cu cine altcineva aș putea să vorbesc despre asta? Gary e exclus, evident. Mama și tata *nu* ar înțelege deloc – nu că eu aș înțelege. Așa că șefa mea o să afle cum stă treaba.

— Nici măcar nu știu cum am ajuns aici. Mi se pare amețitor, dar nu e de bun augur pentru mine până acum. Am vomitat în fața lui Reginald... chiar în nisipul de pe plajă.

Nu se aude nimic o clipă, apoi...

— Glumești, nu? E o farsă?

— Iisuse Hristoase, îmi doresc să fi fost! Îmi trec mâna peste față și mă jeluiesc: A fost un coșmar, Jaleesa! Nu fac o impresie bună. Mi se pare că Reginald mă judecă de fiecare dacă când deschid gura. Pare un tip de treabă, dar are și tipul de sarcasm al lui RDJ, care te face să crezi că te place când de fapt doar își bate joc de tine.

— RDJ?

— Robert Downey Jr. Ține pasul, Jaleesa!

— Cine îi spune așa?

— Toți colegii lui.

— Oh, îmi pare rău, când ai devenit parte din Universul Marvel?

— Scutește-mă de sarcasm, îi spun. Îmi ajunge cât primesc de la Maggie.

— Asta e numele ei? Maggie?

— Te referi la scorpia care mi-a aruncat o minge în boașe azi? Da, ea e!

Jaleesa izbucnește în râs.

— Chiar a făcut asta?

— Sigur o să-mi lipsească abilitățile tale manageriale empatice, îi spun, tărăgănat.

Aud iar un chicot din partea ei.

— Îmi pare rău, dar e amuzant!

— Mă bucur că asta crezi. Coaiele mele au altă părere. Momentan sunt la înmuiat.

— Un tratament spa după bătaia pe care au îndurat-o?

— Cam așa! îi răspund. Și știi ce mă enervează cu adevărat?

— Te rog să-mi spui!

— Deanna mi-a trimis un e-mail ieri, insinuând că propunerea este a ei. Are nevoie doar de câteva mici modificări. A primit răspuns de la asistenta lui Reginald. Știu că Deanna s-a apropiat destul de mult de ea, așa că probabil primește toate informațiile din interior. Și, desigur, eu sunt aici, la nuntă, încercând să-l conving pe Reginald că ar trebui să lucreze cu mine, dar nu pot să găsesc nicio cale să vorbesc cu el despre muncă. Nu vreau să fie evident, până la urmă, e săptămâna nunții fiicei lui, așa că doar stau acolo, arătând ca un idiot nenorocit în timp ce Maggie plutește prin jur ca o zână magică, fermecând pe toată lumea.

— Asta nu e ceva bun pentru tine? Cred că, dacă o plac pe ea, asta ar însemna că te plac și pe tine, pentru că tu ești cel care a adus-o.

— Așa ai crede, îi spun. Dar nu cred că o să se traducă așa. Pare că își țin viețile personale și cele de afaceri separate, zic în timp ce sparg o bulă din apă. Ai crede că o familie de miliardari ca asta ar vorbi despre afaceri măcar puțin, dar nimic. E șocant!

— I-ai dat lui Reginald trabucurile? Ăsta e un moment în care poți vorbi cu el despre afaceri, când fumezi trabuc cu el.

— I-am dat două la petrecerea de bun-venit, după ce aproape că le-am scăpat pe jos. Am fost luat prin surprindere de Maggie, așa încât m-am fâstâcit cu ele. Bineînțeles, ea a fost fermecătoare când s-a prezentat în fața lui Reginald. A plăcut-o imediat. Toată lumea a plăcut-o. Chiar și Hardy și Hudson – văd cum se uită la ea.

— Hm... ești gelos că se uită la ea?

— Poftim? întreb. Nu!

Jaleesa chicotește din nou.

— Se pare că ești gelos. O placi, Brody?

— Nu, îi spun mult prea repede. E sora mai mică a lui Gary, și nu e nimic de plăcut.

Minciuni... atât de multe minciuni, dar mă simt bine negând! Mă face să mă simt mai puțin vulnerabil.

— Bine, pentru că mă gândesc că toată irascibilitatea asta pe care o simți nu este fiindcă familia Hopper nu vorbește despre afaceri cu tine. Nutrești sentimente pentru o persoană pe care nu o poți avea cu adevărat, așa că micile momente pe care le obții cu ea te înnebunesc. Pentru că vrei să fie real. Foarte real.

— De unde dracu' a venit asta? întreb.

— E foarte evident, Brody!

— Chiar nu e! Asta nu are nimic de-a face cu Maggie, ci cu faptul că nu reușesc să mă infiltrez și să le arăt că eu sunt cel cu care vor să lucreze. Cum pot să dovedesc asta dacă nici măcar nu vorbim despre afacere?

— Nu trebuie să îi convingi că propunerea ta e cea mai bună, trebuie doar să-i faci să te placă. Trebuie să le arăți cât de deștept ești. Ce tip bun ești, ca, atunci când îți prezinți proiectul, să știe care e treaba cu tine și să ai un avantaj. Cred că ai pierdut asta din vedere.

Dau drumul aerului din plămâni.

— Hristoase, Jaleesa! Habar n-am ce fac!

— Ai spune că ești poate… distrat?

— Nu! spun, dar zici că sunt un copil bosumflat.

— Brody, haide!

— Bine! îi recunosc, epuizat. Da, există o distragere. Dar nu e ca și cum pierd timpul pe aici, holbându-mă la ea. Fac ce trebuie să fac, dar ea doar… îmi stă în cale.

— Nu știu ce să îți spun despre asta, dar, dacă ei o plac, rămâi alături de ea de parcă ești un neg de care nu poate să scape.

— E dezgustător!

— Asta am nevoie să faci. N-o lăsa pe Deanna să câștige. Nu merită. Ideea ei nu e originală. A ta este și are un potențial mare. Așa că… folosește-o pe Maggie în avantajul tău!

Urăsc să recunosc asta, dar are dreptate! Am început treaba asta gândindu-mă că o să ne ajutăm unul pe altul, dar cumva, am luat-o pe arătură.

— Ce fac dacă mă scoate din minți?

— Prefă-te de față cu oamenii care contează, urăște-o când sunteți singuri!

Fix ce am făcut, dar cred că ce sugerează Jaleesa are legătură mai mult cu atitudinea mea.

„Trebuie să le arăți cât de deștept ești. Ce tip bun ești, ca, atunci când îți prezinți proiectul, să știe care e treaba cu tine și să ai un avantaj […] Așa că… folosește-o pe Maggie în avantajul tău!" Asta înseamnă să încerc să ignor cât de

mult mă enervează Maggie – și, ca să fiu sincer, cât de mult mă excită – și să mă concentrez pe bunăvoința pe care ea a obținut-o doar fiind ea însăși. *S-o folosesc pe Maggie în avantajul meu.* Când suntem în fața celorlalți, adică.

— Da, ai dreptate! Oftez din nou și zic: Mulțumesc, Jaleesa! Apreciez!

— Sună-mă oricând! O să facem asta să se întâmple.

După ce închid, mă holbez spre apă și trag aer în piept de câteva ori ca să mă calmez. Are dreptate, am fost distras. Am fost deviat de la drumul pe care trebuie să merg. Dacă Maggie e iubită, atunci am nevoie să mă lipesc de ea și să-i las pe alde Hopper să știe că *eu* sunt motivul pentru care ea e aici. Mie ar trebui să-mi mulțumească, nu ei!

Simțindu-mă puțin mai liniștit, îmi ridic telefonul și deschid aplicația de mesaje. Un singur lucru a fost în mintea mea de când Maggie l-a menționat. Îi trimit un mesaj lui Gary și aștept răspunsul lui.

Brody: Te-ai lovit vreodată la coaie atât de tare, încât s-au umflat?

Nu pot să-i dau de înțeles că știu despre incidentul cu bârna, fiindcă n-am cum să spun asta fără să divulg faptul că sunt aici în Bora Bora cu Maggie.

Gary: Omule! Mi-am luat o bârnă în boașe o dată, încât m-am învinețit pe picioare și am avut cele mai mari coaie care au țopăit vreodată pe pământul ăsta. Erau cât capul meu de mari. A trebuit să port fustă în prima seară pentru că nu puteam să suport altceva. Încă am fusta aia ca să-mi amintească de tragedia pe care am suferit-o. Dar am răzbit cu bine și am rămas mai puternic.

E atât de al naibii de teatral! Unul dintre motivele pentru care îl iubesc.

Brody: Cum de nu mi-ai spus niciodată?
Gary: Nu e o zi pe care un bărbat să vrea s-o retrăiască.
Brody: Adevărat! Păi, doar ce am fost doborât de o minge în coaie și am vomitat.
Gary: Oh, Iisuse! Testiculele mele s-au crispat pentru tine.
Brody: Le înmoi în prezent. Oh, și am menționat că sunt într-o călătorie de afaceri și am vomitat în fața șefului meu?
Gary: Ai toată compasiunea mea.
Brody: Știam că o să înțelegi.
Gary: A fost multă vomă?
Brody: Mai multă decât de obicei.
Gary: Da, mai multă e mai bine decât puțină. Cum pot să te ajut în acest moment dificil?
Brody: LOL. Trimite-mi gânduri calde și urări de bine!
Gary: Consideră-le trimise! În afară de vomitat, cum merge călătoria de afaceri?

Formulez cu atenție, în caz că știe unde e sora lui. Nu vreau să-i ofer prea multe informații, ceea ce mă face să-mi fie rău de la stomac. Nu-l mint pe Gary niciodată, dar nu sunt sigur cum ar reacționa dacă i-aș spune că mă prefac că sunt iubitul surorii lui.

Brody: Merge cât de bine se poate. Am avut niște situații neadecvate, dar cred că pot să mă revanșez.
Gary: Dacă cineva poate cuceri inimile celor de sus, ăla e omul meu, Brody.
Brody: Iubirea ta veșnică pentru mine chiar îmi dă energia de care am nevoie.
Gary: De-asta sunt aici!

Soarele coboară dincolo de orizont când o aud pe Maggie intrând în bungalow.

Am comandat un sendviș BLT și niște cartofi prăjiți pentru cină, scufundat în piscină mult mai mult decât ar fi trebuit, și acum mă bucur de apus, gol, pe șezlong.

Și, în caz că te preocupă, mi-am verificat penisul și testiculele de câteva ori cât am stat aici singur și totul pare că e în regulă. Am verificat și să văd dacă funcționează cum trebuie și nu sunt probleme.

— Brody? strigă ea.

— Aici, afară! îi răspund, acoperindu-mi scula cu o mână.

— Ce faci... Oh, Doamne, ești gol! spune și se întoarce cu spatele, acoperindu-și ochii.

— Bună observație! îi zic.

— De ce ești gol?

— De ce nu? întreb.

— Păi, pentru că și eu stau aici.

— De parcă îmi pasă dacă mă vezi gol, îi spun.

— Ar trebui.

Încă își acoperă ochii.

— De ce?

— Pentru că... nu-ți arăți așa pur și simplu părțile intime oamenilor. E pervers!

— Nu încerc să-ți arăt părțile mele intime. Dacă voiam, îmi trăgeam pantalonii în jos în fața ta și îți ziceam „Hei, Maggie, uită-te la penisul meu". Dar am făcut eu asta? Nu, n-am făcut. Ai intrat peste mine în timp ce mă bucuram de câteva mult prea necesare clipe singur.

— Ce vrei să spui prin „clipe singur"? întreabă pe când ridică mâna și observă că mă acopăr în fața ei.

— Oh, știi tu... m-am jucat cu vibratoarele din noptiera ta.

Face ochii mari.

— N-ai făcut asta!

Chicotesc și clatin din cap.

— Asta e... e proprietate personală. Nu ar trebui să cotrobăi prin sertarele oamenilor.

— Relaxează-te! Căutam meniul de la room service. Am fost destul de uimit de alegerile tale. Dildoul ăla era destul de mare.

— Te simți inferior? întreabă cu mâinile pe șolduri.

— Drăguț!

Dau din cap în timp ce mă ridic de pe șezlong și îmi întind mâinile deasupra capului. Se întoarce repede cu spatele, înainte să mă vadă complet. Dacă s-ar fi uitat, și-ar fi dat seama că nu mă simt câtuși de puțin inferior.

Mă duc la valiza mea, de unde scot o pereche de pantaloni scurți sport și mă îmbrac cu ei.

Când vine lângă mine, mă întreabă:

— Cum se simte... totul?

— Mai bine! Sunt surprins că îți pasă.

Văd cum ochii îi coboară scurt la umflătura din pantalonii mei și apoi înapoi la mine.

— Păi, mă gândesc că ar trebui să știu din moment ce familia Hopper va întreba cu siguranță.

Se duce la baie, unde începe să-și desfacă părul.

— Se pare că te-ai împrietenit bine cu ei, îi spun în timp ce mă așez pe pat și o privesc.

Mai devreme în cursul zilei, când și-a pus pantalonii din spandex, am crezut că erau puțin prea scurți, dar acum, că i-a purtat toată ziua, sunt efectiv doar lenjerie intimă, atât de sus s-au ridicat. Are un fund uimitor.

— A fost plăcut să ajut azi.

— Sunt sigur, îi spun, analizând-o pe ea și felul în care se mișcă.

E lin, impecabil, de parcă orice lucru face e perfect exersat... în afară de brațul țeapăn, evident.

— Dacă vrei să știi, toți au fost îngrijorați. Jude a întrebat dacă ar trebui să te verifice. I-am spus că probabil dormi. Bine că nu l-am trimis – ar fi putut să te prindă în timp ce te mângâiai.

Se spală pe față și se clătește la chiuvetă.

— Nu au fost prea multe mângâieri, îi spun.

Se strâmbă în oglindă.

— Ooo, rapid cu trăgaciul? Știi, mulți bărbați suferă de asta; li se întâmplă și celor mai buni.

— Nu sunt rapid cu trăgaciul... de obicei, mormăi ultimul cuvânt.

Azi totuși a fost nevoie doar de puțină imaginație și imagini cu Maggie, și am fost gata.

— Ești sigur? Îmi amintesc că Gary a spus că în facultate...

— O să te opresc chiar acolo, îi spun. Gary e un mare dobitoc dacă ți-a spus ceva despre mine în ceea ce privește sexul. Eu am fost cel care îi oferea lecții.

— Stai... tu și Gary ați făcut... chestii?

— La dracu', nu! îi spun. Hristoase, nu l-aș atinge niciodată pe Gary, niciodată! Înghit cu greu și adaug: Cred că am vomitat puțin în gură doar gândindu-mă la asta.

— Atunci ce vrei să spui prin faptul că i-ai dat „lecții"? întreabă Maggie începând procesul cu 20 de pași de întindere a produselor pe față înainte de culcare.

Bine, nu știu sigur dacă sunt 20 de pași, dar așa mi se pare.

— El punea întrebări și eu îi răspundeam. Nu era la fel de experimentat ca și mine, așa că l-am ajutat. Sincer, cred că sunt singurul motiv pentru care a ajuns să fie cu Patricia.

— Patricia ar trebui să te spânzure atunci, spune ea. Uau, ce soră! Ea e un înger și singurul ei cusur e faptul că e măritată cu fratele meu.

Mă las pe spate, sprijinindu-mă în mâini, mândru de mine.

— E de la ce l-am învățat.

— Bleah! face Maggie, după care își dă cu ceva spray pe față.

Mirosul plutește în cameră, și îl memorez, știind că aroma asta o să-mi amintească mereu de ea. Lavandă sau ceva floral.

— Nu vreau să insinuezi că Gary a putut să o prindă pe Patricia pe viață datorită unui truc de sex pe care l-a deprins de la tine, continuă ea.

— Spui că personalitatea lui a făcut asta? Pentru că mi se pare că nu crezi nici asta.

— Cred că cel mai bine ar fi să abandonăm subiectul.

O privesc cum își dă cu niște cremă sub ochi. Chiar are o piele frumoasă – ăsta e probabil motivul.

— De ce îl urăști pe Gary atât de mult? Eu cred că e un tip grozav.

— Nu-l urăsc, spune ea. El doar… nu știu. Ținând cont de diferența de vârstă dintre noi, n-am avut de-a face prea mult unul cu altul din clipa în care a intrat la liceu. E fratele meu mai mare și ne înțelegem, dar am avut două vieți diferite în timp ce creșteam. Niciodată n-am avut cu adevărat ocazia să creăm o legătură și o prietenie decentă.

— Mi se pare că vă înțelegeți acum, îi spun. A participat la petrecerea pe care ai dat-o când ai împlinit 21 de ani. Și vă vedeți ici-colo unul pe altul.

— Pentru că a crezut că o să fie amuzant să mă vadă beată. Maggie își desface loțiunea și se întoarce spre mine, comentând: E doar Gary, asta e tot! Poartă numele tatălui

meu. L-am auzit aruncând rachete de muci în duș și e tipul care a crezut că e amuzant să agațe lenjerie intimă de ventilatorul din tavan și să o privească cum zboară. El nu era interesat de lucrurile de care eram eu interesată, și e în regulă, pentru că suntem pur și simplu diferiți. O să fie întotdeauna fratele meu, iar când mă invită la el acasă, o să merg pentru că o plac pe Patricia, dar, dacă ar trebui să spun că suntem prieteni, atunci înseamnă că aș minți.

Dau din cap încet pe când se duce la dulap și scoate o nouă pereche de pijamale. Vom vedea ce presupune aceasta. Pot să spun deja că o să-mi placă pentru că e roz...

Și fix despre asta vorbea Jaleesa, despre faptul că sunt distras. Cu toată că, dacă ar fi fost în poziția mea, și ea ar fi fost distrasă.

— Ce te-a făcut să-l placi pe Gary? mă întreabă Maggie în timp ce închide ușa de la baie în urma ei și se schimbă.

— A fost amuzant și stupid, îi spun, ridicând vocea ca să mă audă dincolo de ușă. Genul de prieten pe care l-ar fi căutat un puști de la facultate. Nu-i păsa de consecințe – căuta doar să se simtă bine, la fel ca mine. Luam școala în serios, dar niciodată prea serios. Îi plăcea echipa Rebels, iar cu popularitatea celor de la Bobbies, simțeam și eu că sunt văzut.

Maggie deschide ușa de la baie, dezvăluind un set de lenjerie roz, sexy, care are un corsaj transparent și i se mulează pe talie. Pantalonii sunt din dantelă și abia dacă îi acoperă fundul. Și arată foarte bine în el, cu părul strâns într-un coc lejer și fața proaspătă după rutina de îngrijire a pielii.

Se poate să mă fi enervat, umilit și rănit neintenționat azi, dar, Iisuse, asta nu mă împiedică să mă holbez. Să îi analizez curbele frumoase și felul în care corpul ei delicat se mișcă prin cameră.

— Doamne, mizeriile tale sunt peste tot! Ai auzit vreodată de organizare? mă întreabă aruncând cu piciorul pantalonii scurți spre colțul pe care mi l-a rezervat mie.

— Am auzit termenul. Nu mă interesează totuși.

— E evident, spune pe când se apleacă chiar în fața mea și îmi împinge valiza în colț.

Hristoase, uită-te la fundul ăla!

Spune-mi pervers oricât vrei, dar am zis-o din prima clipă în care am cunoscut-o pe fata asta – are forme sexy și îmi e greu să-mi țin ochii departe de ele.

După ce-mi împinge lucrurile într-o parte, se așază pe pat și începe să-și ia vitaminele, așa că mă întind pe sub așternuturi și îmi bag telefonul la încărcat.

— Ai luat cina? o întreb, încercând să găsesc ceva de spus ca să-mi iau gândul de la felul în care îi arăta fundul în pantaloni ăia scurți.

— Eu și Haisley am mâncat câte un burger la bar. E foarte de treabă. Cred că s-ar înțelege bine și cu prietena mea, Hattie.

Mă bucur că cineva se distrează cu cei din familia Hopper. Dacă aș putea forma și eu o legătură cu unul dintre băieți, ce bine ar fi! Probabil cred că sunt un idiot în momentul ăsta.

— De ce? Ești îngrijorat că n-am mâncat nimic? mă întreabă imediat.

— Îngrijorat pentru tine? Nu! Îngrijorat pentru mine? Da! Dacă nu mănânci cina, pot doar să-mi imaginez ce daune poți să-mi faci între picioare de dimineață. N-am nevoie să fii hămesită.

Își dă ochii peste cap și își aplică loțiunea înainte să se strecoare sub așternuturi. Dar n-o las să se așeze, și ridic păturile să îi fac loc.

— Ce faci? întreabă.

Îi fac semn spre poala mea.

— Ai putea la fel de bine să începi unde oricum o să sfârșești.

Nările i se dilată și se întoarce într-o parte, oferindu-mi spatele.

— Du-te... dracului, Brody!

— Încerc să fiu de ajutor! protestez.

— Asta nu înseamnă că ești de ajutor – asta înseamnă să fii un nesimțit.

— Și cum numești ajutorul tău de mai devreme?

Se uită peste umăr.

— Asta sunt eu, fiind competitivă. Tu doar n-ai putut să ții pasul.

— Uau, cum e să delirezi?

— E distractiv, poate ar trebui să încerci! N-ai mai fi atât de rigid tot timpul.

— Nu sunt rigid! contracarez eu.

Probabil oamenii ăia cred că sunt un idiot.

Odată ce s-a așezat sub așternuturi, se întoarce spre mine și se sprijină în cot.

— Brody, pot să-ți sugerez ceva?

Îmi așteaptă răspunsul, dar știu că n-o să conteze ce-o să spun, așa că dau din cap.

— Știu că vrei să-l cunoști pe Reginald mai bine, dar ai fost foarte încordat azi. Ai fost atât de îngrijorat de imaginea ta și de orgoliu, încât ai uitat să te distrezi. Despre asta trebuia să fie ziua de azi. Distracție! În schimb, tu te-ai încruntat tot timpul, continuă ea.

— Nu tot timpul, murmur.

— În mare parte. Și nu știu de ce ai fost atât de îngrijorat de felul în care te percep oamenii pentru că l-am văzut pe Hudson, posibil următorul CEO al Hopper Industries,

împingându-și zona inghinală în fața fratelui său ca să spargă un balon. Nu cred că cineva era preocupat de felul în care arătau oamenii.

Urăsc că are dreptate!

Detest asta, de fapt!

Sunt mai mare decât ea, ar trebui să fiu mai înțelept, mai deștept, s-o învăț cum e să faci parte dintr-o afacere, și totuși ea îmi dă mie o lecție.

— După maxilarul tău încordat, o să presupun că știi că am dreptate și că îți dorești să fi gestionat lucrurile altfel.

— Da, îi spun pe când mă întorc cu spatele la ea. Îmi doresc să fi fost eu cel care îți dădea ție frișcă.

— Respiri măcar? mă întreabă Maggie pe când se așază în fața mea la masa de două persoane care dă spre lagună.

Când am apărut la micul-dejun în această dimineață, recepționera știa exact cine suntem și a spus că domnul Hopper își dorea să se asigure că avem o masă bună. Păi, ne-au oferit cea mai bună și mai romantică masă, cuibărită într-un colț, cu multă intimitate. Priveliștea e incredibilă, iar mirosul dulce al crinilor din ghivece ne învăluie în romantism. Și lumânările dintre farfurii, în ciuda faptului că e lumină, sunt un detaliu ciudat de plăcut.

Fac o pauză înainte să iau încă o furculiță cu ouă și să mă uit la ea. În dimineața asta, nu m-am trezit cu fața ei în poala mea – în schimb, gambele ei se apăsau pe gâtul meu. Visam că făceam scufundări și credeam că mă înec pentru că nu puteam să respir. Nu, era doar colega mea de pat, care încerca să mă sufoce cu picioarele.

— Da, respir. Chiar ești îngrijorată, din moment ce ai încercat să mă asfixiezi de dimineață?

— Nu! spune ea, uitându-se la mine. Mă întrebam doar de ce nu ți-ai ridicat capul din farfurie de când ți-a fost pusă în față. Nimeni n-o să-ți fure mâncarea. Poți să o iei mai încet.

— Mor de foame! îi spun pe când arunc o bucată de bacon în gură în felul pe care îl detestă.

— Asta e evident.

Taie din grămada ei de clătite.

Dau din cap spre farfuria ei.

— O să le mănânci pe toate?

Ea se uită la farfurie, apoi din nou la mine.

— Probabil nu.

— Grozav! replic, după care mă întind peste masă cu furculița mea și o înfig în grămadă, ridicând-o apoi cu un triunghi din trei straturi de clătite.

— Hei! strigă și își trage farfuria mai aproape. Cel puțin lasă-mă să-ți spun eu când poți să te servești.

Îmi îndes în gură toate cele trei triunghiuri și îi zâmbesc în timp ce mestec.

Se cutremură de dezgust.

— Unde îți sunt manierele?

— Momentan nu sunt disponibile, îi spun chiar când Haisley vine la masa noastră.

— Bună dimineața! ne salută ea și își pune mâna pe umărul meu. Cum te simți, Brody?

Mă șterg la gură cu șervețelul și îmi îndrept spatele.

— Mult mai bine, îi răspund. Asistenta mea chiar m-a frecat până mi-a revenit sănătatea.

Îi fac cu ochiul lui Maggie, a cărei gură se deschide șocată de comentariul meu lasciv.

Haisley chicotește.

— Așadar, e multitalentată. Pentru că ne-a salvat seara trecută cu abilitățile ei de creare a graficelor de așezare.

— Asta e fata mea! îi spun pe când îmi ridic cafeaua. Grozavă la orice! Mai ales la frecat!

— Aș spune că amândoi suntem foarte norocoși, zice Haisley când vede că Jude vine spre noi și își pune mâna pe umărul ei. Nu și partea cu frecatul totuși. Vă las pe voi doi cu asta.

— Inteligent! îi spun. Pentru că nu împart.

Maggie îmi trage un picior în gambă, dar abia dacă simt ceva în clipa asta. După mingea rapidă pe care am primit-o în penis ieri, nu simt nicio durere.

— I-ai întrebat? întreabă Jude, schimbând politicos subiectul.

— Chiar acolo ajungeam, spune Haisley, care își împreunează palmele. O să facem o mică drumeție azi spre un palapa sacru, unde o participăm la un joc de *tititorea*. Vin și mama și tata, la fel și Hardy și Hudson, și gemenele, și ne-am gândit să vă invităm și pe voi. Dar nu vă simțiți presați să acceptați. Știu că probabil v-am acaparat timpul pe insulă și, dacă vă doriți o pauză de la noi, e perfect în regulă.

Maggie se uită la mine, iar eu îi zâmbesc cuplului fericit. Da, o să mergem. *Suntem atât de disperați să fim plăcuți de voi, încât o să spunem da la aproape orice în clipa asta.*

— Ne-ar face mare plăcere să venim cu voi. Doar să ne spuneți unde și când.

— Perfect! se bucură Haisley. Ghidul nostru ne așteaptă în față în jur de 10.30. O să luăm prânzul la pachet. Ne-a spus să ne asigurăm că avem șosete și teniși. Au destul de mulți șerpi pe potecă, așa că fără încălțări deschise sau ceva de genul ăsta.

Simt cum mă albesc la față.

Pentru că... *șerpi?*

— Sună grozav! spune Maggie. Ne vedem atunci.

Jude și Haisley se iau de mână și pleacă spre o masă din partea dreaptă.

— Nu mergem, îi spun, așezându-mi șervetul pe masă. Mi-am pierdut apetitul, mulțumesc mult!

— Ce vrei să spui cu nu mergem? mă întreabă tăind din clătite. Doar ce le-ai spus că ne vedem cu ei la 10.30.

— Păi, da, înainte să menționeze șerpii.

Face o pauză cu furculița în aer și se holbează la mine.

— Doar nu vorbești serios.

— Ba vorbesc al dracului de serios! îi spun. Nu-mi plac șerpii și n-o să merg în drumeție într-o sălbăticie în care aș putea fi mușcat.

— Nu știi că riscul să se întâmple asta este extrem de mic?

— Da, dar tot există. Ceea ce e un risc prea mare pentru mine. N-o să se întâmple!

— Ești ridicol! Asta e șansa perfectă ca să dezvolți relația aia cu familia Hopper. Și ce-o să le spui? Nu poți să mergi pentru că ți-e teamă c-o să te muște un șarpe? Dacă ai fost rușinat că ai vomitat în fața lor, să dai înapoi dintr-o drumeție pentru că ți-e teamă c-o să te muște un șarpe este mult mai rău.

Mă aplec în față și îi șoptesc:

— Îmi spui că o să-ți riști viața doar ca să te dai bine pe lângă un mogul al afacerilor?

— Să-mi risc viața? Își dă ochii peste cap într-un mod dramatic și pufnește: Oh, Doamne, Brody! Tu te auzi?

— Da, mă aud! Lovesc ușor masa din fața mea și zic: Fii atentă ce zic, n-o să merg în drumeția aia. În niciun caz. Absolut deloc.

— Ai apa la tine? întreabă Maggie, așezată lângă mine într-o altă pereche de pantaloni minusculi din spandex și o bustieră asortată.

Strâng sticla de apă la piept în timp ce mă holbez la cărarea de pământ din fața mea.

— Da!

— Hei! spune Maggie încet. De ce nu arăți și mai înspăimântat? Nu cred că s-au prins până acum.

— O să am nevoie să nu mai vorbești cu mine.

Mă ia de braț.

— Îmi pare rău, dar amintește-ți că trebuie să părem îndrăgostiți lulea!

În clipa asta, singurul lucru mai puternic decât iubirea noastră falsă este încrederea mea care pălește.

După micul-dejun, ne-am întors la bungalow, unde Maggie a bombănit o jumătate de oră despre cum trebuie să mă maturizez și să nu mai fiu un bebeluș, și chiar a amenințat că dă buzna la alde Hopper și le spune că nu merit timpul lor pentru că mi-e prea frică de mușcăturile de șerpi. A tot turuit până când m-am ridicat din pat și am strigat că o să merg.

Totul a fost foarte teatral.

Și pentru că a fost foarte teatral, am fost prea mândru să dau înapoi, chiar dacă în clipa asta îmi doresc să nu fi avut deloc mândrie. Fiindcă, în timp ce mă uit pe cărarea întunecată și umedă care duce la bârlogul șerpilor de pe insulă – o exagerare, o să recunosc –, îmi doresc să fi fost în bungalow, în confortul patului, unde aș fi putut să-mi trag păturile peste ochi și să îndepărtez toate imaginile cu șerpi.

Da, știu că mă comport ca un bebeluș, dar este singura mea frică.

Singura mea fobie!

Niciodată, niciodată, nu vreau să văd un șarpe în viața reală, în special în natură, unde se poate camufla în adâncurile junglei, pregătit să atace la momentul potrivit. Asta e ceea ce cred... Noi, oamenii, ar trebui să le lăsăm lor

teritoriul și să stăm în siguranța caselor noastre. În acest fel, ei sunt fericiți, și eu sunt fericit, și nimeni nu mușcă pe nimeni.

— Ooo, sunt foarte entuziasmată! spune Haisley trecând pe lângă noi, urmată îndeaproape de Jude, care o ține de mână.

Un lucru pe care l-am observat la Jude este cât de atașat e de Haisley. E posesiv, dar nu într-o manieră grosolană. Le dă tuturor de înțeles că Haisley e a lui și o protejează cu orice preț. E o prezență lângă ea, afișând o atitudine de „nu te pune cu ea sau cu mine" pe care doar o persoană care a trecut prin ceva în viață o poate afișa.

Gemenele vin în spate – ținutele lor se potrivesc cu a lui Haisley –, punând întrebări despre niște bețe de aruncat. Nu sunt sigur despre ce e vorba, dar n-o să-mi fac griji în privința asta pentru că am o singură treabă, și doar una: să fiu atent pe unde calc și să rămân concentrat la potecă. Niciun șarpe n-o să se intersecteze cu mine.

— Pari palid! remarcă Reginald, venind lângă noi.

Profit de moment ca să îmi îndrept spatele și îi zâmbesc.

— Prea multă cremă de protecție, îi spun. Presupun că nu am întins-o bine.

Mă analizează; în mod evident n-a mușcat momeala.

— Nu ți-e frică de șerpi, nu?

Cum mama naibii ar putea să ghicească asta? Are vreun fel de dispozitiv de înregistrare secret în bungalow-ul nostru? În momentul ăsta, n-aș crede că e ceva ce n-ar putea face.

— Șerpi? Ha! exclam și flutur din mână nonșalant, deși doar simplul cuvânt îmi dă fiori. În niciun caz. Îi ador pe... alunecoșii ăia. Cu cât mai mulți șerpi, cu atât mai bine!

Universule, pentru numele lui Dumnezeu, nu lua asta ca pe o cerere reală!

Un rânjet se întinde pe buzele lui Reginald în timp ce dă din cap încet.

— Păi, mă bucur să aud asta! S-au găsit cel puțin zece pe potecă în dimineața asta. Așa că o să fie o drumeție grozavă dacă vrei să vezi șerpii.

Cu bățul de drumeție în mână, împunge pământul și își continuă drumul cu Regina alături.

Când nu mai pot să ne audă, mă întorc spre Maggie.

— Ai auzit asta? Cel puțin zece șerpi? Oh, la naiba, o să fiu mușcat ca tipul ăla!

— Care tip? întreabă Maggie, râzând de mine.

— Ăla care a intrat în casă și a deschis a doua ușă, și a găsit un șarpe atârnând acolo. Tipul era chel, iar șarpele l-a mușcat chiar de partea de sus a capului. A sfârșit căzând de pe verandă direct în ghiveci, țipând că a fost mușcat.

— Oh, Doamne, mi-a plăcut la nebunie filmulețul ăla! Cred că m-am uitat la el de cinci ori la rând. Nu cred că a fost mușcat, mai degrabă mângâiat pe cap de șarpe.

— Șerpii nu mângâie cheii! șuier la ea. Mușcă! Și cum naiba a reușit Reginald să ghicească că sunt palid din cauza unui posibil atac al unei reptile? Le-ai spus că mi-e frică de șerpi?

— Nu! spune, părând la fel de șocată ca mine. Cred că s-ar putea să mă dezguști la fel de mult ca mucegaiul dintre plăcile de gresie ale unei toalete publice, dar am semnat un contract să nu ne facem de râs unul pe altul.

Pe care nu prea l-a respectat, dar n-o să deschid subiectul ăsta.

— Deci n-ai spus nimic?

— Nu, jur!

— S-ar putea să vrei un băț, spune Hardy pe când trece pe lângă noi, cu Hudson pe urmele lui, amândoi având bețe ca niște sulițe.

— Au dreptate, îi spun, urmărindu-i cum își înfig bețele în pământ, o armă bună pentru orice șarpe curios.

Mă uit în tufele din jurul nostru, nedorindu-mi să bag mâna dincolo de frunze ca să găsesc un băț. Atunci observ o ramură căzută la pământ în partea dreaptă, chiar lângă furgoneta cu care am ajuns aici.

— A-ha!

Alerg până la ramură și o ridic. Încă plină de frunze și cu câteva ramuri care pornesc în direcții diferite, o aduc în dreptul lui Maggie.

— Ce naiba o să faci cu aia? întreabă ea. O să mături cărarea?

— Nu-i o idee rea, îi spun pe când mătur cărarea ca un detector de metale pentru reptile.

— Nu cari asta cu tine – arăți ca un idiot!

— Spune cea care nu are nicio armă. Mă întorc spre ea și zic: Mergem la luptă și avem nevoie de ceva care să lovească șerpii.

— Ești absurd!

Apucă ramura și rupe câteva dintre crengile mai mici, lăsându-mă cu o ramură îndoită și câteva frunze în vârf.

— Uite, măcar nu arată ca și cum ți-ai pierdut mințile. Trebuie să smulgi frunzele alea.

— La dracu', nu! îi spun. Alea sunt zornăitoarele mele, o avertizare pentru șerpi că vin.

— Zornăitoare? Îmi aruncă o privire epuizată și mă chestionează: Asta e termenul tehnic?

— Da, îi răspund când ghidul vine în spatele nostru.

— Suntem gata? întreabă și ochește ramura mea.

— Da! spun și îmi scutur puțin arma. Gata de plecare!

Fie mă consideră un geniu, fie un prost făcut grămadă, dar nu spune nimic, ci doar înaintează ca să ne arate calea.

— Numele meu e Liko și o să fiu ghidul vostru azi. Sunt foarte fericit să pot să vă conduc spre palapa. Mi-ar plăcea să rămânem împreună ca grup, prin urmare, dacă vreți să vă opriți pentru poze, vă rog să-mi spuneți și o să fac o pauză! Avem de parcurs mai puțin de un kilometru și jumătate până la palapa. O să traversăm un pod cu vedere la cascadele noastre. S-ar putea să vă udați puțin, așa că pregătiți-vă pentru asta! Ar trebui să fie plăcut de răcoros în timpul drumeției noastre. Și bineînțeles, dacă aveți nevoie de ceva, vă rog să îmi cereți mie sau partenerului meu, Nakoa! El va încheia șirul.

— Minunat! spune Reginald, cu un zâmbet strălucitor pe sub pălăria lui bej.

Și nu știu de ce, dar în momentul ăsta, după dezastrul de ieri și comentariul lui despre șerpi de mai devreme, simt dorința copleșitoare de a-i zbura pălăria de pe cap.

Nu e genul de dorință pe care ar trebui s-o am față de omul pe care vreau să-l impresionez. Dar iată-mă aici!

Liko pornește, și pot să-l aud spunându-i ceva lui Reginald, care e primul în spatele lui, dar nu înțeleg exact, ceea ce e în regulă. N-am nevoie de istoria potecii – am nevoie doar să mă asigur că nu sare nimic la mine.

— E plăcut, spune Maggie. Tu, mânuind o ramură prin junglă, cu nervii întinși la maximum, cu umerii încordați și cu ochi sălbatici. N-am crezut niciodată că o să fiu în postura asta, dar presupun că viața e mereu surprinzătoare.

Cu coada ochiului, o surprind făcându-mi o poză.

— Pentru șantajul meu personal. O s-o păstrez aproape de inima mea până când voi avea nevoie disperată de ea.

— Te comporți de parcă sunt rușinat.

Clatin din cap, ținându-mi privirea fixă în față și ignorând priveliștea din jurul meu.

— Niciodată n-am fost mai mândru de mine ca în momentul ăsta.

— Măcar cineva e mândru de tine, spune ea în timp ce continuăm să înaintăm.

Poteca e destul de curată, mai sunt câteva plante crescute ocazional, dar în mare parte e relativ plată, cu câte o piatră ieșind din când în când din pământ. Nu pot să-ți spun ce e în jurul nostru, pentru că nu mi-am ridicat privirea de când am început călătoria, dar, din ce spun oamenii, asta e ce am auzit...

Oh, uită-te la copacul ăla, ce nebunie!

Florile sunt superbe!

Ai văzut trunchiul ăla, era plin de mușchi!

Zici că e Endor – am apreciat trimiterea la *Star Wars*; asta aproape că mi-a atras atenția.

Cine ar fi crezut că bambusul ar putea fi atât de înalt?

Un curcubeu! Înseamnă noroc.

Mi-au zugrăvit o imagine frumoasă în cap și, sincer, cred că să-mi folosesc imaginația ca să creez scena merită mult mai mult decât să mă uit cu adevărat în sus.

— Ajungem la pod, spune Liko. Aveți grijă, s-ar putea să fie alunecos! Dacă trebuie să folosiți balustrada, vă rog să nu ezitați!

Sunetul apei care se prăbușește umple aerul în timp ce ne apropiem de pod. Cărarea devine mai umedă, iar când ajungem la pod, o ceață fină plutește în jurul nostru, răcorindu-mi corpul încălzit și încordat, ceva ce nu mi-am dat seama că aveam nevoie până când n-am ajuns la marile cascade.

Am fost atât de concentrat la șerpi, încât nu mi-am dat seama că trupul meu era supraîncălzit și incredibil de încordat.

— Poți să te uiți în sus? spune Maggie, trăgând de mine. E frumos, și tu ratezi asta!

— Și să las un șarpe să mă muște cât sunt distras de apă?
Mătur cu ramura pe pod în timp ce bombăn: *Bună încercare!*

— Brody, uită-te...

Îmi ridică bărbia cu mâna, forțându-mă să văd o serie de cascade rostogolindu-se în fața noastră, precum și restul munților verzi, copaci frunzoși uriași și flori frumoase care punctează scena cu pete de culoare.

Păi... uită-te la asta! Locul ăsta e superb și absolut deloc cum mi-am imaginat din descrierile celorlalți.

Se pare că n-am fost atât de bun la crearea scenei precum am crezut.

— Vezi? spune ea. Nu e frumos?

Mă uit în jur, cuprinzând totul cu privirea, inclusiv curcubeul care strălucește chiar prin cascada care aruncă cu apă.

Hristoase, e frumos!

Eteric!

Ireal!

Ca nimic din ce am experimentat înainte.

De parcă am fost transportați pe o altă planetă neatinsă de omenire.

— Uau! exclam.

— Exact! Așa că poți să-ți pui ramura jos și să te bucuri de experiență cu adevărat? Simt că o să regreți dacă n-o să faci asta.

Mă uit în jos la ea.

— Te comporți de parcă îți pasă de mine sau ceva de genul.

— Îmi pasă de sănătatea mea mintală și ultimul lucru pe care vreau să-l aud când ne întoarcem la bungalow este că ai fost atât de consumat de ideea șerpilor, încât ai uitat să te bucuri de ce e în jurul tău.

— Nu m-aș plânge.

— Te rog! șoptește ea. Te gândești exagerat de mult la toate lucrurile, tot timpul. Ai fi rezumat ziua asta ca fiind insignifiantă și ai fi dat vina pe șerpi pentru că ți-au răpit o experiență. Furată de trupurile lor alunecoase fără membre.

Chicotesc pentru că „trup alunecos fără membre" este expresia pe care aș fi folosit-o. Începe să se molipsească de mine? Dumnezeu știe că eu m-am molipsit de ea...

Ne petrecem următoarele câteva minute făcând poze în fața cascadei, eu și Maggie fiind ultimii cu ramura mea. Ea pozează de parcă suntem un cuplu, cu mâna pe pieptul meu, iar eu țin ramura, dar zâmbim și toată lumea ne spune cât de drăguți suntem – și când spun toată lumea, mă refer la Haisley.

Când terminăm, Liko ne conduce peste pod și, când ajungem la o altă cărare de pământ, îmi cobor ramura pe potecă și încep să o plimb de colo-colo, folosind acele zornăitoare...

Dar Maggie are alte idei, pentru că mă oprește cu mâna pe brațul meu. Când mă uit la ea, îmi spune:

— Lasă ramura jos!

— Ramura asta e motivul pentru care am fost în siguranță tot drumul.

— Ești nebun și refuz să te aud măturând cu chestia aia tot drumul. Acum, pune-o jos!

— Îți dai seama că ești așa-zisa mea iubită, nu mama.

Mă mângâie pe obraz într-un fel tandru.

— Și ești pe punctul să fii un bărbat singur dacă nu pui ramura aia jos!

— Te comporți de parcă asta e o amenințare pentru mine.

Mijește ochii și, înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, îmi smulge bagheta antișerpi și o aruncă în adâncurile pădurii.

— Scorpie! șuier.

Mândră de ea, își strecoară brațul pe sub al meu și spune:

— Acum, bucură-te de drumeție! N-o să mai experimentezi vreodată ceva de genul ăsta.

— Ba da! îi spun. O să experimentez din nou atunci când ne întoarcem de la palapa.

— Doamne, ești enervant!

— Din fericire pentru tine, nu la fel de enervant ca tine, îi spun în timp ce Liko se oprește în fața unui copac uriaș, ale cărui zeci de crengi se întind până la pământ și care pare că a fost creat de Hollywood și nu de natură.

— Ăsta e unul dintre banienii noștri antici. Aceste crengi groase sunt de fapt rădăcini aeriene…

Maggie mă trage mai aproape ca să vadă mai bine, dar o țin pe loc.

— Ce faci?

— Vreau să mă uit la rădăcini.

— Aici e un loc bun ca să te uiți la ele.

Rămân ferm pe cărare.

Mă trage de braț, aducându-mă mai aproape de marginea potecii.

— Oprește-te! șuier la ea.

— Vreau să văd mai bine.

— Atunci, uită-te singură – nu mă trage după tine!

— Dar am nevoie de ceva care să mă susțină, se plânge, trăgând de mine din nou.

Rămân pe loc.

— Atunci poate că n-ar fi trebuit să-mi arunci ramura în mijlocul junglei.

— Ești ridicol! Vino doar puțin mai aproape!

Trage de mine din nou, dezechilibrându-mă ușor pe când mă împiedic de o piatră de pe cărare.

Ca să-mi recapăt echilibrul, fac un pas în față, iar un picior îmi aterizează fix în mijlocul unei tufe întunecate.

Aproape țip de frică pură, nedorindu-mi să intru în donjonul vreunei reptile înfometate, dar îl înăbuș ca să nu mă umilesc complet. În schimb, îmi recapăt calmul și mă gândesc la lucruri bune pe când îmi ridic piciorul odată ajuns din nou pe potecă, doar ca Maggie să mă țină blocat acolo.

— Maggie! îi spun printre dinți, chiar lângă urechea ei. Dacă nu ieș din tufa asta în două secunde, o să te arunc peste... *Ahhhhhhhh!* țip în timp ce o durere ascuțită îmi urcă pe piele.

Ce nai...

Mă uit în jos și văd un nenorocit de șarpe de mărimea brațului meu strecurându-se pe cărare spre partea cealaltă a drumului.

Ochii îmi ies din orbite.

Brațele îmi zboară deasupra capului.

Și un țipăt foarte feminin, care îți îngheață sângele în vene, îmi scapă printre buze.

— *Ahhhhhhhh!*

O cantitate de adrenalină și frică mare cât o piscină curge prin mine dintr-odată pe când alerg pe loc, în timp ce țipetele continuă să-mi scape printre buze.

Un ton atât de ascuțit, încât liliecii pot să-l audă de la kilometri distanță.

— *Ș-ș-șarpe!* țip și arăt cu degetul. M-a... m-a mușcat. Oh, la dracu', am fost mușcat! Chiar am fost mușcat. Ăsta... ăsta mi-e sfârșitul.

Mă ia amețeala, picioarele nu se mai mișcă și paralizez.

— Eu... șarpele... la... dracu'!

Mă clatin în stânga.

Mă clatin în dreapta.

Și, pe când simt că-mi dau ochii peste cap și corpul începe să se ducă spre pământ, reușesc să spun „Om la pământ", chiar înainte să mă prăbușesc pe potecă.

Capitolul zece

MAGGIE

TOTUL S-A ÎNTÂMPLAT ATÂT DE REPEDE!

O secundă, mă bucur de frumusețea unui banian, iar în următoarea, mă uit la Brody, care cade leșinat pe jos după ce a țipat că a fost mușcat.

O clipă, cred că exagerează, până când văd coada unui șarpe furișându-se din tufă și sânge pe piciorul lui Brody.

Doamne, Iisuse!

A fost mușcat!

Chiar a fost mușcat de șarpe! Mă uit la el cu groază, nemișcat, și pot doar să mă gândesc la un singur lucru...

Păi, două lucruri.

E în regulă?

Și niciodată... niciodată n-o să mă lase să uit asta!

Până în ziua în care o să mor, când amândoi o să fim bătrâni și zbârciți. Și atunci o să îl împungă pe Gary cu un baston în timpul unui meci cu Rebels, o să se întoarcă spre mine și o să spună: „Hei, îți amintești când am fost mușcat de șarpe din cauza ta?“

— Oh, Doamne, chiar a fost mușcat? strigă Haisley, venind lângă noi, pe când Liko se grăbește să ajungă și el, alături de ajutorul lui.

Amândoi se lasă pe vine lângă Brody, care e leșinat, cu brațele întinse și cu limba atârnându-i practic din gură, de parcă a presupus că mușcătura o să-l omoare și ne-a pregătit pe toți cu o limbă scoasă preventiv. Dacă n-aș fi atât de îngrozită de faptul că aș putea fi parțial implicată în uciderea celui mai bun prieten al fratelui meu, i-aș face o poză.

Liko își desface rucsacul și deschide o trusă de prim ajutor în timp ce Nikoa îl întoarce pe Brody pe burtă ca să se uite mai bine la mușcătură. Amândoi se apleacă și îi analizează gamba în timp ce anxietatea produsă de faptul că Brody chiar ar putea pieri în fața unui banian devine o posibilitate care nu ar trebui tratată cu ușurință.

Ce-o să-i spun lui Gary?

Familiei lui?

Va trebui să îi expatriem trupul în America?

O să facem o înmormântare vikingă aici? Știu că Gary a menționat asta o dată în timpul unei cine. Brody a spus că ar fi tare.

Simt greață pe când mă uit la silueta lui nemișcată.

O să fie nevoiți să-i sugă veninul?

Au antivenin la ei?

Trebuie să...

Doamne, nu pot să cred că se întâmplă asta!

— E în regulă? întreb, iar îngrijorarea mea atinge cote maxime acum, că Haisley și-a pus brațul în jurul umerilor mei și restul grupului s-a apropiat.

Poate că bărbatul ăsta mă enervează și ne ciondănim mai degrabă ca un cuplu căsătorit, dar ideea că l-aș pierde pe Brody mă face să mă simt de parcă aș pierde de fapt o parte prețioasă din viața mea.

Iar dacă asta nu e o conștientizare înfricoșătoare, atunci nu știu ce este.

Liko și Nakoa se lasă pe călcâie și își șterg frunțile, de parcă renunță.

— Ce se întâmplă? întreabă Haisley.

Liko se uită la Nakoa, care se uită la el, amândoi cu expresii derutate pe chip.

— Oh, Doamne! spun, cu mâna la piept, îngrijorarea urcându-mi pe șira spinării. O să... o să moară?

Liko se scarpină în cap și apoi aplică un pansament peste sânge, absorbindu-l. Tamponează de câteva ori înainte să ridice pansamentul și să dezvăluie o tăietură dreaptă pe gamba lui Brody.

— N-a fost mușcat, spune Liko. E o zgârietură de la... o creangă.

— Poftim? întreb, apoi mă las pe vine mai aproape.

Liko arată spre zgârietură.

— Vezi, e o linie dreaptă. Dacă ar fi fost mușcat, ar fi avut două semne distinctive chiar aici, dar – mai trece pansamentul o dată peste gamba lui Brody – asta e doar o zgârietură... de la o plantă.

Îmi acopăr gura cu mâna și îmi scapă un pufnet.

Bunule Dumnezeu, a leșinat de la o zgârietură!

Cu limba pe afară și restul.

Dacă a crezut că vomitatul a fost rău, stai să vezi când o să își dea seama de asta!

— E totul în regulă? întreabă Reginald, apropiindu-se de noi cu bățul lui.

Brody se mișcă și este întors pe spate, pământul de pe potecă murdărindu-i fața pe când deschide ochii încet.

Clipește de câteva ori și apoi spune:

— Sunt... sunt viu?

Nu râde, Maggie!
Arată compasiune!
Fii iubita empatică care trebuie să fii în momentul ăsta.

Înghițindu-mi satisfacția, îl iau pe Brody de mână și îl strâng tare.

— Iubitul meu, ești viu.

— Șarpele nu era veninos? întreabă, ridicându-se ca să se uite în jur.

Îmi rețin râsul cât pot.

— N-ai fost mușcat de șarpe, îi spun.

— Dar... am simțit. L-am văzut strecurându-se. Mă doare piciorul.

Își atinge piciorul, mult prea buimac, însă convins că trupul alunecos fără membre l-a atacat.

— Da, păi, se pare că ai speriat un șarpe, dar nu te-a mușcat. De fapt, o creangă din tufă te-a tăiat.

Îi pică fața în timp ce se ridică mai mult ca să se uite la gamba lui.

— Nu, știu cum se simte o creangă, și asta nu a fost o creangă, asta a fost... asta a fost o mușcătură.

Își înclină piciorul ca să vadă mai bine, și observ pe fața lui momentul când își dă seama că, de fapt, n-a fost mușcat de un șarpe.

Sprâncenele îi coboară a nedumerire, gura i se subțiază, iar umerii i se lasă în jos.

— Deeci... nu e nicio mușcătură de șarpe? întreabă Reginald.

Liko doar clatină din cap.

— Nu, doar o zgârietură de la o creangă, dar hai s-o curățăm repede!

Brody se uită la mine, moment în care mă crispez, căci știu exact la ce se gândește. Pot s-o văd în ochii lui. S-a făcut

de rușine încă o dată, dar, fără îndoială, asta e mult mai rău decât ce s-a întâmplat pe plajă.

Nu sunt sigură cum o să-și revină din așa ceva.

Dar Atotputernicule Dumnezeu, n-o să uit niciodată țipetele feroce pe care le-a scos!

Categoric, cel mai bun cadou pe care l-am primit vreodată!

— Cum e gamba? îl întreb pe când continuăm drumul pe potecă, fiind cei care închid grupul și lăsând suficient spațiu între familia Hopper și noi.

— Bine! spune el scurt.

— Șchiopătezi ușor.

— Pentru că, dacă nu șchiopătez, o să arăt ca un idiot care și-a pierdut mințile din cauza unei zgârieturi făcute de o creangă.

— Hei, Liko a trebuit să folosească un plasture, așa că nu e doar o zgârietură.

— A făcut asta doar ca să fie drăguț. Ca să mă ajute să-mi salvez onoarea. Mi-am dat seama după expresia lui. S-a simțit stânjenit pentru mine, ca toată lumea, de altfel.

— Păi, a făcut o treabă bună, iar pansamentul din jurul gambei tale arată ca și cum chiar ai încasat o bătaie din partea junglei.

Se uită la mine.

— Asta ar trebui să mă facă să mă simt mai bine?

— Sincer, chiar n-am nicio idee. Făceam doar conversație.

— Poate că e mai bine dacă nu vorbim.

— Dacă nu conversăm, atunci o să pară că ești supărat pe mine, și ești supărat pe mine?

— Păi, nu știu – tu ești cea care m-a împins în tufă?

Mă uit la el, șocată.

— Nu! Nu te-am împins! Nu încerca să dai vina pe mine pentru criza cu șarpele.

— Așa îi spui?

— Mi se pare un titlu potrivit.

Se apropie și mai mult de mine.

— Ai văzut șarpele, era cât piciorul meu!

— Uau, nu ți se pare că exagerezi? Era cât o crenguță.

Clatină din cap.

— În niciun caz. Ăla a fost cât piciorul meu, dacă nu chiar mai mare.

— Ți-ai pierdut mințile! îi spun pe când urmăm grupul după o curbă spre o lagună izolată cu un pod de lemn care duce spre o cabană. Aia trebuie să fie palapa!

Suntem îndrumați pe pod, peste apa albastră, cristalină, și în cabană, care este suficient de mare pentru toți. Un covor roșu cu crem este întins pe întreaga podea de lemn, iar peste el sunt perne pentru fiecare dintre noi. Două femei stau în față, ținând bețe de lemn și zâmbind când intrăm.

Suntem îndemnați să ne așezăm în fața partenerului nostru și apoi ni se înmânează câte un set de bețe de lemn, două de persoană.

Liko explică tradiția bețelor *titi*, care se presupune că ajută cuplurile cu comunicarea, o practică ce necesită muncă de echipă. Mă încordez imediat, pentru că munca în echipă și comunicarea nu sunt specialitatea mea și a lui Brody. Ultimele zile au dovedit-o cu prisosință.

Nu sunt sigură că Brody mai poate suporta o lovitură în orgoliu azi, așa că mă aplec și întreb:

— Piciorul tău e în regulă dacă stai în poziția aia? Putem să sărim peste asta dacă vrei.

El clatină din cap.

— Sunt bine!

Bine, ținteşte spre anihilarea completă în departamentul umilinței azi. Am înțeles!

Liko ne arată împreună cu Nakoa ce trebuie să facem - începe cu un *titi*, pe care îl atinge de podea înainte să-l arunce partenerului. Partenerul face la fel.

Bate.

Bate.

Aruncă.

Doamne, ajută-ne!

Ne îndreptăm umerii, iar Brody dă din cap spre mine că e pregătit, așa că bat cu *titi*-ul de două ori și îl arunc. Brody îl prinde. Bate de două ori și îl aruncă la mine. Îl prind și fac la fel. Tot grupul intră în ritm, bătând cu *titi*-urile și aruncându-le.

Chiar sunt impresionată. Ne sincronizăm toți, creând un ritm care se aude destul de mișto.

— Acum, adăugăm două, spune Liko.

Așa că ridic celălalt *titi* și fac același lucru.

Bate.

Bate.

Aruncă.

Brody prinde bețele cu ușurință, le bate și le aruncă direct în mâinile mele de nici nu trebuie să mă mișc. Îi zâmbesc și fac la fel.

Cu coada ochiului, le observ pe gemene greșind, la fel și pe Reginald și pe Regina, ceea ce bineînțeles că îmi oferă puțină satisfacție.

După câteva minute, Liko ne oprește și ne adunăm cu toții bețele. Acum trebuie să batem, batem și să le aruncăm pe toate patru în același timp. O persoană aruncă pe exterior, iar cealaltă pe interior.

Aici devine complicat. Brody dă din cap că o să arunce el pe interior și așa batem la unison, ridicăm, batem și aruncăm în același timp, amândoi prinzând *titi*-urile.

Și suntem singurii.

Toți ceilalți le-au scăpat pe ale lor sau le-au lovit.

Dar eu și Brody... continuăm.

Batem în același timp, aruncăm în același timp.

Batem împreună.

Aruncăm împreună.

Suntem atât de sincronizați, ca o mașinărie bine unsă, încât nu ne oprim – continuăm, creând un ritm liniștitor, care îi impresionează până și pe Liko și pe Nakoa. Celelalte cupluri se opresc și ne privesc. Și în tot timpul acesta, pe când mă concentrez la aruncarea lui Brody și la a rămâne în acord cu el, nu pot să decid dacă ar trebui să fiu impresionată de noi sau absolut îngrozită.

Îngrozită, pentru că nu ar trebui să fiu atât de în acord cu bărbatul ăsta.

Nu ar trebui să pot să comunic cu el fără să spun vreun cuvânt.

Ne pricepem cel mai bine să ne certăm, dar la asta... la asta suntem buni, ceea ce face să fie și mai înspăimântător. N-ar trebui să mă potrivesc cu el. N-ar trebui să fim atât de buni împreună.

Și totuși, suntem!

Maggie: Ești trează?

Stau la o masă înaltă, purtând una dintre rochiile mele de cocktail scurte pe care le-am împachetat ca să atrag atenția unui bărbat într-un costum Speedo. În schimb, o port cu Brody pentru că n-am altceva de îmbrăcat pentru cina din seara asta.

Am luat în considerare să comandăm în cameră, dar apoi am decis amândoi că ne-ar prinde bine o băutură. Lui Brody mai mult decât mie. El e momentan la bar, vorbind cu Beatrice despre Dumnezeu știe ce, pe când așteaptă băuturile noastre. Între timp, am găsit o masă în afara barului, sub un acoperiș din stuf înconjurat de torțe *tiki*. Îi scriu lui Hattie sperând că e trează, dar, când nu primesc un răspuns, iar Brody vine spre mine cu băuturile în mâini, îmi bag telefonul în poșetă.

Când îmi dă băutura, îi spun „Mulțumesc" înainte să iau o gură mare.

— Oh, la dracu', nu e amestecat! spun, simțind cum alcoolul îmi arde gâtul în jos spre stomac ca focul scuipat de un dragon.

— Cred că barmanul a fost stângaci în seara asta, spune Brody în timp ce amestecă băuturile.

— Ce ți-ai luat? îl întreb, ochind băuturile noastre asemănătoare.

De obicei, bea bere. Se pare însă că vrea ceva mai tare după întâlnirea cu șarpele. Dacă eram în locul lui, probabil aș vrea tot un alcool tare, dar aș bea cu două guri.

— La fel ca tine. Mai tai. Părea cel mai tare lucru pe care aș putea să-l înghit.

— Nu cumva se combină aiurea cu analgezicele?

Își înclină capul cu dispreț.

— Știi că nu iau analgezice.

Rânjesc.

— Bine, dar... când putem să vorbim despre incidentul cu șarpele fără să te enervezi? Pentru că sunt multe lucruri pe care aș dori să le discut cu tine, dar știu și că ești sensibil acum și nu vreau să par nepăsătoare, așa că, dacă ai putea să-mi dai un semn...

— Prea curând!

— La naiba! Bine! Cinstit! S-a întâmplat într-adevăr în urmă cu câteva ore, e în regulă. Dar trebuie să-mi promiți că, atunci când o să poți să râzi de asta, o să avem o discuție. Sunt foarte multe întrebări pe care trebuie să ți le pun.

— Probabil n-o să se întâmple niciodată, așa că înghite-ți întrebările!

Oftez, dar nu îmi fac prea multe griji – sunt sigură că o să vrea să vorbească despre asta la un moment dat. Să râdă de asta. Să discute despre cât de feroce au fost țipetele chiar înainte să leșine.

Amândoi sorbim din băuturi, iar după câteva clipe de tăcere, îl întreb:

— Despre ce vorbeai cu Beatrice?

— A întrebat cum a fost drumeția. Am sărit peste partea cu șarpele și i-am spus despre bețele *titi*. Mi-a spus că a fost șocată că am fost atât de grozavi din moment ce, aparent, suntem cel mai nasol cuplu de aici.

— A spus ea asta? întreb, simțind cum intru în defensivă.

Sigur, nu suntem de fapt un cuplu, dar nu trebuie să fie atât de al naibii de nepoliticoasă.

— Nu cu atâtea cuvinte, dar reacția ei – surpriza la aflarea veștii a spus efectiv asta.

— Păi, ar trebui să-și țină prejudecățile pentru ea. Am văzut-o ciocnindu-se de un stâlp mai devreme în săptămâna asta pentru că nu era atentă, așa că nu e în măsură să vorbească despre coordonare.

— N-ai surprins asta pe cameră pentru mine?

— Din păcate, nu. Fac o pauză și apoi îl întreb: Crezi că e ciudat că am fost atât de buni la aruncarea *titi*-urilor?

Soarbe din cocktail și încuviințează încet din cap.

— A fost puțin tulburător. La un moment dat, creierul meu a oprit ceea ce făceam, totul a devenit memorie musculară, și am început să mă întreb de ce facem asta atât de bine?

— Și eu la fel. Aveam senzația că există un păpușar care ne mișcă brațele. O experiență extrasenzorială. Am intrat în ritm și m-am lăsat purtată de val.

— La fel! spune el.

— Ar trebui să fim îngrijorați? îl întreb.

— Doar dacă vrei să diseci asta, răspunde el. Și nu cred că e ceva de disecat aici.

— Deci... nu crezi că e unul dintre semnele alea ciudate? Adică, dacă am avut o conexiune cu niște bețe *tiki*, acum ar trebui să ne căsătorim? Nimic de genul ăsta? întreb.

El chicotește.

— Păi, la naiba, dacă așa stăteau lucrurile, aș fi făcut echipă cu altcineva.

— Hm, și cu cine ai fi făcut echipă?

Se gândește o clipă, apoi rânjește.

— Reginald. Atunci chiar aș fi putut să-i spun *Tati Reggie* și ar fi avut mai mult sens.

Aproape îmi scuip băutura.

— *Tati Reggie*? Cine naiba îi spune așa?

— Toți angajații lui, mă lămurește Brody. Mă rog, pe la spate, evident. Nu cred că există un suflet care să-i spună așa în față.

— Nu pot să-mi imaginez de ce nu. Uneori cred că ar fi drăguț să-mi spună cineva „tati".

Brody ridică o sprânceană.

— Pe bune?

Ridic din umeri.

— De ce nu? Dacă cineva mi-ar spune Tati Maggie, mi-ar da de înțeles că fac ceva cum trebuie.

— Aș spune că faci mai mult decât ceva cum trebuie, zice înainte să ia o gură mare din băutura lui.

Mă uit la el o clipă, înregistrându-i cuvintele.

— Brody McFadden, ăla a fost un compliment?

— Cu greu, spune și se așază la masa înaltă.

Spațiul e îngust, așa că picioarele lui lungi se ating de ale mele.

Îmi schimb poziția.

— Părul de pe picioarele tale mă gâdilă.

— Fii fericită că sunt doar picioarele mele.

Ridic o sprânceană.

— Mai există ceva ce ar putea să mă gâdile?

Își duce băutura la buze.

— Ia ghicește!

Clatin din cap.

— Nici măcar nu vreau să deschid subiectul.

— Asta credeam și eu.

Termină de băut și oftează adânc în timp ce umerii i se lasă în jos.

— Așa te simți când dai de fundul prăpastiei? mă întreabă.

— Să îți freci părul de pe picioare de sora prietenului tău cel mai bun?

Chicotește ușor și clatină din cap.

— Nu, ceea ce s-a întâmplat azi. Își trece o mână peste față și adaugă. Iisuse, Maggie, am fost un dezastru de când a început asta! Șefa mea m-a trimis aici cu o misiune: să-i conving pe alde Hopper că eu sunt cel cu care ar trebui să lucreze și, în schimb, leșin pentru că o creangă îmi zgârie piciorul. Nu sunt sigur că asta era impresia grozavă pe care spera să o fac.

Își trece o mână peste frunte, și chiar îmi pare rău de el! În ciuda tuturor tensiunilor dintre noi, nu pot să-mi imaginez stresul prin care trece.

Stresul produs de șefa lui.

Stresul produs de nevoia de a impresiona pe cineva.

Stresul produs de nevoia de a păstra un secret.

Stresul produs de relația falsă în care suntem implicați. E evident că îl consumă și nu se descurcă bine.

Așa că îmi pun o mână pe coapsa lui.

— Nu e fundul prăpastiei. Doar câteva sughițuri.

Mă privește în ochi.

— Sughițuri? Mai degrabă râgâieli... Eructații. Mugete oripilate care răsună printre banieni.

Chicotesc.

— Nu cred că am ajuns la zguduirea unui banian încă, dar încă un țipăt din partea ta, și s-ar putea să atingi acel statut.

Își ridică băutura la buze și o dă pe gât.

— Oh, Doamne! Asta se întâmplă în seara asta?

Înghite și încuviințează din cap.

— Da, cred că am nevoie de niște alcool, și când spun niște... Vreau să zic mult. Își pune mâna peste a mea și mă întreabă: Vrei să bei cu mine?

Când mă privește cu ochii ăia rugători, expresivi, mi se pare că n-am altă opțiune. Îmi dau seama că sunt de acord.

— O să te susțin în demersul de a te îmbăta.

— Și eu, care ziceam că ești o scorpie... când, chiar acum, ăsta e răspunsul unui înger.

La naiba, repede și-a făcut efectul cocktailul ăla dacă a început să-mi spună că sunt un înger!

Oricum ar fi, accept.

— O s-o facem încet, îi spun pe când Brody aduce un alt mai tai.

Începe să soarbă din al lui, dar i-l iau.

— M-ai auzit? Încet! Și doar puțină vâlvă. Ultimul lucru de care am nevoie e să mă îmbăt și să ajung cu fața între picioarele tale din nou.

Brody rânjește.

— Hei, am avut parte de și mai rău.

Îl înghiontesc în umăr.

— N-ai avut parte de și mai bine, asta e al naibii de sigur!

— Da, nu de ceva vreme, spune și ridică unul dintre rulourile cu ou, unul dintre numeroasele aperitive pe care le-am comandat ca să echilibrăm alcoolul din stomac.

— Oh? întreb. Vrei să-mi dai mai multe detalii?

Ridică una dintre sprâncenele lui groase spre mine.

— Ești curioasă în legătură cu viața mea sexuală?

— Nu chiar, dar mi se pare interesant că ai menționat că n-ai făcut sex de ceva vreme. Cu încrederea ta, aș fi crezut că ai mai mult noroc pe partea aia.

— N-am avut timp. Munca m-a consumat, știi asta!

— Mult prea bine, îi spun, apoi ridic și eu un rulou cu ou și mușc din el înainte să-l așez pe farfurie. Cu toată sinceritatea, ai avut dreptate la începutul săptămânii. Am venit în vacanță cu un singur lucru în minte. Să mi-o trag.

Înmoaie ruloul într-un bol cu sos.

— Dacă ai fi fost la alt resort, așa cum am spus, ai fi avut mai mult noroc.

— Un resort diferit *și* dacă nu m-aș fi legat de tine.

— Ceea ce îmi depășește capacitățile, spune, clătinând din cap. Întotdeauna ai fost îndrăzneață. Ai venit fără nicio problemă și nicio grijă pe lume și ai afirmat că ești iubita mea în fața unuia dintre cei mai bogați oameni din țară. Nu sunt sigur că aș face așa ceva vreodată.

— Ce vrei să spui cu faptul că am fost mereu îndrăzneață?

Își șterge mâna cu șervețelul și se uită în ochii mei.

— De când te cunosc, ți-ai asumat riscuri, și, de fiecare dată, mi se pare că nici nu clipești. I-ai spus lui Gary că o să începi o afacere de organizare de evenimente. În ziua

următoare, aveai un SRL, un site aproape gata și te duceai să-ți deschizi un cont de întreprindere.

— Ăsta e doar un simț bun pentru afaceri.

— Ai decis că voiai să faci o mutare mare în carieră, așa că i-ai trimis un bilet scris de mână lui Lady Garmen, întrebând-o dacă puteai să te întâlnești cu ea ca să discutați detaliile nunții ei și ai inclus un portofoliu și un *mood board* despre care credeai că o să arate bine la nunta ei. A fost prima ta nuntă remarcabilă din industrie. Tipa face parte din aristocrația britanică, și tu pur și simplu te-ai aruncat asupra ei – asta e curajos!

Îmi înclin capul într-o parte.

— De unde știi asta?

Ridică din umeri.

— Gary vorbește despre tine.

— Da? întreb.

Brody încuviințează.

— E mândru de tine. Poate că nu pare, dar e. Vorbește despre realizările tale.

— Oh, n-am știut, spun, simțindu-mă prost că nu sunt mai conștientă de ce crede fratele meu despre mine.

Și că totodată eu n-am spus întotdeauna cele mai bune lucruri despre el.

— Și când ai împlinit 21 de ani, continuă Brody în timp ce ridică un morcov și îl scufundă în niște hummus. N-ai avut nicio problemă să sari pe bar, să iei pistolul de suc al barmanului și să stropești pe toată lumea cu Sprite.

— Ai fost acolo la faza asta?

— Am fost la petrecerea ta, Maggie.

— Știu asta, spun, chinuindu-mă să-mi amintesc. Dar credeam că plecaseși deja.

Brody clatină din cap.

— Nu, eram încă acolo.

— Oh...

— Oricum, îți asumi riscuri pe care eu nu cred că mi le-aș asuma și întotdeauna dau rezultat.

— Păi, nu știu ce să zic despre asta, îi spun. Mi-am asumat multe riscuri și am eșuat lamentabil.

— Da? întreabă. Ce fel de riscuri?

Nu sunt sigură dacă e cocktailul din mine sau felul în care pare atât de sincer în acest moment, dar, înainte să pot să mă opresc, îi spun:

— Cum ar fi când te-am sărutat la nunta lui Gary.

Își menține privirea în jos și ia alt morcov, pe care îl învârte în hummus. După câteva secunde de tortură în timpul cărora pun la îndoială totul, spune:

— N-ai eșuat în noaptea aia. Eu am făcut-o.

— Brody...

— Eu am făcut-o. Se uită la mine și adaugă: Eu am eșuat lamentabil. Ar fi trebuit... la dracu', ar fi trebuit să-ți explic lucrurile!

Hm... poftim?

— Să-mi explici ce...? îl întreb și apoi mă lovește un gând îngrozitor. Oh, Doamne, te vedeai cu cineva? De-asta te-ai oprit atât de brusc?

— Poftim? Clatină din cap și zice: Nu! N-aș face asta niciodată. Se poate să mă fi sărutat cu multe femei în facultate, dar n-aș înșela niciodată.

— Oh!

Îmi răsfrâng buzele. Îi urăsc pe cei care înșală. Am fost înșelată o singură dată și am știut că era problema *lui*, nu a *mea*, dar tot îi urăsc. Și, dacă e să fiu sinceră, știu că Brody n-ar înșela niciodată. Vreau să zic, uită-te cât de fidel i-a fost fratelui meu în toți anii ăștia. *Oh, iar încep să vorbesc urât*

despre fratele meu! Maggie... Dacă nu era o altă femeie în mintea lui Brody, atunci am avut dreptate tot timpul.

— Deci... a fost din cauza mea.

Își pune mâna pe coapsa mea goală și și-o plimbă pe piele, atrăgându-mi atenția spre privirea lui pe când se apleacă spre mine.

— Nu ai fost tu de vină. Eu am fost.

— Asta e ceea ce spun toți când nu vor să rănească sentimentele celeilalte persoane.

— Nu e cazul! A fost doar vina mea. Eram prins în propriile gânduri. Și, în loc să plec, ar fi trebuit să-ți spun.

Mă strânge de coapsă și trimite un val de dorință direct în miezul meu în timp ce degetul lui mare se mișcă ușor pe pielea mea.

— Îmi pare rău, Maggie!

Păi, o să recunosc asta, dacă e un lucru la care se pricepe Brody, ăla e să îți ceară scuze.

Mi-a cerut scuze de două ori până acum, și ambele dăți m-au lăsat fără suflare.

Se uită în ochii mei.

Vocea lui e sinceră.

Și nu are remușcări față de folosirea celor trei cuvinte, „Îmi pare rău".

Acest bărbat știe cum să-și înghită mândria, și asta îl face cu mult mai atrăgător.

Ceea ce nu e bine pentru că deja îl consider incredibil de atrăgător.

— Mulțumesc! îi spun. Îmi oferă un zâmbet blând, și simt nevoia să-mi cer și eu scuze: Și mie îmi pare rău!

Își unește sprâncenele, continuând să-și țină mâna pe coapsa mea și rămânând aproape, ca și cum chiar suntem împreună.

— Pentru ce îți pare rău?

— Simt că n-am fost cea mai bună parteneră pentru tine în situația asta. Probabil ar fi trebuit să te ajut mai mult, dar am făcut să fie mai rău.

Clatină din cap.

— Nu, ai fost bună. Eu am fost un idiot care pare că nu reușește să-și rezolve problemele. Se uită în sus la tavanul din stuf și bombăne: N-ar fi trebuit niciodată să port costumul ăla de in în prima noapte. Mi-a purtat ghinion.

Asta mă face să chicotesc.

— Inul nu a fost făcut pentru un bărbat ca tine.

— Un bărbat ca mine? întreabă în vreme ce degetul i se plimbă pe interiorul coapsei mele. Ce-ar trebui să însemne asta?

Îmi înghit emoțiile care îmi înfloresc în stomac, atentă doar la chipul lui frumos.

— Ești înalt și voinic. Și... musculos. Nu cred că bărbații ca tine ar trebui să își pună un costum de in.

Rânjește și își ia băutura.

— Musculos, ha?

Îmi dau ochii peste cap.

— Și de-asta mi se pare că ești total enervant.

— Încă o dată, sentimentul e reciproc.

Îmi face cu ochiul chiar înainte să ia o gură mare din băutura lui. După ce pune paharul jos, mă întreabă:

— Știai că Tati Reggie urăște costumele din in?

Asta mă face să chicotesc.

— Serios? Și ai purtat unul în prima noapte. Uuf, ce mai manieră de a face o primă impresie oribilă!

— Mie îmi spui! zice el. O să îi fac o înmormântare vikingă costumului de in înainte să plecăm, dacă vrei să spui câteva cuvinte.

— Mă întreb ce aş spune. Îmi ating bărbia jucăuş şi zic: Costum de in, cu toate că intenţiile tale au fost sincere, încreţiturile tale au stat mai mult decât erau binevenite, şi te adunai în feluri care nu erau deloc flatante. Prin urmare, eşti mort pentru noi.

— Mult mai drăguţ decât ce urma să spun eu.

Îşi pune cotul pe masă şi îşi schimbă poziţia pe scaun, apropiindu-se de mine.

— Da? Ce-ai fi spus? întreb.

— Să te fut!

Pufnesc.

— Uau, ce poetic!

— Ăsta sunt eu, cel mai poetic nemernic pe care îl vei întâlni vreodată.

Se uită la paharul lui gol şi la al meu în care mai e un pic de băutură. Ridică un deget.

— Încă un rând?

— Da… încă unul!

— Stai, stai, stai…, spun, clătinând din cap, cu un zâmbet pe chip. Gary a făcut ce?

Brody chicoteşte şi îşi pune ambele mâini pe coapsele mele goale, în condiţiile în care picioarele noastre sunt împletite pentru că stăm foarte aproape.

Ne-am terminat mâncarea cu puţin timp în urmă şi, chiar dacă am zis încă un rând de mai tai-uri, am decis să împărţim o ultimă băutură.

Da, împart un pai cu Brody şi mi se pare foarte obraznic.

El soarbe.

Eu sorb.

El soarbe.

Eu sorb.

Practic ne sărutăm.

Nu că aș vrea să mă sărut cu el. *Ce scârbos! Să mă sărut cu Brody McFadden? Bleah!*

Chicoteli

Mint!

Mi-ar plăcea mult să mă sărut cu el.

Doar uită-te la buzele alea!

Care știu cum să sărute.

Sunt al naibii de perfecte! Presiunea și comanda potrivită. Nu sunt neglijente, nu sunt prea moi și nu e nimic, dar absolut nimic, bălos la el. Ca să nu mai zic de felul în care își folosește corpul când sărută: e ca o a doua pereche de buze în timp ce se apasă de tine. Te face să simți că ești controlată, dar fără să ai senzația că ești prinsă în capcană.

Ufff, vreau să simt asta din nou!

Vreau să simt cel mai bun sărut de care am avut parte vreodată.

Dar îl vreau pe tot corpul.

Îl vreau între picioare.

Pe gât.

Pe sâni!

Oh, Doamne, ce n-aș da să-mi sugă sfârcurile acum!

Și dacă te întrebi dacă sunt beată, răspunsul ar fi da.

Alcoolul m-a lovit și e în plin efect.

Aveți grijă, decizii proaste, vin spre voi!

Brody își trece degetele pe interiorul coapselor mele, și trebuie să-mi rețin geamătul care bolborosește în interiorul meu, pentru că, Iisuse, când a fost ultima dată când am fost atinsă așa?

— S-a dezbrăcat de tot, rămânând într-un chilot tanga bărbătesc, s-a aplecat... și i-a lăsat pe băieți să-l plesnească peste fund cu o paletă.

Izbucnesc în râs, lăsându-mi capul pe spate.

— De ce?

— Felul lui de a se împrieteni.

— Ce idiot!

— Exact gândurile mele, spune Brody, afișând încă un zâmbet superb.

Serios, cum poate un bărbat să fie atât de atrăgător? Cum poate să aibă ochi frumoși, expresivi, un corp care îți lasă gura apă și genul de zâmbet care te face să ți se înmoaie genunchii? Cum e posibil?

— Tu ai făcut ceva stânjenitor în facultate, ca Gary? Vreo poveste cu un chilot tanga pe care ai vrea s-o divulgi?

— Chilotul meu tanga sau al altcuiva? întreabă jucăuș.

— Al tău, spun sec.

Clatină din cap.

— Îmi pare rău, prințesă, nu am astfel de povești.

— N-ai povești stânjenitoare din facultate? Mă îndoiesc!

Ridică un deget.

— Ți-am spus că nu am nicio poveste cu vreun chilot *tanga*. Am un catalog întreg de povești stânjenitoare din facultate.

Mă aplec spre el.

— Spune-mi una!

Degetul lui mare alunecă încă o dată pe coapsa mea, iar intimitatea noastră pare naturală în momentul ăsta, nu forțată. Mulțumesc, mai tai!

— Doar dacă-mi promiți că-mi spui și tu una dintre poveștile tale stânjenitoare din facultate.

Îmi trec dinții peste buza de jos.

— N-am niciuna.

— A naibii... mincinoasă! râde el, și felul în care își umezește buzele în timp ce se uită adânc în ceea ce pare a fi sufletul meu este foarte atrăgător.

— Nu primești o poveste de la mine dacă nu primesc și eu o poveste de la tine.

— Bine! îi spun și apăs un deget pe triunghiul de piele care se vede pe pieptul lui. Dar nu poți să-i spui lui Gary.

— De ce i-aș spune lui Gary? El habar n-are că suntem aici împreună.

— Nu i-ai spus?

Credeam că își spun totul. De ce m-ar ține ascunsă?

— La dracu', nu!

— Hm, rușinat? întreb.

Clatină din cap în vreme ce mâna i se mută mai sus pe coapsa mea.

— Îngrozit!

Și asta mă face să zâmbesc pe când îmi sprijin bărbia în palmă și mă uit la trăsăturile lui frumoase.

— Pot să accept îngrozit. Îmi umezesc buzele și zic: Bine, tu primul.

Își retrage mâna de pe piciorul meu și o ridică între noi.

— Promite-mi pe degețel, prințesă!

— Ce să-ți promit pe degețel? îl întreb.

— Că o să-mi spui povestea ta după ce o spun eu pe a mea.

Își ține mâna nemișcată, cu degetul mic ridicat.

Îmi dau ochii peste cap, îmi prind degetul mic de al lui, iar el duce degetele noastre unite la buze, sărutându-și degetul mare, apoi mă face să îi imit gestul.

— Fericit? îl întreb.

Încuviințează încet, iar mâna i se întoarce încă o dată pe coapsa mea, mângâind-o din nou și făcându-mi mușchii interni să tresară de entuziasm în timp ce se apropie de osul șoldului meu.

— S-a întâmplat în anul meu de juniorat, aproape de sfârșitul semestrului, spune, aplecându-se și coborându-și

vocea. M-am îmbătat atât de tare, încât, ca să fiu sincer, nu cred povestea asta, dar a existat o poză, așa că n-am de ales.

— Ooo, abia aștept! îi spun în timp ce îmi cobor mâna peste a lui și îmi trec degetele pe dosul încheieturii lui, mult prea confortabil, dar nu-mi pasă deloc.

Cocktailurile au preluat controlul.

— Așadar, m-am îmbătat din cauza unui amestec magic pe care l-au făcut băieții, și eram dat cu balsam de buze, gata de o sesiune solidă de sărutat.

— Un sărut McFadden, îi spun.

El rânjește.

— Al naibii de corect! Și eram în căutarea prăzii. Căutam o anumită fată. Băieții mi-au spus că tot întrebam de o fată într-o rochie maro. În cele din urmă, în timpul căutării mele, am ajuns afară – și se pare că am găsit-o.

— Oh, Doamne! exclam și zâmbesc. Te-ai sărutat cu un băiat? Pentru că ar fi uimitor.

El clatină din cap.

— De-ar fi fost așa!

Mă gândesc o clipă.

— Stai, dacă n-a fost un tip... atunci ce a fost?

— Păi, am găsit ceva în maro... sau ai putea spune *ceva* maro.

Fac ochii mari.

— Oh, Doamne, Brody. Te-ai sărutat cu caca?

— Poftim? Se încruntă și întregul chip i se umple de dezgust când neagă: Iisuse, nu!

— Oh, păi, ai spus că a fost mai rău. M-am dus direct acolo.

— Păi n-aș fi niciodată atât de beat, mulțumesc pentru votul de încredere!

Îl mângâi pe obraz.

— Cu plăcere!

Își întoarce capul și îmi ciugulește mâna, făcându-mă să chițăi și să mă retrag, chicotind.

Da... suntem...beți.

— N-a fost caca – mulțumesc pentru asta – nu, a fost renul gonflabil pe care l-am folosit ca să decorăm curtea din spate pentru petrecerea de Crăciun.

— Oprește-te! îi spun, râzând.

— Da, cred că era Comet! Acțiune cu limba și tot. L-am strâns și de piept. Poza a fost incriminatorie. Și, cu toată sinceritatea, s-ar putea să nu-mi amintesc cu adevărat, dar sigur mă gândeam că e cel mai bun sărut pe care îl avusesem în anul ăla.

Clatin din cap și chicotesc.

— E jalnic!

Se uită într-o parte visător și șoptește:

— Uneori încă mă gândesc la noaptea aia.

Îl împing jucăuș în piept.

— Oprește-te! Nu, nu te gândești!

— Ba da! Pentru că îmi doresc să nu se fi întâmplat niciodată, chiar dacă a fost cel mai bun sărut al meu din anul ăla. Întreaga lună decembrie, băieții mi-au trimis poze și GIF-uri zilnice cu Comet. A fost foarte supărător.

— Oh, sunt sigură!

Mai râd puțin și îl privesc cum termină băutura dintre noi.

— Bine, prințesă, rândul tău!

Felul în care mă atinge e real.

Felul în care mă privește e real.

Asta nu mai e o farsă. E o întâlnire reală.

Trag aer în piept și încep:

— O poveste stânjenitoare...

— Trebuie să fie bună. Nu-mi oferi o poveste de rahat cum că te-ai împiedicat în fața unui tip de care îți plăcea și ți-ai vărsat cafeaua pe cămașă.

Singurul tip de care îmi plăcea în facultate ai fost tu, dar tu nu erai la facultate, iar eu n-ar trebui să mă gândesc la asta, așa că... mergem mai departe.

— La naiba, mi-ai furat povestea de pe buze!

— Bună încercare! Scuipă tot, Mitchell! Să aud!

Nu știu de ce faptul că îmi spune pe numele de familie este un afrodiziac atât de puternic, dar este. Mă lovește tare. Mă face să vreau să-mi deschid rochia și să-i ofer sânul meu chiar aici și acum.

— Bine! Îmi mișc buzele într-o parte, apoi încep să-i povestesc: Făceam niște ore suplimentare cu asistentul universitar pentru cursul meu de economie – chiar dacă am propria afacere acum, economia era grea și nu puteam s-o înțeleg nici să mă tai. Așa că, în timpul orelor la birou cu tipul sexy din Departamentul de economie...

— Sexy? întreabă Brody cu un rânjet. Ai spune mai sexy decât mine?

Nu.

— Lejer! îi răspund.

Asta îl face să rânjească și mai tare, pentru că poate să-și dea seama că mint.

— Ei bine, pixul meu nu funcționa, dar doar ce văzusem chestia asta online că, dacă îl sugi, o să înceapă să scrie din nou. Așadar, asta am făcut. Și când am încercat să scriu cu el, a funcționat.

— Hm..., face el.

— Abia când am ajuns la cămin – cinci ore mai târziu –, mi-am dat seama că îl supsesem prea tare și dinții și buzele îmi erau pline de cerneală albastră.

Brody își dă capul pe spate și râde.

— Oh, la dracu'!

— Am fost la cursuri cu buzele și dinții albaștri, am făcut o sesiune de studiu de trei ore și m-am plimbat prin campus. Niciun suflet nu mi-a spus.

— Asta e crâncen.

— A fost umilitor și nu mi-a venit să cred că asistentul universitar nu mi-a spus. După asta, nu mi s-a mai părut atât de sexy – mai degrabă un nesimțit care nu ajută o fată.

Brody clatină din cap.

— Eu ți-aș fi spus.

— Da, așa ai fi făcut și ai fi arătat spre mine, râzând nonstop.

Încuviințează din cap.

— Da! Ai dreptate!

Îi împing piciorul jucăuș în timp ce ospătărița vine la masa noastră.

— Gata pe seara asta?

Brody oftează și dă din cap.

— Da, cred că am terminat!

— Minunat! Am rugat-o pe Malana să vă aștepte lângă mașinuța voastră de golf. O să vă conducă până la bungalow.

— Probabil e cel mai bine, spun în timp ce Brody se ridică de pe scaun înainte să își strecoare mâna într-a mea și să mă ajute și pe mine.

Se întoarce spre ospătăriță, cu ochii sclipitori.

— Asta e iubita mea.

Ospătărița dă din cap.

— E foarte drăguță!

— Frumoasă, de fapt. Brody se leagănă o clipă, apoi completează: Probabil cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată. Nu, stai, nu probabil, sigur e cea mai frumoasă.

Simt cum mi se înroșesc obrajii și îmi amintesc că în jur sunt oaspeți de la nuntă, oameni pentru care trebuie să menținem aparențele.

Nu vorbește serios.

Nu?

— Ești foarte norocos! spune ospătărița pe când ne îndreptăm spre mașinuța de golf, unde o doamnă drăguță ne așteaptă.

Brody mă conduce în spatele mașinuței de golf, unde își pune brațul în jurul umerilor mei și mă trage la pieptul lui.

— Nu-ți face griji, am eu grijă de ea! îi spune Malanei. N-aș permite niciodată să i se întâmple ceva.

— Foarte bine, spune ea și apoi pornim spre bungalow-ul nostru.

Soarele a apus complet, lăsându-ne într-un tărâm luminat de torțele *tiki* și oferindu-ne o priveliște perfectă spre cerul înstelat.

— E frumos aici, îi spun. O să-mi fie dor.

— Și mie, îmi șoptește în ureche. Pot să mă văd întorcându-mă des aici... chiar dacă înseamnă să dorm pe un scaun.

Chicotesc.

— Chiar urma să dormi pe un scaun?

— Asta sau pe plajă. M-am gândit că scaunul mi-ar oferi măcar puțin respect de sine.

— Despre ce scaun vorbim aici? Un scaun de bucătărie din lemn sau... un scaun moale cu niște perne?

— Sincer, nici nu știu. Ar fi trebuit să cer o poză. Eram atât de disperat, încât nici măcar nu m-am gândit la asta. Am spus da și am sperat că va fi bine.

— Și ai spus că nu te pricepi la a-ți asuma riscuri.

Mă joc cu nasturii cămășii lui.

— Da, sunt foarte bun la asumarea riscurilor. O să fiu ucis în scaunul meu din Bora Bora? Doar o singură cale prin care putem afla.

Încă râd când ne oprim în fața bungalow-ului nostru.

— Am ajuns! spune Malana. O seară plăcută!

— Mulțumim! spunem eu și Brody în același timp.

Mă ajută să mă dau jos și deschide ușa pentru noi, apoi pășim într-un bungalow proaspăt curățat și pregătit pentru odihnă. Da, o să-mi fie foarte dor de asta!

Brody își trage cămașa peste cap, fără să se deranjeze să desfacă nasturii, și o aruncă peste grămada de haine murdare pe care l-am forțat să o facă.

— Poți să folosești baia primul, îi spun pe când îmi dau jos sandalele.

— Mulțumesc! spune, intrând în baie, unde îl aud pornind dușul.

„Bine, presupun că face un duș", îmi spun în sinea mea. Bărbatul face multe dușuri. Nu e un lucru rău, doar o observație!

Mă duc la dulapul meu în timp ce camera se învârte plăcut. Caut o pijama, dar găsesc numai bucăți de dantelă și mătase – totul pare foarte inconfortabil.

Foarte inconfortabil!

Și apoi văd valiza lui Brody cu coada ochiului. Deschisă și la îndemână.

Îmi ronțăi buzele când observ că personalul hotelului doar ce a așezat o grămadă de haine curate și împachetate, ceea ce înseamnă că Brody nu trebuie să-și facă griji că rămâne fără haine, iar eu am opțiunea de a fura o cămașă pentru noaptea asta.

Nu s-ar supăra, nu?

Îmi dau rochia jos, rămânând în chiloți și în sutienul fără bretele. Nu cred c-o să-l deranjeze.

Presupun că e doar o cale de a afla.

Iau cămașa de deasupra grămezii – una simplă, neagră. Îmi dau sutienul jos și apoi îmi trag peste cap cămașa confortabilă. Materialul mă învăluie, ajungând până la jumătatea coapsei în timp ce mânecile îmi ating coatele.

Da, asta e fix ceea ce aveam nevoie.

Îmi dau jos și chiloții, pentru că nimănui nu-i place să poarte chiloți în pat, și rămân așa.

Dușul se oprește și îl aud pe Brody scuturând prosopul înainte să deschidă ușa, dovedindu-mi încă o dată că bărbatul nu se șterge, ci doar își înfășoară prosopul în jurul taliei.

N-o să înțeleg niciodată.

Când mă vede cu coada ochiului, întregul lui corp se încordează, iar ochii îi cutreieră pe corpul meu.

— E în regulă? îl întreb.

Își umezește buzele și încuviințează.

— Da!

— Ești sigur? Voiam ceva confortabil în seara asta.

— Mai mult decât sigur, spune, încă cercetându-mă. E a ta acum.

— Brody!

Clatină din cap.

— Cămașa aia arată mult mai bine pe tine decât pe mine.

Apoi își pune pastă de dinți pe periuță și iese din baie ca să-mi fac treaba. Din moment ce am făcut un duș înainte de cină, mă spăl pe față și încep să-mi aplic produsele de îngrijire a pielii.

Brody vine în spate, corpul lui mare apăsându-se de al meu pe când se apleacă peste umărul meu și scuipă pasta de

dinți. Când mă uit la el în oglindă, îmi face cu ochiul și apoi își clătește gura.

Hm... bine!

Apropierea.

Mângâierea piciorului meu.

Intimitatea inerentă.

Ce se întâmplă și de ce fiecare respirație a mea atârnă de următoarea lui mișcare? Poate e alcoolul, poate e vechea atracție care mă răscolește, dar, în orice caz, îmi dau seama că mă aplec spre el la rândul meu.

Când termină, iese din baie, oferindu-mi spațiu din nou, dar în reflexia din oglindă pot să văd că-și dă prosopul jos, oferindu-mi priveliștea din lateral a fundului lui pe când se apleacă și își trage o pereche de boxeri.

Îmi strâng picioarele în vreme ce o pulsație ușoară începe să zvâcnească prin mine, amintindu-mi cât de excitată și de disperată sunt.

Nu e o idee bună, Maggie!

Nu o lua pe calea asta!

Trebuie doar să dorm ca să scap de alcool... și de excitare.

Termin și sting lumina. Brody își bagă telefonul la încărcat pe când mă așez pe pat pe partea mea. Nu mă deranjez să-mi iau vitaminele în seara asta, pentru că nu vreau și mai mult lichid în corp decât am deja, dar mă dau cu cremă pe mâini înainte să mă bag sub așternuturi.

Atunci observ că Brody e mai aproape de partea mea decât a fost vreodată.

Se întoarce spre mine, și pot să simt căldura corpului său la doar câțiva centimetri de mine pe când mă uit la tavan, în timp ce inima îmi bate cu putere, iar mintea își imaginează multe feluri în care s-ar putea termina noaptea asta. Fiecare încununat cu un orgasm.

Dar știu că n-o să se întâmple.

Brody s-ar putea să fie beat, și eu s-ar putea să fiu beată, dar el n-o să...

Mâna îi alunecă pe coapsa mea și simt că mă ud, pur și simplu. Un val de dorință mă lovește dintr-odată, de la o simplă atingere.

Trage de marginea cămășii mele.

— Asta e mai confortabil pentru tine? Credeam că îți plac pijamalele tale.

Înghit cu greu.

— Îmi plac, doar că... voiam ceva diferit, îi spun.

Mă întorc cu spatele la el. Poate asta o să-mi liniștească bătăile rapide ale inimii și senzația dintre picioare. Dacă nu mai sunt atât de aproape, poate că trupul meu o să înceteze cu reacțiile astea dramatice.

Mâna lui îmi găsește coapsa.

— În ce dormi în mod normal? mă întreabă în timp ce își face de lucru cu marginea cămășii.

— Ăă..., încerc să gândesc.

În ce dorm în mod normal? Păi, să vedem... Ce e ăla somn?

— Dormi goală de obicei? mă întreabă pe când mâna i se strecoară pe sub cămașă, oprindu-se pe osul șoldului meu.

— Goală? întreb, inima bătându-mi așa de tare în momentul ăsta, încât abia pot să-l aud.

— Afirmi că dormi goală sau mă întrebi pe mine?

Își strecoară degetele puțin mai sus.

— Pentru că acum se pare că ai uitat să pui ceva pe sub cămașa asta, ceea ce mă face să cred că îți place să dormi goală.

— Ce am, ăă... ce am uitat?

Mâna i se mută de pe șold în jos spre partea din față, degetul lui mic ajungând atât de aproape de osul pubi încât aproape îmi ies din minți.

— Lenjerie intimă, Maggie, șoptește înainte să mă lipească de pieptul lui, unde pot să-i simt căldura pielii... și umflătură din boxeri.

La naiba!

Se... întâmplă.

Chiar se întâmplă?

Doamne, te rog să se întâmple!

— Știai că nu porți lenjerie intimă? întreabă pe când degetele îi călătoresc ușor în josul abdomenului meu.

— Da! îi răspund.

— Ai uitat de lenjerie din cauza mea?

— Nu, spun și apoi adaug... și puțin da.

— Puțin da? răspunde pe când își trage degetele mai jos și mai jos, până când trec ușor peste umflătura mea.

— La naiba! șoptesc în timp ce pieptul mi se umple de dorință, iar picioarele mi se depărtează puțin, sperând și rugându-mă să își mute mâna puțin mai jos – dar nu o face.

Își trece degetele din nou peste abdomenul meu.

— Credeam că mă urăști, spune pe când își mută mâna mai sus pe coastele mele.

— Da... și nu.

Mă trage și mai aproape de corpul lui, fundul fiindu-mi presat de erecția lui. Da! *Te rog, Doamne, lasă-mă să-l am pe bărbatul ăsta!* Îmi mișc fundul pe el, iar mâna lui mă strânge mai tare în dreptul coastelor în timp ce degetul lui mare îmi mângâie partea de sub sân.

Oh, Doamne!

Da!

Te rog... te implor!

Vreau mai mult!

Mai mult din el!

Mai mult din asta!

Mai mult din tot când vine vorba de atingerile lui!

— Chiar acum pare că..., îmi șoptește, gura lui găsindu-mi urechea pe când degetul i se mișcă din nou.

Degetul i se apropie și mai mult de sfârcul meu în timp ce îl mișcă din nou.

— Se pare că nu mă urăști.

Îmi umezesc buzele, iar pieptul mi se ridică și coboară, implorând și rugând ca el să se miște încă un centimetru.

— O să te urăsc dacă mă tachinezi, îi spun, fără să-mi mai pese în momentul ăsta.

Știu ce vreau, și ăla e un orgasm. Dacă mă excită și nu mă ajută să termin, n-o să pot să-l iert niciodată.

— De ce te-aș tachina? întreabă pe când degetul i se freacă de sfârcul meu.

— Oh, Doamne! spun și mă întorc în așa fel încât să stau pe spate, apoi îmi desfac picioarele și mai mult ca să-i ofer un acces mai bun.

Se sprijină în cot și se uită în jos la mine.

— Ce vrei? întreabă, uitându-se fix în ochii mei.

— Să termin.

Nu trebuie să mă gândesc la asta.

Îmi stă pe vârful limbii.

Își trece dinții peste colțul gurii.

— N-ar trebui, replică, iar mâna i se îndepărtează de sânul meu și coboară pe abdomen. Dar la naiba cu mine, Maggie – ochii lui se uită într-ai mei –, nu pot să mă opresc!

Cuvinte pe care aș fi adorat să le aud cu câțiva ani în urmă.

Și acum, că le aud, au același efect pe care l-ar fi avut la nunta lui Gary. Mă umplu de nerăbdare și speranță. Pentru că, în ciuda diferențelor noastre, a anilor în care nu ne-am plăcut și ne-am certat, fizic, a fost o cu totul altă poveste. El. E. Cel. Care. Mă. Atrage. Am știut asta încă de când aveam

19 ani. Din prima clipă în care Gary l-a adus acasă și i-am văzut gropița din bărbie. Am fost îndrăgostită și neștiutoare că bărbații din viața reală pot fi așa de atrăgători, de amuzanți și de buni. *Probabil de-asta respingerea lui m-a durut atât de mult la nunta lui Gary.* Dar acum? *Doamne, te rog...*

Vârfurile degetelor lui îmi ating ușor pielea până la osul șoldului. O tachinare atât de chinuitoare, încât încep să transpir din cauza dorinței.

Îmi ridic șoldurile, încercând să-l apropii și să-l duc exact acolo unde îl vreau.

— Ești udă? mă întreabă.

— Foarte! îi răspund.

Îmi mișc șoldurile, disperată după atingerea lui.

El continuă să-și treacă degetele peste abdomenul meu, în jurul buricului, făcându-mă să mă umezesc din ce în ce mai tare, fără să încerce să ușureze tensiunea pe care o construiește în mine.

— Brody! îi spun, iar vocea mea e doar o șoaptă.

— Ce-i? întreabă pe când își strecoară seducător mâna pe abdomenul meu, chiar deasupra sânilor.

Îmi mușc buza și îmi strecor mâna între picioare ca să domolesc presiunea, dar el mă oprește chiar înainte să pot să mă ating.

— Nu încă!

— Dar...

— Eu dețin controlul, Maggie!

Vocea lui e întunecată, periculoasă, o parte din mine crede că n-ar trebui să mă excite atât de tare, dar o face.

— Și n-o să îți dai drumul singură, nu cu mine în patul ăsta, continuă el.

Când mă privește fix, e evident cât de serios este, așa că încuviințez din cap.

Zâmbește blând în timp ce mâna îi ajunge la gâtul meu. Mă apasă ușor pe când degetul lui mare mângâie de-a lungul coloanei.

— Ce fată bună!

Oh, Doamne... În ce m-am băgat?

Se apleacă astfel încât buzele lui să fie pe urechea mea și îmi ia mâna, ducând-o la sânul meu.

— Știi ce vreau să faci, Maggie?

— Să termin? întreb, pentru că, Doamne, sunt pregătită.

— Nu! șoptește, iar vocea lui îmi trimite fiori pe piele. N-o să termini o vreme.

Închid ochii strâns, dându-mi seama că Brody nu este ca niciun alt bărbat cu care am fost vreodată. Pentru el nu contează satisfacția instantă – o să mă facă să muncesc pentru asta.

— Vreau să te joci cu sfârcul ăsta. Vreau să te privesc cum îl freci tare. Vreau să te văd cum te exciți atât de tare, încât aproape îți dai drumul de la propria-ți atingere.

Când se ridică, ochii îi cad pe sânul meu și mă așteaptă, pregătit să privească. Și, în toate experiențele mele cu bărbații, asta nu a figurat niciodată. Mi se pare atât de crud, și totuși... erotic.

Obraznic.

Și intru imediat în rol.

Îmi umflu pieptul și, cu ochii fixați într-ai lui, îmi trec degetul peste areolă, desenând cercuri și lăsând senzația să controleze zumzetul din interiorul meu.

— Asta e! spune, cu ochii ațintiți asupra mea.

E prins de moment, dorindu-și să vadă ce fac exact.

După alte câteva cercuri, îmi lovesc sfârcul cu degetul, adorând cât de tare e deja.

— La dracu', asta e, Maggie!

în tandem cu atingerea mea, își mișcă degetele în sus și în jos pe abdomenul meu. Combinația amețitoare dintre ceea ce fac eu și ceea ce face el îmi depărtează și mai mult picioarele, iar o adiere ușoară îmi trece peste clitoris.

N-am terminat niciodată doar de la o astfel de joacă cu sfârcurile, darămite de la propria joacă cu sfârcurile, dar, oh, Doamne, văd că se poate întâmpla!

Pentru că ceea ce facem poate părea foarte simplu, dar creează vibrația asta ce-mi pulsează în tot corpul. *Sunt excitată până la limită.*

Sunt acolo!

Sunt gata!

Dacă își mută mâna peste clitoris, sunt terminată!

— Ciupește-ți sfârcul, Maggie!

Îmi trec dinții peste buză și cu două degete îmi ciupesc sfârcul. Sunt atât de excitată, încât printre buze îmi scapă un geamăt. Mai puternic decât mă așteptam.

— Atât de al naibii de sexy! exclamă el în vreme ce își trece mâna peste coastele mele, în jos spre abdomen și chiar deasupra locului unde am cea mai mare nevoie de el.

— Da, atinge-mă! îi spun, iar vocea mea e atât de disperată, încât nici măcar nu o recunosc.

Dar nu o face. Își duce mâna din nou sus într-un cerc de dorință planificat care continuă să mă tachineze.

Ador asta.

Dar o și urăsc.

Ce plăcut e!

Dar nu e ce îmi doresc!

Vreau *eliberare.*

Vreau ca senzația asta pulsatilă dintre picioarele mele să se oprească.

Vreau să-i strig numele când îmi dau drumul.

În schimb, el mă torturează fericit.

Iar și iar, până când sunt atât de frustrată, încât îl prind de mână și încerc să i-o mut între picioarele mele, dar el e mai puternic decât mine.

— Brody, mă faci să mă ud atât de tare! Am nevoie de eliberare.

— Bun, atunci ești exact unde te vreau!

Mă eliberează, și aproape strig de frustrare, dar el își mută corpul masiv peste mine.

Slavă Domnului!

Da, te rog, lasă-mă să-ți smulg boxerii!

Lasă-mă să simt cât de tare ești!

Lasă-mă să te iau în mine și să știu în sfârșit cum se simte să fiu complet conectată cu tine!

Dar, spre disperarea mea, în loc să-mi satisfacă fanteziile de ani întregi, Brody bagă mâna în noptiera mea.

— Ce faci? îl întreb.

E tăcut o clipă, dar, după ce caută puțin în sertar, își ridică premiul.

E jucăria mea, cea care îmi dezmiardă clitorisul.

Mă holbez la ea și simt cum mi se formează un nod în gât.

Vrea să folosesc asta?

În fața lui?

Și eu, care credeam că faptul că se uită la mine în timp ce mă joc cu sfârcul e obscen. Asta e un cu totul alt nivel – unul pe care nu l-am experimentat niciodată.

Chiar o să mă pună să-mi fac asta?

N-are cum să fie serios.

— Brody...

Îmi saltă cămașa, expunându-mi sânii la aerul rece al nopții, iar apoi trage așternuturile mai jos, așa încât sunt

complet goală în fața lui, cu excepția cămășii care e în jurul gâtului meu.

— La dracu'! mormăie pe când se lasă în jos spre sânii mei și depune un sărut blând pe sfârc.

Îmi amorțește întregul corp atunci când mă ridic spre gura lui. Toată grija, toată nesiguranță se evaporă când își folosește buzele asupra mea.

Îmi bag mâna în părul lui scurt, încurajându-l să-mi ofere mai mult.

Îmi cuprinde întregul sân în mână.

— Ești atât de al naibii de sexy! spune înainte să-mi cuprindă sfârcul în gură și să-l sugă.

— Da, Brody, spun, simțind cum mi se ridică pieptul.

— Sânii ăștia... Sunt al dracului de obsedat de ei.

Și îmi arată cât de obsedat este pe când îi linge, sărută și suge pe rând. Se joacă cu fiecare unghi de la partea de jos la areolă, la sfârc. Își freacă maxilarul de ei, face cercuri cu limba în jurul lor și chiar îi ciugulește ușor, ceea ce mă îndeamnă să mă ridic de pe cearceaf, dorind mai mult.

În timp ce mintea îmi e pierdută în senzațiile pe care mi le oferă gura lui, îmi strecoară vibratorul în mână și îl ghidează între picioarele mele, spunându-mi exact ce vrea să fac fără să folosească vreun cuvânt. Așa că îmi desfac picioarele mai mult, apăs vibratorul pe clitoris și, trăgând aer în piept, îl pornesc.

Imediat, un val de plăcere trece prin mine și acum va fi nevoie de doar câteva secunde, în special când îi simt iarăși gura pe sân.

— Brody! șoptesc pe când pelvisul mi se mișcă ușor în sus și în jos odată cu vibrațiile. Secunde. Îmi dau drumul... în câteva secunde.

Îl simt zâmbind pe sânul meu și își pune mâna peste cea în care țin vibratorul, așa că îl controlăm amândoi.

Continuă să-mi sugă sfârcul, trecându-și dinții peste vârful sensibil și ciugulindu-l ușor, ceea ce face ca abdomenul să mi se umple de plăcere.

— Oh, la naiba, Brody! Oh, Doamne! exclam în timp ce orgasmul meu iminent începe să se intensifice.

Își ia gura de pe sânul meu și se uită în jos, la mine.

— Oprește-l!

— Poftim? întreb, fără suflare.

— Oprește-l! îmi cere cu o asemenea autoritate, încât îl opresc.

Imediat.

— D-de ce? întreb când îl simt că își coboară gura spre celălalt sân.

Îmi suge sfârcul, iar eu stau acolo, într-o stare de incertitudine, pe când dorința amenință să-mi copleșească trupul, împingându-mă chiar pe marginea prăpastiei. Fără să cad vreo clipă.

E o tortură.

E dureros.

E un extaz absolut.

Iar după câteva secunde de plutire în starea asta nebunească, găsește butonul de pornire al vibratorului și îl pornește din nou.

Aproape sar din pat din cauza șocului provocat de atingere.

— Oh... Doamne! țip, și pieptul mi se ridică în gura lui, iar mâna mea liberă apucă așternuturile de sub mine, mototolind materialul între degete. Da, chiar...

Îl oprește, făcându-mă să gem de frustrare.

— Brody! mârâi și plesnesc cu palma salteaua.

La dracu'... ce-mi face?

Mă aduce într-o stare de agonie.

O poziție în care nu pot să trăiesc fără ca el să mă termine.

Controlul pe care îl are asupra mea, asupra corpului meu – mi se pare incredibil de nou. E un nivel de intimitate pe care nu l-am împărtășit niciodată.

Și încă o dată, spre disperarea mea, îl simt zâmbind pe sfârc.

— Brody, te rog!

Îmi suge sfârcul. De data asta, e mai aspru atunci când pornește vibratorul din nou.

Îmi dau lacrimile.

Inima îmi bubuie în piept.

Picioarele îmi sunt complet amorțite. Nu pot să simt nimic altceva decât gura lui pe sânii mei și atingerea clitorisului cu o asemenea intensitate, încât să mai rămân așa pare de-a dreptul imposibil... N-o să pot niciodată să obțin acest nivel de euforie de una singură... sau cu un alt bărbat.

— Nu pot... Am nevoie...

El oprește vibratorul.

— Nu! strig.

O lacrimă îmi alunecă pe față.

Puterea pe care o are asupra mea. Rămân aproape uluită în starea asta permanentă de excitație, în care nu se mai întrevede vreun final. E ceva nemaiîntâlnit.

E o stare de fericire amețitoare.

E o senzație de bucurie care, cu toate că sunt disperată după eliberare, nu vreau să se termine niciodată.

Vreau să mă agăț de asta.

De el.

Simțurile mele sunt amplificate.

Nevoia mea de eliberare este atât de puternică, încât gâfâi atunci când se mută în cealaltă parte a pieptului meu, sugând și mușcând până când ajunge la celălalt sân. În clipa în care

îmi suge sfârcul, pornește vibratorul din nou și, din moment ce sunt atât de aproape, aproape îi țip numele în vreme ce orgasmul urcă și urcă și urcă.

— Sunt aproape gata! O să termin! îi spun și, exact când mă pregătesc ca el să oprească vibratorul, nu o face.

Cu o ultimă suflare, întregul meu corp explodează pe măsură ce un tsunami de plăcere fierbinte îmi curge prin vene, trimițându-mă într-o stare euforică de vis pe când îmi dau drumul mai tare decât am făcut-o vreodată.

— Oh, Dumnezeule, oh, la naiba... oh, Doamne! strig în vreme ce îmi savurez orgasmul, simțind ochii lui Brody asupra mea tot timpul.

Asta e...

E păcătos.

E magic!

E cea mai plăcută senzație pe care am trăit-o vreodată.

Când spasmele din corpul meu încep să se liniștească și respirația mi se calmează, deschid ochii și îl găsesc pe Brody uitându-se la mine, cu admirație în privire.

Cu un zâmbet satisfăcut, oprește vibratorul și îl pune pe marginea patului înainte să-mi tragă cămașa în jos și să aranjeze așternuturile astfel încât să nu mai fiu expusă.

Buimacă, aștept să spună ceva, orice, dar, când se întoarce cu spatele și se ghemuiește cu perna lui, simt că m-am întors la petrecerea nunții lui Gary. Sigur, mi-a oferit ce voiam.

Dar nu mi-a dat tot.

Nu mi-a dat trupul lui.

Nu mi-a dat gura lui.

Nu mi-a oferit nici măcar plăcerea de a-l vedea pierzându-și controlul și a termina.

Hm... Așa o să termine asta?

Pentru că n-o să-i meargă.

Capitolul unsprezece

BRODY

EȘTI AL NAIBII DE IDIOT!

La ce naiba te gândeai?

Să o atingi.

Să o mângâi.

Să o privești cum se atinge...

Nu *gândeai – asta e problema.*

Ai văzut-o în cămașa ta și ți-ai pierdut blestemata de minte. Toată claritatea mintală a zburat pe fereastră, și ai gândit cu scula.

Ai devenit nesățios și aveai nevoie s-o atingi.

S-o guști.

S-o sugi.

Și s-o privești pierzându-și controlul datorită gurii și a mâinilor tale.

Al naibii de idiot!

Pentru că acum, că am văzut-o, acum, că am auzit felul în care își dă drumul, n-o să mai pot să-mi scot asta din cap. A fost cel mai dulce, mai sexy și mai erotic lucru pe care l-am

experimentat vreodată. Felul în care mi s-a oferit fără urmă de îndoială. Cum a implorat. Cum mi-a vorbit. Cum mi-a spus ce avea nevoie.

Iisuse Hristoase!

Și apoi s-o văd goală. Păsărica ei goală, abdomenul plat, șoldurile voluptuoase și categoric cei mai frumoși sâni pe care i-am văzut vreodată în viața mea.

Sunt terminat.

Prăjit, la dracu'!

Nu mai există cale de întoarcere din asta.

Nimic n-o să mai fie la fel de bun.

Nicio femeie n-o să mai fie la fel de bună.

Am știut din prima zi. Era prea frumoasă, prea amuzantă, prea perfectă. Și Gary știa. Dacă mă implicam, urma să mă distrug și să îmi termin prietenul cel mai bun. Și m-am abținut. Am avut mici momente, dar în seara asta... la dracu', în seara asta a fost colosal, și a fost o idee cât se poate de rea, dar totuși delicioasă.

Și acum, că s-a terminat, stau cu spatele la ea, cu cea mai dureroasă erecție din întreaga mea viață, și nu pot să nu mă gândesc să mă întorc și să mă joc încă puțin cu ea. Ar fi chiar atât de rău?

Da, idiotule!

Ar fi rău!

Las-o în pace!

Nu e pentru tine!

Te iubesc, omule... dar nu!

Am auzit avertizările lui Gary în capul meu timp de ani întregi, și totuși... am trecut peste ele și m-am jucat cu ea, indiferent de asta. Nici că aș fi putut să fiu mai prost.

Salteaua se lasă și îmi fac gândurile să se oprească atunci când o simt mișcându-se în spatele meu.

La dracu'...

Nu mă atinge, Maggie! Te rog să nu mă atingi! N-aș putea să te opresc sub nicio formă!

Corpul ei cald vine mai aproape și îmi închid ochii strâns, implorând, rugând-o să stea departe, dar brațul ei se strecoară în jurul bustului meu gol.

Mâna ei trece peste pătrățelele mele pe când erecția îmi zvâcnește în boxeri.

Buzele ei îmi mângâie omoplatul, trimițându-mi fiori pe șira spinării.

Și apoi degetele ei trec dincolo de marginea boxerilor mei, iar abdomenul mi se contractă a nerăbdare pe măsură ce degetele ei trec peste vârful penisului meu.

— La dracu'! șoptesc, incapabil să mă abțin.

E o atingere ușoară a degetelor ei, dar tot mă împinge spre punctul fără întoarcere.

N-o opresc.

Sunt al ei.

Orice vrea ea. Sunt al ei!

Și aștept.

Aștept următoarea atingere.

Complet îmbătat de femeia asta.

Degetele i se rotesc în jurul vârfului erecției, făcând să mi se învârtă ochii în cap.

La dracu', da!

Dacă doar asta face, sunt fericit! Doar atingerile ei blânde sunt suficiente.

Pentru că asta e o nenorocită de fantezie devenită realitate. Mi-am dorit asta de prea timp, încă de la nuntă, mai ales la cum arăta în rochia aceea roșie sau dorința de pe chipul ei în timp ce-o împingeam în perete. Mi-am dorit mâinile ei pe mine, peste tot, mângâindu-mă, trăgând de mine, frecându-mă.

Dau drumul unei răsuflări înăbușite pe când degetele îi alunecă ușor pe toată lungimea, iar scula îmi zvâcnește la fiecare atingere.

— Vrei asta, șoptește ea.

— Știi al naibii de bine că da, îi spun.

— Atunci, stai pe spate!

Înghit în sec.

— N-ar trebui.

— Dar nu vrei o eliberare dulce?

Oh, la dracu', ba vreau o eliberare!

Vreau să-mi dau drumul pe sânii ei.

Adânc în interiorul ei.

În gura ei.

Vreau să mă joc cu ea întreaga noapte.

În fiecare seară în care suntem aici.

Dar am senzația asta enervantă în minte care îmi tot spune să mă opresc. Să-i scot mâna din boxeri. Să mă duc să dorm pe șezlongul de afară și să mă îndepărtez cât mai mult de ea.

Ea însă are alte planuri.

Mă trage de umăr, împingându-mă ușor pe spate. Sunt neputincios în clipa asta, epuizat. Sunt atât de al naibii de tare, încât, chiar dacă știu că este o idee proastă, nu pot să nu mă las condus de ea.

Atunci văd că e complet goală.

Cămașa mea nu se vede pe nicăieri, iar ea stă deasupra mea, atât de al naibii de sexy și dorindu-și să-mi ofere un moment al dracului de bun.

O idee proastă, omule!

Spune-i nu!

Spune-i să se oprească!

Dar, pe când se urcă în poala mea, las lucrurile să se întâmple.

Când se așază peste scula mea încordată, îmi țin respirația, pentru că Iisuse, e fantastic!

Corpul ei se unduiește deasupra mea, iar sânii bombați îi saltă în timp ce se mișcă.

Își trece mâna prin păr, oferindu-mi un spectacol dat naibii.

Căldura ei îmi înconjoară penisul, creând o fricțiune intensă care îmi face întregul corp să tremure.

— La dracu'..., spun tărăgănat pe când o apuc de coapse.

— Ești uriaș! spune ea.

Mâinile i se lipesc pe pieptul meu, și se apleacă, scoțând limba, pe care o trece peste unul dintre sfârcurile mele.

Da, nu există cale s-o opresc.

Orice vrea să facă, sunt al ei.

Poate să mă aibă.

— Sunt încă foarte excitată, spune și începe să se miște puțin mai repede peste penisul meu.

Îi strâng sânul, adorând greutatea lui în mână și senzația sfârcului întărit care mi se apasă de palmă.

— M-ai făcut să termin atât de tare, Brody! spune ea fără suflare.

Se ridică din nou, apucându-și sânii cu mâinile și strângându-i pe când continuă să își ofere plăcere.

— Și... pot să simt un alt orgasm... La naiba! geme, cu mâinile căzându-i pe abdomenul meu.

Șoldurile i se mișcă mai repede.

Își mușcă buza de jos.

Abdomenul i se contractă cu pulsațiile ei peste scula mea.

— La naiba, iubito! exclam, apoi mă întind să o ajut, apucându-i șoldurile.

Ador felul în care nu are nicio problemă să se folosească de mine ca să termine din nou.

Ia pur și simplu ceea ce își dorește și nimic nu e mai sexy.

— Asta e, Maggie, termină iar pentru mine!

Capul i se lasă pe spate.

Gura i se deschide.

— Oh... la dracu'! spune surprinsă.

O mișc mai repede.

Dorința ei curge peste penisul meu, care împinge tare prin boxeri.

Pot să văd tensiunea adunându-i-se în corp.

Și momentul în care orgasmul începe s-o lovească și pune stăpânire pe fiecare mușchi.

— La naiba... la naiba...! țipă pe când șoldurile ei mă călăresc atât de tare și atât de repede, încât nici măcar nu pot să țin pasul.

Cu mâinile lipite pe pieptul meu, cu degetele înfipte în pectoralii mei și cu o răsuflare uriașă, își dă drumul.

— La naiba, Brody... oh, Doamne!

Continuă să pulseze deasupra mea, savurându-și orgasmul până când a terminat complet.

Obrajii îmi sunt roșii.

Gâtul îmi e fierbinte.

Penisul îmi e tare ca o nenorocită de piatră.

Pulsând, zvâcnind pentru mai mult.

Nu mă așteptam la asta.

Și totuși, a fost tot ce-aș fi putut să cer.

După câteva secunde, își dă părul din față și, când ochii noștri se întâlnesc, încă există surprindere în ai ei, de parcă nu se aștepta nici ea să facă asta.

— Ești al naibii de sexy! îi spun, ceea ce îi aduce un rânjet pe buzele alea delicioase.

Le umezește și apoi, spre plăcerea mea absolută, se mută mai jos pe abdomen, părul alunecându-i pe pielea mea, gura lingând și sugând fără oprire și amplificând senzația atunci când ajunge la pătrățelele mele.

Te rog, la naiba… te rog, suge-mi penisul!

Hristoase, nu mi-aș reveni niciodată dacă ar face-o!

Vreau asta!

Rău!

Mă minunez de felul în care limba ei urmează adânciturile și liniile abdomenului, petrecându-și mai mult timp asupra setului de jos până când ajunge la banda elastică a boxerilor.

Aici ar trebui s-o oprești, omule.

Aici îi ridici bărbia și îi spun că poți să te ocupi de asta singur.

Și totuși, rămân nemișcat, ținându-mi respirația pe când îmi trage boxerii în jos, permițându-i sculei să țâșnească în sus, tare ca o afurisită de piatră.

Ochii ei se măresc în timp ce mă privește.

Asta îmi faci, Maggie!

Atât de mult te-am dorit!

Cu o înclinare a buzelor, se apleacă, iar eu îmi țin respirația. Mă ridic pe coate și o surprind trecându-și limba pe partea de dedesubt a penisului.

— Mama… naibii! oftez și mă prăbușesc din nou pe saltea.

Pentru că e prea bine!

Asta mi se pare mult prea bine, cu toate că tot ce-a făcut a fost să mă lingă o dată. Și totuși, sunt gata să-i arăt cât de mult mă excită. Cât de mult mi-am dorit-o. Cât de ușor pot să-mi dau drumul doar pentru că mă uit la ea cum mă ține în mâinile ei mici.

Dar nu-mi dă voie. Îmi mângâie ușor lungimea în sus și în jos în timp ce linge partea de dedesubt a capului sculei, chiar în locul magic. Mi se pare că fiecare simț din corpul meu este adunat fix în locul ăsta.

— Da, Maggie! La dracu', da! îi spun în timp ce îmi desfac picioarele, făcându-i mai mult loc.

Continuă să-mi mângâie lungimea, oferindu-mi presiunea perfectă, așa încât îmi dau ochii peste cap de plăcere, iar orgasmul meu iminent se ridică până în punctul din care nu mai există întoarcere.

Iisuse, a fost atât de al naibii de rapid!

Încerc să mă abțin.

Încerc să-mi spun că asta nu înseamnă că toate fanteziile mele au devenit realitate.

Că nu m-am gândit la asta de o mie de ori.

Că nu mi-am imaginat-o niciodată între picioarele mele, zguduindu-mi întreaga lume cu limba.

Dar nu funcționează.

Mă lucrează bine. Știe cum să-mi ofere plăcere fără ca măcar să se gândească la asta.

Pentru că e ea. E Maggie. Fata după care am tânjit ani întregi.

Asta e *real*.

E atât de al dracului de real, încât trebuie să mă uit mai bine. Mă ridic pe coate și îi cuprind chipul, adorând felul în care în obrazul ei se formează o gaură în timp ce îmi suge vârful penisului.

— Maggie! mă căznesc să spun.

Ea rânjește, cu gura plină de scula mea, și asta îmi pune capac.

— O să termin, o anunț, încercând să mă îndepărtez de ea, dar ea își pune corpul ferm pe mine și apoi mă ia adânc dintr-o singură înghițitură, până în fundul gâtului.

Mi se strâng degetele de la picioare.

Cvadricepșii îmi cedează.

Fiecare os din corpul meu rămâne nemișcat pe când testiculele mi se încordează, scula mi se umflă și, cu un răget flămând, îmi dau drumul direct în gâtul ei.

Pulsație după pulsație.

— Mama naibii! strig, iar ea continuă să mă sugă, înghițind fiecare picătură până când sunt sătul. Iisuse Hristoase!

Îmi pun brațul peste ochi, incapabil să înțeleg felul în care doar ce m-a luat.

Felul în care m-a făcut să-mi dau drumul atât de al naibii de repede.

Gura ei mă eliberează, și se dă jos din pat, dar sunt prea terminat ca să mă mișc măcar, ca să mă uit în direcția ei, ca să mă minunez de corpul ei gol.

O aud în baie, făcându-și treaba ei, iar după câteva minute, vine în partea mea de pat. Ridic brațul ca s-o văd cu un prosop umed. Mă curăță blând și apoi îmi ridică boxerii peste penis.

Păi, la dracu', nu mi s-a întâmplat asta niciodată; întotdeauna a fost invers! Eu curăț fata. Dar încă o dată, asta e Maggie și pare să facă lucrurile în felul ei.

Când se întoarce în pat, își pune cămașa mea din nou și apoi se ghemuiește în perna ei. Cu o șoaptă dulce, dar satisfăcută, spune:

— Noapte bună, Brody!

Iisuse!

Da... o noapte afurisit de bună!

Sunt trezit dintr-un somn profund de sunetul ușii de la intrare, care se închide. Mă cuprinde frica pe când mă ridic, crezând că Maggie a plecat, dar, când o văd împingând un cărucior cu micul-dejun și încă purtându-mi cămașa, frica îmi este alungată – în special când mă uit mai bine la ea.

Părul îi e dat într-o parte, iar chipul fără machiaj radiază o bucurie satisfăcută în lumina soarelui care trece prin ușa de sticlă glisantă.

Gânduri cu noaptea trecută îmi urlă prin cap.

Gemetele ei.

Mișcările trupului ei.

Gura ei pe mine.

Disperarea mea.

Și felul în care m-a luat până în gât.

A fost o idee proastă, dar și una extrem de bună și, acum, în această lumină neclintită de dimineață, mă întreb ce naiba crede ea.

Mă ridic și mă scarpin pe piept pe când se uită spre mine.

— Bună dimineața! îmi spune.

— 'Neața! îi răspund, apreciind felul în care cămașa mea abia dacă îi acoperă fundul în timp ce împinge căruciorul spre terasă. Ai nevoie de ajutor? o întreb.

— Nu, mă descurc!

Oprește căruciorul lângă mica masa de pe terasă și se așază. Se uită pe după cărucior și spune:

— Mi te alături?

La dracu', da!

— Da! îi răspund, ridicându-mă din pat. Lasă-mă să mă duc la baie mai întâi!

Mă ușurez repede, mă spăl pe mâini și, pentru că sunt atât de al naibii de atras de fata asta și nu vreau să regrete noaptea trecută, îmi aranjez părul în oglindă și apoi mă duc pe terasă. Acolo a descoperit o farfurie cu ouă, una cu clătite, un platou cu fructe și niște bacon.

Toarnă cafea pentru amândoi când mă așez.

— Tu ai comandat asta? o întreb.

— Nu! Reginald l-a trimis cu un alt bilet.

Ridică plicul și mă uit la el.

— L-ai citit?

Clatină din cap, așa că îl iau de la ea.

Gânduri cu noaptea trecută îmi urlă prin cap.

Gemetele ei.

Mișcările trupului ei.

Gura ei pe mine.

Disperarea mea.

Și felul în care m-a luat până în gât.

A fost o idee proastă, dar și una extrem de bună și, acum, în această lumină neclintită de dimineață, mă întreb ce naiba crede ea.

Mă ridic și mă scarpin pe piept pe când se uită spre mine.

— Bună dimineața! îmi spune.

— 'Neața! îi răspund, apreciind felul în care cămașa mea abia dacă îi acoperă fundul în timp ce împinge căruciorul spre terasă. Ai nevoie de ajutor? o întreb.

— Nu, mă descurc!

Oprește căruciorul lângă mica masa de pe terasă și se așază. Se uită pe după cărucior și spune:

— Mi te alături?

La dracu', da!

— Da! îi răspund, ridicându-mă din pat. Lasă-mă să mă duc la baie mai întâi!

Mă ușurez repede, mă spăl pe mâini și, pentru că sunt atât de al naibii de atras de fata asta și nu vreau să regrete noaptea trecută, îmi aranjez părul în oglindă și apoi mă duc pe terasă. Acolo a descoperit o farfurie cu ouă, una cu clătite, un platou cu fructe și niște bacon.

Toarnă cafea pentru amândoi când mă așez.

— Tu ai comandat asta? o întreb.

— Nu! Reginald l-a trimis cu un alt bilet.

Ridică plicul și mă uit la el.

— L-ai citit?

Clatină din cap, așa că îl iau de la ea.

— Dacă spune ceva despre mușcătura șarpelui, plec de pe insulă! Ea chicotește pe când citesc cu voce tare: Bună dimineața! Sper că ați dormit bine. Familia merge cu iahtul spre o insulă privată azi. Ne-ar face plăcere să veniți cu noi. Ne întâlnim în foaier la 10.

— O insulă privată? Sună sofisticat! spune Maggie, de parcă nu ne-am zguduit lumile unul altuia noaptea trecută.

Bine, deci nu vorbim despre asta! E bine de știut.

— Un iaht sună și mai sofisticat, zic în timp ce pun biletul jos. Crezi că poți să suferi de rău de mare pe un iaht?

Ea taie clătitele, dar se oprește când îi pun întrebarea.

— Ai rău de mare?

— Păi, n-am crezut că e posibil până când a trebuit să luăm o barcă de la aeroport spre resort. Atunci am descoperit că eu și valurile nu mergem bine împreună.

— Aia a fost o barcă mică - cred că iahturile sunt mai bune. Ridică o sprânceană spre mine și mă întreabă: Crezi că o să ți se facă rău?

— Habar n-am! îngaim și îmi ridic cafeaua. Dar nu cred că ar trebui să ratez chestia cu insula privată. Ridic din umeri, comentând: Nu e ca și cum n-am vomitat deja în fața lor.

— Foarte adevărat, dar poate că ar fi bine să iei niște medicamente împotriva greții.

Zicând aceasta, se întoarce pur și simplu la clătitele ei, fără vreo altă grijă pe lume.

Nu vrea să vorbim despre ce s-a întâmplat seara trecută?

Nu vrea măcar să recunoască faptul că a avut penisul meu în gură?

Să căutăm o soluție ca să gestionăm cum mergem mai departe?

Contractului nostru i-ar prinde bine vreo mie de noi anexe la momentul ăsta.

Am voie s-o sărut?

S-o țin de mână în timp ce mâncăm micul-dejun?

Ar fi un gest prea al dracului de lipicios?

Da, Brody! E mult prea lipicios.

Analizează situația. Ea e relaxată. Așadar, comportă-te și tu într-un mod relaxat.

Probabil se poartă rece și calm pentru că e mult mai profesionistă decât o să fii tu vreodată. Și iată-mă, gândindu-mă la o fată când ar trebui să găsesc o cale să-l atrag pe Reginald de partea mea!

Dar pur și simplu nu sunt făcut așa.

Jaleesa a putut să simtă când a spus că sunt distras – sunt ca un rulou cu scorțișoară[1]. Sigur, sunt puțin crocant la exterior, legat de sarcasm și munca asiduă, dar, pe interior, sunt un afurisit de dezastru gumos, care se agață de faptul că femeia care stă în fața mea este fata visurilor mele. Tot ce îmi doresc este s-o sărut, s-o țin în brațe și să-i spun că e al naibii de frumoasă. Dar nu cred că suntem pe aceeași lungime de undă.

Asa că unde e?

Ar trebui să o întreb?

Nu... nu întreba!

O să pari demn de dispreț.

Dar trebuie să știu!

Trebuie să știu cum să procedez. Pentru ea a fost o chestie de genul „o dată și gata"? Poate să vină și să mi se așeze în poală acum? Pot s-o dezbrac de cămașa mea și să ling sirop de pe sfârcurile ei?

Scuze, dar nu pot să stau într-o stare de incertitudine.

---

[1] *Cinnamon roll* în original, care înseamnă și rulou cu scorțișoară, dar și personaj perceput ca fiind bun și blând, însă care trece printr-o suferință emoțională (n. tr.).

— Deci... aseară, îi spun ca un prost, pentru că nu știu cum altfel să abordez subiectul.

— Ce e cu aseară? întreabă în timp ce ia o gură din clătitele ei.

Hm... ce e cu aseară?

Ce zici de faptul că mă simt ca un bărbat al dracului de diferit în dimineața asta, de parcă m-ai transformat și încă încerc să procesez cum de a fost cea mai bună și cea mai proastă decizie din viața mea.

Totuși, încerc să rămân la fel de relaxat ca ea.

— Mi-ai lins sfârcul.

Bine, poate că nu a fost chiar atât de relaxat.

Sprâncenele i se ridică într-un fel drăguț, care mă face să vreau s-o trag în poala mea și să n-o mai las niciodată.

— Și tu mi-ai lins sfârcul. E o chestie de ochi pentru ochi? întreabă.

— Vrei să fie?

Nasul i se încrețește a nedumerire până când un mic zâmbet i se așterne pe buze.

— Oh, Brody, nu știi cum să gestionezi dimineața de după?

Aparent, nu!

— Ce drăguț! exclamă în timp ce se lasă pe spate în scaunul ei și își pune un picior peste celălalt. Nu e nevoie să discutăm – putem să continuăm cu activitățile noastre obișnuite.

Deci... nu vrea să-i spun că mi-a oferit cel mai bun orgasm din viața mea și a fost doar cu gura ei? Nu vrea să știe că mi-e teamă că s-ar putea să fiu dependent de sânii ei? Sau că, dacă ar fi după mine, aș trage-o în piscina privată chiar acum și aș dezbrăca-o de tot ca să pot s-o am din nou, dar de data asta, pe toată?

În loc să spun tot ce am pe inimă – *Iisuse, omule, revino-ți!* –, dau din cap rece și spun:

— Grozav! Exact cum îmi place!

Ea zâmbește și se întoarce la clătitele ei.

Poftim?

Cum poate să fie atât de relaxată cu toate astea?

Am auzit-o seara trecută.

Am văzut cum tremura.

Sunetele pe care le făcea.

Ă...

Îngheț când îmi trece prin cap cel mai rău lucru la care aș fi putut să mă gândesc.

— Te-ai prefăcut aseară?

Asta o face să se oprească cu furculița la jumătatea drumului spre gură. Clipește de două ori.

— Mă întrebi dacă m-am prefăcut aseară?

— Păi... da? spun sub forma unei întrebări, pentru că privirea ei mă sperie, într-un fel.

Își pune furculița jos și își strânge brațele la piept.

Oh-oh! A intrat în modul defensiv.

Există vreo cale să ne întoarcem cu câteva secunde în urmă și să o întreb altceva?

Poate ceva mai puțin ofensator și mai... incitant? Cum ar fi... ce gust a avut scula mea?

— Hai să clarificăm ceva! spune ea.

O, Doamne, începem!

— N-o să-mi pierd niciodată timpul prefăcându-mă că am orgasm. Dacă nu poți să faci treaba, atunci o s-o fac singură! Nu sunt aici ca să protejez orgoliul fragil al unui bărbat.

Nu m-aș fi așteptat la altceva, dar... tot sunt ușurat.

— Oh, da, sigur!

Încuviințez din cap, uitându-mă în jos și concentrându-mă pe înjunghierea clătitelor cu furculița.

După câteva secunde de liniște, adaugă:

— Și, din moment ce se pare că trebuie să știi, a fost categoric unul dintre cele mai bune orgasme din viața mea. Încă îl mai simțeam când m-am trezit de dimineață. Îți satisface asta apetitul pentru conversația din dimineața de după?

Vreau să zic... **mi-am luat de-o grijă**

— Da! Mersi! îi spun pe când pieptul mi se încălzește de mândrie.

Nu zâmbi, nesimțitule, o să te urască dacă te vede zâmbind!

Rămâi neutru, poți să zâmbești cât vrei în duș mai târziu, unde nu poate să te vadă! Momentan doar savurează-ți masculinitatea, pentru că i-ai oferit cel mai bun orgasm pe care l-a avut vreodată.

Bună treabă, nemernicule!

Deci, când spun că lui Maggie nu-i place să poarte conversația din dimineața de după, nu mint. Întrebarea mea a băgat-o într-o dispoziție proastă.

E tăcută, enervată și deloc interesată de mine, ceea ce, bineînțeles, îmi rănește sentimentele de bărbat. Și desigur, ar trebui să fiu fericit, sărbătorind faptul că am gustat-o, chiar dacă se pare că nu e interesată de alte întrevederi viitoare. Una și gata!

Fratele ei nu trebuie să știe. Putem să mergem mai departe.

Nici măcar nu există posibilitatea unei sarcini întâmplătoare pentru că, ei bine, nu poți să rămâi însărcinată în felul în care a făcut ea lucrurile.

Suntem în siguranță.

Și totuși, sunt enervat de faptul că nu m-a ținut de mână pe drumul spre iaht.

Sunt frustrat că a vorbit mai mult cu Haisley decât cu mine în dimineața asta.

Și mă simt foarte singur, pentru că ultimul lucru pe care vreau să-l fac este să stau pe iahtul ăsta uriaș și extrem de luxos în mijlocul celei mai cristaline și albastre ape pe care ai văzut-o vreodată și să încerc să mă port de parcă sunt cât de cât preocupat să-i impresionez pe oamenii ăștia. Tot ce *vreau* să fac este să stau în bungalow cu Maggie, lenevind în pat. Vreau timp doar cu ea!

Și totuși, suntem aici, încă o dată cu clanul Hopper.

Și desiiiiiigur, de-asta sunt aici!

Dar asta nu mă face mai puțin supărat.

Știind că ar trebui să vorbesc cu Reginald și cu fiii lui, mormăi în sinea mea, mă ridic din locul meu de la proră și mă duc până în partea cealaltă, unde s-au adunat bărbații.

Pare momentul potrivit pentru a discuta afaceri.

— Bună! spune Hardy drept salut. Vino aici!

Îmi întinde un trabuc.

Scârbos!

N-am fumat în viața mea, dar prefă-te până îți iese, nu?

Iau trabucul și îl țin între degete, mulțumindu-i. Poate nici nu trebuie să-l aprind. Pot să-l țin așa și nimeni n-o să-și dea seama.

— Uite! spune Reginald, făcând un pas în față cu bricheta.

Bineînțeles!

— Aprinde-l, fumează-l, nu îl ține doar!

— Mulțumesc! spun, ducând trabucul la gură și încercând să-mi amintesc felul în care făcea asta bunicul meu.

Aprinde și pufăie!

Reginald îmi aprinde trabucul și trag câteva pufuri ca să ajut să se aprindă, impresionat de mine până când un val de fum îmi ajunge în gât, făcându-mă să mă înec și să tușesc.

Moartea!

Moartea a venit să mă ia.

Mă înec încă puțin.

Mai tușesc de câteva ori.

Aproape leșin, iar ochii îmi ies din orbite.

— Uau! spune Hardy pe când mă bate pe spate. Ești bine, șefule?

Nu!

Mor!

Sunt pe moarte!

Dar trebuie să salvez aparențele, așa că dau din cap și mai tușesc de câteva ori.

— Saliva s-a dus pe țeava greșită, spun după ce mi se mai calmează gâtul.

— Asta a fost? întreabă Reginald, înclinându-și capul, cu o expresie amuzată pe chip.

— Da!

Zâmbesc și pun trabucul aprins lângă mine. Un puf a fost suficient!

— Deci, despre ce vorbiți? întreb.

Te rog, spune muncă! Te rog, spune muncă!

— Despre nuntă, zice Husdon. Îl interogăm pe Jude să vedem dacă și-a pierdut curajul sau nu.

Mă uit la Jude, care pare la fel de stoic ca întotdeauna.

— Nici măcar puțin! spune el. Număr zilele până când o să pot s-o numesc pe Haisley soția mea.

Reginald radiază.

Băieții dau din cap în semn de apreciere.

— Rămâneți aici pentru luna de miere sau vă duceți în altă parte? întreb.

Chiar atunci, barca prinde viteză, legănându-se ușor înainte și înapoi. Oh, Doamne!

Păstrează-ți calmul, Brody!

— Plănuim să mai stăm aici câteva nopți, apoi Reginald are ceva planificat pentru noi, răspunde Jude, în vreme ce legănatul ușor al bărcii nu îmi pare deloc liniștitor.

— Ceva ce știu că o să le placă, spune Reginald cu mândrie.

Nu sunt sigur că mi-ar plăcea ca socrul meu să-mi planifice luna de miere, dar ăsta sunt eu. După felul posesiv în care se comportă Jude cu Haisley, o să presupun că nu le pasă unde merg atât timp cât sunt împreună.

— Știi când o să vă întoarceți în State? întreb.

— În două săptămâni, răspunde Jude. Eu și Haisley avem de terminat niște renovări și știu că sunt niște proiecte în așteptare la care a tot lucrat și pe care vrea să le finalizeze acasă.

— Două săptămâni e o perioadă bună totuși.

— Îmi doresc să fi fost mai mult, spune Jude.

Nu ne dorim cu toții să avem mai mult timp cu oamenii pe care îi plăcem, bine, în cazul lui, iubim.

— Dar tu? spune Reginald, trăgând din trabuc și făcându-mi semn să pufăi și eu.

La naiba!

— Când o s-o ceri pe Maggie?

Trag un puf din trabuc, dar o fac foarte, foarte încet, apoi dau drumul fumului, simțind că mă fac verde la față din cauza gustului.

La dracu', sunt dezgustătoare! Cum poate cineva să facă asta și să se simtă normal?

După ce mă asigur că n-o să tușesc… sau că n-o să vomit, în ciuda greții care începe să mi se rostogolească în stomac din cauza legănării iahtului, îi spun:

— Nu cred că vrea să se căsătorească încă. E foarte dedicată afacerii ei și nu vreau să intervin în asta.

Uite! Un răspuns grozav! Arată că îmi pasă de ea și de cariera ei, și că ea e o afaceristă devotată. Nu sunt sigur că aș fi putut să fac o treabă mai bună.

Reginald dă din cap.

— Mie mi se pare că încă nu e convinsă că tu ești bărbatul potrivit.

Sau nu.

— Tată! spune Hardy, încercând discret să îl oprească.

— Ce-i? întreabă el, de parcă nu m-a insultat direct. Maggie e o femeie excepțională și merită pe cineva care să-i ofere aceeași excepționalitate în viața ei, cineva ca... Hudson.

Ăăă... pardon?

— Iisuse, tată! Hudson își dă ochii peste cap și apoi se uită la mine, căutând să mă liniștească: Nu-l asculta! Nu mă dau la fata ta. Nu există niciun interes aici.

— Ai menționat cât de frumoasă a fost seara trecută, spune Reginald, făcându-mă să vreau să rup trabucul în două.

— Tată, ce faci? întreabă Hardy, părând enervat.

Jude rămâne calm, dar își mută privirea, ceea ce îi trădează disconfortul.

— M-ai întrebat dacă mi se pare că Maggie este frumoasă, spune Hudson. Am spus da. Nu căutam s-o complimentez. Ea e evident îndrăgostită de Brody.

Hudson face semn spre mine.

Măcar dacă ar fi fost!

Hudson se întoarce spre mine, cu ochii mari.

— N-aș face niciodată ceva ce ar putea să-ți pună în pericol relația cu Maggie. Respect faptul că sunteți îndrăgostiți și într-o relație.

— Apreciez asta, omule! îi zic, chiar dacă am nevoie de toată stăpânirea de sine ca să nu-l împing pe Reginald peste marginea bărcii.

Bătrân peste bord.

Doamne, ar fi al dracului de grozav!

Dar, nedorind să mai stânjenesc pe cineva și ca să evit orice altă ciudățenie din partea lui Reginald, îi dau lui Hudson trabucul meu.

— Eu o să mă duc să-mi iau ceva de băut. Aveți nevoie de ceva?

— Suntem bine, spune Reginald, cu o expresie arogantă.

Iisuse, tipul ăsta!

La început, a părut decent, cu picioarele pe pământ și foarte generos. Dar, pe când mă gândesc la ultimele zile, la micile lui comentarii și microagresiuni, îmi dau seama de ceva foarte important: nu e bun, e calculat.

Și nu mă place deloc.

Și habar n-am de ce.

Prea epuizat și amețit ca să-mi dau seama acum, mă îndrept spre zona de dining din centrul iahtului unde se află băuturile și mâncarea. Trec de mâncare – pentru a doua oară de când mă aflu în preajma acestor oameni, mă simt din ce în ce mai amețit.

Întind mâna după o doză de apă și o desfac. Vreau să clătesc gustul de fum din gură, dar cred că o să fie nevoie de o perie zdravănă și de niște clor ca să fac asta.

— Hei, îl aud pe Hudson spunând pe când vine în spatele meu, cu o expresie plină de părere de rău.

— Amice, chiar e în regulă! îi spun. Nu m-am simțit jignit sau ceva.

— Apreciez că spui asta, dar vreau să-mi cer scuze pentru tata. Poate să fie... puțin cam nesimțit uneori. Și nu știu de ce, dar pare că simte slăbiciune în tine și caută să te stârnească.

Rahat, nu e ceea ce mă așteptam să aud. Cât de mult îmi amintește de cuvintele pe care obișnuia să mi le spună tata.

„Întotdeauna o să te descurci bine, Brody, dar nu ești menit pentru măreție. Oamenii o să te aprecieze mereu pentru că ești modest, dar faci treabă bună." Cu alte cuvinte, n-o să aspir niciodată la mai mult. Se pare că tata a avut dreptate, pentru că marele și impresionantul Reginald Hopper pare să vadă aceeași lipsă în mine. *La dracu'!*

— Vede slăbiciune în mine?

Hudson oftează.

— Da, nu știu de ce, dar am văzut mereu asta întâmplându-se cu toată lumea – veri, angajați, prieteni. Are obiceiul ăsta. Se ia de o persoană, insistând că o ajută să crească, dar nu face altceva decât s-o șicaneze. A făcut-o cu Jude și abia când Jude i-a zis efectiv să se ducă dracului a început tata să-l respecte. Acum, nu îți sugerez să faci asta, din moment ce lucrezi pentru noi, dar… îți aduc la cunoștință.

Dau din cap încet pe când greața continuă să îmi dea târcoale.

— Apreciez asta.

Mai beau o gură de apă.

— Suntem bine? întreabă Hudson. Chiar nu vreau să crezi că sunt vreun nesimțit care încearcă să fure iubita altui bărbat.

— Suntem bine, îi răspund, simțind deja că mi se revoltă stomacul.

Oh, la dracu'!

Hudson întinde mâna ca să o strângă pe a mea, dar mă întorc cu spatele la el, apuc primul lucru pe care îl văd – frapiera – și îmi vomit micul-dejun.

— Oh, rahat! spune Hudson, venind în spatele meu și punându-mi o mână pe umăr. Amice, te simți bine?

Trag aer în piept de câteva ori – departe de frapieră.

— Am rău de… mare.

— Am înțeles. Căpitanul are medicamente pentru greață. Pot să-ți aduc.

— E în regulă. Pot să-i cer eu!

— Brody, pot să fac asta, spune Hudson, pe un ton sincer. Hai să te întinzi mai întâi!

Cu frapiera și cu apa în mână, Hudson mă ghidează spre prora ambarcațiunii, acolo unde vorbesc fetele. Când Maggie ridică privirea, pot să-i văd îngrijorarea din ochi.

— A vomitat? întreabă ea.

— Da! spune Hudson. O să-i aduc niște pastile pentru greață. Cred că trebuie să se întindă, dar și aerul curat o să-i facă bine. Voiam să-l instalez aici.

Și oficial mă simt ca un copil.

O să mă învelească și o să-mi dea și o suzetă?

În orice caz... nu mai îmi pasă. De fapt, chiar vreau să fac ce spune totuși, pentru că iahtul se leagănă prea mult pentru mine, dându-mi peste cap echilibrul.

— Îl preiau eu, spune Maggie în timp ce se ridică și își trece brațul pe sub al meu.

Hudson pleacă, iar fetele mă ajută să mă așez pe un șezlong. Îl întind, iar Maggie se așază prima și mă pune să mă întind cu capul în poala ei; frapiera și apa sunt chiar în fața mea.

— Putem să discutăm despre problema cu florile mai târziu, spune Haisley.

— Am idei, așa că nu-ți face griji, ne descurcăm! îi răspunde Maggie.

— Știu! Mulțumesc, Maggie!

— Cu plăcere! spune aceasta mângâindu-mi încet brațul.

Când ele se retrag, îi simt mâna mișcându-se pe fața mea și cum își trece un deget peste tâmpla mea.

— Brody, ce naiba? Ți-am spus să iei medicamente!

Nici măcar nu mă cert cu ea. Îi apuc picioarele și le țin strâns, lăsând-o să mă liniștească pe când iahtul se leagănă în sus și în jos.

Durează câteva minute, iar când Hudson se întoarce, îmi dă o sticlă neinscripționată.

— Ia două din astea! Ar trebui să te simți mai bine. Căpitanul a spus să iei două la fiecare două ore. Sunt naturale, așa că nu trebuie să-ți faci griji să iei o supradoză, dar s-ar putea să te facă puțin amețit.

Îi mulțumesc și iau două dintre pastilele groase, cu gust de iarbă. Când îmi pun capul din nou în poala lui Maggie, savurez felul în care se joacă cu părul meu.

— Mulțumesc! îi spun încet.

— Nu trebuie să-mi mulțumești, Brody!

— Știu că ești supărată pe mine.

— Nu sunt supărată pe tine.

— Atunci... de ce nu ai vorbit cu mine?

Își trece degetul peste sprânceana mea.

— Devii disperat?

— Nu, dar și... *da*, îi șoptesc. Mă întrebam doar ce se petrece în capul ăla frumos al tău.

Degetele i se opresc o clipă înainte să continue să-mi mângâie sprânceana.

— Nu se petrece nimic, spune ea.

— De ce nu te cred?

— Nu știu, dar hai să nu vorbim despre asta, bine? Tu doar odihnește-te! O să fiu aici.

Știu că o să fie, pentru că a fost aici pentru mine în tot timpul ăsta.

Și sunt destul de sigur că o să fie aici pentru mine până la sfârșit.

— Mă simt minunat! spun pe când un rânjet caraghios mi se întinde pe față.

Maggie stă în fața mea, purtând un costum de baie dat naibii. E roșu, are bretelele înfășurate în toate direcțiile și expune tot ce ador la corpul ei – cel mai important, șoldurile voluptuoase. Când și-a dat jos pareoul, i-am mulțumit cerului, recunoscător că sunt singurul bărbat de pe insula asta privată care se va uita la ea. Băieții Hopper mă respectă suficient de mult ca să nu se uite în direcția asta. N-am nevoie de competiție.

Nu, am nevoie de ea doar pentru mine.

Maggie rânjește în timp ce intră și mai adânc în apa cristalină. Ne-am furișat într-o parte ca să fim singuri, iar acum mă bucur foarte mult că am făcut-o.

— Pot să-mi dau seama. Ai zâmbetul ăsta permanent pe față. Ești sigur că nu te-au drogat pe barcă?

Ridic din umeri.

— Cui îi pasă?

Merg spre ea, dar face un pas în spate, adâncindu-se și mai mult în apă.

— Ce faci? o întreb, apropiindu-mă și mai mult.

— Stau departe de tine.

— De ce?

— Pentru că arăți de parcă ești pus pe rele, și nu vreau rele.

— Aseară ai vrut rele, îi spun pe când mă întind spre mâna ei, dar ea și-o retrage înainte să pot s-o apuc bine.

— Aseară a fost o excepție.

Clatin din cap.

— Aseară a fost începutul a ceva.

Aștept ca ea să nu mai spună nimic, dar în schimb doar rânjește.

— Da, ești drogat!

Oh, nu! Niciodată n-am fost mai sigur de ceva în viața mea. Mi-am dorit asta atât de mult și aseară, la dracu', a deschis porțile pentru mine.

— Ba nu!

Ea dă din cap.

— Ba ești! O văd în ochii tăi încețoșați. Ești terminat complet.

— Nu, știu ce vreau și stă chiar în fața mea, așa că încetează să faci situația și mai dificilă! Îmi desfac brațele larg și îi spun: Vino la mine!

— Vino la mine?

Râde atât de tare, încât mă tem că o să-i dea lacrimile.

— Nu vin la tine. Tu stai acolo, iar eu stau aici!

Clatin din cap.

— Nu-mi place ideea asta!

— Mie, da!

Enervat, îngenunchez în apă, lăsând valurile să mă miște înainte și înapoi.

— De ce mă urăști, Maggie?

— Poți să vorbești mai încet? șuieră, stropindu-mă cu apă.

— Ce-ai spus? strig, făcând-o să se apropie.

— Ți-am zis să vorbești mai încet!

— Ha?

Enervându-se, face un pas mai în față, și asta e tot ce am nevoie. O apuc de încheietură și o trag în apă cu mine.

— Gata, acum pot să te aud!

— Oh, Doamne! spune, lovindu-mă peste piept. Ești un idiot!

Îi înfășor picioarele în jurul taliei mele și o trag aproape de corpul meu, astfel încât plutim împreună.

— Se pare că tu ești idioata pentru că ai căzut în plasă.

Îmi trec mâinile peste spatele ei, jucându-mă cu bretelele costumului de baie.

— Nici măcar să nu te gândești, spune, ridicând un deget spre mine.

— Să mă gândesc la ce? întreb pe când îmi trec degetul pe sub una dintre bretele.

— Suntem în public. Dacă îmi dai jos costumul, o să mă asigur că vei continua să te faci de rușine în fața clanului Hopper.

— Iubito, n-am nevoie de ajutorul tău cu asta, sunt perfect capabil să-mi distrug reputația de unul singur.

— Iubito? întreabă cu o sprânceană ridicată.

— Nu-ți place apelativul ăsta?

— Nu cred că este un apelativ pe care să îl folosești pentru mine.

Ne învârt ușor în apă. Suntem în propria noastră parte de insulă. Se pare că celelalte cupluri au plecat împreună și, da, îi consider pe Hardy și pe Hudson un cuplu.

— De ce nu? întreb. Ești iubita mea. Cred că am dreptul să îți spun „iubito".

Își pune mâna pe pieptul meu.

— Sunt iubita ta *falsă*.

— Dar credeam că am discutat în dimineața asta – nu a fost nimic fals aseară.

— Oh, Doamne, Brody!

Își dă ochii peste cap, dar mi se pare fascinant că nu mă împinge. Da, s-ar putea să mă simt puțin aiurit, dar la dracu', grijile mi-au dispărut. Arunc precauția pe fereastră și îi dau înainte:

— Cât de mult ți-ai dorit să faci asta cu mine?

— Poftim? mă întreabă, cu sprâncenele unindu-i-se deasupra nasului ei drăguț. N-am vrut să fac nimic.

— Mincinoaso! îi spun, strecurându-mi mâinile pe sub bretelele costumului ei de baie. Spune-mi adevărul!

— Nu e niciun adevăr de spus.

— Bine! îi zic. O să încep eu! Prima dată când te-am întâlnit la părinții tăi acasă în timpul vacanței de Ziua Recunoștinței cu Gary, am crezut că ești drăguță.

Ochii ei îi caută pe ai mei.

— Serios?

Încuviințez.

— Al dracului de drăguță, dar mult prea tânără pentru mine. Apoi te-am văzut la ziua ta, când ai împlinit 21 de ani, și nu știu... mă rog, erai mai mare, de exemplu, dar ceva la purtarea lipsită de griji pe care o afișai în seara aia mi-a declanșat pasiunea.

— Oprește-te, nu, n-ai făcut asta!

Încearcă să mă împingă, dar o opresc, ținând-o cu fermitate.

— Ba da, am făcut-o! Și apoi, la nunta lui Gary, când te-am văzut mergând spre altar în rochia ta de domnișoară de onoare, am știut că sunt terminat, distrus. Știam că nu există vreo cale să te evit.

— Păi, ai făcut o treabă bună ca să mă îndepărtezi, spune ea, uitându-se spre malul din spatele meu.

— Pentru că, dacă n-aș fi făcut-o, Gary mi-ar fi distrus boașele. Nici n-ar fi trebuit să te sărut. Mi-a spus să păstrez distanța, dar n-am putut să mă abțin și, când lucrurile au devenit mai intense, am știut că trebuie să mă opresc. Și am făcut-o.

— Deci... te-ai retras în noaptea aia din cauza lui Gary?

Enervarea îi aprinde ochii.

Dau din cap și îmi cobor mâinile spre fundul ei, strecurându-mi degetele mari pe sub slipul ei.

— Nu voiam, crede-mă. Îmi doream mult mai multe în noaptea aia.

— Așa că l-ai lăsat pe idiotul meu de frate-meu să dicteze ce-ai de făcut?

— E prietenul meu cel mai bun, Maggie.

— Da, dar noaptea aia m-a făcut să mă simt îngrozitor, spune ea și se îndepărtează, intimitatea dintre noi dispărând odată cu valurile. Credeam că e ceva în neregulă cu mine. Ani întregi am crezut că e ceva în neregulă cu mine. Că ți-am părut scârboasă sau ceva.

— Maggie! spun pe când mă întind spre ea, dar ea se îndepărtează de mine și se duce spre mal.

— Nu! Se întoarce și se uită în ochii mei în timp ce îmi spune: N-aș fi vrut să simt așa ceva despre mine, că sunt dezgustătoare sau imposibil de iubit, dar așa m-ai făcut tu să mă simt. Ai fi putut să-mi spui pur și simplu, să vorbești cu mine, să zici ceva.

— Și să risc să nu mă asculți? întreb. Când m-am retras, aia a fost toată puterea pe care am avut-o. Dacă mi-ai fi spus că nu-ți pasă de ce crede Gary, m-aș fi aruncat cu capul înainte. Te-aș fi luat în noaptea aia. Mi-aș fi distrus prietenia.

Mă grăbesc după ea, ieșind pe nisipul fierbinte.

— Păi, mi-ai distrus încrederea vreme de doi ani întregi. Presupun că cineva trebuia să încaseze lovitura. Mai bine eu decât tu, nu?

Își ridică prosopul și îl înfășoară în jurul taliei.

— Maggie, oprește-te, îi spun, stând în fața ei și apucând-o de umeri. N-am vrut să te rănesc. N-am crezut că aș conta atât de mult pentru tine – am crezut că a fost doar un sărut.

— Păi, te-ai înșelat!

O studiez o clipă și atunci îmi dau seama.

— Deci contam pentru tine?

— Bineînțeles că da! exclamă ea, cu ochii mari. Dumnezeule, Brody, chiar ești atât de idiot?

— Îmi place să cred că nu, dar vacanța asta mi-a dovedit contrariul.

— Erai prietenul sexy al fratelui meu. În clipa în care te-a adus acasă, m-am simțit înamorată. Și faptul că mi-ai acordat atenție la nunta lui Gary m-a făcut să mă simt specială. Chiar vorbeai cu mine. Mi-ai spus că sunt frumoasă. Ai flirtat la bar. Ai glumit despre a-mi da să mănânc tort. M-ai sărutat... și apoi ai luat toate astea. Acțiunile tale... disprețul de pe chipul tău. N-am crezut niciodată că sunt atât de... *ridicolă*. Insuficientă. Am jurat că n-o să-ți ofer ție sau altui bărbat ocazia să-mi anihileze încrederea în sine încă o dată.

— Îmi pare rău, îi spun, dându-mi seama că niciodată n-am simțit mai profund nevoia de a-mi cere scuze.

Nu vreau să fie supărată pe mine. O vreau... La dracu', o vreau întinsă lângă mine pe nisipul fierbinte, bucurându-ne de soare și de zi. Nu vreau să creadă că sunt vreun nesimțit care a lăsat-o baltă, deși fix asta am făcut.

— Chiar îmi pare rău, Maggie! N-am știut că simți asta – am fost un idiot.

Își strânge brațele la piept și se uită în sus la mine.

— Și ce s-a schimbat acum?

Mă scarpin la ceafă.

— Ce s-a schimbat acum este că nu știu cum să-mi spun să mă opresc.

— Asta ar trebui să mă facă să mă simt mai bine?

— Rahat, Maggie, nu știu! îi răspund, în timp ce îmi bag mâna în păr. Sunt aici să-i arăt familiei Hopper că sunt un

tip grozav cu care să lucreze, că sunt de încredere și respectabil și că am un cap grozav pe umeri. Dar stric totul, vomitând oricând am ocazia și țipând ca o felină sălbatică din cauza unei afurisite de tufe.

Maggi rânjește.

— Și sincer, singurul lucru de care îmi pasă ești tu. Sunt distras de tine. Nu pot să gândesc cu tine în preajmă. Și, de fiecare dată când te văd, mi se golește mintea, inima îmi bate cu putere și tot ce vreau să fac este să te țin în brațe... chiar și când nu ne prefacem. Înghit cu greu și apoi continui: Te plac, bine? Și nu cred că sentimentul ăsta o să înceteze. Cred că e pentru totdeauna.

Dă ușor din cap, dar nu spune nimic. Se holbează la ceva peste umărul meu,

— Maggie, ești...

— Iată-vă! o aud pe Haisley, spunând.

Mama.

Dracului!

Lipindu-mi un zâmbet pe chip, mă întorc și îmi pun brațul în jurul umărului lui Maggie. Noi nu ne certam adineauri, nu.

— Cum te simți, Brody?

Haisley se încruntă, afișând o expresie îngrijorată.

— Mai bine! îi spun.

Mă analizează pe sub pălăria ei de soare.

— Arăți mai bine, mai puțin palid. Mă bucur că pastilele te-au ajutat.

— Da, au fost interesante! Mă simt ciudat în multe feluri.

Haisley chicotește.

— Se mai întâmplă! Îmi amintesc că, la un moment dat când le-am luat, am dansat pe plajă cu un cearceaf de pe

pat, și m-a văzut tot resortul – așa că ai grijă, lucruri ciudate se pot întâmpla.

Maggie râde.

— Lucruri ciudate se întâmplă deja.

Vorbește despre declarația mea? Pentru că nu e nimic ciudat la conversația aia. E din inimă. E ceea ce am simțit ani întregi.

A fost încolăcită în afurisitul meu de suflet, chinuindu-se să scape.

Cu toate că aș putea s-o folosesc drept scuză, pretinzând că e efectul pastilelor cel care mă face să spun lucruri ciudate, pe care nu le intenționez.

— Păi, dacă te simți puțin mai bine, speram să o pot fura pe Maggie. Am niște lucruri legate de nuntă la care vreau să mă ajute. Te superi?

— Nu, o să se descurce singur! spune Maggie pe când se îndepărtează de mine.

La dracu'!

— Grozav! Mulțumesc! Haisley face semn spre un grup de palmieri și zice: Băieții sunt acolo, dacă vrei să stai cu ei. Habar n-am despre ce vorbesc, dar s-ar putea să fie interesant.

— O să mă gândesc la asta, îi spun. Dar voi, fetelor, distrați-vă!

— Mulțumim! spune Haisley și se îndepărtează cu Maggie pe plajă.

Înfrânt, mă trântesc pe nisip și mă uit la apă, albastrul superb, nesfârșit neputând să-mi ridice moralul.

Păi, ca tot restul vacanței, și asta a mers extrem de prost.

— Hei, Brody, strigă Hardy venind în fugă spre mine. Cum te mai simți?

Rânjesc spre el.

— Bine! Mult mai bine!

De ce pare că are două capete?

— Grozav! zice și îmi face semn să merg cu el. Atunci, să mergem!

— Să mergem?

— Da, la pescuit subacvatic cu sulița.

— Pescuit subacvatic? întreb. Hm, îmi pare rău să spun așa ceva, bunule domn, dar, ținând cont de evenimentele din săptămâna asta, să mă duci la pescuit subacvatic înseamnă să ceri ca o suliță să ajungă în fundul tău.

Hardy chicotește.

— Promit, e totul foarte... autentic. Căpitanul e maestru la asta și adoră să ne ofere lecții. Pescuitul se face doar cu mâna, nu e implicat nimic electronic. Așa că, dacă sfârșești cu o suliță în fund, ar trebui să fie planificată anticipat de persoana care o aruncă.

Pun pariu că Tati Reggie ar vrea să-mi înfigă o suliță în fund!

Mă uit la el.

— Tot mi se pare periculos și încă sunt sub efectul pastilelor ălora.

— O să fii bine! În orice caz, poți doar să privești.

Păi, ca spectator, suntem în afara oricărui pericol. Nu cred că se poate întâmpla ceva dacă doar mă uit...

Îmi aduc cămașa, prosopul și sandalele.

— Bine, dar, dacă mi se întâmplă ceva, e doar vina ta.

El ridică mâinile în semn de predare.

— O să îmi asum eu vina! Promit!

Păi, dacă își asumă el, atunci ar trebui să fiu bine, nu? Avem doar o cale prin care putem să aflăm. Mă ridic de pe nisip, îmi iau prosopul și mergem pe plajă. Adică Hardy merge, pentru că eu mă cam împleticesc în urma lui.

Îmi plac Hardy și Hudson – sunt tipi foarte cumsecade, cu picioarele pe pământ. Ceea ce e ciudat, ținând cont de ticălosul care le e tată.

Uuuups. **Chicoteli interioare** *Doar ce l-am făcut ticălos pe tatăl lor?*

Am spus-o cu voce tare?

— Ticălos! mormăi.

— Ha? întreabă Hardy.

Mă uit la el.

— Ce-i?

— Ai spus ceva.

— Cred că tu ai spus.

Fac semn spre el.

Hardy mă analizează o secundă și apoi clatină din cap, incapabil să-și poată reprima un zâmbet.

— Amice, câte pastile din alea ai luat?

— Nu sunt sigur.

Rânjesc la el.

— OK, o să stau cât mai departe de tine când o să scoatem sulițele.

Dau din cap spre el.

— O idee foarte inteligentă!

— Știi, după răspunsul tău, o să presupun că n-ai mai pescuit niciodată cu sulița.

— Amice, n-am fost niciodată pe o barcă până în vacanța asta, așa că vorbim despre o cu totul altă lume aici.

El chicotește.

— Corect, de aceea iei pastilele speciale ale căpitanului.

— Ce conțin, apropo? îi spun, simțind cum picioarele mi se scufundă în nisip mai mult decât ar trebui.

— Nu întreabă nimeni. Cred că sunt un fel de relaxant natural, dar n-am căutat niciodată să aflu. Le-am luat o dată când ne-am dat cu parașuta într-o vară. Mă panicam – nu mi

plac înălțimile –, și căpitanul mi-a dat câteva. A fost ca o călătorie sălbatică acolo sus, pe cer.

Râd.

— Mi se pare că totul e în reluare, dar nu e.

— Da... ești în locul ăla dulce. Eu n-aș lua mai multe în locul tău decât dacă vrei să rătăcești pe plajă, aruncându-ți pantalonii în aer în timp ce îți atârnă scula.

Fac o pauză și mă uit la el.

— Experiență personală?

— Nu eu, altcineva.

— Hudson? întreb pe când continuăm să mergem pe plajă.

— Nu!

— Nu e Jude! îi spun.

N-aș fi putut să-l văd pe uriașul ăla blând făcând ceva de genul ăsta. E foarte rezervat. Foarte tăcut. Cu toate că, dacă pastilele sunt atât de eficiente, poate că i-ar dezlănțui latura sălbatică.

— Nu e Jude...

— Atunci, cine? întreb.

Hardy zâmbește.

— Îți spun asta doar pentru că ai avut o săptămână nasoală. Chicotește din nou, apoi îmi povestește: Nu spune nimănui, dar a fost tata.

Asta mă oprește pe loc.

— Nu pot să cred. Cu scula pe afară?

Hardy râde și încuviințează din cap.

— Da! S-a dezbrăcat de tot și a alergat pe plajele astea cu scula bălăngănindu-i-se. Mama a alegat după el, țipând să-și spună pantalonii înapoi. Eu și Hudson am fost nevoiți să-l prindem, să-l înfășurăm într-o pătură și să-l forțăm să doarmă pe barcă.

Nu pot să-mi rețin râsul, cu capul pe spate.

Oh, la dracu'! Asta e cel mai tare lucru pe care l-am auzit vreodată.

Reginald Zgârcitul.

Tati Reggie.

Liber și dezinhibat în goliciunea sa.

Doamne, o să prețuiesc povestea asta toată viața mea!

— Cred că-ți rămân dator, frate! replic, ducându-mi mâna la piept și chicotind. Deoarece cred că mi-ai făcut cel mai tare cadou pe care l-am primit vreodată.

Hardy își împinge umărul în al meu.

— Știam că o să-ți placă asta. Dar ascultă, nu spune nimănui! Propria mea mamă a forțat echipajul și pe noi – proprii ei copii – să semnăm un acord de confidențialitate după asta și să nu suflăm o vorbă.

— Secretul tău e în siguranță cu mine.

— Mersi, omule!

Continuăm să mergem pe plajă și, pe când trecem de o cotitură, îi vedem pe bărbați adunați în ocean cu sulițe în mâini. Mai multe chiar, de diverse mărimi, sunt aliniate pe nisip. În timp ce ne apropiem, îmi dau seama că miroase a masculinitate.

Încetinesc pasul.

— Ești sigur că e în regulă pentru mine?

— Sigur! Poți să stai pe plajă. N-o să ți se întâmple nimic.

— Te cred pe cuvânt, îi spun pe când ne apropiem de băieți.

— Salutare, omule! spune Hudson. Cum te simți?

— Puțin aiurit, dar bine. Cred că doar o să privesc.

— Bună idee! Poți să observi cum ne facem toți de râs.

Hudson mă bate pe spate.

Serios, ăștia doi! Pot să-i văd fiind buni prieteni.

Îmi întind prosopul pe plajă și mă așez în timp ce căpitanul le înmânează sulițe băieților. Din câte se pare, deja li s-a ținut

lecția și acum depinde de ei dacă pot să prindă un pește sau nu. Încerc să nu mă holbez la Reginald, dar bătrânul pare că e pe punctul de a cădea în apă în orice clipă, gata să-și ude leoarcă cămașa aia stupidă Tommy Bahama pe care o are pe el. Doamne, n-ar fi minunat? A fost atât de nemernic în tot timpul ăsta, încât m-aș bucura să trăiesc un moment de alergare pe plajă cu scula pe afară – chiar dacă e vorba doar de faptul că se chinuie în ocean cu o suliță.

Din păcate pentru mine, adoptă o poziție drăguță, amplă, care îl ajută pe când caută în apă, cu brațul ridicat ca să lovească.

Poate o rafală de vânt o să-l doboare. Nu pot decât să sper.

Hudson și Hardy sunt în partea stângă, examinându-și sulițele, în timp ce Jude e foarte departe în dreapta, părând în elementul lui. Bărbatul cu umerii lați, pectoralii uriași și tatuaje vânează în ocean nemișcat, așteptând ca peștii să vină la el. N-aș fi surprins dacă ar tăia apa și ar prinde un pește cu mâinile goale. Ăsta e instinctul primar pe care îl emană tipul ăsta.

Planează deasupra apei, cu ochii ca niște lasere, iar eu privesc în timp ce își ridică brațul în care ține sulița și apoi, ca un fulger, îl înfige în apă, îl scoate, și al naibii de sigur că în vârful lăncii e un pește.

— Iisuse Hristoase! mormăi. Ce animal!

— Ai prins unul, spune căpitanul pe când se duce la Jude și îl ajută să scoată peștele și să-l pună într-un răcitor pe plajă, lângă mine.

— Uau, bună treabă! îl laud pe Jude.

Îmi oferă o încuviințare scurtă din cap și apoi dă drumul unei răsuflări în timp ce se uită la ocean, cu o mână în șold, practic spunându-i oceanului vast și albastru că tocmai l-a transformat în curva lui.

Și îl cred.

La dracu', dacă mi-ar spune să mă aplec ca să mă plesnească peste fund și să mă revendice și pe mine, s-ar putea să-l las. Atât de autoritar e!

Dar pun pariu că, fiind un nemernic modest, mi-ar mulțumi pentru că l-am ascultat pe când m-aș apleca. Apoi aș plânge în brațele lui pentru că a fost atât de bun cu mine. El mi-ar mângâia părul și... La *dracu', pastilele astea m-au drogat?*

La ce naiba mă gândesc?

Alung degrabă astfel de gânduri din minte și redevin atent la băieți.

După câteva secunde în care analizează împrejurimile, Jude se duce în partea stângă, dincolo de frații incompetenți, care acum își compară sulițele să vadă a cui e mai bună. Serios, ăștia doi sunt viitori miliardari – ai crede că ar fi puțin mai rigizi ca tatăl lor.

— Nu o să pescuiești? întreabă Reginald, întorcându-se pe nisip și venind spre mine.

Pantalonii i se înfășoară în jurul picioarelor bătrâne, agățându-se și trăgându-se în feluri deloc măgulitoare, așa încât trebuie să mă forțez să nu mă holbez.

— Eh, probabil nu e o idee bună! spun. Ținând cont de istoricul meu și de pastilele din mine, cred că cel mai bine e să rămân la obiecte inofensive.

Reginald întinde sulița spre mine.

— Asta e o suliță proastă. Nu e foarte ascuțită. Te ajută să înveți cum să o ții fără să te rănești. Vezi?

O ține în fața mea, și din moment ce pare că e drăguț, mă ridic de pe prosop și o iau de la el.

— Oh, da, de-a dreptul inofensivă.

— Jude ține chestia adevărată. Nu vrei să te apropii de el.

Mă uit la Jude, care încă o dată stă nemișcat ca un copac în ocean, analizând suprafața.

— S-a născut să fie vânător, spune Reginald, evident fericit cu viitorul lui ginere.

Mă bucur că cineva poate să-i câștige aprobarea și foarte bine că ăla e Jude, din moment ce se alătură familiei. Eu doar încerc să-mi păstrez jobul.

— Da, chiar e bun, spun în timp ce îi dau sulița înapoi, dar Reginald întinde mâna ca să mă oprească.

— Nu, păstreaz-o! Exersează! O să iau una din astea.

Se întinde după una dintre sulițele aliniate pe plajă, cu un vârf lung, mortal, în capăt. Aoleu, chestia aia pare că poate să omoare!

— Oh, o să faceți asta? întreb.

— O să prind unul de data asta. Se duce în apă, de unde mă strigă: Haide, McFadden!

— Oh, nu, e în regulă. O să rămân aici!

— Nu fi ridicol! Ai o suliță de bebeluși. N-o să rănești pe nimeni; cel puțin exersează. Când o să mai experimentezi asta?

Presupun că are dreptate. Când o să mai fiu în Bora Bora, pe o insulă privată, pescuind cu sulița? Răspunsul este niciodată. Nu mă învârt în cercurile astea. Familia mea mergea, în vacanțe în parcurile naționale – vacanțe pe care o să le prețuiesc mereu, pentru că erau al naibii de minunate –, dar nu se compară cu pescuitul cu sulița în Bora Bora, așa că... presupun că dacă tot sunt aici...

Mă aplec spre apă și spun:

— Păi și ce, o arunc pur și simplu spre un pește când văd unul?

— Încerci să-l străpungi. Ia-ți o poziție stabilă, păstrează-ți calmul și lasă peștele să vină la tine!

Bine, se pare că avem un moment tată-fiu, o să accept asta!

— Aşa? îl întreb pe Tati Reggie.

— Îndoaie-ţi genunchii mai mult.

— Aşa? întreb, pantalonii trăgându-mi coapsele pe când mă las pe vine şi mai mult.

— Da, chiar...

Face o pauză, iar ochii lui devin sălbatici.

— Ce-i? întreb şi stau acolo, într-o jumătate de genuflexiune, cu suliţa în aer, părând ca o afurisită de maimuţă gata de atac.

— Nu... te... mişca! spune şi îşi ridică încet lancea în aer, îndreptând-o direct spre mine.

— Hm... Râd neliniştit şi îngaim: Ce faceţi?

— Linişte! şopteşte el. O să-l sperii!

Încă stând pe vine, cu lancea deasupra capului – o poziţie pe care o vezi doar în hieroglife –, vorbesc pe acelaşi ton cu el:

— Ce să sperii?

— Şşşş! se răsteşte şi apoi îşi trage braţul uşor în spate.

— Ăăă, domnule...

Dar el nu se opreşte.

Privirea lui e aţintită în apă, chiar lângă picioarele mele.

Buzele îi sunt îndreptate într-o parte.

Şi are o privire primară de atac care ar băga în sperieţi orice bărbat... inclusiv pe mine.

— Reg...

— Hi-ia! strigă, iar braţul îi ţâşneşte în faţă, trimiţând suliţa chiar între picioarele mele.

Şi, la fel ca orice bărbat care are o suliţă îndreptată spre penisul şi testiculele sale, ţip ca un strigoi.

Vocea unui soldat rănit.

Un ţipăt atât de înfricoşător, încât îmi zgârie gâtul când iese, exact când săgeata îmi rupe pantalonii scurţi.

— Mama naibii! strig în timp ce pantalonii mi se sfâșie fix între picioare.

Din cauza forței genuflexiunii mele și a forței cu care pantalonii au fost străpunși, sunt aruncat direct în apă.

Când ies la suprafață, cu ochii încețoșați de apa sărată, tot ce pot să aud este strigătul lui Reginald.

— La dracu' cu toate! Își ridică mâinile în aer, zbierând: L-ai speriat!

— Despre testiculele mele e vorba? întreb. Pentru că, da, s-au speriat de mi-au ajuns în abdomen.

— Ce se întâmplă? întreabă Hardy, împroșcând cu apă pe când vine spre noi.

— McFadden a speriat peștele pe care aproape îl ochisem.

Reginald face semn spre mine.

— Uf! spun încă ținând sulița deasupra capului, cu toate că nu sunt în genunchi, și apa îmi picură din bărbie. Tatăl tău a aruncat o suliță între picioarele mele, și sunt destul de sigur că mi-a ras puțin pielea și demnitatea.

— Demnitatea îți lipsește de ceva vreme, mormăie Reginald pe când merge apăsat prin apă, evident enervat.

Îmi pare rău pentru că n-am fost fericit că-mi trimiți o lance ascuțită între picioare.

Iisuse, la dracu', omule!

— Devine cam prea competitiv! spune Hardy. Ignoră-l!

Mă apucă de cot și mă ajută să mă ridic, iar pantalonii mi se desfac.

— La dracu'! spun și îmi apuc nădragii, scăpând sulița în apă.

Mă uit la Hardy, iar el chicotește.

— Tata ți-a tăiat pantalonii?

— Așa se pare!

Cel puțin am două testicule întregi.

El dă din cap încet.

— O să-ți dăm altceva de purtat.

Capitolul doisprezece

MAGGIE

— APRECIEZ CĂ M-AI AJUTAT CU ASTA, SPUNE HAISLEY când ne așezăm pe nisip cu agenda ei și un platou cu fructe și brânzeturi în fața noastră.

Băieții sunt pe plajă, jucându-se cu ceea ce par a fi sulițe, dar îi ignor, încercând să mă concentrez la Haisley și la problema ei.

— Nicio problemă! răspund automat, în vreme ce în minte îmi roiește discuția pe care doar ce am avut-o cu Brody.

Da, concentrarea mea este distrusă. Cum ar putea să nu fie totuși...

Mi-a spus că mă place.

Nu, nu doar mă place, ci mă place de ceva vreme, cel puțin asta a spus. Nu sunt sigură cât de mult pot să cred asta din cauza influenței pastilelor antigreață. Ochii îi erau încețoșați, de parcă nu era complet acolo. Așadar, cât de mult a fost adevărat?

„Singurul lucru de care îmi pasă ești tu. Sunt distras de tine. Nu pot să gândesc cu tine în preajmă. Iar de fiecare dată

când te văd, mi se golește mintea, inima îmi bate cu putere și tot ce vreau să fac este să te țin în brațe... chiar și când nu ne prefacem."

Nimic din cuvintele astea nu se potrivește cu felul în care s-a purtat cu mine în ultimii ani totuși, și asta mă debusolează cel mai tare. Niciodată, nici în cele mai nebunești visuri ale mele, nu m-am gândit că Brody ar simți ceva față de mine în afară de dispreț. Cum poate să treacă de la asta la „singura de care îmi pasă ești tu"? În câteva zile? Până azi, mi-a spus doar cât de mult îl enervez, cum i-am stricat șansele să-și impresioneze șeful, cum îl dezgustam...

Nu cred că pot să cred ceva din asta.

Chiar dacă părea sincer îngrijorat că nu l-aș crede.

Bine, e mai bine pentru inima mea să nu cred nimic.

Pentru că dacă tot ce a spus este adevărat? Ce se întâmplă atunci? Ar trebui să cad pur și simplu la picioarele lui și să-i spun că îl plăceam atât de mult, încât ăsta e cel mai bun moment din viața mea, căci am putut să iau ce mi-am dorit? Nu sună ca un lucru pe care îmi stă în fire să îl fac.

O am pe Haisley *și* afacerea mea pentru care să-mi fac griji, așa că ultimul lucru de care am nevoie este să-mi fac griji pentru un tip!

Trebuie să mă concentrez pe ce e mai bine pentru mine, și Brody McFadden nu e cel mai bun lucru pentru mine.

— Nu știu ce să fac, spune Haisley deschizând agenda. Florile n-o să ajungă la timp la nuntă. Mama este enervată, normal, dar nu vreau să începem să tăiem flori de aici ca să facem ceva pentru ziua aia. Pare problematic din punct de vedere al mediului. Mama e pregătită să facă în așa fel încât să ni se livreze niște flori peste noapte, dar mi se pare o risipă.

— E totuși o soluție. Nu că ai vrea să tragi genul ăla de sfori, chiar dacă poți. Probabil ai putea pune un florar să

facă niște aranjamente și apoi să le trimită aici pentru nuntă. Avem două zile la dispoziție.

— Am putea, dar e un exces. Se uită spre apă și adaugă: Voiam nunta aici pentru că ador locul ăsta – insula e atât de frumoasă, încât evenimentul în sine ar putea fi intim și simplu. Știu că părinții mei vor să-și arate banii, și au dreptul ăsta, dar eu nu vreau să fac așa ceva, înțelegi?

— Înțeleg! Mă las pe spate sprijinindu-mă pe mâini și mă gândesc la asta, apoi adaug: Cum rămâne cu localnicii? Ai vorbit cu cineva care locuiește aici?

— Am câțiva prieteni în oraș și mi-au oferit sugestii, dar nu sunt mulți oameni aici care să poată face aranjamente, și multe lucruri pe care le pregătesc sunt importate pentru nunți.

— Are sens.

Îmi răsfrâng buza, gândindu-mă.

— Ce zici de frunze? o întreb.

— Ce vrei să spui? mă întreabă Haisley, nedumerită.

— Păi, poți să folosești frunzele pentru diferite aranjamente. Tu ai nevoie doar de un buchet, niște butoniere și poate ceva pentru ceremonie, nu?

— Da, patru buchete!

— Așa e. Mă uit în spatele meu spre dumbrava de frunziș a insulei și zic: Fă-mi pe plac o clipă!

Mă ridic și îi fac semn să vină cu mine. Iau un mănunchi de frunze – cred că sunt frunze de bananier, dar nu sunt sigură. Sunt lungi, plate și exact lucrul la care mă gândeam. Îndoi câteva, le unesc și apoi le prind de la bază. Întind buchetul spre Haisley.

— Am putea face ceva de genul – pare o floare dacă le așezi și le unești. Pun pariu că, dacă vorbim cu organizatoarea de evenimente și cu hotelul, pot aranja ei cumva să

fie făcute. Să angajeze câțiva oameni din oraș ca să ajute. Ar putea să fie frumos.

Haisley analizează buchetul fals și sunt recompensată cu un zâmbet.

— Ăsta e frumos!

— Poți chiar să iei și niște frunze din astea sălbatice.

Ridic niște frunze lungi și subțiri și le pun în jurul buchetului.

— Uite, așa, și poate adăuga ceva dimensiune, ține de tine cum vrei. Ai putea chiar să iei câteva dintre frunzele astea îndoite, să le pui în grămăjoare mici și să le aliniezi într-o ghirlandă.

— Oh, asta ar fi drăguț! spune ea. Ochii ei îi întâlnesc pe ai mei și adaugă: Pur și simplu o ador, Maggie. O idee totodată eficientă, dar și extrem de drăguță.

— Ai vrea să-i explic eu organizatoarei?

Haisley clatină din cap.

— Cred că e destul de sensibilă de la ideea cu diagrama de așezare. Cred că o să-i spun eu ideea asta, ca să nu devină defensivă.

— Probabil e cel mai bine. Dacă ai nevoie de ajutor, dă-mi de știre!

— Ai făcut deja foarte multe!

— De-asta sunt aici. Știu de la nunta fratelui meu; am ajutat-o pe cumnata mea cu foarte multe, nu în calitate de organizatoare de evenimente, ci doar ca domnișoara ei de onoare. Principalei ei domnișoare de onoare nu îi plăceau lucrurile astea, așa că am intervenit eu. Am făcut buchete din grâu și conuri de pin pentru nunta ei. A fost o tortură absolută, am urât fiecare secundă, dar au ieșit frumoase și până în ziua de azi am mirese care întreabă de ele când îmi văd portofoliul. Am găsit un florar care le face, astfel încât să-mi salvez degetele.

— Inteligent! spune Haisley. Întotdeauna ai vrut să faci nunți?

— Cam dintotdeauna, da. A fost pasiunea mea de când eram doar o copilă și am văzut-o pe prietena mamei căsătorindu-se. Chiar iubesc întregul proces, diferențele de opinii și cum fiecare nuntă e diferită, reflectând cuplul... sau uneori familia.

— Pasiunea ta pentru asta e evidentă. Seamănă cu pasiunea pe care o am eu pentru spațiile mele de închiriat pentru vacanță. Am muncit atât de mult la ele, am verificat fiecare detaliu și fiecare temă! Ador să le ofer oamenilor o experiență.

— Eu apreciez enorm proprietățile tale, îi spun, simțindu-mă timidă. Evident că le-am căutat. Pun pariu că tatăl tău a fost mândru de tine, pentru că ai un spirit întreprinzător.

Ea se strâmbă, ceea ce mă surprinde.

— De fapt, n-a fost. Nu la început.

— Serios? N-aș fi crezut asta.

— Știu. S-a dat pe brazdă. Dar e de modă veche. A vrut, nu, a cerut: „Toți copiii mei vor lucra pentru Hopper Industries." Așa că să spun că a fost supărat de alegerea mea de a părăsi Hopper și a-mi începe propria afacere este puțin spus. A durat ceva ca să se înmoaie și a fost nevoie de timp ca ideea mea să se dovedească fiabilă, dar acum chiar e mândru de mine. Și am lucrat din greu să reconstruim relația pe care am pierdut-o la un moment dat.

— Uau! E impresionant!

— Da, e un om bun. Încăpățânat, pedant, dar care te susține din tot sufletul odată ce l-ai convins.

— Păi, mă bucur pentru tine că ți-ai păstrat țelurile. Destul de amuzant, chiar îi spuneam asistentei mele zilele trecute despre spațiile tale și cum că ar fi uimitoare pentru petrecerile burlăcițelor.

— Ce vrei să spui?

Asta e, Maggie! Spune-i ideile tale!

— Păi, noul trend acum este ca burlăcițele să închirieze o casă de vacanță și să țină petrecerea în orașe distractive. Nashville. San Francisco. Închiriază casele și apoi le decorează în funcție de tema aleasă. De acolo a venit Everly, asistenta mea. Lucra pentru o firmă care decora pentru petrecerile burlăcițelor. Ar fi o șmecherie de marketing numai bună pentru proprietățile tale din moment ce temele sunt perfecte.

— Uau! exclamă ea.

Pot să văd cum i se învârt rotițele.

— Nici măcar nu m-am gândit la asta. Îmi întâlnește privirea și zice: Știi, după nunta asta, am face bine să vorbim.

Simte cum se aprinde speranța.

— Mi-ar plăcea, dar hai să ne concentrăm pe ce avem de făcut – să te măritâm. Ceea ce mă duce la următoarea întrebare: ce faci în noaptea de dinaintea nunții? Sunt domnișoară de onoare, la urma urmei, și nu mi-aș face treaba dacă nu aș organiza o petrecere pentru tine.

Haisley chicotește.

— Nu am plănuit nimic, dar nu m-ar deranja ceva micuț. Și fără prea mult alcool.

— Și ce părere avem despre un stripper?

Râde din tot sufletul.

— Sunt de acord, dar, din moment ce mama și viitoarele mele cumnate vor fi acolo, trebuie să spun cel mai probabil nu.

— Păcat! Chiar l-aș fi putut face pe Brody să-și miște corpul.

— E ciudat s-o zic, dar sunt sigură că așa ai fi făcut.

— Dă-mi de știre dacă te răzgândești.

Îmi duc mâna la frunte, să înțeleagă că voi fi pregătită.

— Hei, îl auzim pe Jude strigând și, când ne întoarcem, îl vedem venind spre noi pe nisip.

Doamne, bărbatul ăsta! Când spun că Haisley a tras jackpotul, nu glumesc. Jude vine spre noi, ud fleașcă, picături de apă alunecând pe pectoralii lui pronunțați și pe abdomenul încordat. Și-a dat părul pe spate, dar câteva șuvițe se cârlionțează în dreptul frunții, și, când ajunge la Haisley, o apucă blând de bărbie și-i depune cel mai moale sărut pe buze.

— Hei, tu, spune Haisley în timp ce se uită la el, și iubirea radiază din fiecare părticică a corpului ei pentru logodnicul său nepământean. Ce se întâmplă? Ai prins vreun pește?

El încuviințează din cap.

— Mulți. Se întoarce spre mine și mă întreabă: Cum e Brody?

— Oh, cred că e bine, spun, apoi fac o pauză, derutată. Nu era cu voi?

Jude își pune brațul în jurul lui Haisley.

— N-ai auzit?

Oh, Doamne, ce mai e acum?

— Ce să aud? îl întreb.

Jude face o grimasă și se scarpină la ceafă.

— A încercat să pescuiască cu sulița cu Reginald și, ei bine, din ce am auzit, a fost un pește între picioarele lui Brody pe care Reginald a încercat să-l străpungă. A ratat peștele și l-a lovit pe Brody în schimb. L-am văzut pe Hardy mergând cu el.

— Poftim? spune Haisley, trăgându-se într-o parte ca să se uite la Jude. Tata l-a lovit pe Brody cu o suliță?

— Nu știu detaliile – știu doar că tatăl tău e supărat că a ratat peștele și că Brody a fost cărat înapoi la barcă.

— *Cărat?* întreb, simțind că mi se face rău la stomac. Adică a fost înjunghiat?

— Nu cred că înjunghiat, dar știu că a trebuit să se întoarcă pe barcă.

— Hai! spune Haisley, apucându-mă de cot. Să mergem să vedem ce e cu el!

Luată prin surprindere și îngrijorată cu adevărat pentru Brody, îi permit lui Haisley să mă conducă pe plajă și înapoi pe barcă.

Ce noroc are bărbatul ăsta? Reginald chiar l-a înjunghiat? Ce făcea Brody în poziția aia? Plutea din cauza pastilelor ălora aiurite sau încerca să se comporte ca un pește? Cum de s-a întâmplat asta?

Ne grăbim în apă și înotăm spre iaht, fără să ne gândim la bărcuța care ne-a adus la mal, și ajungem la scara din spate. Când pășim la bord și începem să-l căutăm pe Brody, apare Hardy.

Când mă vede, ridică o mână în semn de liniștire.

— E bine.

— Ce s-a întâmplat? întreb când văd o siluetă care apare în spatele lui Hardy.

Înalt.

Lucrat.

Cu același păr ciufulit care a ajuns să-mi placă.

— Uite, port un slip Speedo. Ce crezi, iubito? spune Brody, ieșind la lumină și rotindu-și șoldurile spre noi.

Bunule.

Dumnezeu.

Din.

Rai.

Iată-l, în toată gloria lui, lucrat și caraghios în același timp. Slipul lui Speedo îi stă incredibil de jos pe șolduri, și

umflătura, abia încadrată, e la vedere pentru toată lumea. Dar priveliștea îmi lasă gura apă, pentru că știu exact cât de mare poate să devină acea umflătură. Am avut-o în gură seara trecută. *Unul dintre cele mai erotice momente din viața mea, să-l am pe Brody complet pierdut după mine.* Oameni buni, am fost insațiabilă, și penisul lui a fost nemaipomenit. Nu prea sunt o iubită care face sex oral, dar n-aș fi putut să-i țin departe penisul de gura mea după ce am terminat de două ori atât de senzațional.

Și nu trece neobservat faptul că, în momentul ăsta, viața mea a făcut un cerc complet.

Am venit în Bora Bora cu un singur gând în minte, să găsesc un tip într-un slip Speedo care să-mi facă lucruri obscene.

Păi, iată-l!

Arătând ca un nemernic, mișcându-se pe un ritm fără muzică, în nimic altceva decât o pereche de chiloți din nailon.

Nu sunt sigură dacă ar trebui să mă simt norocoasă sau nu.

— Cred că pastilele au lovit și mai tare, spune Hardy, făcându-mi cu ochiul. S-ar putea să fie mai bine dacă se odihnește.

— Odihnă, nu; nu trebuie să ne odihnim. Brody își agită pumnul în aer în timp ce zice: Trebuie să petrecem.

— Doamne! șoptesc, făcând-o pe Haisley să râdă. Hm, e vreun pat pe care putem să-l ocupăm?

— Da, o să vă arăt! spune Hardy. Hai cu mine!

Îl apucă pe Brody de braț și îl conduce de pe punte în jos, pe un coridor. Brody protestează tot drumul. Eu îi urmez.

— N-am nevoie să dorm. Trebuie să arăt slipul ăsta Speedo. Pun pariu că tatăl tău o să-l adore.

— Brody! spun încet. E mai bine să rămânem tăcuți.

— Nu e nevoie să tac când lumea e scoica mea.

Hardy îmi aruncă o privire amuzată.

— Uneori, pastilele pot să acționeze într-o secundă, și cred că ne aflăm în momentul ăla.

— Așa se pare! Și mă tem că, dacă nu-l reținem, o să-și arate penisul în fața tuturor și o să încerce să aducă vorba despre asta în fiecare conversație.

— Puțulica vrea să vorbească? întreabă Brody, uitându-se între picioarele lui.

— Grăbește-te!

Îl împing pe Hardy, care râde.

Ne conduce spre o cabină din fundul bărcii – probabil dintr-un motiv întemeiat – și spune:

— Aici, încăperea asta ar trebui să fie numai bună. E întunecată și o să-l țină liniștit.

Mă uit prin cameră pe când Brody sare în pat.

— Te rog, spune-mi că nu e camera tatălui tău. Nu cred că ar fi o idee bună.

— Crede-mă, nu i-aș face asta! spune Hardy.

— Mulțumesc! Mă uit la Brody cum se răsucește pe saltea și întreb: Ce i s-a întâmplat?

— Tata a încercat să arunce spre un pește care era între picioarele lui Brody, a ratat și i-a rupt pantalonii lui Brody cu sulița. Talia era încă intactă, dar penisul îi atârna pe afară. Nu a fost tăiat sau rănit. Sincer, habar n-am cum de tata nu i-a străpuns testiculele. Doar pantalonii i-au fost vătămați. Așa că l-am adus aici ca să se schimbe și tot ce aveau la îndemână a fost slipul Speedo. Brody a spus că e grozav pentru că ție îți place de el în Speedo.

Mă înroșesc la față.

— Mă bucur că a anunțat asta.

Hardy râde.

— Știi, tipul ăsta chiar te place.

Hm?

— Cât s-a schimbat, nu s-a oprit din a-mi spune cât de frumoasă ești.

Hardy îmi face cu ochiul și se duce spre ușă.

— Ți-ai găsit unul bun, Maggie.

Simt cum fața îmi arde și mai tare.

— Păi, mulțumesc de ajutor! Apreciez!

Îl bat pe Hardy pe braț.

— Nicio problemă!

— O să ies într-o clipă, îi spun pe când Hardy închide ușa în spatele lui, iar eu mă uit la Brody, care acum face îngeri de zăpadă pe cuvertură.

Și bărbatul ăsta crede că sunt frumoasă... Cât de norocoasă sunt?

Când o să afle despre dezastrul ăsta recent, sunt destul de sigură că n-o să vrea să-i mai vadă vreodată pe cei din clanul Hopper.

— Hei, Brody, reiau după ce mă mut pe pat și îmi pun mâna pe piciorul lui. Cred că trebuie să dormi.

El face o pauză și se uită la mine. Când ochii lui îi întâlnesc pe ai mei, oftează.

— Ești atât de frumoasă!

Bine, știu că e puțin aiurit, dar asta nu oprește fluturașii care-mi plutesc în stomac.

— Mulțumesc! îi răspund. Dar hai să te punem pe pernă, bine?

— Nu vreau să dorm, îmi răspunde ca un copil răsfățat.

— Știu, dar, dacă te las să mergi acolo, o să te faci de râs în fața lui Reginald și nu cred că vrei asta.

— Dă-l dracu' pe Tati Reggie! mormăie el.

— Da, un sentiment adorabil, dar, așa cum am spus, e mai bine să rămânem aici acum!

Mă urc mai sus pe pat și bat cu mâna în pernă.

— Vino încoace!

Mormăie ceva ce nu reușesc să înțeleg și apoi se urcă pe pernă.

— Gata! Vrei să te acoperi?

— Da! spune el.

Trag așternuturile în jos și îl ajut să-și bagi corpul sub ele. Când e ghemuit acolo, îi zic:

— Gata! Acum dormi puțin. O să-ți aduc niște apă ca să te hidratezi; asta o să te ajute să elimini tot.

Dau să mă ridic, dar mă apucă de mână.

— Nu, nu pleca!

— Brody, trebuie să dormi!

— Dormi cu mine! Dorm mai bine cu tine.

Uf, mă omoară!

— Te rog, Maggie!

Ochii lui de culoarea cafelei mă imploră.

La naiba!

Cum pot să spun nu chipului ăluia? Nu pot!

Așa că îmi dau jos sarongul și mă strecor sub așternuturi. Își pune brațul în jurul meu și își strecoară antebrațul între sânii mei, trăgându-mă la piept. Își apasă fața pe ceafa mea și oftează fericit.

— Perfect! spune el. Asta e ce vreau! Exact ce am aici.

Simt cum mi se încleștează maxilarul, iar creierul îmi aleargă cu viteză în toate direcțiile, cugetând la toate sensurile vorbelor lui, în timp ce inima îmi face tumbe în piept, dorind și sperând să fie real.

Îl plac pe bărbatul ăsta de ceva vreme.

Îl urăsc de la fel de mult timp.

Dar un lucru e sigur – linia dintre iubire și ură este foarte subțire, iar când am fost între picioarele lui, oferindu-i plăcere noaptea trecută, eram cățărată pe gard. *Și ăsta nu e un eufemism pentru penisul lui.*

Și acum, mă ține de parcă sunt colacul lui de salvare.

„Asta e ce vreau! Exact ce am aici."

Și, dacă sunt sinceră cu mine, asta e ce mi-am dorit și eu. Dar e ăsta începutul unei relații sau doar o aventură pe insulă? *N-am loc de un iubit.* Dar a fost asta doar o scuză pentru că nu am energia mintală să cunosc pe cineva? Ar putea lucrurile să funcționeze între mine și Brody pentru că îl cunosc deja? *Îmi doresc asta?*

Chiar nu știu. Să fiu cu Brody nu mi s-a părut niciodată o posibilitate, pentru că niciodată nu i-am cunoscut adevăratele sentimente. Și apoi mai e și Gary de luat în considerare.

Dar vreau să mă ofer pe *mine*? M-a rănit o dată. Încă e același bărbat care a fost un nesimțit în ceea ce mă privește. Nesuferit, atotștiutor, arogant. *Dar l-ai văzut și fiind umilit și vulnerabil. S-ar putea să nu fie cine crezi că e.*

Of! E derutant!

Cred că, pentru binele inimii mele, trebuie să văd dacă ce simte e real sau dacă e doar produs de altceva. Locul în care ne aflăm. Excitare. Alcool. *Pastile de fericire?*

Pentru sănătatea mea mintală? Pot să sper că e real, pentru că sunt multe lucruri care îmi plac la Brody, dar o să-mi țin inima păzită încă o vreme.

Brody a ratat ziua pe insulă.

A dormit tot timpul. Am stat cu el până când am simțit că nu o să observe că am plecat, apoi m-am furișat și m-am alăturat grupului, nedorind să abat atenția de la Haisley și de la ziua lor specială.

Personalul iahtului ne-a oferit o cină plăcută pe plajă și, odată ce soarele a început să apună, ne-am întors pe barcă și ne-am îndreptat spre resort. L-am verificat pe Brody când ne-am întors de la cină ca să mă asigur că e încă în viață. Sforăia ca o furtună, așa că l-am lăsat singur.

În vreme ce navigăm pe ocean, mă bucur de solitudine pe puntea din spate. În ciuda faptului că Haisley și ceilalți m-au rugat să mă alătur lor, am ales să-mi găsesc propria bancă. Nu poți să te simți singur cu o priveliște ca asta. Toată lumea e în cuplu și liniștită, bucurându-se de priveliște și de briza proaspătă de seară. Haisley și Jude sunt în față, iar ea se sprijină de pieptul lui pe când el o ține strâns. Reginald și Regina sunt și ei în față, vorbind cu căpitanul. Hardy și Hudson sunt în zona de dining, discutând probabil afaceri, în timp ce gemenele sunt tot în față, făcând poze apusului splendid.

Cred că e cel mai frumos pe care l-am văzut până acum de când sunt aici. Cascade de portocaliu, roz și galben umplu cerul nesfârșit, presărat cu câțiva nori, ce se reflectă în apă pe când soarele trece de orizont.

Mă ghemuiesc în hanoracul pe care mi l-a împrumutat Hudson pentru că e răcoare în spatele bărcii.

Îmi iau telefonul și îmi dau seama că trebuie să îi scriu lui Hattie, în special după ce am uitat să-i trimit ceva aseară. *Sunt MULTE de recuperat.* Dar mă opresc când văd că Everly îmi trimite câteva e-mailuri.

Maggie: N-ar trebui să dormi?

Nu mă surprinde că îmi scrie imediat. Se transformă într-o obsedată de muncă, la fel ca mine.

Everly: Mult spus din partea persoanei care ar trebui să se relaxeze în loc să muncească în vacanță.

Zâmbesc la răspunsul ei sarcastic.

Maggie: Mă relaxez. Mă bucur de apus chiar în clipa asta.
Everly: Oh, da? Ce faci? Ești cu familia Hopper?

Maggie: Da, azi ne-au dus pe o insulă privată într-o călătorie cu iahtul. Am ajutat-o pe Haisley să rezolve o problemă cu buchetele și apoi i-am spus că și-ar putea folosi casele de închiriat pentru petrecerile burlăcițelor. Să facă o întreagă chestie tematică.

Everly: Oh, Doamne, am lucrat la o propunere pentru tine cu exact aceeași idee, dar am încorporat ideea cu domnișoare de onoare de închiriat.

Maggie: Ce vrei să spui?

Everly: Păi, știu cât de mult ține Haisley la proprietățile ei. Am citit despre ea și despre succesul ei, și simt că n-o să vrea să riște ca proprietățile să-i fie deteriorate de o grămadă de burlăcițe bete. Deci, m-am gândit, cum ar fi dacă ar exista o „domnișoară de onoare de închiriat" inclusă, cu alte cuvinte, cineva care îi ajută pe nuntași să aibă parte de cel mai bun weekend, planificând totul înainte, ocupându-se de toate nevoile lor și asigurându-se că nu distrug locul. Aproape ca un majordom, dar ar fi o domnișoară de onoare bonus pentru weekend. Evident, nu este o domnișoară de onoare reală, dar se ocupă de lucruri pe care le face o domnișoară, astfel încât toată lumea să se relaxeze și să se distreze.

Maggie: Oh, Doamne, Everly, este genial!

Everly: Știu (LOL). Încă mă gândesc la detalii și șmecherii, și mi-ar plăcea să-ți aud părerea când te întorci. Nu știu dacă e ceva cu care ai vrea s-o abordezi pe Haisley, dar cred că e ceva ce poți lua în considerare.

Maggie: Sunt complet de acord. Ador asta! Și vreau să mă gândesc și la ideea de a oferi domnișoare de onoare de închiriat ca parte a pachetului nostru de organizare de nunți ca să ajutăm în ziua cea mare. Știu că pare neobișnuit, dar cred că, dacă atragem niște fete sau niște băieți, am putea face ceva din asta.

Everly: Ador ideea asta! O extindere a activității e ceea ce ne trebuie.
Maggie: Ești minunată! Mulțumesc!
Everly: Sunt minunată, mulțumesc că vezi asta!
Maggie: LOL. Dormi puțin!

— Bună!

Mă sperii și-mi ridic privirea din telefon. Brody stă în fața mea, purtând o pereche de pantaloni gri care-i fac tot felul de lucruri libidoului meu. Își scarpină pieptul gol, uitându-se la mine cu ochi somnoroși.

— Bună! Am crezut că au doar Speedo de purtat.

— Pentru înot, dar au și haine în plus.

Mijește ochii la hanoracul meu supradimensionat.

— Ce porți?

— Oh, îmi era frig! Hudson mi-a dat hanoracul lui să-l port.

Sprâncenele aproape că i se unesc.

— Ce e? îl întreb. Nu te simți mai bine?

— Nu, mă simt bine, spune el, dar sprânceana încă îi e încruntată.

— Atunci, de ce pari supărat?

Își trece mâna peste maxilar, studiindu-mă în tăcere preț de câteva secunde și apoi, fără să spună nimic, dispare pe barcă.

Hm... unde se duce?

Încă e sub efectul pastilelor?

Sper că nu!

Spunea niște lucruri aiurite, și acum, că Reginald s-a întors pe barcă, nu vreau să-i scape ceva în fața lui. Bătrânul încă e morocănos din cauză că i-a scăpat peștele.

După vreo cinci minute, se întoarce – slavă Domnului – cărându-și ghiozdanul pe care l-a adus cu el când am plecat

de dimineață. Îmi amintesc că m-am întrebat ce a împachetat, dar nu l-am iscodit.

Îl așază pe bancă lângă mine, îl deschide și scoate un hanorac cu fermoar bleumarin.

— Uite! spune el.

— Ce e asta?

— Hanoracul meu. Poți să-l porți.

— Oh, ăsta e în regulă, spun în timp ce trag de al lui Hudson.

— Nu e în regulă, zice pe când se uită în jos, la mine. Îi aparține altui bărbat. Apoi împinge hanoracul spre mine și zice: Ăsta e al meu, ceea ce înseamnă că e al tău. Pune-l pe tine!

Mă uit la el.

— Chiar vrei să-mi dau jos hanoracul ăsta și să-l pun pe al tău pentru că te comporți ca un idiot gelos?

— Mă *aștept* să-ți dai jos hanoracul lui și să-l pui pe al meu, pentru că ești iubita mea, iar iubita mea poartă hanoracul meu, nu pe al altcuiva.

— Vorbești serios? întreb, întreaga situație părându-mi aproape amuzantă, dar, când nu schițează niciun zâmbet, îmi dau seama că poate chiar vorbește serios.

— Al dracului de serios, Maggie. Dă-l jos!

Bine...

Îmi scot brațele din mânecile hanoracului și apoi îl ridic peste cap. Împachetez hanoracul și îl pun deoparte doar ca să-l iau pe al lui Brody și să îl trag pe mine.

Și urăsc să recunosc, dar miroase ca el și e mai moale. Îl închid până sus și apoi îmi trag picioarele la piept.

— Fericit? îl întreb.

El nu-mi răspunde, doar se așază lângă mine pe bancă, își pune brațul în jurul meu și mă trage la piept.

— Mult mai bine, îmi zice când buzele îi ajung lângă urechea mea.

Vreau să-mi dau ochii peste cap.

Vreau să-i spun că e ridicol.

Dar nu am putere, pentru că mă simt confortabil.

Mă ține în brațe.

Și pare cu mintea limpede, ceea ce îmi spune un lucru: tot ce a zis întreaga zi... poate că e adevărat.

După câteva secunde de tăcere, întreb:

— Deci te simți mai bine?

— Da! îmi răspunde în vreme ce fața i se freacă de părul meu. De ce ai plecat?

Își amintește că a fost acolo? Își amintește de îngerii de zăpadă pe care îi făcea înainte să ne ghemuim sub așternuturi?

— Voiam să-ți ofer spațiu.

— N-am nevoie de spațiu din partea ta, Maggie.

Și iată din nou, încă un semn!

Un semn care îmi creează un nod în stomac.

Și, spre surprinderea mea, se apleacă și depune un sărut pe umărul meu. E tandru și dulce, nimic fățiș sexual, dar îmi hrănește mintea romantică zăpăcită, cea care a fost spălată de comedii romantice și cărți care îmi promit finalul fericit la care am visat întotdeauna.

Mă face să cred că ar putea fi ceva aici, între noi.

Prea speriată ca să spun ceva sau ca să recunosc gândurile care îmi trec prin cap, decid să mă bucur de moment. Soarele apune acum, transformând cerul dintr-un portocaliu intens într-un albastru întunecat; stelele își fac apariția, comportându-se de parcă ar fi ghizii noștri, iar apa pare să ne poarte spre următorul capitol.

Un capitol pe care nu cred că-l înțeleg pe deplin.

— Mă bucur că te simți mai bine, spune Haisley pe când coborâm de pe barcă și ne croim drum spre mașinuțele de golf care sunt aliniate și pregătite pentru noi.

— Mulțumesc! spune Brody. O să mă asigur că returnez hainele.

Hardy întinde mâna.

— Păstrează slipul Speedo, omule – nu cred că o să-i stea cuiva la fel de bine cum îți vine ție.

Brody chicotește, un sunet adânc, ce-i trădează somnolența.

— Mulțumesc! Poate o să-l pun în ramă alături de pantalonii rupți.

Hudson se apleacă.

— O să-ți dau o mie de dolari dacă înrămezi pantalonii rupți și îi faci cadou tatei.

Brody râde și mișcă ușor din mâini, de parcă și-ar cântări opțiunile.

— O mie de dolari sau să-mi pierd jobul. Hm... mă întreb ce să aleg.

Hudson chicotește, îl bate pe spate și apoi pleacă.

— Se întâmplă ceva mâine? o întreb pe Haisley. Vreau să mă asigur că sunt disponibilă pentru orice planuri ai putea avea.

— Poimâine o să fim în modul activ de dinainte de nuntă, așa că mă gândesc că o s-o luăm ușor mâine, cu o simplă zi la piscină.

— Sună bine! Ai numărul meu dacă ai nevoie de ceva.

— Mulțumesc! Îmi face cu ochiul și îl ia de mână pe Jude, căruia îi zice: Gata?

El încuviințează din cap, așa că se îndepărtează imediat amândoi.

Îl simt pe Brody odihnindu-și mâna pe mijlocul meu.

— Gata?

Felul în care o spune, felul ăsta profund, aproape guttural, e ca și cum mă întreabă dacă sunt gata pentru mai mult.

— Păi, da.

Mă ajută să urc în mașinuța de golf și, înainte să se îndrepte spre locul lui, degetele îi alunecă pe brațul meu, lăsându-mi fiori de-a lungul pielii.

Când se așază, întoarce cheia, prinde volanul cu o mână, iar pe cealaltă o pune pe coapsa mea. Apoi plecăm pe drumul abia luminat.

— Te-ai distrat azi? mă întreabă pe când degetul lui mare se freacă de pielea mea expusă.

Mâna îi alunecă chiar acolo unde se deschide sarongul, oferindu-i acces la întregul meu picior. Degetele i se curbează pe interiorul coapsei mele, iar degetul lui mare mângâie chiar în locul potrivit, așa încât, cu fiecare atingere, trec scântei prin mine.

— Da! îi spun, încercând să mă liniștesc.

Ce se întâmplă?

Încearcă să mă excite?

Pentru că face o treabă bună.

Și cât de jalnică sunt? Face o treabă bună cu afurisitul de deget mare. Chiar a trecut atât de mult timp?

— Mă bucur! Oamenii ăștia chiar te plac, Maggie. E greu să nu o facă totuși.

Degetele i se curbează și mai mult, și, cu toate că mă chinuie dorința asta să îmi desfac picioarele, nu o fac. Stau liniștită.

— Și pe tine se pare că te plac, îi spun, încercând să fiu atentă la conversație.

— Oh, da? întreabă el. Cine, mai exact?

Degetul lui mic se mișcă încet între picioarele mele și abia îmi atinge păsărica, dar e tot ce-mi trebuie ca să-mi dau ochii peste cap.

— Hm... păi, Haisley te place, îi spun pe când înghit cu greu chiar în momentul în care degetul lui mă atinge din nou, chiar de-a lungul crăpăturii.

Port costumul de baie, așa că pot să simt fiecare atingere, fiecare milimetru de piele.

— Hudson și Hardy, îi răspund, strângând scaunul de sub mine.

— Dar tu? întreabă pe când ajunge la podul care duce la bungalow-ul nostru. Tu mă placi?

Degetul lui alunecă din nou, de data asta aplicând mai multă presiune.

— Daa! aproape șuier.

— Cum mă placi? întreabă în timp ce ne apropiem din ce în ce mai mult de bungalow-ul nostru.

— Eu... ăm... nu știu.

Mintea nu mi se poate concentra pe întrebări deoarece e mai concentrată pe felul în care mă face să mă ud doar din cauza degetul lui mic și al celui mare.

Se oprește în fața bungalow-ului nostru și mă eliberează, trimițându-mă într-un vârtej de dorință.

Doamne, sper să continue orice a fost, pentru că nu cred că pot să suport să fiu excitată în halul ăsta fără vreun final!

Își ia rucsacul și apoi se mută pe partea mea, luându-mă de mână și conducându-ne la ușa de la intrare. O deschide și pășim înăuntru. Cu o singură mișcare lină, își lasă pe jos rucsacul, se întoarce spre mine și lovește cu piciorul ușa ca să se închidă. Apoi mă ridică, mă învârte spre perete și mă lipește de el. Pe urmă îmi ridică mâinile deasupra capului și își lipește gura de gâtul meu.

Oh, Doamne...

— Cum mă placi? întreabă din nou pe când degetele îi alunecă pe corpul meu, peste marginea sânului și spre sarong, pe care îl dă jos și-l aruncă într-o parte.

— Nu... nu știu, răspund când gura i se mută în jos pe gâtul meu, lingând și sugând ușor.

El face o pauză și se uită în ochii mei.

— Mă vrei... așa... sau mă vrei doar ca prieten, Maggie? E o întrebare simplă.

Îmi umezesc buzele.

— Cu un răspuns complicat.

— Cum de e complicat? Fie mă vrei, fie nu. Care e?

Studiez ochii ăia flămânzi, pregătiți să mă mănânce cu dorința care bubuie prin el.

— Nu vreau să mă rănești, îi răspund.

— Niciodată, spune el. Nu pot și n-o să fac asta din nou. Vreau asta. Pe tine. N-o să te rănesc, Maggie. Jur!

Simt cum îmi bubuie inima în piept.

— Cum rămâne cu... Gary?

— O să-i spun mâine. Nu-mi pasă. Își lipește corpul de al meu și adaugă: Te plac, Maggie! Te plac de al dracului de mult timp și nu cred că sentimentul ăsta o să dispară vreodată. Trebuie să văd unde duce asta, ce ar putea ieși de aici. Te vreau... Am nevoie de tine!

Îmi umezesc buzele, cuvintele astea fiind tot ce cred că mi-am dorit vreodată să aud de la el. În special în noaptea nunții lui Gary. M-aș fi topit dacă mi-ar fi spus asta.

Așa că de ce reținerea de acum?

— Jură-mi! îi cer, uitându-mă în ochii lui. Jură-mi că n-o să mă rănești!

Îmi apucă maxilarul, ținându-mi capul nemișcat și uitându-se fix în ochii mei.

— Îți jur, Maggie! N-o să te rănesc.

Și asta e toată confirmarea de care am nevoie.

Îmi umezesc buzele încă o dată.

— Vreau asta... Pe tine!

Și cu asta, gura lui o strivește pe a mea, o forță căreia nu pot să mă opun. Pot doar să mă las purtată de ea.

Ambele lui mâini îmi cuprind fața pe când buzele îi alunecă peste ale mele, sincronizându-se cu ele, iar corpurile noastre zumzăie de dorință. Și e tot ce-mi amintesc din noaptea nunții lui Gary.

Capriciul.

Exigența.

Presiunea.

Senzația corpului lui masiv apăsat de al meu.

Mă droghează cu gura lui, creând acest vârtej de dorință.

Probabil îmi citește gândurile pentru că mâinile îi alunecă în jos pe gât, spre umeri, apoi apucă bretelele costumului de baie și mi le coboară pe brațe, expunându-mi sânii.

Imediat îi cuprinde în mâini, masându-i pe când mă sărută cu o asemenea forță, încât pot să simt totul până în vârful degetelor de la picioare, doar ca el să-și mute gura pe maxilarul meu și apoi pe gât unde linge... suge... ciugulește.

Da, Doamne, da!

Controlează-mă!

Ia-mă!

Fă-mă a ta, Brody!

Îl prind de ceafă în timp ce se mută din ce în ce mai aproape de sânii mei.

— Mai mult, îi șoptesc.

Îmi ridică unul dintre sâni și îl sărută în jurul sfârcului, își rotește limba și apoi îl suge. Un șuierat îmi scapă printre buze și simt că mi se ridică pieptul. Mă minunez de felul

în care mă face să mă simt – de parcă plutesc. De parcă nu există nimic altceva pe lume decât eu și el.

Își trece dinții peste sfârcul meu înainte să-și croiască drum spre celălalt sân, oferindu-i același tratament, marcându-i ca fiind ai lui. Tot ce pot să fac e să stau acolo, lăsându-l să preia controlul asupra corpului meu de fiecare dată când îmi sărută sau îmi suge pielea.

Cu ambele mâini, îmi strânge sânii la un loc, îi sărută și apoi se mută mai jos pe abdomenul meu.

Doamne, da!

Îmi trage costumul până când îl dă jos de tot. Ies din el, rămânând goală în fața lui. Mâna lui se deschide peste abdomenul meu și urcă din nou spre sân, pe când se lasă pe vine în fața mea. Îmi pune unul dintre picioare peste umărul lui, iar gura i se mută la îmbinarea dintre coapsele mele.

Îi simt gura fierbinte pe carnea mea înainte ca limba să-i alunece de-a lungul crăpăturii mele.

— Oh, Doamne! strig, iar capul mi se lovește ușor de perete în timp ce mi-l dau pe spate. Da, Brody!

Și nemernicul o face; pot să-l simt zâmbind deasupra mea pe când își introduce limba și mai mult, lovindu-mi clitorisul doar o clipă înainte să se întoarcă la a-și trece doar vârful de-a lungul crăpăturii mele.

Normal că o să mă tachineze.

Când *nu* m-a tachinat?

Îl apuc de păr, încurajându-l să-mi ofere mai mult, dar mă surprinde atunci când îmi ridică și celălalt picior peste umărul lui și apoi se ridică, așa că sunt sprijinită de perete, odihnindu-mă pe umerii lui, în vreme ce fața îi e cu totul îngropată între picioarele mele.

Am timp doar pentru un suspin din cauza schimbării bruște de înălțime înainte să mă sărute, gura lui mișcându-se

peste miezul meu într-un fel atât de senzual, încât degetele de la picioare îmi amorțesc imediat.

— Brody! gem în timp ce continuă să își miște gura peste crăpătura mea, jucându-se cu mine, dar fără să-mi ofere exact ce vreau. Am nevoie de limba ta!

Și mă ascultă. Își trece imediat limba hulpavă peste clitoris.

— Oh, Doamne!

Stomacul mi se strânge din cauza presiunii pe care o aplică.

— Brody... asta e... oh, Doamne!

Își pune mâinile pe perete și aplică și mai multă presiune, făcându-mă aproape să-mi iau zborul de pe umerii lui.

Îl apuc de cap, simțind cum orgasmul mi se formează la baza spinării și mi se adună între picioare.

— La dracu', da!

Îmi dau capul pe spate din nou, iar pieptul mi se ridică și coboară pe când îi răsucesc părul între degete.

— Oh, Doamne! strig atunci când simt că îmi suge clitorisul. Îmi... îmi...

Nu apuc să termin de zis cuvintele că întregul meu corp se cutremură și termin pe fața lui, mușchii, abdomenul și membrele tremurându-mi datorită valului de plăcere care mă traversează.

Îmi prelungește orgasmul, atingându-mi clitorisul cu limba până când nu mai pot să suport.

Atunci mă apucă de spate, mă ia în brațe și mă duce la pat, unde mă așază pe el.

Amețită, îl privesc și observ erecția mare apăsându-i pantalonii. Se uită la mine, trecându-și mâna prin păr, cu o expresie îngrijorată pe chip.

— Ce s-a întâmplat? îl întreb.

— N-am prezervative.

— Am eu, îi spun, simțindu-mă timidă dintr-odată. Am adus câteva… știi… pentru bărbații în slipuri Speedo.

— Unde? mă întreabă.

— În sertarul de sus al dulapului meu, îi răspund.

Se duce la dulapul meu, îl deschide și găsește cutia. Îl aud căutând o clipă și apoi scoate un șirag de prezervative extra-large. Rupe unul cu dinții și apoi își dă jos pantalonii, lăsându-și erecția să se extindă până la abdomen.

— Vrei să pui ăsta? mă întreabă.

Încuviințez și mă ridic în timp ce el se așază în fața mea.

Iau prezervativul de la el, dar nu-l pun imediat. Îmi apropii vârful penisului de gură, trecându-mi limba în jurul capului. Îi ador penisul! E perfect!

Gros.

Lung.

Sensibil.

— Nu prea mult, iubito! Am nevoie să fiu în tine.

Rotindu-mi limba în jurul lui, îi cuprind testiculele și le rotesc în mână.

Printre buze îi scapă un șuierat.

— Maggie, serios!

Îmi rețin zâmbetul, deschid gura larg și îl iau până în gât, lăsându-l să audă cum mă înec înainte să mă retrag.

— *La dracu'*! aproape țipă și face un pas în spate.

Ochii lui sunt sălbatici pe când se uită în jos, la mine. Eu doar îi zâmbesc și deschid prezervativul. Îi fac semn cu degetul să se apropie de mine.

— Doar pune prezervativul. Nu-mi oferi gura aia delicioasă. Nu acum!

Încuviințez, arătându-i că o să-l ascult pentru că vreau același lucru. Îl vreau în mine. Vreau să-l simt mișcându-se

deasupra mea. Vreau să-l aud când își dă drumul, vreau să-i aud geamătul ăla frumos, sexy al lui.

Așa că îi strecor prezervativul și mă dau mai în spate pe pat, desfăcându-mi picioarele. Dar el clatină din cap.

— Ce-i? întreb.

— Vreau să mă călărești, îmi răspunde, după care se urcă în pat și apoi se întinde. Încalecă-mă, Maggie!

Stomacul mi se răsucește din cauza anticipării pe când mă târăsc spre el, peste picioarele lui, cu ochii fixați pe setul de pătrățele și pe felul în care respirația lui frenetică le face să se contracte. Și apoi îl încalec complet.

— La dracu', ești atât de sexy!

Ochii lui lacomi cutreieră pe corpul meu. Își ridică penisul și îmi oferă un rânjet păcătos.

— Stai pe mine! îmi spune.

Capitolul treisprezece

BRODY

IISUSE HRISTOASE, E AL DRACULUI DE MINUNATĂ!

De la buzele ei delicioase.

La gustul ei dulce.

La mișcările ei ezitante, dar și încrezătoare.

Mă face atât de slab, atât de dornic, încât, dacă n-ar fi avut un prezervativ, aș fi plâns.

Pentru că trebuie să fiu în corpul ei. Trebuie să o simt înfășurându-se în jurul meu și strângându-mă al naibii de tare, încât să mă facă să leșin. Vreau să văd stele verzi. Vreau să știu cum e să fiu cucerit complet de Maggie Mitchell.

Și, pentru că sunt un nemernic norocos, ea se mișcă peste scula mea astfel încât să pot să mă poziționez la intrarea ei. Trăgând aer în piept, alunecă ușor în jos pe lungimea mea, și, după prima clipă în care mă învăluie cu totul, știu imediat că nimic n-o să învingă senzația asta.

Nimic!

Nici felul în care mă ia încet.

Nici expresia de surprindere și satisfacție de pe fața ei.

Și nici suspinul suav care-i scapă de pe buze.

— La dracu'! exclam atunci când mă cuprinde, centimetru cu centimetru dureros, dar de-asta am vrut-o așa.

Ca să poată să stabilească ritmul. Ca să își ia timp să se acomodeze cu mine. Pentru că, dacă eu aș fi fost la cârmă acum, n-aș fi putut să mă rețin, nu cu felul în care mă face să mă simt.

Continuă să tragă aer în piept și, când stă deasupra mea complet, mâinile îi cad pe pectoralii mei, iar unghiile i se îngroapă în pielea mea.

— Oh... Doamne! exclamă pe când ochii ei îi întâlnesc pe ai mei.

Dinții îi cad peste buza de jos și trag de ea, un zâmbet ivindu-i-se în colțul gurii.

Da, prințesă, e la fel de bine și pentru mine.

Îi zâmbesc și eu atunci când începe să-și miște șoldurile.

— La dracu', te simt atât de bine! îi spun pe când îmi trec mâinile peste spatele ei până la fund.

Îl apuc bine, strângându-l zdravăn și încurajând-o să continue să se miște. Îmi las degetele să intre în pielea ei, menținându-i ritmul în timp ce se mișcă deasupra mea.

Părul îi cade în jurul nostru când se apleacă, sânii ei apăsându-se de pieptul meu în timp ce gura i se mișcă peste a mea. Îmi urc mâinile pe spatele ei până în păr, ținându-i capul pe loc și sărutând-o, iar scula se mișcă încet în ea.

Are un gust bun!

O simt minunat în brațele mele.

Și reacția ei la atingerea mea mă face să vibrez de dorință – tânjind să-i ofer și mai mult.

Buzele ei le eliberează pe ale mele cu un geamăt lung pe când stă dreaptă și își pune mâinile pe abdomenul meu. Apoi țopăie deasupra mea, ritmul ei devenind tot mai intens.

Sânii stau frumos în fața mea, stimulându-mi excitarea pe când se mișcă în sus și în jos, lovindu-se unul de altul din cauza ritmului. Îi apuc blând și îmi trec degetele mari peste sfârcurile ei. Cu un geamăt, îmi acoperă mâinile cu ale ei și mă forțează să o strâng mai tare, așa că o fac. O apuc strâns până îi ciupesc sfârcul.

— Oh, Doamne! geme și se mișcă și mai mult peste penisul meu, strângându-mă atât de tare, încât simt că pulsul mi-o ia razna.

Îi ador reacția, așa că îi ciupesc sfârcul încă o dată, de data asta răsucindu-l puțin.

Capul i se lasă în față pe când un geamăt frumos îi părăsește buzele.

— Îți place asta, iubito? întreb, iar ea încuviințează din cap.

Așa că o fac din nou.

Și din nou.

Și din nou.

Până când se cutremură sub atingerea mea.

Iar cu fiecare atingere, cu fiecare repetare, îmi oferă același răspuns, dar fiecare devine din ce în ce mai frenetic până când abia mai poate să respire.

— Ești aproape? întreb.

— Foarte... aproape.

Având nevoie de mai mult, având nevoie de controlul ăla când își dă drumul, o întorc pe spate și stau deasupra ei. Încă uniți, îi trec piciorul peste umărul meu și îi țin șoldurile nemișcate pe când încep să mă mișc în ea.

— Iisuse, ești atât de strâmtă! îi spun, mușcându-mi buza. Al dracului de bună!

Mâna îi alunecă peste pectoralii mei, peste sfârcuri și în jos, peste pătrățele. Îmi oferă ultimul impuls de care aveam nevoie pe când testiculele mi se încordează.

Rahat, a fost mai repede decât îmi doream!

— Iubito, eu...

— Și... eu, spune chiar înainte ca trupul să i se încordeze și apoi să se cutremure, strângându-se în jurul sculei mele.

Senzația miezului ei storcându-mi vlaga face să devină negre colțurile camerei pe când penisul mi se umflă și îmi dau drumul, orgasmul străbătându-mă cu o asemenea viteză, încât nu există nimic altceva decât păsărica ei, care mă stoarce neîncetat, până când în cele din urmă începe să încetinească.

Cât despre mine, eu sunt terminat. Complet epuizat, încetinesc mișcările șoldurilor și apoi mă prăbușesc deasupra ei, îi cuprind fața și o sărut încet, desfăcându-i buzele cu limba. Săruturile ei pasionale le întâlnesc pe ale mele, dar, spre deosebire de momentele anterioare, sunt lente, nu grăbite. Ne bucurăm pur și simplu unul de altul.

Oftează, iar eu mă ridic ca să mă uit în ochii ei. Încă în ea.

— Promit că n-o să te rănesc, Maggie! îi repet.

— Te cred! îmi răspunde, apoi mă cuprinde de ceafă și mă sărută din nou.

— Vino încoace! îi spun și o trag pe Maggie de mână, aducând-o pe pat.

Doar ce a terminat să se pregătească pentru noapte și, când a încercat să-și pună pijamaua, i-am spus că nu este permisă. Doar a zâmbit și a început să defileze prin jurul patului până când am tras-o spre mine.

Chicotește pe când o rostogolesc pe spate și mă așez deasupra ei, sprijinindu-mă în cot ca să mă uit în ochii ei. Îi dau părul de pe față.

— Am făcut ceva stupid azi de care ar trebui să-mi fac griji mâine?

— Păi... își umezește buzele și adaugă: Te-ai culcat cu soția prietenului tău cel mai bun, și sunt destul de sigură că trebuie să-ți faci griji despre cum să-i spui amintitului prieten.

— Asta nu a fost stupid, a fost inteligent.

Mă joc cu sfârcul ei deja întărit.

Ea oftează și rânjește la mine.

— Foarte inteligent!

Îi încercuiesc sfârcul încet.

— Ce-mi spui despre clanul Hopper? Lucrurile sunt ușor neclare înainte să mă trezesc pe barcă.

— Păi, nimic de care Hardy n-o să râdă mai târziu. Dar nimic de față cu Reginald, din câte știu. Părea mai supărat că ai speriat peștele decât de orice altceva.

— Ar fi trebuit să fie îngrijorat că m-ar fi putut castra.

Mâna îi alunecă între noi și mă cuprinde blând.

— Asta ar fi fost foarte supărător pentru mine.

— Ai grijă! îi spun cu o sprânceană ridicată.

— Aș putea spune același lucru despre tine și degetul ăla rătăcitor.

— Ăsta? o întreb pe când îmi trec degetul peste sfârcul ei, făcându-i pieptul să se ridice.

— Mmm, ăla!

— Maggie, nu scoate sunetul ăla în timp ce mă ții în mână.

— De ce nu? mă întreabă pe când îmi rotește testiculele.

Trag aer în piept de câteva ori pe când ea le strânge ușor. La dracu'! Încep să mă întăresc din nou. În ritmul ăsta o să rămânem fără prezervative până dimineață.

— O să mă faci să ți-o trag din nou.

— Nu văd care-i problema.

Rânjește, și jur că e cea mai frumoasă priveliște pe care am văzut-o vreodată.

— Este o problemă atunci când am nevoie să vorbesc cu tine.

— Despre ce trebuie să vorbești cu mine? mă întreabă pe când își mută mâna la baza penisului întărit.

Își înfășoară degetele în jurul lui, făcându-mi spatele să transpire.

— Despre mai devreme, înghit în sec.

— Ce anume despre mai devreme? întreabă, mișcându-și mâna ușor în sus și în jos.

— Maggie, gem. Nu poți... nu când trebuie să vorbim.

Face o pauză.

— Trebuie să vorbim?

— Vreau doar să mă asigur că totul e bine între noi, îi spun. Am fost întrerupți când vorbeam în apă și, ei bine, îmi pare rău că te-am rănit în noaptea nunții lui Gary. Vreau să știi asta. Chiar îmi pare foarte rău! Credeam că fac lucrul corect retrăgându-mă înainte să-mi las sentimentele să pună stăpânire pe mine. Habar n-aveam că o să te fac să te simți oribil din cauza asta. Îmi duc mâna la față și adaug: Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să te fac să te simți prost față de ceva.

Expresia i se înmoaie înainte să înceapă să mă mângâie din nou.

— Deci, ce ai spus mai devreme, ai vorbit serios?

— Bineînțeles că da! N-aș spune asta doar de dragul de-a o spune, Maggie.

— Știu, dar te comportai atât de ciudat și erai amețit de la pastilele pentru greață, încât am crezut că poate, nu știu, nu vorbeai serios – că doar spuneai lucruri.

Clatin din cap.

— Nu! Am vorbit serios! Îmi pare rău că te-am rănit. Îmi pare rău că nu ți-am spus ce simțeam mai devreme. Îmi pare rău că l-am lăsat pe Gary să-mi intre în cap. Ar fi trebuit să fac ceva cu sentimentele mele cu ani în urmă. Și, în loc să-mi

descarc frustrarea pe tine făcându-ți viața un calvar, ar fi trebuit să-ți mărturisesc că, de fapt, te plăceam atât de al naibii de mult, încât să te îndepărtez, să mă prefac că te urăsc, a fost mai ușor.

— Așadar, nu m-ai urât niciodată cu adevărat? mă întreabă, rânjind.

— Mă rog, au fost moment când ai fost al dracului de enervantă...

— Hm, și tu ai fost la fel de enervant.

— N-am pretins niciodată că aș fi nevinovat, îi spun pe când mă aplec și o sărut pe gât.

Ea se așază mai bine pe saltea și-și desface picioarele ca să pot să-mi trec un deget peste clitorisul ei, adorând că e deja udă.

— Asta e periculos, mă avertizează în timp ce-mi trec degetul peste clitoris.

— Ce e periculos? o întreb.

— Noi. Își desface picioarele și mai mult, ridicând un genunchi la piept, și zice: Asta e prea bine. N-o să ieșim din camera asta.

— Bun, îi răspund, apoi mă așez între picioarele ei.

Exact unde o vreau.

— Ce faci? întreabă Maggie atunci când deschid ușa glisantă și ies pe terasă.

— Ce zici de un înot noaptea? întreb, uitându-mă peste umăr, și o observ privindu-mi fundul.

— În ocean sau în piscină? întreabă ea.

— Nu contează. Ambele opțiuni te lasă goală și udă în brațele mele.

— Urma să-mi pun costumul de baie.

Îmi unesc sprâncenele, enervat.

— Nu-ți pui niciun costum de baie. Ți-am spus, fără haine!

Ea chicotește.

— Întotdeauna ești așa autoritar?

— Nu autoritar, contracarez eu. Doar specific.

— Am voie să fiu specifică? întreabă venind spre mine, complet goală.

Are cele mai delicioase forme pe care le-am văzut vreodată.

— Orice vrei e al tău... în afară de haine.

Ea râde și își pune o mână pe pieptul meu. Palma mea coboară pe fundul ei, de care o strâng ușor. Mai mult decât o mână, exact așa cum îmi place.

— Dacă pot să fiu specifică, atunci aș vrea să nu te razi niciodată. Își trece un deget peste barba mea și adaugă: Se simte prea bine între picioarele mele.

— Consideră ca și rezolvat, îi spun. Altceva?

— Oh, sunt sigură că vor fi mai multe cereri, dar trebuie să știu ceva.

— Ce anume? întreb.

Observ cum o ușoară nesiguranță îi joacă în expresie.

— S-ar putea să pară contradictoriu din moment ce mi-ai spus ce simți, dar trebuie să știu, pentru sănătatea mea mintală, *chestia* asta dintre noi e doar sex pentru tine?

— Nu! îi răspund pe când îi iau ambele mâini într-ale mele și o conduc la piscina privată încălzită.

Mi-ar plăcea foarte mult să intrăm în lagună, dar nu sunt sigur de temperatură și nu doresc să am parte de nicio micșorare.

— Ce este, atunci? mă întreabă când se oprește la scările piscinei, dar o iau în brațe și o aduc în apă cu mine.

Brațele ei îmi cuprind gâtul, iar picioarele îmi înconjoară talia pe când ne conduc în mijlocul piscinei. Luna se reflectă în apă, oferindu-ne toată lumina de care avem nevoie.

— Asta e începutul a ceva. Ceva special, îi răspund și îi dau o suviță după ureche. N-aș distruge în niciun fel relația cu mine sau cu fratele tău pentru un futai de vacanță, Maggie.

Colțurile buzelor ei se ridică.

— Deci vrei să continuăm asta după ce ne întoarcem în San Francisco?

— Asta e planul meu. Știu că o să fii ocupată, dar mi-ar plăcea să te scot la o întâlnire.

Ne răsucesc ușor într-un cerc, adorând felul în care o simt lângă mine, atât de udă, atât de alunecoasă.

— Mi-ar plăcea să te scot la mai mult decât o singură întâlnire. Mi-ar plăcea să te duc la Gary și să-l văd cum se frământă când te țin de mână și te sărut pe gât. Ea chicotește, în timp ce continui: Și mi-ar plăcea să te duc la mine, să-ți arăt apartamentul meu... să-ți arăt patul meu...

Mâinile îmi alunecă peste lateralele ei, chiar sub sâni.

— Deci ți-*ar plăcea* să ieși cu mine.

— Da, mi-ar plăcea! Ai avea ceva împotrivă?

Se apleacă și mă sărută foarte încet, aproape ca o pană care îmi atinge buzele.

— Nu aș avea absolut nimic împotrivă.

— Bun! spun, apoi o trag într-o parte a piscinei.

O împing în suprafața tare, ținând-o nemișcată și frecându-mi erecția de clitorisul ei. E destul de ușor să te întărești când ai o femeie ca asta în brațe, și exact asta se întâmplă. Mă simt de parcă sunt din nou un afurisit de adolescent, excitându-mă imediat ce pun mâinile pe corpul ei.

Nu pot să mă abțin.

E femeia visurilor mele. Tot ce mi-am dorit, și acum, că am trecut linia asta, nu cred că o să-mi fie de ajuns vreodată.

Ea bagă mâna între noi și îmi așază scula în dreptul intrării ei.

— Maggie, spun exact înainte să alunece în jos pe el. Oh... la dracu'!

Îmi pierd răsuflarea din cauza felului în care mă înconjoară, complet goală.

— Nu vreau nimic între noi, spune ea. Știind că vrei mai mult, că nu e doar sex pentru tine, îmi doresc conexiunea asta.

Mi se încordează spatele și umerii pe când începe să mă călărească chiar aici, în piscină.

— Dar... la dracu'... iei... contracepție, reușesc să spun, incapabil să formulez o propoziție completă.

— Da, spune ea, și asta e tot ce-mi trebuie.

Îi apuc șoldurile și o mut la scări. Când sunt așezat și ea are susținere, o ajut să se miște în sus și în jos pe scula mea, cu apa clipocind în jurul nostru și creând un val în piscină.

Mă aplec și îi ridic unul dintre sâni la gură, ea continuă să se frece de mine, iar senzația e incredibil de ireală.

— Ador cum te joci cu sânii mei, spune pe când își pune mâinile după capul meu. Oh, Doamne, Brody, ești atât de bun!

Îi cuprind sânul, aducându-l într-un punct în care, atunci când ciugulesc în jurul sfârcului ei, am acces mai bun. Șoldurile ei alunecă peste ale mele, mișcarea ei devenind mai rapidă și mai rapidă cu fiecare mișcare a limbii pe sânul ei.

Aș putea să-mi petrec toată ziua aici, venerându-i pieptul.

Dar, după sunetul respirației ei greoaie și tensiunea din corpul meu, aș spune că n-am nici măcar un minut. Îi iau sfârcul în gură și îl strâng cu dinții, ținându-l așa în timp ce continui s-o mișc în poala mea, fricțiunea începând să mă consume.

— Da, Brody! strigă atunci când îi strâng sfârcul puțin mai tare. Oh, Doamne, mai mult! Mai tare!

Nu sunt sigur unde vrea mai tare, dar, nedorind s-o rănesc, mă concentrez pe legănarea șoldurilor noastre. O ridic și apoi

o las în jos, ridicându-mi pelvisul. Combinația este ceea ce avem nevoie amândoi.

Așadar, continui s-o fac.

Iar și iar, până când se agață de mine, scăpată de sub control.

— Da, da... da! exclamă dându-și capul pe spate. Brody, oh, Doamne!

Rugămințile ei mă înnebunesc în timp ce mă mișc în ea, făcând ca orgasmul meu să fie și mai puternic, și, când se încordează și își dă drumul, miezul ei strângându-se în jurul meu, asta e tot ce îmi trebuie. Orgasmul izbucnește prin mine cu o asemenea forță, încât aproape uit cum să respir.

Durează câteva secunde, dar, după ce încetinim amândoi și ne uităm unul în ochii celuilalt, o privesc acoperindu-și gura șocată.

— Ce-i? o întreb, chicotind.

Își apasă fruntea de a mea.

— Brody, am fost foarte zgomotoasă!

Încep să o mângâi pe spate.

— A fost sexy.

— Doar ce-am trezit jumătate din resort.

— Țin pumnii să-l fi trezit pe Tati Reggie din somnul lui REM.

Râde și își pune mâinile pe pieptul meu înainte să ofteze.

— Mă înnebunești!

— Și tu pe mine, Maggie!

Când ochii ei îi întâlnesc pe ai mei din nou și zâmbește, știu că mă îndrăgostesc de fata asta.

Rânjetul ăla mic a fost suficient ca inima să-mi tresalte, încercând să țină pasul cu senzația asta. Maggie e mai mult decât orice aș fi putut să cer vreodată, și n-o să pierd asta. N-o s-o pierd.

Purtând o pereche de pantaloni scurți de sport, ies pe vârfuri din bungalow până pe marginea terasei, unde apa lovește blând stâlpii de susținere ai întregii construcții.

Mă uit la telefonul meu înainte să arunc o privire spre Maggie, care doarme liniștită, înfășurată în așternuturi, și îmi amintesc tot ce-am făcut seara trecută.

Da, trebuie să dau telefonul ăla!

Cu toate că aș prefera un mesaj, asta garantează mai multe.

Trag aer în piept, mă așez lângă piscină, apoi găsesc numărul lui Gary și apăs pe apel, încercând să nu-mi fac griji pentru ceea ce ar putea spune.

Telefonul sună de trei ori înainte să răspundă.

— Salutare, omule! Cum îți merge? Nu ne-am mai auzit de mult.

Îmi trec mâna prin păr.

— Da, îmi pare rău pentru asta! Știi că am fost plecat din oraș cu munca.

— Nu e o scuză ca să nu vorbești cu omul tău de încredere.

Chicotesc.

— Ai dreptate! Îmi pare rău!

— În fine, unde ești? N-ai suflat o vorbă.

Păi... totul sau nimic.

— Călătoria a fost de ultim moment, dar sunt în Bora Bora.

— Bora Bora? întreabă el. Ce ciudat! Sora mea e chiar acolo acum în vacanță.

Da, imaginează-ți asta!

— Am venit pentru nunta fiicei șefului meu. Chiar m-am întâlnit cu Maggie. E aici, la același resort.

Același bungalow.

Același pat.

— Serios? Și lumea n-a explodat când voi doi ați dat unul de altul? Surprinzător! M-aș fi gândit că pământul s-ar zgudui măcar puțin.

Chicotesc nervos.

— A fost puțină zguduire.

În special aseară.

— Sunt sigur! Păi, e mișto. Te-ai simțit bine?

Incredibil, mai ales aseară. Chiar m-am simțit bine de patru ori.

— Da, m-am simțit bine! îi spun.

— Grozav! Presupun că n-ai văzut niciunul dintre meciurile celor de la Rebels. Ai verificat scorul? Amice, aseară, Paige a dat o dedicație. Au preluat conducerea diviziei lor. Pot să miros un alt sezon de play-off. Să-ți pregătești salata de cartofi.

— Da, a fost destul de mișto! îi spun, dar vocea îmi este dezamăgitoare, și el poate să audă asta.

— Destul de mișto? De ce nu ești mai entuziasmat? Nu m-ai auzit? O să mâncăm salata de cartofi ca să sărbătorim în toamna asta.

Te-am auzit tare și răspicat, Gare Bear!

Dar momentan sunt amețit din cauza ideii de a-ți spune că i-am tras-o surorii tale de patru ori seara trecută – mă rog, nu trebuie să-i dăm detaliile exacte.

— Păi, Gary, trebuie să-ți spun ceva!

Arunc o privire spre bungalow, unde o surprind pe Maggie ridicându-se din pat și întinzându-și brațele deasupra capului, iar sânii ei îmi lasă gura apă.

— Ce trebuie să-mi spui? întreabă el.

— Păi, știi cum am dat de Maggie?

Se lasă tăcerea, iar eu pot să-mi simt gustul pulsului de la cât de tare îmi bate inima.

— Da..., răspunde el, părând nesigur.

Îmi trec mâna prin păr, încercând să-mi dau seama cum să-i spun asta.

— Păi... hm...

Cuvintele mele se pierd, lăsând loc aerului între noi.

Nu știu ce să-i spun.

El e tăcut, pentru că probabil știe ce încerc să spun.

Tăcerea este atât de asurzitoare, încât aproape vomit.

Și, exact când sunt pe cale să fiu tare și să-i spun că am sărutat-o – în fine, mai mult decât am sărutat-o – pe sora lui, Gary spune:

— Jur pe Dumnezeu, Brody, dacă i-ai tras-o surorii mele...

Da, a ghicit bine!

Fac o grimasă.

— Nu e chiar așa.

— Ce vrei să spui cu „nu e chiar așa"? țipă el. Mama naibii, chiar i-ai tras-o?

Îmi strâng părul mai tare.

— Mă rog... da, dar nu e doar o chestie de vacanță, îi spun repede.

— Îți bați joc de mine? continuă să țipe. Ți-am spus s-o lași naibii în pace! Cu ani în urmă. Ți-am spus că nu e pentru tine.

— Știu și am ascultat, îi spun, recunoscător că nu mi-a închis. Te-am ascultat chiar dacă n-am vrut, dar apoi, când am văzut-o aici, a fost ca și cum toate sentimentele pe care le-am avut pentru ea s-au întors și m-au copleșit...

— Sentimente? întreabă el așa de derutat, încât e aproape comic. Ai *sentimente* față sora mea?

— Da! îi spun. De ceva vreme. O plac de ani întregi și ei bine, am sfârșit prin a fi nevoiți să ne prefacem că suntem iubiți – o poveste al dracului de lungă. Dar împărțim un

bungalow și în fine... Am încercat, omule, chiar am încercat al naibii de mult, dar n-am putut să mă tot mint. Îmi place. Vreau să ies cu ea. Vreau ceva cu ea.

Pe partea cealaltă e liniște din nou. Atât de multă liniște, încât îmi ridic telefonul de la ureche ca să văd dacă a închis.

— Gary, ești acolo? îl întreb.

— Da! îmi răspunde distant. Deci lasă-mă să-nțeleg! Simți ceva pentru sora mea, o chestie reală, nu vreo atracție carnală stupidă, ci ceva mai profund, care te face să vrei s-o scoți la întâlnire?

— Da! îi răspund. O plac, Gary! Am sentimente destul de puternice pentru ea, și îți spun asta deoarece cred că meriți să știi. Nu îți caut binecuvântarea sau permisiunea, pentru că nu contează. N-aș putea să mă îndepărtez. Există o legătură puternică între noi și vreau să văd unde duce asta.

Îmbrăcată într-unul dintre tricourile mele, Maggie deschide ușa glisantă și vine spre mine. O iau de mână și o trag lângă mine înainte să-mi pun brațul peste umărul ei.

— Eu... Cum... Când? E real? întreabă Gary.

Chicotesc și mă uit în ochii lui Maggie.

— E real, Gary! O să-ți dau detaliile mai târziu, dar da, mă văd cu sora ta și am crezut că trebuie să știi.

Maggie îmi zâmbește. Las telefonul mai jos și îl dau pe difuzor ca să audă și ea.

— Asta e? N-o să vezi dacă sunt de acord cu asta? întreabă el. Cum rămâne cu sentimentele mele?

— N-ar trebui ca sentimentele tale să nu conteze? N-ar trebui să fii pur și simplu fericit pentru prietenul tău cel mai bun și sora ta? spune Maggie, probabil speriindu-l de moarte pe Gary, ceea ce mă face să chicotesc și mai tare.

— Maggie? întreabă el.

— Da, Gary!

— Dar nu e dimineață acolo…

Iisuse, Gary! Doar ce ți-am spus că împărțim un bungalow.

— Ba da! îi răspunde Maggie. Iar dacă te întrebi dacă ne-am petrecut noaptea împreună, răspunsul e da.

— Gary! oftez. Ți-am spus, împărțim un bungalow.

— Și am făcut-o și de patru ori noaptea trecută, adaugă Maggie.

Îi arunc o privire mustrătoare, ceea ce o face să chicotească.

— Eu… simt că-mi vine să vomit, spune Gary.

— O reacție cinstită! spun. Probabil e mult pentru tine, așa că o să te las să procesezi și, când mă întorc, putem să vorbim mai multe dacă vrei, dar se întâmplă. M-am gândit doar că îți datorez asta, să îți spun adevărul.

— Da, mersi! E tăcut din nou și apoi întreabă pe o voce timidă: O placi pe ea mai mult decât pe mine?

— Oh, Doamne, Gary! se plânge Maggie.

— Nu, Gary! îi răspund. Tu vei rămâne pentru întotdeauna numărul unu.

Clatin din cap când spun asta, uitându-mă la Maggie, care își acoperă gura și râde.

— Bine, da, mersi pentru asta! Pare atât de înfrânt când zice: Apreciez sinceritatea. Mersi, omule!

— Bineînțeles! Și hei, când mă întorc, hai să mâncăm ceva, doar noi doi.

— Mi-ar plăcea asta.

— Vorbim mai târziu, omule!

— Pa, Gary! zice Maggie în telefon înainte să închid.

Îmi pun telefonul jos pe terasă, iar Maggie mă împinge pe spate înainte să se urce pe mine.

— Oh, Doamne, i-ai spus fratelui meu!

Îi zâmbesc.

— Ți-am spus că sunt al naibii de serios. Nimic n-o să-mi stea în cale să fiu cu tine, nici măcar Care Bear.

— Nu-i spune așa! mă mustră ea, apoi începe să se legene în poala mea.

Îmi vâr mâinile sub cap.

— Cum zici tu. Tu ești șefa mea acum!

— Ooo, îmi place cum sună asta, zice pe când se ridică, îmi dă pantalonii jos și apoi îmi așază penisul în dreptul intrării ei.

Se lasă în jos pe mine, și întregul meu corp se topește după ce începe să mă călărească, chiar aici pe terasă, unde oricine ne-ar putea vedea.

Da... Fata visurilor mele!

Capitolul paisprezece

MAGGIE

BRIZA FOŞNEŞTE PRIN DRAPERIILE CABANEI PE CARE eu și Brody am reușit s-o rezervăm. Momentan doarme pe pieptul meu, epuizat după seara... și dimineața pe care am avut-o, și mă minunez de faptul că-l am lângă mine, pe mine, revendicându-mă ca fiind a lui.

Îmi trec degetele ușor peste spatele lui, dorindu-mi să nu ne fi petrecut cea mai mare parte a timpului certându-ne când am ajuns aici, ci mai mult în felul ăsta.

Mai mult timp cu libertatea de a-l putea atinge ori de câte ori vreau – și nu de ochii lumii.

Mai mult timp lucrând împreună în timpul zilei și topindu-ne unul în brațele celuilalt în timpul nopții.

Mai mult timp în care să nu mă simt nesigură în preajma lui, ci de parcă sunt cea mai frumoasă femeie din lume.

Pentru că așa mă face să mă simt acum.

Dorită.

Prețuită.

Râvnită.

Telefonul bâzâie lângă mine și, când îl ridic, văd un mesaj de la Hattie.

Zâmbind pentru că, oh, Doamne, chiar am să-i spun ceva, îi citesc mesajul:

Hattie: Cum merge? Nu mi-ai răspuns ieri, așa că am fost îngrijorată. Te distrezi măcar, chiar dacă ești blocată cu Brody?

În timp ce continui să-mi trec degetele peste spatele lui Brody, îi răspund cu o mână.

Maggie: Mă distrez, foarte bine!
Hattie: Serios? Oh, e grozav! Ai putut să scapi de cantitatea neglijabilă și să întâlnești pe cineva?
Maggie: Păi, l-am cam văzut pe tipul ăsta într-un slip Speedo ieri și a fost foarte pasional cu mine. Am sfârșit prin a face sex cu el de patru ori aseară.
Hattie: Stai, ce?
Maggie: Da! Atât de mult sex. Chiar m-a ridicat pe umerii lui, m-a țintuit la perete și și-a îngropat fața între picioarele mele. A fost incredibil!
Hattie: Hm... a fost real sau doar un vis? Nu pot să-mi dau seama dacă ești serioasă sau nu.
Maggie: Mortal de serioasă.
Hattie: Bine, hiperventilez pentru tine. Ai cunoscut un bărbat într-un slip Speedo, chiar ai făcut-o. Cine e tipul?
Maggie: Brody.

Îmi doresc atât de mult să-i văd reacția când citește mesajul ăsta.

Hattie: POFTIM?!?!
Maggie: LOL. Da, e o poveste lungă, dar a fost într-un Speedo ieri. Mi-a spus că mă place de mult timp și că nu mai vrea să ascundă asta. Când ne-am întors

la bungalow, mi-a arătat cât de mult mă place, de mai multe ori, și chiar și mai multe ori în dimineața asta. Sunt destul de sigură că am țipat atât de tare, încât am trezit pe toată lumea din bungalow-urile din apropiere, și nici măcar nu-mi pare rău pentru asta. Și momentan mă aflu într-o cabană pe plajă, iar el doarme, încolăcit în jurul meu în timp ce eu îmi trec degetele ușor în sus și în jos pe spatele lui.

Hattie: Sunt... sunt șocată. Mă rog, asta e ce vrei?

Maggie: Cred că mai mult decât am știut vreodată. Îl plac mult, Hattie! Și chiar i-a spus fratelui meu în dimineața asta. L-a sunat, și tot.

Hattie: Mama naibii, deci e... oficial.

Maggie: Așa se pare.

Hattie: Bine, atunci spune-mi... lungime, grosime... rotație? Nu e asta ce m-ai întrebat când am început să ies cu Hayes la început?

Maggie: LOL. Hm, lungime... probabil lungimea unui teren de fotbal. Grosimea a fost puțin mai mare decât un burlan. Rotația a fost ca și cum m-am dat într-un carusel de bucurie pură.

Hattie: Și a împachetat toate astea într-un mic Speedo? Uau, impresionant!

Maggie: Când i-am dat slipul jos, penisul i s-a desfăcut ca una dintre șosetele alea gonflabile de la reprezentanțele auto, zbătându-se și gata de joacă.

Hattie: De ce ești așa cum ești?

Maggie: Cred că așa am fost crescută.

Hattie: Ți-am cunoscut părinții. Ei nu vorbesc despre scule care se desfac.

Maggie: Asta pentru că se prefac când ești tu prin preajmă. În viața reală sunt niște ciudați.

Hattie: Hm, data viitoare o să le spun asta. Domnule și doamnă Mitchell, Maggie mi-a spus că dumneavoastră

sunteți motivul pentru care are obiceiul să compare penisul bărbatului ei cu circumferința unui jgheab.

Maggie: Probabil nu e cea mai bună idee.

Hattie: Asta am zis și eu. Deci... când ajungi acasă, toate astea o să continue? O să ieșiți la întâlniri? Posibil să vă întâlniți cu mine și cu Hayes ca să ieșim la o întâlnire dublă?

Maggie: Sper! A spus că vrea să mă scoată în oraș când ne întoarcem, așa că o să-i menționez asta. Mă întreb dacă îi place muzica lui Hayes. Mă rog, cum ar putea să nu-ți placă? Are vocea unui înger.

Hattie: Nu e aici, deci nu trebuie să-l flatezi.

Maggie: Nu e flatare, e un fapt.

Hattie: Are un cap destul de mare deja. Nu trebuie să-l umfli și tu.

Maggie: Capul cap sau capul penisului?

Hattie: Și acum o să plec.

Maggie: LOL. Te iubesc!

Hattie: Și eu te iubesc și sunt fericită pentru tine! Ți-ai găsit bărbatul în Speedo și faci niște conexiuni de afaceri. În ciuda faptului că nu e doar pentru relaxare, sunt bucuroasă că această călătorie merge bine pentru tine.

Maggie: Mă relaxez acum.

Hattie: Bine! Am clienți, trebuie să plec. Vorbim mai târziu.

Îmi pun telefonul deoparte și mă las mai jos pe șezlong, practic întinzându-mă de tot. Brody stă deasupra mea și doarme cu corpul lui masiv jumătate peste mine. Nu pot să nu mă simt complet și total satisfăcută.

Brody se mișcă, și îi simt buzele apăsându-se pe gâtul meu.

Un zâmbet sincer îmi apare pe buze în timp ce oftez, încântată de cât de ușoară și de lipsită de efort mi se pare intimitatea.

Îmi trec degetele peste spatele lui.

— Ai dormit bine?

— Da, mi-aş putea petrece întreaga zi aici!

Se ridică astfel încât să pot să mă uit bine în ochii lui somnoroşi.

— Atunci, de ce te trezeşti? îl întreb pe când îmi pun degetul pe buza lui.

Trag de ea, iar el îmi ciuguleşte degetul, făcându-mă să chicotesc.

— Trebuie să mă întind, nu vreau să mă ia crampele.

— Asta se întâmplă când îmbătrâneşti, nu rezişti toată noaptea fără să te ia crampele?

El ridică o sprânceană.

— N-am nicio problemă să rezist toată noaptea, toată dimineaţa şi chiar acum. Trupul ăsta e tunat şi gata de orice provocare ai pentru el, dar, ca orice alt aparat de elită, trebuie să-l menţii uns şi funcţional. N-o să-mi neglijez nevoile când ştiu că o să ceri mai mult din... maşina asta de făcut dragoste.

Face un gest spre corpul lui, şi îl împing, râzând.

— Oh, Doamne, eşti imposibil!

— Şi îţi place! replică, apoi mă strânge la piept şi mă sărută pe obraz înainte să mă elibereze.

Se ridică şi îşi întinde mâinile deasupra capului. Îmi las ochii să rătăcească înfometaţi un moment pe „aparatul de elită" care e el.

Umeri laţi, talie îngustă, trup conturat şi sculptat în toate locurile potrivite. Corpul lui e incredibil, de parcă l-a modelat ani întregi şi l-a perfecţionat fin, ceva ce n-am ştiut niciodată despre Brody. Nu l-am văzut niciodată drept obsedatul de sală care pare că e, dar, din nou, niciodată nu m-am concentrat pe atributele astea.

Era chipeș.

Avea cel mai frumos zâmbet pe care l-am văzut vreodată.

Gropița lui din bărbie m-a captivat.

Dar vocea lui, atitudinea degajată, felul în care glumea atât de jucăuș, toate astea mi-au rămas în minte. Mi-am petrecut multe seri gândindu-mă la cum ar fi să fac parte din glumele personale pe care le împărtășea cu Gary. Cum ar fi să pot să râd, să tachinez, să mă simt atât de liber în felul în care părea el că se simte, fără să mă chinui sub presiunea absolvirii sau a demarării unei afaceri. Cum ar fi să trăiesc în prezent cu el și cu zâmbetul ăla?

— Ce se petrece în căpșorul ăla al tău? mă întreabă, smulgându-mă din reverie.

— Doar mă gândeam la tine, îi spun când ni se întâlnesc privirile.

— Lucruri bune?

— Lucruri grozave.

El rânjește și întinde mâna.

— Mergi la o plimbare cu mine?

— Ca să-ți întinzi oasele de om bătrân?

— Am 30 de ani, nu sunt un bătrân pe ultimul drum.

— Spune asta bărbatul căruia îi trosnesc încheieturile când merge.

Mă ridic și eu și îmi aranjez sarongul în jurul șoldurilor.

— Din păcate, asta e din cauza geneticii.

Mă ia de mână și ne îndreptăm spre plajă, nisipul mișcându-se în jurul picioarelor noastre și scufundându-ne în pământ.

E o zi frumoasă. Cerul e de un albastru strălucitor, reflectând culoarea lagunei care se întinde în fața noastră. Soarele e pătat de câțiva nori, oferindu-și însă razele, dar fără să producă o zi arzătoare. Iar cu briza ușoară care adie dinspre apă

și sunetele suave produse de valuri, nu cred că aș fi putut să cer un peisaj mai perfect.

— E frumos aici, îi spun.

— Este! îmi răspunde, și îl simt cum se uită la mine. Simt că e prima dată când pot să respir pur și simplu și să mă bucur. Săptămâna asta a fost o nebunie.

Chicotesc.

— Arhiplină, ar spune unii.

Își freacă maxilarul.

— Nu mă așteptam ca săptămâna să se termine așa, asta e al naibii de sigur!

— Nici eu. Cu toate că l-am găsit pe tipul ăla in Speedo.

Ridică din sprâncene într-un mod sugestiv.

— Vrei să-l port mai târziu? Să fac niște mișcări din pelvis pentru tine?

— Ești un idiot!

Râde și mă strânge de mână.

— Și totuși, ai ales să mă revendici ca fiind al tău. Nu pot fi chiar atât de idiot!

— Ba nu, tot ești!

— Asta te-a atras la mine?

Pășesc peste o scoică.

— În mod ciudat, da! Mi-a plăcut cât de amuzant erai, și am fost puțin geloasă pe Gary pentru că se distra cu tine.

— Geloasă pe fratele tău? Oo, nu-i spune asta! N-o să te lase să trăiești cu asta niciodată.

Îl lovesc în braț.

— Mă bazez pe discreția ta!

— Nu trebuie să-ți faci griji că o să spun ceva. Știu că urmările n-or să mă avantajeze dacă divulg astfel de secrete. Dar serios, ai fost geloasă?

— Da! îi răspund. Nu mă înțelege greșit, întotdeauna m-am distrat foarte bine cu Hattie, dar, când te vedeam cu Gary, era vorba de un alt nivel. Erai amuzant și interesant, iar eu voiam să fac parte din asta. Și bineînțeles, credeam că ești prietenul sexy al fratelui meu, un tip sexy mai masiv decât mine, și asta a amplificat imaginea pe care o aveam despre tine în capul meu.

— Spune-mi mai multe despre asta!

Îl lovesc cu umărul.

— O să zic pas. Orgoliul tău e destul de mare.

— Ai dreptate! Dacă devine și mai mare, s-ar putea să nu încapă pe insulă. S-ar putea să-l dobor pe Tati Reggie. Direct în lagună cu el.

— Și cred că l-ar enerva mai tare ca orgoliul tău să-l arunce în apă decât că i-ai speriat peștele.

— Tati Reggie a speriat peștele ăla în clipa în care a țintit sulița aia spre scula mea. Nici vorbă să fi tăcut din gură. Brody se apleacă spre mine și spune: Maggie, testiculele mele au fost la un pas să devină frigăruile lui. Pot să mă descurc cu faptul că am țipat din cauza faptului că o tufă m-a zgâriat pe picior sau că mi s-a aruncat o minge în penis cu o viteză uluitoare, dar Iisuse Hristoase, testicule pe o suliță de pescuit? Acolo trag o linie.

Râd. Bucuria pe care mi-o provoacă este eliberatoare, de parcă toți factorii de stres și termenele-limită pe care trebuie să le gestionez pur și simplu dispar. Și bucuria asta este mereu prezentă acum, că am eliminat frustrarea dintre noi. E aproape ca și cum e o altă persoană față de bărbatul care a dat peste mine lângă piscina resortului la începutul săptămânii. Frustrarea de a ne reține sentimentele și de a nu putea să exprimăm cu adevărat ceea ce simțeam unul pentru

celălalt a creat o animozitate între noi, iar acum, că nu mai există, mă simt ca o persoană nouă.

— Mă bucur că ai limite – pentru o clipă, ți-am pus la îndoială judecata, îi spun.

— Fac totul ca să urc pe scara ierarhică în afaceri, dar străpungerea testiculelor intră la categoria „pe aici nu se trece".

— Mi se pare corect!

Trecem pe lângă un cuplu care stă întins pe un prosop, sărutându-se foarte agresiv. El e deasupra, cu mâna pe sânul ei, picioarele fetei sunt desfăcute, și nu există nicio îndoială în capul meu de ce e el deasupra – ca să mascheze erecția evidentă pe care o are. O dezlănțuire nepotrivită în public, dar și destul de sexy.

— Ia uită-te la acțiunea aia cu limba! îi șoptesc lui Brody.

El se uită la cuplu și privesc cum un zâmbet ușor îi cuprinde buzele.

— Elegant și puțin vulgar. Îmi place!

Chicotesc.

— Cum ai descrie acțiunea noastră cu limba?

— Hmm, o întrebare grozavă!

Se uită spre lagună, mijind ochii din cauza reflexiei soarelui în apă. Și-a lăsat ochelarii la cabană, și asta mă face fericită – ador să mă uit în ochii lui frumoși.

— Păi, în noaptea nunții lui Gary, a fost o acțiune cu limba ezitantă, cu o urmă de disperare. Mi-a plăcut extrem de mult. M-a făcut tare ca o afurisită de piatră și m-a lăsat tânjind după mai mult.

— La fel! ripostez și rânjesc la el.

— Și acum... păi, n-aș spune elocvent. Nu cred că e ceva sofisticat la noi când vine vorba de gurile noastre care se modelează împreună sau de corpurile noastre care se ciocnesc unul de altul.

— Oh, Doamne, n-o spune așa!

— Se *ciocnesc*, Maggie; asta se întâmplă când oamenii sunt hămesiți unul după altul. Ceea ce înseamnă un singur lucru. Acțiunea noastră cu limba, ei bine... este excitantă.

— Excitantă! protestez. N-aș spune excitantă.

— Te rog! Suntem doi nemernici excitați, și nu mi-e rușine s-o spun. În clipa în care ți-ai băgat nasul în afacerea mea și ai anunțat că-mi ești iubită, excitometrul meu a crescut fulminant. Și apoi așa-zisele tale pijamale, pe care le purtai noaptea acompaniate de fața ta îngropată în penisul meu de dimineață... Păi, tipul ăsta a fost un amărât excitat care implora ca partenera lui excitată să i se alăture.

— Poți să nu mai spui excitat? chicotesc.

— Zi-mi că nu e adevărat.

— Nu e!

Se oprește și se întoarce spre mine.

— Maggie! spune foarte serios. Dacă o să mințim în relația asta, atunci n-o să reușim niciodată s-o facem să meargă. Așadar, o să-ți cer foarte politicos, dar ferm, să mi te alături în recunoașterea excitării.

Nu pot să-mi rețin zâmbetul. E prea amuzant.

— Așa o să fie între noi?

— Da, obișnuiește-te cu asta! Se apleacă și mă sărută pe vârful nasului, apoi adaugă: Dă-i drumul, spune-o!

Îmi dau ochii peste cap.

— Bine, acțiunea noastră cu limba este excitantă.

El suspină și își duce mâna la piept.

— Cum îndrăznești să diminuezi pasiunea pe care o simțim unul pentru celălalt la un asemenea nivel jos de seducție.

— Oh, Doamne!

Îl împing și dau să mă îndepărtez de el, ceea ce-l face să râdă și să-și treacă brațul greu peste umărul meu, trăgându-mă la piept.

— Ești enervant, știi asta?

— Da, dar îți place!

Mă sărută pe cap și continuăm să mergem pe plajă.

Da, îmi place!

Îmi place el!

Îmi place de noi!

Cu tot cu excitare!

— Mmmm! gem atunci când simt niște buze care alunecă peste mine, trezindu-mă din somnul meu liniștit.

Deschid ochii și-l găsesc pe Brody trăgând de triunghiul costumului meu de baie și descoperindu-mi sânul înainte să-mi cuprindă sfârcul cu buzele.

— Brody, gem când îmi cuprinde sfârcul între buze.

Mă uit spre oceanul din fața noastră și mă foiesc din cauza faptului că cineva ar putea trece pe lângă noi și ar putea vedea ce face.

— Draperiile..., îi spun când împinge și celălalt triunghi într-o parte.

El se uită în spate, apoi se dă jos de pe șezlongul nostru de două persoane și trage draperiile, blocând vederea. Când se întoarce pe șezlong, îi observ umflătura din pantaloni și foamea din ochi.

— Costumul ăsta mă înnebunește!

Îmi unește sânii și-mi linge pielea pe lângă ei, sărutându-i și ciugulindu-i în timp ce întind mâna spre pantalonii lui și îi desfac șnurul. Îmi bag mâna în ei și îi mângâi erecția, adorând cât de tare e deja pentru mine.

— La dracu'! geme pe când șoldurile i se împing spre mâna mea. Mă privește în ochi în timp ce zice: În viața mea n-am fost atât de excitat.

Asta mă face să râd.

— Așa am stabilit mai devreme. Ceea ce înseamnă... Spui că eu te scot din minți?

— Da! zice, după care îmi scoate partea de sus a costumului de baie și apoi și slipul, lăsându-mă complet goală.

Ideea că oamenii din jurul cabanei noastre ar putea să ne audă nu face decât să mă excite și mai mult.

Cu picioarele, îi dau jos pantalonii până când e complet gol și atunci îi zâmbesc.

— Cum vrei să facem asta?

Zâmbetul lui e diabolic pe când mă întinde cât mai jos pe șezlong, picioarele atârnându-mi în capăt. Apoi îmi desface picioarele și se urcă peste mine invers, cu capul între picioarele mele și penisul deasupra feței mele.

Văzând poziția pe care o vrea, un fulger de dorință mă aprinde și mai mult, și mă ridic ușor, luându-i scula în gură.

— Da, iubita! exclamă în timp ce își mișcă ușor șoldurile, lăsându-mă să-i sug vârful. La naiba, gura ta e atât de fierbinte!

Se desfată alte câteva secunde înainte să-și bage capul între picioarele mele și să înceapă să lingă.

Îi scot penisul din gură.

— Oh, Doamne! exclam atunci când își strecoară două degete în mine.

— Prea mult, iubito?

— Nu! răspund, încercând să-mi trag sufletul. E atât de bine!

Îl aduc din nou în gură și mă joc blând cu testiculele lui, ceva ce știu că-i place.

Geme pe miezul meu, vibrația vocii lui intensificându-mi dorința deja arzătoare. Și, chiar dacă n-am mai încercat poziția asta, o ador. Ador felul în care putem amândoi să ne controlăm unul pe altul. Amândoi putem să-i oferim celuilalt ce își dorește. Putem să ne desfătăm cu faptul că ne asigurăm că-l satisfacem pe celălalt.

Ador că pot să-l ating liber, să mă joc cu el.

Ador că răspunde atât de bine la ceea ce fac cu gura.

Și ador că nici măcar nu trebuie să se gândească la cum să mă facă să gem – știe pur și simplu.

Mă deschide larg cu degetele, expunându-mi clitorisul aerului oceanic chiar înainte ca buzele lui să înceapă să lucreze deasupra lui, masând, sărutând... lovindu-l cu limba.

E intens.

E autoritar.

E tot ce-mi trebuie în momentul ăsta, urcându-mă până pe marginea prăpastiei mai repede decât îl urc eu pe el.

— Da! îi spun, acordându-mi o secundă ca să mă îndepărtez de el. Da, Brody!

Încurajarea mea îl face să continue, îi face limba să lucreze mai departe peste clitoris, mai repede și mai repede pe când degetele lui se curbează în interiorul meu și lovesc locul ăsta neatins pe care nu cred că l-a mai lovit cineva înainte.

— Oh, la naiba! țip, probabil speriind pe toată lumea din jurul meu, dar nu-mi pasă.

Mă foiesc sub el de la plăcerea asta uriașă și profundă care se adună în miezul abdomenului meu.

Nu mai știu ce fac, uitând de el, căci toată energia îmi este concentrată pe orgasmul meu iminent. Mă lovește cu limba încă o dată și mă pierd cu totul, în timp ce șoldurile mi se ridică. Brody se oprește și mă lasă să-mi simt plăcerea, ținându-și limba pe mine până când nu mai pot să suport și mă îndepărtez.

— Te simți bine? mă întreabă, așezându-se lângă mine și, depunându-mi săruturi pe gât.

— Mai mult decât bine.

Deschid ochii și îi văd fața frumoasă, plină de bucurie. Întind mâna și încep să-l mângâi din nou, simțind fiecare venă, fiecare creastă a lungimii lui.

Fruntea i se lipește de a mea pe când trage aer în piept.

— Maggie, o să-mi dau drumul repede.

— Bine! îi spun. Ador să te privesc când termini.

Îl eliberez și îmi lipesc sânii unul de altul, iar când își dă seama ce insinuez, ochii lui trec de la căprui-ciocolatiu la aproape negri de dorință.

Ridicându-se, se urcă peste pieptul meu și apoi își strecoară penisul între sânii mei. Se apleacă să apuce partea de sus a șezlongului și începe să-și miște șoldurile prin decolteul meu.

— Oh, futu-i! geme. Atât de sexy! Atât de bine!

Mă uit la el, privindu-i pieptul și pătrățelele flexându-se cu fiecare împingere și felul în care tendoanele i se văd prin piele, și îl admir pe bărbatul alfa brut care este mișcându-se deasupra mea, căutându-și plăcerea. E extrem de fierbinte și un moment pe care vreau să-l țin minte pentru totdeauna.

— Aproape, iubito! spune.

Așa că îmi eliberez sânii, apoi îi apropii penisul de gura larg deschisă și îl las să alunece până în fundul gâtului. Mă înec ușor și văd cum ochii i se dau peste cap de plăcere.

Îl las să se miște în mine de câteva ori înainte să-i apuc testiculele și să-mi trec degetul până în dreptul perineului, unde apăs pe pielea sensibilă. Face o mișcare bruscă în față, rămâne nemișcat... și apoi începe să devină mai mare pe când îi sug vârful și își dă drumul în gura mea.

— Mama naibii, Maggie! spune pe când își trage sufletul.

Se lasă mai jos și se întoarce pe spate, holbându-se la tavanul cabanei și respirând haotic.

— Ce naiba a fost asta?

Chicotesc și-mi trec degetele peste pieptul lui.

— Ce-a fost ce?

Întoarce capul ca să se uite la mine.

— Știi exact despre ce vorbesc.

Zâmbesc și depun niște sărutturi pe pectoralii lui.

— Doar un lucru cu care îmi place să mă joc ocazional.

— Ocazional? Iubito, poți să te joci cu asta tot timpul.

Râd și-mi trec degetele peste penisul lui.

— Tot timpul n-ar mai avea același impact.

Mă aplec și îi sărut vârful penisului, adorând felul în care tresare. Când revin, îl surprind privindu-mă cu o expresie tandră.

— Ce-i? îl întreb.

— Nimic... Mă gândeam doar cât de al naibii de norocos sunt.

Îi zâmbesc.

— Și eu, care credeam că în tot acest timp mă urai.

— Ura a fost o mască pentru ceea ce simțeam cu adevărat.

— Și ce simți cu adevărat? întreb.

Îmi mângâie fața cu degetul mare.

— De parcă aș putea fi un nemernic fericit cu tine în viața mea.

Imediat îmi apare și roșeața.

— Te holbezi din nou, îi spun lui Brody, care stă în fața mea la cină.

— Pentru că ești foarte frumoasă, spune el.

După o zi lungă la cabană, ne-am întors la bungalow, unde ne-am făcut duș – împreună – și ne-am pregătit pentru cină.

Am ascultat muzică în timp ce se uita la mine cum mă machiez. Mi-am lăsat părul să se usuce la aer pentru un efect buclat natural, apoi mi-am prins o parte la spate și am adăugat o floare care să se asorteze cu ținuta. Am ales un set în două piese. O pereche de pantaloni cu talia înaltă și un top cu mâneci, dar cu umerii goi. Acum că m-am bronzat puțin, intensificând bronzul meu artificial, turcoazul ținutei arată grozav pe piele.

Brody a ales o pereche de pantaloni scurți eleganți și o cămașă bleumarin cu mânecă scurtă. Bineînțeles că lasă primii câțiva nasturi descheiați, arătându-și pieptul impecabil și semnele evidente de mușcătură pe care i le-am lăsat. L-am întrebat dacă vrea să le acopere și a clătinat din cap. Era mândru de ele!

Ideea că merge prin resort, afișând mușcăturile mele, m-a făcut să mă îmbujorez. Și acum, că suntem în restaurant, cu mușcăturile alea încă la vedere, simt cum obrajii mi se înroșesc.

— Ai spus că sunt frumoasă de cel puțin trei ori deja, îi zic când iau apa, simțind nevoia să-mi răcoresc obrajii.

— Și probabil o s-o mai spun încă de câteva zeci de ori, răspunde el. Așa că împacă-te cu asta!

Îmi face cu ochiul.

— Păi, mulțumesc anticipat! Nu sunt sigură că vreunul dintre tipii cu care am ieșit până acum a fost atât de drăguț cu mine!

— Atunci, ai ieșit cu ignoranți, spune, ceea ce bineînțeles că mă face să chicotesc.

— Hei, voi doi! exclamă Haisley, apropiindu-se cu un Jude stoic la masa noastră. Ați avut o zi bună?

— O zi grozavă, îi răspund și îi arunc o privire lui Brody, rânjetul ăla cunoscător anunțând întregii lumi ce fel de zi am avut.

— Mă bucur!

Haisley se uită de la unul la altul și chicotește.

— Ce-i? întreb.

Ea face o grimasă.

— Bine, nu mă urâți, dar e prea amuzant ca să nu împărtășesc cu voi. Tata a fost trezit aseară de un zgomot care părea a fi un animal muribund. S-a dus pe terasă ca să investigheze și te-a auzit strigând numele lui Brody într-un fel... plin de plăcere.

Îmi pun mâna la gură în timp ce zâmbetul lui Brody devine și mai larg.

— Oh, Doamne, nu s-a întâmplat asta! exclam.

Haisley dă din cap.

— Era foarte morocănos în dimineața asta, trăncănind despre cum oamenii trebuie să-și țină pentru ei năzdrăvăniile din dormitor.

— Sunt îngrozită! îi spun.

— Eu, nu, zice Brody pe când se lasă pe spate în scaunul lui, arătând ca The Man.

Și, surprinzător pentru toți cei din jur, Jude îi face un semn subtil de aprobare din cap lui Brody. Doamne, pot doar să-mi imaginez cum este viața sexuală a lui Haisley și a lui Jude.

Ea trebuie să urce un afurisit de copac în fiecare noapte, sunt sigură!

Haisley chicotește.

— Și apoi aparent v-a auzit într-o cabană de lângă ocean când își făcea plimbarea liniștitoare.

Fac ochii mari și mă uit la Brody. Bărbatul debordează de mândrie. Pieptul umflat, bărbia în sus, comportându-se de parcă doar ce-a câștigat cel mai mare premiu.

— Brody, oprește-te! îi spun, lovindu-i mâna.

— Ce-i? întreabă. Nu poate un bărbat să fie mândru de realizările lui?

— Nu când îl sperie pe proprietarul hotelului în timp ce își face plimbarea liniștitoare. O să ne dea afară pentru că suntem niște huligani înnebuniți de sex.

— N-o să vă dea afară, spune Haisley pe un ton plin de voioșie. S-ar putea să vă evite, dar n-o să vă dea afară.

— E umilitor! insist, însă Brody se întinde peste masă, îmi ia mâna și depune un sărut dulce pe încheieturile degetelor mele.

— N-ai de ce să te simți stânjenită, spune, cu ochii ațintiți asupra mea, alungându-mi stânjeneala. Sunt sigur că Haisley și Jude au avut parte de aceeași problemă.

Haisley încuviințează din cap.

— Cred că e mult prea sensibil pentru că ne-a auzit pe noi la începutul vacanței. După asta, am învățat să fim mai tăcuți... în mare parte.

Se uită la Jude, care îi depune un sărut pe frunte.

Serios, trebuie să fie un titan în pat.

— Vezi? spune Brody. E în regulă, Maggie! În plus, la ce se așteaptă când construiește un resort de genul ăsta, în mijlocul paradisului, și îl promovează cuplurilor? Bungalow-urile astea probabil experimentează cu regularitate o varietate de poziții. Dacă pereții ar putea vorbi...

Haisley chicotește.

— N-ar vorbi, ar țipa.

— Exact!

Brody îmi face cu ochiul, iar atitudinea lui relaxată chiar îmi liniștește mintea. Ador că poate să facă asta pentru mine.

— Păi, o să vă las să luați cina, dar ne vedem mâine la brunch?

— Da, o să fim acolo, îi spun înainte să le fac cu mâna.

Când nu mai pot să ne audă, îmi acopăr fața cu mâinile.

— Oh, Doamne, Brody!

El râde.

— Ce-i? Mie mi se pare sexy faptul că ești zgomotoasă. Probabil unul dintre lucrurile mele preferate, în special când îmi strigi numele.

— Păi, nu se mai întâmplă.

Ridică o sprânceană la mine.

— Mult noroc, iubito! Își duce paharul de apă la buze, apoi adaugă: Nici măcar nu ți-am arătat jumătate din ceea ce vreau să fac cu tine. Încearcă să rămâi tăcută când o să începem să ne jucăm mai mult.

Mă aplec în față și șoptesc:

— Mai mult?

El chicotește și dă din cap.

— Ești drăguță!

— Cum sunt raviolii tăi? întreabă Brody pe când ridică un taco și mușcă din el.

— Foarte buni, vrei să guști?

Încuviințează din cap, așa că îi tai o bucată și întind furculița spre el. Urmăresc cum buzele se închid peste dinții tacâmului și se retrag. Aparent, bărbatului ăstuia îi place să facă totul să fie senzual.

— Oh, rahat, e bun! spune el în timp ce mestecă. O alegere excelentă!

— Mulțumesc!

Mă uit spre restaurant, observând că Reginald și Regina iau cina împreună într-un colț. Jude, Haisley, Hudson, Hardy, gemenele și încă un bărbat și o femeie pe care nu i-am cunoscut încă mănâncă împreună, beau vin și râd. Și îmi amintesc, în timp ce mă uit la familia Hopper, motivul

exact pentru care am venit aici în primul rând. Mă uit la Brody, care încă o dată se holbează la mine.

— De ce vrei să te pui bine cu ei?

Probabil luat prin surprindere de întrebare, Brody își îndreaptă spatele.

— Poftim? întreabă.

— Cu cei din familia Hopper, de ce vrei să te pui bine cu ei? Știu că voiai să faci o impresie bună, dar nu cred că am vorbit cu adevărat despre motiv.

— Oh! zice, apoi ajută tacoul să alunece cu niște apă. Am o propunere la care lucrez de ceva vreme pentru ei. Sunt în competiție cu o tipă cu care lucrez și pe care n-o suport deloc. O urăsc, de fapt. Numele ei e Deanna. Și când alde Hopper se întorc, Reginald o să verifice propunerile și o să decidă pe cine alege. Dacă nu e ales proiectul meu, o să fiu nevoit să lucrez sub conducerea Deannei. Probabil o să fiu nevoit să-mi caut alt job.

— Chiar e atât de îngrozitoare?

— Ca guma de pe pantof de care nu poți să scapi.

Chicotesc.

— Asta e rău! Deci, care e propunerea ta?

Îl privesc cum, în doar o clipă, trece de la modul obișnuit la cel de afaceri și începe să vorbească despre ideea lui. Îmi place. Îmi place să-l văd înviorat, plin de pasiune pentru altceva în afară de corpul meu – nu că mă plâng.

— Deoarece Cane Enterprises intră pe piața din San Francisco, familia Hopper vrea să găsească o cale de a profita de niște clădiri și spații de birouri care au fost vacante în ultimii câțiva ani. Cei de la Cane au început să transforme clădiri vechi de birouri în locuințe accesibile pentru familiile cu venituri mici. Așa că am încercat să mă gândesc la o cale de a utiliza spațiile ca ei, dar făcând ceva diferit, însă încă necesar pentru economie.

— Inteligent!

Îmi las bărbia în palmă și continui să îl ascult.

— Și mi-a venit ideea de a moderniza unele dintre magazinele astea goale și de a le folosi ca spații multifuncționale.

— Ce vrei să spui, mai exact?

— Păi, mai întâi renovăm ca spațiile să fie neutre. În propunerea mea, creăm spații luminoase și spații întunecate. Spațiile luminoase ar fi strălucitoare și vesele, și ar putea fi folosite pentru orice, cum ar fi birouri pentru firme care lucrează de acasă, dar trebuie să se întâlnească ocazional, spațiu pentru ședințe foto sau zone de retail pentru magazine. Spațiile întunecate pot fi îndreptate spre influenceri și marketing. În felul ăsta ne mișcăm odată cu trendurile și utilizăm și împrospătăm unele dintre principalele magazine din cartierele bine-cunoscute. Ajută economia și aduce un suflu nou clădirilor care s-ar putea să nu mai aibă o utilitate.

— Ador asta, Brody! exclam, iar el zâmbește mândru. E o idee genială și aduce cu sine foarte multe posibilități. Ați avea disponibile de închiriat mobilă și articole pentru petreceri?

— Asta ar fi planul – spațiile ar fi create într-un anumit fel, dar articolele de închiriat ar fi disponibile în spate, precum și fundaluri pentru ședințele foto și altele asemenea.

— E genial! Îmi amintește de ceea ce vreau să adaug în magazinul meu.

— Îți dorești un magazin? întreabă el.

— E visul meu să am unul. Un loc în care miresele să poată să vină, să stea jos, să se simtă confortabil și să li se prezinte fiecare aspect al celei mai importante zile. Vreau să fie un magazin care să conțină totul. În felul ăsta, să nu fie nevoite să se plimbe de colo-colo prin San Francisco ca să-și planifice nunta. Pot să vină la mine și o să le arăt modele de flori, invitații, torturi – totul. Am furnizori care lucrează deja

cu mine și știu că o să mi se alăture și mai mulți când o să am magazinul. Și apoi aș vrea un spațiu în spate sau o zonă stil loft unde să ținem nunți de „buzunar".

— Ce e o nuntă de buzunar?

Zâmbesc.

— Mă bucur că ai întrebat! O nuntă de buzunar ar fi ca fugitul pentru a te căsători, doar că o faci în orașul tău. Știi că unii oameni se duc la primărie ca să se căsătorească? Și uneori primăriile sunt mai puțin atrăgătoare, în special când trebuie să aștepți alături de alți oameni care vor un permis sau ceva de genul ăsta? Nu oferă sentimentul ăla de nuntă. Dar, cu nunțile de buzunar, putem să personalizăm nunțile de la primărie într-un buzunăraș din magazinul nostru. Facem o ceremonie, decorăm spațiul pentru miri și transformăm totul în ceva special.

— Uau! exclamă el, lăsându-se pe spate. E o idee grozavă, Maggie!

— Mulțumesc!

— Adică ar veni un oficiant pentru căsătorie? Așa o să funcționeze?

— Da! Cunosc mulți și și-au exprimat interesul față de ideea mea. Unul a spus că are niște goluri puse aiurea în timpul zilei. Cum ar fi o nuntă dimineața și una abia seara. Magazinul meu ar putea să-i ofere calea de mijloc perfectă.

— Prânz nupțial. Sună bine. Scuză-mi jocul de cuvinte!

Râd. E atât de nătărău! Dar și mie îmi place cum sună asta.

— Din păcate, nu pare că e în planuri pentru anul ăsta. Speram să pot să-mi permit magazinul, dar tocmai ce am primit un e-mail de la contabilă în care îmi spune că n-o să se întâmple anul ăsta. L-am primit în ziua în care am fost invitați la jocurile Hopper și e unul dintre motivele pentru care am fost într-o stare proastă.

— Ar fi trebuit să-mi povestești, îmi spune, cu o expresie sinceră.

E o nebunie să mă gândesc că, în doar câteva zile, am trecut de la a avea o pasiune secretă pentru bărbatul ăsta la a mă bucura de confortul pe care mi-l oferă doar cu o privire.

Clatin din cap.

— Nu, nu ți-aș fi arătat în niciun fel că am eșuat. Și nu știu, cred că și speram, înțelegi? Că poate, dacă îi dovedesc familiei Hopper ce pot, vor vrea să lucreze cu mine. Poate să semnăm vreun fel de acord și să lucrez cu ei la nunțile lor. Improbabil, știu, dar dacă aș fi putut să colaborez cu ei, asta ar fi fost o modalitate de a crește afacerea și de a mă apropia de acel magazin, știi?

— Da! spune, trecându-și dinții peste buze.

Ochii îi alunecă peste mâini. După schimbarea din expresia lui, pot să-mi dau seama că are ceva în minte. Ceva îl deranjează.

— Ești bine? întreb.

— Rahat! mormăie, în timp ce-și trece mâna peste față.

— Ce-i? întreb.

Se uită în jur.

— Trebuie să-ți spun ceva, dar nu vreau aici.

— Bine, îi răspund, îngrijorată. Vrei să ne întoarcem înapoi la bungalow?

El încuviințează din cap.

— Da!

Așadar, îi facem semn ospătăriței și semnăm nota, îndreptându-ne spre camera noastră, știind că Reginald o să plătească pentru ea. Apoi Brody mă ia de mână și mă conduce spre mașinuța de golf. Mă ajută să urc, urcă și el și apoi conducem pe podul de lemn. Nu durează mult până ajungem la

bungalow-ul nostru și, în clipa în care intrăm, îmi dau pantofii jos și mă întorc spre el, extrem de neliniștită.

— Ce se întâmplă?

Mă scoate pe terasă, unde ne așezăm pe unul dintre șezlonguri. Se întoarce spre mine cu o expresie aproape bolnavă.

— Nici măcar nu m-am gândit la asta până acum, începe, iar mâna îi tremură în poală.

— Mă sperii, Brody.

— Îmi pare rău! spune. Dar eu, la dracu', mă tem că o să fii supărată pe mine, și chiar sunt foarte fericit acum, fiind cu tine. Au fost cele mai reușite 24 de ore și nu vreau să le pierd. Nu vreau să pierd asta.

— Doar spune-mi! îi zic.

Dă drumul aerului pe care l-a ținut în plămâni.

— Știi, Deanna, femeia diabolică despre care ți-am povestit?

— Da!

— Păi, ea propune ca Hopper Industries să se extindă în afacerea cu nunți.

— Oh! exclam, simțind cum mi se strânge inima.

— Vrea să folosească clădirile comerciale goale, uriașe, care se află în jurul orașului și să le transforme în localuri unde pot avea loc atât ceremonii, cât și recepții. Să facă nunți pe bandă rulantă în astfel de locuri cu personalul de planificare de evenimente și, ei bine... la dracu', aparent lui Reginald îi place ideea.

— Bine, de ce ești agitat să-mi spui asta?

— Pentru că. Înghite în sec și adaugă: Cred că planul Deannei are potențialul de a-ți afecta afacerea. Nu știu detaliile, dar cred că încearcă să le acorde exclusivitate unor furnizori și să preia scena nunților din San Francisco. Și asta

e probabil ceva ce ar fi trebuit să-ți spun mai devreme, dar cred că am fost atât de prins de propriile scopuri, încât am uitat de tine. Mă ia de mână și zice: Îmi pare rău, Maggie!

— N-ai de ce să-ți ceri scuze, îl liniștesc, cuprinzându-i obrazul cu mâna. Dacă tu erai cel care încerca să mă scoată din afaceri, asta ar fi fost o cu totul altă poveste, dar nu ești tu. E Diabolica Deanna.

El chicotește și mă îmbrățișează.

— E Diabolica Deanna.

Mă liniștesc în brațele lui, iar el ne întinde pe amândoi pe șezlong. Mă ghemuiesc lângă el și îmi trec unul dintre picioare peste ale lui în timp ce îmi odihnesc capul pe pieptul lui.

— Mulțumesc că mi-ai spus! Veștile sunt cam nasoale, dar simt că ideea ta e mai bună. A ei nu are deloc originalitate.

— Și eu cred asta, spune el. Dar Reginald nu vede decât cifre, iar industria nunților este profitabilă. Nu toată lumea vrea să se căsătorească într-un hotel, și de-asta Deanna vrea să extindă afacerea spre alte zone și să aibă totul inclus.

— Nu știu cât de viabil este asta, îi spun. Vreau să zic, eu pot să ofer reduceri la parteneri, dar n-aș lucra exclusiv cu anumiți furnizori, pentru că oamenilor le place să aibă opțiuni. Le place să existe varietate în alegeri, și cine sunt eu să le răpesc asta? Cred că, dacă Deanna are furnizori exclusivi, le face un deserviciu clienților și-i calcă pe nervi și pe ceilalți furnizori, în special dacă sunt toți incluși în toate proprietățile Hopper.

Își trece degetele în sus și în jos pe spatele meu.

— Am menționat că nu e foarte deșteaptă?

— Așa se pare.

Dar e suficient de deșteaptă încât să preia o afacere, fiind susținută de o companie multimiliardară care are potențialul de a mă scoate din joc.

Asta ar putea foarte bine să fie începutul sfârșitului pentru mine.

Dramatic, poate? Dar mi-e greu să nu mă gândesc la o cale prin care asta nu mă va afecta.

După o clipă de liniște, mă întreabă:

— Te simți bine?

— Da! oftez. Mi-ar plăcea să mă gândesc că, după weekendul ăsta, după ce o ajut pe Haisley și formăm o conexiune, cel puțin o să mă ia în calcul măcar pentru o cooperare, înțelegi?

— Da, ar fi proști să nu facă asta.

Dar, din cine știe ce motiv, mi se pare că toată munca asta pe care am depus-o ca să mă apropii de clanul Hopper n-o să mă ducă unde vreau.

Nu cred că o să am vreodată acces la afacerea lor.

Cred că, indiferent de situație, doar ce-am aflat că ei o să aibă acces la a mea.

Și nu într-un mod plăcut. *O să supraviețuiască măcar Magical Moments by Maggie dacă propunerea Diabolicei Deanna o să aibă succes?* Există alte modalități prin care să extind ceea ce fac?

— Aș putea să mă obișnuiesc foarte ușor cu treaba asta fără costum de baie, îi spun pe când intru în lagună, direct de pe terasa noastră.

Noaptea e întunecată.

Luna se reflectă în apă.

Și bungalow-urile din jur sunt tăcute, ceea ce face ca scăldatul nostru în pielea goală în lagună să fie activitatea perfectă pe timpul nopții.

— Da, e preferata mea, răspunde Brody, trăgându-mă de mână și lipindu-mă de pieptul lui.

În clipa asta se află pe o versiune sofisticată a unei plute pentru piscină, iar eu sunt în poala lui.

Când îi simt erecția apăsându-se de mine, ridic o sprânceană.

— N-ai niciun control?

— Când ești goală? Nu, spune, în vreme ce mâinile lui îmi mângâie spatele și plutim împreună sub lumina lunii.

E de vis. Romantic. Tot ce am visat când am rezervat călătoria asta – pur și simplu nu îmi imaginam că o să împărtășesc momentul ăsta cu Brody.

Dar mă bucur că e el.

Foarte mult.

Îmi las brațele peste umerii lui.

— În afară de ziua mea, atunci, la 21 de ani, și de nunta lui Gary, au mai fost și alte momente în care ai simțit ceva pentru mine?

— De fiecare dată când te-am văzut în ultimii câțiva ani, îmi răspunde. Când mă duceam acasă la Gary pentru cină, întrebam relaxat dacă mai vine cineva, sperând în secret că urma să fii acolo, și în același timp că nu aveai să fii.

— De ce ai fi sperat să nu fiu?

— Pentru că nu suportam să te văd. Era prea dureros să încerc să nu mă uit la tine prea mult și să ascund faptul că aveam o mare pasiune pentru tine. Și Hristoase, când veneai, intrai în casă și te duceai direct la vin. A fost o dată când ți-ai desfăcut primii nasturi ai bluzei, dezvăluind o frântură din decolteu, iar atunci aproape am intrat într-o stare de comă. Slavă Domnului că aveam meciul celor de la Rebels pe care să mă concentrez!

— Stai... Asta a fost noaptea primului lor meci din play-off? Îmi aduc aminte clar că mi-am descheiat bluza pentru că aveam impresia că mă sufocă, apoi te-am prins aruncându-mi o privire și ochii tăi au coborât preț de o

secundă. Am fost luată pe nepregătite și plăcut surprinsă că mi-ai acordat o clipă de atenție.

— Da, o clipă prea mult, pentru că și Gary a observat.

Simt că fac ochii mari.

— Serios?

Brody aprobă din cap și continuă să mă mângâie pe spate.

— Da. Când nu erai în cameră, m-a întrebat ce dracu' fac. Când i-am spus că nu știu ce vrea să zică, și-a dat seama de vrăjeală și mi-a spus că m-a surprins privindu-te. Am ridicat din umeri și i-am zis că avusesem impresia că ne arăți noua ta cămașă sau ceva.

— Oh, Doamne, asta e cea mai proastă tentativă de mușamalizare pe care am auzit-o!

El zâmbește frumos.

— A crezut. Fie e foarte credul, fie a vrut să urce în trenul negării și să nu-mi analizeze prea mult privirea directă.

— Poate puțin din amândouă, îi spun pe când mâna îi alunecă mai jos, cuprinzându-mi fundul.

— Probabil. Apoi a mai fost o seară când am ieșit toți la film, la cinema în aer liber, în parc, îți amintești?

— Da, îi spun, amintirea apărându-mi imediat în minte. Purtai maiou și te-ai întors într-un anumit fel și ți-am văzut lateralul pectoralului. Îmi amintesc că mi-am simțit fața făcându-se roșie ca racul, iar Patricia chiar m-a întrebat dacă e totul în regulă.

El rânjește.

— Te-ai aplecat la un moment dat – rochia ți s-a ridicat și ți-am surprins jumătatea de jos a fundului, apoi a trebuit să-mi iau ochii repede de acolo, dar imaginea aia mi-a rămas întipărită în afurisitul de cap pentru totdeauna.

— Oh, Doamne, cât de stânjenitor! Mi-ai văzut fundul?

— Singurul lucru stânjenitor la aia a fost faptul că a trebuit să-mi țin farfuria cu mâncare peste sculă, pentru că reacționam ca un afurisit de adolescent care vedea pentru prima dată niște sâni. Și, că tot veni vorba, te-ai aplecat să-mi dai un șervețel la un moment dat și m-am uitat în decolteul tău. Am fost terminat după asta.

— Brody McFadden, te-ai comportat ca un voyeur, nu?

— Da! spune el imediat. Orice ocazie aveam, mă uitam spre tine. Uneori o făceam ca să mă conving că nu simt nimic pentru tine. Alteori, pentru că eram atât de disperat să te privesc din nou nou, încât așteptam ca Gary să iasă din cameră sau să nu fie atent și apoi aruncam o ocheadă în direcția ta.

Mă joc cu părul lui scurt.

— E ciudat că mi se pare drăguț?

— Crezi că aș spune da la asta?

Clatină din cap.

— Presupun că nu, chicotesc. Ei bine, și eu m-am uitat destul de mult. Îmi amintesc că, atunci când Gary a cerut-o pe Patricia, singurul lucru la care puteam să mă gândesc era faptul că o să te văd mai mult pentru că urma să fii implicat în nuntă. Iar chestia asta m-a umplut de entuziasm.

— La dracu', ai făcut o treabă extraordinară ascunzând asta... Chiar ai făcut să pară că sunt cel mai enervant om de pe planetă.

— Așa am făcut. Mă aplec și depun un sărut ușor pe buzele lui, apoi îi spun: Dar am și crezut că ești foarte distractiv, extrem de atrăgător și o persoană în preajma căreia îmi doream să fiu, în ciuda lucrurilor pe care le simțeam.

— O să iau asta ca pe un compliment.

— Ar trebui, îi spun și îi mai depun un sărut pe buze, de data asta zăbovind puțin mai mult.

Când mă retrag, îl aud oftând.

— Îmi place asta! îi spun.

— Ce îți place? mă întreabă.

— Că oftezi după ce te sărut, ca și cum te simți ușurat.

— Sunt, spune în timp ce mă privește în ochi. Mi-am dorit asta atât de al naibii de mult!

— Atunci de ce mi-ai dat atâtea bătăi de cap la începutul vacanței? Împărțeam un pat – puteai să începi asta mai devreme.

— Oo, nu-ți amintești introducerea vehementă a regulii numărul unu? Erai ca o directoare, lovind cu rigla, gata să mă pedepsești – și nu într-un fel plăcut – dacă degetul meu depășea linia în mijlocul nopții.

Mâinile îi alunecă pe coastele mele, iar degetele lui mari se apasă sub sânii mei.

— Dar apoi te-ai trezit cu fața în poala mea...

— Sunt surprinsă că n-ai făcut ceva atunci.

— Oh, ba am făcut! recunoaște el, iar degetele i se freacă de pielea sensibilă, dându-mi foc pe interior. În prima dimineața, am fugit din pat și m-am masturbat în duș.

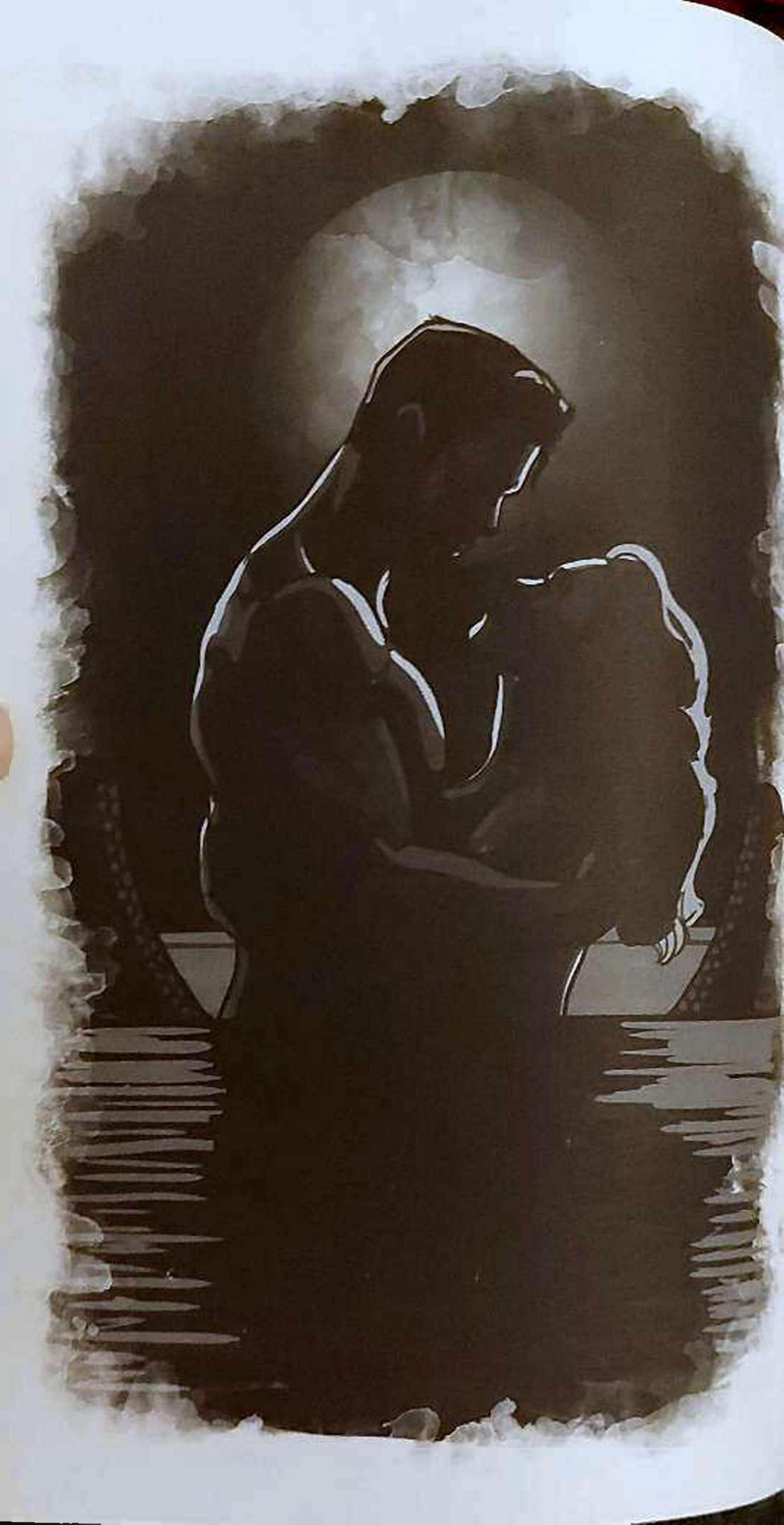
Fac ochii mari.

— Iar eu credeam că ești dezgustat de mine. I-am spus lui Hattie, iar ea a insistat că nu avea cum, că de fapt te masturbai în duș, dar îmi era prea greu să cred.

— O, ba să crezi, prințesă! spune pe când degetele i se mișcă peste sfârcurile mele, iar apa i se lovește ușor de spate. Am fost tare ca piatra, fără să existe vreo cale să pot să mă liniștesc. Singurul mod în care puteam să fac asta era la duș, cu mâna mea.

Îmi trec dinții peste buza de jos.

— Era bine să fi știut.

— Da? Și ce-ai fi făcut în legătură cu asta? Te-ai fi holbat din nou?

Îl ciupesc ușor într-o parte, făcându-l să râdă.

— Nu mă holbam în prima zi.

— Te rog, nu puteai să-ți iei ochii de la mine. Și tu te-ai comportat ca un voyeur.

— Oprește-te, n-am făcut așa ceva! Am fost cât se poate de șocată că nu aveai niciun pic de decență.

— De ce aș avea vreun pic de decență? Ai descoperit exact ce aveam acolo la nunta lui Gary. N-a contat.

— Ce îngrozitor de îngâmfat ești! Dacă aș fi crezut că aveai acolo creionul folosit al unui puști de 12 ani?

Degetele lui îmi înconjoară sfârcurile și îmi mișc pelvisul peste erecția lui.

— După felul în care m-ai mângâiat în noaptea aia, nu exista nicio șansă să fi fost interesată de creionul unul puști de 12 ani. Ai luat contact cu un bărbat în noaptea aia și ai vrut mai mult.

— Ești așa de plin de tine!

— Nu la fel de mult pe cât vrei tu să fii plină de mine.

Rânjește și ne conduce până la terasă, unde mă ridică pe platformă.

— Brody, îi spun, uitându-mă în jur neliniștită în timp ce-mi acopăr sânii.

Sunt de acord cu înotul în pielea goală, dar să fiu așa, la vedere, fără să mă acopere ceva...

Dar apoi ochii mi se concentrează pe bărbatul din fața mea, ieșind din lagună, cu apa curgând peste fiecare denivelare a corpului lui. Observ vag cum aruncă pluta într-o parte, dar sunt mai atentă la mușchii picioarelor lui, V-ul format de șoldurile lui și erecția dintre coapse.

Rânjind, mă împinge pe spate pe lemnul neted al terasei și apoi îmi desface picioarele. Buzele lui mi se lipesc de gât, unde depune săruturi ușoare, dar disperate.

Îmi dispare orice grijă că ne-ar putea vedea cineva pe când sunt învăluită de brațele lui Brody McFadden și acoperită de corpul lui, strălucind în lumina lunii.

Îmi ridică mâinile deasupra capului și mi le ține acolo, folosindu-și cealaltă mână ca să se joace cu sfârcurile mele deja întărite care se mișcau pe pieptul lui gol.

— La dracu', nu sunt sigur că o să existe un moment în care să nu am nevoie de tine, șoptește chiar înainte să-și unească gura cu a mea.

Mă desfăt cu felul în care controlează sărutul nostru – deschizându-mi gura și devorându-mă cu limba, cu buzele, cu atingerea. Pelvisul i se mișcă ușor peste al meu, iar erecția îi alunecă pe coapsa mea. E erotic, perfect și tot ce mi-am dorit când am venit aici. Singura diferență? Când am început vacanța asta, căutam o aventură, ceva care să mă ajute să mă relaxez zece zile. Dar asta, cu Brody, vreau să dureze mai mult decât astea zece zile. Vreau să avem asta în San Francisco.

Vreau să ducem asta cât mai departe.

— Am nevoie de tine! îi spun și îmi depărtez picioarele și mai mult pentru el pe când buzele îi alunecă pe maxilarul meu. Acum, Brody!

Geme ceva neinteligibil, iar apoi își ia penisul în mână și îl poziționează la intrarea mea înainte să îl scufunde adânc.

— Da! gem, iar pieptul îmi tresaltă de câteva ori.

— Atât... de bine, spune și începe să-și miște șoldurile în mine, o frecare delicioasă și extrem de caldă.

— Mai adânc! îi cer, motiv pentru care îmi ridică piciorul și îl pune pe umărul lui, oferindu-ne un unghi mai adânc, mai intens pe când continuă să se miște în mine. Da, chiar așa!

Încă ținându-mi mâinile deasupra capului, își coboară gura peste a mea. Își lasă gura să alunece leneș asupra-mi, explorând și luptându-se cu limba mea, intensificându-mi dorința și luxul conexiunii noastre până în punctul în care, atunci când mâna lui îmi cuprinde sânul și se joacă cu sfârcul meu, senzația mi se pare aproape insuportabilă.

În momentul ăla, cu degetele rotindu-se peste sfârcul meu, începe să mi se intensifice orgasmul, pornind din adâncul stomacului, apoi mutându-se la baza spinării unde gâdilă, amorțește și creează vortexul de plăcere dintre picioarele mele.

— Oh, Doamne! gem când gura lui se îndepărtează o clipă.

— Aproape? mă întreabă.

Dau doar din cap pe când continuă să se miște în mine în timp ce se joacă cu sfârcul meu. Mișcările simultane creează explozia asta în mine, o senzație de pasiune și foc, și extaz.

Cu fiecare mișcare a șoldurilor lui, acea explozie se aprinde și mai tare, și mai tare.

Cu fiecare apăsare a buzelor lui, focul arde și mai fierbinte.

Și cu fiecare răsucire a sfârcului meu între degetele lui, extazul îmi urcă spre punctul fără întoarcere.

Picioarele mi se înfășoară în jurul lui și îmi înfig călcâiele în spatele lui, ținându-mă bine în vreme ce corpul începe să mi se zbată ușor.

Degetele mele se strâng în jurul mâinii lui, ancorându-mă în strânsoarea sa.

Și gura mi se deschide pe când primul val al orgasmului începe să urce prin mine, împrăștiindu-mi-se ca lava fierbinte prin vene.

— Oh, la dracu', Brody! țip exact când totul începe să devină negru și plăcerea alunecă prin mine cu fiecare mișcare a șoldurilor sale.

Mă încordez în jurul lui.

Simt un spasm.

Mă strâng în jurul lui până când își lasă capul pe umărul meu, mușcându-mi pielea și gemând pe când rămâne nemișcat și își dă drumul în același timp cu mine.

E cea mai delicioasă senzație din lume, știind că orgasmul meu îl declanșează pe al lui în câteva secunde.

Că suntem atât de sincronizați, încât putem amândoi să ne facem să simțim plăcere în același timp.

Niciodată n-am avut asta.

Niciodată n-am avut conexiunea asta, care pare atât de completă, atât de corectă.

De-asta e cel mai bun din câți am avut. De asta sunt atât de dependentă de asta, de noi. Din acest motiv, când ne întoarcem în San Francisco, nu vreau să pierd asta.

Vreau să văd unde duce.

Îmi eliberează mâinile și se ridică doar cât să se uite în ochii mei. Un rânjesc prostesc i se întinde pe față.

— Habar n-am dacă cineva a fost orbit de fundul meu palid care se mișca în sus și în jos.

Râd.

— Fundul tău palid este singurul lucru care protejează publicul de comportamentul nostru nepotrivit.

— E util, zice, în timp ce degetul lui îmi mângâie obrazul. Ești frumoasă, Maggie!

Simt cum un zâmbet dulce mi se formează pe buze.

— Mi-ai mai spus.

— Și o să continui să-ți spun.

— Sper!

Capitolul cincisprezece

BRODY

Brody: Ai auzit ceva despre propunerea Deannei?

ÎI DAU MESAJ JALEESEI ÎN TIMP CE MAGGIE STĂ ÎNTINSĂ peste mine, respirația ei ușoară transformându-se într-un sforăit. Spune-mi că sunt nebun, dar e adorabil.

Ce mai e adorabil e felul în care doarme. N-are niciun fel de problemă să revendice ambele laturi ale patului. Ultimele două nopți, de când suntem împreună, s-a lipit de mine precum timbrul de scrisoare. De parcă eu sunt fier și ea e magnet. Nu vrea să-mi dea drumul, și ador asta. Ador să fiu înconjurat de ea. Ador să-i simt părul frecându-se de pieptul meu gol. Ador când mâna ei mă mângâie ușor înainte să adormim. Mi se pare un cântec de leagăn liniștitor.

Dar seara trecută, după ce eu și Maggie ne-am făcut de cap de mai multe ori – trei, ca să fiu mai exact – și ea a adormit, eu am rămas treaz, gândindu-mă la Deanna și la ce ar putea să-i facă ideea ei lui Maggie. E o ipoteză acum,

dar e nevoie doar de o idee și de puterea pe care Hopper Industries o are ca să distrugă pe cineva.

Și nu pot s-o văd ruinată.

A muncit din greu.

Ceea ce mă face să vreau să muncesc și mai mult ca s-o înving pe Deanna, astfel încât s-o salvez pe Maggie și afacerea ei.

Telefonul îmi bâzâie în mână.

Jaleesa: Am auzit. A rafinat-o toată săptămână. S-a lăudat cum că o să-l dea pe spate pe Reginald cu propunerea ei și că, oricâtă lingușire ai face tu în Bora Bora, tot n-ai nicio șansă să bați ceea ce a întocmit ea.

Brody: Trebuie să-și găsească o preocupare în viață.

Jaleesa: Vrea sânge, Brody. Sunt destul de îngrijorată de asta.

Brody: Nu, nu poți să fii îngrijorată! Tu ești aia cu încrederea în proiectul ăsta. Tu trebuie să menții încrederea aia, ca să am și eu încredere.

Jaleesa: M-am întâlnit cu asistenta lui Reginald zilele trecute și mi-a spus că Deanna a pescuit mirese drept potențiali clienți și chiar a șterpelit câteva de la ceilalți organizatori. Gen mirese gata să lucreze cu ea. Clienți, Brody. Are bani gata să intre în cont. Noi nu avem asta.

Îmi trec mâna peste față. *La naiba, noi n-avem!*

Brody: Pot să lucrezi la niște lucruri dacă vrei. Să-mi dau seama dacă vreunul dintre brandurile viitoare caută magazine. Să caut surse pentru potențiale profituri.

Jaleesa: Dar nu putem să le garantăm spațiul, nu când nu-l avem. Dacă Deanna le garantează spații mireselor, cel puțin există hotelurile drept rezervă, știi?

Brody: La naiba, ai dreptate! Păi, ce pot să fac? Cum pot să fac asta să fie mai bine?

Jaleesa: Bagă-ți capul în fundul lui Reginald.

Brody: M-ar băși într-o secundă. Mă urăște.

Jaleesa: Credeam că încerci să-l faci să te placă. De ce te urăște?

Brody: Habar n-am. Când l-am salutat prima data la petrecerea de bun-venit, a fost entuziasmat că sunt acolo, dar, după asta, a fost ca și cum avea ceva împotriva mea. N-am nicio idee ce e.

Jaleesa: Ai spus sau ai făcut ceva ce ar fi putut să-l facă să nu te înghită?

Brody: În 12 ore? Nu.

Jaleesa: Păi, ce s-a întâmplat la petrecerea de bun-venit?

Brody: E totul în ceață în momentul ăsta. Am fost luat prin surprindere de Maggie și apoi Haisley m-a recunoscut.

Jaleesa: Normal că te-a recunoscut, doar ați fost stagiari împreună.

Brody: Da, dar stagiatura ei a fost scurtată pentru că a plecat la puțin timp după ce-am ajutat-o cu planul de afaceri. A plecat să-și atingă propriile visuri.

Jaleesa: Stai, Reginald știe asta?

Brody: Păi... nu cred. Stai! A menționat ceva la cina de bun-venit, când m-a prezentat din nou tatălui ei, că eu am fost cel care a ajutat-o cu planul ei de afaceri. La dracu'! Crezi că e supărat din cauza asta?

Jaleesa: DA! Pentru numele lui Dumnezeu, Brody. N-ai auzit cât de supărat este Reginald că fiica lui a plecat să facă altceva? E un punct sensibil uriaș.

Brody: Rahat, ai dreptate! Chiar crezi că ăsta ar putea fi motivul pentru care a fost atât de neprimitor?

Jaleesa: Mi-ar plăcea să spun că nu e un om răutăcios, dar nu devii miliardar fără să ai puțină răutate în tine.

Brody: La dracu'! Deci, chiar crezi că de-asta o să fie împotriva propunerii mele?

Jaleesa: Nu cred că o să ajute.

Brody: Ce-ar trebui să fac?

Jaleesa: Nu știu. Ce mai e planificat pentru restul timpului în care ești acolo?

Brody: Nunta e mâine. Așadar, cred că diseară e repetiția și după aceea petrecerea burlacilor și a burlăcițelor.

Jaleesa: Ascultă-mă și ascultă-mă bine, Brody McFadden. Sub nicio formă nu te îmbeți diseară! Mă auzi? Să te îmbeți la o petrecere a burlacilor la care presupun că o să participe și Reginald când te simți agitat și nesigur cu privire la proiect n-o să se sfârșească bine.

Brody: De acord! Poate pot să mă ofer să ajut cu ceva. Să ajut oamenii să se întoarcă la burgalow-uri.

Jaleesa: Da, și asigură-te că-i spui lui Reginald că ești acolo dacă are nevoie de ajutor cu ceva în timpul ceremoniei sau până atunci! O să lucrez la niște chestii, dar prioritatea ta numărul unu e să-l faci pe omul ăla să te placă.

Brody: Pot să fac asta... Sper. Aproape m-a castrat în ocean, așa că poate pot să glumesc despre asta.

Jaleesa: Îi lipsește simțul umorului. Nu glumi, fă-te util!

Brody: Corect, bine! Pot să fac asta! Și spune-mi dacă ai nevoie de ceva acolo.

Jaleesa: S-ar putea să am nevoie să aprobi niște slide-uri. O să îmbunătățesc prezentarea asta. Poate o să dau o fugă la câteva magazine și o să pun un prieten să le amenajeze pentru noi. Putem să avem o randare 3D în persoană și pe ecran.

Brody: Grozavă idee!

Jaleesa: De-asta sunt eu șefa. Acum, adună-te, McFadden! Nu mă dezamăgi!

Brody: Nu-ți face griji, mă descurc!

— Asta arată bine? spune Maggie pe când iese din baie într-o rochie verde-deschis care îi flutură în jurul gleznelor.

Partea din față a rochiei e mai scurtă decât cea din spate, iar topul vine în zigzag în față, dezvăluindu-i puțin din abdomen și din decolteu.

— Ești sexy! o laud, apoi mă apropii de ea și mă aplec ca să o sărut pe gât în timp mâinile îmi coboară pe șoldurile ei.

Se lasă pe pieptul meu, cu palmele răsfirate pe cămașă.

— Nu începe cu asta, Brody!

— Cu ce? zâmbesc pe pielea ei pe când își dă capul într-o parte.

— Cu încercarea de a-mi da rochia jos.

— Nu trebuie să încerc – doar o privire și se topește.

Mă lovește peste piept.

— Nu mă las atât de ușor!

Trece de mine ca să își ia pantofii.

— E drăguț că asta crezi.

Își pune una dintre sandalele cu toc și îmi aruncă o privire peste umăr.

— Măcar dă-mi voie să mă prefac că nu mă las așa de ușor.

Rânjetul ei îmi face vintrele să mi se strângă de dorință. *Doamne, femeia asta!* Acum, că am avut-o, n-o să fie niciodată suficient. Niciodată.

— Nu te uita așa la mine! spune, după care își pune și celălalt pantof.

— Cum?

— Ca și cum crezi că sunt cel mai drăguț lucru pe care l-ai văzut vreodată.

Îmi bag mâna prin păr.

— Păi, ești, și nu văd ce e rău în asta!

— E rău când avem o repetiție la care trebuie să ajungem. Nu-mi permit să te las să-mi dai rochia jos. Nu vreau să întârzii.

Mă duc la ea și îi ridic bărbia astfel încât să pot să depun săruturi ușoare de-a lungul gurii ei.

— Nici eu nu vreau să întârzii. Mă retrag și îmi las ochii să rătăcească pe corpul ei încă o dată, apoi adaug: Serios, Maggie, ești frumoasă!

Obrajii ei capătă o nuanță drăguță de roz.

— Mulțumesc!

— Dacă vreun tip încearcă să se dea la tine în seara asta când te distrezi cu fetele, o să-i spui că ești promisă?

Ea chicotește.

— Depinde de cum arată. Dacă vine mânuind un ciocan ca Thor, gata să salveze universul, s-ar putea să uit că noi doi am împărțit un pat timp de o săptămână.

— La dracu', dacă Thor vine mânuind un ciocan, întreabă-l dacă ar vrea s-o facem în trei!

Ochii i se măresc înainte să râdă.

— Oh, Doamne, Brody! Ai face asta? În trei? întreabă, șoptind.

Clatin din cap.

— Nu pot să-mi imaginez niciun scenariu în care aș fi în regulă împărțindu-te cu un bărbat sau o femeie. Deci, îmi pare rău dacă asta e o fantezie pentru tine – n-o să fie împlinită aici.

Ea chicotește.

— Nu e, dar voiam să-ți măsor nivelul de obrăznicie.

— Sexul cu alți oameni în timp ce ești dedicat unei singure persoane nu e pe listă.

— E bine de știut. Vine mai aproape și îmi sărută bărbia, apoi zice: Hai să mergem, nu vreau să întârzii!

Împreună, ieșim din bungalow-ul nostru. O ajut să urce în mașinuță, și, când mă retrag, mă apucă de mână, aducându-mă înapoi la ea.

— E totul în regulă? o întreb.

Îmi cuprinde gâtul cu mâna și, cu cel mai dulce zâmbet, își apasă gura pe a mea, trecându-și limba de-a lungul buzelor. Mă deschid pentru ea, lăsând ca limbile noastre să se lupte o clipă înainte ca ea să întrerupă sărutul – mult prea repede după părerea mea.

— Pentru ce-a fost asta? o întreb, simțindu-mă amețit.

— Voiam să-ți arăt cât de mult apreciez micile lucruri pe care le faci, cum ar fi că mă ajuți să urc în mașinuță sau că-mi închizi rochia ori că-mi comanzi de mâncare fără să îți cer.

Nu pot să-mi rețin zâmbetul care mi se întinde pe față..

— Am grijă de fata mea.

Degetele îi trec peste obrazul meu.

— Mulțumesc!

Îi ridic degetele la buze, o mai sărut o dată și apoi mă duc pe partea mea de mașinuță. Mi se pare ireal. Mi se pare că au trecut ani întregi în care... am așteptat-o pe femeia asta. Și acum, pot s-o sărut pur și simplu oricând vreau. *Cum dracu' am devenit atât de norocos?* Când mă așez, își pune mâna pe coapsa mea și se întoarce spre mine.

— E o nebunie?

Pentru cineva care nu vrea să întârzie, cu siguranță prelungește plecarea.

— Ce e o nebunie?

— Noi. Pasiunea asta. Legătura asta. Simt că e o nebunie, și e subită, dar mi se pare și că e în regulă. E ciudat sau nebunesc ce spun?

— Nu! îi răspund, chicotind. Și eu simt la fel. Că aici ar fi trebuit să fiu în tot timpul ăsta. Nu e nebunesc sau ciudat. Nu sunt sigur de unde au apărut adjectivele astea.

Mâna ei îmi mângâie interiorul coapsei, dar o opresc.

— Dacă nu vrei să intru la repetiție cu o erecție, ai face bine să-ți ții mâna în siguranță.

Ea chicotește și mă sărută pe obraz.

— Scuze!

— Serios totuși, de ce ai crede că asta e o nebunie?

Ridică din umeri, dar ochii îi rămân asupra mea.

— Mi se pare că am trecut de la 0 la 100 în 3 secunde.

— Asta se întâmplă când îți place o persoană de mult timp și în sfârșit îi prinzi gustul. Nu numai asta, dar îți răspunde la sentimente. Descoperi că nu poți să te saturi. Că vrei să-ți petreci fiecare secundă cu ea. E natural. Acolo suntem!

— Presupun că ai dreptate, zice și oftează. Bine, hai să mergem înainte ca mintea să mi-o ia razna de la întrebări!

— Ești sigură? o întreb. Pentru că pot să stau aici și să răspund la toate întrebările.

— Condu, Brody!

Chicotesc și pornesc mașinuța de golf. Îmi pun brațul pe după umerii ei și o aduc mai aproape pe când conduc mașinuța pe podul de lemn familiar care ne duce spre resort.

— O să-mi lipsească asta, spune, ghemuindu-se mai aproape de mine.

— Ce-o să-ți lipsească? o întreb.

— Să fiu aici. Plec în ziua de după nuntă și nu cred că sunt gata să-mi iau rămas-bun. M-am distrat foarte mult, chiar dacă a însemnat să mă gândesc la muncă.

— Și eu! îi spun. Realitatea o să ne lovească în curând, și nu cred că sunt pregătit pentru asta.

— Ești îngrijorat pentru când o să ne întoarcem?

— Îngrijorat pentru ce?

Își face griji în privința noastră?

— Pentru că ne întoarcem înapoi la viața normală și trebuie să ne potrivim programele cu relația? Nu știu cum ești tu, dar eu sunt foarte ocupată, iar weekendurile sunt de obicei pline de evenimente.

Mă uit la ea și o văd preocupată.

— Nu-mi fac griji! o liniștesc. Asta înseamnă că restaurantele o să fie mai puțin aglomerate când o să te scot în serile din cursul săptămânii.

— Nu o să te superi că lucrez în weekenduri?

— Nu! îi răspund. Deloc. O să-mi modific programul după al tău. O strâng de mână și adaug: Nu ai de ce să-ți faci griji, Maggie. O să facem să meargă.

— Dar nu ești trist că o să spargem bula asta mică în care ne aflăm acum?

— Mi-aș dori să stau aici cu tine și să ignor toate responsabilitățile de acasă? Absolut! Dar știu că realitatea este că trebuie să ne formăm un nou normal, și asta e în regulă. Știu că putem să facem relația să funcționeze.

Și, pe când spun asta, îmi dau seama că o cred până în măduva oaselor. Putem să facem relația să meargă.

— Dar dacă nu merge? Dacă jobul meu devine prea mult pentru tine? Dacă ți se pare că nu primești suficientă atenție sau dacă nu sunt suficient de bună…

— Maggie?

— Da? întreabă pe când trag într-un loc de parcare.

Mă întorc spre ea.

— Cine ți-a făcut asta?

Se încruntă.

— Cine mi-a făcut ce? mă întreabă.

— Să ai nesiguranțele astea, o lămuresc în timp ce întind mâna și îi cuprind obrazul. Pentru că tot ce văd acum este

că te îndoiești de tine și de ceea ce crezi că ești capabilă. Singurul motiv pentru care ai face asta este dacă ai avut o experiență oribilă în trecut. Așa că, repet, cine ți-a făcut asta?

Se joacă cu tivul cămășii mele, evitând contactul vizual în timp ce îmi răspunde:

— Cam fiecare tip cu care am ieșit. Ochii i se ridică spre ai mei înainte să reia: Întotdeauna am fost ambițioasă când a venit vorba de cariera mea și unde voiam să ajung, dar bărbații cu care am ieșit n-au apreciat asta. Așa că presupun că sunt doar precaută.

Îi ridic bărbia și mă apropii de ea.

— Cu mine, nu trebuie să fii precaută. Nu trebuie să-ți faci griji că te-aș judeca sau că n-aș aprecia una dintre cele mai grozave calități ale tale: ambiția. Consideră-mă fanul și susținătorul tău numărul unu. Vreau ce e mai bun pentru tine, Maggie. Dacă asta înseamnă că trebuie să-ți aduc mâncare în timp ce muncești, atunci contează pe mine. Dacă singurul moment pe care pot să-l petrec cu tine este ajutându-te să pregătești săculețe cu Dumnezeu știe ce pentru trei nunți diferite, atunci contează pe mine.

— Săculețe? mă întreabă cu zâmbetul revenindu-i pe buze.

— Da, săculețe. O să le leg foarte bine – pot să umplu un coș de întâmpinare dat naibii. S-ar putea să-ți și arăt.

— Dacă cineva o să lege cel mai bine un săculeț, aia o să fiu eu.

Mă dau jos din mașinuță, pe care o ocolesc, ca s-o ajut pe Maggie să coboare.

— O să mai vedem noi, îi spun, ținând-o de mână. Mă aplec și o sărut ușor, apoi îi șoptesc: Acum, să vedem dacă putem să-l facem pe Reginald să se îndrăgostească de mine în seara asta.

Înțeleg prea bine de ce Haisley a dorit să țină nunta aici. Îți taie respirația.

Ne aflăm pe o plajă cu nisip alb, cu priveliște spre o lagună privată, ale cărei ape sclipesc azurii. Mi se pare ireal de frumos. Muntele Otemanu este poziționat perfect în fundal, oferind un cadru verde, luxuriant. E departe de resort și de orice ar putea să tulbure ceremonia Apa liniștită lovește malul ușor, iar soarele coboară lin dincolo de orizont. Și stând aici și privind repetiția, cu fata mea la altar, mă cuprinde un sentiment de liniște profundă.

— Și apoi o să anunț că poți săruta mireasa, spune oficiantul închizând registrul.

Jude se apleacă s-o sărute pe Haisley, dar oficiantul îl oprește.

— Nu încă, păstrează sărutul pentru mâine!

Ha, de parcă ar fi posibil!

— După ce vă sărutați și anunț că sunteți un cuplu, iei buchetul – Sloane îi dă buchetul lui Haisley – și o să mergeți pe culoar spre copaci, unde cred că fotograful o să vă facă poze. Am dreptate?

O văd pe Maggie luminându-se și dorind să spună ceva, dar își ține gura când organizatoarea de evenimente a resortului încuviințează din cap.

— Corect!

— Așadar, hai să-i dăm drumul! spune oficiantul.

Haisley își strecoară brațul pe sub al lui Jude și merg împreună pe culoar.

— Acum cavalerii și domnișoarele, mergeți câte un cuplu pe rând!

Unul dintre prietenii lui Hardy a venit aseară – cred că numele lui e Bowie – și merge cu Stacey. Am auzit că

gemenele au dat cu banul ca să vadă cine merge prima. Stacey a câștigat. Apoi vin Hudson și Sloane, urmați de Hardy și Maggie. Îl surprind șoptindu-i ceva ce o face să râdă, și, în caz că te întrebi dacă un junghi de gelozie m-a străpuns din cauza asta, să știi că ai dreptate.

Însă, chiar dacă gelozia aia îmi apăsă pieptul, gata să explodeze, știu că Maggie n-ar face niciodată nimic care să mă rănească, și nici Hardy. Băieții din clanul Hopper au fost destul de clari: muritorii de rând nu au de ce să-și facă griji, pentru că miliardarii chipeși nu le amenință relațiile.

Aplaud alături de restul spectatorilor, apoi ne ridicăm toți și ne adunăm în timp ce organizatoarea le spune câteva cuvinte lui Reginald, Reginei și lui Haisley.

O găsesc repede pe Maggie, care vorbește cu Hardy, și îmi pun mâna pe mijlocul ei înainte s-o sărut repede pe obraz.

— Cea mai bună domnișoară de onoare pe care am văzut-o vreodată! îi spun.

Îmi oferă o reverență drăguță.

— Mulțumesc! Am multă experiență, așa că mă bucur că am putut s-o pun în practică.

— De câte ori ai fost domnișoară de onoare? o întreabă Hardy.

— Cred că de cinci. N-a fost prea mult, dar am fost prin preajmă suficient cât să știu exact ce trebuie făcut și ce nu trebuie.

— Vreo poveste oribilă cu domnișoare de onoare? o întreabă Hardy când ni se alătură și Hudson.

— Bineînțeles! N-aș fi o organizatoare de evenimente atât de educată și de echilibrată dacă n-aș fi fost trecută prin toate chinurile de unele domnișoare de onoare.

— Spune-ne o poveste! o îndeamnă Hardy.

Maggie își duce o mână la piept.

— Și să încalc clauza de confidențialitate?

Hudson își dă ochii peste cap.

— Nu trebuie să ne dai nume, doar o poveste generală.

Face un gest din mână spre băieți.

— Bine, nu trebuie să-mi forțezi mâna! Fără să intru în detalii, o să spun doar că, la o nuntă, una dintre domnișoarele de onoare s-a culcat cu unul dintre cavaleri. Nu e mare chestie, știu. Sunt sigură că se întâmplă tot timpul. Dar... tipa era de fapt creator de conținut pentru OnlyFans și a sfârșit prin a difuza live întreaga întâlnire. Nici asta nu e mare chestie – până când ne-am dat seama că mirele fusese în cameră, de la bun început, privind cum se întâmplă totul. Ei bine, nu doar mirele, întregul alai de nuntă – mai puțin mireasa.

— Oh, rahat! spune Hardy.

— Da! A numit videoclipul „Alaiul de nuntă mă privește când mi-o trag" sau ceva de genul ăsta. Veștile au ajuns la mireasă chiar înainte să meargă spre altar. A fost un chin. Am sfârșit prin a o muta pe domnișoara respectivă în capătul rândului, mirele și-a cerut scuze timp de jumătate de oră fără oprire și a spus că era beat și că nu-și amintea nimic. S-a încheiat cu domnișoara de onoare, drept mulțumire pentru că a împrumutat alaiul de nuntă, plătind pentru zborurile la clasa întâi ale cuplului spre Italia – a făcut șase cifre doar în noaptea aia.

Mă scarpin la ceafă.

— O lume al dracului de ciudată în care trăiesc oamenii ăștia.

— A fost cel mai ciudat lucru cu care a trebuit să mă descurc.

— Cuplul încă e căsătorit? întreabă Hardy.

Maggie încuviințează din cap.

— Sunt și, din câte am auzit, s-au alăturat domnișoarei de onoare și și-au făcut apariția pe OnlyFans-ul ei. Adică... fiecare cu ale lui, nu?

— Da, așa e! spune Hudson.

— E o nebunie! adaugă Hardy și apoi se uită la Hudson. Știi, am putea să ne facem un cont pe OnlyFans...

— Nici măcar să nu te gândești la așa ceva! spune Hudson pe când își împinge fratele, conducându-l spre resort. Vii, McFadden?

— Da, dă-mi o secundă! îi spun.

Întrucât cina de repetiție a fost înainte de repetiția propriu-zisă, acum trebuie să ne împărțim pentru petrecerile burlacilor și burlăcițelor. Și ăsta e momentul meu să strălucesc. Cel puțin, sper să fie. Jaleesa se bazează pe mine. Maggie se bazează pe mine.

Eu mă bazez pe mine.

O apuc pe Maggie de talie, încercând să mă calmez.

— Ar trebui să ne facem *noi* un cont pe OnlyFans? Cu urletele tale orgasmice și sânii perfecți și cu penisul meu dumnezeiesc și priceperea sexuală, am putea să facem un spectacol adevărat. Magazinul ăla ar putea să fie al tău într-o clipă, îi spun, vrând să păstrăm o atmosferă relaxată.

— Urlete orgasmice? întreabă ea cu sprânceana ridicată.

— Da, e foarte gutural! Natural. Pământesc. Orice persoană care ascultă poate să-și dea seama că o primești bine.

— Încerci să te faci mai puțin atrăgător?

Chicotesc.

— Mai puțin atrăgător? Chiar și după ce am menționat penisul dumnezeiesc și priceperea sexuală?

— Da, chiar și după asta!

O trag la piept, chicotind amândoi, și o sărut pe cap.

— Deci, o să iau asta ca pe un nu.

— Dacă nu vrei s-o facem în trei, atunci cum ai putea să împărtășești viața noastră sexuală cu tot internetul?

Îmi trec mâna peste capul ei, ținând-o aproape.

— Să câștigi șase cifre într-o noapte îți schimbă perspectiva.

Ea râde și se uită la mine.

— Exclus!

Ridic din umeri.

— Am încercat și eu.

Mă ia de mijloc și mă privește în ochi.

— Ar trebui să te duci cu băieții.

— Încerci să scapi de mine?

— Da! Rânjește și îmi depune un sărut pe bărbie, apoi îmi șoptește: Ne vedem diseară, bine?

— Cine ajunge primul în cameră ar face bine să-l aștepte gol pe celălalt.

— E o regulă? mă întreabă.

— Da! Îi sărut vârful nasului și adaug: S-ar putea să aștept în tufișuri până ajungi, doar ca să fiu întâmpinat așa.

— Ce jalnic!

— Doar conștient de ceea ce-mi faci. Îi ridic bărbia și o sărut. Erai atât de al naibii de frumoasă acolo! Abia aștept să te văd în rochia ta mâine!

Ochii i se umplu de afecțiune.

— Mulțumesc! Cu încă un sărut, mă bate pe spate și mă gonește: Pleacă de aici, te așteaptă!

Mă uit peste umăr și îi văd pe Hardy și Hudson stând în apropiere.

— Bine, ne vedem diseară! îi spun.

Iar când dau să plec, mă plesnește peste fund. Mă uit peste umăr, ridicând din sprânceană întrebător.

— O mostră pentru ceea ce urmează, mă lămurește, rânjind.

— Nu te juca cu mine, Maggie! O să mă aștept la asta.

— Bine!

Flutură din degete spre mine, și mă umplu de dorință să mă întorc spre ea, dar, după cum a spus Jaleesa, nu pot să fiu distras. Așa că, fără tragere de inimă, mă îndrept spre locul unde sunt băieții. Atât Hardy, cât și Hudson își pun câte o mână pe umărul meu și mă conduc pe o cărare bine luminată, departe de locul ceremoniei, spre resort.

— Încotro ne îndreptăm? îi întreb.

— Tata a rezervat o cameră privată la restaurant ca să gustăm niște moonshine local polinezian.

Mă opresc pe loc.

Moonshine?

Am, asta e o idee foarte, foarte rea.

— Hm... o să fie nevoie să bem? întreb.

Hardy și Hudson se uită amândoi la mine.

— Nu trebuie dacă nu vrei, spune Hardy.

— E ceva în neregulă cu moonshine-ul? întreabă Hudson.

— Nu, eu doar... păi, mă gândeam că pot să țin pe toată lumea pe linia de plutire, știi? Să fiu util.

Hardy chicotește.

— Nu trebuie să fii util. Personalul poate să ne ajute să mergem spre bungalow-uri. O să gustăm, omule, atât! Nu-ți face griji, abia dacă o să amețești.

Faimoasele ultime cuvinte!

Capitolul șaisprezece

MAGGIE

– VORBEȘTI SERIOS? ÎNTREABĂ HAISLEY ÎN TIMP CE scoate papucii brodați, care i se asortează cu halatul. Strânge lucrurile la piept și exclamă: Maggie, e un cadou atât de drăguț! Mulțumesc.

— Cu plăcere! M-am gândit că te-ar face să te simți special. Toate miresele mele primesc așa ceva.

— Și umerașul pentru rochia mea. E prea mult!

Clatin din cap.

— Deloc! Sper să te bucuri de ele!

— Așa o să fac!

— E foarte drăguț, spune Regina și aruncă o privire spre umeraș.

— Poți să aduci papucii mai aproape de ecran? întreabă prietena lui Haisley, Margie, uitându-se la noi prin telefonul lui Haisley.

Margie e amuzantă. Înțeleg de ce sunt prietene. Doar ce-am cunoscut-o, dar e îndrăzneață, spune ce-i trece prin minte și ține foarte mult la Haisley. Chiar dacă Margie

trebuie să se odihnească la pat, tot a trimis un cadou pentru seara asta, care a inclus toate aranjamentele pentru o petrecere obscenă pentru burlăcițe. Lănțișoare cu penisuri. Pahare de shoturi cu penisuri. Bentițe cu penisuri. Regina a fost îngrozită, Sloane și Stacey le-au adorat, Haisley doar a clătinat din cap, iar eu am aplaudat în sinea mea.

Uneori, trebuie să te implici total într-o petrecere vulgară pentru burlăcițe, și astea sunt de obicei petrecerile care sfârșesc prin a fi cele mai distractive pentru că poți să fii ridicolă și nimănui nu-i pasă. Nu sunt sigură că Regina – cea atât de rigidă – o să permită să se întâmple asta, dar măcar avem pahare de shoturi cu penisuri.

În timp ce Haisley îi arată lui Margie papucii, mă întorc spre Regina.

— Pot să ajut cu ceva pentru mâine?

Regina clatină din cap.

— Avem totul sub control, scumpo!

Pare un răspuns tăios, dar n-o să încerc să văd mai mult în el.

— Minunat! Păi, dacă aveți nevoie de ceva, să-mi dați de știre! Pentru asta sunt aici.

— Apreciem, spune Regina chiar înainte să se îndrepte spre zona de băuturi pe care personalul hotelului a pregătit-o pe plajă pentru noi.

Ne aflăm sub una dintre cabanele de familie, înconjurate de mici deserturi și băuturi.

— Vrei o băutură? o întreb pe Haisley.

— Lasă-mă să-ți aduc una, spune ea și își sprijină telefonul de una dintre sticlele mari de apă, apoi ridică un pahar, analizând conținutul.

Sunt surprinsă că nu au barman aici, dar, din nou, e vorba de familia Hopper, și se pare că pot să facă orice vor la resortul lor.

— Îți place romul? întreabă ea.

— Da! Ador romul!

— Grozav! O să îți fac un cocktail.

Ia sucurile de portocale și ananas și le toarnă într-o cană, apoi pune suc de cireșe și rom de cocos. Apoi amestecă bine și îmi dă băutura.

— Consideră-l un Haisley's Island Breeze.

— Ai grijă! se aude Margie prin telefon. Băuturile lui Haisley sunt mai tari decât ai crede. Dacă nu ești atentă, o să ajungi cu lenjeria intimă pe cap până la sfârșitul serii.

Chicotesc.

— Atunci, doar o singură băutură.

Ridic paharul spre Margie, toastând cu ea prin telefon.

— O fată deșteaptă!

Haisley pregătește băuturi pentru restul grupului și apoi ne așezăm pe șezlongurile de lângă lagună. Gemenele împart unul, eu împart unul cu Haisley, iar Margie e așezată și ea pe unul, așa că formăm un mic cerc.

— Asta e bună, spune Sloane, ridicându-și băutura. Poate puțin prea bună.

— Rămâi la una singură! Să nu faci ca mine și să crezi că reziști la mai multe, spune Margie.

— Nu sunt atât de brutală, protestează Haisley. Și nu e ca și cum degustăm moonshine, ca băieții.

— Stai, degustă *moonshine*? întreb, mintea mea fugind imediat la Brody și la ce s-ar putea întâmpla în scenariul ăsta sălbatic.

Cu norocul lui, orice. Poate că el o să fie cel cu lenjeria intimă pe cap la sfârșitul nopții.

Sper că nu!

— Exact! spune Haisley. Tata a aranjat totul. I-am spus lui Jude doar să guste. Nu vreau să fie mahmur în ziua nunții.

— Să sperăm că toți doar gustă, îi spun, înfiorându-mă toată de îngrijorare.

— Cred că ăsta e scopul, spune Haisley.

— Jude nu se îmbată niciodată, afirmă Sloane. Știu că nu l-am văzut niciodată beat.

Stacey clatină din cap.

— Niciodată.

— Noi, pe de altă parte...

Sloane face o grimasă.

Haisley chicotește.

— Dar l-ați avut pe Jude acolo, ca să aibă grijă de voi.

— De-asta e cel mai bun frate mai mare, spune Stacey.

— Pare foarte protector, îi spun.

Haisley încuviințează.

— E unul dintre lucrurile pe care le ador la el. E loial. Protector. Sincer. Un bărbat foarte frumos și echilibrat.

— Este, zice Margie. N-aș fi putut să aleg pe cineva mai potrivit pentru tine. Maggie, ar fi trebuit să-i vezi pe ăștia doi la început. Se comportau de parcă nu se îndrăgosteau repede și tare unul de altul, dar toată lumea știa... Ne era clar din felul în care se priveau.

— V-ați cunoscut la proiectul tău din San Francisco, nu? întreb eu.

Haisley încuviințează și se uită spre apă, visătoare.

— Da! El a fost constructorul meu. La început, a fost foarte intimidant. E un bărbat masiv, care îi speria chiar și pe cei mai duri tipi din jurul lui, dar, cu cât petreceam mai mult timp cu el, cu atât îmi dădeam seama mai bine cât de blând e.

Îmi apăs o mână pe piept.

— Ce drăguț! Te-ai gândit vreodată că o să te căsătorești cu el?

Haisley clatină din cap.

— Nu! Sincer, nici nu eram sigură că mă place. Era foarte rezervat.

— Oh, te plăcea! spune Sloane. Te plăcea foarte mult.

Stacey aprobă din cap.

— Se purta atât de neobișnuit după ce se întâlnea cu tine! Îi dă un ghiont surorii ei și o întreabă: Mai ții minte când a început să-și aranjeze părul înainte să plece la muncă?

Sloane râde.

— Oh, Doamne, da! Avem o oglindă în casă chiar lângă ușă, iar el se uita mereu înainte să plece.

— Serios? zice Haisley și se îmbujorează. Ce drăguț!

— A fost memorabil, ținând cont de faptul că trebuia să poarte cască de protecție pe șantier, adaugă Sloane, iar eu râd.

— Împărțiți toți o casă? întreb, neînțelegând în întregime dinamica familiei lui Jude.

Sloane încuviințează.

— Da, acum o să fim doar eu și Stacey în casă, din moment ce Jude se mută cu Haisley. Dar sunt bineveniți oricând.

— O să fie drăguț să nu avem un frate mult prea protector verificând ce facem la fiecare pas, spune Stacey.

— Și cred că ar trebui să-mi mulțumiți pentru asta, chicotește Haisley.

— E unul dintre motivele pentru care te iubim atât de mult! Sloane își ridică băutura și propune un toast: Pentru genialitatea cu care Haisley l-a dat pe spate pe fratele nostru ca să nu ne mai deranjeze!

Chicotind, ridicăm paharele și spunem toate „Pentru Haisley".

BRODY

— Dacă am putea să ridicăm paharele, vă rog! ne îndeamnă Reginald pe când ridic paharul de shot cu benzină pură din fața mea.

Da, așa miroase!

Nu sunt sigur că degustarea unui moonshine local în noaptea dinaintea nunții este o idee grozavă, dar asta e situația.

— Aș vrea să propun un toast pentru Jude, zice Reginald și își drege glasul.

Într-o mână are paharul în timp ce cu cealaltă se ține de reverul sacoului.

— Jude, știu că am avut suișuri și coborâșuri, și mi-a luat ceva să-mi dau seama cât de potrivit ești pentru fiica mea, dar am toată încrederea că o să ai grijă de inima ei și că o să te asiguri că nu e rănită. Sunt mândru să te numesc ginerele meu!

Măi să fie, ce discurs concis, dar frumos!

În special pentru nemernicul iscusit care e.

— Pentru Jude! spunem toți.

Mă uit prin cameră și observ că toți bărbații iau o gură mică din shoturile lor, îndemnându-mă astfel să fac la fel. Vorbim despre o *clipă* pe buze. Nici măcar nu digerăm chestia asta.

— Ce faci, McFadden? îl aud pe Reginald pe când încep să-mi cobor băutura.

Mă uit la el o secundă ca o căprioară surprinsă de faruri.

— Păi... nu știu.

— Bea! spune Reginald, fluturând mâna spre mine și îndemnându-mă să dau benzina pe gât.

— Oh, e în regulă, m-am gândit să o iau ușor și să mă fac util. Știți, să mă asigur că ajungeți în siguranță la camerele voastre.

Spun asta în speranța că o să uite de personalul minunatului său resort care îl ajută cu orice.

— Prostii! Pentru asta avem personal. Nu irosi băuturile pe care ți le-am oferit!

Al naibii de grozav!

Bineînțeles că ar spune asta.

Bineînțeles că e cu ochii pe mine.

Bineînțeles că trebuie să beau rahatul ăsta de băutură ca să demonstrez cât de bărbat sunt.

Sub privirea lui severă, aduc paharul la buze, pe care le desfac foarte ușor, lăsând moonshine-ul să-mi alunece pe limbă și în jos, pe gât.

Mama dracului!

Îmi dau capul pe spate și tușesc de câteva ori.

— Asta e o degustare! icnesc, căci m-am înecat. Da, trebuie să o iei încet!

Și apoi... plin de nervi, urmăresc cum Reginald înmânează paharul lui aproape plin unui ospătar care așteaptă, fără să se deranjeze să-l termine.

Vrei să-mi spui de ce te comporți ca un nemernic, Tati Reggie?

— Ah, să-l aducem pe următorul! spune Reginald. Ăsta are o notă de ananas.

Pun jos primul pahar în timp ce Reginald își mută privirea și îl dă într-o parte, mai aproape de Hardy. Face să pară că el nu și-a terminat băutura, nu eu.

Mai multe pahare de shoturi sunt înmânate, și le ridicăm. Împreună, le ducem la buze. Privesc cum toți bărbații degustă puțin. Așa că fac la fel, dar, când îmi cobor paharul și îl surprind pe Reginald uitându-se fix la mine, gem în sinea mea și-l dau și pe ăsta pe gât.

— Să mă salveze Sfântul Iosif! exclam pe când lichidul mă arde ca focul pe gât.

Nici măcar nu sunt religios și nu știu cine e Sfântul Iosif sau dacă există măcar un Sfânt Iosif care m-ar putea salva. Dar, în orice caz, dacă există, te rog... te rog salvează-mă, pentru că, bunule Dumnezeu din ceruri, nu cred că o să mai am papilele gustative la sfârșitul serii.

— Ăsta a fost destul de bun, spune Jude.

Probabil pentru că nivelul tău de testosteron e foarte mare, nu înțelegi ce-i poate face o băutură cu 100% alcool pur unui bărbat ca mine.

Mi-a crescut sigur nivelul de testosteron.

— Nu sunt fan, spune Hardy.

— Nici eu, îi spun pe când un covrig moale este așezat în fața mea.

Slavă Domnului!

Îl ridic și iau o gură mare din mijloc. *Carbohidrați, știu că am avut o relație tumultuoasă în trecut, când am crezut că-mi oferiți șunculițe și v-am scos din dietă. Dar vă implor să faceți ce trebuie să faceți. Vă rog absorbiți alcoolul ăsta și ajutați-mă să nu vomit în fața bărbaților ăstora din nou. Amin!*

— McFadden!

Sunetul numelui meu de familie strigat din cealaltă parte a mesei este ca un cuțit care îmi taie urechile.

Cu gura plină de covrig, mă uit la Reginald, care are sprâncenele ridicate cu furie.

— Da? spun după ce înghit.

— Covrigul ăla trebuie să-l împarți cu Hardy.

Mă uit la Hardy, care chicotește.

— Oh, rahat... Îmi pare rău, amice!

Mă uit la covrigul masacrat pe jumătate și încerc să rup bucățile neatinse.

— Poți să iei partea asta!

— E în regulă, o să comand altul. Se apleacă spre mine și-mi șoptește: Se pare că tu o să ai mai multă nevoie de el decât mine.

Cred că toată lumea de la masă știe că o să am nevoie de covrigul ăsta.

Chiar și ospătarii.

MAGGIE

— L-ai *trezit* pe Reginald? întreabă Margie din telefonul lui Haisley, ținându-și sticla de apă aproape.

În timp ce noi am sorbit cocktailuri, ea a sorbit apă. S-a dus și la baie de câteva ori. Și eu aș face la fel dacă aș fi atât de însărcinată.

— *Haisley*, spun și mă uit urât la ea.

Haisley chicotește și soarbe din băutura ei.

— Nici măcar nu-mi pare rău că i-am spus.

— Stai, ăia ați fost voi? întreabă Sloane, moment în care simt cum mi se înroșesc obrajii. Jude ne-a spus că Reginald a fost livid pentru că nu s-a odihnit bine o noapte din cauza huliganilor care erau pe terasa lor.

Slavă Domnului că Regina s-a retras și a plecat cu zece minute în urmă, altminteri nu cred că aș fi făcut față conversației.

— N-am fost huligani, îi spun pe când îmi mușc un colț al buzei, amintindu-mi noaptea aia. Doar am tendința de a fi mai zgomotoasă decât e cazul.

— Ar fi trebuit să vezi cât de mândru a fost Brody când am menționat asta.

— Oh, trebuie să-l cunosc pe tipul ăsta, Brody. Pare amuzant, spune Margie.

— Chiar este, zice Haisley. Sunt sigură că el ar spune că n-a avut cea mai bună vacanță. Pare că e mereu în locul nepotrivit, în momentul nepotrivit, dar e înduioșător. Chiar și când făceam stagiul împreună era înduioșător – cel mai drăguț. Și chestia cu tufișul cu șarpele...

Haisley începe să râdă, imitată fiind și de Sloane și Stacey.

— N-am putut să mă opresc din chicotit tot restul drumeției. Jude îmi tot dădea ghionturi ca să mă opresc.

Îmi pun mâna pe brațul lui Haisley.

— Știi că a fost nevoie de tot controlul de care sunt capabilă ca să nu râd de el? Știu că ar fi trebuit să fiu iubita grijulie, dar oh, Doamne, strigătul lui feroce încă îmi răsună în cap.

Haisley râde și mai tare și dă din cap.

— Oh, Doamne, am crezut că una dintre gemene s-a rănit; a fost foarte feminin.

— Ce s-a întâmplat? întreabă Margie.

Haisley se întoarce spre ea.

— Am mers în drumeția despre care ți-am povestit, iar Brody a călcat într-un tufiș. A simțit că îl înțepase ceva și, când s-a uitat în jos, a văzut cum se furișa un șarpe. A crezut că îl mușcase și s-a speriat, dar, de fapt, se zgâriase într-o creangă. Dar a făcut mare agitație. A leșinat.

— Oprește-te, nu, n-a făcut asta!

Încuviințez din cap.

— Ba da! Dar, în apărarea lui, trebuie să spun că nu a vrut să meargă în drumeție pentru că e speriat de moarte de șerpi. Era deja cu adrenalina la maximum când a călcat în tufișul ăla; de-aia a reacționat așa.

— De ce a mers, atunci? întreabă Haisley. Nu trebuia să veniți.

— Cred că încearcă să-l impresioneze pe tatăl tău, spun înainte să-mi dau seama. Păi... adică...

Rahat, Maggie! Abia dacă ai băut și iată-te, divulgând secretele lui Brody.

— Uitați ce-am spus!

— De ce ar vrea Brody să-l impresioneze pe Reginald? întreabă Margie.

La naiba!

Rahat!

Oh, Doamne!

De ce ești nesimțită, Maggie?

— E ceva legat de muncă? întreabă Haisley.

— Păi... știi, m-am exprimat greșit. Ar trebui să trecem la alt subiect înainte să încep să transpir la greu.

— De ce ai transpira din cauza asta? chicotește Haisley. Pot să înțeleg care-i treaba cu Brody. Teoretic vorbind, frații mei și tata sunt șefii lui, așa că îmi imaginez că ar vrea să facă o impresie bună în fața lor. Cu toate că... Se crispează, apoi spune: Poate că a fost mai mult... un moment de comedie.

Și de-asta Haisley e atât de minunată! Ia o scăpare și te face să te simți în regulă. E politicoasă, dulce și bună.

— Da, s-a simțit puțin stupid cu toate incidentele.

— Oh, te rog! zice în timp ce-și flutură mâna spre mine. A fost atât de drăguț să văd oameni purtându-se normal în preajma noastră. Nu poți să-ți imaginezi falsitatea de care avem parte. În orice caz, Brody i-a arătat tatei cât de sincer e.

— Asta i-am spus și eu, zic și fac un semn spre pieptul meu. Dar el pare să creadă că e un lucru rău.

Haisley clatină din cap.

— Nu, în orice caz... clar sunt puncte în favoarea lui Brody.

BRODY

— Cred că paharul ăsta e un pahar drăguț, spun în timp ce mi-l frec de față. Nu e un pahar drăguț, Hardy?

Mă uit la Hardy și observ că e puțin în ceață.

Oh, Doamne!

Pot exista doar două motive pentru asta.

Unu: se mișcă înainte și înapoi atât de repede, încât a devenit neclar.

Doi: Sunt oficial beat.

După cele patru pahare goale din fața mea, o să presupun că e vorba de cazul al doilea.

— Amice... ești prăjit!

Hardy scoate un hohot de râs și se lasă pe spate în scaunul lui.

— Nu m-am bronzat azi, îi spun pe când îmi deschei cămașa neîndemânatic și o deschid ca să-i arăt pieptul. Vezi, nu sunt ars.

Și apoi de amorul artei, îmi trag un bobârnac în sfârc.

Bobârnac.

Bobârnac.

— Nu am zis că ești prăjit pentru că te-a ars soarele. Am vrut să zic că ești beat mort.

— Hm, da, știu! Mă sprijin în cot și mă uit la el în timp ce îngaim: Tatăl tău m-a forțat să beau astea. Ai observat? Încerca să mă îmbete și a reușit. Uitându-mă în jurul mesei, îi spun: Crezi că e îndrăgostit de mine sau ceva?

Hardy râde din nou și mă strânge de umăr.

— Oh, la dracu', chiar sper că e! Îmi iubesc părinții, le ador căsnicia, dar mi-ar plăcea la nebunie dacă ar fi îndrăgostit de un bărbat.

— Ce ți-ar plăcea? spune Hudson, aplecându-se spre noi.

Flutur din mână spre Hardy.

— Șșșșșșșt, nu-i spune! O să-i zică lui Tati Reggie.

În clipa în care cuvintele îmi scapă, îmi duc mâna la gură. Cu ochi mari, mă uit la Hardy, care se uită la mine.

— Tu vorbești serios? spune, apropiindu-se și mai mult. Deci porecla e adevărată?

— Poftim? Hm, ce poreclă? Eu n-am auzit nicio poreclă. Fac semn spre Hudson, pe care îl întreb: Tu ai auzit vreo poreclă? Nimeni nu a auzit nicio poreclă, așa că ar trebui să mai mâncăm covrigi. Ridic o bucată fleșcăită și zic: Vrei o gură?

Hardy se apleacă peste masă spre Hudson.

— Zvonurile cu „Tati Reggie" sunt reale.

Hudson lovește cu pumnul în masă, speriind pe toată lumea.

— Știam eu! Îmi datorezi o mie de dolari.

— Ce se întâmplă acolo? întreabă Reginald, pufăind din trabuc departe de grup, aproape de una dintre ferestre.

— Nimic! chițăi și îi fac cu mâna. Totul e grozav aici! Mulțumesc de întrebare! Cum e trabucul? Pufos?

— Amice, mormăie Hardy printre dinți.

— Boașele mele par că se zgribulesc, spun pe când Reginald se uită fix la mine.

— De ce ești agitat? întreabă Reginald.

Pentru că m-ai făcut să mă îmbăt.

Pentru că Jaleesa mi-a spus să nu mă îmbăt.

Și pentru că mă simt atât de beat, încât nu cred c-o să pot să-mi țin gura.

— Hm... sunt obosit, spun, dând din cap. Da, probabil ar trebui să mă duc la culcare. Așadar, mulțumesc pentru seara asta grozavă!

Mă ridic, dar Reginald mă oprește.

— Stai jos, McFadden!

— Da, sigur! Bineînțeles! Nu voiam să plec cu adevărat – încercam doar să evit o situație stânjenitoare, dar știți, fac ce îmi cereți, așa că o să stau aici, așa cum ați spus.

— Brody, bați câmpii! spune Hudson.

— Știu! Aici îmi dai una în penis ca să mă faci să vomit, astfel încât să nu vrea nimeni să stea în preajma mea. Simte-te liber să o faci oricând ca să mă scoți de aici.

— Tată! spune Hardy. Lasă-l să se ducă la bungalow-ul lui! E clar că-i beat.

— Exact! spune Reginald. Acum e momentul să avem o discuție.

Da, testiculele mi-au ajuns tocmai în gât.

Dacă ies viu de aici, o să fiu foarte impresionat de mine.

MAGGIE

— Crezi că băieții vorbesc despre chestii cum ar fi emoțiile de dinainte de nuntă? întreabă Sloane.

Cerul întunecat aruncă o pătură de stele strălucitoare deasupra noastră. Suntem încă așezate la masa noastră de lângă plajă, în vreme ce valurile pleoscăie în depărtare, iar torțele *tiki* sunt singurele lumini din jurul nostru. A fost o noapte distractivă, dar trebuie să recunosc că sunt surprinsă că Sloane vorbește. În seara asta, a vorbit mai mult decât am auzit-o vorbind toată săptămâna. Probabil e din cauza băuturii speciale a lui Haisley. E la a doua. Eu am rămas cu una, pentru că în niciun caz nu am de gând să mă îmbăt în seara asta.

Din multe motive.

Unu, profesionalismul.

Doi, nu vreau să am ochii umflați mâine.

Trei, am planuri cu Brody în seara asta și nu vreau să fiu neîndemânatică.

— Nu cred că Jude are emoții, spune Haisley.

— Categoric nu, intervine Margie. Bărbatul ăla a vrut să fie soțul tău din prima clipă în care te-a sărutat. Nu cred că trebuie să-ți faci griji.

— Dar tu? mă întreabă Sloane, în mod evident neînțelegând vechea zicală cu „nu panica mireasa în noaptea dinaintea nunții".

Haisley clatină din cap încrezătoare.

— N-am emoții. Îl iubesc enorm pe fratele tău! Abia aștept să pot să-i spun „soțul meu". Cred că sunt doar nerăbdătoare. Vreau să ajung la momentul ăla, să merg spre altar, să mă uit la el și să știu că o să fie al meu pentru totdeauna.

— E foarte drăguț! spun. Și așa o să fie. Doamna Haisley Galloway. Oh, stai așa, o să-i iei numele?

Haisley aprobă din cap.

— Cred că tata ar prefera să nu o fac, dar nu i-aș face asta niciodată lui Jude. Știu că e important pentru el, așa că da, o să-i iau numele și apoi probabil o să fac Hopper numele de mijloc.

— Haisley Hopper Galloway – sună bine! îi zic.

— Nu-i așa? spune în timp ce se uită visătoare la cer. Dar tu, Maggie? Te vezi căsătorindu-te cu Brody? Știu că am vorbit despre asta, dar el era de față. I-ai lua numele?

Toate fetele își îndreaptă atenția spre mine, așteptându-mi răspunsul.

— Sincer..., încep, apoi fac o pauză, gândindu-mă puțin.

Vreau să le spun că totul e atât de nou, încât n-am nici cea mai vagă idee, dar o parte din mine a simțit cât de puternică avea să fie legătura noastră în urmă cu mulți ani în urmă. Și de-asta am fost atât de supărată după nunta lui Gary. Știam că ar putea fi ceva real între noi, dar el m-a îndepărtat. Încuviințez din cap.

— Cred că am putea avea potențial pentru căsătorie. Va trebui să văd ce crede Brody. Jobul meu e puțin agitat, dar știu că mă susține din toată inima. Vreau doar să-mi dau seama de toate astea. Dacă i-aș lua numele? Bineînțeles! Cred că Brody ar simți la fel ca Jude – ar fi mândru să-i iau numele de familie.

— Ei bine, eu n-o să mă căsătoresc niciodată, anunță Stacey și ridică mâna sus. Eu sunt interesată de femei, iar să găsești femeia potrivită pentru o întâlnire măcar este aproape imposibil.

— O s-o găsești, spune Haisley cu un zâmbet. O să se întâmple când te aștepți mai puțin. Știu asta. Aproape la fel cum s-a întâmplat cu mine și cu Jude.

— Păi, șansele să găsesc o lesbiană pe un șantier de construcții sunt mult mai mari...

Stacey rânjește, făcându-ne să râdem.

Nu că ar conta, dar habar n-aveam că e gay. Interesant! Mă întreb cum e viața amoroasă a lui Sloane.

— Dar tu, Sloane? întreb. Vrei să te căsătorești într-o zi?

Ea încuviințează.

— Da! Cu un bărbat mai matur totuși. Toți cei de vârsta mea sunt foarte imaturi. Nu suport asta! Îmi doresc pe cineva care nu consideră o doză de bere mai valoroasă decât o femeie.

— Cum ar fi Hudson? spune Stacey, mișcându-și sprâncenele într-un fel sugestiv.

Hm, ce zici?

Sloane o împinge pe sora ei.

— Încetează! Se uită la Haisley și zice: N-aș face-o niciodată.

Haisley îi zâmbește dulce.

— Un bărbat mai matur, ha? Poate că Hudson și Hardy ți l-ar putea prezenta pe unul dintre prietenii lor. Dacă ești interesată.

— S-ar putea să-mi placă asta, spune Sloane înainte să-și ascundă rânjetul în spatele băuturii.

Dar, chiar dacă e în regulă cu treaba cu prietenul, o parte din mine se întreabă: oare Sloane îl place pe Hudson? Mă rog, ce ar putea să nu-ți placă? Bărbatul arată bine și are o personalitate grozavă. Nu e rigid deloc – cel puțin când nu e la muncă – și e, de fapt, mai matur...

Doamne, mi-ar plăcea foarte mult să văd dacă se întâmplă asta!

Mă întreb dacă Jude ar aproba. Pare că îi place pe viitorii lui cumnați, dar mă întreb cât de mult. Ar fi suficient de buni pentru sora lui?

În plus, două perechi de frați într-o relație – asta nu se întâmplă prea des.

Doamne, am atât de multe întrebări și atât de multe speranțe că o să se întâmple asta!

Ce e în neregulă cu mine? Poate că băutura lui Haisley mă lovește mai tare decât am crezut.

— Când ne întoarcem din luna de miere, pot să vorbesc cu frații mei să vedem care-i treaba cu prietenii lor.

— Sau poți să-i întrebi pe frații tăi dacă sunt disponibili, spune Stacey.

— Încetează! zice Sloane și o împinge din nou pe Stacey, de data asta mai tare. Dar, dacă tot vrei să îi întrebi ceva, crezi că poți să-i întrebi dacă au stagiaturi disponibile? Aș fi foarte recunoscătoare dacă ar avea.

— Oh, Doamne, întotdeauna le prinde bine niște ajutor suplimentar. Pot să rezolv asta cu siguranță. Știu că Hudson ar avea nevoie de încă un stagiar mai mult decât Hardy în momentul ăsta. Dar da, răspunsul e da. O să aranjăm după ce mă întorc.

— Mulțumesc! spune Sloane și apoi oftează. Îmi pare rău că am deviat de la subiect! Deci... noaptea nunții, ai emoții?

Ha!

Mă îndoiesc.

Asta va fi probabil principalul eveniment al zilei de mâine.

BRODY

— Ce-ar fi să te ridici în picioare, Brody? spune Reginald pe când se întinde în scaunul lui cu genul ăla de rânjet pe care doar bărbații bogați îl pot revărsa asupra ta.

Cel care spune „Sunt pe cale să te fac să dansezi ca o maimuță pentru mine".

— Tată, ce faci? întreabă Hudson.

Unul dintre îngerii mei păzitori. Dacă nu ar fi el și Hardy, cred că nasul meu ar fi un accesoriu permanent în fundul tatălui lor. Dar m-au ținut cu picioarele pe pământ și le sunt foarte recunoscător.

— Cred că e momentul să aflăm mai multe despre Brody.

— Oh, știți deja suficiente despre mine! zic în timp ce fac un gest din mână. Știți că pot să cânt ca o pisică în călduri când sunt mușcat de o creangă, că tind să vomit când zona mea inghinală este brutalizată și că îl hrănesc cu salată de cartofi pe prietenul meu cel mai bun în timp ce cântăm „Twinkle Twinkle Little Star".

— El n-a fost acolo la partea cu salata de cartofi, spune Hudson.

— Oh... așa e! Ridic din umeri și continui: În orice caz, ați prins ideea. Oh... și iubita mea e cel mai perfect specimen care a mers vreodată pe planeta asta și... Chicotesc ușor înainte de a spune: Mi-a strigat numele când făceam se știe ce... și v-a trezit.

Lui Reginald îi cade fața.

Ridic mâinile.

— Nu a fost intenția mea să vă trezesc, domnule. Dar nu pot să controlez felul în care reacționează fata mea la iubirea dulce pe care i-o provoacă scula mea.

Fac un semn spre poala mea și apoi spre ceilalți.

— Hm... poate ar trebui să te ducem înapoi la bungalow, spune Hardy, după care se ridică să mă ajute, dar tatăl lui se răstește la el:

— Stai jos, Hardy! Nu pleacă nicăieri.

— Ascultă aici, spun și arăt spre Reginald. Tati Reggie a spus că nu plec nicăieri. Mă place.

— „Tati Reggie"? spune Reginald, ridicând din sprânceană.

— Uuuups!

Îmi acopăr gura și râd.

— Am spus eu Tati Reggie? Am vrut să spun domnul Hopper Tati Reggie. Scuze!

— Mama dracului! mormăie Hudson.

Reginald se uită urât la mine, scuturând scrumul trabucului.

— Brody, de ce nu ne vorbești despre propunerea ta?

— Tată, nu e momentul, spune Hudson.

— Nu de asta e aici cu adevărat? Nu a fost invitat la nunta asta. Managerul lui a fost, dar s-a întâmplat ca el să-i ia locul. Ce coincidență că se întâmplă chiar înainte ca el să ne prezinte propunerea când ne întoarcem! Aproape că mi se pare că e aici ca să ne pupe în cur.

Îmi plesnesc genunchiul.

— Nu vă scapă nimic! Mă ridic, îmi aranjez gulerul și mă adresez mesenilor, nu înainte să dau din cap spre Jude și Bowie: Vă mulțumesc pentru participare, domnilor! Iar dacă am ratat ocazia să o spun, ești un bărbat foarte norocos, Jude. Haisley este minunată!

Asta îl face să zâmbească.

— Am avut marea plăcere de a face stagiul cu ea când am început la Hopper Industries.

Îmi bag mâna în buzunar, simțindu-mă foarte încrezător pentru că în sfârșit atrag atenția pe care am căutat-o toată vacanța asta.

— Și, chiar dacă a fost de scurtă durată, sunt bucuros pentru că am putut s-o ajut să-și trăiască visurile, părăsind afacerea de familie și construindu-și una pe cont propriu. Alea au fost cu adevărat unele dintre cele mai bune momente pe care le-am trăit când am început să lucrez pentru Hopper Industries. Așa că, pentru tine, Jude... Pentru tine și pentru Maggie!

Fac o pauză și mă gândesc o secundă.

— Stai... nu! Nu Maggie. Ea e a mea. Pentru tine și Haisley!

Dau pe gât paharul cu prima băutură, cea pe care nu am terminat-o, și nici măcar nu mai simt arsura. Gâtul îmi e mort acum. Papilele mele gustative sunt prăjite.

Pun paharul jos și îmi frec mâinile.

— Acum, să trecem la propunere! Mă îndepărtez de scaunul meu și încep să merg prin camera noastră privată. Probabil vă gândiți: „Are Brody măcar vreo șansă împotriva Pieliței Satanei"? Ridic un deget și continui: Răspunsul este da. Fiindcă, în timp ce ideea *ei* nu este originală – fac semn spre mine –, ideea tipului ăstuia este de nivel înalt.

— O numești pe colega ta Deanna, Pielița Satanei? întreabă Reginald.

Încuviințez încet din cap.

— Da, așa fac, și știu sigur că își merită numele. Dar nu despre asta e vorba aici. Suntem aici ca să vorbim despre ideea mea cu buticurile.

Fac o pauză, așteptând o rundă de aplauze, dar, când nimeni nu pare să considere că anunțul meu merită aplauze, încep să mă aplaud singur.

Îi dau un ghiont lui Bowie, care începe să aplaude, dar Jude îl potolește.

— Mersi, omule! zic și dau din cap spre Bowie. Îmi dreg glasul, apoi continui: Deci, care e planul meu măreț care va aduce Hopper Industries la același nivel cu, să spunem... Cane Enterprise?

Reginald rânjește.

— Ușor! zic și fac un gest din mână spre cer. Buticuri de tip pop-up. Da, m-ați auzit bine, prieteni! Magazine de tip pop-up. O să luăm magazinele goale din San Francisco cu asalt. O să le achiziționăm la prețuri mici, pentru că nimeni nu le mai vrea. Din pricina falimentului, o să le achiziționăm ieftin și o să țintim sus.

Dau cu pumnul în aer ca să ilustrez asta.

Fac o pauză încă o dată, așteptând un fel de reacție, dar mă lovesc doar de tăcere.

Un public dificil.

După ce îmi îndrept din nou cămașa, continui:

— Ideea e să transformăm aceste spații în unele de închiriat pentru magazine de tip pop-up, birouri, oportunități de marketing și tot așa. Asta o să modernizeze o divizie a Hopper Industries în timp ce valorifică ceea ce e în trend, deschizându-ne ușile spre o zonă nouă de marketing și oferindu-ne posibilitatea de a promova foarte mult noile spații pe rețelele de socializare, și bineînțeles, de a ajuta economia orașului San Francisco, deoarece aducem mai multe afaceri pe străzi.

Mândru, îmi pun mâinile în șolduri și mă uit în jur.

— Ce ziceți?

Reginald scutură scrumul trabucului din nou și se apleacă.

— Cred că are zero potențial pentru a produce mai mulți bani față de ceea ce propune Mahmureala Diavolului.

— Teoretic vorbind, zic, ridic un deget și mă aplec din șold, dintr-odată recunoscător că alcoolul m-a amorțit în fața cuvintelor lui usturătoare. Am numit-o *Pielița Satanei*, dar nu despre asta e vorba.

— Tată! începe Hudson, dar Reginald ridică o mână.

Încercând să nu mă foiesc din cauza respingerii lui, îi spun:

— Cu tot respectul, domnule, dar Pielița Satanei nu a contribuit cu nimic original la proiectul ei. Doar intră într-o industrie consacrată de miliarde de dolari.

Reginald își trece o mână peste bărbie.

— Și crezi că nu mă interesează profitul? S-ar putea să fiu în competiție cu cei din familia Cane, dar nu vreau să arunc cu banii pe o idee penibilă și care n-are nicio valoare.

Au, dar n-o să lăsăm asta să ne descurajeze. Nu, o să continuăm, pentru că în orice caz, alcoolul îți oferă falsul curaj de care ai nevoie ca să te faci de râs.

— Oh, Tati... adică, domnule. Nu e o idee penibilă. Asta e viitorul retailului. Fără supărare pentru dumneavoastră și generația dumneavoastră, dar vă petreceți timp pe rețelele de socializare? Sunt foarte multe afaceri online care vând tone și tone de produse. Popularitatea lor crește și încep să-și facă magazine de tip pop-up. Asta s-a întâmplat în tot New Yorkul și Los Angelesul. San Francisco este în mod natural următorul.

— Asta e tot ce ai? Magazine pop-up?

— Nu!

Clatin din cap și fac o tură în jurul mesei, simțind fiecare pereche de ochi asupra mea în timp ce mă mișc.

— Spațiul va fi versatil. O să aibă multe opțiuni. Gândiți-vă la el ca la o pânză albă. Practic, faci ce vrei cu el.

— Nu e o industrie de miliarde de dolari, și la asta se reduce totul, McFadden. Ideea ta e mediocră, și eu nu caut mediocritate.

— *Tată*, spune Hudson, dar Reginald îl oprește.

— Și, din moment ce ai primit ce îți doreai venind aici, poți să pleci acum.

Reginald face un semn spre ușă, dar, în starea mea de beție și disperare, îmi mențin poziția.

— Asta vă doriți? Industria de miliarde de dolari a nunților? întreb, simțind cum mă clatin.

Oh, băiete, să nu cazi acum, omule! Mă sprijin lejer de unul dintre pereți, încercând să fiu un nesimțit pompos ca Reginald, dar nu sunt sigur că are efect, căci îi surprind pe Bowie și pe Jude uitându-se la mine cu coada ochiului într-un fel agitat.

Ar trebui să-mi schimb poziția picioarelor?

Să mă așez picior sub picior?

Hm, probabil nu e o idee bună, ținând cont de echilibrul pe care îl am în clipa asta.

În concluzie, îmi țin mâinile în față și formez un triunghi ca toți tipii care țin discursuri la TED Talks.

Da, asta e!

Acum alergăm cu focul... Asta e termenul?

Ne jucăm cu focul.

— Asta am tot spus, McFadden, zice Reginald, părând mult prea enervat pentru gustul meu.

— Păi, spațiile astea pot fi folosite și pentru nunți, îi spun. Cum ar fi... hm... cum ar fi o *nuntă de buzunar*.

Reginald face o pauză și apoi pufăie lung din trabuc, după care elimină fumul.

— O nuntă de buzunar?

— Da! Folosim unul dintre birourile mici ca spațiu pentru nuntă mai degrabă decât spațiile comerciale mari ale Deannei. Nunta de buzunar ar fi privată, pitorească, mai intimă decât o primărie aglomerată, iar oficiantul vine la pachet cu spațiul.

Se încruntă la mine o clipă, iar eu n-am nicio idee ce-i trece prin cap. *Habar n-am nici de unde știu asta.* Dar mă simt destul de impresionat de mine.

— Asta e o idee destul de bună, McFadden!

— Da? întreb.

Hm, de unde dracu' mi-a venit asta? Mi se pare familiar, dar nu pot să-mi dau seama de unde.

— Da! zice și dă din cap spre Hudson. Spune-i Deannei ideea ca să o adauge în propunerea ei.

— Stai, ce? întreb.

— Tată, asta a fost ideea lui Brody!

— Și Brody poate lucra la ea sub supravegherea Deannei. Acum, ajunge cu discuțiile legate de afaceri! McFadden a

primit ceea ce a căutat aici, timpul lui personal cu noi, și, acum, că am acoperit asta, poate să plece. Mi-ar plăcea să-mi petrec restul serii cu familia mea.

Mă expediază, fluturând din mână.

— Stați, deci nu-mi acceptați propunerea?

Reginald oftează și își înclină capul într-o parte.

— McFadden, n-am avut niciodată în plan să-ți accept propunerea. Din clipa în care te-am văzut aici, am știut că ești fals. N-ai venit aici pentru Haisley sau Jude. Ai venit aici pentru propriul tău interes. Acum, că ai primit ce-ai vrut, ești rugat să pleci.

Reginald pocnește din degete și doi angajați ai hotelului apar lângă mine într-o secundă.

— Nu te deranja să vii la nuntă mâine! Nu mai ești invitat.

— Tată, chiar e necesar? întreabă Hardy. Maggie face parte din nuntă. I-a fost de mare ajutor lui Haisley.

— Ăsta fiind singurul beneficiu pe care ni l-a oferit McFadden de când e aici.

Sunt pe cale să spun că măcar i-am oferit puțin divertisment când Jude se ridică de la masă, cu umerii tensionați și expresia împietrită.

— Brody, nu-ți face griji despre plecat! Eu și Bowie o să plecăm la rândul nostru. Asta e nunta mea și te apreciez, Reginald, dar nu așa vreau să fie tratat un oaspete; în plus, nicio ființă nu ar trebui tratată astfel. Există mai multe motive pentru care Haisley a vrut să părăsească afacerea de familie, iar *ăsta* e unul dintre ele. Face semn între noi și adaugă: Comportamentul ăsta. Doar pentru că ai bani nu înseamnă că ai dreptul să te comporți cu oamenii de parcă îți sunt inferiori. Și îmi pare rău dacă nu ești de acord cu asta, dar n-o să stau aici privind cum tratezi cu lipsă de respect un

om bun, care nu a făcut nimic altceva decât să fie amabil cu viitoarea mea soție și cu mine.

Reginald se ridică, roșu la față.

— Singurul motiv pentru care se află aici este pentru că încearcă să se folosească de nunta voastră ca să câștige un avantaj în afacerea mea.

Vinovat.

— Poate că așa e, spune Jude. Dar nu a vorbit nici măcar o dată despre afaceri și, dacă nu l-ai fi îmbătat și nu l-ai fi forțat să țină un discurs, n-ar fi vorbit nici acum. Așa că asta e vina ta, Reginald.

Jude ocolește masa și vine spre mine, apucându-mă de braț.

— O să te duc înapoi la bungalow-ul tău.

— Putem să facem noi asta, spune Hudson pe când el și Hardy se ridică. Tu du-te și bucură-te de restul serii cu Bowie!

— Și ne pare rău, spune Hardy. Asta n-ar fi trebuit să se întâmple niciodată.

— Da... Îmi pare rău! spun pe când mă clatin într-o parte, însă Hardy mă prinde înainte să mă prăbușesc pe podea.

— Deci plecați toți? spune Reginald, ridicându-se la rândul lui. Vă comportați de parcă eu sunt personajul negativ aici. N-am făcut nimic greșit. El e cel care a sărit calul, zice și face semn spre mine. El s-a infiltrat în familia noastră. Și am suportat asta. Am zâmbit. Știam motivul pentru care e aici, dar n-am spus nimic pentru Maggie. Pentru că aveam nevoie de Maggie. Și acum, că-l demasc, voi sunteți de partea lui?

— Nu suntem de partea lui, tată, spune Hudson. Dar nu trebuie să-l tratezi cu asemenea lipsă de respect.

— Singura lipsă de respect din camera asta este felul în care mă tratați voi pe mine, spune el înainte să-și arunce trabucul într-unul dintre pahare, dând foc conținutului.

După asta, iese ca o furtună din cameră.

Bine, știu că ar trebui să fiu speriat ca dracu' acum, dar uau, ce mai ieșire!

Se aruncă cu scuze din nou, dar totul în jurul meu începe să devină negru. *Moonshine, NU ești prietenul meu.*

— O nuntă fericită, Jude!

Și apoi nu mai știu nimic.

MAGGIE

Cioc! Cioc!

Sunt pe pat, purtând un set de lenjerie foarte neastâmpărat, unul dintre cele mai provocatoare, pregătită pentru o noapte de pasiune.

— Intră! spun pe un ton drăguț, dar seducător.

M-am gândit la ce-am putea face eu și Brody în seara asta și sper că o să fie dispus să se joace cu unul dintre vibratoarele mele din nou. Visez la asta.

— Hm... Maggie, suntem Hudson și Hardy, aud din cealaltă parte a ușii.

— Oh!

Sar din pat și îmi pun unul dintre halatele din dulap. Îl înfășor în jurul meu și îl leg înainte să deschid ușa.

Îmi ia o secundă să pricep ce am în față, dar apoi mi se frânge inima. Hudson și Hardy îl țin pe Brody – *complet terminat.*

— Oh, Doamne! exclam, aplecându-mă puțin ca să mă uit la fața lui Brody, dar e atât de prăbușit peste băieți, încât nici măcar nu-l văd. Ce s-a întâmplat?

Țin ușa deschisă și mă dau într-o parte ca să îi las să intre.

Pe când îl trag pe Brody spre pat, Hardy îmi spune:

— Moonshine local de 100 de grade. Asta s-a întâmplat.

— Nu! răspund, apoi închid ușa și mă apropii de Brody, care nici nu se clintește. Mi-a spus că n-o să bea cu adevărat.

Hardy se trage de păr și oftează.

— Rahat, Maggie! Vreau să fiu sincer cu tine, dar și... Hristoase, nu a fost o noapte reușită.

— Ce vrei să spui? întreb, uitându-mă de la un frate la altul.

Hudson și Hardy schimbă o privire, comunicând din ochi, și știu că nu e de bine ce au să-mi povestească. Trebuie să aflu ce s-a întâmplat.

— Ascultați, băieți, habar n-am ce s-a întâmplat în seara asta, bun sau rău, dar cred că e cinstit să-mi povestiți. Ăsta e iubitul meu și am nevoie de detalii. Chiar dacă s-ar putea să mă rănească.

— Oh! zice Hudson și ridică o mână. Dacă te gândești că a existat vreo interacțiune cu o femeie sau ceva de genul, nu e vorba de asta! Au fost doar bărbați care au băut alcool, au discutat și au mâncat covrigi. Nu au fost implicate femei.

— În plus, Brody n-ar face niciodată ceva care să vă pună în pericol relația. E atât de al naibii de îndrăgostit de tine! spune Hardy.

Îndrăgostit... Nu știu ce să zic despre asta. Dar cred că e atras de mine. Asta știu sigur.

— Atunci, ce s-a întâmplat? întreb.

Hudson își bagă mâinile în buzunare și se leagănă pe călcâie.

— Tata a demascat motivul pentru care Brody a venit la nuntă.

— Asta, după ce l-a forțat pe Brody să bea mai multe pahare de moonshine în timp ce noi, restul, doar am gustat câte puțin, spune Hardy.

— Apoi tata l-a forțat să vorbească despre propunerea lui, lucru care... n-a mers bine, continuă Hudson.

— Și totul s-a dus la vale de acolo, spune Hardy.

— Oh, Doamne! Îmi pun o mână pe piept și mă uit la Brody, în timp ce întreb: Lui Reginald nu i-a plăcut propunerea?

Hudson clatină din cap.

— Brody n-a avut nicio clipă vreo șansă.

— Chiar și cu sugestia lui improvizată despre chestia cu nunțile, spune Hardy.

— Ce chestie cu nunțile? întreb.

— Tata ridica în slăvi propunerea Deannei și cât de profitabilă e, spune Hudson. Brody a sugerat o idee, i-a spus „nuntă de buzunar".

Simt cum toată vlaga mi se scurge de pe chip.

— Tatei i-a plăcut foarte mult asta, pentru că ar merge mână în mână cu propunerea Deannei. În orice caz, vrea ca Deanna să o dezvolte.

— Ești... ești sigur că a spus „nuntă de buzunar"?

— Da, de ce? întreabă Hardy.

Clatin din cap, simțindu-mă amețită. Brody i-a spus lui Reginald despre conceptul meu de nuntă de buzunar? I-a vândut competitorului ideea mea? Doamne, mă simt atât de... folosită!

— Mă întrebam doar.

Mă uit la Brody, complet terminat pe pat, iar senzația de adorație pe care doar ce-am avut-o pentru bărbatul ăsta dispare fără urmă. *Cum a putut să-mi fure ideea pur și simplu?* Da, era beat, dar asta nu e o scuză. Era ideea mea, iar acum Diabolica Deanna o să preia conceptul, o să-l sprijine cu milioane de dolari și o să dea pe spate pe toată lumea. *Era ideea mea! Șansa ca afacerea mea să explodeze.* Brody știa asta. Brody e un bărbat loial, dar asta... asta e disperarea de a-l face pe șeful lui fericit.

Nu acțiunea unei persoane care pretinde că mă dorește de ani întregi.

Cum. A. Putut?

Acum tot ce pot să văd este trădare. Hoție. O persoană pe care credeam că o cunosc... dar aparent nu e așa.

O să fie moartea afacerii mele.

— Ai nevoie de ajutor să-l așezi? întreabă Hardy.

Da! Poate să-l scot pe ușă și să-l arunc în apă?

— Cred că da. Îmi înghit durerea și adaug: Poți să-l pui într-o parte?

— Bineînțeles!

Hardy și Hudson îl mută în așa fel încât să stea bine pe pat, dar încă e complet lipsit de viață. O mică parte din mine vrea să-i pară rău pentru el, dar mare parte din mine vrea să urle și să țipe.

— A avut o noapte destul de dură, spune Hardy pe când se îndreaptă spre ușă. Tata i-a retras invitația de la nuntă. Jude l-a invitat din nou. Nu sunt sigur ce-o să vrea să facă. Nu vreau să avem parte de vreo dramă, așa că mă gândesc că ar fi mai bine dacă nu vine, înțelegi?

Hudson își duce mâna la ceafă.

— Da, cred că s-ar putea să fie mișcarea corectă.

Dau din cap.

— Înțeleg. Vreți să nu particip nici eu?

— Nu! spun amândoi în același timp.

— Te rog să n-o pedepsești pe Haisley pentru incapacitatea tatei de a fi o ființă umană normală! Hardy își trece o mână peste față și bombăne: Asta e... asta e vina tatei, și o să avem o discuție cu el. Situația asta e complexă, dar, doar pentru a evita orice probleme mâine, cred că e mai bine dacă stă deoparte.

— E în regulă. Înțeleg. Și îmi pare rău pentru problemele pe care le-a creat.

Hudson face un pas în față și pune blând o mână pe umărul meu.

— Brody n-a făcut nimic, Maggie.

Clatin din cap.

— Nu, era aici dintr-un motiv, și tatăl vostru l-a demascat.

— Dar, cu toată sinceritatea, n-a vorbit nici măcar o dată despre afaceri, nici măcar o dată. Cred că în clipa în care a ajuns aici și-a dat seama că probabil nu e momentul potrivit. Hardy ridică din umeri și adaugă: Nu știu, a fost distractiv cu voi aici. Presupun că eu văd altfel lucrurile. Știu că Haisley îți e foarte recunoscătoare, așa că și noi îți suntem. Am face orice pentru Haisley.

— Pentru Haisley și Jude, adaugă Hudson.

— Păi, sunteți frați buni. Mulțumesc pentru că l-ați adus pe Brody! O să mă asigur că rămâne aici. Trebuie să-i spun ceva?

— Doar spune-i că o să vorbim cu el când ne întoarcem la muncă. O să o rugăm pe asistenta noastră să stabilească o întâlnire, răspunde Hudson.

— Bine, așa o să fac! Ne vedem mâine!

Cu o ultimă încuviințare din cap, cei doi ies din bungalow. În clipa în care se închide ușa, mă întorc să mă uit la Brody, și ochii mi se umplu cu lacrimi. Doar stă acolo, inert, adormit, fără să aibă habar că doar ce mi-a frânt inima.

Cu doar câteva cuvinte imprudente, a luat toată încrederea pe care o aveam în el și a spulberat-o în milioane de bucăți.

— Cum... cum ai putut? șoptesc.

Buzele îmi tremură.

Simt că rămân fără aer.

Și mâinile încep să-mi tremure.

A promis că n-o să mă rănească. A jurat că o să mă trateze cu grijă, și totuși mi-a furat ideea pe la spate, oferind-o unui competitor de parcă era ceva ușor pentru el, o cale de a impresiona.

Și totuși, iată-mă, încercând să-mi asigur clienți, luptându-mă ca numele să-mi fie văzut în ciuda competitorilor corporatiști, străduindu-mă să-mi cresc afacerea, iar el îmi trage covorul de sub picioare, doborându-mi mediocra ascensiune.

Ce ar trebui să spun?

Aia a fost ideea mea, iar Brody a furat-o, dar, dacă o iau pur și simplu înapoi și aș continua cu ideea mea, oamenii ar spune că nu fac altceva decât să copiez corporația mai mare pentru propriul meu câștig.

Nu e vorba că mi-a furat ideea, mi-a furat o parte din afacere pe care am planificat-o meticulos și la care am visat. Și știe cât de importantă este afacerea asta pentru mine, cât de mult am lucrat, timpul și energia pe care le-am depus. La dracu', singurul motiv pentru care ne aflăm în situația asta este pentru că am fost suficient de disperată încât să fac o mutare în forță în propria vacanță.

Și am făcut mutarea asta.

Obțineam un avantaj.

Ajutam.

Mă făceam cunoscută.

Asta mi se pare un uriaș pas înapoi.

Nu, nu un pas în înapoi, ci o piedică, de parcă Brody a fost cel cu mâna forte și mi-a spus să stau dracului jos.

Mă simt pustiită, și îmi e din ce în ce mai greu să respir. Cu cât mă uit mai mult la el, cu atât mai multă trădare simt. Nu pot să stau aici. Nu pot să fiu aici. Nu pot să fiu lângă el.

Asta e tot ce-mi trebuie ca să iau o decizie rapidă.

Îmi dau halatul jos și îl arunc pe scaunul din colț.

Trebuie să ies de aici.

Și există un singur loc în care cred că pot să merg.

Valiza e făcută, și o trag după mine spre bungalow-ul care mă rog să fie cel corect.

În mod normal, mi-ar fi luat ceva să-mi împachetez lucrurile. M-aș fi asigurat că pun totul în cutiile potrivite, dar, cu cât stăteam mai mult în bungalow-ul meu, cu atât mai rău mă simțeam. Așa că am îndesat totul în valiză și am folosit una dintre pungile hotelului pentru haine murdare ca să-mi pun toate cosmeticele și obiectele de toaletă. Pot să le organizez mai târziu.

Trag aer în piept, ridic mâna și bat la ușa bungalow-ului. Agitată, mă mut de pe un picior pe altul, încercând să nu izbucnesc în lacrimi.

Te rog, deschide! Te rog, deschide!

Durează doar câteva secunde, dar aud cum se descuie ușa, apoi se deschide, dezvăluind un Hardy fără cămașă și care poartă doar o pereche de pantaloni scurți. Când mă vede, ridică mirat din sprâncene.

— Totul e în regulă?

Trag aer în piept.

— Hardy, nu vreau să pui întrebări – vreau doar să știu dacă ai o canapea extensibilă în bungalow, și, dacă ai, pot să dorm pe ea?

Deschide ușa mai mult.

— Am. E a ta dacă vrei.

— Mulțumesc! îi spun și, pe când intru, îmi ia bagajul și îl trage înăuntru.

Din fericire, bungalow-ul lui e împărțit în două camere – livingul și dormitorul. Televizorul este pornit în dormitor, de unde se aude un serial de comedie cu un râs înregistrat ce-mi pare gol.

Când închide ușa, Hardy mă întreabă:

— Dacă asta are legătură cu Brody și cu și ce s-a întâmplat...

Ridic mâna și-l întrerup.

— Te rog, nu îi găsi scuze și nu pune întrebări! Eu doar... doar vreau să fiu acolo pentru sora ta mâine și apoi să mă duc acasă. Bine?

El încuviințează din cap.

— Pot să cer o altă cameră pentru tine mâine. Nu sunt sigur dacă mai e ceva disponibil.

— Dacă nu te deranjează. Nu vreau să te dau afară. Și pot să o pun pe cardul meu.

El clatină din cap.

— Nu-ți face griji pentru asta, Maggie! Putem să avem grijă de tine.

— Mulțumesc! spun, simțind că ochii mi se umplu de lacrimi.

Mă întorc cu spatele la el și mă înjur în gând ca să mă adun.

Îl simt apropiindu-se, dar nu suficient de mult cât să mă atingă. Își cunoaște limitele – merită tot respectul pentru asta.

— Maggie, dacă vrei să vorbești despre asta...

— Nu vreau, zic și clatin din cap. Vreau să mă duc la culcare, să fiu acolo pentru sora ta și să plec.

Când mă uit la el, îi surprind urma de îngrijorare de pe chip. Mă întreb dacă o să mă întrebe sau dacă o să-mi asculte dorințele. După câteva secunde de gândire, spune:

— Bine, hai să-ți pregătim patul!

Capitolul șaptesprezece

BRODY

IISUSE! LA DRACU'!

Îmi bubuie capul.

Corpul îmi e ca plumbul.

Stomacul mi se revoltă.

Am gura uscată.

Asta e iadul.

— Maggie! șoptesc, întinzându-mă spre cealaltă parte a patului, căutându-mi fata.

Dar, când pipăi salteaua, găsesc doar un gol.

Rahat, cât e ceasul?

Îmi e greu să spun când nu pot să-mi deschid ochii.

Dacă soarele nu ar străluci atât de puternic în camera mea, mi-ar fi mai ușor.

Mormăind, mă întorc într-o parte și încerc să trag cu ochiul.

Unu după-amiaza.

— Poftim? aproape strig și apoi mă ridic – încet –, dar stomacul tot mi se revoltă din cauza mișcării.

Tipule, ia-o dracului încet!

Îmi duc mâna la cap, încercând să-mi amintesc cum dracu' am ajuns în poziția asta și de ce mă simt atât de îngrozitor.

Dar creierul îmi e făcut terci, atât de încețoșat și de dezorientat, încât nu pot să leg două gânduri.

Nici măcar nu știu cum am ajuns aici aseară. Maggie m-a adus? Băieții? Mă uit la mine și atunci îmi dau seama că stau peste pături, patul e făcut și încă port încălțările.

Poftim?

Mă uit pe partea lui Maggie. Bucata ei de pat e așezată, neatinsă, de parcă n-a dormit nimeni aici seara trecută.

La dracu', sunt în camera corectă?

Mă cuprinde panica după ce verific noptiera ei și nu-i văd nici încărcătorul, nici vitaminele.

Ochii mi se îndreaptă către dulap. Niciun lucru de-al ei acolo, apoi mă uit spre baie, fără să văd vreun produs de îngrijire a pielii aliniat.

Sunt în camera greșită.

Iisuse Hristoase! *Nu lăsa să fie a altcuiva! Te rog, nu lăsa să fie vreo femeie ciudată aici, cu mine!* Nu că aș crede că aș înșela-o vreodată pe Maggie, nu sunt genul ăla de bărbat, dar cum dracu' am ajuns – stai, alea din colț sunt hainele mele?

Buimac, îmi frec ochii cu palmele și mă aplec în pat, încercând să văd mai bine.

Da, aia e valiza mea!

Alea sunt hainele mele!

Mă uit la baie, unde îmi văd geanta cu produse de toaletă pe blat. Și aia e a mea. Deci, unde dracu' sunt lucrurile lui Maggie, și, mai important, unde e Maggie?

Ce dracu' s-a întâmplat?

Am dormit tot weekendul? În timpul nunții? Asta e ziua de după nuntă și trebuia să ajungă la zbor? Pot să dorm buștean când sunt beat, dar nu cred că *atât* de buștean.

Având nevoie de niște clarificări, ridic telefonul ca să văd dacă am vreun mesaj, dar ecranul e gol, așa că îmi forțez creierul să-și amintească ce s-a întâmplat aseară.

Gândește, Brody!

A început cu degustarea. Îmi amintesc asta sigur. Reginald forțându-mă să beau din ce în ce mai mult... și mai mult.

Și de acolo se transformă totul în ceață.

Nu-mi amintesc prea multe după al treilea shot.

— La dracu'! mormăi, ridicându-mă din pat.

Oho, ia-o încet, omule!

Cu mâinile pe șolduri, trag aer în piept de câteva ori și mă uit prin cameră după indicii, orice ar putea...

Ochii îmi aterizează pe un bilet de pe dulap.

Slavă Domnului! *Oh, poate Haisley a rugat-o pe Maggie să rămână cu ea aseară. Asta ar avea sens.* Și ar fi avut nevoie de toate produsele de machiaj și de ritualul de noapte.

Mă îndrept calm spre dulap, nedorind să elimin ceva din stomac, și iau una dintre sticlele cu apă suplimentare.

Când mă întorc spre pat ca să mă așez și să citesc, observ un alt plic – dar ăsta e lângă ușă, de parcă cineva l-a strecurat pe dedesubt.

Foarte derutat, îl iau și pe ăsta și apoi mă așez pe pat.

Decid să-l citesc pe cel strecurat pe sub ușa de la intrare. Desfac plicul și scot biletul.

McFadden,

Comportamentul tău de aseară, alături de ideea diabolică de a te infiltra la nunta fiicei mele pentru interesul tău personal, m-au

dezamăgit cumplit. Te rog să consideri asta notificarea formală a concedierii tale. Cei de la Resurse Umane o să te aștepte marți la opt dimineața. Nu întârzia! Adu toate obiectele ce sunt proprietatea companiei. Și, în caz că nu-ți amintești, invitația ta la nuntă a fost revocată. Găsești alăturat factura pentru partea ta de ședere aici.

Hopper

— Poftim? șoptesc și mă plesnesc peste frunte.

Comportamentul meu? Ce dracu' am făcut aseară de m-a făcut să-mi pierd nenorocitul de job?

Și apoi mă lovește.

Concediat.

M-a concediat.

Mama dracului... M-a concediat.

Alarmat, scot o altă bucată de hârtie din plic. Asta e împăturită, iar când o desfac, îmi apare o factură. Ochii mei călătoresc peste sumele mari, până când ajung la bază, unde e împărțită pe jumătate.

Când ochii îmi ajung la total, aproape îmi ies din orbite.

— Șapte mii nouă sute optzeci și opt de dolari? strig. Ce dracu'!

Analizez factura din nou, cu inima bătându-mi un kilometru pe minut, simțind că lumea mi se prăbușește.

Am reușit cumva să mă fac de râs aseară.

Maggie nu e aici și nu am mesaje pe telefon.

Mi-am pierdut afurisita de slujbă.

Și acum am în mână o factură de șapte mii de dolari pentru o vacanță despre care mi s-a spus că o să fie acoperită de acum fostul meu șef.

— Ce s-a întâmplat? mormăi, iar factura îmi alunecă printre degete și ajunge pe podea.

Atunci mă întind după celălalt bilet. Ăsta e sigur de la Maggie!

Îl desfac repede și îl citesc.

Brody,

Mi-ai promis că n-o să mă rănești. Ai jurat că n-o să se întâmple, dar, în timp ce îți scriu asta, mă simt distrusă pe interior. O să rămân la Hardy peste noapte. Te rog să nu mă cauți! Te rog să nu încerci să iei legătura cu mine! Doar lasă-mă în pace. A fost o greșeală, tu și eu. Niciodată n-ar fi trebuit să cedez în fața acestor sentimente. Ar fi trebuit să știu că n-o să ducă la nimic în afară de suferință.

Respectă-mi dorințele și lasă-mă în pace!

Maggie

Mă holbez la scrisoare, stupefiat. A plecat? Nu vrea s-o caut? Ce dracu' am făcut? Cum am stricat asta atât de rău? Sunt al naibii de uluit...

Dar apoi un mic detaliu din scrisoare îmi atrage atenția. A stat la Hardy aseară?

Unde?

În nenorocitul lui de pat?

Mă ridic brusc în picioare și, fără să mă gândesc, mă îndrept spre ușa bungalow-ului, pregătit să-mi dau seama ce mama naibii se întâmplă – apoi îmi dau seama că probabil toți se pregătesc de nuntă acum. Și, în ciuda faptului că viața mi se prăbușește, am măcar inspirația să-mi dau seama că nu e o idee bună să dau buzna la nunta lui Haisley și să cer niște răspunsuri. Dacă vreau să-mi păstrez măcar un dram de demnitate pentru ceea ce s-a întâmplat aseară, atunci trebuie să abordez asta cu calm și într-un mod rațional.

Dar la dracu'... a rămas la Hardy aseară!

De ce el?

De ce nu a rămas aici ca să vorbească cu mine de dimineață? Ce am făcut aseară atât de rău, încât n-a putut să facă nici măcar asta?

„Ai promis că n-o să mă rănești. Ai jurat că n-o să se întâmple, dar, în timp ce îți scriu asta, mă simt distrusă pe interior. A fost o greșeală, tu și eu."

Îmi trec mâna prin păr, storcându-mi creierul după ceva... orice, la dracu', dar nu-mi trece nimic prin minte. Nici măcar o frântură din noaptea care m-a făcut s-o pierd pe Maggie și jobul.

— Futu-i! urlu, apoi mă întind în pat. Te rog, amintește-ți ceva! Orice!

Îmi apuc capul cu mâinile, dorind să-l fac să-și amintească, iar buimăceala devine frustrare.

Cioc! Cioc!

Mă uit spre ușa de unde s-a auzit bătaia, și, în ciuda greții care îmi răscolește stomacul și a bubuitului din craniu, mă ridic în picioare și deschid, rugându-mă să fie Maggie.

Din păcate, e Jude.

Jude, care nu arată deloc pregătit pentru nuntă, căci e într-o pereche de pantaloni de înot și un tricou negru. Nu-și amintește ce se întâmplă azi?

— Oh... bună! îi spun. Nu te căsătorești în scurt timp?

Încuviințează din cap.

— Ba da!

Îmi îndrept spatele și încerc să-mi împing părul ciufulit în jos.

— E ceva, hm... Pot să te ajut cu ceva?

Tipule, de ce ești aici?

— Nu, dar trebuie să vorbesc cu tine, spune solemn.

— Bine, sigur! îi zic și deschid ușa, iar el intră.

— La dracu', pute aici! spune și apoi se duce spre ușa care dă spre terasă și o deschide, apoi iese afară.

Serios?

Miros aerul, dar mi se pare normal, probabil pentru că am dormit în propria mizerie și nu-mi dau seama de diferență.

Disperat să pricep ce se întâmplă, ies afară alături de Jude.

— Ce se întâmplă? îl întreb fără alte introduceri necesare.

Își bagă mâinile în buzunare.

— Asta ar fi trebuit să fie cea mai fericită zi din viața mea..., începe el.

Oh, la dracu', ce-am făcut?

Cum am stricat asta pentru el? În orice caz, trebuie să-i spun cât mai degrabă că îmi pare rău.

— Ascultă, omule, orice am făcut aseară, îmi pare al naibii de rău! Eu nu... la dracu', nu-mi...

— N-ai făcut nimic, spune Jude, uitându-se în ochii mei.

— Păi... ce vrei să spui? întreb, simțindu-mă și mai derutat decât înainte.

Dacă n-am făcut nimic, atunci de ce viața mea se prăbușește în jurul meu?

Jude se întoarce spre lagună.

— Când am cunoscut-o pe Haisley, n-am văzut nimic altceva în afară de ea. M-am îndrăgostit de inima ei dulce și iubitoare. Am devenit dependent de vocea ei. Și am descoperit foarte repede că ea e persoana în preajma căreia vreau să mă aflu tot timpul. Jude își schimbă poziția și se uită la mine, apoi reia: Astea fiind spuse, n-am știut că o să fie atât de al dracului de dificil să fac parte din familia ei. Clatină din cap și îi dă înainte: Niciodată n-o să înțeleg importanța pe care o simte cineva când portofelul îi e mai

greu decât al unei persoane obișnuite. Pentru mine, suntem toți egali, și ce ne diferențiază ca specie sunt răbdarea și înțelegerea pe care le avem în inimile noastre.

Habar n-am unde vrea să ajungă cu asta, dar îl ascult cu interes.

— Reginald este viitorul meu socru, dar nu se prezintă într-un fel care să-mi câștige respectul. Este intrigant, îi pasă mai mult de rezultatul final decât de oamenii din jurul lui, și, cu toate că încearcă să se prezinte ca un bărbat bun, poartă în suflet mai multă furie și amărăciune decât iubire și înțelegere. Asta mi-a devenit evident aseară.

Îmi masez ceafa.

— Jude, îmi pare rău, omule, dar... la dracu', nu-mi amintesc nimic din ce s-a întâmplat aseară! Și știu că ultimul lucru pe care vrei să-l faci în ziua nunții tale este să vorbești despre asta...

— De-asta sunt aici, spune el, uitându-se la mine. Conștiința nu îmi îngăduie să mă căsătoresc și să devin parte din familia asta fără să spun ce cred despre felul cum ai fost tratat aseară. Nu-mi vine bine și refuz să-i spun da femeii visurilor mele, având greutatea asta pe suflet.

— Bine! îi spun. Atunci, dacă poți să ajuți un amic...

— Ți s-a întins o capcană. Am observat asta în clipa în care Reginald te-a forțat pe tine *și pe nimeni altcineva* să termini băutura. A avut ceva cu tine din prima zi. Nu i-am spus nimic lui Haisley pentru că are... o relație delicată cu tatăl ei. Au avut o ceartă când ea a părăsit familia și s-au împăcat treptat-treptat. Nu vreau să fiu eu cel care stă în calea împăcării lor. Dar, în clipa în care mi-am dat seama că tu ai fost cel care a ajutat-o pe Haisley cu planul ei de afaceri, am văzut că ai devenit inamicul numărul unu pentru Reginald. Era disperat să eșuezi în tot ce făceai. Înainte de

jocurile de pe plajă, l-am auzit spunându-le băieților să te distrugă. Ei s-au luptat cu el, dar, în final, n-au avut de ales. A pus personal în jurul hotelului ca să asculte conversațiile tale cu Maggie, descoperindu-ți slăbiciunile. A auzit despre faptul că ți s-a făcut rău când ai venit cu barca, așa că s-a folosit de asta în avantajul său. S-a asigurat că primești pastilele pentru greață de la căpitan ca să ți se urce la cap. Chiar și drumeția – s-a jucat cu slăbiciunile tale cu fiecare ocazie, momindu-te și doborându-te. Aseară a fost ultima picătură – și, chiar dacă încerca să te facă să pari slab și incapabil, ai părut sincer, tipul bun care ești. Dar... da, ți-a întins o capcană aseară.

— Cum? întreb.

— Te-a îmbătat și a anunțat că ești aici dintr-un singur motiv – să urci pe scara ierarhică în companie. Te-a forțat să ții prezentarea pentru propunerea ta de afacere la petrecerea burlacilor, ți-a discreditat ideea și apoi a furat o bucată din ea ca să i-o ofere colegei tale. A planificat în mod viclean și meticulos să te facă să pici prost. A fost dezgustător de privit, iar eu am refuzat să accept asta, așa că am plecat cu Bowie. Te-a îmbătat intenționat ca să te umilească. Și m-am trezit de dimineață simțindu-mă rău din cauza asta. A trebuit să vin, să-ți cer scuze și să-ți spun că ești binevenit în grupul meu. Ești binevenit la nunta mea.

Băga-mi-aș!

E mult de procesat.

— Hm... ca să fiu sincer, omule! Nici măcar nu știu de unde să încep cu toate astea.

Simțind nevoia să stau jos, mă duc la setul de luat masa și mă așez pe scaun. Îmi așez antebrațele peste genunchi și mă aplec, încercând să înțeleg totul.

Deci Reginald a avut ceva cu mine de la bun început. Cum de nu sunt surprins de asta? Și Jaleesa avea dreptate.

Din clipa în care a aflat că eu am ajutat-o pe Haisley să părăsească afacerea de familie, am devenit ținta lui principală. Am avut o presimțire, iar acum mi s-a confirmat. Am eșuat înainte să înțeleg măcar că eșuam. Și eu, care credeam că am un noroc de rahat, când, de fapt, mi s-a întins o capcană să mă fac de râs. Am tot mușcat momeala ca idiotul notoriu care sunt. *Și cumva mi-am pierdut și fata visurilor.*

Jude mi se alătură la masă, dar întoarce scaunul cu spătarul în față și se așază așa pe el. Nu m-aș aștepta să stea altfel pe scaun.

— Dacă te ajută cu ceva, Hudson și Hardy au încercat să-l oprească pe tatăl lor, dar n-au putut face prea multe.

— Da? întreb, ochii mei ridicându-se spre Jude pe când gândurile mi se îndreaptă spre Hardy și spre orice s-ar fi putut întâmpla între el și Maggie.

— Da! M-au căutat după ce te-au ajutat să ajungi la bungalow. Mi-au spus că le pare foarte rău pentru ceea ce se întâmplase și pentru că tatăl lor îmi stricase noaptea dinaintea nunții. Erau îngrijorați pentru tine, pentru ceea ce ar putea face tatăl lor – a fost un spectacol de rahat.

Strâng din buze și mă las pe spate.

— Maggie n-a rămas aici aseară. A împachetat și a plecat. A spus că a rămas cu Hardy. Habar n-am de ce.

Jude își unește sprâncenele.

— Așa a făcut?

Încuviințez din cap.

— Mă rog..., zic în timp ce îmi trec o mână prin păr. Nu știu de ce, omule. Mi-a spus s-o las în pace. Adică, i-am spus ceva aseară când am ajuns aici? Habar n-am.

Jude clatină din cap.

— Nu, omule! Hudson și Hardy au spus că erai leșinat.

— La dracu'! mormăi în timp ce trag aer în piept.

Mă las mai mult pe spate în scaun, încercând să pricep ceva din toate astea, dar e inutil, nu când bărbatul din fața mea trebuie să se căsătorească azi. Nu vreau să fac nimic ca să stric asta, așa că las deoparte focul ce arde în tomberonul pe care îl reprezintă viața mea acum și îi spun:

— Știi, n-ai pentru ce să-ți faci griji. Te căsătorești azi, trebuie să te concentrezi pe asta, dar apreciez că ai venit. Înseamnă mult. Mulțumesc, omule!

— Ești sigur? întreabă. Pot s-o întreb pe Maggie.

— Te rog, nu! îi spun. Are nevoie să îi dedice toată atenția lui Haisley și să mențină totul sub control. O cunosc pe Maggie. Își revarsă toată energia asupra miresei tale și asta vrem să se întâmple acum. N-o deranja!

Jude încuviințează din cap.

— Da, apreciez asta!

Se ridică de pe scaun, și la fel fac și eu. Împreună, intrăm în dormitor, dar el face o pauză și se uită la ceva de pe pat. Când mă uit pe lângă el ca să văd la ce se uită, îl surprind ridicând factura pe care mi-a trimis-o Reginald.

— Ce-i asta?

— Nimic, spun și mă întind după ea, dar el nu mă lasă să o iau.

— Reginald ți-a trimis asta?

— Amice, e problema mea, nu a ta!

Se întoarce spre mine.

— Reginald a spus că el o să acopere costurile șederii tale aici, așa că de ce factura îți este adresată?

Oftez adânc.

— Am primit-o azi, alături de un bilet care spune că trebuie să mă prezint la Resurse Umane marți.

Jude ridică din sprâncene.

— Te concediază?

Îmi frec fruntea cu mâna.

— Așa se pare, dar, cum am spus, nu trebuie să-ți faci griji.

Îi smulg factura din mână.

— Urăsc să recunosc asta, dar Reginald avea dreptate în ceea ce mă privește. Am venit aici cu un motiv: să mă dau bine pe lângă clanul Hopper ca să am un avantaj în privința propunerii. Cu toții putem să vedem că tocmai s-a ales praful de planul meu. Pur și simplu, nu a dat roade, iar acum trebuie să suport consecințele. Problema mea, nu a ta.

Văd cum Jude încearcă să cântărească dilema. Pentru că da, am creat dramă la nunta lui. Eu am creat dezastrul ăsta și, chiar dacă Reginald și-a bătut joc de mine, dacă sunt cu adevărat sincer, nu sunt o victimă în situația dată. Sunt orice *mai puțin* o victimă. Nu aveam niciun drept să încerc să avansez în carieră în timpul săptămânii de nuntă a unor persoane. N-aveam niciun drept să fiu aici în primul rând.

Pun mâna pe umărul lui.

— Jude, du-te și căsătorește-te! Bucură-te de cea mai bună zi din viața ta! Eu o să fiu bine. Apreciez că ai venit aici să vezi ce fac. Nu era necesar, dar nu sunt surprins, pentru că ești un tip de treabă. Îl împing spre ușă în timp ce îi zic: Mult noroc cu toate! Haisley e minunată, iar tu ești cu adevărat un tip foarte norocos. Vă doresc amândurora mult noroc.

El încuviințează.

— Mersi!

Se uită din nou la mine și apoi își scoate cartea de vizită din buzunar.

— Dacă ai nevoie de ceva, sună-mă! Devine foarte serios înainte să adauge: Chiar dacă ai nevoie de cineva care să te susțină. N-am nicio problemă să mă lupt cu socrul meu.

Zicând asta, se îndepărtează și închide ușa după el.

Ce boașe are bărbatul ăsta!

Dar, din nou, nu vrea nimic de la Reginald, nimic altceva decât pe fiica lui drept soție. Și o cunosc pe Haisley destul de bine ca să înțeleg că nu are nevoie de permisiunea tatălui ei ca să facă ceva. A dovedit-o când s-a despărțit de familie și și-a început propria afacere.

Mă uit la factură încă o dată, știind al naibii de bine că o să bag mâna în economii ca să achit asta, dar o să plătesc pentru tot.

Bătrânul crede că mă are la mână, dar n-o să-i ofer plăcerea de a crede că mi-a tăiat craca de sub picioare cu o factură.

Mă duc în dormitor și privesc spațiul gol care a fost odată plin de râsul lui Maggie, zâmbetul ei luminos, personalitatea ei molipsitoare. Și acum, că nu mai e aici, că nu mai vorbește cu mine, mi se pare că încăperea asta, insula, și-a pierdut magia. Și-a pierdut strălucirea. Și știu că nu mi-a mai rămas nimic de făcut aici. N-o să deranjez nunta. N-o să mă lupt să vorbesc cu Maggie când încearcă să reușească în angajamentul ei față de Haisley. Nu ar face altceva decât să-i distragă atenția. Nu are nevoie de asta și sunt sigur că nu trebuie să mai plătesc pentru încă o noapte în camera asta, așa că... o să-mi fac bagajul.

E timpul să plec. O să încerc să rezolv restul lucrurilor mai târziu.

N-o s-o las pe Maggie să plece așa. Nu fără să știu exact ce s-a întâmplat. Să fiu al naibii dacă o las să creadă că aș răni-o a doua oară.

I-am promis că n-o s-o fac.

Și aș face orice ca să mă asigur că știe că intenționez să mă țin de promisiune.

Cine crezi că a trebuit să mai plătească o noapte în bungalow?

Tipul ăsta.

Asta se întâmplă când depășești ora de check-out.

Reginald probabil a vorbit cu personalul, anunțându-i pe toți că sunt diavolul în persoană, pentru că au fost oricum, numai amabili nu cu mine la recepție. Nu contează, nu căutam pomană! Le-am dat cardul de credit, le-am spus să mă taxeze și apoi am plecat, târând valiza după mine până am ajuns la ambarcațiunea care m-a dus la aeroport.

Din fericire, am putut să-mi schimb zborul.

Din nefericire, am vomitat din nou în barcă.

De-asta stau gârbovit pe un scaun de lângă poarta mea, așteptând avionul, purtând o pernă de gât și strângând disperat la piept o sticlă de apă. Am un zbor de noapte și sunt foarte încântat că am găsit niște somnifere *scoate-mă din suferință* pentru a urca la bord. Până atunci, îmi liniștesc stomacul și încerc să nu mă gândesc prea mult la viața mea, care parcă a făcut implozie.

O seară!

De atât a fost nevoie.

Mi-am pierdut jobul.

Mi-am pierdut respectul.

Mi-am pierdut fata.

Da!

Puf!

Dispărute.

Uite așa!

Șocant, dacă te gândești la asta! Cum poate cineva să piardă totul așa în doar câteva ore! Ar putea să fie un record.

Îmi desfac sticla și beau mici înghițituri de apă, căci încă am probleme cu stomacul.

Maggie probabil că stă la altar acum, ținându-i locul domnișoarei de onoare și arătând superb în rochia ei. Probabil are o

floare în păr și buzele date cu luciu care mi-ar fi făcut inima să tremure doar privindu-i gura.

Ar fi trebuit să fiu acolo.

În orice caz, ca să o susțin și să-i spun cât de frumoasă e.

Să dansez cu ea.

La dracu'... O să danseze cu Hardy? Cu Hudson, poate? Fac vreo mișcare spre ea, știind că am dat-o în bară cumva? *Bărbații ca ei întotdeauna câștigă fata. Ei câștigă totul în viață.*

Îmi trec mâna peste față. Nici măcar nu știu ce-am făcut, ce-am spus. Asta e partea cea mai rea. Dacă am fost leșinat, atunci ce-aș fi putut face ca să o îndepărtez pe Maggie de mine? Nu are sens. Sigur, mi-am distrus șansele cu familia Hopper, dar nu reușesc să-mi dau seama ce legătură are asta cu Maggie.

Frustrat, îmi deschid telefonul și verific mesajul pe care i l-am trimis Jaleesei. I-am explicat totul și i-am spus că o să fiu concediat marți dimineață. Mi-am cerut scuze, dar n-am auzit nimic din partea ei; probabil pentru că e târziu acolo.

Sau pentru că e atât de supărată, încât nu vrea să-mi scrie. La urma urmei, asta o afectează și pe ea. Angajatul pe care îl avea drept subaltern este concediat, ceea ce sunt sigur că în ochii lui Reginald înseamnă că ea nu și-a făcut treaba cum trebuie. *Omule, am dat-o în bară rău de tot!*

Închid mesajele și din întâmplare îmi verific e-mailurile – cine știe, poate încă am acces la ele. Ar fi un miracol.

Deschid inboxul de pe telefon și ce să vezi, încă am acces! Se pare că Tati Reggie nu e la fel de șiret pe cât crede. Trag de ecran, reîmprospătând folderul, și atunci apare un e-mail de la Deanna.

Al dracului de grozav!

Hai să vedem cum jubilează!

Deschid e-mailul și îl citesc.

O noapte grea în ultima seară pe insulă? Nu știu dacă ai auzit cotcodăceli de dimineață, dar aia am fost eu, în tot San Francisco. E amuzant cum ai încercat să te pui bine cu familia și ai ajuns să fii concediat – oh, știu, nu e oficial încă, dar zvonul din birou este că martea ta nu arată prea drăguț. Ce păcat, aveai potențial! Cu toate astea, trebuie să-ți mulțumesc pentru ideea suplimentară pentru propunerea mea, chiar cred că mă completează. Nunți de buzunar, chiar e o idee nouă...

Stai... ce?

Îmi îndrept spatele pe scaun, cu inima bătându-mi cu putere în timp ce mă holbez la telefon.

De ce a spus „nuntă de buzunar"?

Și de îmi mulțumește pentru idee?

Aia e... aia e ideea lui Maggie.

Nu, nu, nu! Nu se poate întâmpla. N-am... n-am sugerat ideea asta, nu?

Închid ochii strâns, încercând să-mi amintesc seara trecută.

Shoturile.

Covrigul.

Reginald, care mă tot îmboldea să beau.

Să beau mai mult.

Și mai mult.

Și apoi... mă lovește.

Deschid ochii, iar inima mi se prăbușește la podea. Propunerea. Discuția despre Deanna și apoi sugestia cu nunțile de buzunar.

Mama dracului!

Am... am vândut ideea lui Maggie. I-am dat-o lui Reginald fără să mă gândesc. Cum am putut să fac asta? Și ea probabil a aflat. De-asta a dispărut, de-asta nu vorbește cu mine.

Simt cum mi se scurge orice urmă de culoare de pe chip și că mă țin de frunte, șocat.

Al dracu' idiot nenorocit!

Maggie muncește de-i sar capacele ca să facă ceva din afacerea ei, să deschidă magazinul pe care și-l dorește cu disperare, iar eu îi ofer una dintre ideile ei unice, de viitor, celui mai mare competitor al ei.

Da, și eu m-aș trimite la dracu'.

— La dracu'! mormăi pe când mă las pe spate în scaun.

Probabil mă urăște. Nu e de mirare că și-a petrecut noaptea în bungalow-ul lui Hardy. Probabil nici n-a putut să se uite la mine. Nu o învinovățesc. Abia pot să suport să fiu eu în momentul ăsta pentru că i-am frânt încrederea în mine. Am rănit-o, deși i-am promis că n-o să fac asta. Și acum, pe când stă acolo, ajutându-i pe cei din familia Hopper, în mintea ei se gândește la cum o să-i folosească ideea, o s-o treacă drept a lor... din cauza mea.

Ești un idiot de primă categorie!

Clatin din cap. Trebuie să îndrept asta. Trebuie să repar asta.

Dar cum?

N-o să dau buzna la nuntă ca să cer dreptate pentru Maggie. Asta nu ar face decât s-o stânjenească și să înrăutățească situația. Nu, trebuie să-mi dau seama cum să fac asta în culise. Iau o gură de apă, iar mintea mea mahmură începe să revină la viață. Trebuie să îndrept asta, chiar dacă n-o să mai aibă încredere în mine niciodată, chiar dacă n-o să-mi ofere o altă șansă. Trebuie s-o protejez pe ea și proprietatea ei intelectuală. Trebuie să-i protejez afacerea și să mă asigur că primește recunoașterea pe care o merită.

Capitolul optsprezece

MAGGIE

SOARELE STRĂLUCEŞTE CHIAR DEASUPRA ORIZONTULui pe când muzicienii locali încep să cânte un remake acustic frumos al piesei „My Girl". Oaspeții stau pe scaune albe, privind spre laguna albastră sclipitoare. Frunze de bananier sunt aliniate și legate laolaltă, formând o ghirlandă unică, dar uimitoare care înconjoară tot spațiul ceremoniei și interiorul culoarului.

Eu stau în capătul culoarului, așteptând semnalul să încep să merg, și privesc totul.

Resortul a putut să facă rost de nişte flori pentru nuntă, dar au decorat doar spațiul ceremoniei cu ele din moment ce Haisley chiar şi-a dorit să păstreze senzația naturală. Dar o să spun că micile accente de flori tahitiene albe în contrast cu amestecul de nuanțe de verde din ghirlandă este chiar mai drăguț decât mă aşteptam să fie.

Buchetul meu e frumos înfăşurat şi întrețesut ca să arate ca nişte trandafiri, când de fapt, sunt frunze. S-ar putea să fi fost ideea mea, dar n-am văzut niciodată ceva asemănător. Uluitor de-a dreptul.

Apropo de uluitor! Haisley trebuie să fie cea mai frumoasă mireasă pe care am văzut-o vreodată.

A ales o rochie dreaptă, diafană, cu flori ce decorează corsetul. E mulată în partea de sus a corpului, dezvăluindu-i silueta bine proporționată, în timp ce partea de jos flutură relaxată. Și-a lăsat părul desfăcut în niște bucle largi și și-a prins o parte la spate cu o agrafă de păr veche – o moștenire de familie pe care mama ei a adus-o pentru ea.

Habar nu are de coșmarul de ieri. A fost fericită, entuziasmată și îngrijită bine toată ziua.

A purtat halatul și papucii și a glumit cu Margie pe FaceTime. A băut puțină șampanie, a mâncat ananas proaspăt și a stat răbdătoare cât i-au făcut părul și machiajul. Iar când a venit momentul să îmbrace rochia, a strălucit de bucurie, știind că e pe cale să meargă spre altar ca să se căsătorească cu iubirea vieții ei.

Asta ador la nunți!

Bucuria.

Încântarea.

Romantismul întregii povești.

Totuși, asta e prima dată când particip la o nuntă și nu simt euforia care plutește în aer. Nu am fost luată de valul magiei. În schimb, mă simțeam moartă pe dinăuntru, de parcă aerul mi-a fost scos din plămâni și nu pot să respir cum trebuie. Mă tot uit peste umăr, așteptând ca Brody să apară. Continui să-mi verific telefonul, așteptând să văd *dacă* mă contactează. Îmi țin respirația când Hardy intră în încăperea în care ne pregătim, așteptând să văd dacă are un mesaj pentru mine.

Dar nimic!

Ceea ce-mi confirmă frica.

Ce s-a întâmplat seara trecută a fost real.

Și asta mă sfâșie, deoarece... cred... cred că mă îndrăgosteam de el.

Nu, hai să fim sinceri, nu cred – *știu* că mă îndrăgosteam de el.

Tare.

În clipa în care mi-a spus că nu avea să mă rănească din nou, am lăsat toate sentimentele astea adunate, copleșitoare, pe care le dezvoltasem pentru Brody de-a lungul anilor să se reverse și să mă înfășoare ca o pătură caldă într-o zi rece de iarnă.

I-am dat voie inimii mele să simtă.

I-am permis corpului meu să se familiarizeze.

Și i-am permis minții mele să-și imagineze cum ar putea fi.

M-am îndrăgostit de ideea că bărbatul ăsta e al meu, că nu ni s-ar putea întâmpla nimic rău, că nu ne putea răni nimeni și nimic. Era al meu și puteam să-l ating. Să-l sărut. Să mă sprijin de el și să capăt alinare. Era al meu și puteam să-l protejez și să-l am și după ce ne întorceam din Bora Bora. Mă convinsesem că, după atât de mult timp, puteam să-l țin de mână în sfârșit și să încep un viitor cu el.

Că...

Că, n-aș mai fi fost singură.

Urma să am un partener în lumea asta...

Cum au putut să se prăbușească toate într-o clipă?

— Maggie, ești gata? mă întreabă Sloane, dându-mi un ghiont cu buchetul ei.

— Oh, da, scuze!

Schițez un zâmbet și mă uit la Haisley, ai cărei ochi sclipesc plini de lacrimi de bucurie.

— Ești bine? o întreb.

Ea dă din cap și șoptește:

— Sunt gata!

Mă uit la organizatoarea evenimentului, așteptându-i semnalul, iar după ce îmi face semn să încep să merg, îmi pun buchetul în fața abdomenului și îmi croiesc drum pe lângă

curbura tufișurilor, care ne-au ascuns de ceilalți oaspeți, și calc pe nisipul pe care urmează să aibă loc ceremonia.

Jude stă mândru la altar într-o pereche de pantaloni kaki și o cămașă albă, simplă, cu mânecile suflecate. Bowie, Hudson și Hardy sunt îmbrăcați asemănător, dar cămășile lor au nuanțe de albastru pastel, la fel ca rochiile domnișoarelor de onoare. Nimic nu se asortează, totul pur și simplu se potrivește și e frumos. Nunta pe plajă perfectă, după părerea mea.

Și, în timp ce mă îndrept spre altar, mă uit la Hardy, care a fost foarte bun cu mine de aseară. Mi-a oferit spațiu, nu a pus întrebări și s-a asigurat că ajung unde trebuia să fiu în dimineața asta. I-am spus că doar de asta îmi pasă, iar el a acceptat.

Face un mic semn din cap, iar eu îi ofer un zâmbet înainte să mă duc în partea miresei la altar, asigurându-mă că e suficient loc pentru gemene.

Apa scaldă ușor malul din spatele nostru, iar nisipul de un alb strălucitor a fost nivelat meticulos de cel puțin cinci ori în dimineața asta, pentru ca totul să arate perfect. Sunetele ukulelelor, acompaniate de vântul care flutură prin palmierii de deasupra noastră, mă ajută să intru într-o atmosferă calmă, dar romantică, ce îmi face pielea de găină.

Sloane este următoarea, urmată de Stacey, și apoi, pe când muzica trece la versiunea acustică a piesei „Wildest Dreams", oaspeții se ridică și Haisley apare cu Reginald lângă ea. Ochii mei cad asupra lui Jude. Îl urmăresc cum continuă să stea acolo, blând și echilibrat, dar, pe când se apropie ea, ochii i se umplu de lacrimi, iar una îi alunecă în jos pe obraz.

Nu se deranjează să o șteargă.

Nici măcar nu încearcă să scape de emoția pe care o simte.

În schimb, își ține ochii ațintiți asupra lui Haisley tot timpul, privind-o plutind spre altar, chiar în brațele sale.

Și, cu toate că viața mea e un dezastru, las asta deoparte pentru momentul ăsta special – momentul în care cuplul împărtășește o conversație intimă înainte de începerea ceremoniei.

Din experiența mea, ăsta e momentul care arată cu adevărat personalitatea cuplului și este una dintre părțile mele preferate din întreaga ceremonie.

Unii glumesc și vorbesc despre cât de transpirați sunt.

Unii zâmbesc emoționați, nesiguri ce să facă în fața unei mulțimi de privitori.

Unii îi mulțumesc părintelui pentru că își oferă copilul în căsătorie.

Și apoi preferatele mele sunt cuplurile ca Jude și Haisley.

Jude face un pas în față spre Haisley și o ia de mână înainte să-i cuprindă obrazul cu cealaltă și să-i spună:

— Sunt cel mai norocos bărbat!

E un moment înduioșător. E evident cât de îndrăgostit e bărbatul ăsta, și nu are nicio problemă să o arate.

Continuă s-o țină pe Haisley pe tot parcursul ceremoniei, trăgând-o mai aproape și șoptindu-i cât de mult o iubește. Cât de frumoasă e. Mintea mea – mintea mea trădătoare – zboară la Brody și la clipele în care mi-a spus cât de drăguță sunt.

Mă face să mă gândesc la toate momentele în care l-am prins holbându-se la mine sau mi-a făcut complimente sau m-a făcut să mă simt de parcă eram incredibil de specială.

Mă poartă la momentele petrecute în bungalow, de fiecare dată când mă ținea aproape și mă săruta pe gât, dorindu-mi să nu-mi dea drumul niciodată.

Îmi amintește de momentele tandre pe care le-am împărtășit, de atingerile aproape neobservate, dar pe care le pot simți și acum. Acestea mi-au arătat că și atunci când nu

vorbeam, încă se asigura că sunt aproape de el, lângă el, fără să ies din raza lui vizuală.

Posesivitatea.

Faptul că îmi revendicase inima...

La naiba! Nu vreau să mă gândesc la el, dar mi se pare imposibil pe când ceremonia continuă. Fiecare val care lovește malul îmi amintește de ziua liniștită pe care am petrecut-o în cabană. Fiecare alunecare a soarelui dincolo de orizont mă transportă la felul în care m-a ținut aproape pe iaht în timp ce-i purtam hanoracul. Briza care îmi suflă prin păr îmi amintește de zâmbetele stupide pe care mi le-a oferit pe când ne plimbam pe plajă.

Mi se pare o tortură, știind că după ceremonie, n-o să dansez cu Brody. N-o să mă întorc la bungalow, unde o să-mi dea jos rochia și o să facă dragoste cu mine. N-o să mă trezesc cu el știind că, deși trebuie să plecăm de pe insulă, asta nu înseamnă sfârșitul relației noastre, ci doar începutul.

Când de fapt, totul s-a sfârșit.

A murit.

S-a încheiat.

Restul ceremoniei trece ca prin ceață. Nu mai pot să mă concentrez după ce mintea a început să-mi rătăcească spre Brody, iar înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, oficiantul anunță că Jude și Haisley sunt soț și soție, după care ei se sărută.

Sunt aruncată din nou în prezent de oaspeții care-i aplaudă energic pe cei doi proaspăt căsătoriți. Jude o lasă pe spate pe Haisley pentru un sărut mai profund, oferindu-i fotografului cea mai desăvârșită poză cu laguna în fundal și oficiantul într-o parte. Când o ridică, o ține de mână și pornesc pe culoar, alaiul urmându-i îndeaproape.

Când vine rândul meu, îi zâmbesc lui Hardy, apoi îmi trec brațul pe sub al lui și ne îndreptăm spre zona de fotografii.

— Ești bine? mă întreabă încet pe când continuăm să mergem.

— Grozav! îi spun, lipindu-mi un zâmbet fals pe față. O nuntă foarte frumoasă.

— Serios? Pentru că mi s-a părut că ai fost în altă parte cu mintea.

— Doar m-am pierdut în cuvintele ceremoniei.

— Se mai numește și visat cu ochii deschiși la o persoană anume.

Oftez.

— Te rog, Hardy!

— Îmi pare rău, eu doar... sunt nedumerit. Nu înțeleg ce se întâmplă. Dacă e pentru că a băut prea mult aseară, asta nu e vina lui.

— Nu trebuie să-l aperi. Apreciez îngrijorarea ta, dar e...

— A făcut check-outul în după-amiaza asta. A plecat de pe insulă.

Asta mă face să mă opresc când ajungem la fotograf, care îi aranjează deja pe Haisley și pe Jude pentru una dintre primele poze de cuplu.

— Nu știai, nu? mă întreabă el în timp ce mă conduce într-o parte. Am cerut o cameră pentru tine, și mi-au spus că el a făcut check-outul, dar că noaptea e acoperită dacă vrei să te întorci la bungalow la noapte. Când am întrebat dacă a plecat de pe insulă, au spus că luase barca spre aeroport.

Uau... Bine, deci a făcut ce l-am rugat.

Ar trebui să fiu fericită pentru asta.

Încântată.

Mulțumită că nu trebuie să dau peste fața lui frumoasă pe când încerc să-mi croiesc drum prin resort. Sau ferească cerul, să fiu în același avion cu el.

Nu, a plecat!

Pur și simplu... a plecat.

Nici măcar n-a luptat pentru mine. Ce laș nenorocit! A luat ce-a vrut și a plecat. Ce bărbat!

— După înfrângerea din umerii tăi, presupun că nu asta voiai să auzi.

Îmi ridic bărbia și încerc să par stăpână pe mine și nederanjată.

— De fapt, asta speram să se întâmple.

— Maggie, haide! spune Hardy. Fii serioasă...

— Dacă aș putea avea aici alaiul pentru niște poze, aș aprecia asta! strigă fotograful.

— Las-o baltă, Hardy! îi spun și afișez o față fericită, pentru că orice s-ar întâmpla sunt o profesionistă și să fiu a naibii dacă o să las ceva sau pe cineva să-mi stea în cale!

— Unde e Brody? întreabă Haisley, venind după mine după ce s-a învârtit prin salonul de recepție, salutând pe toată lumea.

Și ce sarcină a fost asta! Salonul de recepție care se deschide spre lagună este suficient de mare pentru ceea ce pare a fi o nuntă de cinci sute de persoane. Aproape una cu natura înconjurătoare, tavanul este acoperit de stuf, copaci naturali înconjoară marginea exterioară în timp ce un șirag de becuri oferă ambianța serii. E un spațiu frumos, simplu, nimic prea sofisticat – perfect pentru Jude și Haisley.

— Oh, nu se simțea prea bine, așa că s-a întors la bungalow ca să se odihnească, spun, lăsând minciuna să mi se strecoare ușor pe buze.

Am pregătit minciuna pentru că știam că o să întrebe. A fost foarte grijulie și bună întreaga săptămână, întotdeauna incluzându-ne și pe noi, așa că era logic că va dori să știe unde e Brody.

— Oh, nu! E bine?

— O să fie bine! îi spun. Cred că a băut puțin prea mult aseară și a stat prea mult la soare de dimineață.

— Păi, dacă are nevoie ca personalul resortului să-i trimită ceva, putem să facem asta.

— E foarte drăguț! zic și o bat ușor pe mână. Dar tu concentrează-te pe a te bucura de cea mai frumoasă noapte din viața ta.

Îi zâmbesc, iar ea îmi zâmbește la rândul ei, cuprinzându-mi mâna în ale sale.

— Serios, Maggie, nu știu ce aș fi făcut fără tine. M-ai scos din necaz cu nunta și o să-ți fiu mereu recunoscătoare. Și Margie îți e recunoscătoare.

— A fost plăcerea mea, Haisley. A fost o nuntă superbă la care am participat – aproape simt că îți sunt datoare pentru că m-ai lăsat să fac parte din ea.

— Ce zici de asta: când mă întorc din luna mea de miere, ne întâlnim la prânz? Pentru că, după ce-am petrecut o săptămână cu tine, nu vreau ca prietenia asta să se sfârșească.

— Nici eu.

O îmbrățișez, fiind recunoscătoare pentru femeia asta. Și da, poate intențiile mele au fost egoiste la început, dar, după ce am cunoscut-o pe Haisley și mi-am dat seama ce ființă minunată este, chiar mi-am dorit să fac parte din ziua ei specială.

Și prietenia asta chiar vreau să continue, nu pentru un potențial parteneriat, ci pentru că e un om care împărtășește aceeași viziune ca mine. A început o afacere de una singură, la fel ca mine. Și-a pus tot timpul și energia în acea afacere și și-a stabilit țeluri. N-am cunoscut mulți ca ea, și e eliberator să întâlnesc în sfârșit o persoană cu aceeași mentalitate.

— De ce tragi cu ochiul la noi, Hardy? întreabă Haisley, pe când fratele ei apare în dreapta mea.

— Nu trag cu ochiul, spune el. Doar voiam să văd dacă Maggie vrea să danseze.

— Îți dai seama că iubitul ei s-ar putea să nu fie aici, dar asta nu înseamnă că n-o să-ți tăbăcească fundul dacă te prinde că te dai la ea.

— N-aș face asta niciodată! spune Hardy. Acordă-mi și mie puțină încredere!

Îi dă un ghiont surorii lui, făcând-o să râdă, iar ea se îndepărtează de noi, lăsându-mă singură cu Hardy.

Știu exact de ce vrea să dansăm. Vrea să continue să mă chestioneze. Ca să fiu sinceră, îmi doresc doar să plec, dar știu că, refuzând să dansez cu el și retrăgându-mă, ar fi nepoliticos pentru amândoi, așa că schițez un alt zâmbet și îl iau de mână pe când mă conduce spre ringul de dans.

O mână îmi este așezată pe spate și cealaltă o cuprinde pe a mea, apoi începem să ne mișcăm încet în ritmul muzicii.

— Am pus personalul resortului să-ți mute lucrurile înapoi în bungalow-ul tău, spune el încet. Poți să te întorci oricând vrei. Acum, că principala parte a nunții s-a încheiat, știu că Haisley și Jude probabil doar o să se holbeze unul la altul pentru tot restul serii, așa că nu trebuie să fii aici dacă nu vrei.

— Chiar atât de jalnic arăt? îl întreb.

— Nu, ai ascuns totul bine, dar știu că probabil suferi.

— De parcă aș lăsa un bărbat să mă facă să sufăr.

Îmi ridică bărbia, așa că sunt forțată să-l privesc în ochi.

— Maggie, nu trebuie să fii puternică. Poți să-ți dai voie să suferi.

Simt cum îmi tremură buza în timp ce îi răspund:

— Dacă cedez în fața durerii, Hardy, atunci n-o să pot să-mi revin. Trebuie să-mi pun masca asta.

El încuviințează din cap.

— Bine, atunci, poartă-ți masca! Continuă să mă conducă pe ringul de dans, în timp ce-mi zice: Dar vreau să știi că suntem aici pentru tine.

— Și apreciez asta, chiar o fac.

— Pot să intervin? întreabă Reginald, speriindu-ne pe amândoi.

Hardy se uită la mine, apoi la tatăl lui, dar Reginald nu-i dă ocazia să decidă pentru că își dă fiul deoparte și mă cuprinde în brațe.

O transpirație imediată își face loc pe ceafa mea și simt că ochii lui Hardy rămân fixați asupra mea în timp ce Reginald ne conduce în cealaltă direcție.

Când suntem departe, îmi vorbește:

— O nuntă frumoasă, nu crezi?

Ceva nu mi se pare în regulă cu asta…

— Foarte frumoasă! Haisley și Jude sunt un cuplu perfect. Mulțumesc pentru că m-ați lăsat să fac parte din ea!

— Am fost încântați că ai fost de acord să ne ajuți. Știu că Regina e foarte fericită de felul în care au ieșit lucrurile.

— E grozav!

Mâna lui pe spatele meu se încordează.

— Acum, ce vrea să însemne ce-am auzit, cum că te-ai strecurat în camera lui Hardy aseară?

Oh, Doamne.

Cum de știe…

Doar dacă…

Omul ăsta are ochi peste tot în resort. Sunt sigură că cineva din personalul lui a văzut și i-a raportat.

— Doar niște complicații cu Brody, îi spun. Nimic pentru ce să vă faceți griji.

— Interesant!

De ce mi se pare că „interesant” sună atât de calculat?

— Păi, voiam să fii una dintre primele persoane care află că o să mergem mai departe fără Brody și fără propunerea lui.

Oh, Doamne, de ce-mi spune asta?

— Nu sunt sigur cum stați voi doi, dar se pare că s-a folosit de compania și de familia mea pentru propriul lui câștig, iar noi nu acceptăm asta așa ușor la Hopper Industries.

Ce înseamnă asta? Brody a fost concediat?

Hardy se uită la mine, apoi la tatăl lui, dar Reginald nu-i dă ocazia să decidă pentru că își dă fiul deoparte și mă cuprinde în brațe.

O transpirație imediată își face loc pe ceafa mea și simt că ochii lui Hardy rămân fixați asupra mea în timp ce Reginald ne conduce în cealaltă direcție.

Când suntem departe, îmi vorbește:

— O nuntă frumoasă, nu crezi?

Ceva nu mi se pare în regulă cu asta...

— Foarte frumoasă! Haisley și Jude sunt un cuplu perfect. Mulțumesc pentru că m-ați lăsat să fac parte din ea!

— Am fost încântați că ai fost de acord să ne ajuți. Știu că Regina e foarte fericită de felul în care au ieșit lucrurile.

— E grozav!

Mâna lui pe spatele meu se încordează.

— Acum, ce vrea să însemne ce-am auzit, cum că te-ai strecurat în camera lui Hardy aseară?

Oh, Doamne.

Cum de știe...

Doar dacă...

Omul ăsta are ochi peste tot în resort. Sunt sigură că cineva din personalul lui a văzut și i-a raportat.

— Doar niște complicații cu Brody, îi spun. Nimic pentru ce să vă faceți griji.

— Interesant!

De ce mi se pare că „interesant" sună atât de calculat?

— Păi, voiam să fii una dintre primele persoane care află că o să mergem mai departe fără Brody și fără propunerea lui.

Oh, Doamne, de ce-mi spune asta?

— Nu sunt sigur cum stați voi doi, dar se pare că s-a folosit de compania și de familia mea pentru propriul lui câștig, iar noi nu acceptăm asta așa ușor la Hopper Industries.

Ce înseamnă asta? Brody a fost concediat?

Și încă o dată... de ce îmi spune mie asta? Face aluzie la faptul că și eu am făcut același lucru?

Înghit cu greutate, sperând și rugându-mă că nu vede direct prin mine și prin intențiile mele inițiale, pentru că da, au început ca fiind egoiste, dar au sfârșit cu mine dorindu-mi nimic mai mult decât să-i susțin fiica.

— Eu, hm, n-am vorbit cu el, îi spun, încercând să rămân relaxată. M-am concentrat în întregime pe Haisley, ca să mă asigur că are tot ce-i trebuie în ziua asta.

— Probabil e inteligent din partea ta să te distanțezi de el. Nu pare că o să ajungă nicăieri în carieră.

Chiar dacă sunt furioasă pe Brody, simt cum intru în defensivă. S-ar putea să-mi fi distrus cariera, dar e un bărbat bun, unul inteligent, iar propunerea lui avea multă valoare.

Dar nu mă aflu în postura de a-l înfrunta pe Reginald. Nu e nici momentul, nici locul.

— Știi, aș fi interesat să discut cu tine despre posibilitatea de a lucra împreună în viitor.

Ne întoarce și aproape îmi pierd echilibrul, încercând să țin pasul cu el.

— Ați... ați fi? întreb pe când simt că toate speranțele mele încep să-mi țipe în cap.

Asta ți-ai dorit, Maggie. O șansă de a lucra cu Hopper Industries, și oportunitatea s-ar putea foarte bine să fie aici. Dar cu ce cost? Pentru că, deși posibilitatea ar putea exista, o voce din cap îmi șoptește că Reginald n-o să-mi ofere lumea. O să se folosească de conceptul meu, nu că știe că e al meu, așa că nu mai am prea multe să-i ofer. Nu, există ceva ce-și dorește.

— Aș fi. Vezi tu – vorbește mai încet –, să o pierd pe fiica mea în fața afacerii ei a fost un hap greu de înghițit pentru mine. Nu-mi place faptul că a plecat și și-a creat o afacere separată. Dacă n-ai observat, sunt un bărbat de familie și vreau să-mi țin familia aproape, protejată de oamenii care vor să profite.

Strânsoarea lui pe spatele meu se intensifică.

Oh, la dracu', știe.

Știe totul despre mine.

— Eu, hm, pot să înțeleg asta, îi spun.

— Haisley a menționat unele dintre ideile minunate pe care le ai când vine vorba de a o ajuta să-și crească afacerea, în special când vine vorba de nunți, iar eu aș vrea să mă ajuți s-o conving că acele idei s-ar potrivi cel mai bine sub brandul Hopper Industries.

— Poftim? întreb, nedumerită.

— Vezi tu, Maggie, începem o nouă ramură la Hopper Industries care se concentrează pe piața nunților din San Francisco. În calitate de proprietară a unei afaceri mici, îmi dau seama că te temi nu care cumva să nu fii strivită de un uriaș.

Înghit în sec.

— Păi, noi suntem uriașul, și vânăm industria ta. Fie ești cu noi, fie ești împotriva noastră – și o să-ți spun chiar acum, n-o să reziști nici trei luni dacă ești împotriva noastră.

Simt cum corpul începe să încetinească, mintea mea e un vârtej... și toate speranțele și fanteziile de a coopera cu un nume mare precum Hopper se spulberă ușor. Pentru că ceea ce sugerează el e... e șantaj.

— Din tăcerea ta îmi dau seama că fie ești șocată, fie ești dispusă să te conformezi.

Bărbatul ăsta n-a discutat despre afaceri toată săptămâna și alege momentul ăsta, pe ringul de dans, la nunta fiicei lui ca să facă ceva?

— Uite care-i treaba, Maggie. Fie mă ajuți s-o aduc pe Haisley înapoi la Hopper Industries cu noile tale idei despre promovarea proprietăților ei, fie mă asigur că nu mai organizezi niciun eveniment în San Francisco.

— Nu... nu puteți face asta, îi spun, inima bătându-mi cu putere.

— *Maggie.*

Chicotește sardonic.

— Sunt Reginald Hopper, pot să fac orice vreau. Și să nu crezi nici măcar o secundă că nu știu ce ați pus la cale tu și Brody în clipa în care ați apărut la recepția de bun-venit. Singurul motiv pentru care am continuat cu planul vostru a fost pentru că Haisley avea nevoie de cineva. Din fericire, chiar ești o ființă umană decentă și utilă, spre deosebire de iubitul ăla al tău. Dar n-am nicio problemă să te demasc, dacă asta vrei.

Ce șarpe nenorocit! De ce am vrut vreodată să-l impresionez?

Se retrage și îmi întâlnește privirea; un zâmbet strâmb i se întinde pe buze. Sunt în brațele diavolului însuși acum.

Și am de făcut o alegere – fie accept afacerea, fie mă îndepărtez de singura afacere pe care am crescut-o în ani întregi.

— Deci, ne-am înțeles? întreabă el. O aduci pe Haisley înapoi sau poți să-ți iei la revedere de la afacerea ta. Tu alegi!

Când se retrage și își bagă mâna în buzunarul sacoului într-un mod pompos, îmi spune:

— Abia aștept să lucrez cu tine, Maggie.

Apoi pleacă, îndreptându-se direct spre un grup unde strânge niște mâini, comportându-se ca și cum nu intenționează să distrugă vieți.

Și-n timp ce stau aici, singură, în mijlocul ringului de dans, cu greutatea afacerii mele, a viitorului meu, a principiilor mele cântărindu-mi greu pe umeri, tot ce pot să gândesc este că a fost în zadar.

„Fie mă ajuți s-o aduc pe Haisley înapoi la Hopper Industries cu noile tale idei despre promovarea proprietăților ei, fie mă asigur că nu mai organizezi niciun eveniment în San Francisco."

O să eșuez. Magical Moments by Maggie o să eșueze.

Și ce e mai rău? I-am oferit fără să vreau puterea de a-mi asigura eșecul celui mai deplorabil monstru pe care l-am întâlnit vreodată.

Capitolul nouăsprezece

BRODY

— ȘI AICI E UN CEC PENTRU CONCEDIUL PE CARE NU ți l-ai luat niciodată, îmi spune Beatrice în timp ce îmi întinde cu voioșie un plic peste masă.

— Mulțumesc! îi spun, simțindu-mă ca un prost.

Dacă te gândești că Reginald a mers până la capăt cu concedierea mea, să știi că ai dreptate.

Am venit la opt dimineața, am fost întâmpinat de agenții de pază și condus la o sală de conferințe, unde Beatrice mi-a adus la cunoștință plusurile și minusurile concedierii mele: ce să aștept, ce să nu aștept, și acum, că încheiem lucrurile, plata mea finală.

Al dracului de grozav!

Ca să nu mai zic că, atunci când am intrat în sala de conferințe, am simțit parfumul împuțit al Deannei, ceea ce înseamnă că a stat la pândă, gata să mă arate cu degetul și să râdă.

Păi, râzi cât vrei, copan nenorocit de curcan, pentru că oricum nu vreau să lucrez pentru Reginald Hopper – și nu o spun ca un copil răzgâiat.

Vorbesc serios!

Am avut un zbor lung spre casă și, în ciuda faptului că am luat pastile ca să dorm, creierul meu nu s-a oprit din a munci, a gândi și a pune sub semnul întrebării fiecare afurisit de lucru pe care l-am făcut în săptămâna pe care am petrecut-o în Bora Bora. Și știi la ce concluzie am ajuns?

Că sunt un idiot.

Nu mă pricep să urc pe scara ierarhică a corporației.

S-ar putea să nu mai pot să am copii după bătaia brutală pe care au primit-o testiculele mele.

Să merg în Bora Bora ca să obțin un avantaj în competiție a fost o greșeală uriașă, pentru că nu sunt un nemernic nemilos care poate să facă afaceri în spatele ușilor închise. Nu mai văd cuvintele tatei drept o critică. M-a crescut să fiu un bărbat bun. Un bărbat în banca lui, care nu-l înjunghie pe altul pe la spate.

„Oamenii o să te aprecieze mereu pentru că ești în banca ta și îți faci treaba."

Bora Bora a fost... păi, a fost un dezastru. Dar aș face-o din nou într-o clipă, pentru că, în ciuda tragediei de a primi o lovitură uriașă în orgoliu, zi după zi, am câștigat curajul de care aveam nevoie ca să fac în sfârșit mutarea pe care mi-am dorit-o ani întregi. În sfârșit, am cedat în fața presiunii pe care am avut-o în piept de a-i spune lui Maggie Mitchell cât de mult o plac.

Da! Am plecat într-o călătorie de afaceri căutând să avansez în carieră, dar, în realitate, n-am avansat deloc în sensul ăsta. În schimb, m-am îndrăgostit de fata pentru care nutream o pasiune, și asta a fost mult mai important decât orice propunere.

Ea e motivul pentru care încă țin capul sus în biroul ăsta.

Ea e motivul pentru care știu că ceea ce urmează să fac e o nebunie.

Dar tot ea e motivul pentru care nu dau doi bani pe ce se întâmplă acum.

Pentru că ea merită lumea întreagă.

Și da, s-ar putea să fi fost cel care a distrus totul, motiv pentru care n-o să o mai pot ține niciodată în brațe, dar o să mă asigur că îndrept felul în care i-am greșit.

— Mulțumesc, Beatrice! îi spun, băgând plicul în buzunar. N-ai fost altceva decât o scorpie nesuferită de când am început să lucrez aici și nu te-ai schimbat câtuși de puțin. Rămâi așa cum ești!

Îi fac cu ochiul, încântat la culme de expresia ei ofensată – chiar nu sunt aici ca să câștig fani –, și trec de ea, ieșind pe ușă.

Nu, sunt aici ca să fac lucrul corect.

Dacă se întâmplă să insult câțiva oameni în drum spre ieșire, atunci măcar știu că am plecat cu onestitatea intactă.

— Domnule McFadden, ieșirea e în cealaltă direcție! strigă Beatrice după mine.

— Sunt conștient. Trebuie să fac o mică oprire.

Știind că nu sunt pe timpul meu – adică, paznicii o să vină după mine în câteva secunde –, o pornesc repede pe coridoare spre birou.

— Oh, iată-l, condamnatul la moarte! mă salută Deanna pe când trec repede pe lângă ea.

În depărtare, o aud pe Beatrice strigând paza.

Rahat!

— De cine fugi? De tine? Și eu aș face la fel! strigă Deanna, făcându-mă să mă opresc.

Afurisita asta de femeie!

Mă întorc spre ea și surprind cu coada ochiului paza, care mă caută. La dracu', am doar câteva secunde.

— Deanna, chiar cred că un om ca tine merită tot ce e mai rău. Așadar, fie ca zilele tale să fie pline de absența

dureroasă a prieteniei, în timp ce nopțile să-ți fie pline de crize lungi și inconfortabile de hemoroizi!

Zicând acestea, o pornesc spre capătul coridorului, fac stânga pe lângă bucătărie și alerg spre biroul din colț.

— Uite-l! strigă paza, făcându-mi fundul să mi se strângă de frică.

Biroul e chiar în fața mea, asistenta nu se vede pe nicăieri, iar eu pot doar să sper și să mă rog ca el să fie acolo.

Ai o singură șansă, profită!

Alergând, fără suflare și sincer binedispus după comentariul cu hemoroizii, dau buzna în biroul lui Hudson – un spațiu decorat elegant pe care nu l-am văzut niciodată din moment ce n-am lucrat direct cu el.

— Sunt după mine, dar am nevoie doar de o secundă din timpul tău..., îi zic.

Cuvintele se sting brusc atunci când ochii îmi cad pe scaunul gol din fața biroului.

La dracu'...

Sunt apucat de brațe, câte un agent de pază de-o parte și de alta a mea, și sunt scos din biroul lui Hudson. Cum de nu e aici în dimineața asta? El e întotdeauna aici. Primul care ajunge la birou. Primul care se plimbă prin birouri. Primul care îi întâmpină pe oameni, și acum nu e aici.

Asta a fost – șansa mea de a îndrepta lucrurile pentru Maggie. Cum dracu' se presupune că o să pot să fac asta dacă el nu e aici?

Și probabil nu e aici dintr-un motiv.

Hudson și Hardy cel mai probabil știau că o să fiu concediat azi și, după cum au decurs lucrurile, au dorit să evite să fie implicați în drama asta. Nu-i învinuiesc.

Pentru că, în timp ce agenții de pază mă cară pe sus, iar călcâiele mi se târăsc pe podea, singurul lucru la care pot să mă gândesc este că nici eu nu-mi doresc să fiu aici.

Oftez pe când strâng la piept o doză cu suc de ananas și mă holbez la strada aglomerată din fața mea. Momentan, stau pe un ghiveci din fața Hopper Industries, cu lucrurile strânse nu foarte ordonat într-o cutie de lângă mine, și mă gândesc la cum dracu' am ajuns aici.

O serie de greșeli nefericite.

Multe... multe greșeli.

— Brody? mă strigă Jaleesa, apropiindu-se de mine.

Îmi legăn picioarele pe când ridic doza de ananas la buze. Era în biroul meu și m-am gândit că ce ar fi mai potrivit decât să beau ceva care să mă transporte înapoi în Bora Bora, unde totul era bine, cel puțin la un moment dat?

— Ce dracu' faci?

— Nu ți-au spus? întreb. Am fost concediat.

— Poftim? urlă Jaleesa, apropiindu-se. Ce vrei să spui cu ai fost concediat? N-am auzit nimic despre asta.

Mă uit la ea. Ține un pahar de cafea și un covrig de care porumbelul de lângă mine pare foarte interesat. *Nici măcar n-aș încerca, amice; tipa asta nu împarte.*

— Oh, sunt sigur că o să fii informată când te duci sus! Am făcut o scenă. Cred că i-am spus lui Beatrice că e o scorpie. Nu sunt foarte sigur. Știu că i-am urat hemoroizi inconfortabili Deannei. Mă uit spre cer și adaug: Și, cu toată sinceritatea, cred că universul o să-mi împlinească dorința.

— Ești beat?

— Nup! îi spun plesnind din buze la P. Dar am fost forțat până am ajuns la limita sănătății mintale? Aș spune că da.

Mă las pe spate, sprijinindu-mă pe o mână, și țin doza cu suc de ananas aproape de inimă.

— Vezi tu, Jaleesa, am pierdut tot. Propunerea, jobul și fata. E aproape comic dacă te gândești la asta, cum ar putea

cineva să piardă atât de mult într-o perioadă atât de scurtă. Dar știi ce? Dacă cineva a reușit să realizeze acest lucru, ăla sunt eu. Îmi duc un deget la piept în timp ce subliniez: Tipul ăsta. Tata întotdeauna mi-a spus că sunt zelos, dar nu sunt sigur că știa genul de potențial pe care îl am cu adevărat. Am dovedit-o azi.

— Brody, ce dracu' s-a întâmplat? mă întreabă Jaleesa.

— Oh, știi tu. Tati Reggie m-a citit din prima și apoi m-a poftit pe ușă afară. Mi-a spus că propunerea mea n-a avut niciodată o șansă. Și apoi oh, Doamne, *oh Doamne*, cum am stricat lucrurile cu Maggie! Adică... am făcut cel mai rău lucru pe care puteam să-l fac. Mi-a spus „Pa-pa, amice!" și mi-a cerut să n-o mai contactez. Așa că n-am făcut-o.

Clatin din cap, simțind că emoțiile scot tot din mine.

— N-am vorbit cu ea.

Jaleesa își strânge șaua nasului.

— Dar cum ai ajuns aici, la momentul ăsta?

— Alcool.

— Brody! geme ea. Ți-am spus să nu te îmbeți.

— Știu! zic, apoi dau pe gât sucul de ananas, lăsând gustul dulce-acrișor să mi se topească pe limbă. Și am mers la petrecerea burlacilor hotărât să nu beau, dar Reginald n-a acceptat asta. Mi-a spus să beau... și să beau... și să beau. Așa că l-am ascultat pe Tati.

— Poți să nu-i mai spui așa?

— Când a decis că eram cherchelit bine, m-a aplecat și m-a plesnit peste fund.

— *Poftim?* întreabă, indignată.

Clatin din cap.

— Metaforic.

— Iisuse, Brody!

Își sprijină un umăr de zidul din față al clădirii noastre, menținându-și privirea ațintită asupra mea.

— M-a pus să țin prezentarea chiar în clipa aceea. Pot să-ți spun că a mers oribil. Nu era ideea pe care o căuta și, în starea mea de ebrietate, i-am oferit o idee care era de fapt a lui Maggie, iar Tati Reggie i-o dă copanului ăluia oribil de curcan de acolo. Oh, și o s-o scoată pe Maggie din afacere, așa că... da! S-a despărțit de mine, și acum tot ce am e doza asta de ananas și prietenul porumbel de aici.

Fac semn spre porumbel, dar îl sperii și zboară.

Da, se potrivește!

Jaleesa își trece o mână peste față.

— Bine, Brody, lasă-mă să aflu ce se întâmplă. Du-te acasă! îmi spune.

— Dar uite care-i chestia! îi spun pe când mă dau jos de pe ghiveci. Nu vreau să afli ce se întâmplă. Nu vreau slujba asta. Nu vreau să am nimic de-a face cu ei, cu Hopper Industries. Mai degrabă le-aș prezenta ideea mea fraților Cane, să le spun că pot s-o ia ei, să facă ce vor cu ea – adică, să-l îngroape pe Tati Reggie – și apoi nu știu, să fac ceva cu viața mea, ceva care nu necesită socializare cu membrii mediului de afaceri și o scară ierarhică. Adică... poate pot să plimb câini sau ceva.

— Nu ai un câine, spune Jaleesa, derutată.

— Ceea ce mă face candidatul ideal pentru plimbatul câinilor, pentru că n-o să sperii câinii cu mirosul meu teritorial. E genial.

— Brody, tu nu ești plimbător de câini.

— Nu ai de unde să știi asta. Îmi bag cutia sub braț și mă ridic, în timp ce spun: Asta ar putea fi începutul unei noi aventuri pentru mine. Serviciile Bow Wow ale lui Brody.

— Iisuse Hristoase! Poți să te duci acasă?

— Nu! îi spun, clătinând din cap. Nu vreau să fiu singur... Am nevoie de Gary.

— Atunci, du-te la Gary!

Mă strâmb.

— Dar o să fie supărat pe mine pentru că i-am rănit sora. Dacă îl pierd pe Gary?

— O să pierzi ceva în scurt timp dacă nu te pui în mișcare. Dă din cap în spatele meu și mă anunță: Vine paza.

Mă uit peste umăr și văd cele două bestii de bărbați care m-au târât de acolo mai devreme.

— Unul dintre ei trebuie să-și taie unghiile – am suferit niște zgârieturi serioase pe când mă scoteau din clădire. O bat pe Jaleesa pe umăr și-i zic: Spune-le asta când treci pe lângă ei.

Și apoi plec, știind că următoarea mea oprire o să fie nasoală, dar trebuie să fie făcută.

Gary trebuie să știe.

MAGGIE

— Stai... Ce-a făcut? spune Hattie, apoi se așază pe canapeaua mea și își bagă picioarele sub ea.

Când eram la aeroport, gata să mă îmbarc, i-am dat mesaj lui Hattie și i-am spus că trebuie să mă întâlnesc cu ea la apartamentul meu când ajung. Nu a pus întrebări. Mi-a spus că o să fie acolo cu fursecurile mele preferate – migdale și cireșe – de la magazinul ei din Almond Bay.

Și așa a și făcut.

Între noi se află un platou cu vreo 20 de fursecuri, și amândouă avem pahare cu vin alb.

— Brody i-a spus lui Reginald despre ideea mea cu nuntile de buzunar, și acum ei merg înainte cu ea.

— De ce dracu' ar face asta?

— Nu știu, îi spun. Mă tot întreb același lucru. Nu știu cum a decurs noaptea aia cu adevărat. Nu mi s-au spus multe și, bineînțeles, nici n-am vorbit cu Brody pentru că era leșinat când a ajuns la bungalow. Știu că, înainte de asta, simțea că nu face suficient de mult ca să câștige propunerea și să se pună bine cu Hopper, așa că poate s-a gândit să ia conceptul meu și să-l arunce drept sugestie. Ridic din umeri și apoi continui: În orice caz, am aflat de la Hardy și apoi doar... mi-am pierdut cumpătul. Mi-am împachetat lucrurile și i-am lăsat un bilet spunându-i că nu vreau să mai vorbesc cu el niciodată.

— A încercat să ia legătura cu tine?

Clatin din cap.

— Nici măcar o dată.

— Uau! zice Hattie și ia o gură din vin. Ai crede că, dacă nu era vinovat, te-ar fi contactat. Dar vina... asta îl face să nu încerce să te câștige din nou.

Îmi mișc buzele într-o parte ridicând un fursec.

— Așa m-am gândit și eu, dar crezi că teoria asta e adevărată?

— Ce vrei să spui? întreabă Hattie. Normal că e adevărată. De ce întrebi? Vrei să te contacteze?

— Nu știu, îi spun, simțindu-mă înfrântă. Și știu cum sună asta – pentru că i-am spus să nu mă contacteze, dar, după aceea, în mintea mea, mi-aș fi dorit să o facă, pentru că atunci nu ar fi fost vinovat. Uf, nu știu dacă are sens! Tot ce știu este că îl plac cu adevărat, Hattie. Și, chiar dacă m-a rănit, e greu să dau deoparte sentimentele astea.

— Crede-mă, știu! Am trecut prin același lucru cu Hayes. Odată ce simți ceva pentru cineva, asta nu dispare pur și simplu. Dar întrebarea mea pentru tine este asta: vrei ca el să ia legătura cu tine?

Ridic din umeri.

— Probabil că nu. Cred că să-l văd o să mă facă doar să sufăr, dar cred că o parte din mine credea... spera ca Hudson să fi greșit, știi? Că, dacă el... dacă el ar fi încercat să mă contacteze, poate că toate astea ar fi însemnat că sunt o greșeală... Simt că, dacă ar fi fost o greșeală, ar fi încercat măcar să-mi spună asta. Să-și spele reputația. Dar n-a făcut-o. N-a zis nimic ceea ce mă face să cred că fie mi-a vândut într-adevăr ideea, fie nu m-a plăcut niciodată cu adevărat și-n tot acest timp doar m-a folosit.

— În niciun caz! mă contrazice Hattie și clatină din cap. Am văzut pozele pe care mi le-ai trimis cu voi doi și în niciun caz bărbatul ăla nu se prefăcea.

— Atunci e doar un nesimțit și a ales jobul în detrimentul nostru.

Dau încet din cap.

— Păi, din ce-am înțeles, și-a pierdut slujba.

— Uuuf, serios? Asta e un weekend prost. Să pierzi și fata, și jobul. E ciudat că-mi pare puțin rău pentru el?

— Da! aproape strig. Hattie, trebuie să fii de partea mea.

— Sunt de partea ta! se grăbește ea să spună. Dar nu știu, e naspa pentru el.

— Da, așa e, pentru că sunt o partidă bună. A fost norocos că m-am uitat măcar în direcția lui.

— Ai dreptate, a fost norocos.

— Și ar fi trebuit să fie fericit cu faptul că nu l-am judecat niciodată, nici măcar o clipă. După toate prin câte am trecut, după tot ce i s-a întâmplat pe insulă, am rămas lângă el. Sigur, s-ar putea să fi chicotit la treaba cu mușcătura șarpelui imaginar, dar asta a fost doar o dată. De fiecare dată am fost lângă el, asigurându-mă că are pe cineva cu care să vorbească, pe cineva în echipa lui. Și așa mă tratează. Îmi

arunc mâna în aer și adaug repede: Bine, bine c-am scăpat! Oricum n-am nevoie de el.

Simt că-mi tremură buza pe când vocea mi se frânge la ultimul cuvânt.

Hattie își dă seama și-și pune o mână deasupra mâinii mele.

— E în regulă să fii tristă, Maggie! Nu trebuie să fii puternică în fața mea.

Și asta e tot ce e necesar ca apele să se reverse.

Îmi las paharul de vin jos, îmi strâng picioarele la piept și le dau voie lacrimilor să-mi curgă pe față.

— Sunt... sunt supărată pe el. A promis că n-o să mă rănească, și l-am crezut.

— Știu, zice Hattie, care mută fursecurile și mă trage mai aproape, punându-și brațul în jurul meu. Îmi pare rău, Maggie!

— Chiar îmi place de el, spun încet. Cred că... cred că s-ar putea chiar să...

Nu spun cuvintele pentru că sunt prea grele; nu reușesc să mă conving să le spun.

Din fericire pentru mine, prietena mea cea mai bună mă înțelege.

— Știu, Maggie!

Îmi tremură buza.

— Nu e corect, să știi. Ar trebui să pot să găsesc pe cineva alături de care să-mi petrec viața. Ar trebui să am acea persoană specială. Cum de nu se întâmplă și pentru mine?

— O să se întâmple, o să găsești iubirea, Maggie! Știu că așa o să fie.

Mă șterg la ochi.

— Credeam că am găsit-o, zic și oftez adânc. Și, colac peste pupăză, trebuie să-mi dau seama ce să fac cu Haisley.

— Ce vrei să zici? mă întreabă Hattie.

— Reginald mă șantajează.

— Poftim? mă întreabă ea, retrăgându-se puțin ca să se uite la mine. Bun, stai așa! Știu că suntem triste, pentru că Brody e un idiot, dar de ce n-am început cu șantajul?

— Pentru că se pare că nu pot să mă obișnuiesc cu asta, și chestia cu Brody, păi...

— Te consumă, înțeleg. O să ne întoarcem la asta, dar ce se întâmplă cu Reginald?

— Vrea ca Haisley să lucreze din nou sub numele familiei. Ea i-a povestit că am niște idei pentru un parteneriat și pentru extinderea afacerii ei cu închirieri. A spus că fie o conving să o facă sub marca Hopper Industries, fie pot să-mi iau la revedere de la afacerea mea pentru că nu are nicio problemă s-o distrugă.

— Ți-a spus el asta?

Încuviințez din cap.

— Da! A fost foarte serios. Îmi strâng picioarele mai aproape de piept și continui: Habar n-am ce să fac. Mi se pare că totul se prăbușește. Și știu că, dacă eu și Brody am fi vorbit, el m-ar fi ajutat să-mi dau seama ce să fac, dar, ei bine, știi ce s-a întâmplat acolo.

— Păi, vorbește cu mine! S-ar putea să nu-i cunosc pe cei din clanul Hopper, dar am o idee despre afaceri.

— Nu prea sunt multe de spus, îi spun. N-o s-o forțez pe Haisley să lucreze sub conducerea tatălui ei, e simplu.

— Deci o să renunți pur și simplu la afacerea ta?

Îmi mușc un colț al buzei.

— Chiar nu știu.

Capitolul douăzeci

BRODY

MĂ HOLBEZ LA COVORUL DE BUN-VENIT DIN FAȚA mea. E generic, ceva ce a ales Patricia când a decis să îmbunătățească aspectul intrării. Îmi amintesc că Gary mi-a trimis poze înainte și după și cât de mândru era de soția lui, pentru că a făcut ca locuința lor să fie un cămin.

Știu că m-am întrebat ce s-a întâmplat cu tipul care își băga capul în toaletă ca să-și facă colegii de frăție să râdă. E doar o umbră a acelui bărbat, dar acum, în timp ce mă uit la covorul de bun-venit, trebuie să recunosc că este unul drăguț.

Îmi doresc să fi avut unul așa la mine acasă.

Ușa se descuie și se deschide, iar când chipul lui Gary apare în fața mea, aproape mă reped să-l iau în brațe.

— Omule! spune Gary fericit pe când mă trage într-o îmbrățișare. Te-ai întors!

E evident că Maggie n-a vorbit cu el încă, altminteri nu m-ar fi îmbrățișat așa.

— Chiar la timp pentru meciul Rebels. Patricia a ieșit în oraș, lucrează la ceva de caritate în zona debarcaderului, așa

că intră! Trebuie să vină pizza. Poți să-mi spui totul despre... Face o pauză și se strâmbă înainte să reia: La dracu'! Am uitat de tine și de Maggie.

Oh, rahat, poate chiar a vorbit cu el!

— Ascultă, omule, lasă-mă să-ți explic!

Ridică o mână.

— Nu, e în regulă! Patricia mi-a spus că m-am purtat ca un bebeluș și că trebuie să mă maturizez. Dacă prietenul meu vrea să iasă cu sora mea, atunci trebuie să las asta să se întâmple. Ea a încercat să pretindă că știa că se întâmpla ceva între voi, dar i-am spus – respectuos – că bate câmpii. Clatină apoi din cap și zice: O să fiu sincer, o să-mi ia ceva să mă obișnuiesc cu asta, dar, dacă vrei s-o iubești pe sora mea, atunci iubește-o!

Simt cum mi se scurge tot sângele din corp și se prelinge pe veranda lui de ceramică. Pentru că, *la dracu'*, vreau s-o iubesc pentru totdeauna, și totuși am făcut o greșeală monumentală, încât nu cred că s-o iubesc mai este o opțiune.

— Omule! îi spun, înghițind cu greutate. Am dat-o în bară.

Mijește ochii și își țuguie buzele.

— Cât de rău?

Dau încet din cap.

— Rău!

Își închide ochii, iar nările i se dilată pe când trage aer în piept. Sunt pregătit să-mi trântească ușa în nas, dar în schimb face un pas în lateral, lăsându-mă să intru.

Și de-asta e prietenul meu cel mai bun!

Cu coada între picioare, intru în casa lui, urc scările până în living și mă așez pe canapea. Programul de dinainte de meci rulează la televizor. Gary intră în bucătărie și îl aud cum scoate două beri pentru noi înainte să le aducă în living.

Îmi dă una și se așază pe canapea lângă mine.

— Ai rănit-o?

Iau o gură de bere, înghit și apoi vorbesc:

— Nu intenționat.

Se mișcă atât de repede, încât nu-mi dau seama când vine, dar înainte să pot să-l opresc, îmi dă un pumn în braț, făcându-mă să vărs berea pe cămașă în vreme ce durerea îmi ajunge până în umăr.

— La dracu'! spun și frec locul dureros. Pot măcar să explic? întreb.

— Da, dar ți-am spus să n-o rănești, așa că pumnul ăsta a fost pentru că nu m-ai ascultat.

— Nu te-am ascultat? întreb, șocat de masculinitatea care vine din partea amicului meu, bătrânul Gare Bear.

— Da! Ți-am spus să n-o rănești, nu ai ascultat, prin urmare, pumn în braț. Acum, gravitatea acelei suferințe va decide unde o să te atac data viitoare, zice în timp ce îndreaptă un deget spre mine. Dar trebuie să știi că asta mă doare la fel de tare cum te doare pe tine. Așa că să nu crezi că îmi face plăcere.

Cel puțin e sincer.

— Înțeleg!

Gary face un semn spre mine.

— Acum spune-mi cum ai dat-o în bară!

— Păi, pot să spun mai întâi că nu am intenționat niciodată s-o rănesc?

— Da, o să câștigi niște puncte.

— Bine. Îmi trec o mână prin păr și încep: Păi, nu voiam s-o rănesc vreodată. De fapt, chiar plănuiam mai multe întâlniri la care puteam ieși la întoarcerea acasă, dar ceva s-a întâmplat în noaptea de dinaintea nunții Hopper.

— Aș întreba dacă ai înșelat-o, dar te cunosc.

— N-aș face-o niciodată, îi spun.

Slavă Domnului că știe că n-aș face asta niciodată! N-aș putea *niciodată să fac asta.*

Gary dă încet din cap.

— Știu. Continuă!

— Eram la petrecerea burlacilor pentru Jude. Se pare că scopul lui Reginald a fost să mă îmbete și să mă facă de râs. Pe scurt, mi-a demascat motivele pentru care eram la nuntă, m-a făcut să-mi prezint propunerea în fața tuturor în timp ce eram beat și, ei bine... aparent, le-am spus despre una dintre ideile lui Maggie, nunta de buzunar.

Îl văd pe Gary cum face o grimasă.

— Habar nu aveam că am făcut asta, dar ea a aflat și mi-a spus, în esență, să plimb ursul. Pe bună dreptate! Acum familia Hopper merge mai departe cu ideea ei, eu sunt concediat și nu pot să repar asta. Sora ta nu vorbește cu mine, pentru că sunt un idiot nenorocit, și tot ce-mi pasă acum e să-i aduc ideea înapoi.

Mă pregătesc pentru următoarea lovitură, nesigur ce-o să aleagă, dar sunt pregătit. Așa că, atunci când se întoarce spre mine, mă pregătesc de impact, strâmbându-mă înainte ca el să-și tragă măcar brațul în spate.

— Erai beat?

— Doar pentru că Reginald a fost un nemernic și m-a forțat să beau moonshine local. Omule, încă nu pot să simt gustul mâncării foarte bine!

Se lasă mai în față și își apasă degetul pe coapsă.

— Îmi spui că au profitat de prietenul meu cel mai bun?

Derutat, dau încet din cap.

— Da!

— Și, pentru că erai beat, ai spus ceva stupid, care nu doar că te costă jobul tău, dar și pe sora mea?

— Da! spun puțin mai încrezător.

— Păi, Iisuse, la dracu'!

Își pune berea pe masă și se întinde spre mine. Mă pregătesc de impact, dar, în loc să fiu trântit la podea, sunt tras la pieptul moale și pufos al lui Gary.

— Pentru numele lui Dumnezeu, prin câte ai trecut!

Își trece mâna pe spatele meu și, nu știu, poate mi-am pierdut toate facultățile mintale pentru că sunt complet sătul după ultima săptămână, dar mă las în îmbrățișarea lui, odihnindu-mi obrazul pe umărul lui.

— A fost un iad! îi spun.

— Nici măcar nu pot să-mi imaginez.

Mă bate de câteva ori pe spate, apoi mă strânge tare în timp ce la ușă se aude o bătaie.

— Asta e pizza. Du-te în camera mea, împrumută niște pantaloni și fă-te comod! spune când se retrage.

Dau din cap.

— Mi-ar plăcea mult.

Și apoi ne ridicăm amândoi de pe canapea – el ca să ia mâncarea, iar eu să-mi găsesc alinarea.

— Ți-am spus că de fiecare dată când îmi zâmbea, simțeam că razele soarelui mă umplu de bucurie? îl întreb pe Gary pe când țin a treia bere într-o mână și a treia felie de pizza în cealaltă.

— Ai menționat ceva despre razele de soare, îmi răspunde.

— Da, chiar îmi place zâmbetul ei! Și îmi plac și dinții ei. Și gura ei. La dracu', gura ei, omule!

— Ohoo, o să te opresc aici! zice Gary, ridicând mâna. Poți să-mi spui cât de mult îți e dor de ea, dar nu începe să vorbești despre părțile ei intime.

— Gura ei nu e o parte intimă.

— În contextul dat, este. Ține rahatul ăsta pentru tine!

Mușcă din felia lui de pizza.

— Îmi pare rău! mormăi și golesc berea. Dar ochii ei, ți-am spus destule detalii despre ochii ei?

— Da! spune Gary. Îmi place partea asta, din moment ce avem aceeași ochi și aproape simt că vorbeai despre mine.

— Nu făceam asta! îl contrazic.

— Știu! răspunde Gary, ofensat. Doar că mi s-a părut drăguț să fiu băgat în seamă.

— Și, omule, cum mă făcea să râd! E atât de isteață și de fermecătoare! La dracu', cât de fermecătoare e! La început, mă enerva cât de fermecătoare era, adică toată lumea o plăcea și mă simțeam neimportant, dar apoi, cu cât petreceam mai mult timp cu ea, cu atât mai bine înțelegeam. Fata asta e al dracului de fermecătoare și are un magnetism... Îmi doream să stau în preajma ei tot timpul.

— A învățat o parte din farmecul ăla de la mine.

Gary își umflă pieptul. Și pot să-ți garantez chiar acum că nu a învățat niciun farmec de la Gary. Îl iubesc pe tipul ăsta, dar este un prostănac, și Maggie, ea... ea e un înger!

— Îmi doresc să nu fi stricat asta. Ești... ești supărat pe mine?

Gary își șterge gura cu un șervețel.

— Nu sunt fericit pentru ce-ai făcut, dar erai beat, așa că, nu știu, omule.

— Înțeleg. O vreme cad pe gânduri, apoi zic: Poate ai putea, nu știu, s-o inviți aici sau ceva ca să pot să stau de vorbă cu ea?

— Nu a spus ea că nu vrea să stea de vorbă cu tine?

— Ba da! Dar, Gary, fii serios! Trebuie să repar asta.

— Atunci repară ce-ai făcut, nu încerca să repari lucrurile cu ea.

— Ce vrei să spui? întreb.

— Ascultă, ca să recâștigi fata, trebuie să mergi la rădăcina problemei. Și rădăcina problemei este că ai luat o bucată din afacerea ei și i-ai aruncat-o unui competitor. Așa că trebuie să îndrepți greșeala asta dacă vrei să ai măcar o șansă s-o recâștigi.

— Dar cum? întreb. Am fost concediat. Am încercat când am fost la birou, dar nu mai am acces la familia Hopper. Și până acum, n-am nicio îndoială că Reginald a stricat orice impresie aș fi putut face. Ceea ce înseamnă că nu există nicio afurisită de șansă ca Hardy sau Hudson să mă asculte, chiar dacă le trimit un e-mail sau ceva.

— Nu m-am gândit la asta, spune Gary, trântindu-se pe canapea. Dar șefa ta? Nu poți s-o rogi pe ea?

— A spus că o afle ce s-a întâmplat și că o să mă anunțe.

Gary îmi dă una peste picior.

— Păi, uite! Las-o să-și facă treaba! Între timp, stai o vreme cu Gare Bear al tău!

Mă ghemuiesc într-o parte a canapelei.

— Pot să rămân peste noapte?

— Poți să rămâi cât de mult vrei.

DUPĂ TREI ZILE...

— Și aici eram în drumeție, m-a mușcat șarpele, dar de fapt nu mă mușcase, dar eu credeam că mă mușcase, însă fusese doar o creangă. Nu părem fericiți? o întreb pe Patricia pe când stau pe blatul din bucătărie și îi arăt una dintre pozele mele preferate cu mine și Maggie.

— Da, mi-ai arătat aseară, răspunde ea, amestecând în sosul pentru spaghete la care a lucrat în ultima oră.

Am întrebat-o de ce n-a cumpărat pur și simplu un sos de la magazin, și mi-a spus că prepararea lui îi oferă timp cu ea însăși, dar asta a avut un efect invers pentru că am decis s-o privesc.

Cred că a fost un mod subtil de a-mi spune că vrea s-o las singură, dar odată ce-a început să amestece lucruri în oală, am devenit interesat.

— Asta e poza ta preferată cu noi? o întreb pe Patricia pe când mă uit la chipul zâmbitor al lui Maggie.

Nici măcar nu eram un cuplu acolo, și totuși arătam ca un cuplu. Doamne, ador felul în care își punea mâna pe pieptul meu! Era foarte delicat, și totuși posesiv. Ar fi trebuit să știu doar uitându-mă la poza asta că mă plăcea. Tot timpul ăla pierdut aiurea.

— Știi, n-am luat în considerare că aș avea o poză preferată, spune Patricia.

— Vrei să le pun din nou pe televizor în seara asta ca să decizi care e preferata ta?

— Știi, de fapt aia de la cascadă, da, aia e preferată mea, zice, punând niște smântână în sos, transformându-l din roșu intens într-un portocaliu.

— Da, și mie îmi place aia! încuviințez și oftez din tot sufletul. Mai sunt unele pe care nu ți le-am arătat pentru că nu cred că sunt potrivite. Dar am poza asta cu ea dormind pe pieptul meu, e topless, dar nu vezi nimic. Mă holbez la asta înainte să mă duc la culcare pentru că îmi amintește cât de confortabil mă simțeam cu ea.

— Asta e… hm… e drăguț!

— Mulțumesc!

Îmi pun telefonul într-o parte și-mi împletesc degetele.

— Pot să te întreb ceva, Patricia?

— Mă rog, n-ai încetat să vorbești de când ai venit aici, așa că, sigur, de ce nu?

Aproape e sarcastică, dar înțeleg de ce Maggie o iubește atât de mult pe Patricia. Ea chiar e jumătatea mai bună a cuplului lor.

— Când tu și Gary v-ați despărțit în facultate pentru că era un idiot, s-a îmbătat și i-a dansat în poală unei alte fete...

Observ cum maxilarul Patriciei se încordează.

— Cât timp ați fost despărțiți, ai continuat să-l iubești?

— Da! spune ea succint, amestecând în continuare în sos.

— Chiar dacă erai supărată pe el, tot îl iubeai?

— Da! Nu e ușor să uiți sentimentele pe care le-ai avut ani întregi. Eram furioasă pe el și mi-a fost greu să-l iert, dar n-am încetat niciodată să-l iubesc. Întrebi pentru că speri că Maggie are încă sentimente pentru tine?

— Da! Mă uit la Patricia și îndrăznesc să o întreb: Ai vorbit cu ea? Știu că sunteți apropiate. Ți-a spus ceva?

Patricia clatină din cap.

— N-am auzit nimic de la ea.

— Zici asta doar pentru că ea ți-a cerut să spui asta sau o zici pentru că într-adevăr nu ți-a spus nimic?

Patricia se întoarce și se uită în ochii mei.

— Brody, te plac. Te consider prieten. Dar ești extrem de enervant – foarte disperat, foarte dependent și, sincer, singurul motiv pentru care permit ca asta să continue este pentru că știu că, dacă te rog să pleci din casa mea, o să fiu nevoită să-l suport pe Gary făcându-și griji pentru tine. Prefer să te țin aici și să te aud vorbind fără încetare despre Maggie. Prin urmare, dacă aș avea vreun fel de detalii despre ce se întâmplă cu ea acum, nu crezi că ți-aș spune ca să terminăm cu asta odată, și cu cât mai repede se întâmplă asta, cu atât mai bine?

Mă gândesc puțin.

— Spui că faptul că te enervez cântărește mai mult decât codul fetelor?

— Da! îmi răspunde, exasperată.

Încuviințez din cap.

— E bine de știu!

DUPĂ DOUĂ ZILE...

— Știu că ați spus că nu vreți să fiți la mijloc, zic pe când mă alătur lor în living, unde se uită la un episod din *Jeopardy*!

Gary nu se pricepe, dar trebuie să-l apreciezi pentru felul încrezător în care își strigă răspunsurile.

— Dar...

— Ce e porumbul galben? strigă Gary.

— Ce e Ziua Tuturor Sfinților? spune concurentul la televizor, răspunzând corect.

Gary se plesnește peste picior și își îndreaptă atenția spre mine.

— Ce spuneai?

— Spuneam că știu că nu vreți să fiți la mijloc în această poveste de dragoste care a luat o turnură greșită, dar mă uitam pe rețelele de socializare și am văzut un GIF cu Kris Jenner, care spune „Ce s-ar întâmpla dacă ai suna-o pe Taylor, pur și simplu" și m-a făcut să mă gândesc...

— Cine e Patricia Arquette? strigă Gary.

— Ce este furca? spun concurentul și Patricia în același timp.

Gary se strâmbă.

— Hm... mă rog, cum ar fi dacă... ați suna-o pur și simplu pe Maggie?

Gary ridică telecomanda și pune pauză la televizor. Se întoarce spre mine.

— Vrei s-o sun pe sora mea? Și să-i spun ce? mă întreabă.

— Nu știu, zic și ridic din umeri. Poate doar să vezi ce face.

— N-o să fac asta în veci. O să fie suspicioasă.

— Atunci, poate tu, Patricia? încerc. Nu vrei să, nu știu... să vorbiți ca două prietene?

— Nu vorbim la telefon. Doar ne dăm mesaje.

— Perfect! îi spun pe când mă apropii de ea. Unde ți-e telefonul? Hai să-i dăm mesaj!

— N-o să-i dau mesaj, Brody.

— De ce nu? o întreb. Cred că ar fi un gest prietenesc. Știi, să întrebi cum a fost vacanța.

— O să știe că am vorbit cu tine, spune Patricia.

— Nu trebuie să mă menționezi, insist, simțindu-mă atât de disperat, încât e jalnic. Întreab-o dacă s-a bronzat sau ceva. Și s-a bronzat, dacă te întrebi. Pielea ei era atât de netedă și...

— Ce dracu' ți-am zis despre părțile intime? spune Gary, îndreptând telecomanda spre mine. Nimic din rahatul ăla!

Dar pielea ei era atât de netedă și de mătăsoasă, și *la dracu'* mi-e dor să-i sărut picioarele, între ele, pe tot corpul.

— Bleah, cred că se gândește la pielea ei! spune Patricia, scoțându-mă din scurta mea reverie.

— Doamne, doar dă-i mesaj și termină cu prostiile astea!

Gary apasă *play* pe telecomandă și apoi se concentrează pe ecran, așa că mă întorc spre Patricia și îmi strâng mâinile.

— Te rog...

Ea mormăie ceva în sinea ei și își scoate telefonul.

— Bravo! exclam, băgându-mă în sufletul ei.

— O să fii dat afară din casa asta în scurt timp.

— Am înțeles, spun, practic dând pe dinafară de nerăbdare când știu că o să aflu vești de la Maggie.

Sigur, s-ar putea să nu fie o conversație directă, dar o să mă mulțumesc cu ce primesc acum.

Patricia deschide mesajele și începe să tasteze.

Patricia: Bună, fetiță, cum a fost Bora Bora? Sper că te-ai simțit bine.

— Un mesaj perfect, foarte natural. Bine lucrat, Patricia!

— Mă bucur că-l aprobi, îmi răspunde pe un ton plin de sarcasm.

— Ce e Gigantul Magellan? strigă Gary.

— Ce e Stânca Gibraltarului? spune concurentul.

— La naiba, foarte aproape! spune Gary.

— Nu chiar! zice Patricia. Unul este cel mai puternic telescop, celălalt este un obiectiv turistic din calcar.

— Hei, îi spun Patriciei, bătând în ecranul telefonului. Hai să ne concentrăm pe asta!

Ea ridică din sprâncene la mine în semn de avertizare, așa că mă las înapoi pe canapea, râzând neliniștit.

— Știi, vreau doar să fii în formă bună la tastat...

Bip.

— Oh, la dracu'! Ți-a răspuns la mesaj.

Sar de pe canapea și alerg în cerc. A răspuns.

— Oh, la dracu'!

Ridic o pernă decorativă și i-o dau lui Gary înainte să mă așez din nou pe canapea, întinzând mâna după telefonul Patriciei.

Ea mă plesnește peste mână.

— Adună-te sau nu-ți citesc mesajul, îmi spune.

— Ai dreptate! Îmi pare rău! Trag aer în piept și adaug: Dă-i înainte, sunt calm!

Se uită la mine câteva secunde înainte să-și deblocheze telefonul și să-mi arate mesajul.

Maggie: Vacanța a fost grozavă. Mersi

— Asta e tot? întreb. Doar asta o să zică? Cum rămâne cu... Oh, nu știu, bărbatul cu care s-a culcat de mai multe ori pe noapte timp de...

— Ce sunt părțile intime? strigă Gary. Hai, mă, omule!

— Îmi pare rău! zic și îmi pun brațul peste cap. Dar... asta e tot? A fost grozav? Aș fi crezut că ar spune măcar... orgasmic.

— Pleacă! spune Gary, arătându-mi ușa.

Dar nu plec. Mă las să alunec pe podea, unde rămân bosumflat pentru tot restul serii.

DUPĂ TREI ZILE

— Nu cred că sunt făcut pentru chestia asta cu plimbatul câinilor, spun pe când mă așez pe canapea lângă Gary și Patricia.

— Ai făcut-o o singură zi, spune Gary, enervându-se și mai rău.

Am observat enervarea de dimineață când i-am spus că nu mai avem iaurt și că o să-l pun pe lista de cumpărături.

— O zi a fost suficient pentru mine. Câinii nu m-au plăcut. Nu am fost eu masculul alfa din haită.

— Probabil pentru că ești doar umbra tristă a unui bărbat, spune Patricia. Adică, uită-te la tine, Brody! Porți pantalonii din bumbac ai lui Gary și șosete lungi. Nu te-ai bărbierit de Dumnezeu știe când, părul tău e un dezastru, și nu într-un sens bun, și ai purtat o afurisită de borsetă azi. O borsetă. Chiar crezi că o s-o recâștigi pe Maggie purtând o borsetă? Te-ai scufundat complet în modul Gary.

— *Hei!* face Gary, îndreptându-și una dintre șosetele lungi. Mă simt jignit de remarca asta.

— Dragule, zice Patricia și îl apucă blând de umăr. Modul Gary este perfect pentru tine, pentru că ăsta ești tu, și asta te face ușor de iubit. Dar la Brody, cel care, fără supărare, ar trebui să fie cel mișto, stilat, aranjat dintre voi doi, nu arată bine. A ajuns la fundul sacului, iar eu n-o să stau aici, permițându-i în continuare să facă asta. Apoi Patricia se uită în ochii mei și decretează: E timpul să pleci la apartamentul tău.

— Nu pot! îi spun.

— Ba poți, de fapt. E ușor – doar te ridici și pleci.

Clatin din cap.

— Nu pot. Eu nu... nu mi-am dat seama cum să repar lucrurile și trebuie să repar lucrurile. Trebuie să fac să fie mai bine.

— Și cum te ajută să îndrepți lucrurile faptul că ești aici? întreabă Patricia.

— Pentru că voi sunteți șansa mea la Maggie. Dacă rămân aici, există o șansă. Dacă plec... șansa mea scade.

— Bunule Dumnezeu! exclamă Patricia, întorcându-se spre soțul ei. Gary, te iubesc și sunt fericită că ai un prieten bun ca Brody, dar, pentru numele lui Dumnezeu, scapă de el! Nu-mi pasă ce trebuie să faci, doar scapă de el!

— Ce te aștepți să fac? întreabă Gary. S-o sun pe Maggie și să-i spun că Brody locuiește cu noi și e într-o stare jalnică?

— Nu-i o idee rea! îi spun, intervenind. Dar, în loc să-i spui că locuiesc cu voi, menționează, nu știu, că am trecut pe aici și mi-am cerut scuze că am rănit-o. Vezi ce spune.

Gary clatină din cap.

— N-o să...

— O s-o facă, spune Patricia pe când ridică telefonul lui Gary și i-l dă. O s-o sune.

— Iubito, o să-și dea seama!

— Bine, cui îi pasă, las-o să afle! Nu-mi pasă! Doar redă-mi liniștea! Vreau liniște! Nu pot să am doi Gary în același timp în casa asta. Pe o voce mult mai profundă, mai înspăimântătoare, Patricia spune: *Redă-mi liniștea.*

Speriat, Gary își deblochează telefonul și apasă pe el.

— S-o sun? întreabă.

— Daaaaa! zic și cad în fața lui cu mâinile împreunate ca-ntr-o rugăciune. Orice ca să-i aud vocea. Te rog!

Patricia arată spre mine.

— Vezi, e într-o stare jalnică! Ajută-l! Doar sun-o și zi ceva de genul „am auzit că lucrurile stau prost cu Brody".

— Și pune pe difuzor. Hristoase, curmă-mi suferința, te rog!

Gary se holbează la mine, clătinând din cap. Dar, spre norocul meu, pune telefonul pe difuzor, iar eu îl apuc de picior în timp ce așteptăm ca ea să răspundă.

Sună de trei ori, dar apoi vocea ei dulce, frumoasă, se aude din celălalt capăt.

— Bună, Gary!

Îl strâng pe Gary mai tare de picior, iar el se scutură de mine, îndepărtându-mă și răspunzându-i:

— Bună, surioară! Ce mai faci?

Capitolul douăzeci și unu

MAGGIE

MĂ UIT LA TELEFONUL MEU CARE SUNĂ ŞI OFTEZ ÎN sinea mea. Sunt surprinsă că i-a luat atât de mult să sune.

Nu am chef, dar știu că n-o să pot să evit telefonul ăsta, aşa că îi răspund.

— Bună, Gary!

— Bună, surioară! Ce mai faci?

Mă aşez pe canapea şi îmi trag mâneca, apoi mă las pe spate.

— Bine! îi răspund.

— Oh, grozav...

E tăcut o clipă, de parcă încearcă să decidă ce să spună, aşa că îl ajut:

— Presupun că ai vorbit cu Brody.

— Poftim? Brody... adică...

— E în regulă, Gary! Ştiu că aţi vorbit. Aş fi şocată dacă n-aţi fi vorbit.

— Da, am vorbit. Păi, îmi pare rău pentru ce s-a întâmplat!

— Ce-a fost a fost, oftez. Nu vreau să vorbesc despre el.

— Bine, sigur! Da, nici eu nu vreau să vorbesc despre el. E scârbos!

Chicotesc.

— Ești un idiot, Gary!

— Patricia îmi spune asta în fiecare zi. Deci, dacă nu vorbim despre Brody, atunci spune-mi despre călătorie, în afară de treaba cu Brody. Treaba cu afacerea a mers bine?

Îmi tremură buza.

N-am vorbit cu altcineva în afară de Hattie despre ce s-a întâmplat pentru că, sincer, nu pot să-mi imaginez ce decizie trebuie să iau. Mi se pare imposibil să încerc măcar să iau o decizie. Și acum, că Haisley se întoarce din luna ei de miere în scurt timp, știu că Reginald o să mă contacteze, forțându-mă să fac o mutare, iar eu habar n-am ce mutare ar trebui să fac.

Am făcut ce trebuia la muncă, dar fără mă gândesc prea mult. N-am vorbit cu Everly despre situație pentru că nu vreau să creadă că ne-am pus în pericol, dar așa am făcut. Am pus întreaga afacere în pericol, inclusiv cariera ei. Ce dracu' trebuie să fac în legătură cu asta?

— Maggie, ești acolo?

— Îmi pare rău... Da!

Simt cum mi se încordează gâtul. Urăsc că sunt pe cale să plâng, dar chiar nu știu ce să fac.

— Eu, eu... nu sunt chiar bine, Gary.

— Din cauza lui Brody? mă întreabă.

— Păi, mă rog... da, nici măcar nu pot să mă gândesc la el sau la situația aia fără să cedez, dar nu despre asta vorbesc acum.

— Despre ce... Oh, la dracu', te-a lăsat gravidă?

— Poftim? Nu... nu, nu e asta! E vorba de afacerea mea.

— Oh! Face o pauză, apoi mă întreabă: Ce se întâmplă cu afacerea ta?

— Păi, nu i-am povestit nimănui în afară de Hattie, pentru că sincer nu știu ce să fac, dar... Trag aer în piept, apoi încep: La nuntă, Reginald m-a tras deoparte pe ringul de dans și m-a cam șantajat.

E tăcere, apoi se aud niște sunete înfundate și foșnete.

— Gary?

— Da, scuze, doar... am... Și mai multă liniște, apoi Gary își drege glasul și spune: M-am lovit la deget.

Bine, se poartă ciudat.

— Ce vrei să spui? Cum te șantajează?

— A descoperit că eu și Haisley am discutat despre diferite parteneriate între afacerile noastre și, ei bine, a spus că vrea să aduc parteneriatul ăsta sub umbrela Hopper Industries.

Gary șoptește ceva ce nu pot să înțeleg.

— Ce-ai spus, Gary?

— Scuze! îmi răspunde încordat. Patricia încearcă să-mi dea pantalonii jos.

— Poftim? întreb.

— Nu, nu fac asta, spune Patricia de la distanță.

— Mă vrea, n-am ce să fac aici.

— Ce scârbos, Gary! îi spun.

— Da, doar, hm... o secundă.

Apoi pot să-i aud vocea, dar e înăbușită, ceea ce înseamnă că acoperă telefonul. După câteva secunde revine la telefon.

— Bine, m-am ocupat de ea! Maggie, vorbești serios? Reginald Hopper intenționează să te șantajeze?

Și, pentru prima dată, pot să aud furia pură în vocea fratelui meu. *De asta aveam nevoie. Validare pentru cât de greșit e asta.*

— Așa face.

— *Futu-i!* mârâie el.

Nu l-am auzit niciodată mârâind.

— Mi-a spus și că știe de ce eram acolo în primul rând – ca să mă infiltrez la nuntă. N-am confirmat, dar nici n-am negat nimic, dar el mi-a spus că am două opțiuni. Din moment ce deschide o nouă ramură în domeniul nunților, mi-a spus că fie lucrez cu el, fie împotriva lui, ceea ce înseamnă că, dacă nu o aduc pe Haisley la Hopper Industries, atunci mă lasă fără afacere.

O secundă e liniște, iar apoi...

— Ți-a spus afurisitul ăsta de lucru?

— Da! îi răspund, simțind că mi se adună lacrimile în ochi – încerc să le reprim, dar ăsta e viitorul meu, existența mea.

Furat de un nenorocit pretențios, care crede că i se cuvine totul.

— Nu știu ce să fac, Gary!

Îmi suflu nasul și îl șterg.

— Știu cât de important a fost pentru Haisley să-și facă propria afacere. O prețuiesc ca femeie de afaceri și ca prietenă. Nu pot să-mi imaginez că o să încerc să-i respect cerințele lui Reginald, dar... ce să fac? Am pus totul în afacerea mea, totul, și doar ca să fie distrusă de un bărbat oribil care trebuie să-și controleze familia? E corect față de mine?

— Nu e! spune Gary. Nu e deloc corect.

— Ce ar trebui să fac?

— Te-ai gândit să vorbești cu Haisley? Poate, dacă îi spui ce se întâmplă, ar putea să vorbească cu tatăl ei.

— Nu vreau să fac asta, îi spun încet. Mi-a povestit că lucrurile sunt tensionate între ei din cauza afacerii pe care și-a deschis-o. În ultima vreme, s-au îmbunătățit, iar ea crede că ticălosul e mândru de ea. Și-au reconstruit relația. Nu pot să stric asta.

— Dar el e cel care o strică, spune Gary. E greșit din partea lui să-ți ceară asta. Individul manipulează situația și profită de tine.

— Știu, dar habar n-am cum să procedez. Ar putea și s-o întoarcă și să nege totul, să spună că sunt o mincinoasă. Că încerc doar să bag râcă între ei și apoi să-i spună care au fost motivele pentru care am fost la nuntă în primul rând. Nu vreau să pierd prietenia asta. Nu vreau s-o rănesc... iar toate astea sunt de rahat, Gary. Nu știu ce să fac!

El dă drumul aerului din plămâni.

— Da, nici eu nu știu ce să-ți spun.

Și mai multe lacrimi îmi cad pe obraji.

— Poate... poate ar trebui pur și simplu să renunț.

— Maggie, nu!

— Doar ascultă-mă, Gary. Eu... am crezut că dau lovitura, dar contabila mi-a spus că n-am strâns suficient ca să-mi permit magazinul. Fără magazin, nu știu cât de viabilă este afacerea asta pentru mine pe termen lung. Mai ales având în vedere că Hopper Industries avansează cu spațiile. O să preia clienți, probabil deja a făcut-o – am pierdut două oferte într-o săptămână. Dacă vreau să am succes, trebuie să-mi petrec tot timpul promovându-mă la evenimente și pe rețelele de socializare, dar n-am timp să fac asta din cauza nunților pe care le organizez deja. E doar... e prea mult, Gary.

— Nu poți să renunți, Maggie, îmi spune el blând. Doar... lasă-mă să mă gândesc la asta, bine? Știu că putem să găsim o soluție. De ce nu vii la cină diseară?

— Nu, sunt un dezastru! Tot plâng și chiar nu cred că pot să-ți vizitez casa – ai prea multe poze cu Brody atârnate pe pereți.

— Pot să le dau jos.

— Nu, e în regulă! O să mă ghemuiesc și o să plâng pe canapea, poate mănânc și niște înghețată, poate încerc să spăl niște haine.

— Vrei să vin eu la tine? Sau Patricia?

— Mulțumesc, dar sunt bine! Hattie doar ce-a plecat, și cred că am nevoie de niște timp singură momentan.

— Bine... păi... dă-mi puțin timp! Îți promit că o să te ajut să rezolvi asta.

— Mersi, Gary! îi spun înainte să ne luăm la revedere și să închid.

Las telefonul să cadă într-o parte și îmi acopăr ochii pe când un nou val de lacrimi mă lovește dintr-odată.

BRODY

Gary închide telefonul, iar eu mă lupt sub el. Stă pe pieptul meu, țintuindu-mi brațele și corpul în timp ce Patricia îmi ține un prosop peste gură, aproape înecându-mă din cauza presiunii.

— *Grrrruuuummmmpfff!* exclam, luptându-mă cu ei.

Patricia dă drumul prosopului, moment în care trag aer puternic în piept.

— Chiar a fost necesar?

— Da! spune Gary ridicându-se de pe mine. Ne dădeai de gol.

— Păi, aproape m-ai sufocat.

— Te-am fi înviat, ripostează Patricia, după care se așază pe canapea.

Mă ridic în picioare și îmi trec o mână prin păr.

— Ce mama dracului e în capul lui? Vrea să-mi scoată fata din afaceri?

Mă lovesc cu un deget în piept.

Gary ridică un deget.

— Teoretic, nu mai e fata ta!

Îi dau una peste deget.

— E afurisita mea de fată. Întotdeauna o să fie a mea.

— Oh, uite, adevăratul Brody începe să apară din nou! Poate ar fi trebuit s-o sunăm pe Maggie mai devreme.

Încep să mă fâțâi de colo-colo prin living, încercând să-mi dau seama cum să repar asta.

— Știi care e problema cu oamenii ca Reginald? El crede că, pentru că are bani, are putere, și cu puterea aia poate să modeleze oamenii după bunul lui plac. Ei bine, n-o să se întâmple asta. Maggie și-a pus inima și sufletul în afacerea ei, și să fiu al naibii dacă o să-l las s-o distrugă.

— Ce-o să faci? întreabă Gary. O să vorbești cu Haisley chiar tu? Ai o relație cu ea?

— Da, dar Maggie are dreptate, vrem să încercăm să păstrăm civilizate lucrurile între ea și Reginald, chiar dacă el încearcă în mod evident să distrugă orice relație are. Trebuie să mă gândesc...

Apoi mă lovește.

— Cred că i s-a aprins un beculeț în cap, ai văzut? întreabă Patricia.

— Și eu cred. N-am văzut niciodată asta în persoană, răspunde Gary. Ce e, la ce te-ai gândit?

— Jude! îi spun. A venit la bungalow-ul meu în ziua nunții, mi-a dat cartea lui de vizită și mi-a spus să-l sun dacă am nevoie de ceva. A fost acolo, la petrecerea burlacilor. Crede că felul în care am fost tratat a fost greșit. A spus că o să mă susțină. El e avantajul meu. El o să mă ajute.

— De ce nu te-ai gândit la asta de la început? întreabă Patricia, aruncându-și mâinile în aer. Ne-ar fi scutit de toate orele alea în care ai jelit pe canapea.

— Pentru că am avut inima frântă, îi arunc. Nu gândeam limpede.

— În mod evident.

— Chiar ar fi trebuit s-o sunăm pe Maggie mai devreme, zice Gary în timp ce își freacă bărbia. Asta e vina noastră.

Ignorându-i pe amândoi, fug în dormitorul de oaspeți și îmi iau portofelul, scoțând cartea de vizită a lui Jude. Mă așez pe pat și îi bag numărul în telefon. Nu sunt sigur unde e în luna de miere, așa că decid să-i trimit un mesaj în loc să sun.

Brody: Bună, Jude, sunt Brody! Îmi pare rău că te deranjez așa în luna de miere, dar am niște lucruri urgente despre care trebuie să discut cu tine. O implică pe Haisley.

Apăs pe „trimiteți" și aștept.

Nu-mi vine să cred ce vrea să facă nemernicul ăla! Un lucru e să te pui cu mine, dar cu Maggie? O persoană cu inima de aur, care a ajutat ca nunta fiicei lui să fie uimitoare... care a intervenit fără egoism și a dat totul. Să-l ia dracu' dacă crede că poate s-o trateze pe ea – *și afacerea ei* – cu o asemenea lipsă de respect. *De parcă el e ireproșabil.* N-ai să vezi!

Telefonul îmi bâzâie în mână, așa că deschid repede mesajul lui Jude.

Jude: Am ajuns acasă mai devreme. Sunt liber diseară. Eu nu mă joc când vine vorba de Haisley.

Nici eu, Jude. Nici eu nu mă joc când vine vorba de fata mea.

Brody: Ne vedem la The Bean la opt. Trebuie să vorbim!

Gary: Ești sigur că nu vrei să fiu acolo? Dacă te ia la bătaie?
Brody: De ce m-ar lua la bătaie?
Gary: După ce mi-ai arătat o poză cu el, nu pot să mă gândesc la altceva decât la pumnul lui în fața ta. S-ar putea să nu-i placă ce ai de zis.
Brody: N-o să mă lovească.

Gary: Nu știi sigur. Ar putea spune ceva despre femeia lui și apoi bada bum, își scoate ciocanul din buzunarul de la spate și te lovește între ochi.

Brody: Te iubesc, Gare, dar n-o să facă asta!

Gary: Nu risc. Sunt pe drum!

Brody: Iisuse Hristoase! Stai acasă!

— Bună, omule! spune Jude, venind spre mine cu o ceașcă de cafea în mână.

Ridic ochii din telefon și încep să zâmbesc. Până când îi văd pe Hudson și Hardy venind în spatele lui.

Oh... la dracu'!

Poate am nevoie de Gary aici.

— Hm, bună, băieți! răspund neliniștit, apoi mă ridic și întind mâna.

Jude mi-o strânge, și, spre surprinderea mea, la fel fac și Hudson, și Hardy.

Agitați, ne așezăm, îngrămădindu-ne la o măsuță pentru care suntem prea mari.

— Deci..., încep. Cum a fost luna de miere?

— Scutește-mă de formalități! spune Jude pe un ton arțăgos. Ce se întâmplă?

Bine, da, ar fi trebuit să mă aștept la asta! I-am spus că trebuie să vorbesc despre soția lui, iar el nu vrea să bată apa în piuă.

— Mai întâi vreau să-ți cer scuze pentru petrecerea burlacilor, încep. Știu că am depășit limita...

— O să te opresc, spune Jude. Am vorbit deja cu tine despre asta și am vorbit și cu Hudson și Hardy pe drum încoace. Nu a fost vina ta pentru ce s-a întâmplat în seara aia, iar ei sunt de acord cu mine.

— Da? întreb.

Hardy încuviințează din cap.

— Îmi e rușine de tata – la asta se reduce totul. Niciodată n-ar fi trebuit să te trateze așa și nu-mi pasă care erau circumstanțele.

— De acord, spune Hudson. Am avut discuții, noi trei, despre ce să facem în legătură cu Reginald pentru că, sincer, nu e genul de bărbat care ne dorim să fim – sau genul de bărbat care ne dorim să ne reprezinte.

Bine, deci asta s-ar putea să fie mai simplu decât am crezut.

— Păi, apreciez asta! Dar, înainte să intru în alt subiect, trebuie să vă spun că ideea cu nunta de buzunar a fost a lui Maggie. Nu știu ce s-a întâmplat cu mine, poate că, beat fiind, am început să bat câmpii. Chiar n-am avut habar că asta a fost motivul pentru care Maggie s-a despărțit de mine până când Deanna nu mi-a trimis un e-mail în care mi-a mulțumit pentru idee. Chipul lui Hudson se întunecă de supărare înainte să reiau: N-o să mă port ca și cum nu sunt vinovat, pentru că sunt. Am vrut să vă contactez, să găsesc o cale să vă spun adevărul și mă bucur că am ocazia, pentru că ideea aia a fost doar a lui Maggie. Face parte din planul ei de extindere, așa că vă implor să n-o folosiți. Nu-mi pasă că mi-am pierdut slujba, nu-mi pasă că s-ar putea să nu mai lucrez în San Francisco după conversația asta, dar vă rog, vă rog să nu-i luați asta lui Maggie! A fost prostesc și stupid din partea mea, și mi se face rău de la stomac pentru că am spus asta.

Hudson încuviințează.

— Doar un bărbat adevărat poate să recunoască așa ceva.

— Sau unul imatur, care știe că a dat-o în bară.

Hardy clatină din cap.

— Nu, un bărbat adevărat.

— O să ne ocupăm de asta, spune Hudson, cuvintele lui trimițându-mi un val de ușurare prin tot corpul.

Bun, am rezolvat una, mai e una!

— Mulțumesc! îi spun. Și acum să trecem la al doilea lucru. Eu, hm... teoretic n-ar trebui să știu asta, dar, din moment ce fratele lui Maggie e cel mai bun prieten al meu, l-am cam folosit ca să văd ce mai face ea. El a sunat-o, a pus-o pe difuzor și am ascultat întreaga conversație. Știu, de asemenea greșit, dar, la dracu', eram disperat să-i aud vocea.

— Cum e? întreabă Hardy, ceea ce mă calcă puțin pe nervi, dar îmi spun că întreabă asta pentru că e un prieten bun, nu pentru că e interesat.

— Nu prea bine. Tatăl vostru i-a spus ceva la nuntă.

Hardy se încordează.

— Când a dansat cu ea? Mi s-a părut mie ceva ciudat.

Încuviințez.

— Da, practic a șantajat-o.

— Ce mama dracului! mormăie Hudson printre dinți.

— Ce i-a spus? întreabă Hardy. Probabil e rău, pentru că a plecat de la nuntă imediat după asta și n-a mai vorbit cu niciunul dintre noi. Nici măcar cu Haisley.

— I-a spus că știe despre potențialul pe care l-ar avea un parteneriat între Haisley și Maggie. Vrea ca Maggie să-i spună lui Haisley că o să fie partenera ei doar dacă lucrează sub umbrela Hopper Industries. Dacă Maggie nu se conformează, i-a promis că îi va distruge afacerea cu noua ramură a Hopper Industries ce vizează nunțile.

Jude își încleștează pumnul pe când se întoarce spre Hardy și Hudson.

— V-am spus, la dracu', că o să facă o schemă din asta!

Venele de pe gât i se umflă, și se înroșește la față – e înspăimântător

— N-ai să vezi! Se poartă ca un nenorocit de sfânt și pretinde că vrea să-și îmbunătățească relația cu fiica lui, dar apoi face scheme din astea. Își umilește unul dintre angajați,

încearcă să șantajeze o femeie care a fost bună cu soția mea... N-o să accept asta!

Hudson încuviințează și se lasă pe spate în scaunul lui.

— Știu, Jude! Ai dreptate!

— E ultima picătură. Trebuie să apeși pe trăgaci.

Trăgaci? Adică... devenim ucigași? Vreau să zic, nu-mi place omul, dar cred că asta s-ar putea să fie puțin extrem.

— Păi..., îngaim în timp ce pun o mână pe masă. Știți, s-ar putea să nu fiu în măsură s-o spun, dar nu cred că vreun fel de violență o să rezolve situația.

— Nu vorbim despre un trăgaci real, spune Hardy și se uită la Hudson. Cred că ar trebui să-i spui. Ar trebui să facă parte din asta.

— Parte din ce? întreb, simțindu-mă derutat ca naiba.

— Nu a semnat un contract de confidențialitate, spune Hudson.

— E în regulă! spune Jude, cu pumnul încă încleștat pe masă. Corect? mă întreabă.

Înghit nodul din gât.

— Da! Ai încredere, nu mi-a rămas nimic de pierdut.

Da, am nevoie de un venit, dar s-o pierd pe Maggie este devastarea reală. Ea e cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată – *nu-i spune lui Gary că am zis asta* –, și să știu că suferă a distrus ceva în mine. Mă simt pierdut fără ea.

Hudson încuviințează și se apleacă.

— Noi, adică eu, Hardy și Jude, suntem în discuții cu frații Cane de câteva luni, zice Hudson încet.

— Adică Huxley, JP și Breaker Cane?

— Da! spune Hudson. Eu și Hardy n-am fost încântați de felul în care conduce tata afacerea, iar el a fost foarte clar că nu e interesat de sugestii. Recent, Hardy a izbutit să obțină dreptul complet de proprietate pentru ramura de

migdale, care valorează greutatea ei în aur. Tatei nu i-a plăcut niciodată ideea de agricultură – a considerat că e sub nivelul nostru –, așa că, atunci când Hardy l-a abordat cu ideea de a o prelua el în schimbul fondului său de investiții, tata a semnat.

— Fraierul nu și-a dat niciodată interesul să se uite la rapoarte, pentru că afacerea cu migdale este una profitabilă.

Hardy zâmbește strălucitor.

Pot să-mi imaginez, în special din moment ce ei sunt furnizorul cu cea mai rapidă creștere din California.

— Și mai rămân eu, spune Hudson. Scopul a fost să preiau Hopper Industries după ce se retrage tata, dar se pare că nu vrea să facă asta prea curând. Iar cu modul în care conduce lucrurile, nu vrem să fim asociați cu afacerea, așa că i-am abordat pe frații Cane cu privire la crearea unei cooperative. Aceeași investiție, aceeași ideologie. Scopul e să ne concentrăm pe infrastructura din San Francisco. Ei căutau ajutor cu locuințele lor pentru oameni cu venituri mici, ceea ce e un lucru de care suntem foarte interesați și eu, și Jude, și au fost interesați și de spațiul agricol, ceea ce e important pentru noi. Vrem să ne extindem în spații, așa cum sugera ideea ta, să renovăm spațiile goale de la stradă și să revitalizăm unele dintre părțile dărăpănate ale orașului – fără să-i forțăm pe oamenii care locuiesc deja acolo să-și părăsească locuințele. Frații Cane ne înțeleg iubirea pentru orașul nostru, iar noi le înțelegem dorința de a-i ajuta pe ceilalți. E un câștig pentru ambele părți. Mai avem de stabilit doar niște detalii cu avocații noștri.

Să.

Fiu.

Al.

Dracului!

Nu pot să-mi rețin zâmbetul care îmi apare pe față.

— Tatăl vostru o s-o ia razna.

— Bun! spune Jude. Nu te pune cu oamenii care nu trebuie!

Sunt un bărbat heterosexual cu ochi plini de dorință când mă gândesc la Maggie Mitchell, dar aș minți dacă aș spune că nu am o semierecție din cauza instinctelor protectoare ale lui Jude.

— O s-o aducem și pe Haisley în cooperativă, continuă Hudson, dacă e interesată, bineînțeles. I-am oferi mai mult capital ca să-și continue afacerea și, dacă vrea să lucreze cu noi, i-am oferi lui Maggie capitalul de care are și ea nevoie.

Asta îmi face inima să-mi sară din piept.

— Vorbești serios? Mama naibii! Pe bune? Asta ar fi...

Trebuie să trag aer în piept ca să mă calmez.

— Știu că nu e intenția ta să mă faci fericit, dar la dracu', omule, asta m-ar face cel mai fericit nemernic de pe pământ. E atât de specială! Muncește din greu. Și-a construit un brand doar prin munca ei și are nevoie de un mic avânt pentru a-și deschide magazinul și a-și transforma visurile în realitate. I-ar schimba viața.

— Ne dorim să susținem ideile bune și oamenii buni, spune Jude. Maggie e unul dintre ei.

— Și la fel și tu, spune Hudson.

Clatin din cap.

— Nu, omule! Nu e nevoie să mă luați la bord datorită ideii mele, dar, dacă vă place, luați-o. Pot să vă trimit prezentarea, cercetarea mea, totul, dar n-am nevoie de nimic. Vreau doar să-i fiți alături fetei mele.

Chipul lui Hudson se schimonosește.

— Ești sigur?

Încuviințez.

— Da, asta e pentru Maggie.

— Spui asta de parcă sunteți împreună, spune Hardy.

Clatin din cap.

— Nu, a terminat-o cu mine, dar nu o învinovățesc. Mi-a spus s-o las în pace și îi respect dorințele. Pur și simplu n-am putut să stau și să privesc cum îi sunt furate visurile. Ar fi trebuit s-o auziți la telefon.

Îmi umezesc buzele, amintindu-mi nefericirea din vocea ei.

— E gata să renunțe la afacerea ei, pentru că nu vrea s-o trădeze pe Haisley. Asta o să schimbe totul. Dau încet din cap și îi privesc pe băieți în ochi, cărora le spun: Mulțumesc! Mulțumesc pentru că v-ați întâlnit cu mine și pentru că m-ați ascultat cu adevărat!

— Apreciem sinceritatea, spune Jude.

Și, știind că nu mai avem altceva de discutat, mă ridic.

— Oricând! Mult noroc cu cooperativa! Fără supărare pentru tatăl vostru, dar sper să-l înecați.

Hudson și Hardy zâmbesc în timp ce Jude doar dă din cap. Nu trebuie să spună prea multe – știu exact ce speră.

Le strâng mâinile și, când sunt în afara cafenelei, îmi scot telefonul din buzunar și îi trimit lui Gary un mesaj.

Brody: E în siguranță. Hudson și Hardy au venit și ei. O să aibă grijă de asta. Nu-i spune nimic, o s-o abordeze ei prima dată.

Încep să merg pe stradă, iar un bip mă anunță că am primit un mesaj de la Gary.

Gary: Te merită.
Brody: Merită întreaga afurisită de lume.

MAGGIE

DUPĂ CINCI ZILE...

— Cine e clientul ăsta nou cu care vorbim? o întreb pe Everly pe când mergem pe strada aglomerată spre cafeneaua mea preferată, The Bean.

— Hm... n-am aflat prea multe de la ei. Doar că își doresc să lucreze cu tine și că și-ar dori o discuție.

— Uau, și n-ai pus întrebări? glumesc. Dacă persoana asta e un criminal?

— Acolo se duce mintea ta? întreabă Everly.

— Acolo ar trebui să se ducă mereu mintea ta, îi spun pe când deschid ușa de la The Bean, aroma bogată de cafea ducându-mă imediat în zona mea de confort, în ciuda felului în care creierul meu încă e zguduit de indecizie.

Nu m-am gândit prea mult la întâlnirea asta, deoarece, ca să fiu sinceră, nu sunt sigură ce-o să fac cu Haisley. E doar ceva ce trebuie să bifez pe listă înainte să mă întorc la decizia mea agonizantă.

— Au spus că se întâlnesc cu noi lângă ghiveciul din spate, spune Everly. Tu mergi prima, din moment ce tu ești fața acestei operațiuni.

Mă împinge înainte, așa că o pornesc, însă doar după ce îmi aranjez bluza.

— Când ajungem acolo, ia-le comanda și adu-ne băuturi la toți! îi spun peste umăr.

— Bineînțeles!

Trecem de barista, spre dreapta, printr-o arcadă, facem dreapta – și mă opresc pe loc. Everly se lovește de spatele meu cu un *uuf*.

— Ce se întâmplă? mă întreabă.

Simt cum mă cuprinde agitația. Jude, Hudson și Hardy stau toți la masa de lângă ghiveci.

— Hm... au menționat vreun nume? întreb.

— Poftim? întreabă Everly, derutată, chiar când toți cei trei bărbați se ridică de la masă. Sfinte Sisoe! îmi șoptește Everly. Ăla e... ăia sunt...?

— Da, răspund.

— Mușchi, șoptește.

Pot să văd efectiv cum îi curg bale din gură.

— Adună-te! îi șoptesc când Hudson face un pas spre noi.

— Maggie, mă bucur să te văd!

Zâmbetul lui e prietenos, dar toate astea mi se par oricum, numai prietenoase nu. Mi se pare că sunt pe cale să fiu prinsă într-o ambuscadă.

— Mă bucur foarte mult să te văd, Hudson! Cum a fost întoarcerea acasă? întreb, pentru că sunt profesionistă.

— Plină de evenimente, spune și apoi face semn spre masă. Noi suntem programarea ta de la ora trei. Nu vrei să iei loc?

— Oh, păi... sigur.

— Bună, eu sunt Everly! spune Everly, practic dându-mă din drumul ei. Sunt asistenta lui Maggie. Care nu a spus altceva decât lucruri minunate despre tine.

— Păi, sentimentul e reciproc, spune Hudson.

Și apoi Everly trece pe lângă mine și se duce direct la Hardy.

— Tu trebuie să fii Hardy, eu sunt Everly. Pot doar să spun că reclamele la migdale pe care le faci sunt al naibii de amuzante.

— Oh, le-ai văzut? întreabă Hardy.

— Da, pe fiecare dintre ele. Sunt uimitoare!

— Mulțumesc! zice Hardy și zâmbește strălucitor la fana din fața lui. Ai auzit asta, Hud, îi plac reclamele!

— Unei singure persoane, mormăie Hudson pe când ne alăturăm lor la masă.

Spre groaza mea, Everly ocupă locul lui Hudson, așa că e așezată între cei doi. N-am văzut-o niciodată strălucind de atâta entuziasm. Asemenea unui copil într-un magazin de dulciuri, dar, în loc să lingă acadele, se pregătește să lingă piepturi... sau, presupun, acadele umane, dacă vrem să fim sinceri până la capăt.

— Și tu trebuie să fii Jude, spune Everly, întinzând mâna. Eu sunt Everly. Felicitări pentru recenta căsătorie! Maggie mi-a povestit totul, și pot doar să-mi imaginez că a fost de vis.

Jude îi strânge mâna.

— Mulțumesc! Categoric cea mai bună zi din viața mea. Fără îndoială.

Și de-asta Jude e „de vis".

Everly își pune mâna pe piept cu admirație.

— Ce drăguț! Se uită apoi în jurul mesei și își dă seama că nimeni nu are cafea, moment în care își amintește: Oh, Doamne, ce pot să vă aduc de băut?

Își scoate telefonul și deschide aplicația de notițe.

— Oh, suntem în regulă, spune Hardy. Nu trebuie să ne aduci nimic.

— Sunteți siguri? întreb.

Mi-am dat seama deja că ăsta nu e un job pentru un eveniment sau o nuntă, dar tot vreau să îi tratez cu ceva. Sunt foarte nedumerită. Am crezut că Hudson și Hardy nu seamănă deloc cu tatăl lor, dar au aceeași carismă. Fermecători tot timpul și probabil gata să te devoreze, la fel ca tatăl lor.

l-am citit greșit. *Prezența lui Jude mă debusolează. Sigur nu poate să fie implicat în preluarea asta.* Sigur nu l-am judecat și pe el greșit. Totuși, nu l-am citit bine pe Brody. Radarul meu e dereglat.

— Suntem siguri, răspunde Hudson, uitându-se în ochii mei. Pot să presupun că se poate vorbi deschis în fața lui Everly?

— Da! spun, chiar dacă nervii îmi sunt întinși la maximum.

Probabil Everly vede panica din ochii mei, pentru că spune:

— Pot să vă las să vorbiți dacă e nevoie.

Clatin din cap.

— Nu, e în regulă! Mă uit la băieți și risc: Asta are legătură cu nunta? Pentru că, dacă e așa, nu cred că i-am spus lui Everly *totul*, și doar... dacă o să fie stânjenitor pentru mine, aș vrea s-o scutesc de asta.

Hudson clatină din cap.

— Asta o să fie oricum numai stânjenitor, nu, și îmi pare rău că te bombardăm așa. Sunt sigur că ți se învârte mintea. Ca să liniștesc orice anxietate, nu suntem aici pentru nimic rău. Suntem aici ca să ne cerem scuze.

— Scuze? întreb, buimacă. De ce trebuie să vă cereți scuze?

— Cred că trebuie să începem cu petrecerea burlacilor, spune Jude.

Hudson dă din cap și se uită la Hardy. Acesta pune o mână pe masă și se uită în ochii mei.

— Tatăl nostru l-a îmbătat pe Brody în noaptea petrecerii, iar apoi l-a forțat să ne prezinte ideea lui de propunere pentru companie. A fost locul nepotrivit, momentul nepotrivit și complet deplasat. Brody nu era într-o stare mentală bună – a fost presat și a zis ceva ce ne-am spus că n-ar fi trebuit să zică.

Înghit nodul care mi s-a format în gât.

— Ne-a spus despre unul dintre conceptele tale, nunta de buzunar.

— Așa a făcut? spune Everly, părând șocată. De ce nu mi-ai spus?

— Încă procesez, chițăi, pentru că simpla menționare a numelui lui Brody îmi răscolește emoțiile.

Nu plânge, Maggie! Nu acum! Nu aici!

Hudson intervine:

— Tata a luat ideea și i-a oferit-o competitoarei lui Brody, Deanna, care plănuiește să deschidă o ramură legată de nunți pentru Hopper Industries, un lucru de care știu că ești conștientă. Ei bine, voiam să ne cerem scuze, pentru că am preluat o proprietate intelectuală care nu era de drept a noastră. Am vorbit cu tata și a fost scoasă din propunerea Deannei.

— Oh… serios? întreb.

Bula uriașă care îmi stătea pe piept se sparge, ușurându-mi anxietatea și furia care mocneau pentru că ideea mi-a fost furată de o companie de miliarde de dolari.

— Da, conceptul este de drept al tău, spune Hardy.

— Păi, mulțumesc! Apreciez!

Zâmbesc, simțindu-mă semiușurată. Nu rezolvă și cealaltă problemă pe care o am totuși.

— Mai departe, spune Jude, speriindu-mă cu vocea lui profundă. Ni s-a adus la cunoștință că Reginald ți-a făcut o propunere la recepție.

Oh, Doamne… cum au aflat?

— Hm… ce propunere? întreb, dorind să fiu tare.

— Reginald te-a rugat s-o convingi pe Haisley să-și aducă afacerea sub umbrela Hopper Industries, răspunde Jude.

Bine, deci da, au aflat!

— Vreau să știi că nu i-aș fi făcut asta. N-aș face niciodată asta. Știu cât de important e pentru ea să-și clădească propriul nume, așa că să nu credeți nici o secundă că...

— N-am crezut, spune Jude.

— Vrem să ne cerem scuze pentru comportamentul tatei, spune Hardy. Vrem să știi că nu suntem de acord cu ce te-a rugat să faci, și nici cu amenințările lui.

— De fapt, recent am avut o conversație cu el și i-am spus că ne ducem pe drumul nostru, spune Hudson.

— Stai... ce? întreb pe când gura lui Everly se deschide larg.

— Am început o nouă afacere, spune Hudson. Se numește Cooperativa Cane-Hopper.

— Cane-Hopper, adică... voi și frații Cane?

Hudson încuviințează

— Exact! Jude e și el partener.

— Dar nu la fel de consistent ca restul, spune Jude.

— Și avem o abordare diferită a afacerii. Apreciem ideile inteligente, oamenii muncitori și proiectele care ajută comunitatea. Am adus partea de migdale a Hopper Industries sub umbrela noastră și ne concentrăm pe agricultura și producția sustenabilă în timp ce-i susținem pe fermierii din jurul nostru – un efort comun, dacă vrei. Și Haisley își aduce partea ei de afacere în cooperativă, oferind locuri de vacanță tematice, în timp ce dezvoltă proprietăți pentru familiile aflate în dificultate. Cum ar fi familii care au o persoană dragă în spital și au nevoie de un loc în care să stea pe termen lung fără să cheltuie toți banii.

— Uau! exclam. Asta e... asta e uimitor!

— În ceea ce-i privește pe frații Cane, ei deja lucrează la locuințe pentru persoanele cu venituri mici aici în oraș, dar procesul este copleșitor, iar aici intră în scenă Jude. El o să supravegheze toate construcțiile.

— E incredibil! spun. Felicitări!

Dar... de ce îmi povestesc mie asta? Sigur, e uimitor, dar nu văd cum mă privește asta pe mine.

— Vrem să ajutăm și la ridicarea afacerilor mici, spune Hudson. Iar aici intri în scenă tu.

— Poftim? întreb.

Hudson zâmbește blând.

— Îți admirăm conduita Maggie. Îți admirăm sinceritatea și integritatea. Credem că faci o treabă frumoasă și știm că vrei să deschizi un magazin. Dacă ne permiți, am vrea să te ajutăm cu o parte din capitalul necesar pentru a face asta. Avocații noștri pot să ia legătura cu tine și să stabilească detaliile afacerii, dar n-o să luăm nimic de la tine, doar te susținem. Bineînțeles, ne-ar plăcea să fii partenera de afaceri a lui Haisley, dar credem foarte mult în tine și în ce poți să realizezi, indiferent de asta. Ca să nu mai zic, Cooperativa Cane-Hopper o să găzduiască multe evenimente de caritate și o să avem nevoie de un organizator de evenimente ca să ne ajute cu ele.

— Vorbești... vorbești serios? întreb, simțind că un val de emoții mă lovește deodată. Vreți să investiți în afacerea mea?

— Da, vrem! spune Hudson.

— Eu... nu pot să cred asta.

Clatin din cap, uimită. Nu mă așteptam la asta când am venit la întâlnire. Mă uit la ei, și multe gânduri îmi aleargă prin minte.

— Am crezut...

Ochii mi se umplu de lacrimi.

— Oh, Doamne, am crezut că urma să-mi iau rămas-bun de la afacerea mea. N-am vrut să-i spun nimic lui Haisley despre cererile tatălui ei – voiam să-i protejez relația cu el –, așa că știam că n-o să pot să concurez cu el. Încercam să găsesc o cale să închid fără să mi se frângă inima.

Lacrimile încep să-mi curgă pe obraji, dar mi le șterg.

— Îmi oferiți o nouă viață.

Everly își pune mâna pe umărul meu, și simt multă solidaritate în acest gest. *Doamne, face față foarte bine la toate astea!*

Hudson zâmbește.

— Investim doar în afaceri inteligente. Tu ești o investiție inteligentă.

— Nu știu ce să spun.

— Spune da, *Doamne*! strigă Everly, făcându-ne pe toți să râdem. Avem foarte multe de oferit. Magazinul, nunțile de buzunar și proiectul meu de suflet – noua divizie a domnișoarelor de onoare de închiriat pentru a ajuta miresele. Avem nevoie de ajutor și avem nevoie de capital. Spune da!

Chicotesc la insistența lui Everly.

— Adică, bineînțeles, da! Aș fi onorată! Vă mulțumesc foarte mult!

— Cu cea mai mare plăcere! spune Hardy.

— Uau! șoptesc, complet siderată.

— Știi... ne-am oferit să mai preluăm o afacere, spune Jude. Una care ne pasionează, dar se pare că nu putem să facem tranzacția.

— Cine n-ar vrea să lucreze cu voi? întreb.

— Nu cred că are legătură cu a lucra cu noi. Ne-a oferit ideea, doar că... doar că nu pare interesat de altcineva... în afară de tine.

Simt fiori pe piele când mă uit în ochii lui Jude.

— Am vorbit cu Brody, spune Hardy. El l-a contactat pe Jude, pentru că voia să vorbească cu el. A descoperit ce ți-a făcut tata. Noi habar n-aveam. Am stat fix la masa asta cu Brody, și ne-a spus totul despre cum a dat-o în bară cu conceptul de nuntă de buzunar, și că habar n-a avut până când n-a primit un e-mail de la colega lui. Ne-a implorat să n-o

facem, spunând că este proprietatea ta. Apoi ne-a cerut ajutorul, să încercăm să-l convingem pe tata să nu profite de tine și de Haisley.

Mi se usucă gura, iar inima îmi bate atât de tare, încât abia pot să-i aud.

— Așa a făcut? înghit în sec.

— Așa a făcut, spune Hudson. El e motivul pentru care suntem aici. Nu a trebuit să ne convingă de talentul tău, dar categoric ne-a ajutat să apăsăm pe trăgaci ca să facem o mișcare inteligentă. Și, când am spus că vrem să investim în ideea lui cu buticurile, el a clătinat din cap și a spus „nu, concentrați-vă pe Maggie. Ea merită lumea. Ajutați-o să-și transforme visurile în realitate."

Și mai multe lacrimi.

— Te iubește, Maggie! spune Jude, atrăgându-mi atenția.

Tot ce văd este o ceață din cauza lacrimilor.

— Ce a spus la petrecerea burlacilor... ăla nu era el, ăla nu era bărbatul pe care îl cunoști și îl iubești. Aia a fost o versiune speriată a unui bărbat beat care se agăța de orice ca să-și păstreze jobul. Și în final, l-a pierdut oricum. A suferit destul, și singurul lucru de care îi pasă... ești tu. Îi pasă de fericirea ta, de succesul tău. Pentru mine, ăsta e un bărbat pe care să-l ții aproape.

Îmi șterg lacrimile.

— Mi-e dor de el! șoptesc.

— Bine, răspunde Hardy. Și lui îi e dor de tine, și nu mai pot să stau pur și simplu și să mă uit la fața abătută a bărbatului ăluia încă o dată. Hristoase! A fost devastator!

— A fost, adaugă Hudson. E viața ta, dar nu cred că o să fii fericită până când nu îndrepți asta, Maggie – până nu-l ierți.

— Nici măcar nu l-am cunoscut încă și știu că trebuie să-l ierți, spune Everly. Ascultă-i pe băieții ăștia — ei știu despre ce vorbesc.

Hardy face un semn spre Everly.

— E o asistentă bună!

Încă o dată, Everly își duce mâna la piept.

— Mulțumesc! Înseamnă mult!

Jude mă înghiontește cu piciorul, atrăgându-mi atenția.

— Trebuie să fii un bărbat adevărat să recunoști când greșești. Trebuie să fii de două ori un bărbat adevărat să recunoști ce-ai avut și ce-ai pierdut. Brody a făcut ambele lucruri. Dacă încă mai ai sentimente pentru el, caută-l! Amândoi meritați să fiți fericiți!

Zâmbesc și îmi pun telefonul pe masă.

— Aveți dreptate!

— Ooo, o să-i dea mesaj! spune Hardy.

— Nu, am un plan mult mai bun, îi spun.

Maggie: Frate, am nevoie de ajutorul tău.

BRODY

Gary deschide ușa de la intrare și îmi zâmbește mulțumit.

— Iată-l pe omul meu! Mă strânge de umeri și se uită în ochii mei, apoi mă întreabă: Cum ne simțim?

— Obosit! îi spun. Plimbatul câinilor nu e o glumă.

— Ți-am spus să nu mai faci asta.

Mă lasă să intru în casă și îl urmez pe scări, spre living.

— Banii sunt buni, cu toate că nu există posibilitate de a avansa. Trebuie să fac ceva până când îmi dau seama pe ce drum vreau să merg în carieră.

— Ai aflat ceva de la Jaleesa? mă întreabă.

— Da. Și-a depus preavizul când a aflat că Reginald nu avea de gând să îndrepte lucrurile. Pleca oricum. A spus că s-ar putea să aibă nevoie de un asistent virtual pentru afacerea

ei de marketing online, dar la dracu', nu cred că e ceva ce vreau să fac. Cel puțin cu plimbatul câinilor fac sport.

— Păi, mersi că ai făcut duș înainte să vii!

— Nu sunt sigur că Patricia m-ar fi lăsat să intru în casă dacă n-aș fi făcut-o. Mă aplec în față și îi șoptesc: *Aproape*, e în regulă pentru ea că sunt aici? Știu că era într-o mică pauză de la Brody.

— A fost în regulă! spune Gary.

— Ești sigur?

El doar încuviințează cu o mișcare din cap și mă conduce în bucătărie.

— Ai... ai primit vreo veste de la Maggie?

— Da, am vorbit!

— Serios? întreb când deschide frigiderul și îmi dă o bere. A spus ceva despre mine?

Jalnic, știu, dar cine nu riscă nu câștigă.

— Nu, dar a vorbit cu Hudson și Hardy, și i-au oferit capital pentru afacerea ei. A spus da. Avocatul ei se uită pe contract acum.

— Mama naibii, e uimitor! îi spun pe când mă sprijin de blat, aproape amețit din cauza ușurării. Mă bucur pentru ea!

Gary mă analizează o clipă.

— Îmi dau seama. Ești fericit pentru ea.

— Normal că sunt. De ce n-aș fi?

— Pentru că nu vorbește cu tine.

Ridic din umeri.

— Asta a fost din vina mea. Trebuie să suport consecințele.

— Asta e? N-o să lupți pentru ea? întreabă Gary.

— Amice, i-am frânt încrederea în mine. Am făcut ceva de neiertat și nu există cale de întoarcere. Dacă aș avea o șansă, da, aș lupta pentru ea, dar mi-a spus s-o las în pace. Și o să respect asta.

— Și dacă ar spune că poți să vorbești cu ea?

Berea îmi îngheață la jumătatea drumului spre gură, mă opresc și mă uit la el.

— A spus ea asta? Ai zis că nu a pomenit nimic de mine, dar ai avut cumva senzația că ar *vrea* să zică totuși ceva? Părea că ar vrea să mă vadă?

— Știi, mai bine purtăm conversația asta pe terasă, spune Gary.

— De ce, o să fie una lungă?

Îl urmez prin sufragerie spre ușile glisante. Trage draperia și ușa în același timp, dezvăluind curtea din spate luminată de lumânări. Fac o pauză și mă uit la el.

— Hm, amice, Patricia plănuiește ceva pentru tine?

— E pentru tine, spune Gary.

Râd nervos.

— Te iubesc, omule, dar cred că asta s-ar putea să fie puțin prea mult.

— Iisuse Hristoase! exclamă exact când în fața ușii apare o siluetă.

Îmi ia o secundă, dar, când îmi dau seama că Maggie stă în fața mea, simt că inima mi se prăbușește pe podea pentru că, mama naibii, uită-te la ea!

Poartă o rochie vaporoasă verde, iar părul îi este prins într-o coadă, dezvăluindu-i gâtul delicat. Genele îi sunt acoperite de mascara, făcându-i ochii să iasă în evidență, iar buzele sunt lucioase, implorându-mă să le sărut. Și spre surpriza mea, pe chipul ei frumos e un zâmbet.

— M-Maggie! spun, uimit.

Ea întinde mâna spre mine, și întregul meu corp se zguduie în timp ce i-o cuprind cu a mea. Mă trage pe terasă, iar Gary închide ușa și trage draperia, oferindu-ne intimitate.

— Ce... ce faci aici? întreb.

Mâna îi cade pe pieptul meu, și își înclină capul ca să se uite la mine.

— Ai barba mai lungă.

— Am uitat cum să fiu o ființă umană și să am grijă de mine.

Chicotește.

— Păi, miroși bine!

— Nu voiam să miros a câine. Patriciei nu-i place când miros a câine.

Zâmbetul îi devine și mai larg.

— Păi, slavă Domnului că există Patricia!

Degetele ei îmi mângâie pieptul, și jur pe viața mea că mi se pare că sufăr un infarct! Niciodată n-am crezut c-o s-o mai văd pe Maggie din nou, darămite să mă atingă așa.

— Maggie. Înghit în sec, apoi zic: Îmi pare rău, îi spun înainte să înceapă zică orice are de zis. Am dat-o în bară și îmi pare rău! Meriți mult mai mult decât un bărbat care îți aruncă ideile în dreapta și în stânga, și le oferă altor oameni. A fost oribil și îmi pare foarte, foarte rău!

— Știu! spune ea, mângâindu-mi pieptul, iar mâna ei îmi trece chiar peste inimă.

Bate atât de tare, încât mă simt rușinat că ar putea s-o simtă.

— Știi? o întreb.

Maggie încuviințează.

— Știu că îți pare rău, iar mie îmi pare rău că nu ți-am oferit ocazia să-mi explici.

— Să-ți explic ce? întreb. Am dat-o în bară. Nu există nicio explicație. Nu există nicio scuză.

Continuă să mă mângâie pe piept, iar expresia îi devine mai blândă.

— Erai beat, Brody. S-a pus presiune pe tine. Știu tot ce s-a întâmplat în noaptea aia. În loc să sar și să trag o concluzie, ar fi trebuit să întreb, ar fi trebuit să vorbesc cu tine. Nu ți-am oferit șansa asta.

— Ar fi schimbat ceva? întreb.

— Poate! spune ea.

Dau încet din cap.

— Păi, în orice caz, am dat-o în bară și nu pot să te învinuiesc pentru felul în care ai reacționat. A fost o reacție sinceră și meritată.

— Nu a fost cinstită, spune ea. Nu a fost corectă. Și m-a făcut să sufăr.

Se apropie și mai mult, acum apăsându-și ambele mâini pe pieptul meu. Profit de ocazie și îmi pun mâinile pe șoldurile ei, așteptând să mă dea la o parte, dar, când n-o face, simt o mică victorie.

— Mi-e dor de tine, Brody! Mi-e dor să râd cu tine! Mi-e dor să mă trezesc lângă tine! Mi-e dor să te țin de mână! Mi-e dor să am brațele tale în jurul meu și mi-e dor de conversațiile noastre! M-am simțit... fără vlagă de când am plecat din Bora Bora. Nimic nu mi se pare cum trebuie, totul e o harababură și ieri a fost prima dată când am simțit că ceva se așază la locul lui.

La dracu'... i-a fost dor de mine!

Nu plânge, omule, să nu îndrăznești să plângi!

— Ce... ce s-a întâmplat ieri?

— Hardy, Hudson și Jude au luat legătura cu mine. Mi-au spus totul despre bărbatul ăsta care a intervenit, care le-a spus cât de minunată sunt și cum merit eu lumea. Iar când mi-au povestit că despre tine e vorba, am simțit că o piesă din puzzle-ul meu neterminat revine la locul ei. Mi-am dat seama că motivul pentru care eram atât de supărată pentru felul în care s-a prăbușit totul era că în sfârșit te avusesem, dar apoi te pierdusem. Gustasem puțin din fericire, iar apoi îmi fusese răpită. Tânjeam după tine, Brody, după fiecare bucățică din tine! Și sunt aici, spunându-ți că vreau asta înapoi. Te vreau pe tine înapoi. Ne vreau pe noi înapoi.

— La dracu', pe bune? întreb, iar mâinile îmi tremură acum pe șoldurile ei.

— Da! îmi răspunde și îmi zâmbește strălucitor. Ai vrea asta?

— Glumești? întreb înainte s-o ridic și s-o învârt. Maggie, da, vreau asta! Te vreau pe tine. Ne vreau pe noi. Cât de nefericit am fost gândindu-mă că am pierdut unul dintre cele mai bune lucruri care mi s-au întâmplat vreodată!

O prind de ceafă.

— Nu credeam că mai e posibil.

— Este posibil, îmi spune înainte să se ridice pe vârfuri și să-și lipească buzele de ale mele.

Mă scufund în sărut.

Mă topesc în brațele ei.

Savurez faptul că fata mea, Maggie, mă vrea înapoi.

Buzele ei se desfac, iar ale mele se desfac cu ale ei pe când degetele mele se mișcă în părul ei. Mă pierd în acest moment, savurând ce-am pierdut și am găsit din nou. Iubirea asta. Femeia asta. Legătura asta pe care se pare că o avem, pe care am ascuns-o și am negat-o atât de mult.

Mă retrag doar cât să-mi trec degetul peste obrazul ei.

— E real, nu? Nu visez?

— E real, spune ea încet.

— Ești a mea?

— Sunt a ta.

— Gary ne privește?

Ea chicotește și se uită peste umărul meu.

— Trage cu ochiul prin draperie, plângând.

— Perfect! îi spun pe când o trag spre buzele mele și apoi fac un adevărat spectacol, pentru că, dacă o să fiu cu sora prietenului meu cel mai bun, atunci o s-o fac cum trebuie.

EPILOG

BRODY

— ȘTII, MĂ SIMT CAM TRIST, ÎI SPUN LUI MAGGIE ÎN timp ce mergem ținându-ne de mână pe strada pitorească.

— Detestai jobul ăla, îmi spune. Nici măcar nu știu de ce ai început să plimbi câini în primul rând.

— Să-ți pierzi fata te împinge să faci lucruri nebunești.

Ridic mâinile noastre unite la buze și îi sărut încheieturile degetelor.

— Dar m-am atașat de Dl. Nas Strălucitor. Era un câine bun. Și cred că mă plăcea.

— Te mușca în fiecare zi.

— Pentru că era un nemernic arțăgos. Totuși, nu poți să-l judeci pentru că avea personalitate.

Maggie râde.

— Păi, ești entuziasmat că începi un job nou?

— Sunt! Încă mai cred că Hudson și Hardy sunt nebuni, dar, dacă vor să încerce ideea mea cu buticurile ca să-l enerveze de tot pe tatăl lor, atunci mă bag. Dar trebuie să-ți spun

asta: când ne întoarcem luni, o să lucrez cu Jude la câteva lucruri, iar tipul ăla mă sperie.

— Oh, te rog, e un ursuleț!

— Sprânceana lui are propriul puls. Când se enervează, sprânceana face stricăciuni.

— Păi, atunci, nu enerva sprânceana! spune Maggie când ajungem la The Almond Store.

Am decis să facem o scurtă călătorie de weekend în Almond Bay, unde Hattie, prietena cea mai bună a lui Maggie, locuiește cu iubitul ei, Hayes Farrow. Da, *acel* Hayes Farrow. Aparent, Hattie vrea să mă cunoască, așa că am rezervat o cameră la hanul numit Five Six Seven Eight – un fost star de pe Brodway îl deține – și am plănuit o escapadă de weekend care include mult sex. De aici și decizia noastră de a sta la han.

Am avut aproape două săptămâni de așteptat pentru escapada asta, dar am numărat zilele – nu doar pentru că azi am plimbat ultimul câine înainte să conducem aici, ci și pentru că plănuiesc să-i spun lui Maggie că o iubesc. N-am rostit cuvintele astea încă pentru că, ei bine, cred că amândoi suntem puțin timizi după tot ce s-a întâmplat, dar i-am cerut permisiunea lui Gary – mi-a spus că am voie s-o iubesc, dar nu la fel de mult pe cât îl iubesc pe el. I-am promis că n-o să se întâmple niciodată așa ceva, chiar dacă, în mintea mea, știu că, dacă Maggie și Gary ar atârna pe marginea prăpastiei, Maggie ar fi salvată prima. *Îmi pare rău, Gare Bear, ai fost grozav, dar Maggie e mult mai importantă!*

M-am gândit că putem să facem o plimbare pe plajă, să ne uităm la niște pietre de sticlă, și apoi i-aș putea spune că o iubesc. Mă aștept să-mi spună și ea cuvintele astea? Nu! Dar ar fi uimitor? Absolut!

— E un loc drăguț! zic pe când pășim în magazinul vopsit în alb.

Podele mari de scândură, rafturi albe și albastre, și ambalaje perfect stilizate de migdale, ăsta e genul de magazin în care cineva ca Jaleesa sau Patricia s-ar putea pierde.

Hattie deține The Almond Store, o afacere de familie care se concentrează pe vânzarea extractului de migdale recunoscut în toată lumea, a fursecurilor cu migdale și cireșe și a vodcii de migdale, pe care oamenii ăștia o fac de la zero. Îmi plac toate lucrurile cu migdale, așa că o să fac și eu ceva shopping.

— Oh, Doamne, sunteți aici! aud că spune o voce, exact când o rază de blond aleargă spre noi.

Imediat sunt tras într-o îmbrățișare și strâns tare.

— Brody, mă bucur să te cunosc în sfârșit!

Se retrage și am ocazia să mă uit la chipul ei. Hattie! Am văzut multe poze cu ea în apartamentul lui Maggie, dar zâmbetul ei e și mai molipsitor în persoană.

— Hattie, mă bucur să te cunosc! îi spun. Magazinul ăsta e superb!

— Mulțumesc! spune și apoi face un pas în spate ca să mă măsoare din priviri. Oh, Doamne, Maggie! Chiar e chipeș! spune de parcă e surprinsă. Și chiar arată ca Henry Cavill! Cât de ciudat!

Ridic o sprânceană, uitându-mă la o Maggie îmbujorată.

— Crezi că arăt ca Henry Cavill?

— Sosia lui, spune ea.

— Consideră-mă flatat! O sărut pe cap, apoi întreb: Ce altceva ai mai spus?

— Că face cel mai bun sex din viața ei cu tine. Că îi zguduie lumea. Că iubește...

Hattie își trântește mâna peste gură.

Devin mai atent, aplecându-mă spre ea.

— Ce-a fost asta?

Cu ochii mari, Hattie se întoarce spre Maggie, așa că la fel fac și eu.

Acum obrajii lui Maggie sunt de un roșu mai intens.

— Hm..., spune ea, uitându-se la prietena ei.

Chicotesc.

— Păi, și eu te iubeeeeeeeesc. Plănuiam să-ți zic asta când eram singuri în timp ce ne plimbam pe plajă weekendul ăsta. Dar hei, merge și așa!

— Oh, Doamne, te iubește!

Hattie țopăie, bătând din palme pe când Maggie se întoarce spre mine.

— Serios? întreabă ea.

Îi cuprind obrazul și îmi sprijin fruntea de a ei.

— Serios, prințesă!

Ea rânjește și își pune o mână pe ceafa mea, apoi mă sărută.

— Și eu te iubesc.

— Doamne, e adorabil! spune Hattie. Am fost entuziasmată pentru weekendul ăsta, dar n-am crezut niciodată că o să fiu martora primului „Te iubesc". Stai să vezi când o să-i spun lui Hayes! O să mă certe pentru că am gura mare, dar, la o adică, Maggie, ai fost groaznică când eu și Hayes încercam să ne dăm seama ce sentimente avem unul față de celălalt. Presupun că suntem chit.

— Sunt de acord, spune Maggie și mă sărută încă o dată înainte să se sprijine de mine.

— Uf, dacă și Aubree ar fi la fel cu Wyatt!

— Ce zici acolo? spune Maggie. Cine e Wyatt?

— Cine e Aubree? întreb.

— Sora mea, spune Hattie. Aparent, e îndrăgostită și se căsătorește.

— *Poftim?* aproape strigă Maggie. De când?

— De câteva zile, spune Hattie pe când intrăm cu adevărat în magazin. Wyatt e *teoretic* cumnatul meu.

— Oh, stai, acel Wyatt? *Acel Wyatt?*

N-o rog să-mi explice, știind c-o să-mi dea detaliile mai târziu.

Hattie încuviințează din cap.

— Da, a venit în oraș și a dat-o pe spate. Nu înțeleg. Totul e foarte brusc, dar, da, se căsătoresc și... oh... ar trebui să ajuți la organizarea nunții. Fii atentă! zice Hattie și se apleacă spre noi. Ea vrea o ceremonie în lanul de cartofi și cu asta, basta. Eu și Ryland suntem ceva de genul: peste cadavrele noastre. E ceva ce trebuie sărbătorit, chiar dacă încă încercăm să ne obișnuim cu ideea.

— E însărcinată? întreabă Maggie.

— Ryland nici măcar nu crede că au...

Se aude clopoțelul de la ușa magazinului, iar o femeie care arată ca Hattie își face apariția.

— Vorbeam de lup, șoptește Hattie. Aubree, doar ce-i spuneam lui Maggie despre nunta ta.

Aubree vine la Maggie și o îmbrățișează.

— Așa faceai?

— Mi-ar plăcea să ajut, spune Maggie. Știi că nu pot să te las să te căsătorești într-un lan de cartofi. Cel puțin, lasă-mă să atârn niște flori.

— Nu e nevo...

— Grozav, când e ziua cea mare? Pot să încep să lucrez la planificare chiar acum.

Chicotesc, ceea ce o face pe Aubree să se uite la mine. Întind mâna spre ea.

— Sunt Brody, iubitul lui Maggie. Mă iubește.

Aubree rânjește.

— Ah, înțeleg! Mult noroc! Cu fata asta, o să ai nevoie.

Maggie o trage pe Aubree într-o parte și, luând o hârtie și un pix, începe să schițeze diferite idei. În tot timpul ăsta, Aubree pare că se simte inconfortabil. Probabil se întâmplă ceva aici. Consideră-mă intrigat.

Dar apoi îmi îndrept atenția spre fata mea. Nu pot să-mi iau ochii de la ea.

Mă iubește.

Pur și simplu.

Chiar așa!

Dacă aș fi cedat cu câțiva ani în urmă, poate noi am fi fost cei care se căsătoresc acum.

Păi, știu că asta o să se întâmple în viitor – e inevitabil cu o fată ca Maggie. Sper doar că la nunta noastră n-o să avem nevoie de o domnișoară de onoare de închiriat.